

सिंघी जैन ग्रन्थमाला

द्वितीय (२) मणि

प्रबन्धचिन्तामणिग्रन्थसम्बद्ध

पुरातन प्रबन्धसंग्रह

सिंधी जैन ग्रन्थमाला

जैन आगमिक, दार्शनिक, साहित्यिक, ऐतिहासिक, कथारमक - इत्यादि विविधविषयगुणित
प्राकृत, संस्कृत, अपभ्रंश, प्राचीनगूर्जर, राजस्थानी आदि भाषानिवद्ध
बहु उपयुक्त पुरातनवाङ्मय तथा नवीन संशोधनात्मक
साहित्यप्रकाशिनी जैन ग्रन्थावलि ।

कलकत्तानिवासी स्वर्गस्व श्रीमद् डालचन्दजी सिंधी की पुण्यस्मृतिनिमित्त
तत्सुपुत्र श्रीमान् बहादुरसिंहजी सिंधी कर्तृक
संस्थापित तथा प्रकाशित

सम्पादक तथा सञ्चालक

जिनविजय मुनि

अधिष्ठाता - सिंधी जैन ज्ञानपीठ, शान्तिनिकेतन

सम्मान्य समासद-माण्डारकर प्राच्यविद्या संशोधन मन्दिर पूना, तथा गुजरात साहित्यसमा अहमदाबाद;
भूतपूर्वाचार्य-गुजरात पुरातत्त्वमन्दिर अहमदाबाद; जैन वाङ्मयाध्यापक विश्वभारती, शान्तिनिकेतन;
संस्कृत, प्राकृत, पाली, प्राचीनगूर्जर आदि अनेकानेक ग्रंथ संशोधक-सम्पादक ।

ग्रन्थांक २

प्राप्तिस्थान

संचालक - सिंधी जैन ग्रन्थमाला

भारतीनिवास, नं०. १८, } सिंधीसदन, ४८, गरियाहाट रोड,
अहमदाबाद (गुजरात). } वालीगंज, कलकत्ता.

प्रबन्धचिन्तामणिग्रन्थसम्बद्ध

पुरातन प्रबन्ध संग्रह

प्रबन्धचिन्तामणिग्रन्थगत प्रबन्धोंके साथ सम्बन्ध और समानता रखनेवाले
अनेकानेक पुरातन प्रबन्धोंका विशिष्ट संग्रह ।

सम्पादक

जिनविजय मुनि

मूल पाठ

विशेषनामानुक्रम-पद्यानुक्रमणिकादियुक्त

प्रकाशन-कर्ता

अधिष्ठाता - सिंधी जैन ज्ञानपीठ

कलकत्ता

SINGHI JAINA SERIES

A COLLECTION OF CRITICAL EDITIONS OF MOST IMPORTANT CANONICAL PHILOSOPHICAL,
HISTORICAL, LITERARY, NARRATIVE ETC. WORKS OF JAINA LITERATURE
IN PRĀKRIT, SANSKRIT, APABHRANŚA AND OLD VERNACULAR
LANGUAGES AND STUDIES BY COMPETENT
RESEARCH SCHOLARS

FOUNDED AND PUBLISHED

BY

ŚRĪMĀN BAHĀDUR SINGHJĪ SINGHĪ OF CALCUTTA

IN MEMORY OF HIS LATE FATHER

ŚRĪ DĀLCANDJĪ SINGHĪ.

GENERAL EDITOR

JINAVIJAYA MUNI

ADHISTHĀTĀ: SINGHĪ JAINA JÑĀNAPĪTHA, SĀNTINIKETAN.

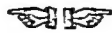
HONORARY MEMBER OF THE BHANDARKAR ORIENTAL RESEARCH INSTITUTE OF POONA AND GUJRAT
SAHITYA SABHA OF AHMEDABAD, FORMERLY PRINCIPAL OF GUJRAT PURATATTVAMANDIR
OF AHMEDABAD, EDITOR OF MANY SANSKRIT, PRAKRIT PALI, APABHRANŚA,
AND OLD GUJRATI WORKS

NUMBER 2

TO BE HAD FROM

SAṄCĀLAKA, SINGHĪ JAINA GRANTHAMĀLĀ

BHARATINIVAS,
ELLIS BRIDGE
AHMEDABAD (GUJRAT)

SINGHI SADAN,
48, GARIYAHAT ROAD,
BALLYGUNGE, CALCUTTA

PURĀTANA PRABANDHA SAṄGRAHA

A COLLECTION OF MANY OLD PRABANDHAS SIMILAR AND ANALOGOUS TO THE MATTER
IN THE PRABANDHACINTAMANI INDICES OF THE VERSES AND PROPER
NAMES, A SHORT INTRODUCTION IN HINDI DESCRIBING
THE MSS AND MATERIALS USED IN PREPARING
THIS PART, ALONG WITH PLATES

BY

JINAVIJAYA MUNI

SINGHI PROFESSOR OF JAINA CULTURE AT VISVABHĀRATĪ

ŚĀNTINIKETAN.

ORIGINAL TEXT

- I. IN SANSKRIT AND PRAKRIT WITH INDICES OF THE VERSES AND
PROPER NAMES.
- II. AN INDEX OF PROPER NAMES OF PRABANDHACINTAMANI.

DOUGLASS BELLEROPH ST
JAIN LIBRARY
EMANUEL BASPOTON

PUBLISHED BY

THE ADHIṢṬHĀTĀ-SINGHĪ JAINA JÑĀNAPĪṬHA

CALCUTTA.

प्रबन्धचिन्तामणि ग्रन्थकी प्रस्तुत आवृत्तिका संकलन ।

इस ग्रन्थका संकलन और प्रकाशन निम्न प्रकार, ५ भागोंमें, पूर्ण होगा ।

- (१) प्रथम भाग. भिन्न भिन्न प्रतियोंके आधार पर संगोहित-विविध पाठान्तर समवेत-मूलग्रन्थ; १ परिशिष्ट; मूलग्रन्थ और परिशिष्टमें आये हुये संस्कृत, प्राकृत और अपभ्रंश भाषामय पद्योंकी अकारादिक्रमानुसार सूचि; पाठ संशोधनके लिये काममें लाई गई पुरातन प्रतियोंका सचित्र वर्णन ।
- (२) द्वितीय भाग. प्रबन्धचिन्तामणिगत प्रबन्धोंके साथ सम्बन्ध और समानता रखनेवाले अनेकानेक पुरातन प्रबन्धोंका संग्रह; पद्यानुक्रमसूचि; विशेष नामानुक्रम; संक्षिप्त प्रस्तावना और प्रबन्ध संग्रहोंकी मूल प्रतियोंका सचित्र परिचय ।
- (३) तृतीय भाग. पहले और दूसरे भागका संपूर्ण हिंदी भाषान्तर ।
- (४) चतुर्थ भाग. प्रबन्धचिन्तामणिवर्णित व्यक्तियोंके साथ सम्बन्ध रखनेवाले शिलालेख, ताम्रपत्र, पुस्तकप्रशस्ति आदि जितने समकालीन साधन और ऐतिह्य प्रमाण उपलब्ध होते हैं उनका एकत्र संग्रह और तत्परिचायक उपयुक्त विन्यृत विवेचन, प्राकृतकालीन और पश्चात्कालीन-अन्यान्य ग्रन्थोंमें उपलब्ध प्रमाणभूत प्रकरणों, उद्धरणों और अवतरणोंका संग्रह; कुछ शिलालेख, ताम्रपत्र और प्राचीन ताडपत्रोंके चित्र ।
- (५) पञ्चम भाग. प्रबन्धचिन्तामणिप्रथित सब बातोंका विवेचन करनेवाली विस्तृत प्रस्तावना-जिसमें तत्कालीन ऐतिहासिक, भौगोलिक, सामाजिक, धार्मिक और राजकीय परिस्थितिका सविशेष उद्घापोह और सिंहावलोकन किया जायगा । अनेक प्राचीन मंदिर, मूर्तियां इत्यादिके चित्र भी दिये जायेंगे ।

THE SCHEME OF THE WORK OF PRABANDHACINTĀMAṆI

[The work will be completed in five parts.]

- Part I. A critical Edition of the original Text in Sanskrit with various readings based on the most reliable MSS.; An Appendix; An alphabetical Index of all Sanskrit, Prākṛit and Apabhraṃśa verses occurring in the text and the appendix; A short Introduction in Hindi describing the MSS. and materials used for the construction of the text along with plates.
- Part II. A collection of many old Prabandhas similar and analogous to the matter in the Prabandhacintāmaṇi; Indices of the verses, and proper names; A short Introduction in Hindi describing the MSS. and materials used in preparing this Part, along with plates.
- Part III. A complete Hindi Translation of Parts I and II.
- Part IV. A collection of epigraphical records, viz. stone inscriptions, copper plates, etc. and Prefaces from the contemporary MSS.; all available historical data dealing with the Persons described or referred to in the Prabandhacintāmaṇi along with a critical account in Hindi of the above, as also many plates. and A collection of authoritative references and quotations from other works.
- Part V. An elaborate general Introduction surveying the historical, geographical, social, political and religious conditions of that period; with plates.

॥ सिंधीजैनग्रन्थमालासंस्थापकप्रशस्तिः ॥

अस्ति चङ्गाभिधे देशे सुप्रसिद्धा मनोरमा । मुर्शिदाबाद इत्याख्या पुरी वैभवशालिनी ॥
निवसन्त्यनेके तत्र जैना ऊकेशवंशजाः । धनाढ्या नृपसदृशा धर्मकर्मपरायणाः ॥
श्रीडालचन्द इत्यासीत् तेष्वेको बहुभाग्यवान् । साधुवत् सच्चरित्रो यः सिंधीकुलप्रभाकरः ॥
बाल्य एवागतो यो हि कर्तुं व्यापारविस्तृतिम् । कलिकातामहापुर्या धृतधर्मार्थनिश्चयः ॥
कुशाग्रया खड्गद्वयैव सदृच्या च सुनिष्ठया । उपार्ज्य विपुलां लक्ष्मीं जातो कोट्यधिपो हि सः ॥
तस्य मन्त्रकुमारीति सन्नारीकुलमण्डना । पतिव्रता प्रिया जाता शीलसौभाग्यभूषणा ॥
श्रीवहादुरसिंहाख्यः सद्गुणी सुपुत्रस्तयोः । अस्त्येष सुकृती दानी धर्मप्रियो धियां निधिः ॥
प्राप्ता पुण्यवताऽनेन प्रिया तिलकसुन्दरी । यस्याः सौभाग्यदीपेन प्रदीप्तं यद्गृहाङ्गणम् ॥
श्रीमान् राजेन्द्रसिंहोऽस्ति ज्येष्ठपुत्रः सुशिक्षितः । यः सर्वकार्यदक्षत्वात् बाहुयस्य हि दक्षिणः ॥
नरेन्द्रसिंह इत्याख्यस्तेजस्वी मध्यमः सुतः । सन्तुर्वरेन्द्रसिंहश्च कनिष्ठः सौम्यदर्शनः ॥
सन्ति त्रयोऽपि सत्पुत्रा आसक्तपरायणाः । विनीताः सरला भव्याः पितुर्मागानुगामिनः ॥
अन्येऽपि बहवश्चास्य सन्ति स्वस्त्रादिवान्धवाः । धनैर्जनैः समृद्धोऽयं ततो राजेव राजते ॥

अन्यच्च—

सरस्वत्यां सदासक्तो भूत्वा लक्ष्मीप्रियोऽप्ययम् । तत्राप्येष सदाचारी तच्चित्रं विदुषां खलु ॥
न गर्वो नाप्यहंकारो न विलासो न दुष्कृतिः । दृश्यतेऽस्य गृहे कापि सतां तद् विस्मयास्पदम् ॥
भक्तो गुरुजनानां यो विनीतः सज्जनान् प्रति । बन्धुजनेऽनुरक्तोऽस्ति प्रीतः पोष्यगणेष्वपि ॥
देश-कालस्थितिज्ञोऽयं विद्या-विज्ञानपूजकः । इतिहासादिसाहित्य-संस्कृति-सत्कलाप्रियः ॥
समुन्नत्यै समाजस्य धर्मस्योत्कर्षहेतवे । प्रचारार्थं सुशिक्षाया व्ययत्येष धनं धनम् ॥
गत्वा सभा-समित्यादौ भूत्वाऽध्यक्षपदाङ्कितः । दत्त्वा दानं यथायोग्यं प्रोत्साहयति कर्मठान् ॥
एवं धनेन देहेन ज्ञानेन शुभनिष्ठया । करोत्ययं यथाशक्ति सत्कर्माणि सदाशयः ॥
अथान्यदा प्रसङ्गेन स्वपितुः स्मृतिहेतवे । कर्तुं किञ्चिद् विशिष्टं यः कार्यं मनस्यचिन्तयत् ॥
पूज्यः पिता सदैवासीत् सम्यग्-ज्ञानरुचिः परम् । तस्मात्तज्ज्ञानवृद्ध्यर्थं यतनीयं मया वरम् ॥
विचार्यैवं स्वयं चित्ते पुनः प्राप्य सुसम्मतिम् । श्रद्धास्पदस्वमित्राणां विदुषां चापि तादृशाम् ॥
जैनज्ञानप्रसारार्थं स्थाने शान्तिनिकेतने । सिंधीपदाङ्कितं जैनज्ञानपीठमतीष्टिपत् ॥
श्रीजिनविजयो विज्ञो तस्याधिष्ठातृसत्पदम् । स्वीकर्तुं प्रार्थितोऽनेन शास्त्रोद्धारभिलाषिणा ॥
अस्य सौजन्य-सौहार्द-स्वयौदार्यादिसद्गुणैः । वशीभूयाति मुदा येन स्वीकृतं तत्पदं वरम् ॥
तस्यैव प्रेरणां प्राप्य श्रीसिंधीकुलकेतुना । स्वपितृश्रेयसे चैषा ग्रन्थमाला प्रकाश्यते ॥
विद्वज्जनकृताह्लादा सच्चिदानन्ददा सदा । चिरं नन्दत्विषं लोके जिनविजयभारती ॥

॥ सिंधीजैनग्रन्थमालासम्पादकप्रशस्तिः ॥

स्वस्ति श्रीमेदपाटाख्यो देशो भारतविश्रुतः । रूपाहेलीति सन्नाम्री पुरिका तत्र सुस्थिता ॥
सदाचार-विचाराभ्यां प्राचीननृपतेः समः । श्रीमच्चतुरसिंहोऽत्र राठोडान्वयमूमिपः ॥
तत्र श्रीवृद्धिसिंहोऽभूत् राजपुत्रः प्रसिद्धिमान् । क्षात्रधर्मधनो यश्च परमारकुलाग्रणीः ॥
मुज्ज-भोजमुखा भूपा जाता यस्मिन्महाकुले । किं वर्ण्यते कुलीनत्वं तत्कुलजातजन्मनः ॥
पत्नी राजकुमारीति तस्याभूद् गुणसंहिता । चातुर्य-रूप-लावण्य-सुवाक्यसौजन्यमूपिता ॥
क्षत्रियाणीप्रभापूर्णा शौर्यदीप्तमुखाकृतिम् । यां दृष्ट्वैव जनो मेने राजन्यकुलजा त्वियम् ॥
सूनुः किसनसिंहाख्यो जातस्तयोरिति प्रियः । रणमल्ल इति ह्यन्यद् यन्नाम जननीकृतम् ॥
श्रीदेवीहंसनामात्र राजपूज्यो यतीश्वरः । ज्योतिर्भैषज्यविद्यानां पारगामी जनप्रियः ॥
अष्टोत्तरशताब्दानामायुर्यस्य महामतेः । स चासीद् वृद्धिसिंहस्य प्रीति-श्रद्धास्पदं परम् ॥
तेनाथाप्रतिमप्रेम्णा स तत्सूनुः स्वसन्निधौ । रक्षितः, शिक्षितः सम्यक्, कृतो जैनमतानुगः ॥
दौर्भाग्यात्तच्छिशोर्वाल्ये गुरु-तातौ दिवंगतौ । विमूढेन ततस्तेन त्यक्तं सर्वं गृहादिकम् ॥

तथा च—

परिभ्रम्याथ देशेषु संसेव्य च बहून् नरान् । दीक्षितो मुण्डितो भूत्वा कृत्वाऽऽचारान् सुदुष्करान् ॥
ज्ञातान्यनेकशास्त्राणि नानाधर्ममतानि च । मध्यस्थवृत्तिना तेन तत्त्वातत्त्वगवेपिणा ॥
अधीता विविधा भाषा भारतीया युरोपजाः । अनेका लिपयोऽप्येवं पत्र-नूतनकालिकाः ॥
येन प्रकाशिता नैका ग्रन्था विद्वत्प्रशंसिताः । लिखिता बहवो लेखा ऐतिह्यतथ्यगुम्फिताः ॥
यो बहुभिः सुविद्वद्भिस्तन्मण्डलैश्च सत्कृतः । जातः स्वान्यसमाजेषु माननीयो मनीषिणाम् ॥
यस्य तां विश्रुतिं ज्ञात्वा श्रीमद्गान्धीमहात्मना । आहूतः सादरं पुण्यपत्तनात्स्वयमन्यदा ॥
पुरे चाहम्मदावादे राष्ट्रीयशिक्षणालयः । विद्यापीठ इतिख्यातः प्रतिष्ठितो यदाऽभवत् ॥
आचार्यत्वेन तत्रोच्चैर्नियुक्तो यो महात्मना । विद्वज्जनकृतश्लाघे पुरातत्त्वाख्यमन्दिरे ॥
वर्षाणामष्टकं यावत् सम्भूष्य तत्पदं ततः । गत्वा जर्मनराष्ट्रे यस्तत्संस्कृतिमवीतवान् ॥
तत आगत्य सैलश्रो राष्ट्रकार्ये च सक्रियम् । कारावासोऽपि सम्प्राप्तः येन स्वराज्यपर्वणि ॥
क्रमात्तस्माद् विनिर्मुक्तः प्राप्तः शान्तिनिकेतने । विश्वबन्धकवीन्द्रश्रीरवीन्द्रनाथभूषिते ॥
सिंधीपदयुवं जैनज्ञानपीठं यदाश्रितम् । स्थापितं तत्र सिंधीश्रीडालचन्दस्य सन्तुना ॥
श्रीबहादुरसिंहेन दानवीरेण धीमता । स्मृत्यर्थं निजतातस्य जैनज्ञानप्रसारकम् ॥
प्रतिष्ठितश्च यस्तस्य पदेऽधिष्ठातृसञ्ज्ञके । अध्यापयन् वरान् शिष्यान् शोधयन् जैनवाङ्मयम् ॥
तस्यैव प्रेरणां प्राप्य श्रीसिंधीकुलकेतुना । स्वपितृश्रेयसे चैषा ग्रन्थमाला प्रकाशयते ॥
विद्वज्जनकृताल्हादा सच्चिदानन्ददा सदा । चिरं नन्दत्वयं लोके जिनविजयभारती ॥

उदारात्मा क्षमामूर्तिः साधुश्रेष्ठो गुणिप्रियः ।
यो मम परमः पूज्यो गुरुवत्, शिष्यवत्सलः ॥
यस्य शिक्षाप्रसादेन प्राप्ता मया विशिष्टदृक् ।
यया दृष्टो ग्रन्थराशिरीदृक् पौरातनो महान् ॥
सुगृहीतनाम्नस्तस्य प्रवर्तकशिरोमणेः ।
कान्तिविजयपादस्य पावने करपङ्कजे ॥
अनन्यभक्तिभावेन विनम्रशिरसा मया ।
पुरातनप्रबन्धानां संग्रहोऽयं समर्प्यते ॥

प्रास्ताधिक. वक्तव्य

१-२५

प्रास्ताधिक-टिप्पणीसूचिपरिशिष्टसंग्रह

२६-३२

१. विक्रमार्कप्रबन्धाः

११ विक्रमार्कमन्थप्रबन्धः (B.)	१
१४ दरिद्रकथप्रबन्धः (B Br.)	२
१५ वीरमन्थकथप्रबन्धः (B)	३
१६ स्त्रीमाहसप्रबन्धः (B.)	४
१७ स्त्रीचरित्रप्रबन्धः (P.)	४
१८ देहलक्षणप्रबन्धः (B.)	५
१९ मनि-मनुप्रबन्धः (B. Br.)	५
१११ विक्रमपुत्रविक्रमसेनसम्बन्धप्रबन्धः (B G.)	५
११२ विक्रमसम्बन्धे रामराज्यकथाप्रबन्धः (B.P.G.)	६
११३ G संग्रहगतं विक्रमवृत्तम्.	६
२. ११९ सातवाहनप्रबन्धः (P.)	११
G. संग्रहे सातवाहनसम्बन्धि गाथावृत्तम्.	११
३. १२० वनराजवृत्तम्. (G.)	१३
४. १२१ लाखाकवृत्तम्. (G.)	१३
५. १२२ मुज्जराजप्रबन्धः (P.)	१३
६. १२४ श्रीमानतुङ्गाचार्यप्रबन्धः (B. Br.)	१५
७. १२८ माघपण्डितप्रबन्धः (Br.)	१७
८. १३१ कुलचन्द्रप्रबन्धः (B.)	१८
९. १३२ पद्मदर्शनप्रबन्धः (B. Br.)	१९
१०. १३३ नीलपटवधप्रबन्धः (B)	१९
११. १३४ भोज-गाङ्गेययोः प्रबन्धः (B.)	२०
१२. १३५ भोजदेव-सुभद्राप्रबन्धः (B.)	२०
१३. १३६ G संग्रहगतं भोजवृत्तम्.	२०
१४. १४७ धाराध्वंसप्रबन्धः (B.)	२३
१५. १४९ सिद्धराजौदार्यप्रबन्धः (B.)	२४

३६.	§१८८ विश्वासघातकविषये नन्दपुत्रप्रबन्धः (B.)	८१
	§१८९ G. संग्रहे नन्दनृपोद्धेयः.....	८२
३७.	§१९० वलमीभङ्गप्रबन्धः (P.)	८२
	§१९३ G. संग्रहे वलमीभङ्गवृत्तम्.	८३
३८.	§१९६ श्रीमाताप्रबन्धः	८४
	§१९७ G. संग्रहगतं श्रीमातावृत्तम्.	११
३९.	§१९८ जगद्देवप्रबन्धः (G.)	८५
४०.	§१९९ पृथ्वीराजप्रबन्धः (B. P.)	८६
	§२०१ G. संग्रहे पृथ्वीराजविषयकवृत्तम्.	८७
४१.	§२०२ जयचन्द्रप्रबन्धः	८८
	§२०६ G. संग्रहे जयचन्द्रनृपवृत्तम्.	९०
४२.	§२०७ बराहमिहिरवृत्तम्.	११
४३.	§२०८ नागार्जुनप्रबन्धः	९१
४४.	§२१० पादलिप्तसरिप्रबन्धः (B.)	९२
	§२१३ G. संग्रहे पादलिप्तसरिवृत्तम्.	९४
४५.	§२१४ अभयदेवसरिप्रबन्धः (B. Br.)	९५
४६.	§२१६ वाग्भटवैद्यवृत्तम्. (G.)	९६
४७.	§२१९ रैवततीर्थप्रबन्धः (P.)	९७
४८.	§२२० देव्यम्बाप्रबन्धः (B Br.)	११
४९.	§२२१ उज्जयन्ततीर्थात्मकरणप्रबन्धः (P.)	९८
५०.	§२२२ वज्रस्वामिकारितशत्रुञ्जयोद्धारप्रबन्धः (P.)	९९
५१.	§२२४ कपर्दियक्ष-जावडिप्रबन्धः (Br.)	१००
५२.	§२२५ लाखणराडलप्रबन्धः (B. P.)	१०१
५३.	§२२८ चित्रकूटोत्पत्तिप्रबन्धः (P.)	१०३
५४.	§२२९ श्रीहरिभद्रसरिप्रबन्धः (B)	११
५५.	§२३१ सिद्धपिप्रबन्धः (B. Br.)	१०५
५६.	§२३२ शान्तिस्तवप्रबन्धः (P.)	१०७
५७.	§२३३ न्याये यशोवर्मनृपप्रबन्धः (B. Br. P.)	११
५८.	§२३४ अम्बुचीचनृपप्रबन्धः (B. Br. P.)	१०८
५९.	§२३५ विधिविषये उदाहरणम्. (P.)	१०९
६०.	§२३६ परोपकारविषये उदाहरणम्. (P.)	११०
६१.	§२३७ उद्यमविषये उदाहरणम्. (P.)	११

पुरातनप्रबन्धसङ्ग्रह

प्रास्ताविक वक्तव्य

[illegible]

श्रीलोकदीपनमणिताशमनकाङ्क्षाहृदयैकल्लोकाभिरामा
 र्णवत्तुल्यशुभसंस्कारैर्गणेशविश्वनिपातप्रद्विगीतविश्वनिपातप्रद्विगीत
 अतिशयदिव्यजाण्ड्युल्लासनीयप्रकाशनीयशान्तिसिद्धिप्रद्विगीत
 पावनमन्त्रिसमर्थनीराजशुभप्रद्विगीतप्रद्विगीतप्रद्विगीत
 समर्थनीयप्रद्विगीतप्रद्विगीतप्रद्विगीतप्रद्विगीत
 प्रद्विगीतप्रद्विगीतप्रद्विगीतप्रद्विगीतप्रद्विगीत

प्रास्ताविक वक्तव्य ।

§ १. प्रबन्धचिन्तामणिसम्बद्ध पुरातनप्रबन्धसङ्ग्रह

पुरातन-प्रबन्ध-सङ्ग्रह नामका यह ग्रन्थ प्रबन्धचिन्तामणिके द्वितीय भागके रूपमें प्रकाशित किया जा रहा है, इसलिये इसका पूरा नाम हमने 'प्रबन्धचिन्तामणिसम्बद्ध-पुरातनप्रबन्धसङ्ग्रह' ऐसा रखा है।

प्रबन्धचिन्तामणिके सम्पादन करनेका जबसे हमने सङ्कल्प किया, तभीसे उसके साथ सम्बन्ध रखनेवाली, साहित्यिक और ऐतिहासिक, सब प्रकारकी यथाप्राप्य साधन-सामग्रीके सङ्कलित करनेका प्रयत्न शुरू किया। भिन्न भिन्न प्रकारके और भिन्न भिन्न विषयके जैन ग्रन्थोंका अवलोकन करते हुए, हमने देखा कि कई उपदेशात्मक और कथात्मक ग्रन्थोंमें भी इस विषयकी कितनी ही सामग्री छुपी हुई पड़ी है। कई ग्रन्थ, जिनका मुख्य विषय तो है आचारप्रतिपादक, लेकिन उनमें भी, इस प्रकारकी कुछ इतिहासोपयोगी बातें लिखी हुई मालूम दीं। इसलिये हमने सोचा कि यदि यह सब सामग्री, चाहे उसमें कुछ अधिक विशेषता या नवीनता न भी हो, उन उन ग्रन्थोंमें से चुन चुन कर एकत्रित की जाय और उसे एक संग्रहके रूपमें प्रकट कर दी जाय, तो इस विषयके विद्वानों और विद्यार्थियों—दोनोंको संशोधनादि कार्य करनेमें बहुत कुछ सरलता और नवीनता प्राप्त हो सकेगी। इस विचारसे प्रेरित होकर, हमने उन उन ग्रन्थोंमेंसे इस सामग्रीको, एक एक करके चुनना शुरू किया। हमारी पूर्व कल्पना थी कि इस सामग्रीको, प्रबन्धचिन्तामणिके परिशिष्टके रूपमें, उसी ग्रन्थके अन्तमें, दे दी जायगी। लेकिन एकत्रित करते करते हमें वह सामग्री इतनी विस्तृत मालूम देने लगी कि जिससे उसको, प्रबन्धचिन्तामणि ही जितने बड़े, अलग ग्रन्थ के रूपमें, दूसरे भागके तौर पर, निकालनेका निश्चय करना पड़ा। उस निश्चयानुसार, प्रस्तुत द्वितीय भाग उस सामग्रीसे समलङ्कृत होता, लेकिन पाठक देखेंगे कि इसमें वह सामग्री भी नहीं है। इसमें जो सामग्री उपस्थित की जा रही है वह उससे भिन्न संग्रह ग्रन्थोंमेंकी है, और वह सामग्री, अब इसके बादके ग्रन्थमें, तीसरे भागमें, प्रकाशित होगी। ऐसा होनेमें कारण यह है कि—ज्यों ज्यों हम इस विषयमें अधिक खोज करते गये त्यों त्यों हमें कुछ और भी अधिक उपयुक्त और स्वतंत्र ग्रन्थात्मक कितनीक सामग्री प्राप्त होने लगी। पाटण, पूना, भावनगर, अहमदाबाद, राजकोट वगैरह स्थानोंसे हमें कुछ ऐसे पुराने ग्रन्थ मिल आये, जो खास कर प्रबन्धचिन्तामणि-ही-के ढंगके स्वतंत्र संग्रहरूप मालूम दिये, लेकिन जिनमें कर्ता वगैरहका कोई उल्लेख नहीं पाया गया। इनमें कोई कोई संग्रह तो बहुत पुरातन मालूम दिये—शायद प्रबन्धचिन्तामणिकी रचनासे भी पुरातन। जब हमने इन संग्रहोंका परस्पर मिलान करके देखा तो, इनमें कुछ प्रकरण तो ऐसे मिले जो एक दूसरे संग्रहके साथ शब्दशः साम्य रखते हैं। कई प्रकरण परस्पर न्यूनधिक वर्णनवाले मालूम दिये। कोई प्रकरण किसीमें कुछ पाठ-फेर वाला है, तो कोई किसीमें कुछ भाषा-भेद वाला है। और, कितनेएक प्रकरण एक दूसरेसे सर्वथा भिन्न भी हैं और नवीन भी हैं। इनमें कोई कोई प्रकरण ऐसे भी दिखाई दिये जो प्रबन्धचिन्तामणिगत उस प्रकरणके साथ सर्वथा एकता रखते हैं। कुछ प्रकरण ऐसे हैं जो प्र० चि० में तो नहीं हैं लेकिन प्रबन्धकोशमें हैं। और कोई कोई प्रकरण प्र० चि० या प्र० को० की पूर्तिके लिये ही लिखे गये हों ऐसे मालूम देते हैं।

इस प्रकारके इन संग्रहोंमेंसे, हमने कुछ पूर्ण और कुछ अपूर्ण ऐसे नमूने ५ संग्रहोंका प्रस्तुत ग्रन्थके लिये, पृथक् तारण किया है। इनमेंसे प्रायः बहुतसे प्रबन्धों या प्रकरणोंका सम्बन्ध, किसी-न-किसी रूपमें प्र० चि० के साथ है। जो कुछ थोड़ेसे प्रकरण ऐसे भी हैं जिनका सीधा सम्बन्ध उक्त ग्रन्थके साथ नहीं है, तथापि उनका संगतता और

इस चित्रके दर्शनका प्रत्यक्ष लाभ हो इसलिये हमने, पत्रके अतिरिक्त, चित्रकी पूरी नापका भी एक हाफ्टोन ब्लॉक अलग बनवा कर उसकी छवी इसके साथ दे दी है। तदुपरान्त, १ ले, १२ वें और अन्तिम ३० वें पत्रेकी द्वितीय पृष्ठि (पूंठी) के चित्र भी हम साथमें दे रहे हैं जिससे इस प्रतिके अक्षर, पंक्ति और लिखावट आदिकी, पाठकोंको प्रत्यक्षवत्, ठीक ठीक कल्पना हो सके। प्रतिके पत्रोंकी लंबाई प्रायः १२ इंच और चौड़ाई ४½ इंच है। पंक्तियों और अक्षरोंका परिमाण सब पत्रोंमें एक-सा नहीं है। किसी पृष्ठ पर १३ पंक्तियां, किसी पर १४, किसी पर १५ और किसी किसी पर १९-२० तक हैं। अन्तिम पृष्ठपर लिपिकर्ताने जो अपनी परिचायक पंक्ति लिखी है उसे हमने ग्रन्थान्तमें, पृष्ठ १३६ पर, मुद्रित कर दिया है। इस पंक्तिके लेखसे मालूम होता है कि— 'संवत् १५२८ वें वर्षके मार्गसिर मासकी १४—वदि या सुदि सो नहीं लिखा—सोमवारके दिन, कोरण्ट गच्छके सावदेव सूरिके शिष्य मुनि गुणवर्धनने, मुनि उदयरजके लिये इसकी प्रतिलिपी की'। लेकिन प्रतिका साधन अवलोकन करने पर ज्ञात होता है कि यह पूरी प्रति मुनि गुणवर्धनकी लिखी हुई नहीं है। इसकी लिखावट दो तीन तरहकी मालूम दे रही है। प्रथम पत्रसे लेकर १५ वें पत्रके प्रारम्भकी दो पंक्तियों तककी लिखावट किसी दूसरेके हाथकी है—और फिर उसमें भी दो तरहकी कलम मालूम देती है—और उससे आगेकी सब लिखावट मुनि गुणवर्धनके हाथकी है। प्रतिका लेख कुछ अन्यवस्थित और अशुद्धप्राय है। कहीं कहीं त्रुटित भी है। कई स्थलों पर लिपिकर्ताने अक्षरों तथा पंक्तियोंकी पूर्तिके लिये '.....' इस प्रकारकी अक्षरशून्य कोरी जगह रख छोड़ी है। ७ वें पत्रेकी दूसरी पृष्ठि पर तो पूरी ४-५ पंक्तियां ही इस प्रकार खाली रखी हुई हैं। इससे दो बातें सूचित होती हैं—एक तो यह कि यह पूरी प्रति एक साथ और एक हाथसे नहीं लिखी गई, इसका प्रारंभ किसी दूसरेने किया और समापन किसी दूसरेके हाथसे हुआ। दूसरी बात यह है कि इसका मूल आदर्श भी कोई एक ही संग्रह न होकर जुदा जुदा दो तीन संग्रह होने चाहिए। सिवा इसके, मूल आदर्शोंमेंसे कोई प्रति ऐसी भी मालूम देती है जो त्रुटित या खण्डित हो। ऐसा होना यह ज्ञात कराता है कि वह प्रति तालपत्रात्मक होनी चाहिए और उसका कुछ अंश नष्ट-भ्रष्ट और कोई पत्र विलुप्त हो गया होना चाहिए। तालपत्र लिखित पुरातन ग्रन्थोंमें प्रायः ऐसा होता रहता है। उनके उद्धार स्वरूप, जो पीछेसे कागज पर ग्रन्थ लिखे गये, उनमें ऐसे खण्डित या त्रुटित भागकी सूचना करनेवाले अनेक रिक्त स्थान, जिस उस ग्रन्थमें देखे जाते हैं। इसके उपरान्त, यह प्रति भी बहुत जीर्ण दशाको प्राप्त हो गई है और प्रायः प्रत्येक पत्रेका, बाये ओरका, ऊपरका कुछ हिस्सा, जो या तो आगसे कुछ जल गया हो या पानीसे कुछ सड़ गया हो, नष्ट हो रहा है। इससे हमको तत्तत् स्थलोंपर कुछ अक्षर या शब्द और भी अधिक छोड़ देने पड़े हैं। पृष्ठ ११.१४.३४.३५.४१.४८.५० आदि पर जो पंक्तियोंके बीच बीचमें '.....' ऐसे अक्षरच्युत विंदुमात्र वाले पंक्त्यंश रखे गये हैं वे इसी बातके सूचक हैं। इन प्रतिका आयुष्म अथ बहुत नहीं है। इसके लिखनेमें जो स्याही प्रयुक्त हुई है उसमें क्षारकी मात्रा बहुत अधिक होनेसे वह कागजको पूरी तरह ग्या गई है। जितनी दफह इसे हाथ लगाया जाता है उतनी ही दफह इसके कागजके टुकड़े गिरते जाते हैं और पत्रे टूटने जाते हैं। सिर्फ प्रारम्भके ५-७ पत्रे कुछ ठीक हालतमें हैं; पिछले पत्रोंकी स्थिति ऊनरोत्तर गगन हो रही है।

१४. P संग्रहका आन्तर परिचय

हम ऊपर लिख आये हैं कि, प्रस्तुत ग्रन्थमें प्रबन्धों या प्रकरणोंका जो क्रम दिया गया है वह मूल समग्रताके क्रममें नहीं है। यहां पर हमने उनको प्र० वि० के क्रममें मुद्रित किया है। मूल संग्रहोंमें, वे, इसमें भिन्न रूपमें, आगे पीछे, लिखे हुए हैं। प्रस्तावित संग्रहका क्रम वैसा है, और कौन प्रकरण जिस पत्रमें, कहांमें प्रारंभ होता है और कहां समाप्त होता है, इसका दिग्दर्शन करानेवाली नूची नीचे दी जाती है जिसमें संग्रहगत प्रबन्धक्रम, और उसका आन्तरिक परिचय भी, पाठकोंको ठीक ठीक हो जायगा।

प्रस्तुत ग्रन्थमें मुद्रित-क्रम

प्रबन्धनाम	पत्र, पृष्टि, पंक्ति	प्रबन्धांक	प्रकरणांक	पृष्ठांक
१ *पादनिताचार्य प्रबन्ध	{ प्रा० १. २ .. १ स० ३ .. १ . १४	०	०	०
२ *रत्नश्रावक प्रबन्ध	{ प्रा० ३. १ १४ स० ५ .. २ . ६	०	०	०
३ उज्जयन्ततीर्थआन्मकरण प्र०	{ प्रा० ५ २ .. ६ स० ६ .. १ .. १२	४९	§ २२१	९८-९९
४ सुहृदराज प्रबन्ध	{ प्रा० ६ . १ १२ स० ७ . २ ६	५	§ २२-§ २३	१३-१५
५ अमार्गवियये कुमारपाल प्र०	{ प्रा० ७ . २ ७ स० ८ १ ५	२६	§ ८३	४१-४२
६ गगनकआंवट प्रबन्ध	{ प्रा० ८ . १ ५ स० ९ २ ७	२५	§ ८१-§ ८२	३९-४१
७ गमगज्योपरि कथा	{ प्रा० ९ .. २ . ७ स० १० . १ ७	* ११	§ १२	८-९
८-९ वैद्यकीभेदार्थ तथा पाज प्रबन्ध	{ प्रा० १० १ ७ स० १० २ १०	२२-२३	§ ६२-§ ६३	३४
१० आगममन्त्रमन्त्रमिचन्य प्र०	{ प्रा० १० २ . १० स० ११ . १ . ७	१७	§ ५६	३०-३१
११ वैद्यकीभेद प्रबन्ध	{ प्रा० ११ १ . ७ स० ११ २ ३	४७	§ २१९	९७
१२ पञ्चमहाभूत प्रबन्ध	{ प्रा० ११ २ ३ स० ११ २ ९	१८	§ ५७	३१
१३ कर्मागार प्रबन्ध	{ प्रा० ११ २ १० स० १२ २ ९	४०	§ १९९-§ २००	८६-८७
१४ लघुमन्त्र प्रबन्ध	{ प्रा० १२ २ ९ स० १३ १ . ८	४१	§ २०२-§ २०५	८८-९०
१५ साधुपुत्रोदात्त प्रबन्ध	{ प्रा० १३ १ . ८ स० १४ १ . २	५०	§ २२२-§ २२३	९९-१००
१६ संक्षिप्तवैद्यकी प्रबन्ध	{ प्रा० १४ १ ३ स० १५ १ ५	३२	§ १०९-§ ११०	४९-५१
१७ साधुपुत्र प्रबन्ध	{ प्रा० १५ १ ८ स० १६ २ ६	२	§ १९	११
१८ क्षातिप्रबन्ध	{ प्रा० १६ २ ७ स० १७ १ २	५६	§ २३२	१०७

* । प्रत्यक्ष प्रमाणः अन्तर्गत दोग है कि 'रक्षाधायकप्रवन्द्यो विगजिताः' । प्रमाणद्वयम् आ जानेमें अर्थान ही हमने इनको प्रस्तुत प्रणयों सात

१. २. ३. ४. ५. ६. ७. ८. ९. १०. ११. १२. १३. १४. १५. १६. १७. १८. १९. २०. २१. २२. २३. २४. २५. २६. २७. २८. २९. ३०. ३१. ३२. ३३. ३४. ३५. ३६. ३७. ३८. ३९. ४०. ४१. ४२. ४३. ४४. ४५. ४६. ४७. ४८. ४९. ५०. ५१. ५२. ५३. ५४. ५५. ५६. ५७. ५८. ५९. ६०. ६१. ६२. ६३. ६४. ६५. ६६. ६७. ६८. ६९. ७०. ७१. ७२. ७३. ७४. ७५. ७६. ७७. ७८. ७९. ८०. ८१. ८२. ८३. ८४. ८५. ८६. ८७. ८८. ८९. ९०. ९१. ९२. ९३. ९४. ९५. ९६. ९७. ९८. ९९. १००.

मन्त्रं निद्राज्ञेन श्रियते तत्र केनचित् ॥ १ ॥

प्रमाण १० के प्रमाणन दसने (पृष्ठ ५, पंक्ति ११-१२)

[illegible]

...
...
...
...
...
...

१९ शत्रुञ्जय माहात्म्य प्रबन्ध॥ [वस्तुपाल प्रबन्धान्तर्गत उत्तर भाग]	{ प्रा० १७ १ ३ सं० २० १ १४ }	*३५	§ ११२-§ १४८	५८-६९
२० लूणिगवसही प्रबन्ध	{ प्रा० २० १ १४ सं० २० १ १८ }	X	X	५३
२१ मयूर सर्प प्रबन्ध ^१	{ प्रा० २० १ १८ सं० २० २ ५ }	०	०	०
२२ मंत्रि उदयन प्रबन्ध	{ प्रा० २० २ ५ सं० २१ १ ६ }	२०	§ ५९-§ ६०	३२
२३ वसाह आभड प्रबन्ध	{ प्रा० २१ १ ६ सं० २१ २ २ }	२१	§ ६१	३३
२४ श्रीमाता प्रबन्ध	{ प्रा० २१ २ २ सं० २१ २ २० }	३८	§ १९६	८४
२५-२६ तारणगढप्रासादरक्षण तथा अजयपाल प्रबन्ध ^२	{ प्रा० २१ २ २० सं० २२ २ ९ }	३०	§ १०४-§ १०५	४७-४८
२७ वस्तुपाल प्रबन्ध [१] आशाराज प्रबन्ध ^३	{ प्रा० २२ २ १० सं० २२ २ १७ }	X	X	५३
[२] वस्तुपाल प्रबन्धान्तर्गत पूर्व भाग ^४	{ प्रा० २२ २ १८ सं० २४ २ ७ }	३५	§ ११७-§ १२२	५४-५८
[३] वस्तुपाल प्रबन्धगत परिशिष्टात्मक- अन्तिम वर्णन ^५	{ प्रा० २४ २ ७ सं० २५ १ १८ }	११	§ १४९-§ १५७	६९-७१
२८ विधिविषयक उदाहरण	{ प्रा० २५ २ १ सं० २६ १ ७ }	५९	§ २३५	१०९-११०
२९ स्त्रीचरित्र प्रबन्ध [विक्रमचरित्रान्तर्गत]	{ प्रा० २६ १ ७ सं० २६ २ ० }	१	§ ७	४

॥ इस प्रबन्धका समावेश वस्तुपाल प्रबन्धके अन्तर्गत होता है। यह इस जगह बिना किसी पूर्वसूचन्यके यों ही शुरू होता है। इसका आदि वाक्य 'श्रीशत्रुञ्जयमाहात्म्ये लिख्यते' ऐसा है और उसके बाद, फिर वे सब पद्य लिखे हैं जो इस संग्रहमें १५७ से लेकर १५५ तकके क्रमांकमें दिये हुए हैं। इसके बाद, उसीके आगेके § १०३ के प्रकरणमाला वर्णन आता होता है जो क्षमिराजे § १४८ के प्रकरणके साथ, समाप्त होता है। यह एक प्रकारसे वस्तुपालप्रबन्धका उत्तरभाग है। पूर्वभाग आगे जा कर लिखा है, जो २७ के प्रकरणमें मिलता है।

१ यह प्रबन्ध इस P संग्रहके अतिरिक्त B संग्रहमें भी लिखा हुआ है, और वह कुछ जरा भिन्न रूपमें है, इससे हमने प्रस्तुत प्रबन्धमें, उसीकी मुख्य स्थान दिया है और इस प्रतिवाले प्रबन्धको उसकी पाद टिप्पणीके रूपमें उद्धृत कर दिया है।—देखो पृष्ठ ५३ परकी पहली टिप्पणी।

२ इस प्रबन्धको हमने छोट दिया है। एक तो इसका सम्बन्ध, यों ही प्रबन्धविन्यमन्त्रिन् विवरणके साथ नहीं है और दूसरा कारण यह है कि, प्रस्तुत प्रतिवाले यह पता जिसमें यह प्रबन्ध लिखा हुआ है, एक विनारे पर इन्का गिर गया है कि जिससे इसका पाठोपाठ करना सर्वथा अशक्य-सा हो गया है।

३ प्रतिमें तारणगढप्रासादरक्षणप्रबन्ध तथा अजयपालप्रबन्ध के दोनों प्रकरण कुछ कुछ प्रत्यक्ष करके लिखे हैं। हमने इनको एक ही 'अजयपालप्रबन्ध' के शीर्षकके नीचे दो-दो इस-इस प्रकरणके रूपमें सुक्ति दिये हैं।

४ 'आशाराजप्रबन्ध' वस्तुपाल प्रबन्ध-सी-सा धार्मिक भाग होनेसे हमने इसे उसी प्रबन्धके अन्तर्गत ११६ के अन्त में प्रकरणमाला पर रख दिया है। यह प्रकरण, इस प्रतिवाले लिखा हुआ है P संग्रहके अन्तर्गत भी लिखा है और वह कुछ भिन्न रूपमें लिखा गया है। हमने इसे हमने मुख्य स्थान उसीके दे कर, इस प्रतिवाले लिखने के बाद टिप्पणी के अन्तर्गत रख दिया है।—देखो, पृष्ठ ५३ परकी तीसरी टिप्पणी।

५ इसका प्रारम्भ, § ११७ के प्रकरणमें (पृष्ठ ५४ पंक्ति १२) 'इतो वसाहपहोदो वाणिक इत्यादि' इत्यादि आता है, जो वसाहि पूर्वोक्त शत्रुञ्जयमाहात्म्यके अन्तर्गत (पृष्ठ ५८, पंक्ति ११) पूर्वोक्त 'तत्र वाणिक्ये वसनीयमिति'। इसका अन्त पृष्ठ ५८ पंक्ति १२ पर है।

६ यह वर्णन, पृष्ठ ६९ पर पृष्ठ ११४ के प्रकरणमें 'अजयपाल प्रबन्ध' के अन्तर्गत लिखा है। इस वर्णनके अन्तर्गत पृष्ठ ७१ की ५ की पंक्ति में मिलनेवाले '[स्तंभ] १३०८ सेज पातो जिसे उल्लेख है' इस वर्णनके अन्तर्गत लिखा है।

३०	वलभीभंगप्रबन्ध ^१	{ प्रा० २६...२... २ स० २७...१...१०	०	०	०
३१	न्यायविषयक यशोवर्मनृप प्रबन्ध	{ प्रा० २७ १ १० स० २७ २ .. २	५७	§ २३२	१०७-१०
३२	लाखणराउल प्रबन्ध	{ प्रा० २७...२ . ३ स० २८ . १ .. ९	५२	§ २२५-§ २२७	१०१-१०
३३	चित्रकूटोत्पत्ति प्रबन्ध	{ प्रा० २८...१... ९ स० २८ २... ११	५३	§ २२८	१०
३४	परोपकारविषयक उदाहरण	{ प्रा० २८ . २ . ११ स० २८... २ १८	६०	§ २३६	११
३५	उद्यमविषयक उदाहरण	{ प्रा० २८...२ . १८ स० २९ .. १ .. ५	६१	§ २३७	११
३६	दानविषयक उदाहरण	{ प्रा० २९ १ . ५ स० २९ १. १५	६२	§ २३८	११
३७	अम्बुचीच नृप प्रबन्ध	{ प्रा० २९ . १ . १५ स० २९...२ ४	५८	§ २३४	१०
३८	कुमारपालराज्यप्राप्ति प्रबन्ध	{ प्रा० २९ २ ४ स० ३० . १ . १५	२४	§ ७९-§ ८०	३७-३९
३९	कर्णवाराविषयक उदाहरण	{ प्रा० ३० .. १ १५ स० ३० २ . ११	६३	§ २३९	१११-११
४०	सोनलवाक्यानि ^१	{ प्रा० ३०... २ .. ११ स० ३०...२ १७	०	§ ६४	३४
—	पुष्पिकालेखात्मक गाथाद्वय ^१	१३
—	,, ,, पंक्तिद्वय ^१	१३

इस प्रकार ये ४० प्रबन्ध इस संग्रहमें संगृहीत हैं। इस सूचीके अवलोकनसे ज्ञात होता है कि प्रथम दो प्रबन्ध, राजशेखर सूरिके प्रबन्धकोशमेंसे लिख लिये गये हैं, और ३० वां प्रबन्ध, सम्भवतः मेरुतुङ्ग सूरिके प्रबन्धचिन्तामणि ग्रन्थमेंसे नकल किया हुआ है। इनके सिवा, कुमारपाल और विक्रमचरित्रके सम्बन्धवाले कुछ प्रकरण, इसमें ऐसे हैं जिनका प्रबन्धकोशगत तत्तत् प्रकरणोंके साथ बहुत घनिष्ठ साम्य दिखाई देता है। विशेष करके निम्न सूचित प्रकरण तुलना करने योग्य हैं—

	पुरातनप्रबन्धसंग्रह	प्रबन्धकोश
कुमारपालप्रबन्धान्तर्गत प्रकरण	§ ८३	§ ५८
विक्रमचरितान्तर्गत प्रकरण	§ १२	§ ९९

ये प्रकरण इन दोनों संग्रहोंमें, शब्द और अर्थ दोनों प्रकारसे, प्रायः समान प्रतीत होते हैं, लेकिन हैं ये मित्र

* 6 यह प्रबन्ध, प्रबन्धचिन्तामणिके, पृष्ठ १०४-९ पर मुद्रित, प्रकरणाक २०२-२०३ वाले इसी नामके प्रबन्धके माथ शब्दश मिलता है—और बहुत करके उसी ग्रन्थमेंसे यह नकल किया गया है—अतः हमने इसे यहाँ पुनः मुद्रित करना निरर्थक समझा है।

7 सिद्धराज जयसिंहके इतिहासके साथ सम्बन्ध रखनेवाले सोनलदेवीके ये वाक्य, जो गुजरात और सौराष्ट्रमें, लोक गीतके रूपमें खूब प्रसिद्ध हैं और जिनके शब्दोंमें सिद्धराजके जीवनकी, घर घर गाई जानेवाली एक इतिहासानुश्लिखित, कलंकित कथा ओतप्रोत हो रही है, बिना किसी विशेषोद्देशके इस प्रतिमें, अन्तमें, लिखे हुए मिलते हैं। हमने इनको, सिद्धराजके समयके प्रकरणोंके अन्तमें, पृष्ठ ३४-पंक्ति ३० पर, एक गौण प्रकरणके ढंगसे, क्रमाक § ६४ के नीचे, मुद्रित किये हैं।

8 प्रस्तुत ग्रन्थके पृष्ठ १३६ पर, प्रथम जो दो प्राकृत गाथाएँ मुद्रित हैं, वे इस प्रतिमें, पत्र ३० की पहली पंठी (पृष्ठ=पार्थ) पर, सबसे नीचेकी पंक्तिमें लिखी हुई हैं। पंक्तिके प्रारंभमें 'x' ऐसा चिह्न दिया हुआ है जिसका अर्थ होता है, कि यह पंक्ति, ऊपरकी किसी पंक्तिमें लिखते लिखते छूट गई अतः यहाँ नीचे (हासियेमें) लिख दी गई है। लेकिन ऊपर किस जगह और कौन पंक्तिमें यह लिखनी रह गई इसका सूचक कोई चिह्न इस सारे पत्रमें कहीं दृष्टिगोचर नहीं होता। इसकी विशेष गीमांसा आगे चल कर की है।

9 इन दो पंक्तियोंमेंसे, पहलीमें, सं० १४३० में खर्गवास प्राप्त करनेवाले किसी सावदेव सूरिका उल्लेख है। इसका पूर्वापर क्या सम्बन्ध है सो ठीक मालूम नहीं देता। दूसरी पंक्तिमें लिपिकर्ताका—जिसने इस प्रतिका कमसे कम उत्तरी हिस्सा लिख कर पूरा किया—समयादि सूचक निर्देश है। ये दोनों पंक्तियाँ भी ग्रन्थान्तमें, पृष्ठ १३६ पर मुद्रित हैं।

भिन्न-कर्तृक । हमारा अनुमान है, कि प्रबन्धकोशकी अपेक्षा प्रस्तुत प्रतिवाले इन प्रकरणोंकी रचना पुरातन है । राजशेखर सूरिने शायद कुछ थोड़ा बहुत भाषा-संस्कार करके इनको अपने ग्रन्थमें सन्निविष्ट कर लिया है । क्यों कि, प्रस्तुत संग्रहगत इन प्रकरणोंकी भाषा, अधिक लौकिक ढंगकी-परिष्कार विहीन और शिथिल स्वरूपमें-है; और प्रबन्धकोशमें वह परिष्कृत और सुश्लिष्ट रूपमें है । अतः, इससे यह सूचित होता है, कि राजशेखर सूरिके पहले, किसीने, इन प्रकरणोंको, किसी प्रथमाभ्यासी विद्यार्थीके पढ़नेके लिये, इस प्रकारकी बहुत ही सीधी-सादी भाषामें लिखा, और फिर राजशेखर सूरिने उनमें उक्त प्रकारका कुछ संशोधन-परिमार्जन किया । प्रबन्धकोशके कर्ताने अपने पहलेकी कृतियोंमेंसे ऐसे कई प्रकरण ज्यों के त्यों, अथवा कुछ थोड़ा फेरफार कर, अपने ग्रन्थमें किस प्रकार सम्मिलित कर लिये हैं, इसकी कुछ आलोचना हमने उस ग्रन्थकी भूमिकामें की है ।

इसी प्रकार यदि, प्रस्तुत संग्रहके कुछ प्रकरणोंका मिलान, प्रबन्धचिन्तामणिगत उन उन प्रकरणोंके साथ किया जाय तो उनमें भी कुछ ऐसी शाब्दिक और आर्थिक समानता जरूर दिखाई देगी । यद्यपि वह समानता प्रबन्ध-कोशके जितनी विपुल और विशेषरूपमें नहीं है, जिससे यह स्पष्टताके साथ निर्णीत किया जा सके कि प्र० चि० के कर्ताने भी इस संग्रहके कुछ प्रकरणोंका अनुसरण किया है, तथापि उसके लिये कुछ अनुमान अवश्य किया जा सकता है । प्र० चि० ग्रथित मुञ्जराज प्रबन्ध, प्रस्तुत संग्रहलिखित उस प्रबन्धके साथ बहुत ही सद्गता रखता है । इसी तरह कुछ और और प्रबन्धोंमें भी परस्पर कितनाक साम्य दिखाई देता है । निम्न सूचित प्रकरण इस दृष्टिसे मिलान कर देखने योग्य हैं—

प्रबन्धनाम	प्र० चि०	प्रस्तुत ग्रन्थ
उदयन प्रबन्ध	§ ९०	§ ५९
रैवततीर्थोद्धार प्रबन्ध	§ १०७	§ ६२
सोनलवाक्य	§ १०६	§ ६४
अंबड प्रबन्ध	§ १३७	§ ८१
अजयपाल प्रबन्ध	§ १७५	§ १०४

इस तुलनासे यह बात सूचित होती है कि-प्रस्तुत संग्रहमें कुछ प्रकरण या प्रबन्ध तो ऐसे हैं जो प्रबन्धचिन्तामणि या प्रबन्धकोशमेंसे लिखे हुए या उद्धृत किये हुए हैं, अतएव उनसे अर्वाचीन हैं, लेकिन कुछ प्रकरण ऐसे हैं जो उन ग्रन्थोंसे भी पुरातन हो कर, उक्त ग्रन्थोंके कर्ताओंने, शायद इन्हीं परसे अपने प्रकरण गुम्फित किये हों । यह बात तभी सिद्ध हो सकती है जब इसका प्रमाणभूत कोई उल्लेख इस संग्रहमें दृष्टिगोचर होता हो । प्रस्तावित ग्रन्थके पृष्ठ १३६ पर जो दो प्राकृत गाथाएं मुद्रित हैं वे, इस कथनके लिये, प्रमाणभूत कही जा सकती हैं । ये दोनों गाथाएं, इस संग्रहके ३० वें पत्रके प्रथम पृष्ठमें, सबसे नीचेकी पंक्तिमें, हासियेमें लिखी हुई हैं । इसके प्राग्भेगे 'x' लगा चिन्ह दिया हुआ है जिसका मतलब होता है कि यह पंक्ति, उपर चार लिखानमें, लिखने समय, भूलसे छूट गई है जिससे इसको यहां पर हासियेमें लिखा गया है । लेकिन, उपर चार लिखानमें, यह पंक्ति जगह छूटी हुई है इसका सूचक कोई चिन्ह कहीं नहीं दिखाई देता । इससे यह निश्चितता ज्ञात नहीं होता कि यह पंक्ति यथापि किस प्रकरणके या प्रबन्धके अन्तमें होनी चाहिए, तथापि, जैसा कि इन संग्रहकी पृष्ठवाक्य की हुई सूचिमें ज्ञात होता है, इस अन्तिम पत्रके प्रथम पार्श्व पर कुमारपालराज्यप्राप्ति-प्रबन्ध समाप्त होता है, और उसके बाद कर्मवारा-विषयका उदाहरणभूत प्रबन्ध लिखा हुआ है । तो इस पंक्तिना ज्ञान, निम्नानुमान, इस कुमारपालराज्यप्राप्ति-प्रबन्धके अन्तमें होना चाहिए । परंतु, हमारा अनुमान है कि इसका वास्तविक ज्ञान, या तो उसके अन्तमें ही समाप्त हो अन्तमें होना चाहिए या उसके बाद जो राणी सौम्यदेवि का कथन १०-११ पृष्ठ पर मिलता है उसके अन्तमें

होना चाहिए। कहीं भी हों, लेकिन है वह पंक्ति इसी संग्रहके साथ सम्बन्ध रखनेवाली, इसमें कोई संशय नहीं है। इन गाथाओंका अर्थ है यह कि—“नागेन्द्र गच्छके आचार्य उदयप्रभ सरिके जिन जिन भद्रने, मंत्री-श्वर वस्तुपालके पुत्र जयन्तसिंहके पढ़नेके लिये, विक्रम संवत् १२९० में, उस नाना-कथानक-प्रधान प्रवन्धावलीकी रचना की।”

इस उद्देशसे स्पष्टतया ज्ञात होता है कि प्रस्तुत संग्रहके लिपिकर्ताने जिन पुगने संग्रहोंमें से ये गाथाएँ नकल किये उनमें ‘नाना कथानक प्रधान प्रवन्धावलि’ नामका (या उसके मूलक नेमे ही किमी और नामका) एक संग्रह वह भी था जिसकी रचना, मंत्रीश्वर वस्तुपालके पुत्र जयन्तसिंहके पढ़नेके लिये, संवत् १२९० में उदयप्रभसरिके जिन जिन भद्रने की थी। जिनभद्रकी इस नाना कथानकवाली प्रवन्धावलि का मान्य अर्थान्त अभी तक और कभी हमारे देखनेमें नहीं आया इससे यह पता नहीं लग सकता कि उस प्रवन्धावलिमें या भिन्नतर कितने कथानक थे और कौन कौन विषयके थे। प्रस्तुत संग्रहके लिपिकर्ताने, जैसा कि ऊपर दी हुई सूचिमें ज्ञात होता है, उन प्रवन्धोंके कई भिन्न भिन्न ग्रन्थोंमेंसे लिया है और जो भी अन्वयस्थ हंगसे। इससे इसमें पुगने और नये प्रवन्धोंका एक साथ संमिश्रण हो कर उनकी एक तरहसे गिचड़ी बन गई है, जिससे यह जानना या निश्चय करना भी कठिन-सा हो गया है कि, इसमें उक्त गाथा-कथित जिनभद्रके रचे हुए प्रवन्ध कितने और कौन कौन हैं, तथा उनके पीछेके कितने और कौन कौन हैं? तथापि भाषा और रचना-शैलीका सूक्ष्मतया निरीक्षण करने पर उसमेंके कितनेएक प्रकरणोंका कुछ कुछ विश्लेषण या पृथक्करण किया जा सकता है। पूर्वोक्त राजशेखर सूरिके रचे हुए जो पादलिप्ताचार्य और रत्नश्रावक नामके दो प्रवन्ध इसमें संगृहीत हैं उनकी तथा प्रवन्धचिन्तामणिमें नकल किये गये वलभीभंग प्रवन्धकी भाषा, और और प्रवन्धोंकी भाषामें विन्कुल अलग पट जाती है। मंत्रियशेखरी प्रवन्ध और वस्तुपाल-तेजःपाल प्रवन्ध—ये दोनों प्रकरण भी किसी दूसरेकी कृति होने चाहिए। क्यों कि इन दोनोंमें वर्णित कितनीक वस्तु-घटनाएं संवत् १२९० के पीछेकी हैं। यशोवीर प्रवन्धमें, संवत् १३१० में जलालुद्दीन सुल्तान द्वारा, मारवाड अन्तर्गत जालोरके दुर्ग सुवर्णगिरिपर किये जानेवाले आक्रमणका उल्लेख है; और इसी तरह, वस्तुपाल प्रवन्धमें, संवत् १३०८ में होनेवाले मंत्री तेजपालके मरणका निर्देश है। अतः ये दोनों प्रवन्ध अर्थात् ही जिनभद्रके वाद की रचना हैं। इनके अतिरिक्त, और सब प्रवन्ध, यदि उक्त जिनभद्रकी कृतिरूप मान लिये जाय तो उसमें कोई वाधक प्रमाण हमें नहीं दिखाई देता।

§ ५. P संग्रहके कुछ महत्त्वके प्रवन्ध

इस संग्रहमें, कुछ प्रवन्ध, ऐतिहासिक दृष्टिसे बड़े महत्त्वके हैं। पृथ्वीराजप्रवन्ध (१३), जयचन्द्रप्रवन्ध (१४), मंत्री यशोवीरप्रवन्ध (१६), वस्तुपालतेजःपालप्रवन्ध (१९, २०, २७), मंत्री उदयनप्रवन्ध (२२), वसाह आभडप्रवन्ध (२३), अजयपालप्रवन्ध (२५-२६) और लाखणराउलप्रवन्ध (३२) आदि प्रकरणोंमें इतिहासोपयोगी जो सामग्री मिलती है वह बहुत ही विश्वसनीय और विशेषत्ववाली है। इसका विशेष ऊहापोह करना यहां अप्रासंगिक है। इस ग्रन्थके अगले भागोंमें उसका यथेष्ट अवलोकन और आलोचन आदि करनेका हमारा संकल्प है ही।

हम यहां पर, एक बात पर विद्वानोंका लक्ष्य आकर्षित करना चाहते हैं, और वह बात यह है कि इस संग्रहगत पृथ्वीराज और जयचन्द्र विषयक प्रवन्धोंसे हमें यह ज्ञात हो रहा है, कि चन्दकवि रचित पृथ्वीराजरासो नामक हिन्दीके सुप्रसिद्ध महाकाव्यके कर्तृत्व और कालके विषयमें जो, कुछ पुराविद् विद्वानोंका यह मत है कि ‘वह ग्रन्थ समूचा ही बनावटी है और १७ वीं सदीके आसपासमें बना हुआ है’ यह मत सर्वथा सत्य नहीं है। इस संग्रहके उक्त प्रकरणोंमें जो ३-४ प्राकृत-भाषा पद्य [पृष्ठ ८६, ८८, ८९ पर] उद्धृत किये हुए मिलते हैं, उनका

2

३३ पत्रोंका अभाव है । ७५ मेंसे ४२ पत्रे विद्यमान हैं । पत्रोंका नाप, प्रायः लंबाईमें १० $\frac{१}{४}$ इंच और चौड़ाईमें ४ $\frac{१}{४}$ इंच है । प्रत्येक पृष्ठ (पार्श्व) पर १५-१५ पंक्तियां लिखी हुई हैं । अक्षर सुवाच्य और लिखान प्रायः शुद्ध हैं । अन्तिम भाग अप्राप्य होनेसे, यह प्रति कब लिखी गई थी इसके जाननेका कोई निश्चित साधन नहीं रहा । प्रतिकी स्थितिको देखकर अनुमानसे यह कहा जा सकता है कि कमसे कम कोई चार सौ वर्ष पहले की यह लिखी हुई जरूर होगी ।

§ ७. B संग्रहका आन्तरिक परिचय

जैसा कि ऊपर सूचित किया गया है, इस संग्रहका अन्तिम भाग अनुपलब्ध होनेसे, इसका संग्रहकर्ता या संकलनकर्ता कौन है और उसका क्या समय है इत्यादि बातें जाननेका कोई उपाय नहीं है । वैसे ही यह भी ठीक नहीं जाना जा सकता कि इस संग्रहमें सब मिला कर ऐसे कितने प्रबन्ध या प्रकरण संगृहीत थे । जो अन्तिम पत्र (७५ वां) विद्यमान है उसमें नीलपटवधप्रबंध [देखो प्रस्तुत ग्रन्थका पृष्ठ १९, प्रबन्धांक १०, प्रकरणांक §३३] समाप्त हुआ है और आगे फिर देवाचार्यप्रबन्ध प्रारंभ हुआ है । नीलपटवधप्रबन्धका क्रमांक इसमें ६६ दिया हुआ है, लेकिन, जैसा कि आगे दी हुई सूचिसे प्रतीत होता है, उसका वास्तविक क्रमांक ७० होना चाहिए । यदि, इसके आगे लिखे हुए देवाचार्यप्रबन्धके साथ ही इस संग्रहकी समाप्ति होती हों तो, इस प्रकार इसमें कमसेकम ७१ प्रबन्धोंका संग्रह होगा । इस संग्रहगत प्रबन्धोंका आकार-प्रकार देखनेसे हमारा अनुमान होता है कि, उपदेशतरंगिणी ग्रन्थके कर्ता रत्नमन्दिरगणीने, महामात्य वस्तुपालके कीर्तिदान प्रबन्धोंका वर्णन करते हुए, तद्विषयक विशेष ज्ञापनके लिये जिस २४ (चतुर्विंशति) प्रबन्ध अर्थात् प्रबन्धकोश नाम ग्रन्थके साथ, (उसके जैसे ही विषयवाले) ७२ (द्वासप्तति) प्रबन्ध और ८४ (चतुरशीति) प्रबन्ध नामक जिन और दो ग्रन्थोंका सूचन किया है,* उन्हींमें से यह एक ग्रन्थ हों । यदि यह अनुमान सही हों तो, कमसेकम विक्रम संवत् १५०० के पहले इसका संकलन हुआ होना चाहिए । क्यों कि रत्नमन्दिर गणीके १६ वीं शताब्दीके प्रथम पादमें विद्यमान होनेके प्रमाण पाये जाते हैं^१ । अतः उनके सूचित ७२ या ८४ प्रबन्धोंके संग्रह अवश्य ही उनके पूर्व की रचनायें होनी चाहिए । लेकिन हमारा यह अनुमान तबतक विशेष चलवान् नहीं माना जा सकता, जबतक, कहींसे इसका समर्थक और कोई प्रमाण उपलब्ध नहीं होता ।

§ ८. इस प्रतिमें प्रबन्धोंका संग्रह-क्रम कैसा है और हमने प्रस्तुत संग्रहमें उनको किस क्रममें सुद्वित किया है, इसका क्रमपूर्वक परिचय होनेके लिये यहां पर दोनों-लिखित और सुद्वित-संग्रहोंकी पृष्ठ-पंक्ति-आदि सूचक विस्तृत सूचि दी जाती है और उसके नीचे पाद-टिप्पणीमें जो कुछ विशेष ज्ञातव्य वस्तु मालूम दी, वह भी, सूचित कर दी गई है ।

* उपदेशतरंगिणीमें यह उल्लेख इस प्रकार है—‘इत्यादि श्रीवस्तुपालकीर्तिदानप्रबन्धाः शतशो यथाश्रुताः स्वयं वाच्याः ८४, २४, ७२ प्रबन्धेभ्यः । [यशोविजयजैनग्रन्थमाला, बनारस, में मुद्रित प्रति, पृ० ७९]

१ यद्यपि रत्नमन्दिर गणीने, उपदेशतरंगिणीमें, अपना समय-सूचक कोई उल्लेख नहीं किया है, लेकिन इन्दीरा बनाया हुआ एक भोजप्रबन्ध नामका ग्रन्थ है उसके अन्तर्ग जो प्रशस्ति पद्य है उसमें, उस ग्रन्थके बननेके समय आदिवा निदेश इस प्रकार दिया हुआ है—

जातः श्रीगुरुसोमसुन्दरगुरुः श्रीमत्तपागच्छपस्तत्पादाम्बुजपट्टपदी विजयते श्रीनन्दिरत्नो गणी ।

तच्छिष्योऽस्ति च रत्नमन्दिरगणिर्भोजप्रबन्धो नयस्तेनाऽसौ मुनि-भूमि-भूत-शार्दाभृत् संवत्सरे निर्मितः ॥

इस पद्यसे ज्ञात होता है कि वि० सं० १५१७ में रत्नमन्दिरगणीने भोजप्रबन्धकी रचना पूरी की थी । दिया, इससे उपदेशतरंगिणीकी वि० सं० १५१९ के क्षेत्र शु० के दिनकी हस्तलिखित प्रति पूनेके, भाण्डारकर रीनर्च इन्स्टीट्यूट में, संरक्षित राजकीय ग्रन्थसंग्रहमें विद्यमान है ।

B संग्रह प्रतिमें लिखित प्रकरणानुक्रम

प्रस्तुत पुस्तकमें मुद्रित क्रम

प्रबन्धनाम	पत्र. पृष्ठ. पंक्ति	प्रबन्धांक	प्रकरणांक	पृष्ठांक
१-७ [विनष्ट ^१ ॥ १-७ ॥]	० ० ०	०	०	०
८ श्रीपुंजराजस्तत्पुत्रीश्रीमातावृत्तांतः ^२ ॥ ८ ॥	{ प्रा० - - - स० ७...१...१२	०	०	०
९ वराहमिहप्रबंधः ^३ ॥ ९ ॥	{ प्रा० ७ . १ १२ स० ८ . १... १	०	०	०
१० नागार्जुनोत्पत्तिस्तंभनकतीर्थावतारप्रबंधः ^४ ॥ १० ॥	{ प्रा० ८...१... १ स० ८...२... ११	०	०	०
११ भर्तृहरोत्पत्तिप्रबंधः ^५ ॥ ११ ॥	{ प्रा० ८...२ . १२ स० ९ . १ .. १०	०	०	०
१२ वैद्ययानभट्टप्रबंधः ^६ ॥ १२ ॥	{ प्रा० ९ .. १ . १० स० ९ . २ १३	०	०	०
१३ पादलिप्तसूरिप्रबंधः ॥ १३ ॥	{ प्रा० ९ .. २... १३ स० ११ . २... ४	४४	§ २१०-§ २१२	९२-९४
१४ मानतुंगाचार्यप्रबंधः ॥ १४ ॥	{ प्रा० ११...२ .. ४ स० १२ . २ ११	६	§ २४-§ २७	१५-१६
१५ पद्मगर्णाप्रबंधः ^७ ॥ १५ ॥	{ प्रा० १२.. २ .. १२ स० - - - -	०	०	०
१६ अभयदेवनरिप्रबंधः ^८ ॥ १६ ॥	{ प्रा० - - - - स० १४...२... ४	४५	§ २१४-§ २१६	९५-९६

१. नामों १ से ६ तक के पत्र अनुपलब्ध होनेसे, १ से ७ तक के प्रबन्ध विनष्ट हो गये हैं । ये विनष्ट प्रबन्ध किस किस विषयके थे इसके सम्बन्ध में कोई सूचना नहीं है ।

२. वरहमिह प्रबन्धविनष्टमसी गत इसी नामके प्रबन्धके साथ [हमारी आवृत्तिके पृष्ठ १०९-११०; प्रकरणांक २०४-२०५] प्रायः सम्मिलित किया हुआ है । इससे समझते, कि इनके संग्राहकने यह प्रबन्ध उसी ग्रन्थमें से निकल किया हो । संभव कहनेका कारण यह है कि इन दोनों के सम्बन्ध में एक ही शब्दशः मिलती हुई है, तथापि, क्वचित्, किञ्चित् प्रकारका पाठभेद भी मिलता है, और यह संशय उत्पन्न होता है कि प्रबन्धविनष्टमसी की अन्यान्य गद्य प्रतियोंमें मिलता है ।

३. वैद्ययानभट्ट की प्रबन्धविनष्टमसी स्थित नहीं नामोंके प्रबन्धोंकी प्रायः शब्दशः नकल है । इनका क्रम भी वैसा ही है जैसा १०. ११० में है । [यद्यपि, हमारी आवृत्तिके पृष्ठ ११० से ११२, और प्रकरणांक § २१० से § २१४ तक] इनमें भी उसी प्रकारका कुछ भेद मिलता है कि जो नामों के सम्बन्ध में सूचित किया गया है । प्र० वि० स्थित वराहमिह प्रबन्धमें जो दो पद्य मिलते हैं [पद्यांक १. १-१५३] वे इस प्रबन्धमें मिलते हैं ।

४. पदमगर्णा १३ का पद्य अनुपलब्ध होनेसे इस प्रबन्धका विशेष भाग अप्राप्य है । विद्यमान १३ वें पत्रमें इस प्रबन्धकी निम्न वस्तु मिलती है—

श्रीमद्भगवत्पद्मगर्णादाः पांशु यदादगन् । कथायादिगिषुवानो भवेन्नागमनश्रमः ॥ १ ॥

इसका अर्थ, तब धर्मग्रन्थदर्शको देवगर्जा नृप । तब यत्निगमनः शिवनागो महावनिजः । अन्यदा श्रीधर्मो जगन्नाथः दन्तिनेरे इतिमुद्रमे सन्निहितं अथनागकुलविषद्वयधरणेद्रावाप्तनमंत्रगर्भे धरणेद्रान्तोत्रे नये । इत्यदि इति विवरणम् । तस्य पूर्णता प्रिया । तन्मुखो वीरः । अनेककोटिद्रव्याधिपः । पित्रा सत कन्याः परिणायिनः । तस्य विनिर्मुने इत्यदिभिर्यमेव श्रीमद्भगवत्पाद याति । अन्यदा मार्गे संज्ञानचौगोपद्रवेन सदाशक्तगुहं गतः । तस्य नामा द्रुपदेनयत । इत्येव इत्यदिभिर्यमेव विवरादि.....

५. इस प्रबन्धका अन्तर्गत १-६ पदिका, पृष्ठ ९३ के तहसे मिलती है लेकिन B२ संस्कृत की ८१ प्रबन्ध उल्लेख होता है इससे यह संशय उत्पन्न होता है कि यह प्रबन्ध, प्रबन्धकी पदिका के तह, प्रबन्ध मुद्रित संस्कृत [पृ० ९०] की पंक्ति १६ वीं में आते हुए समाप्त हुआ है किन्तु तबका पद्य नष्ट हो गया है ।

ऋषिदत्ताकथानकम् ^१ ॥ १७ ॥	{ प्रा० १४ ..२... ५ स० १६ ..२...१२	०	०	०
कुमारपालपूर्वभवप्र० ॥ १८ ॥	{ प्रा० १६...२ ..१३ स० १७ .२. २	२८	§८६	४४
मोरनागप्रबंधः ^२ ॥ १८* ॥	{ प्रा० १७. २... ३ स० १७. .२... ६	०	०	०
मदनब्रह्म-जयसिंहदेवप्रीति- प्रबंधः ॥ १९ ॥	{ प्रा० १७. २. ६ स० १८. .२...११	१५	§५१-§५२	२४-२५
श्रीमाताप्रबंधः ॥ २० ॥	{ प्रा० १८. २...१२ स० १९ १...१४	३८	§१९६	८४
विमलवसतिकाप्रबंधः ॥ २१ ॥	{ प्रा० १९. १ .१५ स० २०...१. . ६	३३	§११२-११३	५१-५२
लूणिगवसहीप्रबंधः ॥ २२ ॥	{ प्रा० २०. १ . ६ स० २० ..२ .. १	३४	§११४	५२-३
भोज-गांगेयप्रबंधः [॥ २३† ॥]	{ प्रा० २०...२... १ स० २० ..२ ..१२	११	§३४	२०
भोजदेव-सुभद्राप्रबंधः ^३ ॥ २४ ॥	{ प्रा० २० ..२ १२ स० २१ १ .. ५	१२	§३५	२०
धाराध्वंसप्रबंधः ॥ २५ ॥	{ प्रा० २१ . १... ५ स० २१ २...११	१३	§४७-४८	२३-२४
सिद्धराजौदार्यप्रबंधः ^४ ।	{ प्रा० २१ .२ ..११ स० २२ .१. १	१४	§४९-५०	२४
देव्यम्बाप्रबंधः ॥ २५ ^५ ॥	{ प्रा० २२. .१ . २ स० २२ १ .. ९	४८	§२२०	९७-९८
विक्रमार्कसत्त्वप्रबंधः ॥ २६ ॥	{ प्रा० २२...१... १० स० २३ १... ७	१**	§१-३	१-२
दरिद्रक्रयप्रबंधः ॥ २७ ^६ ॥	{ प्रा० २३...१. ७ स० २३ .२ २	११	§४	२
वीकमद्यूतकारप्रबंधः ॥ २७ ^७ ॥	{ प्रा० २३ ..२... २ स० २४ .१ . २	११	§५	३
स्त्रीसाहसप्रबंधः ॥ २८ ॥	{ प्रा० २४ १ . ९ स० २४ २.. ५	११	§५	३-४
मनिमनुप्रबंधः ॥ २९ ॥	{ प्रा० २४ २ . ६ स० २४. २ ११	१	§९	५
देहलक्षणप्रबंधः ^७ ॥ ३० ॥	{ प्रा० २४ २ ११ स० २५ ..१... २	११	§८	४-५

१ यह कथानक पौराणिक ढंगका है । इसकी कथावस्तुका, प्रस्तुत संग्रहके विषयके साथ किसी प्रकारका संबंध न होनेसे, हमने इसको के अंतर्भूत न रख कर, पृथक् परिशिष्टके रूपमें इसी प्रस्तावनाके अन्तमें सुद्रित कर दिया है ।

२ यह प्रबन्ध भी अनैतिहासिक होनेसे, इसको चालू क्रममें सुद्रित न कर, ऊपरके प्रकरणके साथ, परिशिष्टके रूपमें दे दिया है ।

* प्रतिमें इस प्रबंधका क्रमांक भी, गलतीसे १८ ही दिया गया है । † इस प्रबंधका क्रमांक प्रतिमें लिखना रह गया है ।

३ प्रतिमें प्रबंधका कोई नामानिधान नहीं दिया गया है । सिर्फ अन्तमें '॥ २४ ॥' ऐसा क्रमांक लिखा हुआ है ।

४ प्रतिमें इस प्रबंधका भी कोई नाम निर्दिष्ट नहीं किया गया, और न स्वतंत्र प्रबन्धका सूचक क्रमांक ही दिया गया है । इसमें प्रतिक्रिया, यह प्रकरण, इसके पूर्वके धाराध्वंस प्रबंधके परिशिष्टके जैसा मालूम देता है ।

५ इसका क्रमांक भी गलतीसे '॥ २५ ॥' दिया गया है । ऊपर धाराध्वंसप्रबंधका भी यही अंक है ।

** विक्रमार्क राजाके विषयके जितने प्रकरण हैं उन सबको हमने "विक्रमार्कप्रबन्धाः" हम नामके एक ही मुख्य शिरोलेखके नीचे रचे हैं ।

६ इन दोनों प्रबंधोंका भी क्रमांक एक-सा '॥ २७ ॥ २७ ॥' लिखा हुआ है ।

७ इस प्रबन्धके बाद वे दो पंक्तियाँ लिखी हुई हैं जो प्रस्तुत संग्रहके पृष्ठ ५ पर, प्रकरण §१० केने सुद्रित की हुई हैं ।

विक्रमपुत्र-विक्रमसेनसम्बन्धात्मकाः

५ प्रबंधाः—

३५	आद्यपुत्तलिकाप्रबंधः ॥ ३१ ॥	{ प्रा० २५. १... ५ स० २५...१...१२	॥	§ ११ ^१	५
३६	द्वितीय " " [॥ ३२ ॥]	{ प्रा० २५. १...१२ स० २५...२... १	॥	" ^२	६
३७	तृतीय " " ॥ ३३ ॥	{ प्रा० २५... २... १ स० २६. १... ४	॥	" ^३	६
३८	तुर्य " " ॥ ३४ ॥	{ प्रा० २६... १ ४ स० २७...१... ५	॥	" ^४	७-८
३९	विक्रमसम्बन्धे रामराज्यकथा- प्रबंधः ॥ ३५ ॥	{ प्रा० २७... १ ५ स० २७...२... ६	॥	§ १२	८-९
४०	विश्वासघातकविषये नन्दपुत्र- प्रबंधः ॥ ३६ ॥	{ प्रा० २७...२... ६ स० २८. १. १०	३६	§ १८८	८१
४१	उदयननृपप्रबंधः ^१ ॥ ३७ ॥	{ प्रा० २८. १ १० स० २९. १. ११	०†	०	०
४२	कुमारपालकृतामारिप्रबंधः ॥ ३८ ॥	{ प्रा० २९...१... ११ स० २९...२... ६	२६	§ ८३	४१-४२
४३	कुमारपालकृततीर्थयात्रा- प्रबंधः ॥ ३९ ॥	{ प्रा० २९...२... ७ स० ३०... २ ६	२७	§ ८४-§ ८५	४२-४३
४४	मंत्रिसांतूप्रबंधः ॥ ४० ॥	{ प्रा० ३०...२... ६ स० ३१...१... ४	१९	§ ५८	३१-३२
४५	सज्जनदंडपतिप्रबंधः ॥ ४१ ॥	{ प्रा० ३१. १... ४ स० ३१. १. १५	३१	§ १०८	४९
४६	आभडवसाहप्रबंधः ॥ ४२ ॥	{ प्रा० ३१... १...१५ स० ३२...१. ३	२१	§ ६१	३३
४७	वस्तुपालप्रबंधः ^२ ; —वस्तुपालकान्यानि ॥ ४३ ॥	{ प्रा० ३२...१... ४ स० ४२...१... ५	३५	§ ११५-§ १४८	५३-६९
४८	न्याये यशोवर्मनृपप्रबंधः ॥ ४४ ॥	{ प्रा० ४२. १... ५ स० ४२...१...१५	५७	§ २३३	१०७-०८
४९	अम्बुचीचनृपप्रबंधः ॥ ४५ ॥	{ प्रा० ४२. २... १ स० ४२. २... ९	५८	§ २३४	१०८

1 यह प्रबन्ध, राजशेखरसूरी रचित प्रबन्धकोशमें उपलब्ध इसी नामके प्रबन्धके साथ [हमारी आधुनिक पृष्ठ ८६-८८, प्रकरणक § १०३-§ १०५] प्रायः शब्दशः मिलता है। संभव है कि प्रबन्धकोशकारने यह प्रबन्ध इसी संग्रहमें से नकल कर लिया हो। इस संभवतामें बड़ी कारण सूचित किया जा सकता है जो ऊपरकी टिप्पणी नं. २ में उल्लिखित किया गया है। प्रबन्धकोशवाले पाठमें और इस संग्रहवाले पाठमें किंचित् किंचित् ऐसा पाठभेद उपलब्ध होता है, जो मात्र किसी लिपिकर्ताका किया हुआ न हो कर किसी विद्वान् संग्रहकर्ताका किया हुआ प्रतीत होता है। और इसी लिये यह पाठभेद उन पाठभेदोंसे भिन्न है जो प्रबन्धकोशकी अन्यान्य प्रतियोंमें उपलब्ध होते हैं।

† प्रबन्धकोशमें उपलब्ध होनेसे इस प्रबन्धको हमने प्रस्तुत संग्रहमें पुनर्मुद्रित करना उचित नहीं समझा।

2 इसका प्रारंभ 'अथ श्रीवस्तुपालप्रबंधो यथाश्रुतः।' इस वाक्यसे होता है। फिर वह पद्य लिखा है, जो पृष्ठ ५३ पर, पद्यांक १४४ के तौर पर मुद्रित है।

प्रस्तुत आदर्शमें, पत्र ३४, ३५, ३६, और ३७ अनुपब्ध हैं। लेकिन यह प्रबंध Br. P. और Ps. संग्रहोंमें भी किंचित् पाठभेदोंके साथ, और कुछ वर्णन-भेदोंके साथ, उपलब्ध होनेसे श्रुति भागकी पूर्ति उन संग्रहों परसे कर ली गई है। इसका समाप्तिवाक्य इस प्रकार है—

‘॥ इति श्रीवस्तुपालप्रबंधो गुरुपारंपर्याल्लिखितो न पुनः स्ववृद्ध्या ॥’

इस पंक्तिके बाद, वस्तुपालकी प्रशंसावाले वे २४ पद्य लिखे हुए हैं जो पृष्ठ ७१ से ७३ पर, पद्यांक २२२ से २४६ तक मुद्रित हैं।

पृथ्वीराजप्रबंधः ^१ ॥ ४६ ॥	{ प्रा० ४२ .. २ .. ९ स० - - - }	४०	\$ १९९-२००	८६-८७
२ [विनष्ट ^२ ॥ ४७-४८ ॥]	{ ० ० ० }	०	०	०
नाहडराजप्रबंधः ^३ ॥ ४९ ॥	{ प्रा० - - - स० ४६ .. १ ८ }	०	०	०
लाखणराउलप्रबंधः ^४ ॥ ५० ॥	{ प्रा० ४६ १ ८ स० - - - }	५२	\$ २२५-२७	१०१-०२
८ [विनष्ट ^५ ॥ ५१-५४ ॥]	{ ० ० ० }	०	०	०
कुलचंद्रप्रबंधः ॥ ५५ ॥	{ प्रा० ५० १ ८ स० ५० .. १ १६ }	८	\$ ३१	१८-१९
भोजप्रबंधः ^६ ॥ ५६ (?) ॥	{ प्रा० ० ० ० स० - - - }	०	०	०

१ ४३, ४४, और ४५ ये ३ पत्र विलुप्त हैं इस लिये यह प्रबंध इस संप्रहमें अपूर्ण ही है। मुद्रित पृष्ठ ८६ की पंक्ति १२ में "कष्ट इतः" इस शब्दके साथ, आदर्शका ४२ वा पत्र समाप्त होता है।

२ ऊपरवाली टिप्पणीमें सूचित किये मुताविक यहां पर आदर्शके ३ पत्र विलुप्त हो जानेसे पृथ्वीराजप्रबंधके बादके दो और प्रबंध नष्ट हो गये हैं। वे प्रबंध किस विषयके थे इसके ज्ञानका कोई साधन नहीं है।

३ विनष्ट पत्र ४५ में इस प्रबंधका आदि भाग नष्ट हो जानेसे, और, इस B संप्रहके सिवा अन्य P आदि संप्रहोंमें इसकी प्राप्ति न मिलानेसे, इसका स्थान नहीं दिया जा सका। पत्र ४६ में इसकी सिर्फ निम्नोद्धृत शेष पंक्तियां प्राप्त होती हैं।

.....व्याहृतम्-भवान् किमपि स्मरसि?। तेनोक्तम्-न। तृतीयवेलायां मृतकेनोत्थाय योगिनः शिरश्छिन्नम्। न स ज्वालितः। वह्नौ निक्षिप्तः। स्वयं तटस्थे प्रासादे स्थितः। प्रातरवलोकयति, योगी ज्वलितो न वा। तावत्स्वर्ण-ददर्श। तस्य वलात् क्रमेण राज्यं प्राप। अर्घुदाद्रौ नाहडतटाकं कारयित्वा गर्जनप्रतोष्याः कपाटमादाय तत्र श्रेपे। तथा जावालिपुरे राजधानिः कृता। पंडितयशदेवस्य मानुलमिति भणित्वा भक्तिं कर्तुं प्रवृत्तः। एकदा कटके गतस्तत्र सर्वपरिकरो मारितः। मात्रा शुद्धिमलभमानया पंडितः पृष्टः। भागिनेयस्य सारा न प्राप्यते। क्तम्-एकाकी वल्लं विना मध्यरात्रौ समेत्य गुफायां स्थास्यति, तत्र चीवरण्यादाय जनः प्रेष्यः। स तत्र स्थितः। मिलितम्। वस्त्रपरिधानं कृत्वा मध्ये समायातः। मात्रा पंडितेनोक्तं कथितम्। तदनु हृष्टः। एकदा पंडितेनो-दत्तः। अस्माकं योग्यं किमपि कीर्तनं कारय। भूमिं दर्शयत। पंडितेन भूमिर्दर्शिता। तत्र नाहडसरः कारितम्। पंडितो रुष्टः। चरणयोर्निपत्य राज्ञोक्तम्-अधुना कारयिष्ये। तत्र दर्शितायां भूमौ नाहडवनरीति प्रासादः पशुदेवनाम्ना कारितः। एवं नमस्कारप्रभावाद् विपद् गता। सुवर्णपुरगः प्रातः। स नाहडगना जावालिपुरे स्तः ॥ इति नाहडराजप्रबंधः ॥ ४९ ॥

४ मूल आदर्शके ४७, ४८ और ४९ ये ३ पक्षे विलुप्त हैं इसलिये इस प्रबंधके समाप्ति-पत्र पर नहीं लिखे गये। परंतु पक्षोंमें जो इस प्रबंधका अन्तिम शब्द उपलब्ध है उस परसे यह कहा जा सकता है कि समाप्ति पत्रही नहीं मिलेगा यदि प्रबंध हो गया होगा। यह अन्तिम शब्द "जींदराज" है जो मुद्रित पृष्ठ १०२ की पंक्ति २८ में उल्लिखित हो रहा है।

५ ५० के पक्षोंमें जो कुलचंद्र प्रबंध उपलब्ध है उसका क्रमांक ५५ दिया हुआ है, इसलिये, ऊपरवाली टिप्पणीमें सूचित मिले गये ४८, और ४९ इन ३ विनष्ट पक्षोंमें ५१ से ५४ तकके ४ प्रबंध विलुप्त हो गये हैं।

६ इस ५० के पक्षोंमें जो दर्शन विद्यमान है वह सब भोजप्रबंध विषयक है न होना है और उसका क्रमांक मानकर प्रारंभ की एक अवान्तर-सा प्रवर्णन है। मुख्य प्रबंध जो भोज सब विषयक है उसका क्रमांक ६० है। इसमें चार विनष्ट पक्ष हैं, सिद्धि विनष्ट ३ पक्षों में, समस्त ४९ वा पत्र तो इसी भोजप्रबंधके वर्णनमें समाप्त होगा, और कुलचंद्र प्रबंधके नाम ९ से ३६ तकके पक्ष परसे होंगे। और ४९ के पक्षोंमें मिले पक्ष विषयके प्रबंध के उसके अन्तर्गत कोई नाम नहीं है। इसी तरह यह भोजप्रबंध की समाप्ति कहा होगा, अगले दोनसे पक्षों में समाप्त होगा और उसके अन्तर्गत भी कोई नाम नहीं है। अतः कि ५० के पक्ष, ५० तकके पक्ष मानकर ५०, प्रारंभ हैं। इन पक्षोंमें भोजप्रबंधके अन्तिम और भी ३-४ प्रबंध विलुप्त हो गये हैं। ५९ के पक्षों में भोजप्रबंधके अन्तिम पक्ष पूर्ण होता है उसका क्रमांक ६० दिया हुआ है।

६१-६३ [अनुपलब्ध ॥ ५७-५९ ॥]	० ० ०	०	०	०
६४ सिद्धसेनदिवाकरप्रतिबोध- प्रबंधः ^१ ॥ ६० ॥	{ प्रा० - - - स० ७१ .. १ .. ६	०	०	०
६५ हरिभद्रसूरिप्रबंधः ॥ ६१ ॥	{ प्रा० ७१..१.. ७ स० ७२ .. १... १२	५४	§ २२९-३०	१०३-०५
६६ सिद्धर्षिप्रबंधः ^२ ॥ ६२ ॥	{ प्रा० ७२..१... १३ स० - - -	५५	§ २३१	१०५-०७
६७ [विनष्ट ॥ ६३ ॥]	० ० ०	०	०	०
६८ श्रीपालकविप्रबंधः ^३ ॥ ६४ ॥	{ प्रा० - - - स० ७५ . १... २	०	०	०
६९ षड्दर्शनप्रबंधः ॥ ६५ ॥	{ प्रा० ७५..१... २ स० ७५ .. १... १४	९	§ ३२	१९
७० नीलपटवधप्रबंधः ॥ ६६ ॥	{ प्रा० ७५...१... १४ स० ७५ . २... ४	१०	§ ३३	१९
७१ देवाचार्यप्रबंधः ^४ ॥ ६७ ॥	{ प्रा० ७५...२... ५ स० - - -	१६	§ ५३-§ ५५	२५-३०

१ उपर्युल्लिखित टिप्पनीमें सूचित किये गये मुताबिक इस प्रबन्धकी सिर्फ ५-६ पंक्तियां ही, विद्यमान पत्र ७१ में, उपलब्ध हैं; इसलिये यह अपूर्ण प्रबन्ध प्रस्तुत संग्रहमें सम्मिलित नहीं किया गया ।

२ ७२ के बाद ७३ और ७४ ये दो पत्र विज्ञप्त हैं इसलिये यह प्रबन्ध अगले पत्रमें किस जगह समाप्त होता है सो अज्ञात है । इस आदर्शके सिवा B संग्रहमें भी यह प्रबन्ध उपलब्ध होता है इसलिये इसकी शेषपूर्ति वहीं से की गई है । इस प्रतिमें, यह प्रबन्ध, मुद्रित पृष्ठ १०६ की पंक्ति २४ में आये हुए 'निवेदितः' शब्दके साथ खण्डित होता है ।

३ विद्यमान ७५ वें पत्रमें इस प्रबन्धकी नीचे दी हुई सिर्फ अन्तिम ८ ही पंक्तियां उपलब्ध होती हैं । और सब विशेष भाग पिछले विज्ञप्त पत्रमें विनष्ट हो गया है, इसलिये इस त्रुटित प्रकरणको भी प्रस्तुत संग्रहके चालू क्रममें स्थान नहीं दिया गया ।

.. हतीनां

तेजस्वित्रातसन्धे नभसि नयसि यत्प्रांशुपूरप्रतिष्ठाम् ।

अस्मिन्नुत्थाप्यमाने जननयनपथोपद्रवस्तावदास्तां

सोढुं शक्यं कथं वा वपुषि कल्पतादोष एष त्वयैव ॥ ४ ॥

एकचक्षुर्विहीनोऽयं शुक्रोऽपि कविरुच्यते । चक्षुर्द्वयविहीनस्य युक्ता ते कविराजिता ॥ ५ ॥

नृपेणोक्तम्-किमपि परं पृच्छयताम् । भगवता समस्यार्पिता-अन्ध ! कियन्ति वियन्ति भवन्ति ।

एकमनेकमिदं वियदासीन्मध्यमवाप्य घटप्रभृतीनाम् ।

तद्वत्तेषु घटादिषु नष्टेष्वन्ध ! कियन्ति वियन्ति भवन्ति ॥ ६ ॥

पुनरर्पिता-

यक चट तपसे त्वं शाखिनि कापि सान्द्रे

श्रय झटिति तटिन्याष्टिभिस्त्वं तटानि ।

इह सरसि सरोजच्छन्ननीडे समंता-

ललितगतिरिदानीं रंस्यते राजहंसः ॥ ७ ॥

भगवन्नुच्चारके गत्वा स्थानमार्जारयोरमेध्यं युगलान्वितं सरस्वतीं प्रति होमं प्रारेमे । देव्युवाच-रे ! मम शरीरे स्फोटकान् किमुत्थापयसि । तेनोक्तम्-मया सप्त भवानाराधिता । पशु भवेषु स्तोत्रस्तोकमायुर्मत्वा सप्तमे बाहुल्यादायुष एवं याचिता 'यदहमजेयो भूयासं,' मयाऽत्र पत्तने श्रीदेवाचार्याणां पुरतस्तथा श्रीपालस्य पुरतो हारितम् । देव्याह-मया पत्तनं वर्जितमासीत्, कथं नु त्वमिहायातः । स नृपस्य छत्रं निःसृत्य गतः ॥ इति श्रीपालकवेः प्रबन्धः ॥ ६४ ॥

४ प्रस्तुत B संग्रहमें, इस प्रबन्धकी सिर्फ वे ही ६ पंक्तियां विद्यमान हैं जो मुद्रित पृष्ठ २६ की टिप्पनीमें दी गई हैं । आगेका भाग पत्रोंके विनष्ट होजानेसे खण्डित है । यह प्रबन्ध B संग्रहमें भी, कुछ पाठभेद के साथ, उपलब्ध होता है इसलिये इसकी स्थानपूर्ति, उसी संग्रह परसे की गई है ।

§ ९. (३) B_R संज्ञक संग्रह

पाटणके सागरगच्छके उपाश्रयमें सुरक्षित ग्रन्थ-भण्डारमेंसे हमें इस संग्रहकी प्राप्ति हुई है। भण्डारकी सूचिमें इसका नाम आशराजप्रवन्ध लिखा हुआ है। वर्तमान सूचिके मुताविक, इसका डिव्वा नं० १८, और प्रति नं० ५० है। इसकी पत्रसंख्या कुल ७ है। पत्रोंकी नाप लंबाईमें प्रायः १० इंच और चौड़ाईमें ४½ इंच है। इसमें सब मिला कर कोई २३ प्रवन्ध लिखे हुए हैं जिनमेंसे ५-६ प्रवन्धोंको छोड़कर शेष सब प्रायः उपर्युक्त B संग्रहके साथ पूर्ण समानता रखते हैं। इस संग्रहका लिपिकर्ता पंडित रविवर्द्धन गणि है। यद्यपि लेखकने इस प्रतिके लेखनकालकी सूचक कोई मिति आदि नहीं दी है—केवल 'लिखितं पं० रविवर्द्धनगणिभिः।' इतना लिखकर अपना नामनिर्देश मात्र किया है—तथापि इनके हाथके लिखे हुए बहुतसे ग्रंथ और पत्रादि पाटण वगैरहके भण्डारोंमें जो हमने देखे हैं और जिनमेंसे कुछ पर संवत् मिति आदिका भी उल्लेख किया हुआ मिलता है, उससे इनका अस्तित्व विक्रमकी १८ वीं शताब्दीके पूर्व भागमें निश्चिततया ज्ञात होता है। इस कारणसे, यह संग्रह कोई ढाई सौ पौनेतीन सौ वर्षका पुराना लिखा हुआ कहा जा सकता है। विशेषतया B संग्रहके साथ समानता रखनेसे, और पं० रविवर्द्धनका लिखा होनेसे इस संग्रहका संकेत हमने B_R अक्षरोंसे किया है। इसमें संग्रहित प्रवन्धोंके क्रमादिका सूचन करनेवाली संपूर्ण तालिका इस प्रकार है।

B संज्ञक प्रतिमें लिखित प्रकरणानुक्रम	प्रस्तुत पुस्तकमें मुद्रित क्रम				
	प्रवन्धनाम	पत्र पृष्टि पंक्ति B संग्रहका क्रमांक	प्रवन्धांक	प्रकरणांक	पृष्ठांक
१	कपर्दियक्ष-जावडिप्रवन्ध	{ प्रा० १...२. १ सं० १ २.. १७	०	५१	§ २२४ १००
२	आशराजप्रवन्ध [†]	{ प्रा० १. २. १७ सं० १ २ २१	०	३५	§ ११६ ५३
३	† भर्तृहरोत्पत्तिप्रवन्ध	{ प्रा० १ २. २२ सं० २. १.. ३	११	०	०
४	मानतुङ्गसूरिप्रवन्ध	{ प्रा० २. १.. ३ सं० २ १.. २५	१४	६	§ २४-§ २७ १५
५	अभयदेवसूरिप्रवन्ध	{ प्रा० २.. १. २५ सं० २ ३ १७	१६	४६	§ २१४-१५ ९५
६	* मोरनागप्रवन्ध	{ प्रा० २ २ १५ सं० २.. २ १८	१९	०	०
७	लूणिगवसहीप्रवन्ध	{ प्रा० २. २ १८ सं० २ २ २५	२३	३४	§ ११४ ५३
८	अम्बिकादेवीप्रवन्ध	{ प्रा० २ २. २७ सं० ३ १.. ३	२८	४८	§ २२० ९७
९	दरिद्रनरकप्रवन्ध	{ प्रा० ३. १ ३ सं० ३ १ ११	३०	१	§ ४ २
१०	मनइ मन इति प्रवन्ध	{ प्रा० ३. १ ११ सं० ३. १ १४	३३	,,	§ ९ ५
११	नागार्जुनप्रवन्ध	{ प्रा० ३. १ १५ सं० ३ २ ३	०	४३	§ २०८-०९ ९१
१२	महं सांतूप्रवन्ध	{ प्रा० ३. २. ३ सं० ३. २ १२	४४	१९	§ ५८ ३१

१ इस प्रवन्धकी समाप्तिके बाद प्रतिमें यहाँ पर वे २ पद्य लिखे हुए हैं, जो प्रस्तुत पुस्तकके पृ० ३१, पद्यांक ५५-५८ के साथ मुद्रित हैं। इनमें धारासणके नेमिनाथ चैलकी प्रतिष्ठाका वर्णन है।

† यह प्रवन्ध, प्रवन्धचिन्तामणिगत इसी नामके प्रवन्धकी प्रायः शब्दशः प्रतिलिपि है इसलिये इसको प्रस्तुत ग्रन्थमें मुद्रित नहीं किया गया। देखो, ऊपर पृ० १२ की ३-८ वाली टिप्पणी।

* देखो, ऊपर पृ० १३ पर की गई इसी प्रवन्ध परकी टिप्पणी।

१३ वसाहआभडप्रबन्ध	{ प्रा० ३...२... १२ स० ३...२... ३६	४६	२१	९६१	३३
१४ न्याये यशोवर्मप्रबन्ध	{ प्रा० ४ १... १ स० ४. १.. ८	४८	५७	९२३३	१०७
१५ अंबुचीचप्रबन्ध	{ प्रा० ४ ..१.. ८ स० ४.. १.. १४	४९	५८	९२३४	१०८
१६ द्वात्रिंशद्विहारप्रतिष्ठाप्रबन्ध	{ प्रा० ४...१.. १९ स० ४...२.. ३	०	२९	९८७	४४
१७ वृषभट्टिप्रबन्धान्तर्गतप्रकरण	{ प्रा० ४ ...२.. ४ स० ४.. २. ९	०	०	०	०
१८ सिद्धिर्षिप्रबन्ध	{ प्रा० ४...२...१० स० ५ १ ६	६२	५५	९२३१	१०५
१९ माघपण्डितप्रबन्ध	{ प्रा० ५ . १ ६ स० ५...२...१३	०	७	९२८-३०	१७
२० भोजपड्दर्शनप्रबन्ध	{ प्रा० ५.. २...१३ स० ५. २. १५	६५	९	९३२	१९
२१ देवाचार्यप्रबन्ध	{ प्रा० ५ ..२...१६ स० ६ २ २१	६७	१६	९५३-५५	२५
२२ फलवर्द्धितीर्थप्रबन्ध	{ प्रा० ६...२.. २२ स० ६.. २ ..२५	०	१८	९५७	३१
२३-४-जिनप्रभसूरिप्रबन्ध	{ प्रा० ७...१.. १ स० ७.. २. २०	०	०	०	०

§ १०. (४) G संज्ञक संग्रह

राजकोट (काठियावाड) निवासी जैन गृहस्थ श्रीयुत गोकुलदास नानजीभाई गान्धीके निजी पुस्तक संग्रहमेंसे यह प्रति हमें प्राप्त हुई है। गोकुलदास नामका सूचन करनेके विचारसे इस प्रतिका संकेत हमने G अक्षरसे किया है। इसकी पत्रसंख्या कुल १९ है, लेकिन बीचमें ८ के बादका १ पत्र विलुप्त हो गया है इसलिये अब इसके १८ ही पत्र विद्यमान हैं। ये पत्र चौड़ाईमें ४ $\frac{१}{४}$ इंच और लंबाईमें १२ $\frac{३}{४}$ इंच जितने हैं। पत्रके प्रत्येक पार्श्वमें १५-१६ पंक्तियां लिखी हुई हैं। लिखावट बहुत अच्छी है—अक्षर सुवाच्य और सुन्दराकार है। प्रति कहीं, कभी, पानीसे कुछ भीग गई मालूम देती है और इसलिये किसी किसी पत्रका कुछ कुछ हिस्सा एक दूसरे पत्रके साथ चिपक जानेसे, कहीं कहीं कुछ अक्षर या शब्द नष्ट हो गये हैं। प्रस्तुत पुस्तकके पृष्ठ ३५ और ४५ आदिमें जो खण्डित पाठ दिया हुआ दिखाई देता है, वह इसी सबबसे है। प्रति अच्छी पुरानी है। लेकिन, खेद है कि लेखकके नामादिका कोई निर्देश नहीं मिलता। इसके अन्तमें जो पातसाहिनामावलि लिखी हुई है उससे इतना अनुमान किया जा सकता है कि, वि० सं० १४०७ के बाद, दिल्लीके बादशाह पेरोज (फिरोजशाह) के राज्यकालमें यह लिखी गई होनी चाहिये।

यद्यपि, यह संग्रह एक प्रकारसे संपूर्ण ही है—आद्यन्तका कोई भाग खण्डित नहीं है, लेकिन, इसके पत्रोंपर जो मूलभूत क्रमांक लिखे हुए हैं उनसे सूचित होता है कि यह एक किसी बहुत बड़ी पोथीका एक छोटासा हिस्सा मात्र है। पत्रोंके ये मूलभूत क्रमांक प्रत्येक पत्रकी दूसरी पृंठी (पृष्ठि) पर, दाहिनी ओरके हासियेके मध्यभागमें, गेरुआ रंगसे रंगे हुए चंद्रक पर लिखे हुए हैं। इसमें प्रथम पत्रका यह क्रमांक १२६ है और अन्तिम पत्रका १४४।

† वृषभट्टिसूरिके प्रबन्धमेंका एक प्रकरण इस संग्रहमें लिखा हुआ मिलता है लेकिन अन्यान्य संग्रहोंमें इस विषयका कोई प्रकरण या वर्णन न होनेसे हमने इसको मूल ग्रन्थमें सम्मिलित नहीं किया। वृषभट्टिसूरिके सन्बन्धमें अनेक ऐसे छोटे बड़े स्वतंत्र प्रबन्ध लिखे हुए भण्डारोंमें मिलते हैं, और इन सबका एक स्वतंत्र पृथक् संग्रह करनेका हमारा संकल्प है। इसलिये प्रस्तुत संग्रहमें इस प्रकरणको केवल संग्रहकी दृष्टिसे टिप्पनीके परिशिष्ट रूपमें दे दिया है।

१- जिनप्रभसूरिका सन्बन्ध प्रबन्धचिन्तामणि वर्णित व्यक्तियोंके साथ न होनेसे तथा विविधतीर्थकृत्य नामक ग्रन्थ, जो इन्हींकी एक विशिष्ट कृति है और इस ग्रन्थमालामें इत पूर्व मूल रूपसे प्रकाशित भी हो चुका है, उसके द्वितीय भागमें इनके विषयका समग्र साहित्य एकत्रित करनेका निर्धार है, इसलिये, इस प्रबन्धको भी ग्रन्थान्तर्गत नहीं किया गया। परंतु संग्रहमात्रकी दृष्टिसे टिप्पनीके परिशिष्टमें सुचित कर दिया गया है।

११ वीसलदेवगीतशिक्षणवृत्तान्त	स०	२	११	§ १७८	७९
१२ नागलदेवीगीतोपदेशवृत्तान्त	स०	२	१३	§ १७९	७९
१३ जगद्भवसाहस्राष्टश्ववृत्तान्त	स०	१३०	१ २	§ १८६	८०
१४ पृथ्वीपुरश्रेष्ठीवृत्तान्त†	स०	२	४	०	०
१५ गयणा-मयणा इन्द्रजालिकवृत्तान्त	स०	२	६	§ ७०	३६
१६ विक्रमरोगोत्पत्तिवर्णन	स०	२	७	§ १८	१०
१७ मयणल्ला पापघटवृत्तान्त	स०	२	१०	§ ६८	३६
१८ अभयदेवसूरिवृत्तान्त	स०	२	१३	§ २४२	११२
१९ बलभी-यवनागमनवृत्तान्त	स०	२	१	§ १९३	८३
२० अमरचन्द्रकविवृत्तान्त	स०	२	८	§ १७७	७८
२१ कच्छदेशीयजिणहाव्यापारीवृत्तान्त	स०	२	११	§ २५३	११५
२२ यशोभद्रसूरिपारणावृत्तान्त	स०	२	१३	§ २५४	११५
२३ कर्णाटनृपपुलकेशिमृत्युवृत्तान्त	स०	२	१५	§ ६९	३६
२४ जगद्भदानवृत्तान्त	स०	१३१	१ ६	§ १८७	८०
२५	स०	२	८	{ § १९८	८५
२६	स०	२	११		
२७	स०	२	१३		
२८ सीतापण्डितावृत्तान्त	स०	२	१	§ ४०	२१
२९ हेमाचार्यछत्रशिलावृत्तान्त	स०	२	२	§ ७८	३७
३० भोजराजनमोविधानवृत्तान्त	स०	२	४	§ ४१	२२
३१ कालीदाससमस्यापूर्तिवृत्तान्त	स०	२	९	§ १७	१०
३२ नागलदेवी-मयणसाहारवृत्तान्त	स०	२	१६	§ १८१	७९
३३ उदयप्रभसरस्वतीध्यानवृत्तान्त	स०	१३२	१ ३	§ १७०	७६
३४ कुमारपालराज्यप्राप्तिशकुनवृत्तान्त	स०	२	६	§ ९०	४५
३५ कर्णमानादेमतिमृत्युवार्ता	स०	२	७	§ ४५	२३
३६ भोजकुण्डलोत्कीर्णकाव्यवार्ता	स०	२	९	§ ४२	२२
३७ हैमव्याकरणकरणवृत्तान्त	स०	२	१४	§ ७४	३७
३८ भोज-भीम-कर्णयुद्धवृत्तान्त	स०	२	१७	§ ४६	२३
३९ लघुवाग्भटकृतौषधिवृत्तान्त	स०	२	३	§ २१८	९६
४० वाग्भटजलोदररोगवृत्तान्त	स०	२	६	§ २१३	९६
४१ श्रीमानावृत्तान्त	स०	२	१०	§ १९७	८४

† इस कथाका नी इतिहासके साथ जोड़े संपर्क न होनेसे, इसे भी टिप्पणीके परिशिष्टमें सुद्धि की है ।

‡ पृष्ठ (२५) के बाद जो ३ कटिक्तये की गई हैं और जिनमें क्रमसे (२७२), (२७३), (२७४), के पगांक दिये हुए हैं वे ही तीन कटिक्तये के २५, २६, और २७ पंक्तियाँ वाली कथाके समझनी चाहिये ।

४२ वराहमिहिरवृत्तान्त	स०	२	१३	१२०७	९
४३ *... ..	स०	२	१४	०	०
४४ रामवनवासफलभक्षणवार्ता	स०	२	१५	०	०
४५ घृतवसतिकाउत्पत्तिप्रबन्ध	स०	१३३	१	१	७
४६ हेमसूरि-वादि-शब्दच्छलवृत्तान्त	स०	१	५	७५	३
४७ यशोधनव्यवहारिवृत्तान्त	स०	१	११	२४३	११
४८ मयणसाहारनासाच्छेदनवृत्तान्त	स०	१	१५	१८०	७
४९ सारंगदेवप्रधानवृत्तान्त	स०	१	१७	२४१	११
५० सिद्धि-बुद्धियोगिनीवृत्तान्त	स०	२	२	७१	३
५१ सिद्धराज-सान्तृमंत्रीवृत्तान्त	स०	२	११	३३	३
५२ उन्मत्तप्रधानवृत्तान्त	स०	२	१४	२४४	११
५३ मित्रचतुष्कवार्ता	स०	२	१३	२४५	११
५४-६१ [विनष्टपत्रांक १३४ तमे नष्टा एताः स्वार्थाः वार्ताः]					
६२ भुंज-भोज-चन्धमोक्षवृत्तान्त X	स०	१३५	१	५	३३
६३ भाग्यविषयकराजिलहृष्टान्त	स०	१३५	१	७	२४३
६४ भोजराज-दामरवृत्तान्त	स०	२	२	३७	२
६५ वाक्पतिराजकविवृत्तान्त	स०	२	४	२४०	११
६६ राष्ट्रपन्धकथानक	स०	२	९	२४७	११
६७ व्यवहारिसुताकथानक	स०	२	१३
६८ चातुर्थिकज्वरवृत्तान्त	स०	२	१४
६९ काचमयपंटीवृत्तान्त	स०	२	१३	..	११
७० राजपुत्रीकथानक	स०	१३३	१	२	..
७१ भोजराज-ग्यात्रपागकवृत्तान्त**	स०	१	५

જો શાખા પંચાલ નિર્મીત થઈ ને ચલુ દમ પ્રસાદે -

[illegible][illegible]

७२ गृहमहाकालोत्पत्तिवृत्तान्त	स०	१	११	§ १५	१०	
७३+ जगद्देवदानवृत्तान्त	स०	१	१३	§ १९८†	८५	
७७ वराहमिहिरवृत्तान्त	स०	२	१	§ २०७	९०	
७८ वाग्भटवैद्यवृत्तान्त	स०	२	४	§ २१७	९६	
७९ वीसलदेवचक्षुषीडावृत्तान्त	स०	२	१०	§ १८२	७९	
८० कुमारपाल-कालिंगीयकवृत्तान्त	स०	२	११	§ ९३	४६	
८१ " द्विकलत्रव्यवहारिवृत्तान्त	स०	२	१५	§ ९४	"	
८२ सोमेश्वरकृत वस्तुपालप्रशंसा	स०	१३७	१	३	§ १६१ ^A	७४
० 'सातवाहनसम्बन्धिगाथावृत्तान्त	स०	१	११	§ १९	११	
८३ जलोदररोगि-आचार्यवृत्तान्त	स०	१	१३	§ २४८	११४	
८४ शिवतपोधनकवितावृत्तान्त	स०	१	१६	§ १६	१०	
८५ वस्तुपालअन्त्ययात्रावृत्तान्त	स०	२	२	§ १७५	७८	
८६ कुमारपालशकुनप्राप्तिवृत्तान्त	स०	२	५	§ ८८	४५	
८७ कुमारपालराज्यनिवेशवृत्तान्त	स०	२	१४	§ ९१	"	
८८ कुमारपाल-कडीतलारक्षवृत्तान्त	स०	१३८	१	२	§ ९२	४६
८९ कुलचन्द्रक्षपणकवृत्तान्त	स०	१	५	§ ३९	२१	
९० कुष्ठरोगि-आचार्यवृत्तान्त	स०	१	१२	§ २४९	११४	
९१ सामुद्रिकशास्त्रवेदिवृत्तान्त	स०	१	१४	§ १४	१०	
९२ लाग्याकफुल्लवृत्तान्त	स०	२	४	§ २१	१२	
९३ वनराजजन्मवृत्तान्त	स०	२	१२	§ २०	"	
९४ जयसिंहकृतधाराभंगवृत्तान्त	स०	१३९	१	४	§ ६५	३५
९५ " त्रिभुवनपालघातवृत्तान्त	स०	१	७	§ ७३	३६	
९६ कुमारपालम्वर्णसिद्धीच्छावृत्तान्त	स०	१	७	§ ९७	४६	
९६ " सिद्धराजगुणतुलनावृत्तान्त	"	१	९	§ ९८	४७	
९७ अम्ब्याकारितपद्यावृत्तान्त	स०	१	११	§ ९९	"	
९८ अजयपाल-कपर्दिमंत्रीवृत्तान्त	स०	१	१३	§ १०६	४८	

घारं घारं पदत्रयमिति पठ्यमाने दरिद्रोपद्रुतेनैकेन पण्डितेन स्वात्रपानं कुर्वता इति पठितम्-

“संमालने नयनयोर्निखिलं न किञ्चित् ।”

इत्युक्ते राजा घीरां दत्त्वा प्रसादितः ॥ ७१ ॥

- इस कथनमें ७३, ७४ और ७५ के कमांक छेड़ दिये गये हैं और ७० के बाद ७६ का अंक दिया हुआ है। इसका कारण कुछ मन्त्रों में नहीं मिला। क्या भूलने से ऐसा किया गया है या अन्य किसी विचारों से सो अस्पष्ट है।

१. पृ० ८५ पर जो जगदेव प्रबन्ध दिया हुआ है उसकी प्रथम कविता का मात्र ही [पंक्ति १० से १६ तक] इस कमांक वाले घृत्तान्त का भाग है। ऐसे ३ कविताएँ जहाँ पंक्ति २५, २६, २७, कमांक वाले घृत्तान्त की अंगभूत हैं।

२. पृ० ८४ पर दो पंक्ति १८ से २६ तक का अंक।

३. इस कथन में घारं की कमांक नहीं दिया गया है।

४. मन्त्रों में इसका कमांक नं० १० ही दिया हुआ है और यह मन्त्रों की अंगभूत सभी कमांकों का अंग बनती रही है। इसी तरह अंग १०९ की १०६ कमांक नं० १० की तरह मिले हुए हैं।

९९ आम्बडकृतमल्लिकार्जुनवधवृत्तान्त	स० १३९	२	५	§९५	४६
१०० आम्बडोच्चारितप्रतिज्ञावृत्तान्त	स०	२	७	§९६	२
१०१ भृगुकच्छीयबालहंससूरिवृत्तान्त	स०	२	१०	§१७१	७६
१०२ राजीमतीछिपिकावृत्तान्त	स०	२	१४	§१८३	८०
१०३ हेमाचार्योक्तकुमारपालमृत्युवृत्तान्त	स०	२	१६	§१०२	४७
१०४ कुमारपालमृत्युप्रसंगवृत्तान्त	स० १४०	१	१	§१०३	२
१०५ सोमेश्वरत्यक्तव्यासवृत्तिवृत्तान्त	स०	१	३	§१८४	८०
१०६ विक्रमादित्य-कार्पटिकवृत्तान्त	स०	१	५	§१३	९
१०७ वस्तुपालदानवृत्तान्त	स०	१	६	§१६२	७४
१०८ खलकृतवस्तुपालनिन्दावृत्तान्त	स०	१	११	§१६३	२
१०९ भोजराजप्रदत्तवैद्यग्रासवृत्तान्त	स०	२	२	§४४	२२
११० लघु-वृद्ध-वाग्भटवैद्यवृत्तान्त	स०	२	५	§२१८ ^४	९७
१११ षड्दर्शनसम्मेलनवृत्तान्त ^१	स०	२	७	§३२	१९
११२ वस्तुपालमंडितचच्चरवृत्तान्त	स०	२	११	§१६९	७६
११३ देपाकदत्तपुण्यवृत्तान्त	स० १४१	१	१	§१५९	७३
११४ व्यवहारिजगद्धूवृत्तान्त	स०	१	२	§१८५	८०
११५ पुञ्जराज-श्रीमातावृत्तान्त	स०	१	६	§१९७	८४
११६ पादलिप्त-नागार्जुनवृत्तान्त	स०	१	१०	§२१३	९४
११७ वामनस्थलीयपण्डितवृत्तान्त	स०	१	१२	§२५०	११४
११८ व्यवहारिमुख-उन्दरिकावृत्तान्त	स०	१	१४	§२५१	२
११९ बलभीविनाशसूचनवृत्तान्त	स०	२	१	§१९४-९५	८३
१२० वस्तुपालकृतसंधामंत्रणवृत्तान्त	स०	२	२	§१६८	७५
१२१ वस्तुपाल-माणिक्यसूरिमीलनवृत्तान्त	स०	२	१४	§१७२	७६
१२२ हरिहर-मदनकविद्वयवृत्तान्त	स० १४२	१	४	§१७३	७७
१२३ कुमारपालसन्तत्यभाववृत्तान्त	स०	१	६	§८९	४५
१२४ कुमारपालसोमेश्वरदर्शनवृत्तान्त	स०	१	७	§१००	४७
१२५ मयणल्लामोचितबाहुलोडकरवृत्तान्त	स०	१	९	§६७	३६
१२६ हेमसूरिसर्वरसवेदकवृत्तान्त	स०	१	१२	§७६	३७
१२७ रामकृतधान्यकुशलपृच्छावृत्तान्त	स०	१	१६	§२५५	११५
१२८ पादलिप्तसूरिकृतवादिपराजयवृत्तान्त ^I	स०	२	३	§२१३	९५

३ प्रतिमें गलतीसे इसका क्रमांक दुबारा १०१ दिया गया है ।

४ पृ० ९७ की पंक्ति ४ से ८ तकका अक्षर ।

५ पृ० १९ पर मुद्रित षड्दर्शनप्रबन्धका चक्षुषि सूचन मात्र दिया गया है इनद्विषे यह पक्ति संप्रश्ने पुनर्मुद्रित नहीं की गई ।

I पृ० ९५ पर, मुद्रित पंक्ति ३ से ७ तकका अक्षर ।

१२९ खरतराचार्यप्रदर्शितदयावृत्तान्त	सं० १४२ २ ८	१२५३
१३० चारणकृतयशोवीरप्रशंसावृत्तान्त	सं० „ २ ११	११११*
१३१ राज्ञीभ्रातृद्विपरीक्षावृत्तान्त	सं० „ २ १५	१२५७
१३२ पं० रामचन्द्रविपत्तिवृत्तान्त	सं० १४३ १ २	११०७
१३३ वस्तुपालसैनिकभूणपालवृत्तान्त	सं० „ १ ५	११३०
१३४ सोमेश्वरकृतवस्तुपालस्तुति	सं० „ १ ८	११३१
१३५ वामनद्विजकृतवस्तुपालचांडावृ०	सं० „ १ १५	११३४
१३६ वस्तुपालकारितमूलराजहस्तच्छेदवृ०	सं० „ २ २	११७४
१३७ पिप्पलाचार्यप्रदर्शितविनोददानवृ०	सं० „ २ ५	११३७
१३८ हरदेवचाचरीयाकवृत्तान्त	सं० „ २ १२	११७६
१३९ पाटलीपुरीयनन्दनृपवृत्तान्त	सं० „ २ १५	११८९
१४० जयचन्द्रनृपवृत्तान्त	सं० १४४ १ ७	१२०३
पातसाहिनामावलि	सं० „ २ ७	—

§१२. (५) P₈ संज्ञक संग्रह

पाटणके संघके नामसे प्रसिद्ध ग्रन्थ भण्डारमें ६ पत्रोंकी एक प्रति हमें मिली जिस पर वस्तुपाल-तेजःपाल ऐसा नाम लिखा हुआ है। पाटणके संघका नाम सूचित करनेके लिये हमने इसका संकेत P₈ अक्षरसे किया। नाम मात्र देखनेसे तो ऐसा भ्रम होता है कि यह वही प्रबन्ध होगा जो राजशेखर सूरिके प्रबन्धकोषमें उल्लेखित है; क्योंकि इस प्रबन्धकी स्वतंत्र प्रतियां भी कहीं कहीं दृष्टिगोचर होती हैं। लेकिन प्रतिका अवलोकन करने पर विदित हुआ कि यह प्रबन्ध राजशेखरकृत प्रबन्धसे सर्वथा भिन्न है। उतना ही नहीं परन्तु प्रबन्धके प्रणयिताका उद्देश तो उक्त प्रबन्धकोपगत वस्तुपाल-तेजःपाल प्रबन्धमें जो जो बातें अनुद्दिष्टित रखास करके उन्हींका संग्रह करनेका है। इस बातका उद्देश प्रबन्धप्रणेताने स्वयं प्रकरणके प्रारम्भ-ही-में 'श्रीवस्तुपालस्य २४ प्रबन्धमध्ये यन्नास्ति तदत्र किञ्चिल्लिख्यते।' यह पंक्ति लिख कर किया है। यह भी ज्ञात होता है कि इसका प्रणयन, राजशेखरकृत प्रबन्धके पश्चात् हुआ है। इसका प्रणेता कौन है सो नहीं होता। प्रतियें कहीं भी कर्ताका नामनिर्देश किया हुआ नहीं मिला। संघके भण्डारकी यह प्रति है बहुत पुरानी। यद्यपि इसमें लिपिकर्ता बगैरहका कोई उद्देश नहीं होनेसे इसका लेखन-समय ठीक निश्चित नहीं कर सकते; परन्तु इसकी स्थिति देखते हुए, संभवतः वि० सं० १५०० के पहले या उसके आसपास इसका समय सूचित किया जा सकता है। इस प्रबन्धके प्रणेताने, प्रबन्धगत वृत्तान्तोंमेंसे बहुतसे तो B और P संज्ञक पुराने संग्रहों ही नकल किये मालूम देते हैं। सिर्फ कहीं कहीं कुछ वृत्तान्त या पंक्तियोंमें न्यूनाधिकता दृष्टिगोचर होती है।

§१३. (६) परिशिष्ट

प्रस्तुत संग्रहके अन्तमें, पृष्ठ ११६ से १३४ तक, प्रबन्धचिन्तामणिगुम्फितकतिपयप्रबन्धसंक्षेप शिरोलेखके नीचे जो १ परिशिष्ट दिया गया है उसकी मूल प्रति हमें अहमदाबादके डेलके उपाश्रयवाले भण्डारमेंसे हुई है। इसकी पत्रसंख्या ५ है। अन्तमें 'श्रीजयसिंहप्रबन्धाः।' ऐसा पुष्पिकावाक्य लिखा हुआ होनेसे भण्डारसूचिमें 'जयसिंहप्रबन्ध' के नामसे इसका निर्देश किया हुआ है। परन्तु प्रतिका साद्यन्त अवलोकन करने पर हो जाता है कि इसमें, प्रायः प्रबन्धचिन्तामणिसंकलित कितनेएक मुख्य मुख्य प्रबन्धोंका किसी विद्वान्ने संक्षेप

करण किया है । इस संक्षेपका कर्ता कौन है सो अज्ञात है, वैसे ही प्रतिके लेखन-समयादिका सूचक भी कोई उल्लेख प्राप्त नहीं हुआ । प्रतिका रूप रंग देखते हुए अनुमान कर सकते हैं कि कोई ३००-४०० वर्ष जितनी पुरातन तो जरूर होगी । प्रतिके हांसियोंमें कई भिन्न भिन्न प्रकारके हस्ताक्षरोंमें टिप्पनादि किये हुए दृष्टिगोचर हो रहे हैं इससे ज्ञात होता है कि इसका पठन वाचन कई जिज्ञासुओंने किया है ।

§ १४. उपसंहार

इस प्रकार प्रस्तुत संग्रहका संकलन करनेमें हमने भिन्न भिन्न ऐसे ६ संग्रह ग्रन्थों का सम्पूर्ण उपयोग किया है; जिनमें ५ तो स्वतंत्र प्रबन्ध-संग्रह हैं और १ प्रबन्धचिन्तामणि-ही-के कुछ भागका स्वल्प संक्षेप मात्र है । एक P₈ संग्रहको छोड़ कर शेष पांचों प्रतियोंके कितनेएक पत्रोंके हाफ्टोन ब्लाक बनवा कर उनकी प्रतिकृतियां इसके साथ संलग्न कर दी गई हैं जिससे पाठक प्रतियोंके वर्णनगत परिचयके साथ इनके आकार-प्रकार आदिका प्रत्यक्ष दर्शन भी कर सकेंगे । अन्तमें हम इन प्रतियोंके संरक्षक, और इस प्रकार यह समुद्धार करनेमें हमें पूर्ण सहानुभूति पूर्वक इनका यथेष्ट उपयोग करनेमें सुलभता प्राप्त करा देने वाले सज्जनोंके प्रति हम अपनी आदरपूर्ण कृतज्ञता प्रकट करते हैं । इनमें P प्रतिके साथ विद्वान् मुनिवर श्रीपुण्यविजयजी महाराजका, तथा G प्रतिके साथ उसके संग्राहक श्रीयुत गोकुलदास नानजी भाई गान्धीका नाम निर्देश हमने ऊपर स्पष्ट कर ही दिया है । यहां पर B प्रतिके संरक्षक, स्वर्गत मुनिवर श्रीभक्ति-विजयजीके सुशिष्य और साहित्यप्रिय मुनि श्रीजसविजयजी महाराजके प्रति हम अपना सविशेष कृतज्ञताभाव प्रकट करते हैं जिन्होंने कई वर्षों तक इस प्रतिको हमारे पास पड़ी रहने देनेकी उदारता बतलाई है तथा और और भी पुस्तकादि प्राप्त करने-करानेमें जो सदैव हमारे प्रति सोत्साह प्रेरणा एवं प्रयत्न करते-कराते रहते हैं ।

महावीर जन्मतिथि, चैत्र, सं० १९९३ }
भारतीनिवास; अहमदाबाद }

जिन विजय

प्रास्ताविक-टिप्पणीसूचितपरिशिष्टसंग्रह

[१] B संग्रहगत ऋषिदत्ता कथानक ।

रथमर्दनं नगरम्, राजा हर्मरथः, सुयगा राज्ञी, पुत्रः कनकरथः । इतश्च कौवेरी नगरी, राजा सुन्दरपाणिः, राज्ञी वासुला, सुता रुक्मिणी । प्राप्तवरा जाता, कनकरथस्य दत्ता । ततः परिणेतुं तस्यांगच्छनो देवसीम्नि आवासेषु दत्तेषु केनापि पुरुषेण इति विज्ञप्तम्—यत्, अस्य देवस्य स्वामी राजा अरिदमन इति ज्ञापयति—मम सीम्नि राजचिन्हानि मुक्त्वा त्वया एकाकिना गन्तव्यम् । अन्यथा युद्धसज्जो भवं । तथा तस्य दूत[स्य] मुखादमुं श्लोकं श्रुत्वा—

यदि मत्तोऽसि मतंगज ! किममीभिरसारसरलदलनैः ।

हरिमनुसर खरनखरं व्यपनयति स करटकण्टितम् ॥ १ ॥

श्लोकमाकर्ण्य युद्धाय समागतः ।

एयति घोडा एअ बल एअति निसिआ खग्ग ।

इत्थ मुणीस जाणीअइ जो नवि घालइ वग्ग ॥ २ ॥

यहु घोडइ सिरु धरणिअलि अंतावलि गिद्धेहिं ।

महु कंतह रिणसामीअह दिन्नं तिहु खंधेहिं ॥ ३ ॥

स राजा कुमारेण जितः । आज्ञाविधायी जातः । स व्रतं पालयित्वा मुक्तिं जगाम । कुमारेण श्रीनेमितीर्थे [प्रति] प्रयाणं कृतम् । एकस्मिन्नापि सरसि आवासेषु-जातेषु वनमध्ये काञ्चित्कन्याकां दृष्ट्वा गतां ज्ञात्वा परित्रमन् श्रीयुगादिचैत्यं गतः । देवस्तवनानन्तरं यावत्पद्यायां निविष्टः, तावदेको वृद्धतपोवनः कन्यासहितः पूजोपचारयुतो दृष्टः । कन्या कुमारं विलोक्येति चिन्तितवती—

किमिन्द्रः किमु वा चन्द्रः किमु वासौ दिवाकरः ।

देवः किमथवा साक्षादयं मकरकेतनः ॥ ४ ॥

अथवा

कलङ्की रजनीजानिस्तपनस्तपनः पुनः ।

अनङ्गस्तु मनोजन्मा तत्कोऽयं सुभगाग्रणीः ॥ ५ ॥

अथ कुमारेण स नमस्कृतः । मुनिना इत्युक्तं—त्वं कस्य सुतः?, केन कारणेनात्रायात ? । कुमारस्य भट्टेन पूर्ववृत्तान्तः कथितः । कुमारेणापि मुनेः पार्श्वीदिति पृष्टम्—कथमत्र ?, के यूयम् ?, का कन्या ?, कथमत्र देवगृहम् ? । कारणं कथयत । ततो मुनिना देवपूजाऽनन्तरं कुमारं निजाश्रये नीत्वा स्वचरित्रमिति कथितम्—वत्स ! श्रूयताम्, अस्मिन् भरते मंत्रिचर्या पुरी, हरिपेणो राजा, प्रिया प्रियदर्शना, पुत्रोऽजितसेनः । कदाचित्स राजाऽश्वापहृतो वनेऽस्मिन् कच्छ-महाकच्छानुकमे कुलपतिं विश्वभूतिं प्रणम्य उपविष्टः । आशीर्वादः प्रदत्तसेन । राजन् !

यस्यांशयोः खेलति कुन्तलाली श्रियेस्तु वः स प्रथमो जिनेन्द्रः ।

गम्भीरसंसारसमुद्रमध्यादुन्मज्जतः शैवलवह्नीव ॥ ६ ॥

ततोऽनन्तरं लङ्घनैर्नृपं विज्ञाय मुनिना पृष्टम्—कुतो यूयमेकाकिनः ?, कथमिहागताः ? । तेन वृषभान्वयेन श्रीआदिनाथः प्रासादः कारितः । मुनिना तस्य विषापहो मंत्रो दत्तः । ततः स राजा स्वपुरं गतः । तत्र समये मंगलावती पुरी, प्रियदर्शननरेन्द्रस्य प्रीतिमती दुहिता । केनचित् पुरुषेण राज्ञः सर्पदृष्टा कथिता । ततो हरिपेणस्तत्र गत्वा, तां निर्विपीकृत्य परिणीय च स्वपुरं समायातः । कियत्यपि काले वृद्धत्वे भार्यया सह तापसीं दीक्षां जग्राह । तां प्रकटगर्भा निरीक्ष्य, राजर्षिमुपालम्ब्य कुलपतिरन्याश्रमं तौ त्यक्त्वाययौ । तेन दुःस्वितो यावदास्ते तावत्पुत्री जाता, राज्ञी मृता च । पश्चात्तेनाष्टवर्षाणि यद्वयमदत्ता

सुता पालिता । तत्तस्तां रूपवतीं ज्ञात्वा लोकापहारभयेनादृश्यीकरणमञ्जने दत्तम् । सां बाली, या, हे राजकुमार ! त्वया दृष्टा ।
तथा च त्वं दृष्टः । परस्परानुरागतः सांप्रतं मम सुतामिमां त्वं परिणय । तेन सा ऋषिदत्ता परिणीता । ऋषिणां कुमारं
प्रत्युक्तम्-अस्यास्त्वं जीवितेशवत् इति ज्ञेयं भवता ।

युक्तोऽसि भुवनभारे मा नम्रां कन्धरां कृथाः शेष ! ।

त्वय्येकस्मिन् दुःखिनि सुखितानि भवन्ति भुवनानि ॥ ७ ॥

सम्प्रति न कल्पतरवो न सिद्धयो नैव देवता वरदाः ।

जलद ! त्वयि विश्राम्यति जगतोऽपि हि जीवितारम्भः ॥ ८ ॥

मुनिः पुत्रीं प्रति शिक्षां ददाति-

रक्त्वाकंडयमंतोसहीभि मा खिवसु पुत्ति ! अप्पाणं ।

छंदाणुवत्तणं पिअयमस्स एअं वसीकरणं ॥ ९ ॥

कुलवध्वा विधातव्यं श्वश्रुशुश्रूषणव्रतम् ।

दैवतं हि पतिः स्त्रीणां माता तस्यापि दैवतम् ॥ १० ॥

संसारभारनिर्वाहे वामा वामाङ्गवाहिनी ।

प्रसादपात्रं मोहस्य तेनैवालमलंकृता ॥ ११ ॥

अभ्युत्थानमुपागते गृहपतौ तद्भाषणे नम्रता

तत्पादार्पितदृष्टिरासनविधिस्तस्योपचर्या स्वयम् ।

मुने तत्र शयीत तत्प्रथमतो जह्याच्च शय्यामिति

प्राच्यैः पुत्रि ! निवेदिताः कुलवधूशुद्धान्तधर्माश्रमाः ॥ १२ ॥

इति शिक्षा प्रदत्ता ।

मा भूः सुखे च दुःखे च वत्से ! धर्मपराङ्मुखी ।

धर्म एव हि जन्तूनां पिता माता सुहृद् प्रभुः ॥ १३ ॥

पश्चान्मुनिः राजसुतं सुता मुक्कलाप्य स्वयं नमस्कारपरः सन् अग्नौ प्रविष्टः । तत आत्मीयकलत्रं रुदन्निवार्य प्रेतकृत्यं
कृत्वा तत्स्थाने वेदीं विधाय निजपुरं प्रति कुमारश्चलितः । तथा मार्गे सर्वत्रापि देवतादत्तचर्चाजैर्दृष्ट्वा रोपिताः, उन्नताश्च । प्रयाणैः
पश्चाद्गृहं गतौ । पित्रा मात्रा वर्द्धापनं कृतम् । सुखेन तिष्ठन्ति ।

इतश्च, राजसुता रुक्मिणी ऋषिदत्तां परिणीतां श्रुत्वा कुमारं वाञ्छती महादुःखिता योगिनीं सुलसाभिधां पट्टकर्मनिरतां
सपत्न्यास्त्यागाय रथमर्हन्पुरे प्रेष्य तयाऽवस्त्रापिनीं विद्यां दत्त्वा पुरुषवध-नरमांसभक्षणे ऋषिदत्तायाः कलंकमारोप्य श्वशुरपार्श्वीद्
देशमध्यान्निष्कासिता । सा केनापि सार्थेन सह औषधप्रभावेण पुरुषवेषं विधाय स्वजन्ममृमौ पैत्रिकं वनं गता । सा योगिनी
स्वपुरं गता । तया रुक्मिण्या अग्रे सर्वं निवेदितम् । ततो रुक्मिण्या पितुरग्रे ऋषिदत्तामृतवृत्तान्तं कथयित्वा पाणिग्रहणार्थं
कुमारस्याकारणाय विज्ञप्तेन जनकेन मनुष्यान् प्रेष्य सुतादानं विधाय प्रगुणितः । तैर्मनुष्यैः समं पाणिं गृहीतुं पूर्ववनं याव-
त्कुमारः समायातः, तां पूर्वभूमिकां दृष्ट्वा ऋषिदत्तागुणान् स्मृत्वा मुक्ककण्ठं रोदनं विधाय यावच्चैत्यं गतः, तावद्दक्षिणाद्गच्छुरणं
विचार्य, अत्र किं शुभं भावि ? इति किञ्चिन्तित्यन् यावदास्ते तावत्पुष्पो[प]हारहस्तः तपस्वि कुमाररूपधारी कोऽपि मुनिः
समायातः । रूपपरावर्त्तेन पुष्पाणि कुमारस्य समर्थं स्वयं देवपूजादिदृष्ट्यं विधाय इति चिन्तितम्-यन् एष परिणेतुं गच्छति ।
ततः कुमारेण स मुनिः पृष्टः-कुतो यूयम् ? कथमत्र ? । मुनिनोक्तम्-अत्राश्रमे पूर्वं हरिपेणराजपिः सुतां ऋषिदत्तां कस्यापि
आगतस्य राजकुमारस्य दत्त्वा काष्ठभक्षणं कृतवान् । अस्मिन् शून्याश्रमेऽहं तस्य शिष्यतुल्यः देशान्तरे तीर्थयात्रां विधाय
समागतः । पञ्चवर्षाणि वनवृत्तः । निजगुरुतीर्थमोरेन-अत्राश्रमेऽहं तपःकुर्वाणोऽस्मि । ततः कुमारोऽतीव मेहोदासात्-सुनि

उक्तं च- इह भरते गंगापुरे गंगदत्तराजः गंगाकुक्षिसमुद्भवा गंगसेना सुताऽऽसीत् । चंद्रयशासाध्वीसमीपे सुता सम्यक्त्वसारं धर्मं प्राप्यातीव सदाचारचतुरा बभूव । कदाचित्तत्रैव पार्श्वे गंगाभिधा तपोधना तपस्तपति । तां लोको नमति स्तौति च । अस्याः सदृशी तपःपात्रं साध्वी कापि न दृश्यते जगति-इति प्रशंसावाक्यं श्रुत्वा गंगसेनाऽसहमाना लोकान्ने इति कथयति-इयं गंगा दम्भपरा दिवा तपः करोति रात्रौ राक्षसीव मृतकमांसं भक्षयति । अस्या नामापि न ब्राह्मम् । सा गंगा क्षमापरा सती सर्वं सहते न किमपि वदति । तदलीकदूषणेन दूषिता गंगसेना महत्तपः कृत्वा मिथ्यादुःकृतस्यादानात् मृत्वा स्वर्गं गता । पश्चाद् भवं आन्त्वा मुहुर्मुहुः, गंगापुरे राज्ञः सुता जाता । ततो मुनिसुव्रततीर्थनाथस्य पार्श्वे धर्मं प्राप्य सकपटं विकटं तपो विधाय पर्यन्तेऽनालोच्यानशनान्मृत्वा ईशानेन्द्रस्य प्रिया जाता । ततः पश्चाद् हरिषेणमहीपतेः सुता जाता ऋषिदत्ताभिधाना । अस्याः स कलङ्क उदयं गतः । सा गंगा साध्वी भवान् आन्त्वा रुक्मिणीसपत्नी जाता । तेन कलङ्कोऽदायि रुक्मिण्याः । अतो भवशतैरपि कर्मभ्यो न लुप्यते । ततः सूरिवचनाज्जातिसरणतः पूर्वभवस्वरूपं विज्ञाय राजा सुतं सिंहस्थाभिधानं राज्ये संस्थाप्य सकलत्रो व्रतमग्रहीत् । ऋषिदत्तासाध्वी भदिलपुरे श्रीशीतलतीर्थे[श]जन्मभूमौ केवलज्ञानं प्राप्य मुक्तिं जगाम ।

॥ इति ऋषिदत्ताकथानकं समाप्तम् ॥ १७ ॥

[२] B और Br संग्रहस्थित मोरनागप्रबन्ध ।

एकदा श्रीशत्रुंजये राजादनतरोरधः श्रीआदिनाथे (Br श्री ऋषभदेवे) समवसृते मयूरमुखात् सर्पश्चरणाग्रे पपात । मयूरः पृष्ठिमाययौ । स्वामी विस्मितः । वैरं दृष्ट्वा तयोर्भगवानाह-भोः ! पूर्वभवाभ्यासादिहापि वैरमारब्धम् ? शृणुतः-वालाकदेशमध्ये सुग्रामग्रामे दत्तः श्रेष्ठी । तस्य द्वौ सुतौ । एकदा श्रेष्ठी अनशनं जगृहे । निर्व्यजनं मत्वा लघुना कटाहिः कृष्टा । इतो वृद्धो आता आययौ । तेन दृष्टा....गार्थे कलहं कृत्वा मृतौ । तत्रैव सर्पौ जातौ । युद्धा मृतौ । तृतीयनरकं गतौ । तदनु संडौ जातौ । मिलितौ, युद्धा मृतौ । तदनु सर्प-मयूरौ जातौ । अत्रापि तदेवारब्धम् । ततो जातजातिस्मृतौ भगवता दत्तमनशनमादाय मृतौ । चतुर्थदेवलोकं गतौ ॥

॥ इति मोरनागप्रबन्धः ॥ १८ ॥

[३] Br संग्रहोपलब्धवप्पभट्टिसूरिकथाप्रकरण ।

एकदा प्रेक्षणे जायमाने गुरूणां वप्पभट्टिसूरीणां पुस्तकं(?) दृष्टिस्तिमिरेणावृता वप्पभट्टिसूरिभिर्नर्तक्या नीलीकंचुके दृष्टिः क्षिप्ता । आमनृपेण ज्ञातं मम मित्रस्यैतस्याममिलापोऽस्ति । अत्र किं दुष्करम् । कांडुलीमाहूय रात्रौ मम मित्र-मठे वसनीयम् । इतः सा रात्रौ छान्ना मठं गत्वा गुरूणां चरणसंवाहनं चक्रे । गुरुभिरुक्तम्-का त्वं ? अहं नर्तकी देवेन प्रहिता । इतो गुरुवो रोदितुं प्रवृत्ताः । तथा ज्ञातं दृष्टव्यां कामावस्थायामेते । यथा-

नयनप्रीतिः प्रथमं चित्तासद्गततोऽथ सद्गल्पः ।

निद्राच्छेदस्तनुता स्वभावव्यत्ययस्वपानाशः ॥

उन्मादो मूर्च्छा मृतिरित्येताः स्मरदशा दर्शयन्त्युः ॥

तयोक्तम्-मयि स्वाधीनायां किमिति रण्यते ? ताभ्यामु(तैर ?)क्तम्-अस्माकं गुरुवः स्मृताः । कथं ? -मिश्रुन्वे गुरूणां पाश्चात्यप्रदेशेषु लुठनं तव पयोधरैः स्मृतम् । तदनूचम्-

चक्षुः संवृणु वक्षतीक्ष्णपरं वक्षः सनाच्छादय

रुन्धि स्फूर्जदनेवभङ्गि चतुरं शृङ्गाररग्यं वचः ।

अन्ये ते नवनीतपिण्टसदृशा नर्त्ता भवन्ति क्षिप्तौ

मुग्धे ! किं परितेदितेन वपुषा पापानकल्पा वचन् ॥

प्रातर्नृपेण पृष्टा-

गयइ (?) वइकेरइ देव मडि नहु केणइ परिभुत्त ।

निचोरइ गुजररजि जिम पाय पसारवि सुत्त ॥

नृपेण प्रातश्चरणयोर्लंगित्वा मानिताः ।

[४] Br संग्रहस्थितजिनप्रभसूरिप्रबन्ध* ।

स्वरतरपक्षे श्रीजिनसिंहसूरितः श्राद्धादिभेदेन पक्षद्वयमजनि । ततः श्रीजिनसिंहसूरिभिः पद्मावतीदेव्या राघनार्यं पण्मासान् यावदाचाम्लतपः स्मशाने गत्वा तदाराधनं चक्रे । ततः प्रत्यक्षीभूतया पद्मावत्योचे-किमर्थमाराद्धा ? । तैरुक्तम्-राज्ञः प्रतिबोधशक्तिं देहि । देव्योक्तम्-तव पण्मास्येवायुः । तेन किं नृपबोधशक्त्या ? । तथापि वागददेशे गच्छ । तत्र ग्रामे दश भ्रातरः सन्ति, तत्रैकस्य लघुः सप्ताष्टवार्षिकः सुतोऽस्ति, पादे किञ्चिन्म्यूनांगुलित्वेन लंघयमानः । तान् प्रतिबोध्य दीक्षय । तस्य च स्वल्पपाराधनेनाप्यहं प्रत्यक्षा भाविनी । स च नृपप्रतिबोधकः शासनप्रभावको भावी-त्युक्त्वा तिरोदधे देवी । स च सूरिः सर्वं तथा कृतवान् । तां चादीक्षयत् । स्वायुःप्रान्ते तस्य चायं पदमपि ददे योग्यतां ज्ञात्वा । ततः श्रीमल्लिपेणसूरेः स्याद्वादमञ्जरीकर्तुः पार्थेऽधीतवान् । [स] श्रीजिनप्रभसूरिः । तस्य च यदा यदा भाणने संशयो भवति तदा तदा निद्रायमाण इव किञ्चित् विमुशति । तदा सम्यग् बुध्यते च । ततो घूर्मा(र्ण ?)-सरस्वती तस्य नाम तावता दत्तम् । श्रीजिनप्रभसूरिस्तु कियद्ग्रन्थाध्ययनानन्तरं बहुशुद्धप्रज्ञत्वेन तद्घूर्णनावसरे तमर्थं लिखति सम्यग् बुध्यते च । ततो गुरुभिस्तं तथा कुर्वन्तं दृष्ट्वा तस्य प्रत्यक्षसरस्वती विरुदं ददे । स क्रमेण म्लेच्छाधि-राज पा० पीरोजादिप्रतिबोधकश्चाभूत् । तेन च साहाय्येन स्याद्वादमञ्जरीवृत्तिः स्वगुरोः कृतिरिति शोधिता । ततः “श्रीजिनप्रभसूरीणां सहायोद्भिन्नसौरभे”त्यादि तत्प्रशस्तौ तैर्यस्तम् ॥ इति श्रीजिनप्रभसूरीणामुत्पत्तिप्रबन्धः ॥

एकदा सभास्थे सुरत्राणे सूरिभिः समं धर्मगोष्ठीं कुर्वणे कोपि मुलाण आगतः । तेन निजटोपिका आकाशे स्थापिता । तदा च सभासदां चमत्कारः समजनि । तदनु सुरत्राणेन सूरेमुखं विलोकितम् । ततः सूरिणा निजरजोहरणमुच्छात्य टोपिका पातिता, परं रजोहरणं नभसि स्थितम् । गुरुणोक्तम्-यस्य कस्यापि शक्तिरस्तु स पातयतु । परं केनापि नापाति । ततस्तैरेव दक्षिणकरेणाग्राहि । द्वितीयदिने तेनैव सजलकुम्भो नभसि स्थापितः । ततो गुरुणा सुरत्राणानुजया रजो-हरणेन कुट्टयित्वा घटो भग्नः, पानीयं तत्रैव मोदकाकारेण स्थितम् । तेन चमत्कारेण जिनशासने महती प्रभावना जाता । एकदा सुरत्राणेनोक्तम्-भोः सभ्याः ! शर्करा कस्य मध्ये क्षिप्ता मिष्टा स्यात् । ततः सभ्यैः स्वधियोक्तं परं तन्मनसि न चमत्करोति । ततस्तेन सूरिः पृष्टः । मुखमध्ये । तेन रञ्जितः । अन्येषुः स्वमुद्रिकां स्वयं पर्यङ्कपादतले संस्थाप्य सूरिं प्रति ग्राह-मम मुद्रिकां गता संम्रति कास्ति ? सूरिणोक्तम्-योगिनीपुरमध्ये । पुनः पृष्टे, राजभवनान्तः । पुनः पृष्टे, सभा-मध्ये । पुनः पृष्टे पत्यङ्के पादचतुष्टयमध्ये । तत एकं पत्यङ्कपादमुत्पाट्यांगुल्यर्पितम् । तेन स रञ्जितः ।

एकदा पृष्टम्-दुनीमध्ये किं पुष्पं वृद्धम् ? । सभ्यैः स्वधियोक्तम्-परं तन्न मनश्चमत्कारकारि । सूरिणोक्तम्-बुणिकले वृद्धम् । येन नवखंडपृष्ण्या लज्जा ढंक्यते । तेन हेतुना जगढंकणीति विरुदं दत्तम् । एकदा ततः सुरत्राणः समुत्थाय सूरिणा सह स्वावाससोपानकानुलंघयमानः, एकस्मिन् सोपानके श्रीवीरविम्बं म्लेच्छैः स्थापितमस्ति, तदुपरि सूरिणा पादो न दत्तः । सुरत्राणेनोचे-कुतोऽस्मिन् प्रस्तरे पादं न ददासि ? । तेनोचे-महावीरोऽसौ कथ्यते । सुरत्राणोऽवश-यद्यसावीहृग् नाम विरुदं धत्ते तदा कस्मान्मौनेन स्थितः । सूरिराह-हे देव ! यतः कथितं देवेभ्योऽपि दान्वा वलिनः स्युः । दुरवस्थापिततानां सर्वेषामीहगवस्था स्यात् । तदनु सुरत्राणेन निजन्तरा निष्कासनहेतवे प्रहिताः परं सहसैरपि न निःसरति । तदनु सुरत्राणेन पृष्टः सूरिराह-यदि स्वयमेव गत्वोत्पाट्यते तदा निस्सरति नान्यथा । तथा कृत्वाऽऽक-

* एष प्रबन्धः Br सङ्ग्रहे लिखितो लघुः । तथैवैकस्मिन् अन्यकथासङ्ग्रहेऽप्युपलब्धः । अतोऽस्य पाठभेदा अपि अत्र सङ्गृहीता सन्ति । 1 रविवर्दनप्रती ‘देवी’ नास्ति । † एतदन्तर्गता पक्वि-पठिता भ्रात्रीनादशौ । 2 प्र०-अगुण्यमर्पितम् ।

पितः । निजावाससंमुखं प्रौढं जिनालयं कारयित्वा स्थापितः । पृष्ठम्-भोः सूरैः ! श्रीवीरः पृष्ठस्तन् किमप्युत्तरं दत्ते न वा । सूरिराह-सर्वं कथयति । तदनु, अन्ते जवनिकां बद्ध्वा सुरत्राणेनोक्तम्-अस्मिन्नगरे कियन्तः सुरत्राणा जाताः ? । वीरेणोक्तम्-सर्वेषां नामायूरान्यपदपालनपूर्वकं संख्यादि । तेनातीव हृष्टोऽभूत् । पुनः पृष्ठम्-भवन्तः कियन्तः सन्ति ? । वीरेणोक्तम्-वयं ऋषभप्रभृतयः २४ संख्याः स्मः । तदनु अतिहृष्टेन तेन पंचाशतं द्रस्माणां प्रतिदिनं भोगपुष्पादि पूरितम् । परमेतत्सर्वं सूरिध्यानवलेनैव । तस्मिन्नेले जिनालयं कारितं येन निजावासस्थितो नित्यं प्रणामं करोति । एकदावसरे सूरिणा विजययन्त्रप्रभावः प्रोक्तः । तदनु पंचाशतद्रुमैः स कारितः । सुरत्राणेन पृष्ठम्-कः प्रभावः ? । सूरिणा कथितम्-यत्रायं यन्त्रो भवति तत्रारिः कोऽपि नायाति । ततः सुरत्राणेन निजच्छत्राधराखुर्न्यस्तः । ततो मार्जारी मुक्ता परं छत्रच्छायायां कथमपि ओतुर्नैति । अपरः प्रभावः-यस्य देहे असौ बध्यते तस्य ग्रहरो ने लगति । तदनु सुरत्राणेन छागमानाय्य तस्य देहे विजययन्त्रो बद्धः । बहवः खड्गग्रहारा मुक्ताः परमेकोऽपि न लग्नः । एकदा सुरत्राणो गूर्जरधरित्रीं प्रति यात्राभिप्रायेण सूरिं प्राह-पांडे ! अहं कस्यां प्रतोल्यां निस्सरिष्यामीति पृष्ठे सूरिणा चिठडिकां लिखित्वा सर्ववृत्तान्तयुतां गोलकान्तस्तां क्षिप्त्वा मुद्रां दत्त्वाऽर्पितो गोलकः । हे देव ! त्वया योगिनीपुरवहिर्गत्वा गोलकं स्फोटयित्वा वाचनीयमिति प्रोक्तम् । सुरत्राणेन तथा कृतम् । यत् सुरत्राणः काकराख्यकोटस्य^१ एकत्रिंशच्छराणि पातयित्वा निस्सरिष्यति । तेनाभिज्ञानेन स हृष्टः । सच्छायमंजरीफलभ्राजिष्णोराश्रस्य तले-सर्वकटकं मेलयित्वा प्रस्थानं साधितम् । तेन सूरिः पृष्ठः-भो पांडे ! कीदृशो नयनानंदकारी सहकारोऽस्ति ? । सू० सत्यमेतत् । ततः सूरिणा स वृक्षः प्रयाणद्विकं सुरत्राणोपरि छायां कुर्वन् सार्द्धं चालितः । सूरिः सुरत्राणेन पृष्ठः-भो पांडे ! असौ वृक्षः कस्मात्सार्द्धं समेति ? । सूरिणोचे-यदि सुरत्राणो विंदाहिं^२ ददाति तदा पश्चाद्वलित्वा^३ स्वस्थाने याति नान्यथा । तदनु सुरत्राणेन विसर्जितश्चूतो निजस्थाने गतः । स सूरिः कियत्प्रयाणैर्नागपुरादिमार्गेण^४ मरुस्थल्यां प्राप । प्रतिग्रामं तन्निवासिना-र्थोऽक्षतनालिकैरकुसुममालाचन्दनादिभिः [सूरिराजं] सुरत्राणं च बद्धा^५पयन्ति । स ताः सर्वां विलोक्य कंचन पार्श्वस्थं नरं प्राह-एताः स्त्रियो विभूषणपट्टकूलमौक्तिकादिभिर्विवर्जिताः कथम् ? । केनापि दंडिता बानीपते पातिता वा; येनेद-शीनिःश्रीका दृश्यते । (?) तदनु तेन नरेणोचे-हे देव ! अयं देशो निर्द्वेनः स्वभावेनैव, अन्यत्किमपि कारणं नास्ति । ततः सुरत्राणेन परोपकारधिया प्रतिस्त्रियं दीनारद्वकाः स्वर्णमयाः समर्प्य प्रणामं कृत्वा स्वगृहे प्रहिताः । एवं प्रतिग्रामं समस्तविद्वेनजनानामाशाः सफल्यन् पत्तनं यावत्पूर्वरीत्या प्राप । जंघूरालनगरे बहिः कटकमुत्तरितम् । श्रीजिनप्रभ-सूरयः पत्तनंनगरं गच्छन्तः तपापक्षश्रीसोमप्रभसूरिशालायाप्रीयुः । श्रीसोमप्रभसूरिभिस्तेषां प्रशंसा कृता । श्रीप्रभूणां प्रभावादेव सम्प्रति श्रीजिनधर्ममाहात्म्यमस्ति इति । तैः प्रत्युक्तम्-वयम्विरताः सुरत्राणेन सार्द्धं रात्रिदिवं प्रजामः । सर्वदाऽस्वतन्त्राः । यूयं चारित्रिणः^६ । युष्माकमाधारे चारित्रमस्तीति । एवंविधप्रस्तावे साधुभिः अतिलेखनार्थं सिक्कि-त्तारिता । एकस्य साधोः सिक्किरा मूपकैर्जग्धा । तद्वचः श्रुत्वा श्रीसूरिभी रजोहरणं भ्रामितम् । ततः सर्वे मूपकाः शाला [तो बहिः] निःसृत्य सूरैरग्रे उपविष्टाः । सूरिभिरुक्तम्-अहो आखव ! एते साधवः कीटिकाया अपि विरूपं न चिन्तयन्ति; भवद्भिः कस्माद्विनाशोऽकारि ? । पुनरुक्तम्-वयं कस्यापि विरूपं न चिन्तयामः, एवं यः कश्चिदपराधी स तिष्ठतु, अन्ये गच्छन्तु । ततस्तस्य मूपकस्य देशपट्टो दत्तः, शालान्तर्गते स्थेयम् । ततः स द्वारेण निःसृत्यान्यत्र गतः । कियद्दिनानि पत्तने स्थित्वा गूर्जरत्राण्यवहारिभिः सह सुराष्ट्रं प्रति चलितः । एकदा सूरिः पृष्ठः-भो पांडे ! हीन्दूजनमव्ये किं तीर्थं बृहत् ? । सूरिराह-राजादनो दुग्धेन वर्षति । तदनु पातसाहिना संघपतीभूय पूजामहाध्वजाऽऽवारिकारात्रिकादिकं कृत्वा सधेन सार्द्धं सहस्रलोकेन सूरिभिः सह त्रिःप्रदक्षिणां कृत्वा राजादनितरोरधः स्थितम् । तावता सूरैर्ध्यानवलेन संघसहितसुरत्राणोपरि कुंकुमकेसरकर्पूरमिश्रं दुग्धं राजादनितो ववर्ष । ततश्चमत्कृतचित्तेन सुरत्राणेन सह गिरिनारं प्रति चलितः । तीर्थसन्नगतेन तेन सूरिः पृष्ठः-अस्य तीर्थस्य कः प्रभावः ? । सूरिराह-अच्छेद्योऽभेद्योऽयम् । किन्तु यत्रमयी

मूर्तिः । ततः सुरत्राणेन मुद्गरघाते दत्तेऽग्निस्फुल्लिगाः प्रकटीभूताः, परं न भग्नः । तेन प्रभावेण रञ्जितेन स्थालं टङ्कै-
र्भूत्वा नेमिर्वर्द्धापितः । रात्रौ केनापि स्लेच्छेन सर्वाः श्यामलप्रतिमा एकत्र मध्ये संस्थाप्य रात्रौ सुप्तम् । एवं च व्यव-
हारिणामग्रे कथितम्-यथेते भूता रात्रौ मम प्रत्ययं दर्शयिष्यन्ति तदा छोटयिष्यामि नोचेत्सर्वाभूर्णाकरिष्यामि । एवं
कथयित्वा सुप्तः । परं कालवशेन कोऽपि चमत्कारो न दृष्टः । प्रातः श्राद्धजनेन स्लेच्छव्यतिकरं विम्बव्यतिकरं च
सुरत्राणाग्रे निवेदितम् । सुर० स आहूतः पृष्टश्च-भो ! तवाग्रे भूतैः किमपि कथितं न वा ? । तेनोक्तम्-नहि नहि । ततः
सुरत्राणेनोक्तम्-सर्वैर्भूतैर्ममाग्रे मीनतिः कृता, अयं द्रुष्टः अस्मानभिभवति तेन त्वया शिक्षा दातव्या । ततः स धृतो
निर्घातनार्थं श्राद्धैः कृच्छ्रेण मोचितः । एवं प्रकारेण गमनागमने सर्वजनाशां पूरयन् योगिनीपुरे सूरिमिस्सह महा-
महोत्सवपूर्वकं प्रावीविशत् सुरत्राणः ॥

॥ इति श्रीजिनप्रभसूरीणां प्रबन्धोऽयं ॥ लिखितं पं० रविवर्द्धनगणिभिः ॥

[४] G संग्रहस्थित जीव-इन्द्रियसंवादकथा ।

अन्यदा जीवस्येन्द्रियैः सह विवादः । तानि भणन्ति-वयं भव्यानि, अस्मद्विना न स्युः किञ्चन । स जीवो भणे-
दहं चारुः । एवं सति जीवेनोक्तम्-यान्तु भवन्तः । गते नेत्रे । ताभ्यां विनापि भ्रमणादिकाः क्रियाः कुरुते । ततः
कर्णौ गतौ । ताभ्यां विनापि जातं सर्वम् । नाशिकापि जिह्वापि गता । स्वादं न लभते । गतैः सर्वैरपि जीवः सर्वानपि
व्यापारान् कुरुते । ततो जीवेनोक्तम्-आयान्तु भवन्तः । अहं यामि । तथा कृतम् । जीवो वपुषो दूरे स्थित्वा स्थितः ।
ततः मृत इव स्थितः । वालोव्या (?) भणत-को गरीयान् ? । तैरुक्तम्-भवान् । एवं निर्णयः झकटकस्य । अतो
जीवो नरके न क्षेप्य इन्द्रियाणां स्वार्थं साधयित्वा ॥ ३ ॥

[५] G संग्रहगत धनश्रेष्ठीकथानक ।

पृथ्वीपुरे धनश्रेष्ठी । तस्य चत्वारः पुत्राः । म्रियमाणेन पित्रा शय्याधःस्थिताश्चत्वारः कलशा विभज्य समर्पिताः ।
तेषु रजो-ऽस्थि-भूर्ज-हैमादि विद्यते । ततः पितुर्मृतेरनन्तरं ते परस्परं विवादं कुर्वाणाः पशुपालेनैकेन वारिता एवम्-
रजः क्षेत्रम्, अस्थि पशुअश्वमनुष्यादि, भूर्ज लेख्यादि, कलाहीनः किमपि न वेत्ति सुवर्णम् ॥ १४ ॥

प्रबन्धचिन्तामणिसम्बद्धः—

॥ पुरातनप्रबन्धसङ्ग्रहः ॥

[P. B. BR. G. Ps. सञ्ज्ञकसङ्ग्रहग्रन्थेभ्यः सङ्गृहीतः ।]

१. विक्रमार्क-प्रबन्धाः ।

विक्रमार्कसत्त्वप्रबन्धः (B.)

(१) अकार्षीदन्तृणामुर्वो विक्रमादित्यभूपतिः । स्वर्णे प्राप्ते तु है रंकस्तुरष्काकुलितां व्यधात् ॥

(२) हूणवंशो समुत्पन्नो विक्रमादित्यभूपतिः । गन्धर्वसेनतनयः पृथिवीमन्त्रणां व्यधात् ॥

§ १) उज्जयिन्यामुच्छिन्नवंशो विक्रमादित्यनामा जननीसहायोऽस्ति । तस्य भट्टमात्रो नाम मित्रम् । स एकदा द्रव्यार्जनाय मित्रेण सह जननीमापृच्छय चचाल । वज्राकरं स्मृत्वा तदुपरि प्रस्थितः । क्रमेण रोहणाचले गतस्तत्र ग्रामे रात्रौ वसितः । प्रातः खनित्रमादाय रोहणाद्रौ गतः । तत्र कौपीनमाधाय त्रिवेलं 'हा दैव' इत्युक्त्वा ललाटं करेण हत्वा घातो दीयते । अतो भट्टमात्रेण चिन्तितम्—असौ सत्त्ववानस्ति । अपूर्ववार्ता विना न 'हा दैव' इति वक्ष्यति । अतो भट्टमात्रेणोक्तम्—देव ! उज्जयिन्या एको जनः समायातस्तेन तव मातुरनिष्ट-मुक्तम् । इति श्रुत्वा विक्रमार्केण 'हा दैव' इत्युक्त्वा करात्कुडालकः क्षिप्तस्तस्य संघातेन दिव्यं रत्नं प्रादुरास । विक्रमेणात्ते मित्रेणोक्तम्—कुशलं गृहे, कोऽपि नायातः । तर्हि कथमलीकमुक्तम् ? । तदनु इमं श्लोकं पठता 10 विक्रमार्केण करान्यक्तं दूरे—

(३) धिग् रोहणगिरिं दीनदारिद्र्यव्रणरोहणम् । दत्ते हा दैवमित्युक्ते रत्नान्यर्थिजनाय यः ॥

इत्युक्त्वा यथागतं ययौ । पुनरुज्जयिन्यामायातस्तत्र पठहो वाद्यमानः श्रुतः । कमपि नरं पप्रच्छ—को हेतुरत्र ? । तेनोक्तम्—अत्र राजा विलोक्यते । कथम् ? । योऽत्र राजा भवति स रात्रौ विषयते । विक्रमेणोक्तम्—अहं भविष्यामि । इत्युक्ते प्रधाने राज्ये स्थापितस्तेन सन्ध्योपरि नैवेद्यानि कारितानि । पुष्पाद्युपस्करः मकलोऽपि सर्त्ता-15 कृतः । पल्यङ्गपार्श्वे पुष्पगृहं तत्र नाना नैवेद्यानि दौकयित्वा स्वयं स्वप्नमाकृष्य जाग्रन्नस्ति । इतो गवाक्षविगरान् धूमो विस्तृतः । क्रमेण वर्वरो वेतालः प्रकटीभूतः । नैवेद्यं स्वेच्छया भुक्तवान्, विलेपनं च । पश्चात्तुष्टः गन्धर्वः । विक्रममाहूय वभापे—राजन् ! तव भक्त्याऽहं तुष्टः । त्वं राज्यं कुरु । परमियदिने दिने देयम् । तस्मिन् गते नृपः सुप्तः । प्रातर्नृपकर्षकाः समाजग्मुः ३ ते नृपं जीवन्तमालोक्य हर्षकोलाहलं चकृः । प्रधानपुरुषं नृपं जनिपित्तः । नित्यं नित्यं तावन्नैवेद्यं निष्पद्यते । एकदा नृपेणोक्तो वर्वरः—कस्त्वम् ? । तेनोक्तम्—इन्द्रनैवकः । तर्हि मद्राक्यादिन्द्रं 20 पृष्ट्वा कल्ये वाच्यम्—यद्विक्रमस्य कियदायुः । स द्वितीयदिनेऽवादीन्—वर्षं १ अतम्, नाधिकं न न्यूनम् । तर्हि इन्द्रपार्श्वार्थमे वर्षद्वयमधिकं कुरु । तेनोक्तम्—इन्द्रेणाप्यनेनायुरधिकं न भवति । तर्हि वर्षद्वयं न्यूनं कुरु । तदपि न भवति । इति विमृश्य द्वितीयदिने नैवेद्यं नाकार्षीन् । न क्षुधितः ननु नृपं प्राह—त्वं नैवेद्याच्च्युतः । अतः शस्त्रं कुरु । गच्छे कृते नृपेण भूमौ पातयित्वा कण्ठे चरणः प्रदत्तः । तेनोक्तम्—ना माग्य । तदाहं किंकरः । स्मृतेरनु समेष्यामि ॥

§ २) एकदाऽग्निकवेतालेनोक्तम्—त्वं नारीहृदयं वेत्सि परं चरित्रं न । एकदा नृपस्तदन्वेपणाय चलितः । कस्मिंश्चित्पुरे गतः । तत्रैको द्विजस्तत्सुता कुमारिकाऽस्ति । नृपेण भोजनार्थं द्विजोऽभ्यर्थितः । कुमार्या.....(अत्र कियान् पाठो मूलादर्शं पतितः प्रतिभाति)...चिन्तितम्—मृत्युरूपस्थितः । सेवोक्ता । तव किङ्करः । मां किं मारयसि । तयोक्तम्—तर्हि अवाञ्मुखो भूत्वा पत । तथा दधिकरम्बोऽग्रे त्यक्तः । मुखं च खरण्डितम् । जनेन पृष्टं किमिदम् ? । अस्मां देशान्तरिको भोजनाय भणितोऽस्य ऊर्ध्वं गाढं जातं अतो प्लूतम् । स्वस्थे जाते जनो गतः । तयोक्तम्—त्वं स्त्रीहृदयं वेत्सि परं चरित्रं न वेत्सि । नृपः स्त्रीहृदयपरीक्षां कृत्वा खराज्ये गतः ॥

§ ३) इत एकदा नगरमध्ये दन्तकः श्रेष्ठी नृपमान्योऽस्ति । तेन गृहार्ये भूरात्ता । स्रत्रधारानाह्वयोक्तम्—तादृग्गृहं मण्डयत यत्र सप्तान्ययिनः खादन्ति पिबन्ति च । द्रव्यं खेच्छया दास्यामि । निमित्तज्ञानाह्वय शुभमुहूर्त्तं गर्त्तापूरः कृतः । भव्येष्टिकासञ्चयेन भव्यकाष्ठैः कृत्वा सप्तपणः (खण्डः) प्रासादो नृपप्रासादसदृकारितः । पूर्णो निष्पन्ने स्रत्रधारैरुक्तम्—एष ईदृशोऽस्ति यादृशे धनिकभाग्यात् सुवर्णपुरुषः पतति । तेन सत्कृतास्ते स्रत्रधाराः । निमित्तज्ञैर्मुहूर्त्तं दत्तम् । तत्र प्रवेशे आरब्धे राजपर्यन्तो जनो भोजितः । द्विजातीनां दानं दत्तम् । तदन्ता राज्ञो सुप्तस्तदा 'पतामि' इति वचनमशृणोत् । चिन्तितमभिनवगृहे धूसकः । द्वितीयवेलायामुक्तम्—पतामि । तावत्परिजनं ग्राह—रे ! रे ! उत्तिष्ठत बहिर्निस्सरत । एष पतिष्यति । यावदुत्तिष्ठति तावत्पतामीति श्रुत्वा निःसृतः । कुपितो गत्वा नृपं ग्राह—देव ! तव राज्ये स्रत्रधारैर्निमित्तज्ञैश्च मुपितः । कथम् ? । स्वरूपमुक्तम् । नृपेण स्रत्रधाराः पृष्टाः । देवासौ निर्दोष ईदृशोऽस्ति यस्मात्सुवर्णनरः पतति । निमित्तज्ञैर्मुहूर्त्तं निर्दोषतोक्ता । राज्ञोक्तम्—कियद्द्रव्यं लग्नम् ? । वससि नवा । तेनोक्तम्—देव ! तप्तोऽहम् । राज्ञा द्रव्यं दत्तम् । राजावारात्रिकानन्तरं तत्र गतः । शय्यापार्श्वे खड्गमाकृष्य स्थितः । पतामीति खरत्रयमशृणोत् । पतेत्युक्तम् । खट्वाग्रे सुवर्णपुरुषः पपात । प्रातर्नृपेण सर्वेषां दन्तकस्य च दर्शितः । सपश्चात्तापः स ग्राह—देव ! यादृग् तव भाग्यं तव सत्त्वं च, तादृग् न कस्य । इति सुवर्णनरप्राप्तिः सत्त्वात् ॥ इति श्रीविक्रमार्कसत्त्वप्रबन्धः ॥

20 दारिद्र्यक्रयप्रबन्धः (B. Br.)

§ ४) अथैकदा सर्वत्र देश-देशान्तरे इयं वार्ता—यदुज्जयिन्यां सर्वं विक्रयमामोति । एकेन राज्ञोक्तम्—तदहं प्रेषयिष्यामि यत् कोऽपि न लाति । तेनायोमयो दरिद्रनरः कारितः । एकस्मिन् करे सूर्यमन्यस्मिन् प्रमार्जनी । एवं कृत्वा व्यवहारिणोऽर्पितवान् । उज्जयिन्यां गतः सर्वं वस्तु विक्रीय एष दर्शनीयः । लक्षं मूल्ये वाच्यम् । यदि कोऽपि न गृह्णाति तदा नृपप्रतील्यां शब्दं क्षिप्वा पुरस्य दोषं दत्त्वा व्यावर्त्तनीयम् । तेन तत्र गत्वा सर्वं विक्रीतम् । व्यवहारिभिरुक्तम्—किमस्मिन् शकटे ? , उद्धाव्यताम् । तेन दर्शितो दरिद्रनरः । किमिदम् ? । नाभ्युक्ते सर्वः कोऽपि नेत्रे निमील्य नष्टं प्रवृत्तः । तेनोक्तम्—लक्षं दत्त्वा गृह्यताम् । पुर्यां दोषं नानयनेति वदतोऽपि जनो दूरं गतः । तेन नृपद्वारे नीत्वा व्याहृतम्—अस्माकं दरिद्रनरं न कोऽपि गृह्णाति । पुरदूषणं दत्त्वा यामः । नृपेणाहृतः । दरिद्रपृच्छलः समानीतः । मभाजनस्तु नेत्रे निमील्य स्थितः । नृपेण लक्षं दत्त्वा क्रीतः । भाण्डागारं क्षिप्तः । इतो रात्रेः प्रथमे यामे सुप्ते पुमानेकः समेत्य नृपं ग्राह—देवाहं यामि । कस्त्वम् ? । गजाधिष्ठाता । कथं यासि ? । दरिद्रक्रयान् । यत्र दारिद्र्यं तत्र गजाः क ? । तर्हि याहि । तस्मिन्नेत्ये द्वितीये यामेऽप्येकयोक्तम्—देव ! मुत्कलापयामि । का त्वम् ? । श्रीः । कथम् ?—दारिद्र्ये क्रीते श्रीः क । मन्संघातो याति । मन्वरं याहि । इतस्तुरीये यामे पुमानेत्ये वमापे—देव ! मुत्कलाप्यसे । कस्त्वम् ? । माहमपुमान् । नृपेणोक्तम्—त्वं मा व्रज । कथं त्वया दारिद्र्यं क्रीतम् ? । यत्र तन् तत्र साहसं क ? । नृपेणोक्तम्—यदि मत्त्वमासीत्तदा क्रीतम् । तेषां न, तैः कथं न क्रीतम् । यदि दास्यति तदा विक्रमादित्ये मृते; इत्युक्त्वा शुगिका कृष्टा । तेनोक्तम्—देव ! मैवं कुरु । मत्कलः मार्यो मयि स्थिते स्थितः । प्रातर्नृपेण दरिद्रपृच्छलं ममायामानाव्य गात्रिवृत्तान्तं निवेद्य दूरीकृतः । इति दरिद्रक्रयप्रबन्धः ॥

वीकमधूतकारप्रबन्धः (B.)

॥५॥ तथैकदा नृपतिरन्धकारपटमावृत्य पुरे भ्रमन्नेकां दिव्यरूपां स्त्रियं दृष्ट्वा ग्राह-देवि ! क यासि ? । तयो-
क्तम्-तव पार्श्वे । तेनोक्तम्-चल । साऽग्रे नृपः पृष्ठे । एकस्मिन् ग्रासादे गतौ । तत्र ग्राहरिका आकृष्टरज्जा
उपविष्टाः सन्ति, परं चित्रलिखिता इव । तत्र शुनः सन्ति [तेऽ]पि तथैव । सा मध्ये प्रविष्टा, नृपोऽपि । सा
तं पञ्चमभूमौ निनाय । तत्र स्नानसामग्रीं कृत्वा स्नापितो नृपः । सा तु च्छन्नना नृपं वञ्चित्वा मध्ये पल्यङ्के 5
विवेश । नृपस्तु द्वारमागत्य ऊर्ध्वीभूय स्थितः । पल्यङ्कद्वयं दृष्ट्वा सन्देहपरः कं पल्यङ्कं श्रयामि । तत्र स्त्रीयुग-
मुपविष्टमस्ति । नृपे सन्देहपरे मुख्या जगाद-रे ! कोऽयं नृपशुः समानीतः । वहिः कृष्टा कमपि नरमानय ।
चेटी उत्थाय नृपं वहिर्निनाय । तदनु नृपेण चिन्तितम्-मां विनाऽन्यं विदग्धं कमानेष्यति । तदनु चतु-
ष्पथान्तर्भ्रमति । इतो वीकमो धूतकारी धूतादुत्थितः । कान्दविकगृहे दत्ते, वहिः स्थित्वा द्वारमुद्घाटयेत्याह ।
तेनोक्तम्-कस्त्वम् ? । वीकमौ इत्युक्ते स आह-कस्ते द्वारमुद्घाटयति । मम किं वृद्धकं ग्रहीतुकामः ? । तेनो- 10
क्तम्-वाढं बुभुक्षितः । द्रव्यमर्पय, वहिःस्वसैवान्नं दधि । तेन किञ्चिदर्पितम् । कान्दविकेनोक्तम्-कथं गृह्णासि ? ।
भाजनमर्पय । तेनोक्तम्-गृहीत्वा यातुकामः । तर्हि कर्परे कृत्वा समर्प्यताम् । तेनार्पितम् । आदाय प्रपां प्रति
व्रजन् तां चेटीं यान्तीं ग्राह-रे ! दासि क यासि ? । तयोक्तम्-तवानयनाय । तर्हि भोज्यं गृहाण । तयोक्तम्-
परित्यज । तत्रापि भविष्यति भोज्यम् । तया सह चलितः । नृपः पृष्ठे लग्नः । तत्र नीतः स्नापितश्चीवरारण्य-
र्पितानि भोजितश्च । नृपस्य पश्यतस्सा तदृष्टिं वञ्चयित्वा पल्यङ्के उपविष्टा । नृपे चिन्तातुरे स मध्ये प्रविश्य 15
एकस्मिन्पल्यङ्के उपविष्टः । सा स्त्री उत्थिता । पत्राण्यादायाग्रे कर्त्तनं कृत्वाऽर्पितवती । तेन विष्टकर्त्तनं कृत्वा
पुनरर्पितानि । तयोक्तम्-शयनं कुरु । स पल्यङ्के किञ्चिद्दृष्टिं दक्षोच्छीर्षके मस्तकं कृत्वा सुष्याप । नृपो विस्मितः ।
कथमनेन स्वामिनी ज्ञाता, कथं पत्राण्यर्पितानि, कथमुच्छीर्षकं ज्ञातम् ? । स क्रीडितुं प्रवृत्तः । नृपस्तु स्वस्थाने
गतः । प्रातर्वीकमो निष्कासितः । प्रपां गत्वा सुप्तः । रात्रिवृत्तं पृच्छ्यमानोऽपि न वक्ति । नृपेण श्लोपरि
ग्रहितः । यदि रात्रेवृत्तं वक्ति तदा न क्षेप्यः । स श्लोपरि नीयमानोऽस्ति । आरक्षकस्त्विति वक्ति-यन्तृपो रात्रि- 20
वृत्तं पृच्छत्यसौ न वक्ति । तया नार्या गवाक्षस्थया शब्दः श्रुतः । स दृष्टः । चेटीं ग्राह-अरे दृष्टौ विल्वयुगं भञ्ज ।
तया तथाकृते तेनोक्तम्-कथयिष्यामि नृपनीतः । नृपेणानायितः । रे ! कथय-मया सा चेटीति [न] व्याहृता;
त्वया चेटी किमिति ज्ञाता ? । तेनोक्तम्-देव ! चेटीजनस्य सुरभिवस्तुग्राप्तिः प्रस्तावे भवति । अतोऽस्याः शरी-
रेऽम्बु गन्धः । अतश्चेटीत्युक्ता । तत्र ग्राहरिकाणां किं कृतमस्ति यत्ते न श्वसन्ते ? । धूपवशात् । कथं स्वामिनी-
चेटी-पल्यङ्को ज्ञातः ? । देव ! उत्तमस्य मनुष्यस्य गृहस्य दक्षिणे भागे पल्यङ्कः स्यात् । पत्राण्यग्रं छित्त्वा तवार्पि- 25
तानि, त्वया तु विष्टमपाकृत्य; तत्किम् ? । तयोक्तम्-अहं तव स्वहृदयमर्पयामि परं वहिर्न वाच्यम् । मया व्याहृ-
तम्-यत् शिरो याति, परं न वच्मि । तर्हि कथं कथयसि ? । तथैवोक्तम् । तया कथम् ? । चेटीं प्रेष्य मदृष्टौ विल्वं
विल्वेनाहत्य भयम् । अत उक्तम्-तत्कथय । पल्यङ्के उच्छीर्षकं ग्रान्तो वा कथं ज्ञातः ? देव ! उच्छीर्षके चूर्णेन
पादः खरण्टितो भवति । एवं तस्य वचः श्रुत्वा राज्ञोक्तम्-धूतं त्यज । त्वया सदैव मत्समीपे स्थेयं मत्पुत्रवत् ।
स प्रसादपात्रं कृतः । इति वीकमधूतकारप्रबन्धः ॥

30

स्त्रीसाहसप्रबन्धः (B)

॥६॥ एकदा विक्रमादित्ये जननीं नन्तुं गते माता तस्याशिपं ददौ-वत्स ! स्त्रीणां ते माहसं भवतु । नृपे-
णोक्तम्-मातः ! किमिदं साहसम् ? स्त्री वृणसमा । देव्याह-दर्शयिष्यते वत्स ! प्रातः प्रतोलीद्वारे आवासान्
दत्त्वा स्थेयम् । नृपस्तत्र गतः । अथ देव्या मालिन्येका पृष्टा-रे ! कोऽत्र व्यवहारी मुख्यः ? । कस्य गृहे वाढं
गृहिणीरक्षा ? । तयोक्तम्-देवि ! सोमभद्रश्रेष्ठिनः । तत्र त्वं यासि ? । तयोक्तम्-पुष्पाण्यादाय यामि । तस्या 35

गृहिण्याऽग्रे वाच्यम्—यद्विक्रमार्कस्त्वामभिलपति । तथा तत्र गत्वा निवेदितम् । तयोक्तम्—अहं सप्तमभूमेरव उत्तरितुं न लेभे । तथा देव्यग्रे व्याहृतम् । देव्या द्वितीयदिने प्रेषिता । अहं रज्जुं प्रेषयिष्यामि, तत्प्रयोगेण त्वयाऽऽगन्तव्यम् । तथा मानितम् । मालिनी पुष्पस्थाने रज्जुमादाय गता । तस्या अपितः । तथा स्तम्भे वद्धा वहिः क्षिप्तः । देव्यादेशाद्राजा गुडुरस्य स्तम्भे वद्धः । सा भर्त्तरि सुप्ते दवरकेण भूत्वा वहिर्गता । नृपशय्यान्ते उत्तीर्य नृपं प्राप्ता । नृपेण पृष्टा—का त्वं देवि ? । व्यवहारिपत्नी । राज्ञोक्तम्—सभर्त्तृकां नाहमभिलपामि । सा तेनैव प्रयोगेण गृहं गता । सुप्तं पतिं हत्वा पुनरागता । नृपेणोक्तम्—पतिमारिकां न भेजे । तयोक्तम्—देव ! यज्जातं तन्नान्यथा भवति । परं प्रातर्मे साहसमवलोकनीयम् । सा वेष्मनि गता । रज्जुं क्षिप्त्वा पृच्छके—यत् धावत धावत, श्रेष्ठी केनापि हतः । कलकले जाते जनो मिलितः । किमिदं न ज्ञायते । सा मुक्तकेशा काष्ठारोहणे सज्जा जाता । जनो धारयति सा तु न निवर्त्तते । इतः प्रातर्नृपस्तत्र जनाज्ज्ञात्वा तदावासे आयातः । नृपेणोक्ता—रात्रिवृत्तं तद्, 10 आधुनिकमिदं निवर्त्तस्व । मद्रपुरलंकुरु । कोऽपि न ज्ञास्यति । देव ! नैतद्वक्तव्यम् । वीटकं देहि । अस्य व्रतस्यैतदेवोद्यापनम् । सा विसर्जिता । पत्या सहाग्रौ प्रविष्टा । नृपस्तु जननीं नन्तुं गतः । वत्स ! स्त्रियः साहसं तेऽस्तु । नृपेणोक्तम्—देवि ! तथ्यमिदं दृष्टम् । इति स्त्रीसाहसप्रबन्धः ॥

स्त्रीचरित्रप्रबन्धः (P.)

१७) कएदा नृपविक्रमेण देव्यै धावनाय वामपादः पूर्वमर्पितः । तयोक्तम्—यदि स्त्रीचरितं वेत्सि तदा वामं 15 पादं प्रक्षालयामि । नृपस्तमन्वेष्टुं चचाल । मार्गे कस्मिंश्चित्पुरे जलहारिणीमेकां ददर्श । तथा व्याहृतं कुतः समायातः ? तेनोक्तमुज्जयिन्याः । क यास्यसि ? नारीचरितमन्वेष्टुम् । तर्हि मया सह मद्रुहे एहि, यथाऽज्ज्व ज्ञापयामि । परमहं यद्वच्मि तच्चया पृष्ठानुगेन वाच्यम् । नृपो गृहे नीतः । सकलेऽपि कुटुम्बे इति व्याहृतम्—एष मद्राता बाल्यादपि मातृशाले वदितः । अधुना मम मिलनाय समायातः । राजा नतिः कृता । तत्प्रियो भगिनी-पतिरिति कृत्वा नतः । गौरवेण भोजितः । तथा रात्रौ स्वपतिरुक्तः—यदावयोः सम्बन्धो जन्मावधि । परम- 20 धतनो दिनो भ्रातालम्ब्यः । एकान्ते भूत्वाऽस्य पार्श्वान्निपतृगृहवात्तां शृणोमि सुखदुःखकरां च । दिवा वक्तुमपि प्रस्तावो नाऽभूत् । उपवर्गकान्तनृपस्य शय्या । राजा भगिनीपतिना सह वात्तां कृत्वा शय्यायां गतः । सा मयं पृथक् शय्यां क्षिप्त्वा मध्ये विवेश । पन्युग्रे ग्राह—तालकं दत्त्वा म्यं ममीपे गृहाण । मा जनापवादो भवतु । तेनोक्तम्—को जनापवादो मयि मति ? । तयोक्तम्—एवं कुरु । तथा कृते वात्ताप्रमङ्गादनु तयोक्तम्—मदमिलपितं बुरु । राज्ञोक्तम्—त्वं मे भगिनी । तयोक्तम्—कृतः ? त्वं पथिकः । को भ्राता का भगिनी । तयो(तेनो)क्तम्— 25 जिह्वोक्ता, तदहमकृत्स्नं [कथं] करोमि ? । न विद्यास्यसि, तर्हि पश्य यद्वदति । तथा पून्कृतम्—धावत धावत नन्वग्म् । द्वारमुद्घाटयत । नृपेण विनष्टमपि सञ्चित्योक्तम्—मा माग्य यन्कथयामि तन्करिष्ये । तर्ह्यधःपत श्यामस्तु न ग्रायः । तथा पादेनाहत्य करम्बकगेटं पूर्वधृतं त्यक्तम् । नृपवदनं खगडितम् । तावन्पत्या द्वारमुद्घाटितम् । दीपः कृतः । जनेन पृष्टम्—किमिदम् ? । पापाहं किं जाने । अस्य मद्रातुः पानीयरमो जातः । उदरव्यथाऽस्य रवान्पपात । मया तु भीतया पून्कृतम् । जलमानीय वदनं क्षालितम् । ककटिकामाधाय उदरमेकः कृतः । 30 नृपस्तु श्याममेव न गृह्णाति । सर्वः कोऽपि निष्कामितो मध्यानु । शरणं मुक्त्वामिकाऽग्निम् । यदि निर्जनं भवति तदा निद्रा एति । इति कृत्वा जने गते द्वारं दत्त्वोक्तम्—इदं स्त्रीचरितम् । ज्ञानं न वा ? । राज्ञोक्तम्—स्यकुलादि जागमनकाग्नं च । प्रातर्मुक्त्वाप्य स्त्रियो मुद्राग्वं दत्त्वा स्वपुंरं गतः । पथ्यं वृत्तान्तमावेदितवान् । तयोक्तम्—कथं वामरादनरूपमि ? । तेनोक्तम्—पं न । इति स्त्रीचरित्रप्रबन्धः ॥

देहलङ्घनप्रबन्धः (B)

31) ८) एएदा नृपो गन्तव्यां व्रजं केनापि पण्डितेन दृष्टः । तं दृष्ट्वा पण्डितः शिरःकम्पं चक्रे । नृपस्तु राजभाट्यै

अस्य किं दुःखम्? । देहपीडादिकमेकमपुत्रत्वमपरम् । चौरैणोक्तम्-त्वमपि कथय का त्वम्? कथमिहागतासि? । निजचरितं नयोक्तम् । शूलाखनरैणोक्तम्-मां विवाहयेमाम् । मया पुरादाहृतं भूक्षिप्तं द्रव्यं गृहाण च क्रये । ब्राह्मणी आह-त्वं सरिष्यमि । सुता लब्धी, पुत्रः क? । तेनोक्तम्-अस्या ऋतुकाले कस्यापि द्रव्यं दत्त्वा पुत्रमुत्पादयेः । नया सर्वं कृतम् । यावत्पुत्रो जातः । मात्रा छन्नं नृपद्वारे मुक्तः । केनापि राज्ञे निवेदितम् । नृपेणापुत्रेण पालितः । राज्यं दत्तम् । राजा मृतः । स पितुः श्राद्धं कर्तुं गङ्गायां गतः । जलात्करत्रयं निर्ययी । राजा विस्मिनः । कस्मिन्करे पिण्डं मुञ्चामि । वेतालेनोक्तम्-देव ! वद । स पिण्डं कस्य करे मुञ्चतु । राज्ञोक्तम्-सौम्य । येन परिणीता यस्य वित्तम् ।

C. राजा सुवर्णपालकं जन्वितम् । तदपि कथां प्राह-कस्मिन्नपि ग्रामे कश्चित् कुलपुत्रः । स परिणीतोऽन्य-ग्रामे । तत्रैव श्वशुरगृहे न यानि । स जर्जरस्वते । एकदा जनप्रेरित आनयनाय गतो मित्रान्वितः । मार्गे १० मर्त्यैरेव यक्षदेवकृतम् । तत्र यक्षं नत्वा प्राह-देव ! यदि मे पत्नी समेप्यति तदा वलमानस्ते शिरो दास्यामि । नयमादान्दुर्गुरुदेव गन्तुनः । मा हृष्टा तेन सह चलिता । स चलन् मार्गे बाहिन्या उत्तीर्य यक्षं नन्तुं गतः । यक्षः सौम्यामान्तिनश्चेन्नितम् । स नायानि । मित्रं तु तमनुगतम् । विनष्टं दृष्ट्वा जनापवादात् भीतेन तेनापि निर्गन्धकम् । तस्मिन्नायनागच्छति । मा गता । द्वारपि तदार्थो दृष्टो । चिन्तितम् जनोऽग्रंजपि मां पतिद्वेषिणीं कथयति । अतः पतिनीं कथयिष्यति । ततः मापि जिग्छेतुं प्रवृत्ता । यक्षेणोक्ता साहसं मा कुरु । तयोक्तम्- ११ द्वारं विनिगता । तेनोक्तम्-निज २ कर्णो जिगंगनं कुरु । तयोक्तम्-भावादन्यान्यकवन्धयोन्यस्ते । द्वारपि परिनिगता । पश्यन्तं भागीरथादेव गतः । एको मर्त्यां वक्ति, द्वितीयस्तु मर्त्याम् । तेनोक्तम्-देव ! मा कस्य भावति ? । तेनोक्तम्-तत्र जिगम्य भागी । ['सर्वम्'] गात्रम् जिगः प्रधानमिति वचनान् ।

D. देवावतारात्पुत्रममृत्कः पृष्टः-दे ! कामपि कथां कथय । देव ! कुतोऽपि पुराचन्वारः कलाविदग्धा- १२ नः । सप्तः सप्तपदः सप्तारः । अष्टः सप्तकारः । तृतीयः आलापितः । तुर्यो द्विजः । कापि वने रात्रौ निगताः । पति [तमे] नययः द्रव्यं धितः । काष्ठमयी पुनर्दिक्ता कृता । स गुप्तः । द्वितीयग्रहरे सुवर्णकार लप्यत [सर्पिणे] निगताः । तेन सा पुनर्दिक्ताऽभ्यर्णमण्डिता । तृतीये आलापितस्तेन दुर्गले परिधापिता । भार्गवः शिरो मर्त्यां हृष्टः । द्वारः मर्त्यां दृष्टा विवदितुं प्रवृत्ताः । इतस्तेन वेतालेनोक्तम्-देव ! विक्रमादित्य ! मा हृष्टा मर्त्याः । [१. नाम श्रुत्वा सा नृपेण] राज्ञोक्तम्-नाहं वेदि, यदियं गुप्ता वेति । [२. तयोक्तम्- १३ तमे] तमेन जन्वितम्-नो राज्ञः !] कस्य सा ? । राज्ञोक्तम्-स्यर्णकारस्य । पतिं विना को नारी मण्डयति । [४. सा मर्त्या-देव दुःखम् ? । ततोऽपि वेतालेनोक्तम्-अस्मीं स विक्रमादित्यः ।] सा हृष्टा, राजा परिणीता च । [५. तानाहृतान्कर्तुं नययः ।] य एतद् देव मर्त्याः ! तनयसः कः? आधिस्ये तु का कथा इति हसितम् । इति श्रुत्वा जिगम्यतेन सप्तारः । इति विक्रमेन सर्वव्यापप्रबन्धः ॥

विनयप्रबन्धे सप्तारः प्रबन्धः ॥ १३ ॥ (५.)
१४. तत्रैव निजचरितं नयोक्तम् । शूलाखनरैणोक्तम्-मां विवाहयेमाम् । मया पुरादाहृतं भूक्षिप्तं द्रव्यं गृहाण च क्रये । ब्राह्मणी आह-त्वं सरिष्यमि । सुता लब्धी, पुत्रः क? । तेनोक्तम्-अस्या ऋतुकाले कस्यापि द्रव्यं दत्त्वा पुत्रमुत्पादयेः । नया सर्वं कृतम् । यावत्पुत्रो जातः । मात्रा छन्नं नृपद्वारे मुक्तः । केनापि राज्ञे निवेदितम् । नृपेणापुत्रेण पालितः । राज्यं दत्तम् । राजा मृतः । स पितुः श्राद्धं कर्तुं गङ्गायां गतः । जलात्करत्रयं निर्ययी । राजा विस्मिनः । कस्मिन्करे पिण्डं मुञ्चामि । वेतालेनोक्तम्-देव ! वद । स पिण्डं कस्य करे मुञ्चतु । राज्ञोक्तम्-सौम्य । येन परिणीता यस्य वित्तम् ।

(७) *उत्तिक्षप्य टिट्ठिभः पादावास्ते भङ्गभयाद्भुवः ।

स्वचित्तकल्पितो गर्वः कस्यान्यस्य न विद्यते ॥

[G उपायेनोच्चारयितव्यः प्रस्तावे] एकदा राज्ञोक्तम्—स कोऽप्यस्ति योऽश्रुतपूर्वां रामकथां कथयति । एकेन वृद्धमन्त्रिणा प्रोक्तम्—राजन् ! कोशलायामेको वृद्धद्विजोऽस्ति । स पारम्पर्येण कामपि रामवार्त्तां वक्ति । [G आहूय पृच्छयते] स राज्ञा सगौरवमानीतः पूजितश्च । पृष्ठं च—हे वृद्ध ! कांचिद्रामवार्त्तां [नव्यां] वद । सोऽभाणीत्—देव ! कोशलायां यद्यागच्छसि तदा किमप्यपूर्वं दर्शयामि [G इह स्थितस्व तु वक्तुं न पारयामि] । राजा मन्त्रिणु राज्यं न्यस्य स्वयं कटकेन सह कोशलां प्रति चचाल । तत्र गत्वा बहिःस्थितः । वृद्ध ! दर्शय । देव ! अत्र जन-पार्श्वान्वानय । तथा कृते, स्वर्णकलशः प्रकटो जज्ञे; तदनु हैमी मण्डपिका च । पुनः खनिते एकक्षण-द्विक्षण-तृतीयक्षण-चतुर्थक्षणे प्रकटीकृते महती स्वर्णोपानदेका प्रकटी जाता । स्वर्णवालकगुम्फिता सर्वरत्नस्वचिता । विस्मितेन गृहीत्वा हृदि कण्ठे च दत्ता नृपेण । वर्णनं कुर्वति, द्विजेनोक्तम्—देव ! चर्मकारपत्न्या उपानदेपा न 10 स्प्रष्टुमर्हति । नृपेणोक्तम्—सा चर्मकार्यपि धन्या, यस्या ईदृगुपानत् । परं कथ्यतां कथम् ? । देव ! श्रीरामे सत्यत्र चर्मकारगृहाण्यासन् । इदमेकस्य गृहम् । तत्पत्नी लाडवहुला, अतः सगर्वा । विनयं न करोति । सा भर्त्रा हकिता शिक्षिता च । उक्तञ्च—मदृहाद् याहि । सा वाणहीमेकां पतितां मुक्त्वा एकां च पादे कृत्वा पितृगृहं गता । पत्युरपमानमूचे । पित्रा दिनद्वयं स्थापिता पश्चादुक्ता—वत्से ! कुलस्त्रियः पतिरेव शरणम् । त्वं तत्र याहि । सा द्वित्रिवारं भणिताऽपि न याति । तदा पित्रा प्रोक्तम्—वत्से ! श्रीरामः सलक्ष्मणः सप्रियश्च त्वामनुनेष्यति । 15 साऽप्यलीकाऽभिमानिनी प्राह—यदि समेष्यति तदैव यास्यामि [G नापरथा] । इयं वार्त्ता छन्नैर्नृपपुरुषैः श्रुता । तैर्नृपाय न्यवेदि । † श्रीरामस्ततः श्रुत्वा तद्वेद्वारे स्थितः । तेन कथितम्—देव ! पादमवधार्यताम् । मम रङ्गस्य गृहेऽद्य कल्पद्रुमागमनम् । तव पुत्रीमानयितुं वयमागताः स्मः । मात्रा सा त्वरितं पत्युर्गृहे नीता । तस्या औत्सुक्येन व्रजन्त्या इयमत्रैवोपानद्विस्मृता । श्रुत्वा देवस्तु स्वस्थानं गतः । देव ! रामराज्यमीदृशमासीत् । तच्छ्रुत्वा विक्रमादित्यः गर्वं त्यक्त्वा निजपुरीं प्राप ॥ इति विक्रमादित्यविविधप्रवन्धाः ॥ 20

(G.) सङ्ग्रहगतं विक्रमवृत्तम् ।

§ १३) श्रीविक्रमादित्यसत्रागारे नित्यं कार्पटिका विनश्यन्ति । तदपवाददोषभयेन राजा प्रच्छन्नः स्थितः । तावता

* G नास्ति एष श्लोकः । † एतदन्तर्गतपाठस्थाने G सङ्ग्रहे कियानधिको विस्तृतश्च पाठः प्राप्यते । यथा—

ततो देव श्रीरामः प्रजावत्सलः प्रातः ससीत सलक्ष्मणः समागत्य तद्यर्चनारम्भवनमगात् । तन्मध्यं प्रयष्ट पृजितः कारुमिर्विमितैर्विश्वस्रश्च—देवायमस्मान् क्रीटकान् प्रति कियान् प्रसादं कृतः । स्वप्नेऽपि नेदं संभाव्यते, यदेवोऽस्मानुपनिष्ठते । किं कारणमागमनस्य श्रीरामः प्राह—स्वल्पुन्याः स्वशुरकुलप्रेषणायायातोऽस्मि । तस्या हि वराक्यास्तथाविधा सन्धाऽऽस्ते । ततो दृष्टलज्जनकः । अपवरकं गत्वा हुदितरसाह स—मुग्धके ! तव प्रतिज्ञा पूर्णा । रामदेवोऽप्यायात सदेवीकः । एहि वन्दस्व तं जगन्पनिम् । ततन्मुष्टा रामान्तिकमागता । ययन्दे तम् । आलापिता प्रजातातेन—वत्से ! गच्छ स्वशुरमन्दिरम् । तया भणितम्—आदेशः प्रमाणम् । ततो गता पितृ(पति)गृहम् । रामः स्वस्थानमयासीत् । श्रीविक्रमस्य द्वितीया उपानत् तत्रापि गृहे सन्यधोमाने (अथ सन्यमाने) लप्यते । स्वामिन्तायानि तत्र गान्यते । गतो राजा तत्र । खानितं तत् । लब्धा द्वितीया उपानत् । एष्ट हेमगृहम् । एवमन्यान्यपि तेन विप्रेणारानदिपत् । एतं तद्वेदम् । राज्ञा त्रिप पृष्ट—विप्र ! कथमीदृशं सम्यग् जानासि ? । विप्रेण गदितम्—पूर्वजपारंपर्योपदेशात् ज्ञातं तुभ्यमुक्तं च । परं गर्वं माधा । न राम न एव । तस्या जलज्वलनौ स्तंभ्येते स्म । पतन्त्यो भित्तयो दत्तायां तदाज्ञायां न पेतु । हृता द्विचवारिदान्, अन्धगडा यतविशति, श्फोटिका श्फोटितं शतं, विद्वुराणि दोषाश्च सर्वे व्यनेशान् । या तु सरेवी सीता, ये तटातरः, ये तद्वृत्त्या हनून्मृग्रीवादयनेर्षा महिमानं वर्धयन्तेनापि वाक्पतिरपि वक्तुं न शक्तः । इति श्रुत्वा विश्रमेण गर्वो मुक्तः । [दि०] निषिद्धं 'अभिनवराजम्' इति । पुनरुचिनीनगात् । यथाशक्ति छेदमुदधरत् । तस्य हि अभिषेकाल-पुरपतिदिग्भ्यां सुवर्णसिद्ध्या चोपवर्गैर्ययं तदा निरपममासीत् । ततो विप्रनो धन्य एव । ततोऽपि द्वास्तु परे कोटाकोटयोऽभूवन् । इत्यावर्ण्य विक्रमसेनो विवेकभूम् ॥

—इति गाथाचतुष्टयं श्रीसातवाहनेन राज्ञा चतुःकोटिभिर्गृहीतम् ।

२३) नामविभेदः इन्द्राया उपादे रश्मयदा कामयदा स्मरप्रपन्त्या कृतज्ञाभिदः पशुनायो वृत्तः ।

तत्सुतो लापाकः । स कच्छेश्वर एकविंशतिवारत्रासितमूलराजः समजनि । द्वाविंशतिवेलायां कपिलकोटस्थितो लापाको रुद्रः । माहेचनाम्नः पदातेराकारणं ग्रहितम् । सोऽन्तरावस्थितश्रीमूलराजभिद्यैः ग्रहरणानि गृहीतः । ततः तस्मिन् निरायुधे समागते लापाकेन राज्ञा समं युद्धमकृत । लापाको रणभुवि पतितो राज्ञा रोपाच्चरणेनाहतः । ततो लापाकस्य मात्रा राजा शप्तः । ततः प्रांते स्फोटिका समजनि । ततो राज्ञा तांबूलमध्येऽलिका विलोक्य स्मार्त्ताः शुभमरणं पृष्टाः । तैरुक्तं-इंगिनीं साधय । तथा विहिते सप्तमदिने स्वर्विमानमायातं वीक्ष्य मुदितः । 5 पुनरन्यतो गोकार्ण्यमृतस्वपाकमानयित्वा (?) समेते तत्र पुनः स्मार्त्ताः पृष्टाः । एवं सति सुखमृत्यौ कथं मम कष्टमृत्युरुपदिष्टः । तैरुक्तं-राजन् ! कस्तव भूमौ गोग्रहं तनोति । एवं विपन्नः ॥

५. मुञ्जराजप्रबन्धः (P.)

§ २२) श्रीउज्जयिन्यां नगर्यां सिंहो नृपः । स एकदा मृगयां गतः । तत्र शरवणमध्ये [बालः] पतितो दृष्टः । नृपेण गृहीतः । प्रच्छन्नमन्तःपुरे ग्रहितः । देव्यैकया स्त्रुतिकर्माणि कृतानि । बालस्य मुञ्ज इति नाम दत्तम् । स्नेहेन 10 वृद्धिं गतः । इतो नृपस्यापरस्यां पत्न्यां सिन्धुलनामा पुत्रो जातः । उभावपि निरवशेषभावेन वृद्धिं गतौ परिणीतौ च । इतो नृपो वृद्धो जातः । एकदा मुञ्जावासे गतः । आवासान्तर्मुञ्जः सपत्नीकोऽस्ति । नृपेण बहिःस्थेनोक्तम्-रे मध्ये कोऽप्यस्ति ? नृपशब्दं श्रुत्वा मुञ्जश्शंकितः । प्रियां भद्रासनाधो निवेश्य व्याहृतवान्-देव ! मध्ये पादमवधारयत । नृपः सिंहासने उपविष्टः । कुमारः प्रणम्य भद्रासने निविष्टः । आदिश्यतां कार्यम् । नृपेणोक्तम्-राज्यं कस्य दीयते ? मुञ्जः ग्राह-तातः प्रमाणमत्र । वत्स ! त्वं मम पालितः पुत्रः । सिन्धुलस्त्वद्भ्राजः । 15 व्यतिकरे उक्ते मुञ्जेनोक्तम्-मम भ्रातुर्देव ! राज्यं भवत्वहं तस्य सेवां तावत् करिष्यामि । नृपेणोक्तम्-एवं मा भण । राज्यं तवैव । अधुना परावर्त्ते कृते जनो न मन्यते । परं मम शिक्षां शृणु । सिन्धुलो नापमान्यः । मन्त्री रुद्रादित्यो न पृथकार्यः । गोदावरीं तीर्त्वा परतीरे न गम्यम् । तेन सर्वं मानितम् । नृपे बहिर्गते भेदभयाद्राज्ञी खड्गेन पातिता । तस्या आक्रन्दं श्रुत्वा नृपो वलितः । वधूं पतितां दृष्ट्वा ग्राह-रे पाप ! किमकार्यमकार्यी ? अपरामपि शिक्षां न करोपि । अतोऽनर्होऽपि निवेश्यः, वाक्यमभ्रभयात् । मुञ्जस्य राज्यं जातम् । नृपो दिवं गतः । 20 स सिन्धुले सदा प्रसादपरो वर्त्तते । जनः सर्वोऽपि सिन्धुलेऽनुरक्तः । एकेन मन्त्रिणा प्रोक्तम्-देव ! सिन्धुलात्तव विनाशो भावी । नृपेण तद्वचनमङ्गीकृत्य ग्रासो निषिद्धः । सिन्धुलः स्वावासे तिष्ठति । एकदा नृपो राजपाट्या गजारूढो ब्रजन् सिन्धुलगवाक्षाधः प्राप्तः । सिन्धुलेनोपरि निविष्टेन दक्षिणकरे आदर्शे सति वामकरेण करी वरत्रया धृतः । तदनु पुच्छे धृतः । पदमपि न चलति । आधोरणे नैष्टिष्ट । नृपेणोक्तम्-करी किं न चलति ? देव नृसिंहेणाक्रान्तः । तावत्कुमारो दृष्टः । वत्स ! मुञ्ज । तेनोक्तम्-अहं देवपादानां केनाभक्त उक्तः, यद्ग्रासः स्थितः । 25 गर्जं मुञ्जं, द्विगुणं गृहाण । सिन्धुलेनोक्तम्-एष गजस्त्रुटितः, अपरमानयत । नृपस्तु द्वितीये निविष्टः । करी तत्रैव पतितः । नृपेण बलं बन्धोर्दृष्ट्वा बद्धार्पणं प्रारब्धम् । पिशुनेन मन्त्रिणा देव उक्तः-एष त्वां हनिष्यत्येव । नृपेण देशपट्टो दत्तः । सोऽर्जुदे कासहदग्रामे गतः । दीपदिने ऋशाने गतः । तत्र सूकरं वीक्ष्य बाणमन्धानमकरोत् । इतो र्जन (?) सुप्तः । तेन प्रत्यासन्नं मृतकं जानोरधः प्रदत्तम् । तत् सलसलितम् । तेन वामकरेण वारितम्-बाणेन सूकरो विद्धः । तत्साहसेन तुष्टः, वरं याचस्व । तेनोक्तम्-मालवराज्यं देहि । तव भाग्यं न, परं तत्र याहि । तव पुत्रस्य 30 भविष्यति । पुनर्नृपाहृतः स्वधरे गतः । राज्ञा दुर्जनवचसा नेत्राकर्षणं कृतं सिन्धुलस्य । तन्पुत्रो भोजः । स नृपस्यातीव बल्लभः । यौवनाभिमुखो जनेनानुरागात् सेव्यते । अतस्तेन कूटमन्त्रिणा नृपस्योक्तम्-देव ! त्वां हत्वा कुमारो राज्यं ग्रहीष्यति । राज्ञा रुद्रादित्येन मन्त्रिणा छत्रमाज्ञापितः । मन्त्रिणा एकान्ते नीत्वा नृपाज्ञा उक्ता । कुमारेणोक्तम्-शीघ्रं कुरु । किमपि राज्ञः कथापयसि ? तेन 'मान्धाते'ति लिखित्वा पत्रिकाऽर्पिता । काले दर्शनीया ।

मन्त्रिणा प्रोक्तम्-त्वयि मारिते राज्यं निमज्जति । अतश्चन्द्रं तिष्ठ । मन्त्रिणा कार्यं कृतं निवेदितम् । तेनापि 'किमप्युक्तम् ?' तदा पत्रिका दर्शिता । नृपः काष्ठारोहणाय गतः । मन्त्रिणा कुमारो दर्शितः । अथ नृपो हृष्टः ।

§ २३) अथ कर्णाटे उरङ्गलपत्तने तैलपदेवो नृपः । तस्य मन्त्री कमलादित्यः । स मालवेशेन सह वैरग्रारम्भं कर्तुं स्वां नासां कर्णावपि बुध्या अपाकृत्य नृपेणापमानितो मुञ्चनृपमाययौ । देव ! मया स्वामिनोऽग्रे उक्तम्-
 5 मुञ्जेन सह वैरं त्यज । तेनाहमपमानितः । नृपेण सत्कृतः । रुद्रादित्येन नृपो वारितः । यावद्विचित्रं (इ हितं ?) न शृणोति तावद्बुद्धा[दित्यो]मुत्कलाऽप्य स्थितः । गोदावरीतटे नृपः कमलादित्यवचसा कटकं सम्मील्य चलितः । रुद्रादित्योऽपि चितां प्रविष्टः । कमलादित्येन कटकं सम्मुखमाकारितम् । मन्त्रिणो वचसा कोऽपि न युध्यति । मुञ्जो नष्टः । बुभुक्षितः कस्मिन् वासे गतः । तत्र शीताशनं याचन् महीआरीं गर्वोद्धतां दृष्ट्वा पपाठ-

(२३) मा गोलिणि मन गच्छु करि पिखि वि पड्डुआइं । पंचइ सइं विहुत्तरां मुंजह गय गयाइं ॥

10 इति पठन् नृपचरैरानीतः । नृपायार्पितस्तेन गुप्तौ क्षेपितः । मृणालवती चेटी परिचर्याकृते मुक्ता । नृपस्तस्या-
 मासक्तो जातः । इतो धारायां रुद्रादित्येन भोजो राज्ये मुख्यः कृतः । स सैन्यं कृत्वा गोदावरीतीरमागत्य
 स्थितः । भोजेन सुरङ्गा दापिता सिद्धा च । पुमानेको नृपानयने प्रहितः । स सुरङ्गाद्वारेण गत्वा नृपमाह-चल्य-
 ताम् । राजाऽऽह-प्रतीक्षस्व, यावन्मृणालवती आयाति । देव ! किं चेद्या ? चल्यताम् । नृपे स्थिते, विनष्टं नृपं
 मत्वा गतः । चेटी आयाता । भोजनमादाय नृपं सचिन्तं वीक्ष्य पप्रच्छ-देव ! किं चिन्ता ? । न वक्ति । तया
 15 भोजनमध्ये लवणमुष्टिः क्षिप्त्वा तेन नाज्ञायि । तया निर्वन्धेन पृष्टः ग्राह-चल्यताम्, त्वां प्रतीक्ष्यमाणोऽसि ।
 तयोक्तम्-आभरणान्यादाय त्वरितमेमि । गत्वा तैलपदेवाय सुरङ्गाद्यमुक्तम् । नृपेणागत्य बन्धितः । स बध्य-
 मानः प्रोचे-

अच्छ.....(अत्रादर्शं गाथाप्रमाणा पङ्क्तिरक्षरशून्या मुक्ताऽस्ति ।)..... ॥

भिक्षां भ्रामयित्वा वनमध्ये नीत्वा शूलाप्रोतः कृतः ।

20 (२४) यशःपुञ्जो मुञ्जो गजपतिरवन्तीक्षितिपतिः सरस्वत्यावासः समजनि पुराविष्कृतगतिः¹ ।

स कर्णाटेशेन स्वसचिवबुध्यैव विधृतः कृतः शूलाप्रोतस्त्वहह विपमाः कर्मगतयः ॥

(२५) गय गय रह गय तुरय गय गय पाइक्क अनु भिच्च । सगगट्टिय करि मंत्रणउं महँता रुदाइच्च ॥

(२६) मुंज भणइ मिणालवइ केसा काइं चुयंति । लड्डुउ साउ पयोहरहं बंधण भणीअ रअंति ॥

(२७) मुंज भणइ मिणालवइ गउ जुवण मन झूरि । जइ सक्कर सयखंड किअ तोइ स मिट्टी चूरि ॥

25 (२८) इच्छउ इअरमणोरहाण मणवंछिआण संपत्ती । न पड्डुप्पइ बंधणदोरिआ वि दिव्वे पराहुत्ते ॥

(२९) झोली तुटवि किं न मूउ न हूउ छारह पुंज । धरि धरि भिक्खभमाडीइ जिम मंकड तिम मुंज ॥

(३०) मा मण्डक ! कुरुद्वेगं यदहं खण्डितोऽनया । रामरावणभीमाद्या योपिद्भिः के न खण्डिताः ॥

(३१) वेसा छंडि वडाइ ती जे दासिहिं रचंति । ते नर मुंजनरिंद जिम परिभव घणा सहंति ॥

(३२) आपद्गतान् हससि किं द्रविणान्धमूढ ! लक्ष्मीः स्थिरा न भवतीति किमत्र चित्रम् ।

30 एता न पश्यसि घटीर्जलयन्त्रचक्रे रिक्ता भवन्त्यविरतं भरिताश्च रिक्ताः ॥

(३३) क तरुरेप महावनमध्यगः० ॥ (३४) उत्तंसकौतुककृते तु विलासिनीभिर्लनानि० ॥

(३५) इयं कटी मत्तगजेन्द्रगामिनी० ॥ (३६) लक्ष्मीर्यास्यति गोविन्दे० ॥

मुञ्जे धृते राजपुत्रीवाक्यम्—‘चिन्तामिमां वहसि किं गजयूथनाथ०’ ॥
सिन्धुलवाक्यानि—(३७) अद्धां अद्धां नयणलां जइ मुं मुंज न लितं ।

सत्तइ सायर सधर धर महि सिंघलु भंजंत ॥

(३८) पञ्चाशत्पञ्चवर्षाणि षण्मासाश्च दिनत्रयम्० ।

॥ इति मुञ्जराजप्रबन्धः ॥

5

६. श्रीमानतुङ्गाचार्यप्रबन्धः (B. Br.)

(३९) प्रभोः श्रीमानतुङ्गस्य देशनायां रदत्विषः । जयन्ति ज्ञानपाथोधिशारदेन्दुसहोदराः ॥

§ २४) वाणारस्यां हर्षो राजा । तत्र ब्रह्मक्षत्रियो धनदेवः श्रेष्ठी । मानतुङ्गः सुतः । सोऽन्यदा दिगम्बरचैत्ये जिनं नत्वा गुरुपादान्ते गतः । प्रतिबोध्य दीक्षितः । चारुकीर्तिर्नाम । स्त्रीमुक्ति-केवलिभुक्तिर्न मन्यते । दिगम्बरत्वं 10 दुष्करं कुर्वन् भगिनीपतिलक्ष्मीधरेण सगौरवं निमंत्रितो गृहमायातः । अशुद्धेर्यावत् कर्मण्डलुजलेनाचमनं गृह्णाति, तावद् भगिन्या श्वेताम्बरभक्त्या पूतरानालोक्य तद्व्रतं निन्दयित्वा श्वेताम्बराणां पञ्चसमित्यादि स्तुत्वा प्रतिबोध्य कथितम्—समायातान् जैनाचार्यान् मेलयिष्यामि । परमिदं पयो यस्माञ्जलाशयादानीतं तस्मिन्नेव क्षिप । यथान्यान्यजलसंपर्कात् पूतरका न त्रियंति । अन्यदा श्रीअजितसिंहसूरीणामागमने गङ्गातीरोद्याने भगिन्या कथिते मानतुङ्गः पूर्वर्षिसामाचारीश्रवणात् तदीक्षां गृहीत्वा समग्रसिद्धान्तमधीत्य गुरुभिर्दत्तस्वरिपदः सुललित-15 कान्यकर्ता बभूव ।

§ २५) इतश्च तत्र पुरि मूर्तीब्रह्मा मयूरो नाम महाकविरस्ति । तस्य श्रीनाम्नी पुत्री रूपवती ।

(४०) पङ्के पङ्कजमुज्झितं कुवलयं चापारनीरे हृदे
विम्बी चापि वृतेर्वहिः प्रकटिता क्षिप्तः शशी चाम्वरे ।

यस्याः पाणिविलोचनाधरमुखान् वीक्ष्य स्वसृष्टिं विधि-
रुद्धिष्टेव पुरातनी समभवदैवाद्विधा येहताम् ॥

20

तदनुरूपं वाणनामानं कविमुद्राहिता । ततः श्रीहर्षस्य भेटयित्वा तस्य धान्यादि पृथक् धवलगृहं च कारितम् । अन्यदा वाणपत्नी सञ्जातकलहा पितृगृहं गता । वाणेनागत्य प्रदोषेऽनुकूलयितुमारब्धा ।

(४१) मानं मुञ्च स्वामिनि शत्रुं जगतो विनाशितस्वार्थम् ।

सेवक-कामुकपरभवसुखेच्छवो नावलेपभृतः ॥

25

अमानिते पण्डितं गृहाद् बहिः प्रेषयित्वा सखी तां जगाद । तथापि न मानयति । उक्तं च—

(४२) लिखन्नास्ते भूमिं बहिरवनतः प्राणदयितो निराहाराः सख्यः सततरुदितोच्छूननयनाः ।

परित्यक्तं सर्वं हसितपठितं पञ्जरशुकैस्तवावस्था चेयं विसृज कठिने मानमधुना ॥

सख्या बहिरागत्य कथिते विभातसमये वाणेन गत्वा—

(४३) गतप्राया रात्रिः कृशतनु शशी शीर्यत इव प्रदीपोऽयं निद्रावशमुपगतो घूर्णित इव ।

प्रणामान्तो मानस्तदपि न जहासि मानमधुना कुचप्रत्यासत्त्या हृदयमपि ते सुभ्रु कठिनम् ॥

30

इति भित्तिपुरतः सुप्तेन मयूरेण-सुभ्रुशब्दस्थाने चण्डीत्याख्यां कथय, यतोऽस्या दृढकोपायाश्चण्डीशब्द उचितः ।
इति पितुर्वचनेन कुपिता लज्जिता भर्तृवचनं मानयित्वा सतीत्वप्रभावेण पितरं कुप्रीभवेति शप्तवती । सज्जातकुपेन
मयूरेण राजभणितेन सूर्याराधनाय पदपादं रञ्जयन् वद्ध्वा खदिराङ्गारचितां काराप्य तत्स्तवने एकैकवृत्ते छुरि-
कया एकैकरञ्जुपादच्छेदे यावता पञ्च च्छिन्नाः । पष्ठच्छेदे सूर्यपरितोपे नव्यदेहदानेन मयूरप्रमोदे बाणपक्षीरुक्तं

5 राजसभायाम्-

(४५) यद्यपि हर्षोत्कर्षं विदधति मधुरा गिरो मयूरस्य ।

बाणविजृम्भणसमये तदपि न परभागभागिन्यः ॥

राज्ञोक्तम्-यूयं गुणिषु मत्सरिणो यस्य शक्तिर्भवति किमप्यधिकं दृश्यते । ततो बाणेनोक्तम्-मम हस्तपादौ
छेदय, यथा नव्यान् करोमि । ततश्छिन्नेषु चण्डिकास्तुतौ सप्तमाक्षरे नव्या जाताः । तथाप्युभयोर्विवादे राज्ञो-
10 क्तम्-काश्मीरे श्रीसरस्वती विवादं भञ्जयति । यो हारयति तेन पुस्तकानि ज्वाल्यानि । इति प्रतिज्ञाय राजपुरुषैः
समं काश्मीरगमने देव्या समस्याऽप्यन्त । पदे पृष्टे बाणस्य शीघ्रपूरणे मयूरस्य सविलम्बे-तथाहि-

(४६) दामोदरकराघातविह्वलीकृतचेतसा । दृष्टं चाणूरमल्लेन शतचन्द्रं नभस्तलम् ॥

मयूरेण पराभूतत्वादागत्य पुस्तकज्वालने श्रीसूर्यशतकपुस्तकेऽदग्धे उभयोर्मानदानैः राजप्रसादः ।

§ २६) अन्यदा राज्ञा मन्त्रिसम्मुखं भणितम्-पश्य भूमिदेवानां कीदृक् प्रभावः ? । मन्त्रिणोक्तम्-जिनशासनेऽपि
15 महाप्रभावोऽस्ति । यदि कौतुकं ततः श्रीमानतुङ्गाख्यं सूरिमाकार्यं विलोकय । राज्ञोक्तमाकारयस्व । ततो मन्त्रिणा
गत्वा भक्तिवचनैर्दर्शनप्रभावार्थं निरीहा अपि तत्रानीताः । राज्ञो धर्मलाभाशिषं दत्त्वा यथोचितासनसमासीनाः ।
मयूर-बाण-प्रशंसापूर्वं राजोवाच-यदि भवतां काचिच्छक्तिरस्ति तत्किञ्चित् कौतुकं दर्शयत । गुरुभिरुक्तम्-अस्माकं
किमपि कार्यं नहि । जिनमते मोक्षार्थं एवाभ्यस्यते । तथापि शासनोत्कर्षाय दर्शयामः । ततो राज्ञा तमसि
आपादमस्तकं चतुश्चत्वारिंशद्वह्निहृत्खलाभिर्निर्यज्यापवरके क्षिप्त्वा तालकं दत्त्वा मोचिताः । ततो 'भक्तामरस्तवः'
20 कृतः । एकैकवृत्तपाठे एकैकनिगडभङ्गे निगडसंख्यया वृत्तभणनम् । सूरयो मुत्कला जाताः । तालकं भग्नम्, स्वयं
कपाटोद्घाटने निर्गत्य सभायां राज्ञ आशीर्वादं ददुः । राज्ञाऽनेकस्तुतीः कृत्वा सविनयं नत्वा कृत्यादेशेन प्रसी-
दत । सूरिणोक्तम्-अस्माकं कापीच्छा नहि । परं तव हिताय ब्रूमः-जिनधर्मे प्रपद्यस्व । राजाऽङ्गीचकार । दान-
पात्रौचित्याग्निधा दानं देयं-जीर्णोद्धारं(रं) नव्यविम्बकारणं चैत्यादिधर्ममादिश्य प्रभावनां कृत्वा सूरयः स्वाश्रयं
गताः । तदाख्यातो 'भक्तामरस्तवः' अद्यापि सर्वोपद्रवहर्ता । अन्यदा कर्मवशात् सज्जातकुपेन जिनशनाय धरणेन्द्रं
25 सत्सार । प्रत्यक्षीभूयायुःशेषतया धरणेन्द्रोऽष्टादशाक्षरं पार्श्वनाथमन्त्रं दत्तवान् । सूरयः सर्वोपद्रवहरं तन्मन्त्रगर्भितं
'भयहरस्तव' कृत्वा पुनर्नवतां प्राप्ताः ।

§ २७) एकदा तन्नगरेऽसैन्ये परदेशं ग्राप्ते तद्रिपवस्तमल्पबलं ज्ञात्वा सम्भूय भूरिमैन्यैस्तन्नगरमावेष्ट्य तन्भूयः ।
पौरजने व्याकुले, भयभीते राज्ञि, गोपुरेषु पिहितेषु राज्ञा बाण-मयूरादिषु पण्डितेषु तदुपमर्गोपशमनायादिष्टेषु
पातालप्रवेशार्थमिव भूमिमालोकयत्सु श्रीसूरयो धवलगृहमूर्धनमारुह्य 'भयहरं' प्रकटीचकुः । तन्प्रभावान् तेषु
30 वैरिषु स्तम्भितेषु गुरोराज्ञया तेषां घातमकुर्वन् सर्वस्य हस्ति-हयार्थं जग्राह नृपः । ततः सूरिं राजानं नन्वाऽज्जां
प्रपद्य प्रसादं च प्राप्य स्वं स्थानं ययुः । ततो 'भयहरस्तवः' पठ्यमानो भयहर्ता सर्वेषाम् । इत्थं प्रभावनां
कृत्वाऽन्तममयं प्राप्य श्रीगुणाकरसूरिं न्यस्य पदेऽनशनमरणेन सूरयो दिवं ययुः ।

॥ इति श्रीमानतुङ्गसूरिप्रबन्धः ॥

७. माघपण्डितप्रबन्धः (Br.)

§ २८) अथ दत्तस्नोर्माघस्योच्यते । माघस्य जन्मनि पित्रा जातकं कारितम् । आयुर्वर्षाणां चतुरशीतिः परं प्रान्ते चरणशोकेन मृत्युः । पित्रा ऋद्धिप्राग्भारकलितेन षोडशवर्षादूर्ध्वं दिनदिनसम्बन्धी लङ्घितो हारको द्रम्माणां मुक्तः । अतिव्ययवानपीयता सुखं निर्वहिष्यते । स प्रौढः सन् पठितुं प्रवृत्तः । कवित्वं कृत्वा पितुर्दर्शयति । ईदृशानि कवित्वानि कुरुपे, पूर्वकवित्वानां शतांशेनापि न प्रभवन्ति । पुत्रेण शिशुपालवधो नामकाव्यं कृत्वा चुल्हकोपरि च्छन्नं धृतम् । एकदा पितुः पुस्तकं जीर्णप्रायं धूमेन कृत्वा दर्शितम् । पिता वाचयन् शिरोज्वधूनन् आह-वत्स ! ईदृशानि कवित्वानि क्रियन्ते । तेनोक्तम्-तात ! भव्यानि ? । किमुच्यते । तर्हि मया कृतानि । जनकेनोक्तम्-मया छलः कृतोऽतस्ते इयता कवित्वसीमा जाता । अतः परं तव कवित्वं न । स अधीत्य पितर्युपरते विलसितुं प्रवृत्तः । जन्मपत्रिकां दृष्ट्वा सशिखं हारकं व्ययीकुरुते ।

§ २९) तस्य भोजनरूपतिना मालवाधीशेन मैत्री जाता । एकदा श्रीभोजेन मिलितुमाकारितो माघस्तत्र गतः । नृपेण सगौरवं धवलगृहे स्थापितः । स्नानं कुर्वता पण्डितेन सुखं कूणितम् । नृपेण भोक्तुमुपविष्टस्य दिव्यरसवती-समाना रसवती परिवेषिता । स सुखमेव कूणयति । नृपेण चिन्तितम्-स्वगृहे किमसौ भुनक्ति । उत्थितः । पृष्टो नृपेण-रसवती कीदृशी ? । देव ! कदशनेनोदरं पूर्यम् । भव्यशीतरक्षा पार्श्वे हसंतिका च रात्रौ सुप्तः । पण्डितो नृपस्य नातिदूरे । रात्रौ पण्डितः शय्यायां पुनः पुनः पार्श्वे घातं करोति । नृपेण-किमसौ भुनक्ति, कथं शेतेऽस्य गृहे ? । अवलोकनीयं गत्वा एतत् । प्रातरुत्थिते नृपेण पृष्टम्-सुखेन निद्रा समायाता ? । देव ! रासभवद्भारितानां निद्रा कुतः । दिनचतुष्कं स्थित्वा पण्डितेन नृपो मुक्तलापितः । राज्ञा श्रीमाले भोजस्वामिप्रासादः कारितः । तस्य पुण्यं पण्डितस्य ग्रदाय पण्डितः सम्प्रेषितः । पण्डितेनोक्तम्-देव ! कदाचिन्ममोपरि प्रसादं विधायास्वत्पुरे पाद-मवधारणीयम् । एवमित्यभिधाय सम्प्रेष्य नृपः प्रत्यावृत्तः, स्वगृहमायातः । इतो द्वितीये शीतर्तौ नृपः प्रौढकटकेन श्रीमालं प्राप्तः । माघेन सम्मुखं गत्वा नृपः स्वगृहे एव सकटकोऽप्युत्तारितः । नृपस्तु आवासमवलोकितुं प्रवृत्तः । स्थाने स्थाने विचित्रकौतुकानि पश्यन्, स्थाने स्थाने धूपघटीपरिमलमाजिघ्रन्, सञ्चारभूमिमतीव परिमलाढ्यां दृष्ट्वा पृष्टवान्-किमेष देवतावसरोपवरकः ? । देव ! एष सञ्चारकोऽपवित्रः । नृपो लज्जितः । इतो मज्जनावसरे पूर्वं मर्दनिकैर्मर्दनं दत्तं यथा नृपोऽतिरञ्जितः । स्नानपीठे स्वर्णमये महाविच्छित्या स्नानं कारितः । तदनु देवदूष्यसमानि नासानिःश्वासहार्याणि वस्त्राण्याजग्मुः । महर्द्ध्यां देवान् नत्वा भोक्तुमुपवेशितः । स्वर्णस्थाले द्वात्रिंशत्कञ्चोलकैर्वृते मण्डिते क्षीरमयं पक्वान्नं परिवेषितम् । क्षीरतन्दुलमयः कूरः । एवं वटकान्यपि तस्यैव । अपराणि नानाव्यञ्जनानि परिवेषितानि । नृपश्चिन्तयति स्म-य ईदृशीं रसवतीं भुनक्ति तस्य मे रसवती कथं रोचते । भुक्तोत्तरं पञ्चमु-गन्धिनामताम्बूले जाते वार्त्ता विदधतो रात्रिरजनि । सर्वोपरितनभूमौ नृपाय पत्यङ्गः सज्जितः । राज्ञोक्तम्-मित्र ! शीतकालं न जानीथ ? । देव ! जानीमः । चन्दनं सज्जितम् । नृपस्तत्र शय्यामलंचक्रे । तत्र महान् तापश्चन्दन-मर्पितम् । तालवृन्तैर्विज्यमानस्य निद्राऽऽयाता । प्रातः पण्डितेन पृष्टम्-देव ! शीतकाल उष्णकालो वा ? । उष्णकाल इति प्रत्युत्तरं ददौ । पण्डितप्रीत्या कियन्ति दिनानि स्थित्वा मुक्तलाप्य नृपः स्वपुरीं ययौ ।

§ ३०) क्रमेणैवं विलसतः पण्डितस्य धनं क्षीणं वार्द्धक्यमपि चागमत् । इतः पण्डितेन प्रिया उक्ता-

(४६) न भिक्षा दुर्भिक्षे पतति दुरवस्थाः कथमृणं लभन्ते कर्माणि क्षितिपरिवृद्धान् कारयति कः ।

अदत्त्वापि ग्रासं ग्रहपतिरसावस्तमयते क यामः किं कुर्मो गृहिणि ! गहनो जीवनविधिः ॥

इति निर्वाहमविमृश्येतो माघेन माघकाव्यपुस्तकमर्पित्वा प्रिया माल्हणादेवी नाट्टी धारायां नृपमगीये प्रहिता-यदमुं ग्रन्थं ग्रहणकेऽङ्गीकृत्य लक्षत्रयं द्रम्माणां ददत् । सा तत्र गता नृपेण शुद्धिः पृष्टा । पुनः कर्म-र्पितम् । लक्षत्रयी याचिता । राज्ञा शलाका क्षेपिता । प्रातर्वर्णने पण्डितस्वरपद्यचकं काव्यं निम्नृतम्-

(४७) कुमुदवनमपथि श्रीमदम्भोजखण्डं त्यजति मदमुलूकः प्रीतिमांश्चक्रवाकः ।
उदयमहिमरश्मिर्याति शीतांशुरस्तं हतविधिललितानां ही विचित्रो विपाकः ॥

नृपेण विमृश्य ही इति अक्षरस्य लक्षत्रयं दत्तम् । ग्रन्थस्तावत् दूरेऽस्तु काव्यं च । पण्डितपत्न्या
नृपकुलादुत्तरन्त्या पण्डितविरुदान्यधीयानानां लक्षत्रय्यपि दत्ता । नृपेण पुनराह्वयोक्ता-पुनर्द्रव्यं गृहाणेत्युक्तो-
5 वाच-अधिकं नानायितमतोऽहं न गृह्णे । सा क्रमेण खगृहं प्राप्ता । यथा गता तथा आगता । पण्डितेनोक्तम्-
पुस्तकं राज्ञा किमिति नात्तम् ? । तथा वृत्ते उक्ते पण्डितेनोक्तम्-सत्यं आवयोर्योगो विधिना कृतः । अद्य त्वं
परीक्षाशुद्धा निवृत्ता । एतावन्ति दिनानि चेतस्येवं विकल्प आसीत् यन्मे गेहिनी ममानुरूपा न वा । अद्य
सन्देहो भग्नस्तव दानेन । यत्त्वया गृहदौस्थ्यं न गणितम् ।

(४८) अर्था न सन्ति न च मुञ्चति मां दुराशा दानान्न सङ्कुचति दुर्ललितः करो मे ।
10 याच्छा च लाघवकरी खवधे च पापं प्राणाः स्वयं व्रजत किं परिदेवितेन ॥

इतो दर्मस्तस्तरसुप्तः चरणयोः श्वयथुर्जातः । अस्मिन्नवसरे कोऽपि विप्रः क्षुधार्थी पण्डितावासे प्रविष्टः ।
भोजनं याचितम् । पण्डितेनोक्तम्-

(४९) क्षुत्क्षामः पथिको मदीयभुवनं पृच्छन् कुतोऽप्यागतः
तत्किं गेहिनि ! किञ्चिदस्ति यदसौ भुङ्क्ते बुभुक्षतुरः ।
15 वाचाऽस्तीत्यभिधाय सत्त्वरपदं प्रोक्तं विनैवाक्षरं
स्थूलस्थूलविलोललोचनगलद्वाष्पाम्भसां विन्दुभिः ॥
इतोऽर्थी विमुखीभूय गतः । पण्डित आह-

(५०) व्रजत व्रजत प्राणा अर्थिनि व्यर्थतां गते । पश्चादपि हि गन्तव्यं क सार्थः पुनरीदृशः ॥
इति कथनादनु प्राणैस्त्यत्यजे । पत्न्यानु सहगमनमकारि । इतः श्रीभोजराजो वित्तस्य करमीभृत्त्वा
20 त्वरितमाययौ । पृष्टम्-पण्डितः क ? । जैनैर्दत्तमुक्तम् । नृपः प्राह-रे रे इदं श्रीमालं न, भिल्लमालमिदम् । यत्र
मम मित्रस्य मयि सत्यपि केनाप्युद्धारकेऽपि किमपि नापितम् । अतः पुरेष्यपि [अप]वित्रमिदम् । शेषकार्याणि
तत्सार्थस्य व्ययेन विधायेति विमृशन् मनसि-

(५१) शशिदिवाकरयोर्ग्रहपीडनं गजभुजङ्गविहङ्गमवन्धनम् ।
मतिमतां च समीक्ष्य दरिद्रतां विधिरहो बलवानिति मे मतिः ॥
25 क्रमेण सपुरीं गतः ।

(५२) उदयति यदि भानुः पश्चिमायां दिशायां विकसति यदि पद्मं पर्वताग्रे शिलायाम् ।
प्रचलति यदि मेरुः शीततां याति वह्निः तदपि न चलतीयं भाविनी कर्मरेखा ॥

॥ इति माघपण्डितप्रबन्धः ॥

८. कुलचन्द्रप्रबन्धः (B)

30 § ३१) एकदा श्रीभोजो वीरचर्यायां भ्रमन् दिगम्बरं मठोपरिस्थं इति वदन्तमशृणोत्-

(५३) तिक्त्वा तुरिअ न माणिआ भडसिरि खग्ग न भग्गु ।
एह जम्म नग्गहं गयड गोरी कंठि न लग्गु ॥

नृपेण चिन्तितम्— नैष सामान्यः । प्रातराहूय उक्तः— तव किं नाम ? । देव ! कुलचन्द्रः ।

(५४) देव ! दीपोत्सवे रम्ये प्रवृत्ते दन्तिनां मदे । एकच्छत्रं करिष्यामि सगौडं दक्षिणापथम् ॥
राज्ञा गृहिवेपं ग्राहितः । इतो राजकुमारी तस्मिन्ननुरक्ता जाता । सा एकदा वर्षारात्रौ ग्राह-

(५५) नव जल भरिआ मग्गडा सजल धडुक्कइ मेहु ।

इअ चारि जइ आविसिइ तउ जाणीसिइ नेहु ॥

5

द्वारस्थेन श्रुतम् । स कटकमादाय गूर्जरत्रोपरि गतः । पत्तनं भग्नम् । नृपस्तु नष्टा गतः । वलमानस्य
स्तम्भनकाचार्यैर्घाटे रुद्धे, घाता जाताः । तेन सङ्कटस्थेन भोजं प्रति पत्रिकामादाय [नरः] ग्रहितः । तत्र-

(५६) विस्फारस्फारधन्वा मृगयुरनुपदं पार्श्वयोर्दावदाधः

ध्वेडानादः पुरस्तात् तपति च तपनो मूर्ध्नि तापर्तुतीव्रः ।

अन्तःशल्यं शिरस्सु स्थपुटगिरिनी दुस्सहा क्षुद् तृषार्त्ति-

र्दुर्दैवादय जातं व्रजतु हि हरिणः कां दिशं कांदिशीकः ॥

10

राज्ञा दृष्ट्वा 'कां' स्थाने 'किं' कृत्वा ग्रहितः । स तु युद्धा मृतः ॥ इति कुलचन्द्रप्रबन्धः ॥

९. षड्दर्शनप्रबन्धः (B. Br.)

§ ३२) एकदा श्रीभोजराजेन दर्शनानि सम्मील्य उक्तम्— मोक्ष एकः पन्थानः पञ्च । एकसम्मती भव ।
लङ्घिताः । कः कं मन्यते । कः कं न । इतस्तैर्नृपो विज्ञप्तः—देव ! देवी भारती षड्दर्शनानां सम्मता । सा तव 15
प्रत्यक्षाऽस्ति तां पृच्छ । नृपेण उपोषितेन पूजापूर्वं प्रत्यक्षीकृता । देवी उवाच— कथं स्मृता ? । नृपेणोक्तम्—
मम तथ्यं कथय, कस्मिन्मार्गे यासि । देवी आह—

(५७) श्रोतव्यः सौगतो धर्मः कर्त्तव्यः पुनरार्हतः । वैदिको व्यवहर्त्तव्यो ध्यातव्यः परमः शिवः ॥

इत्यभिधाय देवी अदृश्याऽभूत् । प्रातर्नृपेण सर्वे सम्भूय सत्कृत्य ग्रहिताः ॥ इति षड्दर्शनप्रबन्धः ॥

१०. नीलपटवध-प्रबन्धः (B.)

20

§ ३३) श्रीभोजराजवारके नीलपटा दर्शनिन आसन् । ते तु, एका स्त्री एकः पुमान् नीलीं दोटीं प्रावृत्य
मध्ये नग्रीभूय विजहृतुः । एकदा धारायां प्राप्तस्तत्रापूर्वान् दृष्ट्वा सर्वः कोऽपि तेषां समीपे याति । ते त्वित्थं
प्ररूपयन्ति—वयमीश्वरस्य तथ्याः सन्तानिन अर्द्धनारीश्वरत्वात् । इतश्च कौतुकाद् भोजपुत्री समागमत् । कर्त्तव्यं
पृष्टम् । तैरुक्तम्—

(५८) पिय खाद च चारुलोचने ! यदतीतं वरगात्रि ! तन्न ते ।

नहि भीरु ! गतं निवर्त्तते समुदयमात्रमिदं कलेवरम् ॥

25

तया व्याहृतम्—भवन्मतमङ्गीकरिष्ये । नृपं मुक्तलापयितुं गता । ताताहं नीलपटानां धर्ममङ्गीकरिष्ये ।
नृपेण आहूताः, पृष्टाश्च— सुखिनः स्त ? । मुख्येनोक्तम्—

(५९) न नद्यो मद्यवाहिन्यो न च मांसमया नगाः । न च नारीमयं विश्वं कथं नीलपटः सुग्वी ॥

नृपेणोक्तम्— यूयं कियन्तः स्त ? । एकोनपञ्चाशद् युगलानि । नृपेणोक्तम्— नर्वानप्याकारयत, अहं त्वद्भक्तो 30
भविष्यामि । ते सर्वे मिलिताः । नृपेण पुरुषाः सर्वे मारिताः, स्त्रियश्च निष्कास्य मुक्ताः । अतस्तेषां वीजमपि
नाशितम् ॥ इति नीलपटवधप्रबन्धः ॥

§ ४५) अन्यदा डाहलदेशीयकर्णमात्रा देमतया सिद्धयोगिन्या ग्रहरं यावत् शुभलग्नकृते प्रसवसमये कपालासनेन गर्भो धृतः । कर्णो जातः । सा तु मृता । शुभलग्नप्रभावात् पद्मविंशदधिकशतराजचक्राधिपत्ये क्रियमाणे राजा रोदिति । मन्त्रिभिः कारणं पृष्टम्—“मा स्म सीमन्तिनी काचित् ॥”

§ ४६) अन्यदा श्रीकर्णेन श्रीभोजं प्रति कथापितम्—यत् भवतश्चतुरश्रं तं प्रासादाः, गीतवद्धप्रबन्धाश्च वर्तन्ते । अतस्तुरगद्वन्द्वयुद्ध-विद्यात्यागयुद्धेन मां विजित्य एकं प्रासादं प्रबन्धाधिकमुररीकुरु । ततः पञ्चाशद्वत्स- 5 प्रासादप्रतिज्ञायां भोजे जिते मन्त्रिभिराहूयमाने शरीरापाटवे सति घाटमार्गेषु वद्धेषु रुद्धेषु श्रीभीमेन श्रीकर्णस्य शुकचरणेन कृत्वा लेखः प्रस्थापितः । “अञ्चय फलं ॥” इति यौगपद्येन मालवभंगे कृते भागहेतोर्दामरेण श्रीकर्णो वन्दी कृतः ॥ इति विविधा भोजनप्रबन्धाः ॥

१३. धाराध्वंसप्रबन्धः (B.)

§ ४७) मालवमण्डले उज्जयिनी पुरी अपरा धारा । तत्र राजा यशोवर्मा । इतश्च पत्तने श्रीजयसिंहदेवः । स 10 मालवं जेतुं प्रयाणमकरोत् । समीपभूमौ गतः प्रतिज्ञामकरोत्—यद् धारां लात्वा भोक्ष्ये । इतो धारायां गन्व्युति ५ मध्येऽयोमयाः क्षुरिकाः क्षिप्ताः सन्ति । प्रतोल्यो दत्ताः । कपाटेषु योजितेषु सम्मुखानि नाराचानि । तत्र गज-स्याप्यवकाशो नास्ति । धारायाः प्रत्यासन्नैरपि भवितुं न शक्यते । अथ सिद्धराजप्रधानैः कणिकाया धारा कृता । तस्या भङ्गे ५०० परमारा युद्धा मृताः । द्वादशवार्षिके विग्रहे सिद्धनाथे सिन्धे वर्वरको वेतालः प्राह—देव ! यदि यशःपटहः करी किराड्वास्तव्यो जेसलपरमारस्तत्र प्रेष्यते, गजारूढेन तेन धारा गृह्यते अन्यथा न । राज्ञोक्तम्— 15 स करी कास्ते ? । कान्त्यां मदनब्रह्मनृपतेरस्ति । जयसिंहदेवस्तु कियता परिकरेण तत्र गतः । वर्षाकालोऽस्ति । पुर्या द्वारे स्थितः । माण्डवमन्त्रिणो मिलितः । आदिश्यतां कार्यम् । नृपदर्शनमवलोक्यते । नृपो महानवम्यां विना दर्शनं न ददाति । जयसिंहदेवः स्थितः । इतो गाढे घर्मेऽभिजायमाने नृप उपरितनभूमौ आकाशे प्राप्तः । पुरम-वलोक्य पुराद् बहिर्दृशं ददौ । मदनकपटैः कृष्णान् चतुरकान् दृष्ट्वा प्राह—अरे ! पूर्वारे किमिदं दृश्यते ? । देव ! गूर्जरत्रानृपतिर्देवदर्शनार्थी प्राप्तोऽस्ति । अरे ! नृपो न किन्त्वेप कवाडी । य एवंविधे वर्षाकाले भ्राम्यति । 20 आकार्यताम् । जयसिंहदेवस्तूपायनमादायाययौ । श्रीमदनब्रह्मेण राजा सत्कृतः । आगमनकारणं पृष्टम् । राज्ञो-क्तम्—यशःपटहः करी विलोक्यते । किमर्थम् ? । देव ! तेन विना द्वादशवार्षिको विग्रहो न भज्यते । राज्ञो-क्तम्—गजानानयत । जनैरुक्तम्—प्रसिद्धानां मध्ये स नास्ति । सिद्धराजः कृष्णवदनो जातः । इत एकेनाघोरणे-नोक्तम्—देव ! स यशःपटहः करी । तं समानाय्यत । नृपेणोक्तम्—यद्यमुना कार्यं सरति तदा गृहाणान्येपि हस्त्यश्वादयः । देव ! पूर्णमनेनैव । राजा परिधाप्य करिणं दत्त्वा चोक्तम्—अतः परं विग्रहो न कार्यः । यतः 25 स्वल्पायुपि जीवलोके राज्यस्य सौख्यं नानुभूयते तत्तस्य को गुणः । नृपस्तु धारायां गत्वा सर्गारवं जेसलपरमार आहूतः । तं दृष्ट्वा चारणेनोक्तम्—

(६३) तुह मूडिण् घणेहिं धार न लीजइ कर्णउत्त ! ।

जिम जे हेडे(?)प्रज्जेहि जोइ न जेसल आवतउ ॥

स यशःपटहमारुह्य प्रतोल्य गतः । कपाटयोर्नागचानि सम्मुखानि तैः करी विध्यते । म पश्चान् स्थितः । जेम-30 लेन हकितः । करी कुपितः । कपाटाद्य ईपत् शुण्डाप्रवेशं प्राप्योद्धृतवान् । प्रतोल्य अतिवलेन पतिता । धारा गृहीता । नृपतिर्यशोवर्मा धृतः । श्रीजयसिंहदेव उपकारिणो जेमलस्योद्धदेहिकं कृत्वा वलितः ।

§ ४८) यावत्क्रमेण घृद्धनगरमायातस्तत्र ब्राह्मणः प्रवेशोन्मवे कारिते श्रीयुगादिदेवप्रामादाग्रे नृपे प्राप्ते, द्विजैरुक्तम्—देव ! देवं नमस्तुत । किमसौ ब्रह्मा ? । देव ! असौ युगादिदेवप्रामादः । किमत्रार्थम् ? । देव !

अस्माकं पुरे एष देवो मुख्यः । नृपस्तु मध्ये गत्वा देवं नमस्कृत्य ध्वजां प्रासादोपरि दृष्ट्वा जनानाह-मया
मालवे रुद्रमहाकालं विना ध्वजा कापि न दृष्टा । अतः कथमत्र ? द्विजैरुक्तम्-उत्तारके चलत यथोच्यते । ततो
नृपतिर्ब्रह्मदेवकुले गत्वोत्तारके गतः । तदनु ब्राह्मणैः श्रीयुगादिदेवभाण्डागारात्कांस्यतालार्द्धं गोष्ठिकरानीय नृपाय
दर्शितम् । देव ! असौ स प्रासादो यत्रैवं कांस्यतालान्यासन् । एवं प्रासादाः २१ सकलशा भूगताः सन्ति । एष
5 द्वाविंशतितमः । नृपस्तु चमत्कृतः । देवायाधिकं ग्रासं दत्त्वा पत्तनं गतः ॥ इति धाराध्वंसप्रबन्धः ॥

१४. सिद्धराजौदार्यप्रबन्धः (B)

§ ४९) अथैकदा गुप्तिस्थाय यशोवर्मनरेश्वराय सिद्धराजेन पत्तनं दर्शितम् । तेन प्रासादपरम्परां दृष्ट्वा उक्तं
च-देवास्माकं वैरं सुखेन बलिष्यति । कथम् ? एषु देवकुलेषु मानातीतो ग्रासोऽस्ति । पाश्चात्यास्तं लोपयिष्यन्ति ।
अतो देवद्रव्यभक्षणाद्विनश्यन्ति । सहस्रलिङ्गं दृष्ट्वा ग्राह-वयं देवद्रव्यभक्षकाः, यूयं शिवस्नातजलपाविनः । अतः
10 एवावां तुल्यौ ।

(६४) न मानसे मायति मानसं मे पम्पा न सम्पादयति प्रमोदम् ।

अच्छोदमच्छोदकमप्यसारं सरोवरे राजति सिद्धमर्तुः ॥

§ ५०) अथैकदा सिद्धनृपतिर्नगरचरितं ज्ञातुं छन्नं भ्रमति स्म । व्यवहारगृहश्रेणौ एकसिन्नावासे बहून्
दीपानालोक्य प्रातस्तस्याकारणं ग्रहितम् । तेन भयभीतेन कारणं पृष्टम् । आकारकेणोक्तम्-नाहं जाने । स गतः ।
15 नृपेण पृष्टम्-किञ्चिन्तस्ते गृहे दीपाः ? तेनोक्तम्-चतुरशीतिः । नृपेण भाण्डागारात्पोडशलक्षान् दत्त्वा ध्वजा
कारिता, दीपका विध्यापिताश्च ।

१५. मदनब्रह्म-जयसिंहदेवप्रीतिप्रबन्धः (B.)

§ ५१) कान्तीपुरी सर्वपुरश्रेष्ठा । तत्र चतुरशीतिश्चतुष्पथानि । चतुरशीतिर्जनाः प्रासादाः । तावन्तो माहे-
श्वराः । तावन्त्यो वाप्यः । ८४ उद्यानानि । ८४ सरोवराणि । एवं ८४-८४ स्थानानि । तत्र मदनब्रह्मा राजा ।
20 तस्य धवलं गृहम् । योजनप्रमाणः प्राकारस्तत्र धवलगृहं सप्तदशभूमिकम् । तस्य पाश्चात्यप्राकारमध्ये सर्वश्रेष्ठतूपयोगि
उद्यानम् । तत्र सप्त[दश ?]भूमौ गवाक्ष ४ । आदौ विमानविभ्रमः पूर्वस्याम् । उत्तरस्यां कैलाशहासः । दक्षिणस्यां
पुष्पाभरणः । पश्चिमायां गन्धर्वसर्वस्वः । एते चत्वारो मुख्या गवाक्षाः । सर्वे स्वर्णमयाः । नानाकौतुकोप-
शोभिताः । अपरे ११६ । एवं १२० तद्गुणैः । वाप्यश्चतस्रश्चतुर्दिक्षु । क्षीरोदवापी १, कमलकेदारा २, हंमविश्राम-
वापी ३, सुधानिधिः ४ एवं । तदनु पुरमध्ये चन्द्रज्योत्स्ना तटाकिका धवलगृहप्रवेशप्रत्यासन्ना नानारत्ननिबद्धा ।
25 तस्याश्चतुर्दिक्षु वाटिकाधारागिरिः सर्वर्चूपयोगिभिर्वृक्षैर्विराजितः । तस्य राजोऽन्तःपुरसहस्र ५ । एवं ३६००० पिण्ड-
विलासिन्यः । मुख्यदेव्यश्चतस्रः । वावन १, [चन्द्रना २,] सुमाया ३, सीधण ४ । वावनदेवीवाहिनि-मुगति
१, हंमगति २, मुललित ३, लीलावती ४ मुख्य । चन्द्रनावाहिनि ४ साऊ १, मुसीला २, दक्षमणी ३, बह्मभा
४ । सुमायावाहिनि ४-काऊ १, कपूरी २, कामल ३, कम्तूरी ४ । अमृतमयी १, अमृतवत्सला २, वचन-
पत्नला ३, सहस्रकला ४-सीधणदेवीवाहिनि । मेरी १, हम्मीरी २, फनू ३, फनू ४-एता मुख्याः गजः
30 प्रसादपात्राणि । आलि १, आलति २, अलवि ३, अलवेसरि ४, चीन्द वामणी कौतुकपात्राः । गज ३३३०,
तुरंगम लक्ष ५, पदाति लक्ष २१ । सर्वमन्त्रिष्वेष्टो माण्डेदेवः सर्वश्रेष्ठधिकारी । सेनापतिः माण्डेदेवः । वाग्शैलमठ
माधवदेवः । तथा वर्षमध्ये सर्वावसरः २-एको महानवम्याम्, अपर्यव्याप्त्याम् । एवमिन्द्रममानो गन्धं
पालयति । मौलही मौल १६ नृत्यं मदा नृपाग्रे कुर्वन्ति ।

१५२) एकदा गूर्जरत्राधिपतिर्जयसिंहदेवो दिग्विजयं विधाय व्यावृत्तः कान्तीपरिसरे प्राप्तः । चिन्तितम्-
मम रणश्रद्धा केनापि नाप्सुरि । “पुष्पेषु जाती नगरेषु कान्ती*...” सा तावद्विलोकनीया । परिग्रहोऽप्यनु-
त्साहोऽपि नृपमनुययौ । क्रमेण पुरीद्वारभूमावावासान् दत्त्वा स्थितः । मध्ये कोऽपि न वेत्ति । नृपेण बहिःस्थेन
पुरीप्राकारे कनककपिशिर्पाणि दृष्टानि । प्रासाददण्डकलशैः सर्वसुवर्णमयी लंकेव भाति । सिद्धराजेन चिन्तितम्-
वयमविमृश्य प्राप्ताः । इतः सेनानीः सन्नद्धीभूय पुराद्वहिर्निर्गत्य फेरकं दत्त्वा मध्ये याति । अमात्येन पुरीरोधः 5
कृतः । सैन्यसामग्री च सर्वा विहिता । इतो मन्त्रिणा लेखद्वारेण नृपो विज्ञप्तः—देव ! किमपि सैन्यं द्वारि केनापि
हेतुनाजगतमस्ति । नृपेणोपरितनभूमिस्थितेन दृष्टम् । द्वारावलगकस्य प्रति स्वरूपपत्रमर्पितम् । मन्त्रिणा स्वरूप-
मालोक्य षोडशतुरङ्गमानपरवस्तु नृपयोग्यमर्पयित्वा माधवदेवद्वारावलगकः ग्रहितः । स सिद्धनाथं गतः । नृपेणो-
क्तम्—किमिदम् ? । मन्त्रिणाऽतिथ्यं भवतां ग्रहितम् । प्राघुणका यूयं सत्कारार्हाः । नृपेणोक्तम्—वयमातिथ्यार्थिनो
न, किन्तु युद्धार्थिनः । स तत् श्रुत्वा मन्त्रिणे निवेदितवान् । मन्त्रिणा नृपो विज्ञापितः । राज्ञा पत्रकेण द्वारि 10
कथापितम् । भव्यमेतत् । आगामिके मङ्गलवारे तव श्रद्धां पूरयिष्यावः । मन्त्रिणा द्वारि रणक्षेत्रं नृपस्य जयसिंह-
देवस्य वचनात्सज्जीकृतम् । चतुर्दिक्षु वृक्षादि क्षत्रियैश्छिन्नम् । मन्त्रिणा युद्धार्थं सैन्यसामग्री कृता । नृपादेशमेव
विलोकमानस्तिष्ठति । नृपस्तु किमपि न कथापयति । इतो निर्णीतदिनोपरि जयसिंहदेवेन जगद्देवस्य परमारवंशो-
द्भवस्य पट्टवन्धः कृतः । पञ्चदश चान्येऽपि तत्सदृशाः सज्जीकृताः । इतो मङ्गलवारदिने नृपः प्रबुद्धो दन्तशौचं
स्नानं शृङ्गारं च विधाय देवतावसरमकरोत् । तत्र प्रेक्षणार्थं जातम् । पश्चाद्रसवती निष्पन्ना । भोजनं विधाय 15
ताम्बूलमादाय तुरगान् सज्जीकृत्य स्वयं सन्नाहं जगृहे । षोडश नार्यः सन्नाहं ग्राहिताः । तदनु ताभिर्युक्तो युवत्या
धृतातपत्रो द्वाभ्यां वीजितवालोक्यजनः स्थाने २ प्रेक्षणकान्यवलोकयन् पुर्यन्तरेवाष्टौ दिनानि कौतुकेनैव [निर्गम्य]
नवमदिने बहिरायातः । इतो रणभूमौ पटो विधृतोऽन्तरा तावज्जयसिंहदेवसुभटाः सन्नद्य समाजग्मुः । याव-
त्पटोऽपाकृतः, तावन्नारीवेष्टितं नृपं दृष्ट्वा जगद्देवाद्याः पश्चाद्वलुः । नृपेणोक्तम्—किमिति भग्नाः स्त्र । जगद्देवे-
नोक्तम्—केन सह युच्यते ? । स्वयमवलोकयतु देवः । तावज्जयसिंहदेवः स्वयं सम्मुखे धावितस्तुरङ्गं मुक्त्वा पाद- 20
चारेण । मदनब्रह्मनृपोऽप्युत्तीर्णः । द्वयोरालिङ्गने जाते द्वयोरपि प्रीतिर्जाता । प्रवेशमहोत्सवे जायमाने सिद्धनाथ-
स्त्वनेकानि कौतुकानि विलोकयन्ननेकानि वाद्यानि शृण्वंश्च राज्ञा समं प्रतोल्यामागतः । एवं नवभिर्दिनैश्चन्द्र-
ज्योत्स्नातटाकिकायां प्राप्तौ । तत्र स्नातौ । सुवर्णवेष्टितपादपां धारागिरिवाटिकामवलोकयन्तौ धवलगृहद्वारमा-
यातौ । मन्त्रिणा कारितमङ्गलोत्सवौ धवलगृहं प्राप्तौ । सिद्धनाथस्तु सर्वरमणीयतामालोक्य ग्रामीण इव विसर्गा-
तुरः स्थितः । भोजनाद्या सर्वा सामग्री तथा जाता यथा वाढं चेतसि चमत्कृतः । मासान्ते मुत्कलापयामास । 25
राज्ञा हस्त्यश्वादीन्युपदौकितानि । जयसिंहदेवस्तु पात्राष्टकं ययाचे । नृपेणार्पितम् । राजा मुत्कलाम्भ्य पत्तनोपरि
चलितः । पात्राष्टकं यावत्पुरप्रतोल्यामागतं सुखासनादि संहत्य.....तावन्निर्गमे उक्तम्—अग्रे पत्तनं क ? ।
जनैरुक्तम्—‘पत्तनं दूरे’ इति श्रुत्वा पण्णां हृदयसङ्घट्टो जातः । इतो द्वयस्योपर्याच्छादनं दत्तम् । द्वयं जीवितम् ।
तन्नृपेण सह क्रमेण पत्तने प्राप्तम् । माऊनाम एकस्याः, परस्याः पेतू । अद्यापि माऊहराणि पेतूहराणि च पात्राणि
श्रूयन्ते । एवं श्रीजयसिंहदेवः कान्तीं गत्वा समायातः ॥ इति मदनब्रह्मनृपतेर्जयसिंहदेवस्य प्रीतिप्रवन्धः ॥ 30

१६. अथ श्रीदेवाचार्यप्रवन्धः (Br.)

(६५) वस्त्रप्रतिष्ठाचार्याय नमः श्रीदेवसूरये । यत्प्रसादमिवाख्यान्ते सुखप्रश्नेषु साधवः ॥

(६६) नमो यत्प्रतिभाघर्मात् कीर्तियोगपटं त्यजन् । हियेवात्याजि भारत्या देवसूरिर्मुदेऽस्तु सः ॥

* अत्र पद्यस्य पूरणार्थं मूलादर्शे तत्प्रमाणा पंक्ति रिक्ता मुक्ताऽस्ति ।

(६७) प्रभाधिनाथैर्मुनिभिः कलाभृत् मुख्यैरुपेतो गुरुतारकौघैः ।
अनन्तलीलाकलितः किलास्ते गच्छो बृहद्गच्छ इति प्रतीतः ॥

(६८) तत्र चित्रचरितः परितापं हर्तुं मेघ इव भव्यजनानाम् ।
शिष्यवृद्धिकरसंवरवानप्युज्ज्वलोऽजनि गुरुर्मुनिचन्द्रः ॥

5 (६९) दुःषमाजलधौ येन मग्ना सुविहितस्थितिः । हेलयेव समुदध्रे धरित्रीवादिपोत्रिणा ॥

तच्छिष्यः— (७०) पडिबोहिअमहिवलओँ निन्नासिअकुमततिमिरखरो ।
सच्चक्कपयोहकरो जयउ जए देवसूरिरवी ॥

(७१) तावच्चिअ गलगजिं कुणंति परवाइमत्तमायंगा ।
चरणचवेडचमकं न देइ जा देवसूरिहरी ॥

- 10 §६३) तस्य चरितारम्भः—*धन्याधारदेशे मङ्गाहडपुरे वीरणागश्रेष्ठी प्राग्वाटज्ञातीयो वसति । तत्प्रिया जिन-
देवी । साऽन्यदा स्वप्ने चन्द्रं मुखे विशन्तं ददर्श । अथ गुरुणां श्रीमुनिचन्द्रसूरीणामुक्तम् । तैरुक्तम्—चन्द्रवत्सौम्यः
सुतो भावी । सा समये शुभदिने सं० ११४३ वर्षे वैशाखशुद्धदशम्यां सुतमस्यत । पूर्णचन्द्र इति नाम कृतम् ।
कदाचिन्मङ्गाहडेऽशिवमुत्पन्नम् । लोको दिशोदिशं गतः । वीरणागोऽपि भृगुकच्छे गतः । पूर्णचन्द्रस्तु अष्टवा-
पिकः सन् शुष्कभक्षिकां विक्रीणाति । गुरवस्तत्रायाताः । स शुष्कभक्षिकां विक्रेतुं कस्यापि गृहे गतः । तद्गृहे-
15 शोऽपि निधानद्रव्यमङ्गाररूपं त्यजन् पूर्णचन्द्रेणोक्तः—स्वर्णं किं त्यजसि ? । तेनोक्तम्—मम भाग्यादङ्गारा जाताः,
त्वं स्वकरे कृत्वा ममार्पय । तेनार्पितम् । धनिकेन कनकं दृष्टम् । धनिकेन शुण्डो भूत्वा स्वर्णस्वार्पितः । तेन पितु-
रर्पितः । पित्रा गुरुणामुक्तम् । हरिभिरुक्तम्—एष न सामान्यः, यद्यस्माकं ददासि तदा प्रभावको भावी । पित्रो-
क्तम्—अहं बृद्धः; तथा एकसुतो निर्द्रव्यः । पूज्यानां च वचोऽन्यथा कर्तुं न शक्यते । गुरुभिरुक्तम्—मम तपो-
धनानां पञ्चशत्यस्ति ते सर्वे तव सूनवः । स दयितां पृष्ट्वा पुत्रं गुरुणां ददौ । सं० ११५२ वर्षे दीक्षा । प्राज्ञ-
20 त्वात् समग्रशास्त्रपारङ्गतो जातः । रामचन्द्र इति नाम दत्तम् । स महावादी जातः । पूर्वं धवलकापुरे धन्यो नाम
द्विजो जितः । काश्मीरदेशीयो द्विजः सत्यपुरे सागरो जितः । नागपुरे गुणचन्द्रो दिगम्बरो जितः । चित्रकूटे
शिवभूतिर्भागवतो जितः । गोपगिरौ गंगाधरो द्विजः, धारायां धरणीश्वरः, पुष्करिण्यां पद्माकरः । इतो विमल-
चन्द्र-हरिचन्द्र-पार्श्वचन्द्र-सोमचन्द्र-शान्तिकलश-अशोकचन्द्राद्याः सहायाः सञ्जाताः । गुरुभिः सं० ११६२ वर्षे
पदे स्थापितः—देवसूरि इति नाम जज्ञे । तथा वीरणागश्रेष्ठिना जिनदेवीसहितेन तथा सरस्वतीनाम्न्या पुत्र्याऽ-
25 न्वितेन व्रतमाचमम् । पुत्र्याश्चन्दनवालानाम्ना गुरुभिर्महत्तरापदमदायि ।

§६४) अन्यदा धवलकके विहारे गताः । तत्र ऊदाश्रेष्ठिना श्रीसीमन्धरप्रासादोऽकारि । तस्यायमभिप्रायः—
यत् सीमन्धरो यं कथयति तेन प्रतिष्ठां कारयामि । उपवासत्रयं जातम् । सङ्घो मिलितः । शासनदेवी स्मृता ।
कार्ये निवेदिते, देव्या उक्तम्—श्रीसङ्घः कायोत्सर्गं करोतु । तस्य बलात् देवी तत्र गता । श्रीसीमन्धरं नत्वा

* B सङ्ग्रहे एतच्चरितारम्भः किञ्चिद्विचित्रपाठक्रमेणोपलभ्यते । यथा—

मङ्गाहटम्मि नयरे निवसइ सेट्टी अ वीरणागु ति । सिरिपोरवाडवंसे जिणदेवी तस्म मज्जा य ॥

तथोक्तनूजः शुभस्वप्नसूचितो रामचन्द्र नामान्वितः । अन्यदाऽबृष्टौ सत्यां दुर्भिक्षवशात् मृगपुरे सुमिश्रं शुन्वा श्रेष्ठी तत्र गतः । राम-
चन्द्रस्तु नौवित्तवाट्यां वाणिज्याय यदपि तद्रूप्यादाय यानि । एकदा श्रीमुनिचन्द्रसूरयो विहारेणाजग्मुः । वीरणागो वन्दनायायात । इतो
रामचन्द्रेण पोडशवर्षदेदीयेन पापघागारमागतोक्तम्—तात ! मया चणकान् दत्त्वा तावत्यो द्राक्षाः समानीताः । गुरुभिरङ्गणान्यबलोभ्य
श्रेष्ठी उक्तः—श्रेष्ठिन् ! पुत्रो महाभागवान्, त्वद् गृहे सन् तव कुलस्यैव द्योतको भावी; परं गृहीतदीक्षः सकलस्यापि जिनशामनस्य द्योतको
भवेति । ततः श्रेष्ठिना श्रेष्ठिभ्या च क्षमाभ्रमणं दत्तम् । भगवन् ! सपुत्रयोरप्यावयोर्दीक्षया प्रमादं कुर ।... (इतोऽग्रे B सङ्ग्रहः स्वधितः)

पप्रच्छ-भगवन् ! धवलकपुरे श्रेष्ठिना ऊदाकेन भवतां प्रासादः कारितः । तस्य प्रतिष्ठां कः करोतु ? । स्वामिना उक्तम्-श्रीदेवाचार्याः कुर्वन्तु । निवृत्य उक्तम् । कायोत्सर्गः पारितः श्रीसङ्घेन । प्रतिष्ठा जाता । ऊदावसहीति नाम जज्ञे ।-इत्याद्यनेकवर्णनानि, तथापि किञ्चित् खण्डितसम्बन्धा लिख्यन्ते ।

§ ५५) अथ कर्णावतीसङ्घप्रार्थनया कर्णावतीं गताः । चतुर्मासकं स्थिताः । तत्र श्रीमदरिष्टनेमिनः प्रासादे व्याख्यानं भवति । इतः कर्णाटनृपगुरुश्चतुरशीतिवादान्-एवं देशे देशे जित्वा मालवमण्डलस्य मध्ये भूत्वा 5 गूर्जरत्रां प्रति चचाल । क्रमेण आसापहयामाययौ । तस्य वादाः-

(७२) वंभ अट्ट नव बुद्ध भगव अट्टारस जित्तय, सइव सोल दह भट्ट सत्त गंधव विजित्तय ।
जित्त दिगंबर सत्त च्यारि त्वत्तिय दुय जोइय, इकु धीवर इकु भिल्ल भूमिपाडिओं इकु भोईओं ।

ता कुमुदचंदि इय जित्त सवि अणहिल्लपुरि जओं आइयओं ।

वडगच्छतिलइ पहुदेवसूरि कुमुदह महु उत्तारियओं ॥

10

वासुपूज्यचैत्ये स्थितः । इतो धावँस्तत् श्राद्धोऽमन्दतरमायातः । कुमुदेनोक्तम्-किं चिरेण दृष्टः ? । तेनोक्तम्-श्वेताम्बरश्रीदेवाचार्यपौषधागारे समर्थनमजनि । तत्र वेला लग्ना । कुमुदेनोक्तम्-मयि आगते श्वेताम्बराणां समर्थनमेव युक्तं न त्वारम्भणम् । तेनोक्तम्-मैवं वद ।

(७३) आस्तां सुधा किमधुना मधुना विधेयं, दूरे सुधानिधिरलं नवगोस्तनीभिः ।

श्रीदेवसूरिसुगुरोर्यदि सूक्तयस्ताः पाकोत्तराः श्रवणयोरतिथीभवन्ति ॥

15

इति श्रुत्वा सकोपः सन् साहारणं नाम भट्टमाहूय ग्राहिणोत् । स पौषधागारे कुमुदविरुदान्यवादीत्-सकल-वादिवेताल, वादितरुप्रवलकालानल, वादीन्द्रमानपर्वतदावानल, वादिगजघटापञ्चानन, वादिसिंहशार्दूल, मुक्तिनि-तम्बिनीकण्ठकन्दलालंकारहार, श्वेताम्बरदर्शनप्रहसनसूत्रधार, पददर्शनपाठी जयति वादीन्द्रश्रीकुमुदचन्द्र ।

(७४) हंहो श्वेतपदाः किमेष कपटाटोपोऽस्ति सण्डङ्कितैः

संसारावटकोटरेऽतिविकटे मुग्धो जनः पाल्यते ।

20

तत्त्वातत्त्वविचारणासु यदि वो हेवाकलेशस्तदा

सत्यं कौमुदचन्द्रमद्वियुगलं रात्रिन्दिवा ध्यायत ॥

ततः प्रभोः शिष्येण माणिक्येनोक्तम्-

(७५) कः कण्ठीरवकण्ठकेसरसटाभारं स्पृशल्यंह्रिणा

कः कुन्तेन शितेन नेत्रकुहरे कण्डूयनं काङ्क्षति ।

25

कः सन्नहति पन्नगेश्वरशिरोरत्नावतंसश्रिये

यः श्वेताम्बरदर्शनस्य कुरुते वन्द्यस्य निन्दामिमाम् ॥

अन्यदा प्रभोर्भगिनी सरस्वती तनुगमनिकायां गता । कुमुदः ग्राह-कैयं गंडुरिका श्वेताम्बरी ? कुमुदेनोक्तम्-आर्ये ! नृत्यं कुरु । नयाट ! त्वं मृदङ्गं वादय । ततः सा पौषधागारे गत्वा रोदितुं प्रवृत्ता । गुरुभिर्निमित्तं पृष्टा तयोक्तम्-

30

(७६) हा कस्स पुरोहं पुक्करेमि असकन्नया महं पहुणो ।

नियसासणनिष्कारे जोऽवयरइ वरं सुगओ ॥

दिगम्बरविडम्बना उक्ता । गुरुभिश्चिन्तितम्-

यणलदेव्या अग्रे उक्तम्—अहं जयकेशिनरेश्वरस्य प्रियस्तव भ्रातुः । इतः करणे स्व-स्वमतख्यापनाय पत्रं लेख-
यितुं गतौ । इतो गांगिलपण्डितेन श्रीदेवसूरीनुद्दिश्य हास्यं कृतम् ।

(८५) वेषः कोऽपि तुरुष्कसन्ततिभवः कक्षान्तरे लम्बित-
श्छायामाश्रयते गताशुकपशोर्जीर्णोर्णकापोटलः ।
अन्धानामिव यष्टिका करतले मुण्डं समुलुञ्चितं
युक्तं केवलमास्यमुद्गतमलं यद्वस्त्रखण्डावृतम् ॥

5

(८६) दन्तानां मलमण्डलीपरिचयस्थूलं भविष्णुस्ततिः
कृत्वा भैक्षभुजिक्रियामविरतं शौचं किलाचाम्लतः ।
नीरं साक्षि शरीरशुद्धिविषये येषामहो कौतुकं
तेऽपि श्वेतपदाः क्षितीश्वरपुरः काङ्क्षन्ति जल्पोत्सवम् ॥

10

ततः प्रभुराह—(८७) यादोऽङ्गशोणितकपायितचीवराणां सन्मांसभक्षणविचक्षणदक्षिणानाम् ।
विद्वन्निकायजननिन्दनकोविदानां पावित्र्यमुत्तममहो द्विजसत्तमानाम् ॥

(८८) एतस्याः कुक्षिकोणे विदधति वसतिं कोटयः स्वर्गधाम्ना-
मेतल्लाङ्गललग्नाः सपदि तनुभृतो वैतरण्यास्तरन्ति ।
गामित्थं स्तौति विप्रः पदि पदि न वयं कारणं तन्न विद्मो
गृह्णानामात्मगेहात् तृणमपि निविडं ताडयन्त्युग्रदण्डैः ॥

15

इत्युक्त्वा पौपथा(?)वृषेण गांगिलस्य देशपट्टो दत्तः । तदा कुमुदचन्द्रः प्रतिज्ञामवादीत्—

(८९) इह नृपतिसभायां बाहुरुद्धीकृतो मे वदतु वदतु वादी विद्यते यस्य शक्तिः ।
मयि वदति वितण्डावादविद्याधुरीणे जलधिवलयमध्ये नास्ति कश्चिद्विपश्चित् ॥

(९०) बृहस्पतिस्तिष्ठतु मन्दबुद्धिः पुरन्दरः किं कुस्ते वराकः ।
मयि स्थिते वादिनि वादिसिंहे नैवाक्षरं वेत्ति महेश्वरोऽपि ॥

20

श्रीदेवाचार्यैः कुमुदं प्रति—

(९१) न लाभयामो ललनां न भोज्यं सुगन्धिसर्पिःप्लुतमुष्णमद्यः ।
कार्यं विवादेन सखे न तत्र स्वशासनोद्योतयते च कुर्मः ॥

स्व-स्वमतख्यापनाय पत्रकमलेखि । कुमुदेनोक्तम्—

25

(९२) केवलितुओ न भुंजद् पीवरसहियस्स नन्धि निषाणं ।
इत्थीतुआ न सिज्जद् मयमेयं कुमुदपन्द्रस्स ॥

देवाचार्येणोक्तम्—

(९३) केवलितुओ वि भुंजद् पीवरसहियन्त अन्धि निषाणं ।
इत्थीतुआ वि सिज्जद् मयमेयं देवसूरीणं ॥

30

गूर्जरत्राया विवेकद्वारपतिवत्, नृपस्य मिलचक्षिन्वत्, पत्नस्य नग्नमुद्रव्यममद्वत् निरदने । सं० ११८२
वर्षे वैशाखपूर्णिमादिने यादोतोरारुहो । दिगन्तरः पूर्व गतः । श्रीदेवसूरीः कुमुदचन्द्रः प्रवेष्टवान् । पश्चाद्गतः ।
क्रमेण सभायां गताः । कुमुदेनारीसयो दत्तः, प्रशमिष । तदनु गजपतिश्च नृप उज्जयिन्ते, गताः प्रत्युक्तं पञ्च-
शत्या दीयते । पुनर्गणपञ्चगती उपन्यस्यते । एवं तत्र पञ्चविंशतिदिनानि विवादो ज्ञेः । कुमुदो वाग्वयं निग्रह-

स्थानमायातः । क्रमेण सर्वैर्नृप-राज्ञीप्रमुखैर्मानितम्—कुमुदचन्द्रो हारित—इति कृत्वा देशाभिष्काशितः । कुमुद-
स्थाशोकवनिकां गतस्य हृदयास्फोटो जातः । राज्ञा तत्सर्वस्वमादाय प्रभूणां प्राभृतीकृतम् ।

(९४) च्यारि जोड नीसाण ह्य हिंसइ पंच पंच्यासी,
इग्यारह सइं सुहड सीस सइं दुनि चिआसी ।

5 घलदह सइं चिआरि कम्मकर पंचछहुत्तर,
अत्थ लक्ख पणवीस दम हुइ लक्ख वहुत्तर ।
ता चमर छत्त तुट्टर विरुद सुखासण वाहण लियओ ।
वडगच्छतिलह पहुदेवसरि नग्गओ वलि नग्गओ कियओ ॥

श्रीगुरुं प्रति नृपः प्राह—भगवन्निदं भवद्भिरेवार्जितं तत् गृहीत । स्मरिराह—

10 (९५) भुञ्जीमहि वयं भैक्षं जीर्णवासो वसीमहि । शयीमहि महीपीठे कुर्वीमहि धनेन किम् ॥
नृपेण महोत्सवपुरस्सरं पापधागारे स्मरयः प्रेषिताः ।

(९६) श्रीसिद्धपुरे रम्ये सिद्धनृपो देवसूरिगुरुवचसा । तुर्यद्वारं चैत्यं कारितवान् तुर्यगत्यर्थम् ॥

[*श्रीवादिदेवसूरिसदुपदेशवासितचेतसा सिद्धराजजयसिंहदेवेन सं० १८८३ वर्षे पत्तनमध्ये श्रीरूपभगवात्प्रासादः
कारितः ८४ अङ्गुलरूपभविम्बयुग्म राजविहारनाम्ना ।]

15 ॥ इति देवाचार्यप्रबन्धः ॥

१७. आरासणीयनेमिचैत्यप्रबन्धः (P.)

§५६) अथैकदा आरासणपुरात् महं गोगासुतः पासिलो दौर्बल्यात् कृषिकामादाय पत्तनमाययौ । तत्र राय-
विहारे देवं नत्वा विम्बमपने लग्नः । इतः ठकुरछाडापुत्र्या देवकुलमागतया दृष्टः पृष्टश्च—भ्रातरेवं विम्बप्रमाणं
गृह्णासि, किं नूतनमेवंविधं करिष्यसि ? । तेनोक्तम्—भगिनि ! यदि कार्यते तदा प्रतिष्ठायामागन्तव्यम् । एवमस्तु ।
20 स स्वपुरे गतः । विम्बरचनेऽन्यमुपायमलब्ध्वा, अम्बाविदेवीप्रासादे गत्वा लङ्घितुमारमे । दशभिरुपवासैर्देवी
प्रत्यक्षीभूयोवाच—वरं वृणु । तेनोक्तम्—देवि ! तथा कुरु यथाऽहं नृपविहारसमं प्रासादं कारयामि । देव्या स्थान-
मुक्तम्—खानिर्दशिता । परं पोडशग्रहरैस्ते मनोरथाः सेत्स्यन्ति, तदनु न । इतो लब्धवरः सङ्गेन सह व्रजन् बुद्ध्या
चतुष्पथमध्ये उपविष्टः । इयन्ति दिनानि देवीनिमित्तम्, अतः परं सङ्गोपरि । कथम् ? । यदि सर्वः कोऽपि स्वतो
जनेन स्वसमुदायेन पोडशग्रहरान् सान्निध्यं करोति तदा भुञ्जे नान्यथा । सङ्गेन मानितम् । पारणकादनु जनं
25 सम्मील्य खनौ गतः । खननं प्रारब्धम्—ग्रहरत्रयं जातं खनताम् । अतस्तस्य गुरवस्तनुगमनिकायां प्रस्थिताः ।
पासिलेन वन्दिताः । तैरुक्तम्—पूर्णा मनोरथाः ? । तेनोक्तम्—देवगुरुप्रासादात् । देवी रुष्टा मम प्रासादो न किन्त्वे-
तेषाम् । सत्वरं निःसरत । खानिः पतिता । दीनारसहस्र ४५ विमलो निर्गतः । इष्टिकामयः प्रासादः प्रारब्धः ।
विम्बं कारितम् । चन्द्रमा सहस्र २ अवशिष्यन्ते । चिन्तितं विम्बमुपवेशयामि । इति ध्यात्वा पत्तनं गतः ठकुर-
छाडावासे प्रतोल्यां स्थितः । प्रवेशमलभमानो महता स्वरेण पूत्करोति । ठकुरेण मध्ये मोचितः । नमस्कारे
30 कृते ठकुरेणोक्तः—कुतः समायातः ? । छाडापुत्री वाई हांसी तस्या मीलनाय । ठकुरेण पुत्री आहूता । वत्से ! तव
भ्राता । तेन नमस्कृत्योक्तम्—मां न वेत्सि ? , राजविहारे विम्बं मपन् दृष्टः सोऽहम् । मया विम्बं कारितम्,
प्रतिष्ठायामागच्छत । ततः श्रीदेवसूरिभिः समं श्रेष्ठिपुत्री चलिता, पित्रा प्रेषिता । तत्र प्रतिष्ठा जाता ११९३ ।
तत्र तया शेषं सम्पूर्णं कृतम् । मण्डपस्तया भगिनीत्वेन कारितः । लक्ष ९ द्रव्यलागिः । स च मेघनादः ।

(९७) गोगाकस्य सुतेन मन्दिरमिदं श्रीनेमिनाथप्रभो-
स्तुङ्गं पासिलसञ्ज्ञकेन सुधिया श्रद्धावता^१ मन्त्रिणा ।
शिष्यैः श्रीमुनिचन्द्रसूरिसुगुरोर्निर्ग्रन्थचूडामणे-
र्वादीन्द्रैः प्रसुदेवसूरिगुरुभिर्नेमेः^२ प्रतिष्ठा कृता ॥

(९८) रामनन्दशशिमौलिवत्सरे माधवे च दशमीतिथौ सिते ।
वाक्पतेः सुदिवसे प्रतिष्ठितोऽरासणे पुरवरे शिवाङ्गभूः ॥
॥ इति आरासणसत्कनेमिचैत्यप्रबन्धः ॥

१८. फलवर्द्धितीर्थप्रबन्धः (P. Br.)

§ ५७) अथैकदा श्रीदेवाचार्याः शाकंभरीं प्रति विजहुः । अन्तराले मेढतकपुरपाठ्यां फलवर्द्धिकाग्रामे मासकल्पं स्थिताः । तत्र पारसनामा श्राद्धस्तेन जालिवनमध्ये श्रीपार्श्वतीर्थं प्रादुःकृतम् । तेनैकदा वनं निरीक्ष्यमाणेन 10 जालिवनमध्ये लेष्टुराशिर्दृष्टः । अम्लानशितपत्रिकापुष्पैः पूजितः । लेष्टवो विरलीकृताः^३ । मध्ये विम्बं दृष्टम् । तेन श्रीदेवसूरिभक्तेन गुरवो विज्ञापिताः । तैः सूरिभिर्धामदेव-सुमतिप्रभगणी वासान् दत्त्वा प्रहितौ । धामदेव-गणिना वासक्षेपः कृतः । पश्चाद्देवगृहे निष्पन्ने श्रीजिनचन्द्रसूरयः स्वशिष्याः वासानर्पयित्वा प्रहिताः । तैश्च ध्वज-रोपः कृतः । पश्चात्तत्र प्रासादेऽजमेरीयश्रेष्ठिवर्गो^४ नागपुरीयो जाम्बुवर्गः समायातः । ते गोष्ठिका जाताः । संवत् ११९९* वर्षे फागुणशुदि १० गुरौ विम्बस्थापनम् । संवत् १२०४ वर्षे माहसुदि १३ शुके कलशध्वजारोपः ॥ 15

॥ इति फलवर्द्धिकातीर्थप्रबन्धः ॥

१९. मत्रिसान्तूप्रबन्धः (B. Br.)

§ ५८) श्रीपत्तने जयसिंघदेवस्य मन्त्री सान्तूनामा सर्वमुद्राधिकृतः श्रीदेवसूरिणां भक्तः । तेन धवलगृहानुकारी आवासः कारितः । गुरवोऽवलोकनायाकारिताः । मन्त्रिणा अग्रेसरेण भूत्वा दर्शितः । पृष्टम्-प्रभो ! कीदृगा-वासः ? इतः शिष्यमाणिक्येनोक्तम्-यदि पौषधशाला भवति तदा वर्ण्यते । मन्त्रिणा क्षमाश्रमणं दत्तम् । एषा 20 पौषधशालैव भवतु । तदनु सा मुख्यपौषधशाला जाता । तत्र पट्टशालायां मुभयोः पार्श्वयोरदर्शाः पुरुषप्रमाणा आसन् । श्रावका धर्मध्यानादनु यथा वक्त्राण्यवलोकन्ते । तथा वांका-निहाणाभिधानयोर्ग्रामयोर्द्वौ प्रासादौ कारितौ । एकस्मात्क्षपनं कृत्वा सुरङ्गया गव्यूतिमितया द्वितीये गम्यते । एकदा मन्त्रिणो राज्ञा सहाऽप्रीतिर्जाता । मन्त्री रूतणके मालवदेशं प्रति सपरिच्छदोऽचालीत् । राज्ञा ज्ञातमेपो मध्यवेदी । सैन्यं सत्वरमानयिष्यति । छन्ना नरा राज्ञा तेन सह प्रेषिताः । तत्र गतोऽसौ किं कुरुते । मन्त्री उज्जयिन्यां गतो नृपमन्दिरे, परं नृपस्य नमस्कारं न 25 करोति । पार्श्वस्थैरुक्तम्-मन्त्रिन् ! नमस्कारं [कथं] न कुरुषे ? । देव ! देवं मत्वा श्रीवीतरागो नमस्कृतः, गुरुन् भणित्वा सुसाधवः, नृपस्तु जयसिंघदेवः । अन्यस्य कस्य शिरो न नाम्यते । राज्ञोक्तम्-मन्त्रिन् ! मुद्रां गृहाण । देवास्माकं स्वामी केनापि कारणेन रुष्टोऽस्ति । कल्येऽप्यस्मानाकारयिष्यति । तदनु राज्ञा गौरवेण स्थापितः । छन्नपुरुषैः पत्तने गत्वा नृपाय निवेदितम् । नृपेण सत्वरमाकारणं प्रहितम् । मन्त्री नृपं मुत्कलाप्य चलितः । मालव-मेवाडसन्धौ आहडग्रामे महं० सान्तूयोग्यं पाश्चात्यप्रहरे मृत्युः । मन्त्रिणा तदैव क्षामणाद्यं कृत्वा 30 पुत्रस्य शिक्षां दत्त्वाऽनशनं गृहीतम् । पुत्रीवयजू तथा प्रदत्तम् । तात ! किमवशिष्यते ? पृष्टे, वत्से ! तपोधना-दर्शनादन्यन्न किमपि । तया वण्टस्तपोधनवेपं कारयित्वाऽग्रे नीतः । उक्तम् । तद्दर्शनान्मन्त्रिणा हृष्टेन नमस्कृतः

तन्मुखान्नमस्कारं प्राप दिवं ययौ । स तथैव समुद्रो निवेद्य पितृभलनवेलागामुक्तः—रे वेपं मुञ्च, गुरुर्माणि कुरु । तेनोक्तम्—यत्प्रसादान्मन्त्री सान्तु चरणयोर्निपतितम् वेपं न मोक्ष्ये । क्रमेण पचने नीतो गुरुणां पार्थे दीक्षितः । नृपेण पुत्रस्य महं देवलस्य महन्मानोऽदायि ॥ इति मन्त्रीसान्तप्रवन्धः ॥

२०. मन्त्रिउदयनप्रवन्धः (P.)

- 5 §५९) श्रेष्ठीवोहित्यपुत्र अश्वेश्वरः । पुत्रयशना[ग]-पुत्रवीरदेव-पुत्रउदयनः । तन्पुत्रो मन्त्रिगुरुर्वाहउदेवः । श्रीकरणम् । लाटाहयदेशकरणमपि तस्य अर्पयति न नरेन्द्रो, येन वशेकरणपञ्चकमनुष्यः (?) ॥
- मरुस्थल्यां जावालिपुरसमीपे वाधराग्रामे श्रीमालजातीय उदयनो वणिक् । भार्या धवलकक ठ० साम्प्रपुत्री सुहादेवी । स कृषिकां करोति । अन्यदा घृतकूपं मस्तके कृत्वा धनुरादाय मेधान्वकारयामिनीं विभातप्रायां मत्वा रामशेनोपरि चचाल । इत एकसिन् क्षेत्रे कलकलं श्रुत्वा, धनुरारोप्य, पृष्ठवान्—के यूयम् ? । अस्य क्षेत्रवनिक्स्य 10 कमा । उदयनेनोक्तम्—अस्यैव स्युः किं वा अन्यस्यापि ? । भवन्ति, परं स्थानान्तरिताः । मम क सन्ति । तैरुक्तम्—आशापह्यां कर्णदेवोऽपरः शालापतिस्तिहुणसीहः । स ततः श्रुत्वा पश्चाद् व्यावृत्त्य, महिलासुत्याप्य, सुतवाहड-चाहडान्वितः आशापह्नीं गतः । तत्र चैत्ये मुंडु मुक्त्वा देवं नन्तुं मध्ये गतः । तत्र तिहुणसिंहस्य पत्नी चेटीवृता देवं नन्तुमागता । अपूर्वान् दृष्ट्वा चन्दनां चकार । पृष्टं कस्यातिथयः ? उदय०—आदौ देवो दृष्टः, पश्चात्तम् । ततः स्वसार्थे स नीतः । सा घरं (गृहं) मध्ये गता । द्वारपाल उदयनं न मुञ्चति । प्रतोत्युपरिस्थेन शाला- 15 पतिनोपरि आनायितः । उदयनेन नमस्कारे कृते, पृष्टम्—कुतः प्राधुणकाः ? । मरुस्थल्या भवन्तं घ्यात्वा वर्तनायागताः । भव्यं जातम् । भोजनाय सकुडुम्बो [उपवे]क्षितः । भोजनादनु पृष्टम्—मध्ये स्यास्यथ पृथग्वा ? । तेनोक्तम्—पृथग् । स्तोकमपि स्थानमर्प्यताम् । तेन गृहद्वारेऽपवरको दर्शितः । तत्र भूमिशुद्धिं कृत्वा यावद्द्वारं ददाति तावन्निधानं निर्गतम् । स विलसति । तन्नृपस्य सारा जाता । शालापतिराहूतः । याचितं तत् । देव ! मदीये [गृहे] मारुक एक आगतः । तस्य गृहे किञ्चिन्निस्तुतम् । तदहं न वेद्मि । ततः स नरैर्धृत्वा नीयमानो निरो- 20 धार्थं शून्यं हट्टं विवेश । तत्रापि निधानं दृष्टम् । राजकुले गतः । राज्ञा पृष्टम्—रे निधानं दर्शय । तेनोक्तम्—देव ! बुभुक्षितेन भक्षितम् । ततो गुप्तौ क्षेपितः । स यदा शरीरचिन्तायां याति तदा निधानमेव विलोकयति । अन्यदा नृपेणोक्तम्—रे अर्पयसि ? । तेनोक्तम्—कियन्ति दर्शयामि । राज्ञोक्तम्—एतत्किम् ? देव ! यत्र यत्र यामि तत्र तत्र निधानानि । दर्शय । तेन ५-१० दर्शितानि । तं भाग्यवन्तं ज्ञात्वा स्वमुद्रा दत्ता भूपेन, राणिमा च ।

- §६०) एकदा मन्त्रिपत्नी विनष्टा । वाग्भटेनाचिन्ति—मम पिता दुःखितः । कापि कन्यां विलोकयामि । 25 वायडपुरे कोऽपि व्यवहारी तस्य सुता वृद्धाऽस्ति । सा वाग्भटेन स्वयं तत्र गत्वा याचिता । तेनोक्तम्—कस्यार्थं ? किं तेन ? ममैव देहि । तेन दत्ता । इतो वाग्भटदेवेन राणक उक्तः—तात ! वायडपुरे जीवितस्वामिनं श्रीमुनिसुव्रतमपरं श्रीवीरं नन्तुं चलत । सङ्घं सम्मील्य ततो गतः । तत्र गत्वा, पूजां विधाय, भोजनवारा प्रारब्धा । इतो वाग्भटदेवसङ्केतात् कोऽपि स्थालं न मण्डयति । मन्त्रिणोक्तम्—स्थालानि किं न मण्डयन्ते ? । यदि सङ्घवचः प्रमाणीकुरुत तदा सर्वः कोऽपि भुनक्ति । आदिशत । यत्परिणयनं मन्यध्वम् । मन्त्रिणोक्तम्—सप्तति वर्षाणि 30 जातानि । अतः कोऽवसरः ? अवसरं विना न शोभते । अतो वाग्भटेनोक्तम्—ज्ञातिर्वलीयसी । उदय०—कः कन्यां प्रयच्छति । सर्वं निष्पन्नम्, भवतां वाक्यमेव विलोक्यते । ततः परिणीतः । तस्याः सुतो रायविद्वार आम्बडो जातः । उदयनेन खङ्गारो जितः । पश्चान्मेलगपुरे साङ्गणडोडीआकेन सह युद्धं जातम् । घाताः लघाः । तत्राभिग्रहद्वयम्—शत्रुज्योद्वारे द्विवेलं भोजनम्, श्रीमुनिसुव्रतप्रासादोद्वारे स्नानम् । अभिग्रहद्वैविध्यं सत्याप्य कालं कृत्वा सुगतौ प्राप्तः ॥ इति मन्त्रिउदयनप्रवन्धः ॥

२१. अथ वसाह आभडप्रबन्धः (B. Br. P.)

§ ६१) श्रीअणहिल्लपुरे नागराजश्रेष्ठी कोटीध्वजः । तस्य प्रिया लीलादेवी । अन्यदा श्रेष्ठी आपन्नसत्त्वायां पत्यां विशूचिकातो मृतः^१ । तदनु नृपपुरुषैर्गृहसारमपुत्र इति कृत्वा गृहीतम् । श्रेष्ठिनी धवलकके पितृगृहे गता । तत्र तस्या अमारिदोहदो जज्ञे । स पित्रा पूरितः । क्रमेण पुत्रो जातः । तस्याभयकुमार इति नाम दत्तम् । स क्रमेण पञ्चवर्षीयो^२ जातः । पठनाय क्षिप्तः । अध्ययनं करोति । अथैकदा बालकैर्निस्तात इति कथितः । स मातरं^३ पप्रच्छ—मातः ! को मे तातः ? । तया स्वपिता दर्शितः । तेनोक्तम्—एष ते, मम क्व ? तया स्वभावे उक्ते, तेनोक्तम्—पत्तने यास्यामि, अत्र^४ न स्थास्यामि । इत्याग्रहमादाय स्थितः । मातामहेन सम्प्रेषितः । पत्तने गतः^५ । तत्र स्वगृहे स्थितः । क्रमेण व्यवसायः प्रारब्धः । लाल्लदेवी भार्या परिणीता^६ । किमपि निधानं पूर्वजसत्कं^७ लेभे । व्यवसायात् पितृतुल्यो जातः श्रिया । सुतत्रयं जातम् । अथ कर्मदौर्बल्यात् श्रीर्गन्तुं लग्ना । मन्दं मन्दं निर्द्वन-त्वमाययौ^८ । पत्नी पुत्रानादाय पितृगृहं गता । आभडोऽप्येकाकी मणिकारहट्टे घुर्घरकान् घर्षति । यवानां माणकं^९ लभते । तेन वृत्तिः । तं पीप्य स्वयं पक्त्वाऽश्नाति । एवं दुरवस्थां गमयति । यतः—

(९९) वार्द्धिमाधवयोस्सौधे प्रीतिप्रेमाङ्गधारिणोः ।

या न स्थिता किमन्येषां स्थास्यति व्ययकारिणाम् ॥^{१०}

एकदा कुलगुरूणां हेमाचार्याणां पौपधगारे गतः । जनान् परिग्रहप्रमाणं गृह्णतो वीक्ष्य सोऽपि यथाचे । गुरुभिर्द्रम्मान् पृष्टः । योग्यतां ज्ञात्वा टिप्पने द्रम्मलक्ष ९ कृताः । एवं शेषवस्तूनि । टिप्पनमर्पितम् । तेनो-^{११} क्तम्—कस्यापि पुण्यवत् इदम् । ममैवं योग्यता नहि । गुरुभिरुक्तम्—भविष्यति । शेषं धर्मे देयम् । क्रमेण द्रम्म-पञ्चकं ग्रन्थौ कृतम् । एकदा चतुःपथान्तरे एकामजां दीनार ५ जग्राह । गले आभरणं सार्थं क्रीतम् । तस्य पापाणस्य दलानि वैकटिकात् कारितानि । क्रमेण धनी जातः^{१२} । कुडुम्बं मिलितम् । तपोधनानां विहरणे घृत-घट १ दिनं प्रति । तथा सत्राकारस्त्ववारितः । नित्यं प्रासादेषु पूजा । सदैव साधर्मिकाणां वात्सल्यं सत्कारः । वर्षं प्रति सकलदर्शनसङ्घार्चा २ । तथा पुस्तकान्यनेकशः लेखितानि । जीर्णोद्धारार्थं कारिताः । बहूनि विम्बानि^{१३} कारितानि । एवं सङ्घमुख्यतामासाद्य वर्षं ८४ प्रान्तेऽनशनमादातुकामः पुत्रपञ्चकं स्वजनानप्याहूय प्रोवाच—हे वत्साः ! धर्मवहिकां वाचयत । वाचितायां 'भीमप्रीद्राम ९८ लक्ष ।' इति अङ्कं श्रुत्वा वसाहो विपण्णः । ज्येष्ठसुतेन आसपालेन व्याहृतम्—यूयं तात ! मा विपीदत । यदस्माभिः सकलोऽर्थो व्ययीकृतः । अद्याप्यादिश्यताम् । भव-त्प्रासादेन सर्वमस्ति । वसाहः प्राह—रे वत्साः ! जनके मयि गर्भस्थिते विपन्ने सर्वस्वं नृपेणात्तम्^{१४} । पुनर्जातेन पुन-रर्जितं पुनर्गमितम् । महद्दुःखमनुभूतम् । पुनरर्थं जातेऽहं कृपणो जातः । कोट्यपि न पूरिता । पुत्रैरुक्तम्—तात !^{१५} परं कोटीः पूर्णा तदा स्यात्, यदा अष्टोत्तरा भवति । १० लक्षास्तत्कालमानीय मत्पक्षेत्र्यां व्ययिताः । अष्टौ पुनर्धर्मव्यये । एवं पुण्यानि कृत्वा स्वर्गभाग् जातः^{१६} । पुत्राणां मध्ये ढौ माहेश्वरिणौ त्रयः श्रावकाः मज्जाताः ।

॥ इति आभडवसाहप्रबन्धः ॥

1 B गृह्णन्नामण्टले श्रीपत्तने श्रीमालज्जानीयो नागराजः । 2 B त्रिवं चर्मा । 3 B पञ्चवर्षीयः । 4 B अत्र मातु-
गाले । 5 P नास्ति । 6 B पाणिग्रहण क्रमेण जात लाल्लदेवी नाम कृतम् । 7 B पूर्वजसत्कं च । 8 P नाम्नेतद्वाक्यम् ।
† एतदन्तर्गतं पाठ P नास्ति । ‡ एतदन्तर्गतपाठस्थाने B आदर्शे एतादृश पाठ—'पुत्रा भजा प्रियेनुमायता । तस्या कण्ठे पापा-
णोऽस्ति । स इन्द्रनीलमयो वसाहेनोपलक्ष्य मृत्युं पृष्टम् । पञ्च दीनारा उक्तः । तेनापिता । कण्ठभरणं गृह्णन् वाग्वि । स अत्रामादाय
गृहे गत । पापाणोऽपि वैकटिकाय दर्शित । अर्द्धमुक्त्वा विदारित । हृदयमृत्या मग्नः कृत्वा । अर्द्धमर्द्धं कृत्वा गृहीता । क्रमेण
धनवान्त्वयैव जज्ञे ।' 9 B भीमप्री । 10 B नृपेणात्तं गृहीतम् । 11 B कृत्वा ८४ वर्षमग्न्यनेऽनशनं प्राप्य शुभं याना-
दिपेदे । स्वर्गमगात् ।
पु० प्र० स० 5

२२. मं० सज्जनकारितैरैवततीर्थोच्चारप्रबन्धः (P.)

§ ६२) अथ सिद्धराजे राज्यं शासति श्रीमालज्ञातीयवान्धवाः ३-सार्जण-आम्बा-धवैलाः । इतः श्रीजय-
सिंहेन सज्जनः सुराष्ट्रायां व्यापारे ग्रहितः । श्रीरैवते तीर्थं नन्तुं गतः । ग्रासादो जाकुब्जमात्येन शैलमयः प्रारब्धः ।
अमात्यो मालवावासी दिवं गतः । १३५ वर्षाण्यन्तरे गतानि । ततः सज्जनेन कर्मस्थायः प्रारेमे । वर्षत्रयो-
5 द्वाहितं द्रव्यलक्ष २ व्ययीकृत्य ग्रासादः कारितः । कियन्ति वर्षाण्यन्तरे गतानि । तत्रत्यान् इभ्यानाकार्यं
प्रोक्तम्-मया ग्रासादः कारितः । पुनर्नृपो द्रम्मान् यदि याचते तदा भवद्भिरङ्गीकार्यः । तैरमन्यत । इतश्च
सिद्धेशः सोमनाथयात्रायामागतः । सर्वे व्यापारिणो मिलनाय आगताः । सज्जनो नाययौ । नृपेण तदनागमने
कारणं पृष्टम् । तैरुक्तम्-देव ! तेन द्रव्यं विनाशितमतः स कथमायाति । ततः सज्जनस्याकारणं गतम् । स आयातः ।
नृपेणोक्तम्-रे द्रम्माः क ? देव ! सन्ति । कथं नानीताः । स्वामिन् ! रैवतकं दुर्गं मत्वा तत्र भाण्डागारे
10 स्थापिताः । नृपेणोक्तम्-तत्रागम्यते तदा दर्शयसि ? । देव ! दर्शयामि । नृपस्तु तत्र गतः । पृष्टः-कास्ते ? । उपर्या-
गच्छत । तथा कृतम् । ग्रासादे नेमिं नत्वा ग्रहिरायातः । पृष्टम्-केनात्र ग्रासादः कारितः ? । सज्जनेनोक्तम्-
श्रीसिद्धेशेन । मम तु शुद्धि[रपि न] कथं जातः ? । देव ! इदमुद्वाहितम् । राज्ञोक्तं न मन्यते । ममादेशं
विना कथं कारितः । द्रम्मानानय । आनयामि । कथम् ? । देव ! अत्रत्येनेभ्यवर्गेणाङ्गीकृतमस्ति ।द्रम्मान् देवो
गृह्णातु, पुण्यं वा । राजा पुण्यमङ्गीकृतम्, परं मन्नाम्ना ग्रासादोऽस्तु । देव ! त्वन्नाम्नैव, मम दासस्य किम् ।
15 नृपेण तुष्टेन पुनर्व्यापारो दत्तः । अवलोकनासिखरमारुह्य दिशावलोकनं कृतं सिद्धेशेन । चारणेनोक्तम्-

(१००) महं नाईउं सिद्धेश तउं चडियओ उज्जिलसिहरि ।
जीता च्यारइ देस अलीउं जोअइ कर्णउत्र ॥

ततः उत्तरितः ।

(१०१) जाकुब्जमात्य-सज्जनदण्डेशाद्या व्ययीकरन् यत्र ।
नेमिभुवनोद्धृतिमसौ गिरनारगिरीश्वरो जयति ॥

20

(१०२) नाखानि खानितटतो घटितो न टङ्कैर्नासूत्रि मृत्रकलया प्रमितो न मानैः ।
नाचार्यमन्त्रकलया कलिनप्रतिष्ठो यः स्वेन विश्वकृपया प्रभुराविरासीत् ॥

२३. महं आंवाकारितगिरिनारपाजप्रबन्धः (P.)

§ ६३) अत्र धवलेन प्रपा कारिता । महं आम्बाकस्य श्रीकुमारदेवेन सुराष्ट्राव्यापारो दत्तः । तेन व्रजता महं
25 वाहडदेवो विज्रप्तः । तत्र गतोऽहं रैवते पद्यां कारयामि । मन्त्रिणोक्तम्-कार्या । पश्चात्तेन तत्र पद्या कारिता ।
व्यये भीमप्री[य]द्रम्मलक्ष ६३ । इतः कुमारेशो यात्रायामागतः । माङ्गलीआपद्यायां चटितः । बलमानो
वाहडदेवेन मुखामने समागेप्याद्य आनीतः । केनेयं पद्या कारिता ? , पृष्टं देवेन । तेनाद्यादि मया । कदा ? ।
ततः स्वरूपं प्रोक्तम् । तुष्टः [मन] आम्बाकस्य व्यापारो दत्तः ॥ इति पाजप्रबन्धः ॥

(P.) सङ्ग्रहे सोनलवाक्यानि ।

३० § ६४) प(न्व)ङ्गारे जीर्णदुर्गाधिपता उदयनेन हते तन्प्रिया मोनलदेवी जगाद-

(१०३) पडहडीयां पंगार धर्णाविहृणां धूलहर । गया करावणहार जाइमिटं..... ॥

(१०४) पडं गरुआ गिरनार काहउं मनि मन्सर धरिउं । मारिनां पंगार एक सिद्ध न टाहिउं ॥

(१०५) वीजलिआ वीजी वार सोरठ म आवे प्राहुणउ । अम्मीणउ भंडार लाई तइं लूसी लीउ ॥
(१०६) मन तंवोल म मागि कंषि म ऊघाडइं मुहिहिं । देउलवाडइ सागि तउं पंगारिं सउं गयउं ॥

(१०७) जेसल मोडि म वाह बलि बलि वरूप भाविअइ ।
नदी जिम नवा प्रवाह नवघणविणु आवइं नहीं ॥

(१०८) का हउं करिसि गमार अणहिलवाडइ रूअडइं । सिहरतणां गिरनार सूतांहीं सालइं हीअइ ॥ 5
(१०९) बलि गरूआ गिरनार दीहू नीझरणे झरइ । बापुडली गूजरात पाणीहइ पहरुउ पडइ ॥
(११०) राणा सवे वाणिआ जेसल वड्डुउ सेठि । काहउं वणिजड्डु मांडीउं अम्मीणा गढहेठि ॥
(१११) गया ति गंगह तीरि हंस जिसी बइसता । अड्डीणइ ढंढारि बगला बइसेवउं करइं ॥
(११२) अम्ह एतलइ संतोस जं पहुपाय पेलीआं । इक राणिम अन रोसु वेउ पंगारिइं सउं गयां ॥
(११३) बढी तउं बढवाण वीसारतां न वीसरइं । सोनलकेरा प्राण भोगावहिसिउं भोगव्या ॥ 10

(G.) सङ्ग्रहे सिद्धराजसम्बन्धिवृत्तम् ।

§ ६५) श्रीजयसिंहदेवेऽष्टवार्षिके श्रीकर्णो दिवं गतः । अष्टवार्षिक एव स सांतूमन्त्रिणा गुणश्रेणिं नीतः ।
कटकं कृत्वा धाराभङ्गप्रतिज्ञां चकार । मन्त्रिणा तृतीये दिने प्रतिज्ञापूरणाय मतिर्दत्ता । ततः कणिकधारायां
भज्यमानायां परमारपंचशती मृता । तदनु विग्रहायालिगेन सह मन्त्रे विधीयमाने चारणेनैकेनापाठि-

(११४) एहे टीलालेहिं धार न लीजइं करण उत्र । जम जेहे प्रउंचेहिं जोइइ जेसलु आवनउ ॥ 15

इति श्रुत्वा वन्दीकृतस्य तस्य लेखः प्रहितः । तेनोक्तम्-पितुराज्या नमेष्यामि । ततः पित्रा ममागत्योक्तम्-
वन्म ! याहि । तदनु स्वयं नि गं विधाय गतः । नैन्ये राजा भेटितः । अत्रान्तरे जगपडहहस्ती
मत्तो जातः । राजोक्तम्-जेमल ! धाराभङ्गं विधेहि । तेनोक्तम्-देव ! प्रणीद[मवल] . . . दर्शय । म न
गजशिक्षावेदी यशःपटहं ग्रीचकार । ततः सहसाधृतुश्रन्वाग्निमिताः तुल्लमाः घृटे उपतो म्याः । पनग-
त्वारो लक्षा देहयोक्ष . . . श्रुयन्ति । प्रतोल्यां गतो हस्ती । प्रहारे दने दन्तभक्तः नमजनि । गतो लनाप्रदारेणा- 20
गर्ला भग्ना । यदा जेमलेन लत्तया हत्वा त्याजितः । म तदा श्रिगंर [नि (.) दभर] यशःपटहं जेमल । मयं
शुर्वो जातौ । राजा च वन्दीकृतः । पचनप्रवेशे जयसिंहदेवेन राजोक्तम्-निम्मो ! दिना मां पायमा । कग्ग-
पाणस्य मस भवान् कवचहीन एव गजाधिपत्यस्य प्रवेशं देति । एतस्मिन् [पाण] गुमियां नमर्ग्य प्रोमो ! दिनाः ।

§ ६६) श्रीसिद्धराजः श्रीसोमेश्वरदेवं नमस्कृत्य चत्वारः । सर्वे नातुः श्रीसन्ने मृतः । पंगम्युनप्रयाणो
कृते धरापती मयणल्लदेवी अग्रे स्थिता याति । अत्रान्तरे रातदेवसोमेश्वरदेवा श्रीसन्ने वैश्वम् । तदापि मृताः
श्रीसिद्धराजधलित एव न दलितः । गार्ह गारोपं भणित्वा मणिना दण्डो मान्दितः । दण्डोर्मन्ता श्रीसिद्धराज्या-
पुण्यं याचितम् । ततस्तत्कारे पुण्यं दत्तम् । गतो रातदेवः । ततो राजां इत्या नमैवः निम्नेमः । सर्वे भेटनाय
गतः । राजा तुल्लः । मन्त्रिणा मृदार्पिता । उपतो प्पासती जातः । प्पासती च म्पासती । ततो योद
रातोये पृक्तम् । तदपगत्य राजा तत्रागत्य शान्तिं मयी । सुहाय मतिवद । ततो सर्वे श्रीसिद्धराज-
भृणु । वेत्तापि तपग्निना श्वशरः कालो दहितः । म च न्ताम्यमृदेनो जातः प्रोमंरुं कट्टे मृतः, तपग्नि
तपन्ती नटः । तदा-

§ ७९) तिहुअणपालपुत्रः कुमारपालः । तस्य द्वे भगिन्यौ—एका प्रेमलदेवी सपादलधाधिपतिना आनाकेन नृपेण परिणीता; द्वितीया नामलदेवी राज्ञो महासाधनिकेन प्रतापमह्येन परिणीता ।

§ ८०) अथान्यदा सिद्धेशो निरपत्यश्चिन्तयति—

(११७) निर्नामताम्बुधौ मज्जत्तराज्यभूवलयोद्धतौ ।

5 पुत्राः क्रीडावराहन्तः सम्पद्यन्ते महात्मनाम् ॥

(११८) घटिकाऽप्येकया घट्या कुम्भीपयसि मज्जति ।

गोत्रं पुनरपुत्रस्य क्षणान्निर्नामताम्भसि ॥

इति विचिन्त्य देवपत्तने श्रीसोमेश्वरयात्रायै चचाल । परं विहङ्गिकां स्कन्धे निधाय तत्र गत्वा सोमेश्वर आराधितः । स प्रत्यक्षीभूय आह—कष्टं कथं कृतं यत्स्कन्धे विहङ्गिकां विधायेहागतः ? । तेनोक्तम्—सुतं देहि ।
 10 किं तेन ? । राज्यार्थम् । राज्यधरस्ते कुमारपालो भविष्यति—इत्युक्तं सोमेश्वरेण । नृपो निवृत्त्यायातस्त्वेवमचिन्तयत्—चेदमुं मारयामि तदा सोमेश्वरः पुत्रं यच्छति । अतस्तं मारयितुमारभे । सोऽपि विंशतिवर्षदेशीयः पुरा-
 च्छन्नो निःससार । सप्तवारं भ्रमन् केदारयात्रामकरोत् । अन्तरान्तरा प्रच्छन्नमभ्येति तपस्वी सन् । राज्ञा मार्यमाणो नष्टः । सज्जनकुलालेन कोटीमध्ये क्षेपितः । तस्य चित्रकूटं दत्तम् । पुनरप्येकदा अनादिराउलमटे प्रविष्टः ।
 कदाचिद्धेमस्त्रिगुरुपौषधागारे प्रविष्टः । तत्र तैरुक्तम्—संवत् ११९९ मागसिरवदि ४ रवौ तव राज्यम् । परं
 15 तव प्रत्यासन्नं कष्टम् । तदा पौषधागारे आगम्यम् । इतश्चानादिराउलतपस्विसप्तशत्या साद्धं जेमनाय गतो नृपवे-
 ञ्मनि । राज्ञा तपस्विनां पार्श्वे खड्गधराः [स्थापिताः] सन्ति । यस्य तपस्विनः पादौ प्रक्षालयन् विमुच्य उपरि
 यामि स मारणीयः । तथा कृते तेषां जनानां तद्भाग्यवशाद्विस्मृतम् । भोजनावसरे एकं हस्तमुदरे न्यस्यापरं
 मुखे वान्तिमिषेण नष्टः । श्रीहेमस्त्र० पौषधागारे गतः । दिन ३ उपवरके तालकं दत्त्वा स्थापितः । ततो भाण्डा-
 गारिककपर्दिनो दत्तः । तेन स्वगृहे छन्नं स्थापयित्वा पत्रचोलकमध्ये क्षिप्त्वा २० योजनग्रान्ते मोचितः । कान्त्यां
 20 गतः । तत्र सरसि तस्करस्य शिरः केनापि निःकृत्य क्षिप्तम् । तदनु तत्प्रातः प्रातरिदं ब्रूते—एकेन बुडति । नृपे-
 णामात्याः पृष्टास्तैः पण्डिताः । तैर्मास एको याचितः । मुख्यपण्डितः स्वगृहसूत्रं कृत्वा निर्ययौ । अट्वां भ्रमन्
 एकस्मिन् वृक्षकोटरे रात्रौ स्थितः । तत्र भूताः सन्ति । लघुभिरुक्तम्—तातास्माकं क्षुधा । तातेनोक्तम्—दिनत्रयान-
 न्तरं यास्यामि । कथम् ? । प्रत्यासन्नपुरे नृपेण पण्डिताः शिरसो वाक्यं पृष्टाः । ते न जानन्ति । नरेन्द्रस्तान् सकुड-
 म्वान् व्यापादयिष्यति । तैः पृष्टम्—तात ! किं कारणम् ? । निर्वन्धे कृते उक्तम्—लोभेन बुडति । तत्पण्डितेन
 25 श्रुतम् । गृहमायातः । मासग्रान्ते नृपेणाहूतः । तेन सरस्तीरे गत्वा उक्तम्—यदि लोभेन बुडति तदा पुनर्न
 वाच्यम् । शिरस्तथैव स्थितम् । नृपेण प्रासादः कारितः । अतो मध्ये शिरः पूज्यते । ततः कुण्डगेश्वरप्रासादे
 श्रीसिद्धसेनलिखितां गाथां ददर्श— ॥ “पुण्णे वाससहस्से० ।” एवं तस्य देशान्तरे ३० वर्षाणि जातानि ।
 कदाचिदुज्जयिन्यां चर्मकारहट्टे सिद्धेशो विनष्टः श्रुतः । ततः कृष्णमुखो जातः । तेनोक्तम्—किं कृष्णास्या यूयम् ?
 भवतो नृपः किं सगीनः ? । उत्तरः कृतः—नृपमृतौ को न दूयते । ततः पत्तनमागतः । तत्र भगिनीपतिः प्रता-
 30 पमल्लः । तेन जागरणिरैका गृहमानीता । तया पणवन्धः कृतः । अन्याः सर्वाः पितृगृहे प्रेषय । तेन तथा-
 कृते, कुमारस्य स्वसा नामलदेवी पितृगृहमट्ट्या समयज्ञा तस्याश्वरणयोः पपात । तयोक्तम्—किमिदम् ? । देवि !
 त्वं [म]म पितृगृहम्, तव दासीसमा स्थास्यामि । तया कथितम्—स्थीयताम् । इतः कुमारिको भगिनीं एव्य ग्राह-
 अहं क्षुधा त्रिये, मम दशां पश्य । स्वसा उक्तम्—मम आता भवान् । तया वेद्योक्ता—मम आतुर्दालिमुष्टेरादेशो
 दीयताम् । तथाकृते स पाणउठे (?) नित्यं दालिमुष्टिं गृह्णाति । इतो नृपे मृते यो यो राज्ये स्थाप्यते स स

प्रधानैरपाक्रियते । एवं सिद्धेशस्य पादुके राज्यं कारयतः । एकदा प्रतापमल्लो रात्रौ वैकालिकं कर्तुमुपविष्टः । सा वेश्या परिवेषयति । नामलदेवी दीपकरा पराखी(?) वर्त्तते । तां दृष्ट्वा प्रतापमल्ल उवाच—रे ! तव भ्राता क्वा-
प्यस्ति । तथा वेश्या दृष्टा । उक्तम्—पाणउठे प्रतिदिनं दालिमुष्टिं गृह्णाति । तत्र पृष्टस्तैरुक्तम्—यदद्य नायातः ।
तेन गवेपयितुं नराः ग्रहिताः । ते प्रपादि शोधयितुं नराः प्रवृत्ताः । इतः प्रपायां कुमरिको वोसरिकद्विजेन वार्त्ता
कुर्वन् श्रुतः—रे वोसरिक ! अद्य धूताक्षिप्तेन दालिरपि नानीता । ततोऽस्मिन् सम्मुखे हट्टे गत्वा दीपच्छायायां करं 5
प्रक्षिप्य चणकमुष्टिं समानय । तेनोक्तम्—ग्रथिलोऽसि । तव प्रातः पितृराज्यं भविष्यति, मम त्वारक्षकैर्वाहुच्छि-
द्यते । इति श्रुत्वा नृपपुरुषैरभाणि स कः ? । कुमरिकेनोक्तम्—को विलोक्यते ? । कुमरिकः । केन हेतुना ? । प्रता-
पमल्ल आकारयति, चलत । इतो वोसरिकेन ज्ञातम्—एष मारणाय नीयते । स जीवग्राहं गतः । कुमारोऽपि स्वसृ-
पतिं भणित्वा नमश्चकार । तेनोक्तम्—यदि राज्यं दद्वि तदा मे किम् ? । यद्गणसि तत् । तर्हि यावज्जीवं साध-
नम् । वर्षं प्रति लक्षत्रयं द्रम्माणाम् । प्रातर्नृपकुले आगम्यम् । क्षुधार्त्तः स्थितः । वोसरिं प्रपायां न पश्यति । 10
अचिन्ति—राज्यं सन्देहे, वोसरिरपि गतः । इतः प्रातर्दन्तधावनं कृत्वा नगरान्तः प्रविशति । तावत्स्वङ्गकरवैज्ञा-
निकं ददर्श । तेन खड्गो दत्तो वन्दितः । चिन्तितं मम कार्यं जातमेव । शकुनं भव्यम् । तेन किमपि न चाचि-
तम् । अग्रे मोचिकेनोपानहौ दत्ते । दोसिकेन वस्त्राणि । मालाकारेण पुष्पाणि । ताम्बूलिकेन पत्राणि । ततो
राजकुले गतः । प्रतापमल्लेन प्रधाना उक्ताः—कुमारः किं न स्थाप्यते ? , सोऽपि धनिकोऽस्ति । तैरुक्तम्—स्थापयत ।
असिबलेन तदा राज्यं जातम् । सं० ११९९ । ततोऽप्यनेकानि कष्टानि अनुभूतानि । एवं कद[र्थ]नेन वर्षत्रयं 15
गतम् । पश्चाद्राज्यं सले जातम् ॥ ॥ इति कुमारपालराज्यप्राप्तिप्रबन्धः ॥

२५. राणक अंवडप्रबन्धः (P)

§ ८१) अन्यदा कुङ्कणे जालपतनं श्रुत्वा महिरावणाधिपतिं मल्लिकार्जुनं प्रति दूतं प्राहिणोत्—तथा विधेयं यथा
जालं न पतति तव देशे । तेन च बलमानं विज्ञापितम्—यदावयोरेप पणः । कुङ्कणाधिपो गूर्जरेशस्य वगि(?)कायां
पत्राणि पूरयति, तत्करोमि अन्यदधिकं न जाने । अत्र जना मत्स्यमांसरताः प्रायश्चान्नदौस्थ्यात् । श्रीकुमार-20
पालेन कथापितम्—यदन्नं तथा प्रेषयिष्ये यथा पत्त(?)नार्थो भवति । तेनोक्तम्—सर्वथा नैतत् । इतः श्रीकुमारपालः
कुङ्कः सन् ग्राह—राजा (ज्ये) कोऽपि वीटकं मल्लिकार्जुनोपरि ग्रहीष्यति । इतः श्रीवाहडदेवभ्रात्रा अम्बडेन वीटकं
गृहीतम् । प्रौढकटकेन चलितम् । तेन मार्गे घाटी रुद्धा । तत्र कटकं हतप्रहतं जातम् । अम्बडो निवृत्तः । कृष्ण-
भृङ्गारः कृष्णाश्वः कृष्णगुप्तोदरः पत्तनवाह्ये स्थितः । नृपं नन्तुं न याति । नृपेणोपरिस्थितेन गुप्तोदरं दृष्टं पृष्टं
च—रे किमेतत् ? । तैर्निवेदितम्—स्वामिन् ! अम्बडोत्तारकोऽसौ । इतः सूर्यास्तेऽम्बडो द्वारिकया प्रविश्य नृपं 25
पाश्चात्येन [न]त्वा पृष्टौ स्थितः । अग्रे एहीति नृपोक्ते, देव ! मया स्वस्वामिनः कालिमान्नीता । अतो रात्रौ
समेतः । यद्युड्वलो भवामि, तदा दिने समेष्यामि । इतो नृपो वीटकमादाय उक्तवान्—गृहीत । कोऽपि न
गृह्णाति तदा भट्टेनोक्तम्—यदा रासभः प्रचण्डस्तदा तुरगेन समं कथमुपमीयेत । तथा वणिक् नृपप्रमादेऽपि क्षत्रि-
यपौरुषान्वितः स्यात् । इत्युक्तेऽम्बडेनागत्य वीटकं गृहीतम् । सभ्यैरुक्तम्—अग्रेऽपि कटकं हतप्रहतं कृतम् । जेप-
मपि तथा करिष्यति । ततोऽम्बडो समीपमेत्य अश्ववारपञ्चशतीं याचितवान् । स तां गृहीत्वोपरि पथेन हेरकं 30
कृत्वा मल्लिकार्जुनं वेडायां स्थितमश्वान् वाहयन्तं ग्राह—भो ! शस्त्रं कुरु । अम्बडन्तमद्वाङ्मेन युध्वा शिरः पान-
यत् । इतश्चारणेनोक्तम्—

(११९) अंव[ड] हुंतु वाणीउ मल्लिकार्जुन हुंत राउ ।

पाडी माथउं वाडीउं उअडिहिं देविणु पाउ ॥

- शिरश्चित्वा बाहीआलीकिसोरसप्तशती, शेषतुरगाश्वभाण्डागारम्, कोष्ठागारम्, सेट्टयकं दन्तिनम्, नव ध
हिरण्यस्य, चतुरस्रं कलशम्, मूटक ९ मौक्तिकानाम्, माणिक्य पण्डेड, शृङ्गारकोडि साडी, सहस्रकिरण
डङ्क २, पापक्षयो हारः, संयोगसिद्धिः शिप्रा-एवंविधं सर्वमादाय अम्बडः पत्तनं गतः । नृपः सम्मुखमाययौ
मल्लिकार्जुनशिरसा नृपपादावपूजयत् । नृपस्तुष्टः, अम्बडस्य लाडदेशमुद्रां ददौ । हस्ती दत्तः, कलशस्य
5 मल्लिकार्जुनजयसूचकः । स्वगुप्तोदरादयः । इतो हस्तिनमादायाम्बडः स्वगृहं गतः । वाग्भटदेवो नमस्कृत
वत्स ! देवं नमस्कुरु । तथा कृते सति पुनरप्युक्तं बाहडदेवेन मन्त्रिणा-इयन्ति दिनानि राजपुत्रस्त्वमभूः । अधु
व्यापारी जातः । अतः श्रीहेमवरीन् कुलगुरुन्वमस्कुरु । पौषधागारे गतः । तैस्तु धर्मलामो न दत्तः । आशीर्वा
स्तु । गृहे गत्वा प्रोक्तम्-अहं पौषधागारे गतः । तत्र गुरुणां धर्मलामस्यापि सन्देहः । मन्त्रिणा वाग्भटदे
गुरव उक्ताः-यद्भवद्भिर्धर्मलामो न दत्तः । गुरुभिरुक्तम्-यदि अस्माभिर्नोक्तिस्तर्हि किं भृगुकच्छेन गतः । प्राप्त
10 कथं श्रीमुनिसुव्रतस्वामिन उद्गरिष्यति । अनेकानन्यायान् करिष्यति । मन्त्रिणा वाग्भटदेवेनाम्बडस्याग्रे उक्तम्
तेनोक्तम्-मम गुरव उद्धृतेः । प्रासादे हृष्टाः । द्विवेलमुद्धृते भोक्ष्ये, परं भूर्ज (?) विना युष्माभिः किमपि न व
व्यम् । ततश्चलित्वा भृगुपुरे गतः । प्रवेशे जाते मञ्चमुपविष्टः । इतो देवीपूजिका योगिनीभिरन्विता समेत्यानम
स्थिता समीपे समीपे समेत्य विवेश । अम्बडेन कूर्पराहता मञ्चकाद्बहिः पपात । मृता । कर्मस्थायः प्रारब्ध
वर्षेण सम्पूर्णः । शिलाकोटिघटितः प्रासादो जातः, राणकोदयनस्य मनोरथश्च । अम्बडेन श्रीपत्तने एका विज्जि
15 श्रीकुमारपालदेवस्य १, एका गुरुणां २, एका वाग्भटदेवस्य, ३ एका श्रीसङ्घस्य; एवं ४ ग्रहिताः । वाग्भट
श्रीगुरुणां पुरो विज्जिर्मुक्ता । इदं किम् ? । एषा अम्बडस्य विज्जिप्तिः । वर्षमेकं गतस्यासीत् । अयं
विज्जिप्तिः ? । विलोकयत । प्रतिष्ठोपर्याकारणमागतम् । मन्त्रिन् ! एतत् सत्यम् ? । अहं किं जाने, विज्जिप्तिः कथयति
तर्हि चलयताम् । नृपो गुरुभिः सह प्राचालीत् । इतोऽर्द्धमार्गे जनः सम्मुखमाययौ । यदम्बडो न शक्नोति
गुरवः सङ्घं विमुच्य भृगुपुरे गताः । इतः प्रक्षीणधातुरम्बडो दृष्टः । देवीप्रासादं गत्वा ध्यानेन निविष्टः
20 इतो मुख्यपूजिकोदरे उदरवाटिर्जाता । सा कोक्ष्यते । परिचारिका एत्य प्रभूमूचुः । अस्माकं स्वामिनी मुच्यताम्
तर्हि अम्बडोऽपि मुच्यताम् । स सकलो जग्धः पीतश्च । तर्ह्येषाऽपि ग्रियताम् । जीवन्ती किं करोति । एक ए
सार्धोऽस्तु । सा अत्यर्थं पीडिता प्रभूनेत्यावदत्-प्रासादं कृत्वा मां मुञ्चत । अम्बडमपि मुञ्च । तरु(?)वेष्टितं कृत
घृतकुम्भ्यां प्रक्षिप्तं यदिति वक्ति, म मारिति मां कर्षति । ततः कृष्टा स्नानं कार्यः । यदि जल्पिष्यते स तद
त्वमपि सज्जा भविष्यसि । दिनत्रयान्ते अम्बडः सज्जो जातः । माऽपि च । इतः श्रीसङ्घान्वितो नृपः प्राप्तः
25 गुरुभिः साकमम्बडः सम्मुखो ययौ । अम्बडेन दत्तकरा गुरवः प्रदक्षिणां यच्छन्ति । प्रासादं तुङ्गमालोक
गुरुभिरुक्तम्-मया देवं गुरुं विना कोऽपि न स्तुतः । तव कीर्तनेन किञ्चिद्दक्ष्यामः । आदिशत ।

(१२०) किं कृतेन न यत्र त्वं यत्र त्वं किमसौ कलिः ।

कलौ चेद्भवन्नो जन्म कलिरस्तु कृतेन किम् ॥

प्रतिष्ठा जाता । आगत्रिकोत्तारणाय नृपो विज्जिप्तः । नृपेणोक्तम्-त्वमेवोत्तारय । वाग्भटेनाप्यनुमतः
30 कर्तुमुद्यतः । नृपेण शृङ्गलं कनकमयं म्बकण्ठादुत्तार्याम्बडगले क्षिप्तम् । तेन च याचकानां पठतां गृहमारं दत्तम्
६८ तस्मिन् गृहले दत्ते नृपेणोक्तमवतारय । तथा कृतेऽम्बडेन पृष्टम्-देव ! किमुत्तुका जाताः । मया ज्ञातं
दास्यमि । मम त्वया बहुकार्यमस्ति । मङ्गार्चादिषु ज्ञानेषु पुनः मद्भः पत्तनं प्राप्तः । तत्र चैत्यवत्तानके
सुवर्णस्य चतुर्गुणं कलशं ददौ ।

(६८) अर्थकदा नृपः मेवायानं मल्लिकार्जुनमुतं प्राह-यापक्षयादिरत्नपञ्चकस्योत्पत्त्यं वद । देव ! मल्लिकार्जु-
नः विज्जिः पूर्वजो धवलाजुनस्य पञ्चदश प्रिया आमन् । एका नरेन्द्रमुता खन्नेन परिणीता । आनीय

वन्दीवास्थापि । नृपतां वेत्तीव न । शेषा मान्यतमाः । सा तु दैवमेवोपालभते स्व । अन्यदा पुरे काचित् परित्राजिका आगता । सा चेटीभिः राज्ञीसकाशमानीता । तयोक्तम्—किं वेत्सि ? । साऽऽह—

(१२१) दंसेमि तं पि ससिणं वसुहावइन्नं थंभे वि तस्स वि रविस्स रहं नहद्धे ।

आणेमि सवसुरसिद्धगणं गणाओ तं नत्थि भूमिवलये महु जं न सिद्धं ॥

प्रसीद, मम पतिं वशीकुरु । तया करे सर्पपा जपित्वा ऽर्पिताः । यथा तथा नृपस्य [भोजन]मध्ये देयाः । 5
तया शाकं कृत्वा शिप्रां भृत्वा चैव्युक्ता—भोजनावसरोऽस्ति देवस्य परिवेषय । सा शृङ्गारं कर्तुं गता । देव्या चिन्तितम्—न ज्ञायते कदाचिदेपा वैरिणा प्रहिता स्यात्तदा मे पतिमारिकायाः का गतिः स्यादिति मत्वा गवाक्षस्याधः समुद्रस्तत्र शिप्रां ढालयामास । चेटी उक्ता—शाकं सम्प्रति तिष्ठतु । कथम् ? । तत् करात्पपात । इतस्तेन वशीकृतः समुद्रो नृपरूपं कृत्वा रात्रावायातः । स तु देव्या नृपवदुपचरितो नित्यमेति । इतो देवी सगर्भाऽभूत् । चेटीं प्राहिणोत्—देव ! सीमन्तोन्नयनाय मुहूर्त्तमस्तस्वामिन्या गणापयत । नृप आह—का त्वम् ? 10
का तव स्वामिनी ? । अहं तस्या नामापि न जाने । कस्य सुता..... .णीता । तया यदकृत्यं कृतं तन्मम किमुच्यते । साऽऽगत्य देवीं प्राह—इत्थं निवेदयति । तयोक्तं समये ज्ञास्यते । इतः पुत्रो जातः । स्रतकशुद्धेरनन्तरं वा.....य प्रतोलीमेत्य उपविष्टा । मम शुद्धिं यच्छत । जातायां बालः स्तनं गृहीष्यति । नृपेणोक्तम्—मम साराजपि न । अधुना खड्गेन परिणीता श्रुता, परं दृष्ट्वापि न । पुत्रस्य का.....प्रधानान् प्रैपीत् । एन्मम दूषणं तत्र न मया सोढव्यम् । सा न मन्यते । पट्टराज्ञी प्रहिता । स्त्री स्त्रीभणितेन मन्यते । सा एत्यावादीत्—किमिदमार-15
व्यम् ? । तयोक्तम्—तव कुले इदं.....मम तु न । नृपः स्वयमेत्य तां प्राह—तव ममाधुना दर्शनम्, पुत्रस्य तु का कथा ? । उत्थीयताम् । देव ! सर्वथापि वार्त्ता दिव्यं विना न वाच्या । प्रधानैर्दिव्यं दत्तम् । राज्ञी सुत
.....वहिर्ययौ । पौरसहितो नृपश्च । तत्र लोहमयी नौस्तस्यां समधिरोप्य, दिव्यकर्त्ता क्षिप्यते । शुद्धे तरत्यशुद्धे बुडति । सा राज्ञीति कामा श्रावणामकरि.....त्यवद्राव इत्युक्त्वा नावमधिरुह । सपुत्रापि बुडिता । लोकः कोलाहलं यावत्करोति तावन्नावमधिरूढा देवी सशृङ्गारा शृङ्गारकोटिशाटीपरिधाना, सहस्रकिरणताड-20
ङ्काम्यामलङ्कृतकपोला, पापक्षयेण हारेण विराजितवक्षःस्थला, माणिक्यपटेनाच्छादितवाला, संयोगसिद्धिशिप्राकरा सर्वैरपि दृष्टा शुद्धताला पपात । नृपेण नगरमध्ये प्रवेशिता । नृपो निशि तद्वेश्मनि इयाय । तयोपचरितः पृष्ठवान्—अहं सर्वथा न जाने त्वं तु सत्येव या समुद्रेण शोधिता । इतः समुद्रदेवेन, प्रत्यक्षीभूयादितोऽपि स्वरूपमुक्तम्—नास्यापराधः । नृपेण सुतस्य बालधवल इति अभिधा चक्रे । सा राज्ञी पट्टराज्ञी कृता । एतानि तानि रत्नानि तस्यैव समर्पितानि ॥ इति राणकाम्बडप्रबन्धः ॥

25

२६. कुमारपालकारितामारिप्रबन्धः (B.P.)

॥८३॥ अथैकदा श्रीकुमारपालदेवेन अमारौ प्रारब्धायामाध्विनशुदिपक्ष आयातः । कण्ठेश्वरीप्रभृतीनामवोटि-
कैर्नृपो विज्ञप्तः—देव ! सप्तम्यां पञ्चनां सप्त शतानि सप्त महिषाः, अष्टम्यामष्टौ शतानि अष्टौ महिषाः, नवम्यां नव
शतानि छागानां नव महिषाश्च देव्यै नृपेण देयाः । पूर्वरात्रामयं क्रमः । नृपः प्रभृणां पार्थे गतः । कथिता
वार्त्ता । कर्णे उक्तं नृपः श्रुत्वोत्थितः । भापितास्ते देयं दास्यामः । वहिकाप्रमाणेन पञ्चो देवीमदने निक्षिप्ताः । 30
तद्द्वारे तालकं दत्त्वा नृपः स्वसौधं गतः । प्रातरायातो नृपः । उद्घाटितानि द्वागपि । मध्ये दृष्टाः पञ्चवः गेमन्या-
यमानाः । राज्ञा अवोटिका अभिहिताः—यद्यमूयो देवीभ्योर्गोचिप्यन्त तदा ग्रनिप्यन्त । परं न ग्रन्ताः ।

- शिरश्चित्वा वाहीआलीकिसोरसप्तशती, शेषतुरगाश्चभाण्डागारम्, कोष्ठागारम्, सेड्यकं दन्तिनम्, नव घडी
हिरण्यस्य, चतुरस्रं कलशम्, मूटक ९ मौक्तिकानाम्, माणिक्यं पछेडउ, शृङ्गारकोडि माडी, महस्रकिणता
डङ्क २, पापक्षयो हारः, संयोगसिद्धिः शिप्रा-एवंविधं सर्वमादाय अम्बडः पत्तनं गतः । नृपः सम्मुखमाययौ
मल्लिकार्जुनशिरसा नृपपादावपूजयत् । नृपस्तुष्टः, अम्बडस्य लाडदेशमुद्रां ददौ । हस्ती दत्तः, कलशस्य(श)
5 मल्लिकार्जुनजयसूचकः । खगुप्तोदरादयः । इतो हस्तिनमादायाम्बडः खगृहं गतः । वाग्भटदेवो नमस्कृतः
वत्स ! देवं नमस्कुरु । तथा कृते सति पुनरप्युक्तं वाहडदेवेन मन्त्रिणा-इयन्ति दिनानि राजपुत्रम्बमभूः । अधुना
व्यापारी जातः । अतः श्रीहेमवरीन् कुलगुरुन्मस्कुरु । पौषधागारे गतः । तैस्तु धर्मलाभो न दत्तः । आशीर्वादो
ज्स्तु । गृहे गत्वा प्रोक्तम्-अहं पौषधागारे गतः । तत्र गुरुणां धर्मलाभस्यापि मन्देहः । मन्त्रिणा वाग्भटदेवेन
गुरव उक्ताः-यद्भवद्भिर्धर्मलाभो न दत्तः । गुरुभिरुक्तम्-यदि अस्माभिर्नोक्तिस्तर्हि किं भृगुकच्छेन गतः । प्रासाद
10 कथं श्रीमुनिसुव्रतस्वामिन उद्धरिष्यति । अनेकानन्यायान् करिष्यति । मन्त्रिणा वाग्भटदेवेनाम्बडस्याग्रे उक्तम्
तेनोक्तम्-मम गुरव उद्धृतेः । प्रासादे हृष्टाः । द्विवेलमुद्धृते भोक्ष्ये, परं भूजं (?) विना युष्माभिः किमपि न वक्त
व्यम् । ततश्चलित्वा भृगुपुरे गतः । प्रवेशे जाते मञ्चमुपविष्टः । इतो देवीपूजिका योगिनीभिरन्विता समेत्यानम्य
स्थिता समीपे समीपे समेत्य विवेश । अम्बडेन कूर्पराहता मञ्चकाद्रहिः पपात । मृता । कर्मस्थायः प्रारब्धः
वर्षेण सम्पूर्णः । शिलाकोटिघटितः प्रासादो जातः, राणकोदयनस्य मनोरथश्च । अम्बडेन श्रीपत्तने एका विज्ञप्ति
15 श्रीकुमारपालदेवस्य १, एका गुरुणां २, एका वाग्भटदेवस्य, ३ एका श्रीसद्वस्य; एवं ४ ग्रहिताः । वाग्भटेन
श्रीगुरुणां पुरो विज्ञप्तिर्मुक्ता । इदं किम् ? एषा अम्बडस्य विज्ञप्तिः । वर्षमेकं गतस्यासीत् । अद्य क
विज्ञप्तिः ? । विलोकयत । प्रतिष्ठोपर्याकारणमागतम् । मन्त्रिन् ! एतत् सत्यम् ? । अहं किं जाने, विज्ञप्तिः कथयति ।
तर्हि चलयताम् । नृपो गुरुभिः सह प्राचालीत् । इतोऽर्द्धमार्गे जनः सम्मुखमाययौ । यदम्बडो न शक्नोति ।
गुरवः सङ्घं विमुच्य भृगुपुरे गताः । इतः प्रक्षीणधातुरम्बडो दृष्टः । देवीप्रासादं गत्वा ध्यानेन निविष्टाः ।
20 इतो मुख्यपूजिकोदरे उदरवादिर्जाता । सा कोकूयते । परिचारिका एत्य प्रभुमूचुः । अस्माकं स्वामिनी मुच्यताम् ।
तर्हि अम्बडोऽपि मुच्यताम् । स सकलो जग्धः पीतश्च । तर्ह्येषाऽपि त्रियताम् । जीवन्ती किं करोति । एक एव
सार्थोऽस्तु । सा अत्यर्थं पीडिता प्रभूनेत्यावदत्-प्रसादं कृत्वा मां मुञ्चत । अम्बडमपि मुञ्च । तरु(?)वेष्टितं कृत्वा
घृतकुम्भ्यां प्रक्षिप्ते यदिति वक्ति, म मारिति मां कर्षति । ततः कृष्टा स्नानं कार्यः । यदि जल्पिष्यते स तदा
त्वमपि सज्जा भविष्यसि । दिनत्रयान्ते अम्बडः सज्जो जातः । साऽपि च । इतः श्रीसङ्घान्वितो नृपः प्राप्तः ।
25 गुरुभिः साकमम्बडः सम्मुखो ययौ । अम्बडेन दत्तकरा गुरवः प्रदक्षिणां यच्छन्ति । प्रासादं तुङ्गमालोक्य
गुरुभिरुक्तम्-मया देवं गुरुं विना कोऽपि न स्तुतः । तव कीर्त्तनेन किञ्चिद्वक्ष्यामः । आदिशत ।

(१२०) किं कृतेन न यत्र त्वं यत्र त्वं किमसौ कलिः ।

कलौ चेद्भवतो जन्म कलिरस्तु कृतेन किम् ॥

- प्रतिष्ठा जाता । आरात्रिकोच्चारणाय नृपो विज्ञप्तः । नृपेणोक्तम्-त्वमेवोच्चारय । वाग्भटेनाप्यनुमतः ।
30 कर्तुमुद्यतः । नृपेण शृङ्खलं कनकमयं स्वकण्ठादुच्चार्याम्बडगले क्षिप्तम् । तेन च याचकानां पठतां गृहसारं दत्तम् ।
द्वारभट्टस्य तस्मिन् शृङ्खले दत्ते नृपेणोक्तमवतारय । तथा कृतेऽम्बडेन पृष्टम्-देव ! किमुत्सुका जाताः । मया ज्ञातं
जीवमपि दास्यसि । मम त्वया बहुकार्यमस्ति । सङ्घार्चादिषु जातेषु पुनः सङ्घः पत्तनं प्राप्तः । तत्र चैत्यवलानके
९ घडी सुवर्णस्य चतुरस्रं कलशं ददौ ।

- § ८२) अथैकदा नृपः सेवायातं मल्लिकार्जुनसुतं ग्राह-पापक्षयादिरत्नपञ्चकसौत्पत्यं वद । देव ! मल्लिकार्जु-
35 नादेकविंशः पूर्वजो धवलार्जुनस्तस्य पञ्चदश प्रिया आसन् । एका नरेन्द्रसुता खड्गेन परिणीता । आनीय

वन्दीवास्थापि । नृपस्तां वेत्तीव न । शेषा मान्यतमाः । सा तु देवमेवोपालभते स्म । अन्यदा पुरे काचित् परित्राजिका आगता । सा चेटीभिः राज्ञीसकाशमानीता । तयोक्तम्—किं वेत्सि ? । साऽऽह—

(१२१) दंसेमि तं पि ससिणं वसुहावइन्नं थंभे वि तस्स वि रविस्स रहं नहद्धे ।

आणेमि सवसुरसिद्धगणं गणाओ तं नत्थि भूमिवलचे मद्द जं न सिद्धं ॥

प्रसीद, मम पतिं वशीकुरु । तथा करे सर्पपा जपित्वा ऽर्पिताः । यथा तथा नृपस्य [भोजन]मध्ये देयाः । 5
तथा शाकं कृत्वा शिप्रां भृत्वा चैव्युक्ता—भोजनावसरोऽस्ति देवस्य परिवेषय । सा शृङ्गारं कर्तुं गता । देव्या चिन्तितम्—न ज्ञायते कदाचिदेपा वैरिणा ग्रहिता स्यात्तदा मे पतिमारिकायाः का गतिः स्यादिति मत्वा गवाक्षस्याधः समुद्रस्तत्र शिप्रां ढालयामास । चेटी उक्ता—शाकं सम्प्रति तिष्ठतु । कथम् ? । तत् करात्पपात । इतस्तेन वशीकृतः समुद्रो नृपरूपं कृत्वा रात्रावायातः । स तु देव्या नृपवदुपचरितो नित्यमेति । इतो देवी सगर्भाऽभूत् । चेटीं प्राहिणोत्—देव ! सीमन्तोन्नयनाय मुहूर्त्तमस्तत्स्वामिन्या गणापयत । नृप आह—का त्वम् ? 10
का तव स्वामिनी ? । अहं तस्या नामापि न जाने । कस्य सुता.....णीता । तथा यदकृत्यं कृतं तन्मम किमुच्यते । साऽऽगत्य देवीं ग्राह—इत्थं निवेदयति । तयोक्तं समये ज्ञास्यते । इतः पुत्रो जातः । स्रतकशुद्धेरनन्तरं वा.....य प्रतोलीमेत्य उपविष्टा । मम शुद्धिं यच्छत । जातायां बालः स्तनं गृहीष्यति । नृपेणोक्तम्—मम साराऽपि न । अधुना खड्गेन परिणीता श्रुता, परं दृष्ट्वापि न । पुत्रस्य का..... प्रधानान् प्रैषीत् । एन्मम दूषणं तत्र न मया सोढव्यम् । सा न मन्यते । पट्टराज्ञी ग्रहिता । स्त्री स्त्रीभणितेन मन्यते । सा एत्यावादीत्—किमिदमार-15
व्यम् ? । तयोक्तम्—तव कुले इदं.....मम तु न । नृपः स्वयमेत्य तां ग्राह—तव ममाधुना दर्शनम्, पुत्रस्य तु का कथा ? । उत्थीयताम् । देव ! सर्वथापि वार्त्ता दिव्यं विना न वाच्या । प्रधानैर्दिव्यं दत्तम् । राज्ञी सुत.....
.....वहिर्ययौ । पौरसहितो नृपश्च । तत्र लोहमयी नौस्तस्यां समधिरोष्य, दिव्यकर्त्ता क्षिप्यते । शुद्धे तरत्यशुद्धे वुडति । सा राज्ञीति कामा श्रावणामकरि.....त्यवद्राव इत्युक्त्वा नावमधिरुह । सपुत्रापि वुडिता । लोकः कोलाहलं यावत्करोति तावन्नावमधिरूढा देवी सशृङ्गारा शृङ्गारकोटिशटीपरिधाना, सहस्रकिरणताड-20
ङ्काम्यामलङ्कृतकपोला, पापक्षयेण हारेण विराजितवक्षःस्थला, माणिक्यपटेनाच्छादितवाला, संयोगसिद्धिशिप्राकरा सर्वैरपि दृष्टा शुद्धताला पपात । नृपेण नगरमध्ये प्रवेशिता । नृपो निशि तद्वेश्मनि इयाय । तयोपचरितः पृष्टवान्—अहं सर्वथा न जाने त्वं तु सत्येव या समुद्रेण शोधिता । इतः समुद्रदेवेन, प्रत्यक्षीभूयादितोऽपि स्वरूपमुक्तम्—नास्यापराधः । नृपेण सुतस्य बालधवल इति अभिधा चक्रे । सा राज्ञी पट्टराज्ञी कृता । एतानि तानि रत्नानि तस्यैव समर्पितानि ॥ इति राणकाम्बडप्रवन्धः ॥

25

२६. कुमारपालकारितामारिप्रवन्धः (B.P.)

§ ८३) अथैकदा श्रीकुमारपालदेवेन अमारौ प्रारब्धायामाश्विनशुदिपक्ष आयातः । कण्ठेश्वरीप्रभृतीनामवोटि-
कैर्नृपो विज्ञप्तः—देव ! सप्तम्यां पञ्चानां सप्त शतानि सप्त महिषाः, अष्टम्यामष्टौ शतानि अष्टौ महिषाः, नवम्यां नव
शतानि छागानां नव महिषाश्च देव्यै नृपेण देयाः । पूर्वराज्ञामयं क्रमः । नृपः प्रभृणां पार्श्वे गतः । कथिता
वार्त्ता । कर्णे उक्तं नृपः श्रुत्वोत्थितः । मापितास्ते देयं दास्यामः । वहिकाप्रमाणेन पशवो देवीसदने निक्षिप्ताः । 30
तद्वारे तालकं दत्त्वा नृपः स्वसौधं गतः । प्रातरायातो नृपः । उद्घाटितानि द्वाराणि । मध्ये दृष्टाः पशवः रोमन्था-
यमानाः । राज्ञा अवोटिका अभिहिताः—यद्यमभ्यो देवीभ्योऽरोचिष्यन्त तदा ग्रसिष्यन्त । परं न ग्रस्ताः ।

- शिरश्छित्वा बाहीआलीकिसोरसप्तशती, शेषतुरगाश्वभाण्डागारम्, कोष्ठागारम्, सेह्यकं दन्तिनम्, नव घडी हिरण्यस्य, चतुरस्रं कलशम्, मूढक ९ मौक्तिकानाम्, माणिकउ पछेडउ, शृङ्गारकोडि साडी, सहस्रकिण्ठता डङ्क २, पापक्षयो हारः, संयोगसिद्धिः शिप्रा-एवंविधं सर्वमादाय अम्बडः पत्तनं गतः । नृपः सम्मुखमाययौ मल्लिकार्जुनशिरसा नृपपादावपूजयत् । नृपस्तुष्टः, अम्बडस्य लाडदेशमुद्रां ददा । हस्ती दत्तः, कलशस्य (श्र)
- 5 मल्लिकार्जुनजयसूचकः । खगुप्तोदरादयः । इतो हस्तिनमादायाम्बडः खगृहं गतः । वाग्भटदेवो नमस्कृतः वत्स ! देवं नमस्कुरु । तथा कृते सति पुनरप्युक्तं बाहडदेवेन मन्त्रिणा-इयन्ति दिनानि राजपुत्रस्त्वमभूः । अधुना व्यापारी जातः । अतः श्रीहेमसूरीन् कुलगुरुन्मस्कुरु । पौषधागारे गतः । तैस्तु धर्मलामो न दत्तः । आशीर्वादे ऽस्तु । गृहे गत्वा प्रोक्तम्-अहं पौषधागारे गतः । तत्र गुरुणां धर्मलामस्यापि सन्देहः । मन्त्रिणा वाग्भटदेवे गुरव उक्ताः-यद्भवद्भिर्धर्मलामो न दत्तः । गुरुभिरुक्तम्-यदि अस्माभिर्नोक्तिस्तर्हि किं भृगुकच्छेन गतः । प्रासा
- 10 कथं श्रीमुनिसुव्रतस्वामिन उद्गरिष्यति । अनेकानन्यायान् करिष्यति । मन्त्रिणा वाग्भटदेवेनाम्बडस्याग्रे उक्तम् तेनोक्तम्-मम गुरव उद्धृतेः । प्रासादे हृष्टाः । द्विवेलमुद्धृते भोक्ष्ये, परं भूर्जं (?) विना शुष्माभिः किमपि न वक्तव्यम् । ततश्चलित्वा भृगुपुरे गतः । प्रवेशे जाते मञ्चमुपविष्टः । इतो देवीपूजिका योगिनीभिरन्विता समेत्यानम्य स्थिता समीपे समीपे समेत्य विवेश । अम्बडेन कूर्पराहता मञ्चकाद्गहिः पपात । मृता । कर्मस्थायः प्रारब्धः वर्षेण सम्पूर्णः । शिलाकोटिघटितः प्रासादो जातः, राणकोदयनस्य मनोरथश्च । अम्बडेन श्रीपत्तने एका विज्ञप्तिः
- 15 श्रीकुमारपालदेवस्य १, एका गुरुणां २, एका वाग्भटदेवस्य, ३ एका श्रीसङ्घस्य; एवं ४ ग्रहिताः । वाग्भटेन श्रीगुरुणां पुरो विज्ञप्तिर्मुक्ता । इदं किम् ? एषा अम्बडस्य विज्ञप्तिः । वर्षमेकं गतस्यासीत् । अद्य क विज्ञप्तिः ? विलोकयत । प्रतिष्ठोपर्याकारणमागतम् । मन्त्रिन् ! एतत् सत्यम् ? अहं किं जाने, विज्ञप्तिः कथयति । तर्हि चलयताम् । नृपो गुरुभिः सह प्राचालीत् । इतोऽर्द्धमार्गे जनः सम्मुखमाययौ । यदम्बडो न शक्नोति । गुरवः सङ्घं विमुच्य भृगुपुरे गताः । इतः प्रक्षीणधातुरम्बडो दृष्टः । देवीप्रासादं गत्वा ध्यानेन निविष्टः ।
- 20 इतो मुख्यपूजिकोदरे उदरवाटिर्जाता । सा कोक्यते । परिचारिका एत्य प्रभुमूचुः । अस्माकं स्वामिनी मुच्यताम् । तर्हि अम्बडोऽपि मुच्यताम् । स सकलो जग्धः पीतश्च । तर्ह्येषाऽपि म्रियताम् । जीवन्ती किं करोति । एक एव सार्थोऽस्तु । सा अत्यर्थं पीडिता प्रभूनेत्यावदत्-प्रसादं कृत्वा मां मुञ्चत । अम्बडमपि मुञ्च । तरु(?)वेष्टितं कृत्वा घृतकुम्भ्यां प्रक्षिप्ते यदिदं वक्ति, म मारिति मां कर्पति । ततः कृष्टा स्नानं कार्यः । यदि जलिपप्यते स तदा त्वमपि सज्जा भविष्यसि । दिनत्रयान्ते अम्बडः सज्जो जातः । माऽपि च । इतः श्रीसङ्घान्वितो नृपः प्राप्तः ।
- 25 गुरुभिः साकमम्बडः सम्मुखो ययौ । अम्बडेन दत्तकरा गुरवः प्रदक्षिणां यच्छन्ति । प्रासादं तुङ्गमालोक्य गुरुभिरुक्तम्-मया देवं गुरुं विना कोऽपि न स्तुतः । तव कीर्तनेन किञ्चिद्ब्रह्म्यामः । आदिशत ।

(१२०) किं कृतेन न यत्र त्वं यत्र त्वं किमसौ कलिः ।

कलौ चेद्भवतो जन्म कलिरस्तु कृतेन किम् ॥

- प्रतिष्ठा जाता । आरात्रिकोच्चारणाय नृपो विज्ञप्तः । नृपेणोक्तम्-त्वमेवोच्चारय । वाग्भटेनाप्यनुमतः ।
- 30 कर्तुमुद्यतः । नृपेण शृङ्खलं कनकमयं स्वकण्ठादुत्तार्याम्बडगले क्षिप्तम् । तेन च याचकानां पठतां गृहमारं दत्तम् । द्वारभट्टस्य तस्मिन् शृङ्खले दत्ते नृपेणोक्तमवतारय । तथा कृतेऽम्बडेन पृष्टम्-देव ! किमुन्मुक्ता जाताः । मया ज्ञानं जीवमपि दास्यसि । मम त्वया बहुकार्यमस्ति । मङ्गार्चादिषु जानेषु पुनः सङ्घः पत्तनं प्राप्तः । तत्र चैत्यवलयानके ९ घडी सुवर्णस्य चतुरस्रं कलशं ददा ।

१८२) अर्थकदा नृपः सेवायानं मल्लिकार्जुनमुनं ग्राह-पापक्षयादिरवपञ्चकस्योन्पत्यं वट । देव ! मल्लिकार्जु-

35 नादेकविंशः पूर्वजो धवलाजुनम्नस्य पञ्चदश प्रिया आमन् । एका नरेन्द्रमुता खट्वेन परिणीता । आनीय

वन्दीवास्थापि । नृपस्तां वेत्तीव न । शेषा मान्यतमाः । सा तु दैवमेवोपालभते स्म । अन्यदा पुरे काचित् परित्राजिका आगता । सा चेटीभिः राज्ञीसकाशमानीता । तयोक्तम्—किं वेत्सि ? । साऽऽह—

(१२१) दंसेमि तं पि ससिणं वसुहावइन्नं थंभे वि तस्स वि रविस्स रहं नहद्धे ।

आणेमि सवसुरसिद्धगणं गणाओ तं नत्थि भूमिवलये मद्द जं न सिद्धं ॥

प्रसीद, मम पतिं वशीकुरु । तथा करे सर्पपा जपित्वा र्जिताः । यथा तथा नृपस्य [भोजन]मध्ये देयाः । 5
तथा शाकं कृत्वा शिप्रां भृत्वा चैव्युक्ता—भोजनावसरोऽस्ति देवस्य परिवेषय । सा शृङ्गारं कर्तुं गता । देव्या चिन्तितम्—न ज्ञायते कदाचिदेपा वैरिणा ग्रहिता स्यात्तदा मे पतिमारिकायाः का गतिः स्यादिति मत्वा गवाक्षस्याधः समुद्रस्तत्र शिप्रां ढालयामास । चेटी उक्ता—शाकं सम्प्रति तिष्ठतु । कथम् ? । तत् करात्पपात । इतस्तेन वशीकृतः समुद्रो नृपरूपं कृत्वा रात्रावायातः । स तु देव्या नृपवदुपचरितो नित्यमेति । इतो देवी सगर्भाऽभूत् । चेटीं प्राहिणोत्—देव ! सीमन्तोन्नयनाय मुहूर्त्तमसत्स्वामिन्या गणापयत । नृप आह—का त्वम् ? , 10
का तव स्वामिनी ? । अहं तस्या नामापि न जाने । कस्य सुता.....णीता । तथा यदकृत्यं कृतं तन्मम किमुच्यते । साऽऽगत्य देवीं ग्राह—इत्थं निवेदयति । तयोक्तं समये ज्ञास्यते । इतः पुत्रो जातः । स्रतकशुद्धेरनन्तरं वा.....य प्रतोलीमेत्य उपविष्टा । मम शुद्धिं यच्छत । जातायां बालः स्ननं गृहीष्यति । नृपेणोक्तम्—मम साराऽपि न । अधुना खड्गेन परिणीता श्रुता, परं दृष्ट्वापि न । पुत्रस्य का.....प्रधानान् प्रैपीत् । एन्मम दूषणं तत्र न मया सोढव्यम् । सा न मन्यते । पट्टराज्ञी ग्रहिता । स्त्री स्त्रीभणितेन मन्यते । सा एत्यावादीत्—किमिदमार-15
ब्धम् ? । तयोक्तम्—तव कुले इदं.....मम तु न । नृपः स्वयमेत्य तां ग्राह—तव ममाधुना दर्शनम्, पुत्रस्य तु का कथा ? । उत्थीयताम् । देव ! सर्वथापि वार्त्ता दिव्यं विना न वाच्या । प्रधानैर्दिव्यं दत्तम् । राज्ञी सुत.....
.....वहिर्ययौ । पौरसहितो नृपश्च । तत्र लोहमयी नौस्तस्यां समधिरोष्य, दिव्यकर्त्ता क्षिप्यते । शुद्धे तरत्यशुद्धे बुडति । सा राज्ञीति कामा श्रावणामकरि.....त्यवद्राव इत्युक्त्वा नावमधिरुह । सपुत्रापि बुडिता । लोकः कोलाहलं यावत्करोति तावन्नावमधिरूढा देवी सशृङ्गारा शृङ्गारकोटिशटीपरिधाना, सहस्रकिरणताड-20
ङ्काम्यामलङ्कृतकपोला, पापक्षयेण हारेण विराजितवक्षःस्थला, माणिक्यपटेनाच्छादितवाला, संयोगसिद्धिशिप्रा-करा सर्वैरपि दृष्टा शुद्धताला पपात । नृपेण नगरमध्ये प्रवेशिता । नृपो निशि तद्देशमनि इयाय । तयोपचरितः पृष्ठवान्—अहं सर्वथा न जाने त्वं तु सत्येव या समुद्रेण शोधिता । इतः समुद्रदेवेन, प्रत्यक्षीभूयादितोऽपि स्वरूपमुक्तम्—नास्यापराधः । नृपेण सुतस्य बालधवल इति अभिधा चक्रे । सा राज्ञी पट्टराज्ञी कृता । एतानि तानि रत्नानि तस्यैव समर्पितानि ॥ इति राणकाम्बडप्रबन्धः ॥

25

२६. कुमारपालकारितामारिप्रबन्धः (B.P)

§ ८३) अथैकदा श्रीकुमारपालदेवेन अमारौ प्रारब्धायामाश्विनशुदिपक्ष आयातः । कण्ठेश्वरीप्रभृतीनामवोटि-
कैर्नृपो विज्ञप्तः—देव ! सप्तम्यां पशूनां सप्त शतानि सप्त महिषाः, अष्टम्यामष्टौ शतानि अष्टौ महिषाः, नवम्यां नव
शतानि छागानां नव महिषाश्च देव्यै नृपेण देयाः । पूर्वराज्ञामयं क्रमः । नृपः प्रभूणां पार्श्वे गतः । कथिता
वार्त्ता । कर्णे उक्तं नृपः श्रुत्वोत्थितः । भाषितास्ते देयं दास्यामः । वहिकाप्रमाणेन पशवो देवीसदने निक्षिप्ताः । 30
तद्वारे तालकं दत्त्वा नृपः स्वसौधं गतः । प्रातरायातो नृपः । उद्धाटितानि द्वाराणि । मध्ये दृष्टाः पशवः रोमन्था-
यमानाः । राज्ञा अवोटिका अभिहिताः—यद्यमूढो देवीभ्योऽरोचिष्यन्त तदा ग्रसिष्यन्त । परं न ग्रस्ताः ।

- शिरश्चित्वा वाहीआलीकिसोरसप्तशती, शेषतुरगाश्वभाण्डागारम्, कोष्ठागारम्, सेइयकं दन्तिनम्, नव घडी हिरण्यस्य, चतुरस्रं कलशम्, मूढक ९ मौक्तिकानाम्, माणिकउ पछेडउ, भृङ्गारकोडि साडी, सहस्रकिणता-
डङ्क २, पापक्षयो हारः, संयोगसिद्धिः शिप्रा-एवंविधं सर्वमादाय अम्बडः पत्तनं गतः । नृपः सम्मुखमाययौ ।
मल्लिकार्जुनशिरसा नृपपादावपूजयत् । नृपस्तुष्टः, अम्बडस्य लाडदेशमुद्रां ददौ । हस्ती दत्तः, कलशस्य(श्च)
5 मल्लिकार्जुनजयसूचकः । खगुप्तोदरादयः । इतो हस्तिनमादायाम्बडः खगृहं गतः । वाग्भटदेवो नमस्कृतः ।
वत्स ! देवं नमस्कुरु । तथा कृते सति पुनरप्युक्तं वाहडदेवेन मन्त्रिणा-इयन्ति दिनानि राजपुत्रस्त्वमभूः । अधुना
व्यापारी जातः । अतः श्रीहेमसूरीन् कुलगुरुन्ममस्कुरु । पौषधागारे गतः । तैस्तु धर्मलाभो न दत्तः । आशीर्वादो-
ऽस्तु । गृहे गत्वा प्रोक्तम्-अहं पौषधागारे गतः । तत्र गुरुणां धर्मलाभस्यापि सन्देहः । मन्त्रिणा वाग्भटदेवेन
गुरव उक्ताः-यद्भवद्भिर्धर्मलाभो न दत्तः । गुरुभिरुक्तम्-यदि अस्माभिर्नोक्तिस्तर्हि किं भृगुकच्छेन गतः । प्रासादं
10 कथं श्रीमुनिसुव्रतस्वामिन उद्धारिष्यति । अनेकानन्यायान् करिष्यति । मन्त्रिणा वाग्भटदेवेनाम्बडस्याग्रे उक्तम् ।
तेनोक्तम्-मम गुरव उद्धृतेः । प्रासादे हृष्टाः । द्विवेलमुद्धृते भोक्ष्ये, परं भूर्ज (?) विना युष्माभिः किमपि न वक्त-
व्यम् । ततश्चलित्वा भृगुपुरे गतः । प्रवेशे जाते मञ्चमुपविष्टः । इतो देवीपूजिका योगिनीभिरन्विता समेत्यानभ्यु-
त्थिता समीपे समीपे समेत्य विवेश । अम्बडेन कूर्पराहता मञ्चकाद्वहिः पपात । मृता । कर्मस्थायः प्रारब्धः ।
वर्षेण सम्पूर्णः । शिलाकोटिवटितः प्रासादो जातः, राणकोदयनस्य मनोरथश्च । अम्बडेन श्रीपत्तने एका विज्ञप्तिः
15 श्रीकुमारपालदेवस्य १, एका गुरुणां २, एका वाग्भटदेवस्य, ३ एका श्रीसङ्घस्य; एवं ४ ग्रहिताः । वाग्भटेन
श्रीगुरुणां पुरो विज्ञप्तिमुक्ता । इदं किम् ? । एषा अम्बडस्य विज्ञप्तिः । वर्षमेकं गतस्यासीत् । अद्य का
विज्ञप्तिः ? । विलोकयत । प्रतिष्ठोपर्याकारणमागतम् । मन्त्रिन् ! एतत् सत्यम् ? । अहं किं जाने, विज्ञप्तिः कथयति ।
तर्हि चलयताम् । नृपो गुरुभिः सह प्राचालीत् । इतोऽर्द्धमार्गे जनः सम्मुखमाययौ । यदम्बडो न शक्नोति ।
गुरवः सङ्घं विमुच्य भृगुपुरे गताः । इतः प्रक्षीणधातुरम्बडो दृष्टः । देवीप्रासादं गत्वा ध्यानेन निविष्टाः ।
20 इतो मुख्यपूजिकोदरे उदरवाटिर्जाता । सा कोकूयते । परिचारिका एत्य प्रभुमूचुः । अस्माकं स्वामिनी मुच्यताम् ।
तर्हि अम्बडोऽपि मुच्यताम् । स सकलो जग्धः पीतश्च । तर्हेपाऽपि प्रियताम् । जीवन्ती किं करोति । एक एव
सार्थोऽस्तु । सा अत्यर्थं पीडिता प्रभूनेत्यावदत्-प्रसादं कृत्वा मां मुञ्चत । अम्बडमपि मुञ्च । तरु(?)वेष्टितं कृत्वा
घृतकुम्भ्यां प्रक्षिप्ते यदिति वक्ति, म मारिति मां कर्पति । ततः कृद्वा स्नानं कार्यः । यदि जल्पिष्यते स तदा
त्वमपि सज्जा भविष्यसि । दिनत्रयान्ते अम्बडः सज्जो जातः । साऽपि च । इतः श्रीसङ्घान्वितो नृपः प्राप्तः ।
25 गुरुभिः साकमम्बडः सम्मुखो ययौ । अम्बडेन दत्तकरा गुरवः प्रदक्षिणां यच्छन्ति । प्रासादं तुङ्गमालोक्य
गुरुभिरुक्तम्-मया देवं गुरुं विना कोऽपि न स्तुतः । तव कीर्तनेन किञ्चिद्वक्ष्यामः । आदिशत ।

(१२०) किं कृतेन न यत्र त्वं यत्र त्वं किमसौ कलिः ।

कलौ चेद्भवतो जन्म कलिरस्तु कृतेन किम् ॥

- प्रतिष्ठा जाता । आरात्रिकोच्चारणाय नृपो विज्ञप्तः । नृपेणोक्तम्-त्वमेवोच्चारय । वाग्भटेनाप्यनुमतः ।
30 कर्तुमुद्यतः । नृपेण शृङ्खलं कनकमयं स्वकण्ठादुच्चार्याम्बडगले क्षिप्तम् । तेन च याचकानां पठतां गृहसारं दत्तम् ।
द्वारभट्टस्य तस्मिन् शृङ्खले दत्ते नृपेणोक्तमवतारय । तथा कृतेऽम्बडेन पृष्टम्-देव ! किमुत्सुका जाताः । मया ज्ञातं
जीवमपि दास्यसि । मम त्वया बहुकार्यमस्ति । सङ्घार्चादिषु जातेषु पुनः सङ्घः पत्तनं प्राप्तः । तत्र चैत्यवलोकने
९ घडी सुवर्णस्य चतुरस्रं कलशं ददौ ।

६८२) अर्थकदा नृपः सेवायानं मल्लिकार्जुनमुतं ग्राह-पापक्षयादिरवपञ्चकसौन्पत्यं वद । देव ! मल्लिकार्जु-

- 35 नादेकविंशः पूर्वजो धवलार्जुनमस्य पञ्चदश प्रिया आसन् । एका नरेन्द्रमुता स्वप्नेन परिणीता । आनीय

तस्मादमूढो मांसं नेष्टं किन्तु भवतामेवेष्टम् । तस्मादहं जीववधं न करिष्ये । ते विलक्षाः स्थिताः । छागमूढ-
समेन धनेन नैवेद्यानि कारितानि । अथाश्विनशुक्लदशम्यां कृतोपवासः क्षमापो निशि चन्द्रशालायां स्थितः ।
ध्यानेन पञ्चपरमेष्ठिपदं जपन्नस्ति । बहिर्द्धाःस्थाः सन्ति । गता बह्वी निगा । एका दिव्या स्त्री प्रत्यक्षीभूय जगाद-
राजन्नहं तव कुलदेवी कण्ठेश्वरी । त्वयाऽस्माकं देयं च न दत्तम् । नृपेणोक्तम्-दयालुरहम्, अतः परं पिपीलिका-
मपि न हन्मि, का कथा पशूनाम् । कण्ठेश्वरी इति श्रुत्वा क्रुद्धा नृपं शिरसि त्रिशूलेन हत्वा गता । नृपस्तक्षणा-
त्कुप्टी जातः । विखिना भृत्येन उदयनतनूजं वाग्भटमाकार्यं पप्रच्छ-मन्त्रिन् ! देवी पशून् याचते, दीयन्ते न वा ।
मन्त्रिणा दाक्षिण्यादुक्तम्-देव ! दीयते । मन्त्रिन् ! वणिगसि, यदेवं व्रूये तर्हि ममातः परं जीवितव्येनालम् ।
राज्यं प्राप्तम्, धर्मो लब्धः संसारतारकः, शत्रवो हताः । त्वरितं काष्ठसज्जतां कुरु । येनेदं मां दृष्ट्वा जनो
धर्मस्योद्गाहं विधास्यति । गुरुन् गत्वा मुक्तलापय । राजा विसृष्टो गतो गुरुणां पार्श्वे । स्वरूपं निवेदितम् ।
10 गुरुभिर्नीरमानाय्य कलापनीय (B कालापानीय) मपितम् । तेन पूर्वं देहाभ्यङ्गः कृतः पश्चात्पीतं च । नृपस्त-
क्ष्णं सुवर्णवर्णो जातो वपुषि । प्रातर्गुरुणां नन्तुं गतः । ततो गुरुभिर्देशना चक्रे । पश्चादमारिविषये विशेषो-
द्यमः कृतः ॥ एवममारिविषये कुमारपालप्रबन्धः ॥

२७. कुमारपालदेवतीर्थयात्राप्रबन्धः (B)

§ ८४) एकदा गुरुभिरुपदेशो दत्तः-

15 (१२२) शूराः सन्ति सहस्रशः प्रतिपदं विद्याविदोऽनेकशः
सन्ति श्रीपतयो निरस्तधनदास्तेऽपि क्षितौ भूरिशः ।
[ज्ञात्वा]-कर्ण्य निरीक्ष्य चान्यमनुजं दुःखार्दितं यन्मन-
स्ताद्रूप्यं प्रतिपद्यते सपदि ते सत्पूरुषाः पञ्चपाः ॥

एकदा प्रभुभिर्भरतस्य चक्रिणः साधर्मिकवात्सल्यकथा कथिता । नृपस्तां श्रुत्वा प्रतिग्रामं प्रतिपुरं साध-
20 मिकवात्सल्यमारेमे । तद्दृष्ट्वा कविः श्रीपालपुत्रः सिद्धपालोऽपाठीत्-

(१२३) क्षिप्त्वा वारिनिधिस्तले मणिगणं रत्नोत्करं रोहणो
रेण्वावृत्त्यसुवर्णमात्मनि दृढं बद्ध्वा सुवर्णाचलः ।
क्षमामध्ये च धनं निधाय धनदो विभ्यन् परेभ्यः स्थितः
किं स्यात्तैः कृपणैः समोऽयमखिलाऽर्थिभ्यः स्वमर्थं ददन् ॥

25 द्रम्मलक्ष १ दानम् । पं० श्रीधरेणोक्तम्-

(१२४) पूर्वं वीरजिनेश्वरे भगवति प्रख्यातिं धर्मं स्वयं
प्रज्ञावत्यभयेऽपि मन्त्रिणि न यां कर्तुं क्षमः श्रेणिकः ।
अक्लेशेन कुमारपालनृपतिस्तां जीवरक्षां व्यधात्
यस्यासाद्य वचस्सुधांशुपरमः श्रीहेमचन्द्रो गुरुः ॥

30

अत्रापि लक्षदानम् ।

अन्येषुः कथाप्रसङ्गे प्रभवः प्राहुः-पूर्वं भरतो राजा श्रीमालपुरे श्रीशत्रुञ्जये सोपारकेऽष्टापदे च जीवित-
स्वामिप्रतिमाश्चकार । श्रीमद्वसचक्रोच्छलितरजःपुञ्जध्यामलितदिक्चक्रवालः सङ्घपतिर्भूत्वा ववन्दे । तदाकर्ण्य
श्रीकुमारपालनृपतिः स्वयं कारिते देवालयेऽर्हद्विम्बमारोप्य ससैन्यः शत्रुञ्जयोजयन्तादियात्रायै चचाल । सङ्घेन

सह—उदयनसुतो वाग्भटश्चतुर्विंशतिमहाप्रासादकारापकः, नागराजश्रेष्ठिभूः श्रीमानाभटः, पद्मभापाचक्रवर्त्ती प्राग्वाटश्रीपालः, तत्तनयः सिद्धपालः कवीनां दादृणां धुर्यः, भाण्डागारिकः कपर्दी, परमारवंश्यः प्रह्लादनपुर-
निवेशकारकः प्रह्लादनः, राजेन्द्रदौहित्रः प्रतापमल्लः, नवनवतिलक्षस्वर्णस्वामी ठकरछाडाकः; तथा श्राविका
देवी श्रीभोपलदे, नृपपुत्री लीलू, राणाअंबडमाता, वसाह आभडपुत्री वाई चांपलदे—इत्यादिकोटीश्वरो
लोकः । सूरयः—श्रीदेवाचार्याः, श्रीअभयदेवसूरिशिष्याः श्रीजिनचन्द्रसूरयस्तेषां गुरुवान्धवाः श्रीजिनवल्लभ- 5
सूरयः, श्रीचैत्रगच्छीयाः श्रीधर्मसूरयः, श्रीवीराचार्याः—इत्यादिसूरिवर्गः । श्रीदेवसूरीणां भगिनी प्रवर्त्तिनी सर-
स्वती, श्रीहेमचन्द्रसूरीणां महत्तरापुष्पचूलाद्याः साध्व्यः । लक्षसंख्या मानवाः । एवंविधेन सङ्गेन सह स्थाने
स्थाने प्रभावनां कुर्वन् चैत्यपरिपाटीं च कुर्वन् याचकेभ्य इच्छानुरूपं भोजनं यच्छन् श्रीवर्द्धमानमार्गेण रैवतकाद्रौ
गतः । सांकलिआलीपद्यातले श्रीसङ्घः स्थितः । राज्ञोक्तम्—प्रभो ! पादमवधारयत, यथोपरि गम्यते । गुरुभिरु-
क्तम्—हे कुमारपालराजन् ! यूयं गच्छत, वयं पश्चादेप्यामः । नृपेणोक्तम्—गुरुन्विनोपरि कथं यामि ? । गुरु- 10
भिरुक्तम्—अत्रेदृशो जनप्रवादः, यत् यदोत्तमनरद्विकं छत्रशिलाऽथो यास्यति तदाऽनर्थः । अतो यूयं पूर्वं व्रजत ।
नृपस्तु धौतवासांसि परिधायोपरि गतस्तदनु गुरवः । सर्व तीर्थकार्यं कृत्वा नृपो वाग्भटदेवेन नूतनपद्यया मन्त्रि-
णाऽऽप्रेण कारितयोच्चारितः । तदनु तलहट्टिकायां जीर्णदुर्गे सङ्घवात्सल्यं सङ्घपूजां च कृत्वा देवपत्तने ससङ्घो
नृपो गतः । तत्र श्रीचन्द्रप्रभादितीर्थान्नमस्कृत्य वलमानः श्रीशत्रुञ्जयमधिरूढवान् । चैत्यपरिपाट्यां जायमानायां
भाण्डारिकः कपर्दी प्राह—

15

(१२५) श्रीचौलुक्य ! स दक्षिणस्तव करः पूर्वं समासूत्रित-
प्राणिप्राणविघातपातकसखः शुद्धो जिनेन्द्रार्चनात् ।
वामोऽप्येष तथैव पातकसखः शुद्धिं कथं प्राप्नुया-
न्न स्पृश्येत करेण चेद्यतिपतेः श्रीहेमचन्द्रप्रभोः ॥

§ ८५) मेरुमहाध्वजा—महापूजा—अमारिकादिसर्वं प्रवर्त्तितम् । मालोद्भवङ्गनमये राज्ञि सङ्घे चोपविष्टे मन्त्री 20
वाग्भटदेवो द्रम्मलक्षचतुष्कमवदत् । केनापि च्छन्नेनाष्टौ लक्षाः कृताः । एवं क्रमेण वर्द्धमानेषु कथितमपादकोटी-
श्वकार । नरेन्द्रश्चमत्कृतोऽवादीदुत्थाप्यताम् । न उत्थितः । यावद्दृश्यते मलिनवग्नौ वणिक् । गता मन्त्री उक्तः—
द्रम्मसौख्यं कृत्वा मालां प्रयच्छ । मन्त्री तेन सह पादुकान्तिके गन्त्या द्रम्मगौण्यं पप्रच्छ । तेन मपादकोटि-
मूल्यं माणिक्यं दर्शितम् । मन्त्रिणा पृष्टम्—इदं ते कुतः ? । तेनोक्तम्—मण्डागारमण्ड्यो मम पिता हंगो नाम गौग-
ष्ट्रिकः प्राग्वाटः । तत्पुत्रोऽहं जगडः । माता मे धारू । मम पित्रा नग्नममयेष्टं भाषितः—यन्म ! मया प्राहण- 25
यात्राधिरं कृताः, फलिताश्च । मेलितं धनम् । तेन क्रीतं मपादकोटिमूल्यं स्वमेकैकम् । एतमधुना मम श्रीयुगादि-
चरणः शरणम् । अनशनं प्रतिपन्नम् । उक्तं च—एकं श्रीनिमिने, एकं श्रीचन्द्रप्रभाय, द्वयमात्मनोऽन्नार्थं
दध्याः । वातधनमपि तव प्रचुरमस्ति । इदानीं यात्रायै मया माता महानीताग्नि । कपर्दिभयने मुक्ताग्नि ।
तां जरन्तीं मातरं सर्वतीर्थाधिकतया पुराणपुराणनिवेदितां मालां परिधापयिष्यामि । श्रुत्या मन्त्री तटः मद्दं च
सम्मुखं नीत्वा महोत्सवेनानीय सङ्घसमक्षं मालापरिधानं वाग्निम् । तन्मालिक्यं चर्म्मजटितं कृत्वा कण्ठाभरणे 30
मप्यमणित्थाने निवेद्य श्रीयुगादिदेवाय दत्तम् । देवं मुक्तालाप्य न्ययमागत्रिदमायाय मद्दः ममूर्त्तार्ये क्रमेण
चलितः । प्राप्तः श्रीपत्तने । प्रवर्त्तितं सङ्घवात्सल्यम् । प्रनितान्निदाथ [नादयः] । अन्नाग्निं शाययन् ॥

॥ इति श्रीकुमारपालदेवतीर्थयात्राप्रबन्धः ॥

तस्मादमूढो मांसं नेष्टं किन्तु भवतामेवेष्टम् । तस्मादहं जीववधं न करिष्ये । ते विलक्षाः स्थिताः । छागमूल्य-
समेन धनेन नैवेद्यानि कारितानि । अथाश्विनशुक्लदशम्यां कृतोपवासः क्षमापो निशि चन्द्रशालायां स्थितः ।
ध्यानेन पञ्चपरमेष्ठिपदं जपन्नस्ति । बहिर्द्वाःस्थाः सन्ति । गता बह्वी निशा । एका दिव्या स्त्री प्रत्यक्षीभूय जगाद-
राजन्नहं तव कुलदेवी कण्ठेश्वरी । त्वयाऽस्माकं देयं च न दत्तम् । नृपेणोक्तम्-दयालुरहम्, अतः परं पिपीलिका-
मपि न हन्मि, का कथा पशूनाम् । कण्ठेश्वरी इति श्रुत्वा क्रुद्धा नृपं गिरसि त्रिशूलेन हन्वा गता । नृपस्तत्क्षणा-
त्कुप्टी जातः । विखिना भृत्येन उदयनतनूजं वाग्भटमाकार्यं पप्रच्छ-मन्त्रिन् ! देवी पशून् याचते, दीयन्ते न वा ।
मन्त्रिणा दाक्षिण्यादुक्तम्-देव ! दीयते । मन्त्रिन् ! वणिगसि, यदेवं ब्रूये तर्हि ममातः परं जीवितव्येनालम् ।
राज्यं प्राप्तम्, धर्मो लब्धः संसारतारकः, शत्रवो हताः । त्वरितं काष्ठसज्जातं कुरु । येनेदृशं मां दृष्ट्वा जनो
धर्मस्योद्वाहं विधास्यति । गुरुन् गत्वा मुत्कलापय । राजा विसृष्टो गतो गुरुणां पार्श्वे । म्यरूपं निवेदितम् ।
10 गुरुभिर्नीरमानाय्य कलापनीय (B कालापनीय) मर्षितम् । तेन पूर्वं देहाभ्यङ्गः कृतः पश्चात्पीतं च । नृपस्त-
त्क्षणं सुवर्णवर्णो जातो वपुषि । प्रातर्गुरुणां नन्तुं गतः । ततो गुरुभिर्देशना चक्रे । पश्चादमारिविषये विशेषो-
द्यमः कृतः ॥ एवममारिविषये कुमारपालप्रबन्धः ॥

२७. कुमारपालदेवतीर्थयात्राप्रबन्धः (B)

§ ८४) एकदा गुरुभिरुपदेशो दत्तः-

15 (१२२) शूराः सन्ति सहस्रशः प्रतिपदं विद्याविदोऽनेकशः
सन्ति श्रीपतयो निरस्तधनदास्तेऽपि क्षितौ भूरिशः ।
[ज्ञात्वा-]कर्ण्य निरीक्ष्य चान्यमनुजं दुःखार्दितं यन्मन-
स्ताद्रूप्यं प्रतिपद्यते सपदि ते सत्पूरुषाः पञ्चपाः ॥

एकदा प्रभुभिर्भरतस्य चक्रिणः साधर्मिकवात्सल्यकथा कथिता । नृपस्तां श्रुत्वा प्रतिग्रामं प्रतिपुरं साध-
20 मिकवात्सल्यमारेमे । तद्दृष्ट्वा कविः श्रीपालपुत्रः सिद्धपालोऽपाठीत्-

(१२३) क्षिप्त्वा वारिनिधिस्तले मणिगणं रत्नोत्करं रोहणो
रेणवावृत्त्यसुवर्णमात्मनि दृढं बद्ध्वा सुवर्णाचलः ।
क्षमामध्ये च धनं निधाय धनदो विभ्यन् परेभ्यः स्थितः
किं स्यात्तैः कूपणैः समोऽयमखिलाऽर्थिभ्यः स्वमर्थं ददन् ॥

25 द्रम्मलक्ष १ दानम् । पं० श्रीधरैणोक्तम्-

(१२४) पूर्वं वीरजिनेश्वरे भगवति प्रख्यातिं धर्मं स्वयं
प्रज्ञावत्यभयेऽपि मन्त्रिणि न यां कर्तुं क्षमः श्रेणिकः ।
अक्लेशेन कुमारपालनृपतिस्तां जीवरक्षां व्यधात्
यस्यासाद्य वचस्सुधांशुपरमः श्रीहेमचन्द्रो गुरुः ॥

30

अत्रापि लक्षदानम् ।

अन्येषुः कथाप्रसङ्गे प्रभवः ग्राह्यः-पूर्वं भरतो राजा श्रीमालपुरे श्रीशत्रुञ्जये सोपारकेऽष्टापदे च जीवित-
स्वामिप्रतिमाश्चकार । श्रीसङ्घसचक्रोच्छलितरजःपुञ्जध्यामलितदिक्चक्रवालः सङ्घपतिर्भूत्वा वचन्दे । तदाकर्ण्य
श्रीकुमारपालनृपतिः स्वयं कारिते देवालयेऽर्हद्विम्बमारोप्य ससैन्यः शत्रुञ्जयोऽजयन्तादियात्रायै चचाल । सङ्घेन

सह—उदयनसुतो वाग्भटश्चतुर्विंशतिमहाप्रासादकारार्पकः, नागराजश्रेष्ठिभूः श्रीमानाभटः, पद्मभापाचक्रवर्त्ती प्राग्वाटश्रीपालः, तत्तनयः सिद्धपालः कवीनां दावृणां धुर्यः, भाण्डागारिकः कपर्दी, परमारवंश्यः प्रह्लादनपुर-
निवेशकारकः प्रह्लादनः, राजेन्द्रदौहित्रः प्रतापमल्लः, नवनवतिलक्षस्वर्णस्वामी ठक्करछाडाकः; तथा श्राविका
देवी श्रीभोपलदे, नृपपुत्री लील, राणाअंबडमाता, वसाह आभटपुत्री वाई चांपलदे—इत्यादिकोटीश्वरो
लोकः । सूरयः—श्रीदेवाचार्याः, श्रीअभयदेवसूरिशिष्याः श्रीजिनचन्द्रसूरयस्तेषां गुरुवान्धवाः श्रीजिनवल्लभ- 5
सूरयः, श्रीचैत्रगच्छीयाः श्रीधर्मसूरयः, श्रीवीराचार्याः—इत्यादिसूरिवर्गः । श्रीदेवसूरीणां भगिनी प्रवर्त्तिनी सर-
स्वती, श्रीहेमचन्द्रसूरीणां महत्तरापुष्पचूलाद्याः साध्व्यः । लक्षसंख्या मानवाः । एवंविधेन सङ्गेन सह स्थाने
स्थाने प्रभावनां कुर्वन् चैत्यपरिपाटीं च कुर्वन् याचकेभ्य इच्छानुरूपं भोजनं यच्छन् श्रीवर्द्धमानमार्गेण रैवतकाद्रौ
गतः । सांकलिआलीपद्यातले श्रीसङ्घः स्थितः । राज्ञोक्तम्—प्रभो ! पादमवधारयत, यथोपरि गम्यते । गुरुभिरु-
क्तम्—हे कुमारपालराजन् ! यूयं गच्छत, वयं पश्चादेष्यामः । नृपेणोक्तम्—गुरुन्विनोपरि कथं यामि ? । गुरु- 10
भिरुक्तम्—अत्रेदृशो जनप्रवादः, यत् यदोत्तमनरद्विकं छत्रशिलाऽधो यास्यति तदाऽनर्थः । अतो यूयं पूर्वं व्रजत ।
नृपस्तु धौतवासांसि परिधायोपरि गतस्तदनु गुरवः । सर्वं तीर्थकार्यं कृत्वा नृपो वाग्भटदेवेन नूतनपद्यया मन्त्रि-
णाऽऽग्नेण कारितयोच्चारितः । तदनु तलहट्टिकायां जीर्णदुर्गे सङ्घवात्सल्यं सङ्घपूजां च कृत्वा देवपत्तने ससङ्घो
नृपो गतः । तत्र श्रीचन्द्रप्रभादितीर्थान्नमस्कृत्य बलमानः श्रीशत्रुञ्जयमधिरूढवान् । चैत्यपरिपाट्यां जायमानायां
भाण्डारिकः कपर्दी प्राह—

15

(१२५) श्रीचौलुक्य ! स दक्षिणस्तव करः पूर्वं समासूत्रित-
प्राणिप्राणविधातपातकसखः शुद्धो जिनेन्द्रार्चनात् ।
वामोऽप्येष तथैव पातकसखः शुद्धिं कथं प्राप्नुया-
न्न स्पृश्येत करेण चैवतिपतेः श्रीहेमचन्द्रप्रभोः ॥

§ ८५) मेरुमहाध्वजा—महापूजा—अमारिकादिसर्वं प्रवर्त्तितम् । मालोद्घट्टनमये रात्रि सङ्घे चोपविष्टे मन्त्री 20
वाग्भटदेवो द्रम्मलक्षचतुष्कमवदत् । केनापि च्छन्नेनार्थं लक्षाः कृताः । एवं क्रमेण वर्द्धमानेषु कथित्सपादकोटी-
श्वकार । नरेन्द्रश्चमत्कृतोऽवादीदुत्थाप्यताम् । स उत्थितः । याचदृश्यते मलिनवग्नौ वणिक् । गद्या मन्त्री उक्तः—
द्रम्मसौस्थ्यं कृत्वा मालां प्रयच्छ । मन्त्री तेन मह पादुकान्तिके गत्वा द्रम्मसौस्थ्यं पप्रच्छ । तेन नपादकोटि-
मूल्यं माणिक्यं दर्शितम् । मन्त्रिणा पृष्टम्—इदं ते कुतः ? । तेनोक्तम्—महुआवात्मन्यो मम पिता हंगो नाम मारा-
ष्ट्रिकः प्राग्वाटः । तत्पुत्रोऽहं जगडः । माता मे धारु । मम पित्रा मरणममयेज्जं भापितः—यन्म ! मया प्रवहण- 25
यात्राधिरं कृताः, फलिताश्च । भेलितं धनम् । तेन क्रीतं नपादकोटिमूल्यं स्वमेदकम् । एवमधुना मम श्रीयुगादि-
चरणः शरणम् । अनशनं प्रतिपन्नम् । उक्तं च—एकं श्रीनिमिने, एकं श्रीचन्द्रप्रभाय, द्वयमात्मनोऽन्नर्थनं
दध्याः । वायधनमपि तव प्रचुरमस्ति । इदानीं यात्रायं मया माता महानीताग्नि । कर्षादिभवेन मुक्ताग्नि ।
तां जरन्तीं मातरं सर्वतीर्थाधिकतया पुराणपुरुषैर्निवेदितां मालां परिधायविष्यामि । श्रुत्वा मन्त्री हृष्टः गदं च
सम्मुखं नीत्वा महोत्सवेनानीय सद्यसमक्षं मालापरिधानं कारितम् । तन्मापिदयं स्वर्गजटितं कृत्वा कण्ठाभरणे 30
मध्यमणिस्थाने निवेश्य श्रीयुगादिदेवाय दत्तम् । देवं मुक्कलाप्य न्यवमागत्रिकमाधाय मद्गः ममूर्नार्यं क्रमेण
चलितः । प्राप्तः श्रीपत्तने । प्रवर्त्तितं सद्यवात्सल्यम् । प्रतिलाभिताश्च [नाधनः] । अमारिन्नु नाथर्तय ॥

॥ इति श्रीकुमारपालदेवतीर्थयात्राप्रबन्धः ॥

तस्मादमूढो मांसं नेष्टं किन्तु भवतामेवेष्टम् । तस्मादहं जीववधं न करिष्ये । ते विलक्षाः स्थिताः† । छागमूल्य-
 समेन धनेन नैवेद्यानि कारितानि । अथाश्विनशुक्लदशम्यां कृतोपवासः क्षमापो निशि चन्द्रशालायां स्थितः ।
 ध्यानेन पञ्चपरमेष्ठिपदं जपन्नस्ति । बहिर्द्वाःस्थाः सन्ति । गता बह्वी निशा । एका दिव्या स्त्री प्रत्यक्षीभूय जगाद-
 राजन्नहं तव कुलदेवी कण्ठेश्वरी । त्वयाऽस्माकं देयं च न दत्तम् । नृपेणोक्तम्-दयालुरहम्, अतःपरं पिपीलिका-
 5 मपि न हन्मि, का कथा पशूनाम् । कण्ठेश्वरी इति श्रुत्वा क्रुद्धा नृपं शिरसि त्रिशूलेन हत्वा गता । नृपस्तत्क्षणा-
 त्कुप्टी जातः । विखिना भृत्येन उदयनतनूजं वाग्भटमाकार्यं पप्रच्छ-मन्त्रिन् ! देवी पशून् याचते, दीयन्ते न वा ।
 मन्त्रिणा दाक्षिण्यादुक्तम्-देव ! दीयते । मन्त्रिन् ! वणिगसि, यदेवं व्रूषे तर्हि ममातः परं जीवितव्येनालम् ।
 राज्यं प्राप्तम्, धर्मो लब्धः संसारतारकः, शत्रवो हताः । त्वरितं काष्ठसज्जतां कुरु । येनेदृशं मां दृष्ट्वा जनो
 धर्मस्योद्वाहं विधास्यति । गुरुन् गत्वा मुत्कलापय । राज्ञा विस्मृष्टो गतो गुरुणां पार्श्वे । स्वरूपं निवेदितम् ।
 10 गुरुभिर्नीरमानाय्य कलापनीय (B कालापानीय) मर्षितम् । तेन पूर्वं देहाभ्यङ्गः कृतः पश्चात्पीतं च । नृपस्त-
 त्क्षणं सुवर्णवर्णो जातो वपुषि । प्रातर्गुरुणां नन्तुं गतः । ततो गुरुभिर्देशना चक्रे । पश्चादमारिविषये विज्ञेयो-
 द्यमः कृतः ॥ एवममारिविषये कुमारपालप्रबन्धः ॥

२७. कुमारपालदेवतीर्थयात्राप्रबन्धः (B)

§ ८४) एकदा गुरुभिरुपदेशो दत्तः-

15

(१२२) गुराः सन्ति सहस्रशः प्रतिपदं विद्याविदोऽनेकशः
 सन्ति श्रीपतयो निरस्तधनदास्तेऽपि क्षितौ भूरिशः ।
 [ज्ञात्वा-]कर्ण्य निरीक्ष्य चान्यमनुजं दुःस्वार्दितं यन्मन-
 स्ताद्रूप्यं प्रतिपद्यते सपदि ते सत्पूरुषाः पञ्चपाः ॥

एकदा प्रभुभिर्भरतस्य चक्रिणः साधर्मिकवात्सल्यकथा कथिता । नृपस्तां श्रुत्वा प्रतिग्रामं प्रतिपुरं साध-
 20 मिकवात्सल्यमारमे । तद्दृष्ट्वा कविः श्रीपालपुत्रः सिद्धपालोऽपाठीत्-

(१२३) क्षिप्त्वा वारिनिधिस्तले मणिगणं रत्नोत्करं रोहणो
 रेणवावृत्त्यसुवर्णमात्मनि दृढं बद्धा सुवर्णाचलः ।
 क्षमामध्ये च धनं निधाय धनदो विभ्यन् परेभ्यः स्थितः
 किं स्यात्तैः कृपणैः समोऽयमखिलाऽर्थिभ्यः स्वमर्थं ददन् ॥

25

द्रम्मलक्ष १ दानम् । पं० श्रीधरेणोक्तम्-

(१२४) पूर्वं वीरजिनेश्वरे भगवति प्रख्यातिं धर्मं स्वयं
 प्रज्ञावत्यभयेऽपि मन्त्रिणि न यां कर्तुं क्षमः श्रेणिकः ।
 अक्लेशेन कुमारपालनृपतिस्तां जीवरक्षां व्यधात्
 यस्यासाद्य वचस्तुधांशुपरमः श्रीहेमचन्द्रो गुरुः ॥

29

अत्रापि लक्षदानम् ।

अन्येद्युः कथाप्रसङ्गे प्रभवः प्राहुः-पूर्वं भरतो राजा श्रीमालपुरे श्रीशुभ्रये सोपारकेऽष्टापदे च जीवित-
 स्वामिप्रतिमाधकार । श्रीमद्वभचक्रोच्छलितगजः पृष्ठव्यामलिनदिक्रचक्रवालः मङ्गपतिर्भूत्वा ववन्दे । तदाकर्ण्य
 श्रीकुमारपालनृपतिः स्वयं कारिणे देवालयेऽर्द्धद्विभ्यमागेष्य मर्मन्यः शुश्रूषयोऽयन्तादियात्राय चचाल । मङ्गन

सह—उदयनसुतो वाग्भटश्चतुर्विंशतिमहाप्रासादकारार्पकः, नागराजश्रेष्ठिभूः श्रीमानाभटः, पद्मभापाचक्रवर्त्ती प्राग्वाटश्रीपालः, तत्तनयः सिद्धपालः कवीनां दावृणां धुर्यः, भाण्डागारिकः कपर्दी, परमारवंश्यः प्रह्लादनपुर- निवेशकारकः प्रह्लादनः, राजेन्द्रदौहित्रः प्रतापमल्लः, नवनवतिलक्षस्वर्णस्वामी ठकरछाडाकः; तथा श्राविका देवी श्रीभोपलदे, नृपपुत्री लील, राणाअंबडमाता, वसाह आभटपुत्री वाई चांपलदे—इत्यादिकोटीश्वरो लोकः । सूरयः—श्रीदेवाचार्याः, श्रीअभयदेवसूरिशिष्याः श्रीजिनचन्द्रसूरयस्तेषां गुरुवान्धवाः श्रीजिनवल्लभ- 5 सूरयः, श्रीचैत्रगच्छीयाः श्रीधर्मसूरयः, श्रीवीराचार्याः—इत्यादिसूरिवर्गः । श्रीदेवसूरीणां भगिनी प्रवर्त्तिनी सर- स्वती, श्रीहेमचन्द्रसूरीणां महत्तरापुष्पचूलाद्याः साध्व्यः । लक्षसंख्या मानवाः । एवंविधेन सङ्गेन सह स्थाने स्थाने प्रभावनां कुर्वन् चैत्यपरिपाटीं च कुर्वन् याचकेभ्य इच्छानुरूपं भोजनं यच्छन् श्रीवर्द्धमानमार्गेण रैवतकाद्रौ गतः । सांकलिआलीपद्यातले श्रीसङ्घः स्थितः । राज्ञोक्तम्—प्रभो ! पादमवधारयत, यथोपरि गम्यते । गुरुभिरु- 10 क्तम्—हे कुमारपालराजन् ! यूयं गच्छत, वयं पश्चादेष्यामः । नृपेणोक्तम्—गुरुन्विनोपरि कथं यामि ? । गुरु- 10 भिरुक्तम्—अत्रेदृशो जनप्रवादः, यत् यदोत्तमनरद्विकं छत्रशिलाऽधो यास्यति तदाऽनर्थः । अतो यूयं पूर्वं व्रजत । नृपस्तु धौतवासांसि परिधायोपरि गतस्तदनु गुरवः । सर्वं तीर्थकार्यं कृत्वा नृपो वाग्भटदेवेन नूतनपद्यया मन्त्रि- णाऽऽग्रेण कारितयोच्चारितः । तदनु तलहट्टिकायां जीर्णदुर्गे सङ्घवात्सल्यं सङ्घपूजां च कृत्वा देवपत्तने ससङ्घो नृपो गतः । तत्र श्रीचन्द्रप्रभादितीर्थान्नमस्कृत्य बलमानः श्रीशत्रुञ्जयमधिरूढवान् । चैत्यपरिपाट्यां जायमानायां भाण्डारिकः कपर्दी प्राह—

15

(१२५) श्रीचौलुक्य ! स दक्षिणस्तव करः पूर्वं समासूत्रित-
प्राणिप्राणविधातपातकसखः शुद्धो जिनेन्द्रार्चनात् ।
वामोऽप्येष तथैव पातकसखः शुद्धिं कथं प्राप्नुया-
न्न स्पृश्येत करेण चेद्यतिपतेः श्रीहेमचन्द्रप्रभोः ॥

§ ८५) मेरुमहाध्वजा—महापूजा—अमारिकादिसर्वं प्रवर्त्तितम् । मालोद्घटनसमये राज्ञि सङ्घे चोपविष्टे मन्त्री 20 वाग्भटदेवो द्रम्मलक्षचतुष्कमवदत् । केनापि च्छन्नेनाष्टौ लक्षाः कृताः । एवं क्रमेण वर्द्धमानेषु कश्चित्सपादकोटी- श्वकार । नरेन्द्रध्वमत्कृतोऽवादीदुत्थाप्यताम् । स उत्थितः । यावद्दृश्यते मलिनवग्नौ वणिकः । राज्ञा मन्त्री उक्तः— द्रम्मसौस्थ्यं कृत्वा मालां प्रयच्छ । मन्त्री तेन सह पादुकान्तिके गत्वा द्रम्मसौस्थ्यं पप्रच्छ । तेन सपादकोटि- मूल्यं माणिक्यं दर्शितम् । मन्त्रिणा पृष्टम्—इदं ते कुतः ? । तेनोक्तम्—मनुआयान्नज्यो मम पिता हंगो नाम गौरा- 25 प्ट्रिकः प्राग्वाटः । तत्पुत्रोऽहं जगडः । माता मे धारू । मम पित्रा मरणसमयेऽहं भाषितः—वन्म ! मया प्राहण- 25 यात्राश्विरं कृताः, फलिताश्च । मेलितं धनम् । तेन ग्रीतं सपादकोटिमूल्यं गतमेकैकम् । एवमधुना मम श्रीयुगादि- चरणः शरणम् । अनशनं प्रतिपन्नम् । उक्तं च—एकं श्रीनेमिने, एकं श्रीचन्द्रप्रभाय, द्वयमान्मनोऽन्तर्धनं दध्याः । वाराधनमपि तव प्रचुरमस्ति । इदानीं यात्रायै मया माता महानीनाज्मि । कपर्दिभवने मुक्ताज्मि । तां जरन्तीं मातरं सर्वतीर्थधिकतया पुराणपुराणैर्निवेदितां मालां परिधापयिष्यामि । श्रुत्वा मन्त्री हृष्टः गतं च सम्मुखं नीत्वा महोत्सवेनानीय सत्तसमर्थं मालापरिधानं कारितम् । तन्माणिक्यं स्वर्णजटितं कृत्वा कण्ठाभरणे 30 मध्यमणिस्थाने निवेश्य श्रीयुगादिदेवाय दत्तम् । देवं मुक्कलाप्य स्वपमागविक्रमायाय मद्रः समुत्तार्य क्रमेण चलितः । प्राप्तः श्रीपत्तने । प्रवर्त्तितं नृपवात्सल्यम् । प्रतिलाभिताश्च [नाध्वः] । अन्तर्गन्तु ग्राधर्तव ॥

॥ इति श्रीकुमारपालदेवतीर्थयात्राप्रबन्धः ॥

तस्मादमूढ्यो मांसं नेष्टं किन्तु भवतामेवेष्टम् । तस्मादहं जीववधं न करिष्ये । ते विलक्षाः स्थिताः† । छागमूल्य-
समेन धनेन नैवेद्यानि कारितानि । अथाश्विनशुक्लदशम्यां कृतोपवासः क्षमापो निशि चन्द्रशालायां स्थितः ।
ध्यानेन पञ्चपरमेष्ठिपदं जपन्नस्ति । वहिर्द्वाःस्थाः सन्ति । गता बह्वी निशा । एका दिव्या स्त्री प्रत्यक्षीभूय जगद-
राजन्नहं तव कुलदेवी कण्टेश्वरी । त्वयाऽस्माकं देयं च न दत्तम् । नृपेणोक्तम्-दयालुरहम्, अतः परं पिपीलिका-
मपि न हन्मि, का कथा पशूनाम् । कण्टेश्वरी इति श्रुत्वा क्रुद्धा नृपं शिरसि त्रिशूलेन हत्वा गता । नृपस्तत्क्षणा-
त्कुप्टी जातः । विखिना भृत्येन उदयनतनूजं वाग्भटमाकार्य पप्रच्छ-मन्त्रिन् ! देवी पशून् याचते, दीयन्ते न वा ।
मन्त्रिणा दाक्षिण्यादुक्तम्-देव ! दीयते । मन्त्रिन् ! वणिगसि, यदेवं ब्रूये तर्हि ममातः परं जीवितव्येनालम् ।
राज्यं प्राप्तम्, धर्मो लब्धः संसारतारकः, शत्रवो हताः । त्वरितं काष्ठसज्जतां कुरु । येनेदं मां दृष्ट्वा जने
धर्मस्योद्वाहं विधास्यति । गुरुन् गत्वा मुक्तलापय । राज्ञा विसृष्टो गतो गुरुणां पार्श्वे । स्वरूपं निवेदितम् ।
10 गुरुभिर्नीरमानाय्य कलापनीय (B कालापानीय) मर्षितम् । तेन पूर्वं देहाभ्यङ्गः कृतः पश्चात्पीतं च । नृपस्त-
त्क्षणं सुवर्णवर्णो जातो वपुषि । प्रातर्गुरुणां नन्तुं गतः । ततो गुरुभिर्देशना चक्रे । पश्चादमारिविषये विशेषो-
द्यमः कृतः ॥ एवममारिविषये कुमारपालप्रबन्धः ॥

२७. कुमारपालदेवतीर्थयात्राप्रबन्धः (B)

§ ८४) एकदा गुरुभिरुपदेशो दत्तः-

15

(१२२) शूराः सन्ति सहस्रशः प्रतिपदं विद्याविदोऽनेकशः
सन्ति श्रीपतयो निरस्तधनदास्तेऽपि क्षितौ भूरिशः ।
[ज्ञात्वा-]कर्ण्य निरीक्ष्य चान्यमनुजं दुःखार्दितं यन्मन-
स्ताद्रूप्यं प्रतिपद्यते सपदि ते सत्पूरुपाः पञ्चपाः ॥

एकदा प्रभुभिर्मरतस्य चक्रिणः साधर्मिकवात्सल्यकथा कथिता । नृपस्तां श्रुत्वा प्रतिग्रामं प्रतिपुरं साध-
20 र्मिकवात्सल्यमारेमे । तद्दृष्ट्वा कविः श्रीपालपुत्रः सिद्धपालोऽपाठीत्-

(१२३) क्षिप्त्वा वारिनिधिस्तले मणिगणं रत्नोत्करं रोहणो
रेण्वावृत्यसुवर्णमात्मनि दृढं बद्धा सुवर्णाचलः ।
क्षमामध्ये च धनं निधाय धनदो विभ्यन् परेभ्यः स्थितः
किं स्यात्तैः कृपणैः समोऽयमखिलाऽर्थिभ्यः स्वमर्थं ददन् ॥

25

द्रम्मलक्ष १ दानम् । पं० श्रीधरेणोक्तम्-

(१२४) पूर्वं वीरजिनेश्वरे भगवति प्रख्याति धर्मं स्वयं
प्रज्ञावत्यभयेऽपि मन्त्रिणि न यां कर्तुं क्षमः श्रेणिकः ।
अक्लेशेन कुमारपालनृपतिस्तां जीवरक्षां व्यधात्
यस्यासाद्य वचस्तुधांशुपरमः श्रीहेमचन्द्रो गुरुः ॥

30

अत्रापि लक्षदानम् ।

अन्वेषुः कथाप्रसङ्गे प्रभवः ग्राह्यः-पूर्वं भरतो राजा श्रीमालपुरे श्रीशत्रुञ्जये सोपारकेऽष्टापदे च जीवित-
सामिग्रनिमाधकार । श्रीमद्भगवत्क्रोच्छलितरजःपुञ्जध्यामलितदिक्चक्रवालः सङ्घपतिर्भूत्वा ववन्दे । तदाकर्ण्य
श्रीकुमारपालनृपतिः स्वयं कारिते देवालयेऽर्द्धस्त्रिममारोप्य समन्यः शत्रुञ्जयोऽजयन्तादियात्राय चचाल । सङ्घं

सह—उदयनसुतो वाग्भटश्चतुर्विंशतिमहाप्रासादकारापकः, नागराजश्रेष्ठिभूः श्रीमानामडः, पद्मभापाचक्रवर्त्ती प्राग्वाटश्रीपालः, तत्तनयः सिद्धपालः कवीनां दावृणां धुर्यः, भाण्डागारिकः कपर्दी, परमारवंश्यः प्रह्लादनपुर- निवेशकारकः प्रह्लादनः, राजेन्द्रदौहित्रः प्रतापमल्लः, नवनवतिलक्षस्वर्णास्वामी ठकरछाडाकः; तथा श्राविका देवी श्रीभोपलदे, नृपपुत्री लीलू, राणाअंबडमाता, वसाह आभडपुत्री वाई चांपलदे—इत्यादिकोटीश्वरो लोकः । सूरयः—श्रीदेवाचार्याः, श्रीअभयदेवसूरिशिष्याः श्रीजिनचन्द्रसूरयस्तेषां गुरुवान्धवाः श्रीजिनवल्लभ- 5 सूरयः, श्रीचैत्रगच्छीयाः श्रीधर्मसूरयः, श्रीवीराचार्याः—इत्यादिसूरिवर्गः । श्रीदेवसूरीणां भगिनी प्रवर्त्तिनी सर- स्वती, श्रीहेमचन्द्रसूरीणां महत्तरापुष्पचूलाद्याः साध्व्यः । लक्षसंख्या मानवाः । एवंविधेन सङ्गेन सह स्थाने स्थाने प्रभावनां कुर्वन् चैत्यपरिपाटीं च कुर्वन् याचकेभ्य इच्छानुरूपं भोजनं यच्छन् श्रीवर्द्धमानमार्गेण रैवतकाद्रौ गतः । सांकलिआलीपद्यातले श्रीसङ्घः स्थितः । राज्ञोक्तम्—प्रभो ! पादमवधारयत, यथोपरि गम्यते । गुरुभिरु- 10 क्तम्—हे कुमारपालराजन् ! यूयं गच्छत, वयं पश्चादप्यामः । नृपेणोक्तम्—गुरुन्विनोपरि कथं यामि ? । गुरु- 10 भिरुक्तम्—अत्रेदृशो जनप्रवादः, यत् यदोत्तमनरद्विकं छत्रशिलाऽथो यास्यति तदाऽनर्थः । अतो यूयं पूर्वं व्रजत । नृपस्तु धौतवासांसि परिधायोपरि गतस्तदनु गुरवः । सर्वे तीर्थकार्यं कृत्वा नृपो वाग्भटदेवेन नूतनपद्यया मन्त्रि- णाऽऽग्नेण कारितयोच्चारितः । तदनु तलहट्टिकायां जीर्णदुर्गे सङ्घात्सल्यं सङ्घपूजां च कृत्वा देवपत्तने ससङ्घो नृपो गतः । तत्र श्रीचन्द्रप्रभादितीर्थान्नमस्कृत्य वलमानः श्रीशत्रुञ्जयमधिरूढवान् । चैत्यपरिपाट्यां जायमानायां भाण्डारिकः कपर्दी प्राह—

15

(१२५) श्रीचौलुक्य ! स दक्षिणस्तव करः पूर्वं समासूत्रित-
प्राणिप्राणविधातपातकसखः शुद्धो जिनेन्द्रार्चनात् ।
वामोऽप्येष तथैव पातकसखः शुद्धिं कथं प्राप्नुया-
न्न स्पृश्येत करेण चेद्यतिपतेः श्रीहेमचन्द्रप्रभोः ॥

§ ८५) मेरुमहाध्वजा—महापूजा—अमारिकादिसर्वं प्रवर्त्तितम् । मालोद्घट्टनमये राज्ञि सङ्गे चोपविष्टे मन्त्री 20 वाग्भटदेवो द्रम्मलक्षचतुष्कमवदत् । केनापि च्छन्नेनाष्टौ लक्षाः कृताः । एवं क्रमेण वर्द्धमानेषु कथितमपादकोटी- श्वकार । नरेन्द्रश्चमत्कृतोऽवादीदुत्थाप्यताम् । स उत्थितः । यावदृश्यते मलिनयग्नो यणिक् । राज्ञा मन्त्री उक्तः— द्रम्मसौख्यं कृत्वा मालां प्रयच्छ । मन्त्री तेन सह पादुकान्तिके गत्वा द्रम्मसौख्यं पश्यन् । तेन मपादकोटि- 25 मूल्यं माणिक्यं दर्शितम् । मन्त्रिणा पृष्टम्—इदं ते कुतः ? । तेनोक्तम्—महाराजान्तर्यामिणो मम पिता हंगो नाम गौरा- ध्रिकः प्राग्वाटः । तत्पुत्रोऽहं जगडः । माता मे धारू । मम पित्रा मरणमयेऽहं भावितः—यन्म ! मया प्राहण- 25 यात्राधिरं कृताः, फलिताश्च । मेलितं धनम् । तेन क्रीतं मपादकोटिमूल्यं स्वमेकैरम् । एतमधुना मम श्रीयुगादि- चरणः शरणम् । अनशनं प्रतिपन्नम् । उक्तं च—एकं श्रीनेमिने, एकं श्रीचन्द्रप्रभाय, द्वयमात्मनोऽन्तर्यं दध्याः । वासधनमपि तव प्रचुरमस्ति । इदानीं यात्रायै मया माता महानीताग्नि । कपर्दिभरने मुक्ताग्नि । तां जरन्तीं मातरं सर्वतीर्थाधिकतया पुराणपुराणविदिनां मालां परिधायविश्यामि । श्रुत्वा मन्त्री हृष्टः महं च सम्मुखं नीत्वा महोत्सवेनानीय सङ्घसमक्षं मालापरिधानं कारितम् । तन्नातिक्रम्य स्वर्गजटितं कृत्वा कण्ठाग्रणे 30 मध्यमणिस्थाने निवेश्य श्रीयुगादिदेवाय दत्तम् । देवं ह्नुकलाप्य स्वयमागत्रिकमात्राय महः समर्पय क्रमेण चलितः । प्राप्तः श्रीपत्तने । प्रवर्त्तितं सङ्घदान्तल्यम् । प्रतिलाभिताश्च [नाघवः] । अन्तरिन्तु शायदेव ॥

॥ इति श्रीकुमारपालदेवतीर्थयात्राप्रबन्धः ॥

तस्मादमूढो मांसं नेष्टं किन्तु भवतामेवेष्टम् । तस्मादहं जीववधं न करिष्ये । ते विलक्षाः स्थिताः । छागमूल्य-
समेन धनेन नैवेद्यानि कारितानि । अथाश्विनशुक्लदशम्यां कृतोपवासः क्षमापो निशि चन्द्रशालायां स्थितः ।
ध्यानेन पञ्चपरमेष्ठिपदं जपन्नस्ति । वहिर्द्वाःस्थाः सन्ति । गता बह्वी निशा । एका दिव्या स्त्री प्रत्यक्षीभूय जगद्-
राजन्नहं तव कुलदेवी कण्ठेश्वरी । त्वयाऽस्माकं देयं च न दत्तम् । नृपेणोक्तम्-दयालुरहम्, अतः परं पिपीलिका-
5 मपि न हन्मि, का कथा पशूनाम् । कण्ठेश्वरी इति श्रुत्वा क्रुद्धा नृपं शिरसि त्रिशूलेन हत्वा गता । नृपस्तत्क्षणा-
त्कुप्टी जातः । विखिना भृत्येन उदयनतनूजं चाग्भटमाकार्यं पप्रच्छ-मन्त्रिन् ! देवीं पशून् याचते, दीयन्ते न वा ।
मन्त्रिणा दाक्षिण्यादुक्तम्-देव ! दीयते । मन्त्रिन् ! वणिगसि, यदेवं व्रूये तर्हि ममातः परं जीवितव्येनालम् ।
राज्यं प्राप्तम्, धर्मो लब्धः संसारतारकः, शत्रवो हताः । त्वरितं काष्ठसज्जतां कुरु । येनेदं मां दृष्ट्वा जनो
धर्मस्योद्वाहं विधास्यति । गुरून् गत्वा मुक्तलापय । राज्ञा विसृष्टो गतो गुरूणां पार्श्वे । स्वरूपं निवेदितम् ।
10 गुरुभिर्नीरमानाय्य कलापनीय (B कालापानीय) मर्षितम् । तेन पूर्वं देहाभ्यङ्गः कृतः पश्चात्पीतं च । नृपस्त-
त्क्षणं सुवर्णवर्णो जातो वपुषि । प्रातर्गुरूणां नन्तुं गतः । ततो गुरुभिर्देशना चक्रे । पश्चादमारिविषये विशेषो-
द्यमः कृतः ॥ एवममारिविषये कुमारपालप्रबन्धः ॥

२७. कुमारपालदेवतीर्थयात्राप्रबन्धः (B)

§ ८४) एकदा गुरुभिरुपदेशो दत्तः-

15 (१२२) शूराः सन्ति सहस्रशः प्रतिपदं विद्याविदोऽनेकशः
सन्ति श्रीपतयो निरस्तधनदास्तेऽपि क्षितौ भूरिशः ।
[ज्ञात्वा]-कर्ण्य निरीक्ष्य चान्यमनुजं दुःखार्दितं यन्मन-
स्तादृश्यं प्रतिपद्यते सपदि ते सत्पूरुषाः पञ्चपाः ॥

एकदा प्रभुभिर्मरतस्य चक्रिणः साधर्मिकवात्सल्यकथा कथिता । नृपस्तां श्रुत्वा प्रतिग्रामं प्रतिपुरं साध-
20 मिकवात्सल्यमारेमे । तद्दृष्ट्वा कविः श्रीपालपुत्रः सिद्धपालोऽपाठीत्-

(१२३) क्षिप्त्वा वारिनिधिस्तले मणिगणं रत्नोत्करं रोहणो
रेण्वावृत्त्यसुवर्णमात्मनि दृढं बद्ध्वा सुवर्णाचलः ।
क्षमामध्ये च धनं निधाय धनदो विभ्यन् परेभ्यः स्थितः
किं स्यात्तैः कृपणैः समोऽयमखिलाऽर्थिभ्यः स्वमर्थं ददन् ॥

25 द्रुमलक्ष १ दानम् । पं० श्रीधरेणोक्तम्-

(१२४) पूर्वं वीरजिनेश्वरे भगवति प्रख्याति धर्मं स्वयं
प्रज्ञावत्यभयेऽपि मन्त्रिणि न यां कर्तुं क्षमः श्रेणिकः ।
अक्रेड्येन कुमारपालनृपतिस्तां जीवरक्षां व्यधात्
यस्यासाद्य वचस्सुवांशुपरमः श्रीहेमचन्द्रो गुरुः ॥

30

अत्रापि लक्षदानम् ।

अन्येषुः कथाप्रसङ्गे प्रभवः प्राहुः-पूर्वं मग्नो राजा श्रीमालपुरे श्रीगजुञ्जये सोपारकेऽष्टापदे च जीवित-
स्वामिप्रतिमाश्चकार । श्रीमद्वभेचक्रोच्छलितगजः पुञ्जध्यामलितदिकचक्रवालः सद्भवतिर्भूत्वा ववन्दे । तदाकथं
श्रीकुमान्पालनृपतिः स्वयं काग्निं देवालयेऽर्द्धस्मिन्मागेऽप्य मर्मन्थः शत्रुञ्जयोऽजयन्तादियात्रायै चचाल । मङ्गनं

सह—उदयनसुतो वाग्भटश्चतुर्विंशतिमहाप्रासादकारार्पकः, नागराजश्रेष्ठिभूः श्रीमानाभडः, पद्मभापाचक्रवर्त्ती प्राग्वाटश्रीपालः, तत्तनयः सिद्धपालः कवीनां दावृणां धुर्यः, भाण्डागारिकः कपर्दी, परमारवंश्यः प्रह्लादनपुर- निवेशकारकः प्रह्लादनः, राजेन्द्रदौहित्रः प्रतापमल्लः, नवनवतिलक्षस्वर्णस्वामी ठकरछाडाकः, तथा श्राविका देवी श्रीभोपलदे, नृपपुत्री लीलू, राणाअंबडमाता, वसाह आभडपुत्री वाई चांपलदे—इत्यादिकोटीश्वरो लोकः । सूरयः—श्रीदेवाचार्याः, श्रीअभयदेवसूरिशिष्याः श्रीजिनचन्द्रसूरयस्तेषां गुरुवान्धवाः श्रीजिनवल्लभ- 5 सूरयः, श्रीचैत्रगच्छीयाः श्रीधर्मसूरयः, श्रीवीराचार्याः—इत्यादिसूरिवर्गः । श्रीदेवसूरीणां भगिनी प्रवर्त्तिनी सर- स्वती, श्रीहेमचन्द्रसूरीणां महत्तरापुष्पचूलाद्याः साध्व्यः । लक्षसंख्या मानवाः । एवंविधेन सङ्गेन सह स्थाने स्थाने प्रभावनां कुर्वन् चैत्यपरिपाटीं च कुर्वन् याचकेभ्य इच्छानुरूपं भोजनं यच्छन् श्रीवर्द्धमानमार्गेण रैवतकाद्रौ गतः । सांकलिआलीपद्यातले श्रीसङ्घः स्थितः । राज्ञोक्तम्—प्रभो ! पादमवधारयत, यथोपरि गम्यते । गुरुभिरु- 10 क्तम्—हे कुमारपालराजन् ! यूयं गच्छत, वयं पश्चादेष्टव्यामः । नृपेणोक्तम्—गुरुन्विनोपरि कथं यामि ? । गुरु- भिरुक्तम्—अत्रेदृशो जनप्रवादः, यत् यदोत्तमनरद्विकं छत्रशिलाऽधो यास्यति तदाऽनर्थः । अतो यूयं पूर्वं व्रजत । नृपस्तु धौतवासांसि परिधायोपरि गतस्तदनु गुरवः । सर्व तीर्थकार्यं कृत्वा नृपो वाग्भटदेवेन नूतनपद्यया मन्त्रि- णाऽऽप्रेण कारितयोच्चारितः । तदनु तलहट्टिकायां जीर्णदुर्गे सङ्घवात्सल्यं सङ्घपूजां च कृत्वा देवपत्तने ससङ्घो नृपो गतः । तत्र श्रीचन्द्रप्रभादितीर्थान्नमस्कृत्य बलमानः श्रीशत्रुञ्जयमधिरूढवान् । चैत्यपरिपाट्यां जायमानायां भाण्डारिकः कपर्दी प्राह—

15

(१२५) श्रीचौलुक्य ! स दक्षिणस्तव करः पूर्व समासूत्रित-
प्राणिप्राणविधातपातकसखः शुद्धो जिनेन्द्रार्चनात् ।
वामोऽप्येष तथैव पातकसखः शुद्धिं कथं प्राप्नुया-
न्न स्पृश्येत करेण चैद्यतिपतेः श्रीहेमचन्द्रप्रभोः ॥

§ ८५) मेरुमहाध्वजा—महापूजा—अमारिकादिसर्वं प्रवर्त्तितम् । मालोद्घट्टनगमये रात्रि सङ्घे चोपविष्टे मन्त्री 20 वाग्भटदेवो द्रम्मलक्षचतुष्कमवदत् । केनापि च्छन्नेनाष्टौ लक्षाः कृताः । एवं क्रमेण वर्द्धमानेषु कश्चित्मपादकोटी- श्वकार । नरेन्द्रश्चमत्कृतोऽवादीदुत्थाप्यताम् । स उत्थितः । यावद्दृश्यते मलिनवसनो वणिक् । राजा मन्त्री उक्तः— द्रम्मसौस्थ्यं कृत्वा मालां प्रयच्छ । मन्त्री तेन सह पादुकान्तिके गत्वा द्रम्मसौस्थ्यं पप्रच्छ । तेन मपादकोटि- मूल्यं माणिक्यं दर्शितम् । मन्त्रिणा पृष्टम्—इदं ते कुतः ? । तेनोक्तम्—मनुआयान्नग्यो मम पिता हंगो नाम गौरा- ष्ट्रिकः प्राग्वाटः । तत्पुत्रोऽहं जगडः । माता मे धारू । मम पित्रा मरणममयेऽतं भाषिनः—गन्तुं ! मया प्राहण- 25 यात्राधिरं कृताः, फलिताश्च । मेलितं धनम् । तेन क्रीतं मपादकोटिमूल्यं गतमेकैकम् । एतमगुना मम श्रीयुगादि- चरणः शरणम् । अनशनं प्रतिपन्नम् । उक्तं च—एकं श्रीनेमिने, एकं श्रीचन्द्रप्रभाय, द्वयमान्मनोऽन्नधनं दध्याः । बाधधनमपि तव प्रचुरमस्ति । इदानीं यात्रायै मया माना महानीताग्निः । कर्षतिभरणे मुक्ताग्निः । तां जरन्तीं मातरं सर्वतीर्थाधिकतया पुराणपुराणनिवेदितां मालां परिधापयिष्यामि । श्रुत्वा मन्त्री दृष्टः गदं च सम्मुखं नीत्वा महोत्सवेनानीय सप्तसमक्षं मालापरिधानं कारितम् । तन्माणिक्यं स्वर्णजटिनं कृत्वा कण्ठाभरणे 30 मध्यमणिस्थाने निवेश्य श्रीयुगादिदेवाय दत्तम् । देवं मुक्कलाप्य न्यवमारात्रिकमाश्रय नदः समुत्तीर्य क्रमेण चलितः । प्राप्तः श्रीपत्तने । प्रवर्त्तितं नद्वान्त्सल्यम् । प्रतिहामिनाश्च [नाध्वः] । अमागिन्तु आद्यर्तद ॥

॥ इति श्रीकुमारपालदेवतीर्थयात्राप्रवन्धः ॥

तस्मादमूढो मांसं नेष्टं किन्तु भवतामेवेष्टम् । तस्मादहं जीववधं न करिष्ये । ते विलक्षाः स्थिताः । छागमूल्य-
 समेन धनेन नैवेद्यानि कारितानि । अथाश्विनशुक्लदशम्यां कृतोपवासः क्षमापो निशि चन्द्रशालायां स्थितः ।
 ध्यानेन पञ्चपरमेष्ठिपदं जपन्नस्ति । वहिर्द्वाःस्थाः सन्ति । गता बह्वी निशा । एका दिव्या स्त्री प्रत्यक्षीभूय जगद-
 राजन्नहं तव कुलदेवी कण्टेश्वरी । त्वयाऽस्माकं देयं च न दत्तम् । नृपेणोक्तम्-दयालुरहम्, अतःपरं पिपीलिका-
 5 मपि न हन्मि, का कथा पशूनाम् । कण्टेश्वरी इति श्रुत्वा कुद्रा नृपं शिरसि त्रिशूलेन हत्वा गता । नृपस्तत्क्षणा-
 त्कुप्टी जातः । विखिना भृत्येन उदयनतनूजं वाग्भटमाकार्यं पप्रच्छ-मन्त्रिन् ! देवी पशून् याचते, दीयन्ते न वा ।
 मन्त्रिणा दाक्षिण्यादुक्तम्-देव ! दीयते । मन्त्रिन् ! वणिगसि, यदेवं त्रूपे तर्हि ममातः परं जीवितव्येनालम् ।
 राज्यं प्राप्तम्, धर्मो लब्धः संसारतारकः, शत्रवो हताः । त्वरितं काष्ठसज्जतां कुरु । येनेदृशं मां दृष्ट्वा जनो
 धर्मस्योद्वाहं विधास्यति । गुरुन् गत्वा मुत्कलापय । राज्ञा विसृष्टो गतो गुरूणां पार्श्वे । स्वरूपं निवेदितम् ।
 10 गुरुभिर्नीरमानाय्य कलापनीय (B कालापनीय) मपितम् । तेन पूर्वं देहाभ्यङ्गः कृतः पश्चात्पीतं च । नृप-
 त्क्षणं सुवर्णवर्णो जातो वपुषि । प्रातर्गुरूणां नन्तुं गतः । ततो गुरुभिर्देशना चक्रे । पश्चादमारिविषये विशेषो-
 दयः कृतः ॥ एवममारिविषये कुमारपालप्रबन्धः ॥

२७. कुमारपालदेवतीर्थयात्राप्रबन्धः (B)

§ ८४) एकदा गुरुभिरुपदेशो दत्तः-

15

(१२२) शूराः सन्ति सहस्रशः प्रतिपदं विद्याविदोऽनेकशः
 सन्ति श्रीपतयो निरस्तधनदास्तेऽपि क्षितौ भूरिशः ।
 [ज्ञात्वा-]कर्ण्य निरीक्ष्य चान्यमनुजं दुःखार्दितं यन्मन-
 स्ताद्रूप्यं प्रतिपद्यते सपदि ते सत्पूरुपाः पञ्चपाः ॥

एकदा प्रभुभिर्भरतस्य चक्रिणः साधर्मिकवात्सल्यकथा कथिता । नृपस्तां श्रुत्वा प्रतिग्रामं प्रतिपुरं साध-
 20 मिकवात्सल्यमारेमे । तद्दृष्ट्वा कविः श्रीपालपुत्रः सिद्धपालोऽपाठीत्-

(१२३) क्षिप्त्वा वारिनिधिस्तले मणिगणं रत्नोत्करं रोहणे
 रेण्वावृत्त्यसुवर्णमात्मनि दृढं बद्ध्वा सुवर्णाचलः ।
 क्षमामध्ये च धनं निधाय धनदो विभ्यन् परेभ्यः स्थितः
 किं स्यात्तैः कृपणैः समोऽयमखिलाऽर्थिभ्यः स्वमर्थं ददन् ॥

25

द्रुमलक्ष १ दानम् । पं० श्रीधरेणोक्तम्-

(१२४) पूर्वं वीरजिनेश्वरे भगवति प्रख्याति धर्म स्वयं
 प्रज्ञावत्यभयेऽपि मन्त्रिणि न यां कर्तुं क्षमः श्रेणिकः ।
 अक्लेशेन कुमारपालनृपतिस्तां जीवरक्षां व्यधात्
 यस्यासाद्य वचस्सुधांशुपरमः श्रीहेमचन्द्रो गुरुः ॥

30

अत्रापि लक्षदानम् ।

अन्येद्युः कथाप्रसङ्गे प्रभवः ग्राह्यः-पूर्वं भरतो राजा श्रीमालपुरे श्रीशुश्रूषे सोपारकेऽष्टापदे च जीवित-
 स्वामिप्रतिमाधकार । श्रीमद्वभेचक्रोच्छलितरजःपुञ्जध्यामलितदिक्चक्रवालः मङ्गपतिर्भूत्वा वचन्दे । तदाकर्ण्य
 श्रीकुमारपालनृपतिः स्वयं कारिते देवालयेऽर्हद्विम्बमारोप्य समन्वयः शुश्रूषयोऽनन्तादियात्राय चचाल । मङ्गन

सह—उदयनसुतो वाग्भटश्चतुर्विंशतिमहाप्रासादकारापकः, नागराजश्रेष्ठिभूः श्रीमानाभडः, पडभापाचक्रवर्ती प्राग्वाटश्रीपालः, तत्तनयः सिद्धपालः कवीनां दातृणां धुर्यः, भाण्डागारिकः कपर्दी, परमारवंश्यः प्रह्लादनपुर- निवेशकारकः प्रह्लादनः, राजेन्द्रदौहित्रः प्रतापमल्लः, नवनवतिलक्षस्वर्णखामी ठकरछाडाकः; तथा श्राविका देवी श्रीभोपलदे, नृपपुत्री लील, राणाअंबडमाता, वसाह आभडपुत्री बाई चांपलदे—इत्यादिकोटीश्वरो लोकः । सूरयः—श्रीदेवाचार्याः, श्रीअभयदेवसूरिशिष्याः श्रीजिनचन्द्रसूरयस्तेषां गुरुवान्धवाः श्रीजिनवल्लभ- 5 सूरयः, श्रीचैत्रगच्छीयाः श्रीधर्मसूरयः, श्रीवीराचार्याः—इत्यादिसूरिवर्गः । श्रीदेवसूरीणां भगिनी प्रवर्त्तिनी सर- स्वती, श्रीहेमचन्द्रसूरीणां महत्तरापुष्पचूलाद्याः साध्व्यः । लक्षसंख्या मानवाः । एवंविधेन सङ्गेन सह स्थाने स्थाने प्रभावनां कुर्वन् चैत्यपरिपाटीं च कुर्वन् याचकेभ्य इच्छानुरूपं भोजनं यच्छन् श्रीवर्द्धमानमार्गेण रैवतकाद्रौ गतः । सांकलिआलीपघातले श्रीसङ्घः स्थितः । राज्ञोक्तम्—प्रभो ! पादमवधारयत, यथोपरि गम्यते । गुरुभिरु- 10 क्तम्—हे कुमारपालराजन् ! यूयं गच्छत, वयं पश्चादेष्ट्यामः । नृपेणोक्तम्—गुरुन्विनोपरि कथं यामि ? । गुरु- भिरुक्तम्—अत्रेदृशो जनप्रवादः, यत् यदोत्तमनरद्विकं छत्रशिलाऽधो यास्यति तदाऽनर्थः । अतो यूयं पूर्वं व्रजत । नृपस्तु धौतवासांसि परिधायोपरि गतस्तदनु गुरवः । सर्वं तीर्थकार्यं कृत्वा नृपो वाग्भटदेवेन नूतनपद्यया मन्त्रि- णाऽऽश्रेण कारितयोत्तारितः । तदनु तलहड्डिकायां जीर्णदुर्गे सङ्घवात्सल्यं सङ्घपूजां च कृत्वा देवपत्तने ससङ्घो नृपो गतः । तत्र श्रीचन्द्रप्रभादितीर्थान्नमस्कृत्य बलमानः श्रीशत्रुञ्जयमधिरूढवान् । चैत्यपरिपाट्यां जायमानायां भाण्डारिकः कपर्दी प्राह— 15

(१२५) श्रीचौलुक्य ! स दक्षिणस्तव करः पूर्वं समासूत्रित-
प्राणिप्राणविघातपातकसखः शुद्धो जिनेन्द्रार्चनात् ।
वामोऽप्येष तथैव पातकसखः शुद्धिं कथं प्राप्नुया-
न्न स्पृश्येत करेण चेद्यतिपतेः श्रीहेमचन्द्रप्रभोः ॥

§ ८५) मेरुमहाध्वजा—महापूजा—अमारिकादिसर्वं प्रवर्त्तितम् । मालोद्धवइनसमये राज्ञि सङ्घे चोपविष्टे मन्त्री 20 वाग्भटदेवो द्रम्मलक्षचतुष्कमवदत् । केनापि च्छन्नेनाष्टौ लक्षाः कृताः । एवं क्रमेण वर्द्धमानेषु कश्चित्सपादकोटी- श्वकार । नरेन्द्रश्चमत्कृतोऽवादीदुत्थाप्यताम् । स उत्थितः । यावद्दृश्यते मलिनवसनो वणिक् । राज्ञा मन्त्री उक्तः— द्रम्मसौस्थ्यं कृत्वा मालां प्रयच्छ । मन्त्री तेन सह पादुकान्तिके गत्वा द्रम्मसौस्थ्यं पप्रच्छ । तेन सपादकोटि- मूल्यं माणिक्यं दर्शितम् । मन्त्रिणा पृष्टम्—इदं ते कुतः ? । तेनोक्तम्—महुआवास्तव्यो मम पिता हंसो नाम सौरा- ट्ट्रिकः प्राग्वाटः । तत्पुत्रोऽहं जगडः । माता मे धारु । मम पित्रा मरणसमयेऽहं भाषितः—वत्स ! मया प्रवहण- 25 यात्राश्विरं कृताः, फलिताश्च । मेलितं धनम् । तेन क्रीतं सपादकोटिमूल्यं रत्नमेकैकम् । एवमधुना मम श्रियुगादि- चरणः शरणम् । अनशनं प्रतिपन्नम् । उक्तं च—एकं श्रीनेमिने, एकं श्रीचन्द्रप्रभाय, द्वयमात्मनोऽन्तर्धनं दध्याः । बाह्यधनमपि तव प्रचुरमस्ति । इदानीं यात्रायै मया माता सहानीताऽस्ति । कपर्दिभवने मुक्ताऽस्ति । तां जरन्तीं मातरं सर्वतीर्थाधिकतया पुराणपुरुषैर्निवेदितां मालां परिधापयिष्यामि । श्रुत्वा मन्त्री हृष्टः सङ्घं च सम्मुखं नीत्वा महोत्सवेनानीय सङ्घसमक्षं मालापरिधानं कारितम् । तन्माणिक्यं स्वर्णजटितं कृत्वा कण्ठाभरणे 30 मध्यमणिस्थाने निवेश्य श्रीयुगादिदेवाय दत्तम् । देवं मुक्तलाप्य स्वयमारान्निकमाधाय मद्यः समुत्तीर्य क्रमेण चलितः । प्राप्तः श्रीपत्तने । प्रवर्त्तितं सङ्घवात्सल्यम् । प्रतिलाभिताश्च [माधवः] । अमारिस्तु गार्धनव ॥

॥ इति श्रीकुमारपालदेवतीर्थयात्राप्रबन्धः ॥

तस्मादमूढो मांसं नेष्टं किन्तु भवतामेवेष्टम् । तस्मादहं जीववधं न करिष्ये । ते विलक्षाः स्थिताः । छागमूल्य-
समेन धनेन नैवेद्यानि कारितानि । अथाश्विनशुक्लदशम्यां कृतोपवासः क्षमापो निशि चन्द्रशालायां स्थितः ।
ध्यानेन पञ्चपरमेष्ठिपदं जपन्नस्ति । वहिर्द्वाःस्थाः सन्ति । गता बह्वी निशा । एका दिव्या स्त्री प्रत्यक्षीभूय जगाद-
राजन्नहं तव कुलदेवी कण्टेश्वरी । त्वयाऽस्माकं देयं च न दत्तम् । नृपेणोक्तम्-दयालुरहम्, अतः परं पिपीलिका-
मपि न हन्मि, का कथा पशूनाम् । कण्टेश्वरी इति श्रुत्वा क्रुद्धा नृपं शिरसि त्रिशूलेन हत्वा गता । नृपस्तत्क्षणा-
त्कुप्टी जातः । विखिना भृत्येन उदयनतनूजं वाग्भटमाकार्यं पप्रच्छ-मन्त्रिन् ! देवी पशून् याचते, दीयन्ते न वा ।
मन्त्रिणा दाक्षिण्यादुक्तम्-देव ! दीयते । मन्त्रिन् ! वणिगसि, यदेवं व्रूये तर्हि ममातः परं जीवितव्येनालम् ।
राज्यं प्राप्तम्, धर्मो लब्धः संसारतारकः, शत्रवो हताः । त्वरितं काष्ठसज्जतां कुरु । येनेदृशं मां दृष्ट्वा जनो
धर्मस्योद्वाहं विधास्यति । गुरुन् गत्वा मुत्कलापय । राज्ञा विसृष्टो गतो गुरुणां पार्श्वे । स्वरूपं निवेदितम् ।
गुरुभिर्निरमानाय्य कलापनीय (B कालापानीय) मर्षितम् । तेन पूर्वं देहाभ्यङ्गः कृतः पश्चात्पीतं च । नृपस्त-
त्क्षणं सुवर्णवर्णो जातो वपुषि । प्रातर्गुरुणां नन्तुं गतः । ततो गुरुभिर्देशना चक्रे । पश्चादमारिविषये विशेषो-
द्यमः कृतः ॥ एवममारिविषये कुमारपालप्रवन्धः ॥

२७. कुमारपालदेवतीर्थयात्राप्रवन्धः (B)

§ ८४) एकदा गुरुभिरुपदेशो दत्तः-

15 (१२२) गूराः सन्ति सहस्रशः प्रतिपदं विद्याविदोऽनेकशः
सन्ति श्रीपतयो निरस्तधनदास्तेऽपि क्षितौ भूरिशः ।
[ज्ञात्वा-]कर्ण्य निरीक्ष्य चान्यमनुजं दुःखार्दितं यन्मन-
स्ताद्रूप्यं प्रतिपद्यते सपदि ते सत्पूरुषाः पञ्चपाः ॥

एकदा प्रभुभिर्मरुतस्य चक्रिणः साधर्मिकवात्सल्यकथा कथिता । नृपस्तां श्रुत्वा प्रतिग्रामं प्रतिपुरं साध-
मिकवात्सल्यमारेमे । तद्दृष्ट्वा कविः श्रीपालपुत्रः सिद्धपालोऽपाठीत्-

(१२३) क्षिप्त्वा वारिनिधिस्तले मणिगणं रत्नोत्करं रोहणो
रेण्वावृत्त्यसुवर्णमात्मनि दृढं बद्धा सुवर्णाचलः ।
क्षमामध्ये च धनं निधाय धनदो विभ्यन् परेभ्यः स्थितः
किं स्यात्तैः कृपणैः समोऽयमखिलाऽर्थिभ्यः स्वमर्थं ददन् ॥

25 द्रुमलक्ष १ दानम् । पं० श्रीधरैणोक्तम्-

(१२४) पूर्वं वीरजिनेश्वरे भगवति प्रख्याति धर्मं स्वयं
प्रज्ञावत्यभयेऽपि मन्त्रिणि न यां कर्तुं क्षमः श्रेणिकः ।
अक्लेशेन कुमारपालनृपतिस्तां जीवरक्षां व्यधात्
यस्यासाद्य वचस्तुधांशुपरमः श्रीहेमचन्द्रो गुरुः ॥

३१

अत्रापि लक्षदानम् ।

अन्येषुः कथाप्रसङ्गे प्रभवः प्राहुः-पूर्वं मरुतो राजा श्रीमालपुरं श्रीशुद्धवे सोपारकेऽष्टापदे च जीवित-
स्वामिप्रतिमाधकार । श्रीमद्भगवत्क्रोच्छलितगजः पृष्ठध्यामलितदिक्चक्रवालः मद्भयनिर्भृत्वा ववन्दे । तदाकर्ण्य
श्रीहृन्नाम्पालनृपतिः न्ययं काग्निं देवालयेऽर्द्धिस्वमारोप्य मर्मन्यः शुद्धयोजयन्नादियात्राय चचाल । मद्भन

सह—उदयनसुतो वाग्भटश्चतुर्विंशतिमहाप्रासादकारापकः, नागराजश्रेष्ठिभूः श्रीमानाभडः, पडभापाचक्रवर्त्ती प्राग्वाटश्रीपालः, तत्तनयः सिद्धपालः कवीनां दावृणां धुर्यः, भाण्डागारिकः कपर्दी, परमारवंश्यः प्रह्लादनपुर-
निवेशकारकः प्रह्लादनः, राजेन्द्रदौहित्रः प्रतापमल्लः, नवनवतिलक्षस्वर्णस्वामी ठकरछाडाकः; तथा श्रीविका
देवी श्रीभोपलदे, नृपपुत्री लीलू, राणाअंबडमाता, वसाह आभडपुत्री वाई चांपलदे—इत्यादिकोटीश्वरो
लोकः । सूरयः—श्रीदेवाचार्याः, श्रीअभयदेवसूरिशिष्याः श्रीजिनचन्द्रसूरयस्तेषां गुरुवान्धवाः श्रीजिनवल्लभ- 5
सूरयः, श्रीचैत्रगच्छीयाः श्रीधर्मसूरयः, श्रीवीराचार्याः—इत्यादिसूरिवर्गः । श्रीदेवसूरीणां भगिनी प्रवर्त्तिनी सर-
स्वती, श्रीहेमचन्द्रसूरीणां महत्तरापुष्पचूलाद्याः साध्व्यः । लक्षसंख्या मानवाः । एवंविधेन सङ्गेन सह स्थाने
स्थाने प्रभावनां कुर्वन् चैत्यपरिपाटीं च कुर्वन् याचकेभ्य इच्छानुरूपं भोजनं यच्छन् श्रीवर्द्धमानमार्गेण रैवतकाद्रौ
गतः । सांकलिआलीपद्यातले श्रीसङ्घः स्थितः । राज्ञोक्तम्—प्रभो ! पादमवधारयत, यथोपरि गम्यते । गुरुभिरु-
क्तम्—हे कुमारपालराजन् ! यूयं गच्छत, वयं पश्चादेष्यामः । नृपेणोक्तम्—गुरुन्विनोपरि कथं यामि ? । गुरु- 10
भिरुक्तम्—अत्रेदृशो जनप्रवादः, यत् यदोत्तमनरद्विकं छत्रशिलाऽधो यास्यति तदाऽनर्थः । अतो यूयं पूर्वं व्रजत ।
नृपस्तु धौतवासांसि परिधायोपरि गतस्तदनु गुरवः । सर्वं तीर्थकार्यं कृत्वा नृपो वाग्भटदेवेन नूतनपद्यया मन्त्रि-
णाऽऽप्रेण कारितयोच्चारितः । तदनु तलहडिकायां जीर्णार्दुरे सङ्घवात्सल्यं सङ्घपूजां च कृत्वा देवपत्तने ससङ्घो
नृपो गतः । तत्र श्रीचन्द्रप्रभादितीर्थान्नमस्कृत्य वलमानः श्रीशत्रुञ्जयमधिरूढवान् । चैत्यपरिपाट्यां जायमानायां
भाण्डारिकः कपर्दी प्राह—

15

(१२५) श्रीचौलुक्य ! स दक्षिणस्तव करः पूर्वं समासूत्रित-
प्राणिप्राणविघातपातकसखः शुद्धो जिनेन्द्रार्चनात् ।
वामोऽप्येष तथैव पातकसखः शुद्धिं कथं प्राप्नुया-
न्न स्पृश्येत करेण चेद्यतिपतेः श्रीहेमचन्द्रप्रभोः ॥

§ ८५) मेरुमहाध्वजा—महापूजा—अमारिकादिसर्वं प्रवर्त्तितम् । मालोद्धट्टनसमये राज्ञि सङ्घे चोपविष्टे मन्त्री 20
वाग्भटदेवो द्रम्मलक्षचतुष्कमवदत् । केनापि च्छन्नेनाष्टौ लक्षाः कृताः । एवं क्रमेण वर्द्धमानेषु कश्चित्सपादकोटी-
श्वकार । नरेन्द्रश्चमत्कृतोऽवादीदुत्थाप्यताम् । स उत्थितः । यावद्दृश्यते मलिनवसनो वणिक् । राजा मन्त्री उक्तः—
द्रम्मसौस्थ्यं कृत्वा मालां प्रयच्छ । मन्त्री तेन सह पादुकान्तिके गत्वा द्रम्मसौस्थ्यं पप्रच्छ । तेन सपादकोटि-
मूल्यं माणिक्यं दर्शितम् । मन्त्रिणा पृष्टम्—इदं ते कुतः ? । तेनोक्तम्—महुआवास्तव्यो मम पिता हंसो नाम सौरा-
ष्ट्रिकः प्राग्वाटः । तत्पुत्रोऽहं जगडः । माता मे धारू । मम पित्रा मरणममयेऽहं भाषितः—वत्स ! मया प्रवहण- 25
यात्राशिरं कृताः, फलिताश्च । मेलितं धनम् । तेन क्रीतं सपादकोटिमूल्यं रत्नमेकैकम् । एवमधुना मम श्रीयुगादि-
चरणः शरणम् । अनशनं प्रतिपन्नम् । उक्तं च—एकं श्रीनेमिने, एकं श्रीचन्द्रप्रभाय, द्वयमात्मनोऽन्तर्धनं
दध्याः । वाह्यधनमपि तव प्रचुरमस्ति । इदानीं यात्रायै मया माता महानीताऽस्ति । कपर्दिभवने मुक्ताऽस्ति ।
तां जरन्तीं मातरं सर्वतीर्थाधिकतया पुराणपुरुषैर्निवेदितां मालां परिधापयिष्यामि । श्रुत्वा मन्त्री हृष्टः मत्तं च
सम्मुखं नीत्वा महोत्सवेनानीय सङ्घसमक्षं मालापरिधानं कारितम् । तन्माणिक्यं स्वर्णजटितं कृत्वा कण्ठाभरणे 30
मध्यमणिस्थाने निवेश्य श्रीयुगादिदेवाय दत्तम् । देवं मुक्तलाप्य स्वयमारत्रिकमाधाय मत्तः समुत्थितः क्रमेण
चलितः । प्राप्तः श्रीपत्तने । प्रवर्त्तितं सङ्घवात्सल्यम् । प्रतिलाभिताश्च [माधवः] । अमाग्निं यात्रयन्त ॥

॥ इति श्रीकुमारपालदेवतीर्थयात्राप्रबन्धः ॥

तस्मादमृभ्यो मांसं नेष्टं किन्तु भवतामेवेष्टम् । तस्मादहं जीववधं न करिष्ये । ते विलक्षाः स्थिताः । छागमूल्य-
 समेन धनेन नैवेद्यानि कारितानि । अथाश्विनशुक्लदशम्यां कृतोपवासः क्षमापो निशि चन्द्रशालायां स्थितः ।
 ध्यानेन पञ्चपरमेष्ठिपदं जपन्नस्ति । बहिर्द्वाःस्थाः सन्ति । गता बह्वी निशा । एका दिव्या स्त्री प्रत्यक्षीभूय जगाद-
 राजन्नहं तव कुलदेवी कण्ठेश्वरी । त्वयाऽस्माकं देयं च न दत्तम् । नृपेणोक्तम्-दयालुरहम्, अतः परं पिपीलिका-
 5 मपि न हन्मि, का कथा पशूनाम् । कण्ठेश्वरी इति श्रुत्वा कुट्टा नृपं शिरसि त्रिशूलेन हत्वा गता । नृपस्तत्क्षणा-
 त्कुप्टी जातः । विखिना भृत्येन उदयनतनूजं वाग्भटमाकार्यं पप्रच्छ-मन्त्रिन् ! देवी पशून् याचते, दीयन्ते न वा ।
 मन्त्रिणा दाक्षिण्यादुक्तम्-देव ! दीयते । मन्त्रिन् ! वणिगसि, यदेवं व्रूये तर्हि ममातः परं जीवितव्येनालम् ।
 राज्यं प्राप्तम्, धर्मो लब्धः संसारतारकः, शत्रवो हताः । त्वरितं काष्ठसज्जतां कुरु । येनेदृशं मां दृष्ट्वा जनो
 धर्मस्योद्गाहं विधास्यति । गुरुन् गत्वा मुत्कलापय । राज्ञा विसृष्टो गतो गुरुणां पार्श्वे । स्वरूपं निवेदितम् ।
 10 गुरुभिर्नीरमानाय्य कलापनीय (B कालापनीय) मर्षितम् । तेन पूर्वं देहाम्यङ्गः कृतः पश्चात्पीतं च । नृपस्त-
 त्क्ष्णं सुवर्णवर्णो जातो वपुषि । प्रातर्गुरुणां नन्तुं गतः । ततो गुरुभिर्देशना चक्रे । पश्चादमारिविषये विशेषो-
 द्यमः कृतः ॥ एवममारिविषये कुमारपालप्रवन्धः ॥

२७. कुमारपालदेवतीर्थयात्राप्रवन्धः (B)

§ ८४) एकदा गुरुभिरुपदेशो दत्तः-

15 (१२२) गुराः सन्ति सहस्रशः प्रतिपदं विद्याविदोऽनेकशः
 सन्ति श्रीपतयो निरस्तधनदास्तेऽपि क्षितौ भूरिशः ।
 [ज्ञात्वा-]कर्ण्य निरीक्ष्य चान्यमनुजं दुःखार्दितं यन्मन-
 स्ताद्रूप्यं प्रतिपद्यते सपदि ते सत्पूरुषाः पञ्चपाः ॥

एकदा प्रभुभिर्भरतस्य चक्रिणः साधर्मिकवात्सल्यकथा कथिता । नृपस्तां श्रुत्वा प्रतिग्रामं प्रतिपुरं साध-
 20 मिकवात्सल्यमारेमे । तद्दृष्ट्वा कविः श्रीपालपुत्रः सिद्धपालोऽपाठीत्-

(१२३) क्षिप्त्वा वारिनिधिस्तले मणिगणं रत्नोत्करं रोहणो
 रेणवावृत्यसुवर्णमात्मनि दृढं बद्ध्वा सुवर्णाचलः ।
 क्षमामध्ये च धनं निधाय धनदो विभ्यन् परेभ्यः स्थिनः
 किं स्यात्तैः कृपणैः समोऽयमखिलाऽर्थिभ्यः स्वमर्थं ददन् ॥

25 द्रम्मलब्धं १ दानम् । पं० श्रीधरेणोक्तम्-

(१२४) पूर्वं वीरजिनेश्वरे भगवति प्रख्यातिं धर्मं स्वयं
 प्रज्ञावत्यभयेऽपि मन्त्रिणि न यां कर्तुं क्षमः श्रेणिकः ।
 अक्लेशेन कुमारपालनृपतिस्तां जीवरक्षां व्यधात्
 यस्यासाद्य वचस्तुवांशुपरमः श्रीहेमचन्द्रो गुरुः ॥

२७

अत्रापि लक्षदानम् ।

अन्वेष्टुः कथाप्रसङ्गे प्रभवः प्राहुः-पूर्वं भग्नो राजा श्रीमालपुरे श्रीगुञ्जये मोपारकेऽष्टापदे च जीवित-
 स्वामिप्रतिमाधकार । श्रीमद्वैद्यचक्रोच्छलितगजः पुञ्जध्यामलितदिक्चक्रवालः मद्भपतिर्भूत्वा ववन्दे । तदाकथं
 श्रीकुमारपालनृपतिः स्वयं काग्निं देवालयेऽर्द्धिस्वमार्गेण मर्मन्वः शुशुञ्जयोज्ज्वलनादियात्राय चचाल । मद्भेन

२८. कुमारपालपूर्वभवप्रवन्धः (B.)

§ ८६) एकदा श्रीकुमारपालेन श्रीहेमसरयः पूर्वभवस्वरूपं पृष्टाः । ततः सरयः सिद्धपुरे गताः । प्राचीमाधवाग्रे
 श्मशानभूमौ चतुरः श्रावकान् कृतोपवासान् चतुर्दिक्षु तपोधनांश्चत्वारो विदिक्षु स्थाप्य स्वयं त्रिशुवनस्वामिनीं
 विद्यां स्मृतवन्तः । देव्याह—सरणकारणं वदत । तैस्तु नृपभवः पृष्टः । देव्याह—मेदपाटदेशे चित्रकूटप्रत्यासन्ने
 5 उपरमालपर्वते परमारवंशीयो जैत्रः पल्लीपतिरासीत् । सोऽन्यदा धाराया गगनधूलेर्नायकस्य दशमहस्रवलीवर्द्धमितं
 सार्थं जगृहे । नायको नष्टा मालवेशमाह । राज्ञोक्तम्—मया तस्य किमपि कर्तुं न शक्यते । तेनोक्तम्—मया शक्यते ।
 कटकमादायाज्ञातवृत्त्या पल्यां गतः । जैत्रो नष्टः । तेन कीटमारिं कृत्वा जयतापत्याः सगर्भाया उदरं विदार्य
 बालं भूमावास्फोट्य बलित्वा च तं नृपं प्रति खवृत्तमुक्तम् । नृपेणादृष्टव्योऽयमिति तिरस्कृतो जनैर्निन्द्यमानस्ताप-
 साश्रमे गत्वा शुद्धिकृते तपस्वी जातः । अथ जैत्रः स्थानभ्रंशाच्चोरवृत्त्या जीवन्नेकस्मिन् सार्थं मिलितः । सार्थं
 10 स्थिते श्राद्धा देवपूजां विधाय सरसः पालौ व्रजन्तो वीक्ष्य तैः सार्द्धं गतः । ते तपोधनान् नमस्कृत्य धर्मोपदेशं
 श्रुत्वा क्षमाश्रमणपूर्वं तपोधनानादाय गताः । स तथैव स्थितस्तपोधनाः समायाताः । स न उत्तिष्ठति । मयि
 बुभुक्षिते कथं भोक्ष्यन्ति मुनयः । श्राद्धानाहूय भोजितः । तदनु गुरुभिरुक्तम्—त्वं चार्थस्यादत्तस्य नियमं गृहाण ।
 तेनोक्तम्—यद्युदरपूरणं भवति तदा नाहं करोमि । तैः श्राद्धपार्थार्थच्छम्बलं दापितम् । स क्रमेण सार्थाञ्चलितो
 गुरुभिर्नियमं स्मारितः । उरंगलपत्तने गतः । तत्र ओढरनायकाद्रे उपविष्टः । तेनागतेन पृष्टम्—क वास्यसि ? ।
 15 तेनोक्तम्—यत्रोदरपूर्तिर्भविष्यति । नायकेन स्थापितः । शुद्धवृत्त्या सञ्चरन् विश्वासपात्रं जातः । एकदा चतुष्पदे
 विसाधनहेतौ प्रहितः । इतो हृद्भान् दीयमानान् दृष्ट्वा पृष्टम् । तैरुक्तम्—सरयः समायाताः । सम्मुखैर्गम्यते । तेन
 चिन्तितम्—अहमपि यामि । यदि ते मे गुरवो भवन्ति । इति मत्वा धरीनुपलक्ष्य नमस्कृतवान् । गुरुभिः कुशलं
 पृष्टम् । स क्रमेण विसाधनमादाय गतः । नायकेन पृष्टम् । तेन वृत्तमुक्तम् । नायकः सुमद्रकत्वात्तत्र तेन सह
 गतः । “न कयं दीणुद्धरणं” इत्यादिव्याख्यानान्ते सुबुद्धो धर्ममङ्गीकृतवान् । गुरुनाह—दक्षिणां याचत ।
 20 तैरुक्तम्—अत्र जिनालयो नास्ति तं कारय । तथाकृते प्रासादप्रतिष्ठा जाता । एकदा पर्वदिने नायको वस्त्राणि
 निर्मलानि परिधाय जैत्रेण सह प्रासादं गतः । तेन पूजा कृता । जैत्रायोक्तम्—त्वमपि पूजां कुरु । तेन किमपि
 द्रव्यमासीत्तेन पुष्पाण्यादाय पूजा कृता । पौषधागारे नायकेनोपवासः कृतो जैत्रेणापि । पश्चाद् गृहे गतो
 धौतवस्त्राणि मुक्तानि । जैत्रो भोजनायोपविष्टः । परिवेष्य यावत् स्थितस्तावत्पारणार्थी मुनिराययौ । कालेनान-
 शनमादाय स्वर्ग्यभूत् । जैत्रोऽप्यनशनमादाय त्रिशुवनपालदेवसुतो जज्ञे । नायकजीवस्तु जयसिंहदेवो जातः ।
 25 पूर्वभवपातकादनपत्यो जातः । ततो गुरुभिर्नृपाय निवेदितम् । नृपो हृष्टः ॥ इति कुमारपालदेवपूर्वभवप्रवन्धः ॥

२९. द्वात्रिंशद्विहारप्रतिष्ठाप्रवन्धः (Br.)

§ ८७) एकदा श्रीपत्तने द्वात्रिंशद्विहाराणां प्रतिष्ठां महदुत्सवेन प्रारब्धां श्रुत्वा वटपद्रपुरनिवासी वसाह कान्हाकः
 स्वयं कारितप्रासादविम्बमादाय श्रीपत्तने प्रतिष्ठार्थमाययौ । हेमाचार्याः प्रतिष्ठार्थेऽन्यथिताः । तैर्मानितम् । इत-
 स्तस्मिन् दिने जनसम्मर्दो जातः । रात्रौ घटी मण्डिता । इतो वसाहस्य भोगाद्युपस्कारो विस्मृतः । तेन तमानीतुं
 30 गते लग्नघटी असमये वादिता । स आगतः । मध्ये प्रवेशं अलब्ध्वा लग्नघटीं श्रुत्वा विषण्णः । प्रतिष्ठापश्चाज्जो
 विरलो जातः । कान्हाकोऽप्यन्तः प्रविश्य गुरुणां चरणयोल्लगित्वा बाढं रुरोद । मदीयं विम्बं प्रभो ! स्थितम् ।
 गुरुभिरुर्ध्वमवलोकितम् । लग्नं तदा वहमानं विलोक्योक्तम्—भो ! त्वं पुण्यवान्, लग्नमधुनास्ति, परिच्छेदं कुरु
 विम्बप्रतिष्ठायाम् । स न मन्यते । गुरुभिः प्रतिष्ठां विधायोक्तम्—यदि न मन्यसे तथा देवं पृच्छ—एतत्तथ्यं न

युयं मारयथ । मया राजा समग्रपरिवारो राजपाटिकोपायेन बाधे निःकासितोऽस्ति । ततो राजा दृष्टिकलया विनष्टं वीक्ष्य पथाद्वलितः । आकारासन्नं कान्हडदेवं विमृशयित्वा ततो निशि समग्रतमिनगढसंस्वराजपुत्रहन्ते दीपिका अर्पयित्वा राजगोर्ध्रैयार्कं सुप्तं विधृत्य एकरात्रिमध्ये समग्रमपि राजचक्रं वशीकृत्य राज्ये निविष्टः ॥

§ ९२) श्रीकुमारपालेन राज्ये प्राप्ते तत्क्षणं कडीतलारक्षस्याकारणे सुखामनेन समं लेखः प्रहितः । म च विस्म-
5 यापन्नमनाः समागतो राजा सन्मानितः । ततो विशेषविस्मयोऽजनि । अत्रान्तरे युगपन् स्नानद्रोणी.....तेन पृष्टिर्दक्षिता.....सकशाग्रहारां वीक्ष्य विपण्णेन चिन्तितं यदसौ मां मारयिष्यति विपं दत्त्वा । ततो भोजनावसरे राजा बहुमानेन निजरसवतीं भोजयित्वा गणकपदं दत्तम् । इत्थं विपि(प)ण्णः क्षीणतेजा जातः । राजा तु पुनः पुनः चरान् परिपृच्छति । स चाद्यापि जीवति । स इत्थं चतुःपथानतिक्रम्य प्रतोलीद्वारे गतो मृतः । राज्ञोक्तम्—[आ ! बाढं] बाढसिकः । सर्वैः पृष्टं—राजन् ! किमेतद्वयं न विन्नः । अतो राजापि सर्वो वृत्तान्तो
10 निगदितः । अतो मया मारणार्थमस्य प्रौढिर्दत्ता । यथा मम महत्त्वं स्यात् ॥

§ ९३) एकदा कुमारपालदेवः सप्तदिनानि यावत् बुभुक्षितः कस्यापि गोधूमक्षेत्रे कलिङ्गानि गृहीत्वा अरघट्ट-
घटिकया बाफयित्वा रात्रौ यावद्भक्षितुं लग्नः, तावद् हालिको दण्डमुग्रम्य धावितः । परं क्षेत्रपतिना रक्षितः । राज्ये प्राप्ते कालिङ्गीयको नाम्ना ग्रामो दत्त आघाटे तस्मै ॥

§ ९४) अन्यदा श्रीकुमारपालो दिनत्रयं क्षुधितः परिभ्रमन् कस्यापि व्यवहारिणो गृहे प्रविश्य निविष्टः ।
15 गृहाधिपतेर्लेखकं विदधतो मध्यरात्रिरजनि । ततस्तेन चिन्तितं—यद्यसौ न भुक्तोऽस्ति, तदा भोजयिष्यामि । ततः पृष्टे स बल्लभकलत्रगृहे प्रेषितः । तथा तस्मै भोजनं न दत्तम् । द्वितीयया हर्षितया दत्तम् । प्राप्ते राज्ये राज्ञः स्थालं गृहीत्वा चौरैस्तस्य श्रेष्ठिनो हट्टे व्ययितम् । ततो राजा आकारितो व्यवहारी । उपलक्षितः । राज्ञोक्तम्—तव कलत्रद्वयमास्ते । तेनोक्तम्—एवमेव । राज्ञोक्तम्—आकारय तत् द्वितयम् । यथा तव सङ्कुडुम्बस्य निग्रहं करोमि । कुडुम्बे समेते पूर्वोपकारीति भणित्वा राजा तस्य प्रसादो दत्तः ॥

20 § ९५) पुरा श्रीकुमारपालेन क्षयाहे पिण्डदानसमये उग्रियमाणे द्वारभट्टेन मयणसाहारेण पितामहपिण्डे प्रोक्त-
मिति—राजन् ! राजपितामहं मल्लिकार्जुनं पित्राणां मेलय तदनु पिण्डं उद्धर । इति श्रुत्वा राजा पिण्डः पश्चान्मुक्तः । राजा वीटके दीयमाने सकलेऽपि राजमण्डलेऽधो विलोकयति बाहडवारितेनापि आम्बडेन वीटकं जगृहे । राजा कटकं राजगिरिं च समर्प्य प्रेषितः । संप्रहारे सकलमपि बलं भग्नम् । तत आम्बडः कृष्णगुरुदरोदरान्तः कृष्ण-
वासाः कस्तूरिकानुलेपनः पत्रपुटभोजी कस्यापि निशि दिने निजवदनं न दर्शयति । राजा तद्विज्ञाय स्वयमागत्य
25 सन्मानं दत्त्वेति प्रोक्तम्—मम मल्लिकार्जुनविग्रहे त्वमेव सेनापतिः । पुनर्द्वितीये वर्षेऽश्वसहस्र ४४, पत्तिलक्ष ३ मितं कटकं दत्तम् । तेन मल्लिकार्जुनं विमुच्य नान्यस्य मे ग्रहार इति प्रतिज्ञातम् । सत्वरं गत्वावेष्टितः । युद्धे जायमाने निजौ चरणौ परदन्तिदन्ते दत्त्वा तत्राधिरुह्य कौङ्कणस्वामी व्यापादितः । कौङ्कणं गृहीतम् । मूढक १८ मौक्तिक । संयोगसिद्धि सिप्रा । सहस्रकिरण ताडक २ । अग्निपखालु पछेवडड । शृङ्गारकोडी साडी । सेडड पट्ट-
हस्ती । अष्टोत्तरसहस्रमौक्तिकहारः त्रिसरकः । चतुश्चत्वारिंशदङ्गुलप्रमाणं मरकतलिङ्गं नीलकण्ठस्य । एतदानीय
30 राज्ञः पादौ शिरसा सह पूजितौ । अत्रान्तरे द्वारभट्टेनोक्तम्—

“कीडी रक्ख करंतु चडिउ रणि मङ्गल मारइ० ॥”

§ ९६) श्रीआम्बडोपि रणांगणपतितो जगादिति—देवबुद्ध्या जिनेन्द्र एवास्ति । गुरुः श्रीहेमश्चरिरेव । स्वामी श्रीकुमारपाल एव । ततः केनापि कविना इति जगाद—“वरं भट्टैर्भान्यं० ॥”

§ ९७) अन्यदा श्रीकुमारपालेन पृथिवीमनुषां कर्तुं गुरवः सुवर्णसिद्धिं पृष्टाः । गुरुभिरुक्तम्—मम गुरवो
जानते, नाहमिति प्रवन्धो ज्ञेयः ॥

§९८) एकदा श्रीकुमारपालेनात्मनः श्रीजयसिंहस्यान्तरं पृष्टम् । सम्यैरुक्तम्-श्रीसिद्धराजस्याद्यौनवति गुणाः, दोषद्वयं देहे । भवति अष्टनवति दोषाः, गुणद्वयम् । भवान् विक्रमी, कृतज्ञश्च । श्रीसिद्धराजस्तु मत्सरी, दीर्घरोपी च ॥

§९९) श्रीसङ्ख्यात्रायां जायमानायां रैवतगिरौ छत्रशिलाकम्पे जायमाने राज्ञा पृष्टैर्गुरुभिरुचै-द्वात्रिंश-ल्लक्षणेपेतं पुरुषद्वयं यदि शिलाधो यास्यति तदा शिला पतिष्यति । अतो नव्यपद्यया देवनमस्करणं विधास्यामः । 5 इत्युक्ते आम्वाकेन नव्या पद्या कारिता ॥

§१००) अथ महापूजायां महाभोगे विधीयमाने धूपधूमान्तरिते गर्भगृहान्तरे प्रभुभिः श्रीसोमेश्वरः प्रत्यक्षी-कृतः । देवादेशेन ततः प्रभृति मञ्जाजैनः कुमारपालोऽभूत् ॥

§१०१) अथ श्रीदेवेन्द्रसूरिभिः श्रीसेरीसके तीर्थे निर्मिते कान्तीत आकृष्टिविद्यया महाविम्बानि समानी-तानि । मनसीति चिन्ता जाता-श्रीपत्तनं सेरीसकं च एकमेव विधास्यामि । अत्रान्तरे गाजणपतिनृपतेरुपरि 10 कटकं विधाय श्रीकुमारपालदेवः श्रीप्रभुभिः सह तत्रागतः । श्रीदेवपादान्नमस्कृत्य श्रीदेवचन्द्रसूरयो नमस्कृताः । श्रीसूरयः कथितवन्तः-राजन्! वर्षासु कथं कटकवन्धः । राज्ञोक्तम्-साम्प्रतं छलं विना गाजणपतिर्न विनश्यति । सूरिभिरुक्तम्-कथं भवद्गुरुणां एतावत्यपि शक्तिर्नास्ति । राजा मौनेन स्थितः । ततस्तैरुक्तम्-अत्राद्य कटकं स्थापय । अहं गाजणपतिमानेष्यामि । निशि सूरिभिराकृष्टिविद्यया देवतावसरं कुर्वद्भिर्गाजणपतिरानीतः । परस्परं मैत्री जाता । अद्यैः पाङ्गुलां (?) पत्राणि जातानि ॥ 15

§१०२) श्रीहेमाचार्यैरवसानसमये सगद्गदं राजानं समीक्ष्योक्तम्-मम तव च पण्मासान्तरमेवास्ति । ततः प्रभोरवसानानन्तरं रामचन्द्रेण श्रीसङ्ख्यस्य पुरः पठितमिति-“महि वीढह सचराचरह० ॥”

§१०३) अथ पण्मासान्तरे श्रीकुमारपालेन भूमौ मुक्तेन श्रीवीतरागविम्बदर्शने उक्तमिति-“सावय-घरंमि० ॥” अत्रान्तरे मल्लिकार्जुनभांडागारनीतसंयोगसिद्धिसिप्रा जलपानार्थं याचिता । अजयपालदेवोक्तेश्चर-क्षकैर्नार्पिता । तदा चारणेनोक्तम्-“कुयरड कुमरविहार० ॥” 20

३०. अजयपालप्रबन्धः (P)

§१०४) अथाजयपालेन प्रासादेषु पात्यमानेषु, यमकरणं तात्पदुगोपनि मन्त्रं प्रातः प्रयाग्यतीति श्रुत्वा वमह-आभट्टमुख्यः समग्रोऽपि सङ्घः पर्यालोचितवान्-विलोक्यन् श्रीकुमारपालदेवेन प्रागादाः कारिताः, अनेन दुरान्मना पातिताः । कोऽपि इदं न वेत्स्यति यन्मपः श्रावकोऽभूत् वा । तारणदुर्गप्रागादो रक्षितुं यत्नमेतदा भव्यम् । सीलणाग कुतिगिया विनाऽन्योपायो नास्ति । तत्र गृहं पत्यन् । ते तत्र गताः । महामेनाभ्युत्थितः । 25 कर्गं संयोज्य उक्तम्-मयि विषये महान् प्रमादः । किं कार्यम्? । भोग्गं देवि नृपदेव प्रागादाः कारिता अनेन पातिताः । एकस्तारणदुर्गस्यावशेषोऽस्ति, गोऽपि प्रातः पतिष्यति । यदि नव्या गद्यते । अन्यः योऽन्युपायो नास्ति । तेनोक्तम्-एष भवतां प्रमादः । पूर्वं जापितोऽभूत् तदेवोऽपि नापतिष्यत् । यत्नं तत्पत्यम् । नव्याऽपि रक्षता सर्वेऽपि रक्षिताः । सद्यः मन्त्रकृत्य विसृष्टः । न नृपसमीपं गतः । देव! मन्त्रकृत्य वान्ति । भोः क्व गामि? । देव पयमुत्पन्नभक्षकाः । सर्वे भक्षितम् । एषापि रागने गन्वा नव्यादा द्रविणमादाय पुनरेष्यामः । नृपेनोक्तम्-यदि पत्तनं पिताय नृपमन्यत्र यात तदाज्ञं तजे । अस्मन् दान्त्वान्ति । देव! अस्मन्ने नृपति क्व दान्ति? नृपि गतां कृत्या मन्त्रोपपत्तिः । नृपेण सर्वः 30 प्रातःपत्यं प्रेष्यामः । इतः सीलनेन द्रविणः समानीत पातिताः नृपे च । इतिङ्गान्त्वान्तिः । प्रागादं दृष्ट्वा तेन दृष्टः । पत्रे

युयं मारयथ । मया राजा समग्रपरिवारो राजपाटिक्रोपायेन बाह्ये निःकासितोऽस्ति । ततो राजा दृष्टिक्रियां विनष्टं वीक्ष्य पश्चाद्वलितः । आकारासन्नं कान्हडदेवं विस्त्रयित्वा ततो निशि सप्तशतमितगढसंस्वराजपुत्रहस्ते दीपिका अर्पयित्वा राजगोभ्रईयाकं सुप्तं विधृत्य एकरात्रमध्ये समग्रमपि राजचक्रं वशीकृत्य राज्ये निविष्टः ॥

१२) श्रीकुमारपालेन राज्ये प्राप्ते तत्क्षणं कडीतलारक्षस्याकारणे सुखासनेन समं लेखः ग्रहितः । स च विस्-
 5 यापन्नमनाः समागतो राज्ञा सन्मानितः । ततो विशेषविस्सयोऽजनि । अत्रान्तरे युगपत् स्नानद्रोणी.....तेन
 पृष्टिर्दृशिता.....सकशाप्रहारां वीक्ष्य विपण्णेन चिन्तितं यदसौ मां मारयिष्यति विपं दत्त्वा । ततो
 भोजनावसरे राज्ञा बहुमानेन निजरसवतीं भोजयित्वा राणकपदं दत्तम् । इत्थं विपि(प)ण्णः क्षीणतेजा जातः ।
 राजा तु पुनः पुनः चरान् परिपृच्छति । स चाद्यापि जीवति । स इत्थं चतुःपथानतिक्रम्य प्रतोलीद्वारे गतो
 मृतः । राज्ञोक्तम्—[आ! बाहं] ठाढसिकः । सर्वैः पृष्टं—राजन्! किमेतद्वयं न विद्वः । अतो राज्ञापि सर्वो वृत्तान्तो
 10 निगदितः । अतो मया मारणार्थमस्य प्रौढिर्दत्ता । यथा मम महत्त्वं स्यात् ॥

१३) एकदा कुमारपालदेवः सप्तदिनानि यावत् बुभुक्षितः कस्यापि गोधूमक्षेत्रे कलिङ्गानि गृहीत्वा अरघद्व-
 घटिकया बाधयित्वा रात्रौ यावद्भक्षितुं लग्नः, तावद् हालिको दण्डमुद्यम्य धावितः । परं क्षेत्रपतिना रक्षितः ।
 राज्ये प्राप्ते कालिङ्गीयको नाम्ना ग्रामो दत्त आघाटे तस्मै ॥

१४) अन्यदा श्रीकुमारपालो दिनत्रयं क्षुधितः परिभ्रमन् कस्यापि व्यवहारिणो गृहे प्रविश्य निविष्टः ।
 15 गृहाधिपतेर्लेखकं विदधतो मध्यरात्रिरजनि । ततस्तेन चिन्तितं—यद्यसौ न भुक्तोऽस्ति, तदा भोजयिष्यामि । ततः
 पृष्ठे स बह्वभकलत्रगृहे प्रेषितः । तथा तस्मै भोजनं न दत्तम् । द्वितीयया हर्षितया दत्तम् । प्राप्ते राज्ये राज्ञः सालं
 गृहीत्वा चरैस्तस्य श्रेष्ठिनो हड्डे व्ययितम् । ततो राज्ञा आकारितो व्यवहारी । उपलक्षितः । राज्ञोक्तम्—तव
 कलत्रद्वयमास्ते । तेनोक्तम्—एवमेव । राज्ञोक्तम्—आकारय तत् द्वितयम् । यथा तव सकुडुम्बस्य निग्रहं करोमि ।
 कुडुम्बे समेते पूर्वोपकारीति भणित्वा राज्ञा तस्य प्रसादो दत्तः ॥

१५) पुरा श्रीकुमारपालेन क्षयाहे पिण्डदानसमये उध्रियमाणे द्वारभट्टेन मयणसाहारेण पितामहपिण्डे प्रोक्त-
 मिति—राजन्! राजपितामहं मह्लिकार्जुनं पितृणां मेलय तदनु पिण्डं उद्धर । इति श्रुत्वा राज्ञा पिण्डः पश्चान्मुक्तः ।
 राज्ञा वीटके दीयमाने सकलेऽपि राजमण्डलेऽथो विलोकयति बाहडवारितेनापि आम्बडेन वीटकं जगृहे । राज्ञा
 कटकं राजगिरिं च समर्प्य प्रेषितः । संग्रहारे सकलमपि बलं भग्नम् । तत आम्बडः कृष्णगुरुदरोदरान्तः कृष्ण-
 चासाः कस्तूरिकानुलेपनः पत्रपुटभोजी कस्यापि निशि दिने निजवदनं न दर्शयति । राज्ञा तद्विज्ञाय स्वयमागत्य
 25 सन्मानं दत्त्वेति प्रोक्तम्—मम मह्लिकार्जुनविग्रहे त्वमेव सेनापतिः । पुनर्द्वितीये वर्षेऽथ्सहस्र ४४, पत्तिलक्ष ३
 मितं कटकं दत्तम् । तेन मह्लिकार्जुनं विमुच्य नान्यस्य मे प्रहार इति प्रतिज्ञातम् । सत्वरं गत्वावेष्टितः । युद्धे
 जायमाने निर्जां चरणौ परदन्तिदन्ते दत्त्वा तत्राधिरुह्य कौङ्कणस्वामी व्यापादितः । कौङ्कणं गृहीतम् । मृदक १८
 मौक्तिक । संयोगसिद्धि सिन्धु । सहस्रकिरण ताडक २ । अग्निपखालु पछेवडड । शृङ्गारकोडी साडी । सेडड पड-
 हन्ती । अष्टोत्तरमहस्रमौक्तिकहारः त्रिमरकः । चतुश्चत्वारिंशदङ्गुलप्रमाणं मरकतलिङ्गं नीलकण्ठस्य । एतदानीय
 30 राज्ञः पादौ शिरसा सह पूजितौ । अत्रान्तरे द्वारभट्टेनोक्तम्—

“कडी रक्ख करंतु चडिड रणि महगल मारह० ॥”

१६) श्रीआम्बडोपि रणांगणपतितो जगादिति—देवबुद्ध्या जिनेन्द्र एवास्ति । गुरुः श्रीहेमचरिरेव । स्वामी
 श्रीकुमारपाल एव । ततः केनापि कविना इति जगाद—“वरं भट्टैर्भोच्यं० ॥”

१७) अन्यदा श्रीकुमारपालेन पृथिवीमनुषां कर्तुं गुरवः सुवर्णसिद्धिं पृष्टाः । गुरुभिरुक्तम्—मम गुप्तो
 35 ज्ञाने, नाहमिति प्रबन्धो ज्ञेयः ॥

§ १०७) श्रीहेमसूरिशिष्यौ रामचन्द्र-बालचन्द्रौ । गुरुभिः सुशिष्यं भणित्वा रामचन्द्रस्य विशेषविद्याः दत्ताः । मानं च दत्तम् । तत्कोपेन बालचन्द्रो निःसृतः । तस्याजयपालेन सह मित्रत्वं जातम् । राज्ये प्राप्तेऽजयपालेन रामचन्द्रस्योक्तम्—श्रीहेमचन्द्रसूरीणां सकला विद्या मम मित्राय बालचन्द्राय देहि । तेनोक्तम्—गुरुणां विद्याः कुपात्राय न दीयन्ते । राज्ञोक्तम्—तर्हि अग्निः.....तत्र जिह्वां खण्डयित्वा उपविशता तेन दोधकपञ्चशती कृता ॥

5

३१. धर्मस्थैर्ये सज्जनदण्डपतिप्रबन्धः (B)

§ १०८) अथ दण्डपतिसज्जनप्रबन्धः—श्रीपत्तने ग्रथिलभीमदेवो राज्यं करोति स्म । तेन सहस्रकला वेण्याऽन्तःपुरे क्षिप्ता । सा राज्यचिन्तां सकलां करोति । दण्डपतिः सज्जनः श्रीमालज्ञातीयो मञ्जाजैनो राज्याधिकारं करोति स्म । स देवपूजां विना न भुङ्के, प्रतिक्रमणं विना न शेते । अथैकदा पत्तनोपरि तुरुष्काणां सैन्यमाययौ । दण्डनायकसज्जनेन वनासनदीतीरे गाढरो नामाऽरघटस्तत्र रणक्षेत्रं सजीकृतम् । देवी सहस्रकलां स्वयं सज्जनदण्ड-10 [नाय-]केन सह सैन्यमादाय सम्मुखमागता । अथसहस्र २४ मनुष्यसहस्र ३२ सार्धम् । तत्र प्रातर्युद्धमिति निश्चिकाय । रात्रौ शस्त्रजागरणं कृतम् । वीराणां सन्नाहाः समर्पिताः । गजा १८ गुडिताः । अश्वाः सर्वेऽपि सज्जिताः । प्रक्षरां ग्राहिताः । इतो देव्या सज्जनो दण्डपतिः सैनान्येऽभिपिक्तः । स सन्नाहमादाय यामिन्याः पाश्चात्यप्रहरे गजमथिरूढः । चतुर्दिक्षु सन्नद्धैर्वीरैर्वृतः । इतो मन्त्रिणा गजस्कन्धे स्थापनाचार्यं निवेश्य प्रतिक्रमणं कृतम् । पार्श्वस्थैश्चिन्तितम्—अस्मार्त्कि युद्धं भविष्यति । तेन सामायिकं पारितम् । रणरसोत्सुका वीरा उभयोः पक्षयोर्मिलिताः । 15 महान् रणः समजनि । सज्जनदण्डेशेन स्वयमुत्थापनिका कृता । शरीरे घातदशकं लग्नम् । परं म्लेच्छसैन्यं निर्द्धातितम् । रणः शोधितः । इतो देवी स्वयमेत्य दुकूलाञ्चलेन सज्जनगात्रं प्रमार्ज्य गुप्तोदरे निनाय । इतः पार्श्वस्थैरुक्तम्—देवि! दण्डनायकस्य काऽप्यपूर्वा वार्ता । पाश्चात्ययामिन्यां 'एकेन्द्रिया [द्वीन्द्रिया]' इत्युक्तम् । प्रातर्युद्धं तथा कृतं यथा केनापि न क्रियते । देव्या पृष्टम्—दण्डेश ! किमेतत् ? । देवि! रात्रौ स्वकार्यं कृतम्, प्रातस्तव । यत् पिण्डस्त्वदीयस्तेन यत्कृतं तत्तव कार्यम् । मम सायत्तन्मम । एवं च तुरुष्कान्विजित्य देवी पत्तनं 20 प्राप्ता । मन्त्री सज्जाङ्गो जातः ॥ इति धर्मस्थैर्ये सज्जनदण्डपतिप्रबन्धः ॥

३२. मन्त्रियशोवीरप्रबन्धः (P.)

§ १०९) श्रीजाबालिपुरे श्रीसमरसिंहनृपाङ्गजः श्रीउदयसिंहस्तस्य मन्त्री दुसाजस्तत्पुत्रो यशोवीरस्तस्य भार्या सुहागदेवी, सुतः कर्म्मसिंहः । एकदा सण्डेरगच्छेद्भवैः श्रीईश्वरसूरिभिरुक्तम्—हे मन्त्रिन् ! तव पुरे धारागिरिवाटिकाऽस्ति । तत्र अद्यदिनात् षोडशमे दिने तव वाटिकामध्ये स्थितस्य द्विप्रहरवेलायां यो द्विजः समभ्येति, 25 त्वया तस्मिन् दृष्टमात्रे 'पादमवधार्यताम्, अधुना प्राप्तकालं शीतोदनं क्रियताम्' । तत्र क्रूरकरम्बो दध्ना कृतः, शाके लिम्बुकं च भोजनीयम् । तदनु द्रम्मसहस्र (३०००) वासणे प्रक्षिप्य एका त्रिपट्टदुकूला मण्डिर्देया । भव्यरीत्या चिन्तनीयम् । मन्त्री तां सामग्रीं कृत्वा वाटिकायां गतस्तत्र क्रीडितुं प्रवृत्तः । इतो नागडनामा भट्टपुत्रस्त्रिदिनलङ्घनावसाने—अद्य यशोवीरं वन्दी करिष्ये वा मे चिन्तितं भोजनं प्रयच्छति—इति विचिन्त्य मन्त्रिणं वाटिकायां मत्वा विवेश । मन्त्रिणा दृष्टमात्र एव उक्तः—सत्वरमेत्य भुज्यताम् । भोजने दर्शिते सुखीभूतः । मुखं प्रक्षाल्य 30 भोक्तुमुपविष्टः । अनन्तरं मन्त्रिणा वस्त्राणि द्रम्माश्च दर्शिताः । तेनोक्तम्—मन्त्रिन् ! ममाभिप्रायः त्वया कथं ज्ञातः ? । अद्य मे मनसि इत्यासीत्—यदेवं ददाति वा मारयामि । मन्त्रिणोक्तम्—किमत्र ज्ञानम् ? । नागडेनोक्तम्—मन्त्रिन् ! मया तवोपकारः कथं कर्तुं शक्यः । परं तथापि मे दैवः किमपि ददाति, त्वयाऽऽत्मानं ज्ञाप्यम् । एवमारुण्याय

पृष्ठम् । पूज्यैरिति भणितम्-अस्याः कुक्षौ पुत्रवद्वयमतिशायि विद्यते, यजिनशायनप्रभावकं [स्यात्] । अन्यदाश्व-
राजे साधुमदनपालसमीपे उपविष्टे सति तस्य लेखकं न मिलति । व्यवहारिणो लेखकं मेलयित्वा नमर्पितमश्व-
राजेन । ततस्तस्य द्रुमौ द्वौ दिनं प्रति ग्रासे कृत्वाऽऽरम्भपार्श्वे स्थापितः । पुत्री गृहव्यापारे मुग्ध्या । कदाचिदु-
भयोः स्नेहो जातः । मात्रा वृत्तान्तं ज्ञात्वा द्रव्यदशसहस्राणि समर्प्य प्रेषितां सोहालकनाम नगरम् (Ps. 'मंड-
5 लीनगर्या गतः ।' पुनरस्मिन्नेव सङ्ग्रहेऽन्यत्र 'सम्भतीर्थे गतः' एतद्विखिनं लभ्यते) ।

आसराजस्य चत्वारः पुत्राः-मन्त्री लृणिगो १, मल्लदेवोऽपरः २, वस्तुपालस्तृतीयः ३, चतुर्थस्तेजपालः ४ ।
पुत्र्यः सप्त-साऊ १, भाऊ २, माऊ ३, धनदेवी ४, सोहगा ५, वयजूका (तैजूका Ps.) ६, पञ्चलदेवी ७ ।

(१४५) श्रीवस्तुलस्य पत्नी ललितादेवीति विश्रुता जगति ।

तेजःपालस्य तथाऽनुपमदेवीति सत्कान्ता ॥

10 लृणिग-मल्लदेवौ अल्पायुषौ जातौ । क्रमेण आसराजः पुत्राभ्यां सह धवलकमागतः । तत्रावासः कृतः ।
सुताबुभावपि व्यवसायं कुरुतः । इति आसराजप्रबन्धः ॥

§ ११७) इतो व्याघ्रपल्लीयो राणक आनाको भीमेनापमानितो देशसीमनि गतः । परिग्रहेणाकारितो
नायाति । राज्यं विनष्टम्, आगत्य किं करोमि । परं पदातिमात्रः सन् ओलगां करिष्यामि-इति पत्तने
समायातः । तत्सुतो लृणपसानामा भस्त्रकधरोऽस्ति । *तस्य द्वे कान्ते । वीरम-वीरधवलौ सुतौ । इतो लवणप्रसादेन
15 वीरममाता सपुत्रापि त्यक्ता । सा मेहतावास्तव्येन त्रिभुवनसिंहकौडुम्बिकेन धृता । लवणप्रसादस्तन्मारणाय
तस्य गृहे सन्ध्यायां प्रविष्टः । इतः कौडुम्बिकः कान्तया वैकालिकायोपवेशितः । तेनोक्तम्-वीरमः क ? । तथा
श्रोक्तम्-कापि रन्तुं गतः । तेनोक्तम्-आकारयत, तं विना नाहं भोक्ष्ये । तथा निर्बन्धादुक्तोऽपि न विशति ।
इतो लवणप्रसादेन चिन्तितम्-अनेन मम कान्ता धृता, परं मे पुत्रेण सह वाढं स्नेहवानसौ । अतः कथं हन्यते ।
इति विचिन्त्य प्रकटो जातः । तेनाभ्यर्थितः कस्त्वम् । स्वभावे उक्ते तयोर्मिथः प्रीतिर्जाता । स लवणप्रसादस्तेन
20 भोजितः । वस्त्रादि दत्त्वा प्रहितः* । इतः स क्रमेण भीमदेवेन राणकः कृतः (B. Ps. प्रधानः कृतः
राणिमा दत्ता) स राज्यचिन्तां कर्तुं प्रवृत्तः । [B. Ps. नृपस्तु स्वयं विकलः । अथ लवणप्रसादेन] राज्य-
मात्मायत्तं कृतम् । इतो राज्ञि दिवं गते स एवाधिपो जातः । वीरमः स्वसमीपमानीतः । वीरधवलस्य
कुमारभुक्तौ धवलकं दत्तम् । तस्य प्रिया जइतलदेवी । [Ps. पुत्रस्नेहेन लवणप्रसादो धवलकपुरे धनं तिष्ठति ।
पत्तने अमात्याः कर्णचारं कुर्वन्ति ।]

25 § ११८) इतो वस्तुपाल-तेजःपालौ हर्षं मण्डयतः । तेजःपालस्य राणकेन सह प्रीतिर्जाता । राजकुले वस्त्राणि
पूरयति । अथ एकदा देवपत्तने ठ० धरणिगस्तेजःपालस्य श्वशुरोऽनुपमदेवीजनकः । तेन स्वपुत्री अनुपमदेवी
श्वशुरकुले प्रहिता । तथा गृहमागतया सर्वं वस्तु ज्येष्ठप्रभृतिकुडुम्बस्य दर्शितम् । तत्र कपूरस्य सर्वोऽपि शृङ्गारः ।
वस्तुपालस्तेजःपालमाह-आवां वणिच्चात्रौ । एष ईश्वराणां स्वामिनां वा योग्यः शृङ्गारः । यदि वधूविचारे आयाति
तदा राणकपत्न्यै दीयते । †अनुपमयोक्तम्-स्त्रीतनुर्भर्त्रायत्ता, आभरणानां तु का कथा । ततो राणकं निमज्ज्य

* एतदन्तर्गतं वर्णनं Ps आदर्शे नास्ति । † एतदन्तर्गतं वर्णनं Ps. आदर्शे परित्यक्तम् । 1 B तदा देव्यै जयतलदेव्यै उपायनी-
क्रियते । ‡ एतदन्तर्गतपाठस्थाने B आदर्शे एतादृशः पाठः प्राप्यते-"अनुपमदेव्योक्तम्-स्त्रीणां शरीरं भर्तृरायत्तमाभरणानां तु का कथा ।
विशेषतो यच्छब्दम् । वस्तुपालः प्राह-यद्राणकं भोजनाय सपत्नीकं निमज्ज्य भोजय । तथा कर्तुं गते वस्तुपालो हर्षे गतः । राणकः प्राह ।
भोजितश्च । आभरणे दर्शिते देवी प्राह-स्वामिन् ! इदमाभरणं अद्ययावत् न दृष्टं न श्रुतम् । तत्र गृह्णामि यदि मुद्रां तेजःपालो गृह्णति । भव-
त्वेवं समापीष्टमिदम् । तेजःपालेनोक्तम्-वृद्धभ्रातरं पृच्छामि । प्रष्टुं गतोऽष्टे । आत्रोक्तम्-किं मुद्रया । यदि ददात्येव तदेति वक्तव्यम्-
यद्विष्णो कारयत । यत्तत्र भवति तदप्यित्वा शेषमादाय वयं मोक्ष्याः । एवमस्तु । इत्युक्त्वा मुद्रा समर्पिता । व्यापारो जातः । तदनु कूर्वा-
ल-सरस्वतीत्येवंविधानि विरुद्धानि पठ्यमानैर्ब्राह्मणैर्मैक्षिकाजालमिव चेष्टितः । अनन्तवन्धनं कृतम् । एकदा कुलगुरु श्रीविजयसेनचूरयो वन्दा-

भोजयित्वा तदक्षम् । देव्यै दातुं राणो लग्नः । तयोक्तम्-एतयोः स्वमुद्रा देया । ततो वृद्धभ्रातरं पृष्ट्वा गृह्णीतां दर्शयित्वा मुद्रा गृहीताः ।

§ ११९) तदनु वस्तुपालो [Ps. कूर्चालसरस्वती-इत्येवंविधानि विरुद्धानि पठमानैः] ब्राह्मणैर्व्याप्तः । [Ps. अनन्तवन्धनं कृतम् ।] एकदा कुलगुरुश्रीविजयसेनसूरयो वन्दापयितुमागताः । कुमारदेव्या नमस्कृताः । मन्त्री नागतः । मन्त्रिणं वन्दापयितुं गृहे गताः । मन्त्री द्विजावृतो गवाक्षस्थो दृष्टः । तेन नाभ्युत्थिताः, ते व्याघ्रुटिताः । मात्रा प्रोक्तम्-मन्त्रिन् ! ते अतीव ईदृशी विग्रता यत्कुलगुरवोऽपि आगता न ज्ञाताः । ततो मन्त्री धावितः । अम्यर्थ्य नीताः । तत्र तैरुक्तम्-आशराजतनूजस्य गेहं न किन्तु मद्यपगृहम् । किमिति [Ps. B. गुरुभिरुक्तम्-वयं ठकुरचण्डप्रसाद-सोम-आसराज-तनूझवस्य कुमारदेवीकुक्षीसरोजराजहंसस्य श्रीवस्तुपालस्य गृहं मत्वा समायाताः । परमग्रे मद्यपगृहं दृष्टम् । मन्त्रिणोक्तम्-एकवेलं मध्ये पादावधारयत । स्वकरेणासने दत्ते उपवेशिताः । सप्रश्रयमुक्तम्-प्रभो ! मे गृहे श्रीमद्गुरुभिः किमयुक्तं दृष्टम् ? । एतच्छृणुत-] 10

(१४६) जीवादिशेति पुनरुक्तमुदीरयन्तः कुर्वन्ति दास्यमपि वण्ठजनोचितं ये ।

तेष्वेव यद्गुरुधियं गुरवोः^१ विदध्युः सोऽयं विभूतिमदपानभवो विकारः^२ ॥

भगवन् ! एवं भवति यदि सारा न क्रियते । शिक्षां यच्छत । [Ps. आदावनन्तमपाकुरु । तस्मिन् दूरीकृते, तव कुले कोऽपि माहेश्वरो न जातः । अतः श्रावकत्वमङ्गीकुरु] आदावनन्तोऽपाकृतः^३ । ततः श्रावकत्वं जातम्^४ । पूजानिश्चयमकार्षीत्^५ ।

15

(१४७) *सोऽयं कुमारदेवीकुक्षिसरःसरसिजं त्रियः सदनम् ।

श्रीवस्तुपसचिवोऽजनि ननयस्तस्य जनिननयः ॥

(१४८) विभुता-विक्रम-विद्या-विदग्धना-वित्त-वितरण-विवेकैः^६ ।

यः सप्तभिर्विकारैः कलिनोऽपि बभार न विकारम् ॥

§ १२०)^७ अथ देवस्तोको वीरधवलस्य व्ययो बहुः । इति मत्वा तेजःपालः पत्न्योपरि गन्तुकामं राणकं^८ 20 निषिध्य स्वयं गतः । तत्र सभायां श्रीलूणप्रसादेन कुशलं पृष्टम्-कुमारः किमिति नागतः ? । देव ! श्रीवीरध-वलेन देवगिरिरुपरि वीटकं याचितमस्ति । कथम् ?-व्ययो बहुः । अतो देवगिरिरुपरि कटकार्थाः । तं विना व्ययो न सम्पद्यते । राणकेनोक्तम्-यदि तत्र गतः [हतः] स, तर्हि व्ययं कः कर्ता ? । केन दत्तेन तिष्ठति ?-देव ! लम्भतीर्थेन । व्यापारिणः पृष्टाः-तस्य किमायपदम् ? । तैरुक्तम्-उम्माणां महन् ३०, राहण (B गत ?) ३२ । राणकेनोक्तम्-यदि तेन पुरेण दत्तेन धनी भवति तर्हि दत्तम् + । महाप्रसादमुत्वा तेजःपालो धनलक्षमागतः 25 राज्ञा पृष्टम्-किञ्चिद्व्ययम् ? । लम्भतीर्थम् । किं तेन ?-मया तत्र लब्धा दणा, परं न ग्राह्यते न पीयते । सर्वं भव्यं भविष्यति-इत्युक्त्वा मन्त्रिणं वस्तुपालमश्ववारैः पञ्चाशद्भिः (५०), पत्तिभिः शतद्वयेन (२००) लम्भ-

पटितमाया । म० कुमारदेव्या नमस्कृता । एतम्-मन्त्री नागतः । मन्त्रिणं वन्दापयितुं गृहे गताः । मन्त्री द्विजावृतो गवाक्षस्थो दृष्टः । तेन नाभ्युत्थिताः, ते व्याघ्रुटिताः । मात्रा प्रोक्तम्-मन्त्रिन् ! ते अतीव ईदृशी विग्रता यत्कुलगुरवोऽपि आगता न ज्ञाताः । ततो मन्त्री धावितः । अम्यर्थ्य नीताः । तत्र तैरुक्तम्-आशराजतनूजस्य गेहं न किन्तु मद्यपगृहम् । किमिति [Ps. B. गुरुभिरुक्तम्-वयं ठकुरचण्डप्रसाद-सोम-आसराज-तनूझवस्य कुमारदेवीकुक्षीसरोजराजहंसस्य श्रीवस्तुपालस्य गृहं मत्वा समायाताः । परमग्रे मद्यपगृहं दृष्टम् । मन्त्रिणोक्तम्-एकवेलं मध्ये पादावधारयत । स्वकरेणासने दत्ते उपवेशिताः । सप्रश्रयमुक्तम्-प्रभो ! मे गृहे श्रीमद्गुरुभिः किमयुक्तं दृष्टम् ? । एतच्छृणुत-]

1 B धनिः । 2 B पालः । 3 D हतः देवगिरिरुपरि कटकार्थाः । 4 D दत्तं कः कर्ता ? । 5 * लम्भतीर्थं । 6 एतत्तन्त्रं (१२०) प्रकरणे Ps. आदौ पटितमस्ति । 7 B गतः । 8 B गतः । 9 B गतः । 10 B गतः । 11 B गतः । 12 B गतः । 13 B गतः । 14 B गतः । 15 B गतः । 16 B गतः । 17 B गतः । 18 B गतः । 19 B गतः । 20 B गतः । 21 B गतः । 22 B गतः । 23 B गतः । 24 B गतः । 25 B गतः । 26 B गतः । 27 B गतः । 28 B गतः । 29 B गतः । 30 B गतः । 31 B गतः । 32 B गतः । 33 B गतः । 34 B गतः । 35 B गतः । 36 B गतः । 37 B गतः । 38 B गतः । 39 B गतः । 40 B गतः । 41 B गतः । 42 B गतः । 43 B गतः । 44 B गतः । 45 B गतः । 46 B गतः । 47 B गतः । 48 B गतः । 49 B गतः । 50 B गतः । 51 B गतः । 52 B गतः । 53 B गतः । 54 B गतः । 55 B गतः । 56 B गतः । 57 B गतः । 58 B गतः । 59 B गतः । 60 B गतः । 61 B गतः । 62 B गतः । 63 B गतः । 64 B गतः । 65 B गतः । 66 B गतः । 67 B गतः । 68 B गतः । 69 B गतः । 70 B गतः । 71 B गतः । 72 B गतः । 73 B गतः । 74 B गतः । 75 B गतः । 76 B गतः । 77 B गतः । 78 B गतः । 79 B गतः । 80 B गतः । 81 B गतः । 82 B गतः । 83 B गतः । 84 B गतः । 85 B गतः । 86 B गतः । 87 B गतः । 88 B गतः । 89 B गतः । 90 B गतः । 91 B गतः । 92 B गतः । 93 B गतः । 94 B गतः । 95 B गतः । 96 B गतः । 97 B गतः । 98 B गतः । 99 B गतः । 100 B गतः ।

तीर्थं [ग्रन्थि] प्रादिणोन् । मन्त्री तत्र गतः । नियोगिभिरुक्तम्-आदौ सईदगृहे गम्यते, तदनु उत्तारके । मन्त्री
अनाकार्यं ग्योत्तारके गतः । तदनु सईदोऽपि मिलितुमागतः । मन्त्रिणं न[त्वो]पविष्टः । मन्त्रिणा तादृक्
गम्माणां न कृतं [परं] स्तोकं गौरवं कृतम् । यतः-

(१४९) *नयणिहिं रोस्तु निवारि वयणिहिं वरिसइ अमिअ रस्तु ।

तलि दोरड संचारि करि कांई जन वीसरइ ॥

इतो द्वितीयदिने मन्त्रिणा गईदो व्याहृतः । जलमण्डपिका द्रम्माणां लक्षैस्त्रिभिर्याच्यते । सईदेनोक्तम्-अर्पय-
मान्मन्त्रं मया त्यक्ता । द्वितीयदिने उक्तम्-सलमण्डपिका द्रम्माणां लक्षपञ्चकेन याच्यते । तेनोक्तम्-ददत ।
मांति त्यक्ता । अयमेवपि व्यापारेषु स्वमनुष्यान् मुमोच । इतः सईदेन स्वमित्रं भृगुपुराधिपतिः सण्डेराजः
गजान् (B गंडेराजः गांमन्ड) आकारितः । स जलमार्गेणाश्वसहस्र २, मनुष्यसहस्र ५ समानीय समुद्रतटे
10 गजैर्गताः । ततः गईदेन मन्त्री व्याहृतः । गजः समायतोऽस्ति, किञ्चिद्दत्त्वा प्रेष्यते । मन्त्रिणोक्तम्-अस्माकं द्रव्यं
न हि । तद्वर्तमानः न देहि । मन्त्री युद्धमेव । तर्हि चलत, यथा युध्यते । मन्त्रिणोक्तम्-त्वं स्वपरिकरेण व्रज,
यथा त्वं मन्त्रिणोक्तम्-मांति । मन्त्री उत्तार ५० मनुष्यशतद्वयेन बहिर्निर्गतः । बलद्वयं बहिर्निर्गतम् । इतो
मन्त्रिणा गजान् गजान् । सः पूर्वमुत्थापनितान् विभासयति । तदनु चालुक्येन (B चौलुक्यवंशजेन) भुवन-
राजेन दीप्तं मन्त्रिणम् । मन्त्रादौ वृत्तः । केनाप्युक्तम्-मृतस्य किं प्राप्तादं करिष्यति मन्त्री । स किञ्चि-
15 तं दत्त्वा । मन्त्रिणोक्तम्-मन्त्रि ते विष्णुं भाति, तदा वा मानुषाणि निर्वाहयिष्ये प्राप्तादं च कारयिष्ये । ततस्तो-
मन्त्रिणोक्तम्-मन्त्रि ! सः मन्त्रः स मे पुत्रं भवतु । तदनु एकैनाश्वसारेणोक्तम्-अहं शङ्कः । स भस्त्रेण हत्वा पातितः ।

यन्तर्दस्य चाह्नानि एकदा दोलायितुं प्रवृत्तानि । वस्तुवापनि (?) कृता अग्रे घू(धू?)नि भणित्वा रेणुः
क्षिप्ता । गृहगतेषु पृष्टम्-किमायातम् ? । वही लक्ष्मीः । तेनोक्तम्-समुद्रस्य रेणुरपि श्रेष्ठा । वखारिर्भूता । एकदा
दीपो रूमज्जयां लग्नस्तस्य तापेन रेणुः खणीभूता । स वृत्तान्तो मन्त्रिणा श्रुतः । अतो याचिता । राणकेन दत्ता ।
गृहे टीपिः कृता । द्रव्यं खर्णं च दुकूलमौक्तिकादि ग्रहितं राणकपार्श्वे । मन्त्री गतः । तत्र कविभिरुक्तम्-

(१५०) मिलिते तद्वलयुगे तस्मिन् शङ्खे च चूर्णतां याते ।

5

श्रीवस्तुपालमन्त्रिन् ! महीमुखे कोऽपि नवरङ्गः ॥

§ १२१) एकदा आतरौ आलोचे उपविष्टौ । द्रव्यं क्व सात्यते ?-एवं विमृश्यतोः मध्यं दिनं जातम् ।
इतोऽनुपमदेव्या चेटी ग्रहिता-उत्सूरं जातं देवताज्वसरस्य । तथा अलब्धप्रत्युत्तरया स्वयमेत्य जगाद-अद्य
कोऽयमालोचः ? । यदि कथनयोग्यो भवति तदा कथयत । इतस्तेजःपाले ईर्ष्यापरे मन्त्रिणोक्तम्-वत्स ! मा कुप !
इयमिति दक्षाऽस्ति, बुद्धिः पृच्छयते ।

10

(१५१) असकृन्मूर्खमप्यन्यं पृच्छेत् कार्यं समुद्भवेति ।

चपला मनसो वृत्तिर्वृद्धानपि हि मुच्यति ॥

पृष्टम्-अस्माकं श्रीन्यायेनान्यायेन वा जाता । अस्याः स्थानमवलोकयावः । भूगता क्रियते जनवेश्मसु वा
मुच्यते । किमपि गृहे नायाति । तथा व्याहृतम्-यदि मे बुद्धिः क्रियते तदाऽक्षया स्यात् । सर्वः कोऽपि प्रकटां
च पश्यति कोऽप्याहुं न पारयति । कथम् ? । प्रासादाः कार्यन्ते । उपरि खर्णकलशान् दत्त्वा, प्रशस्तौ द्रव्यं 15
सङ्गृह्यते । सर्वः कोऽपि वाचयति, अत्र इयद् द्रव्यं लग्नम्, परं काण्वराटकमपि गृहीतुं न पारयति । ज्येष्ठेनोक्तम्-
इदं वधूवाक्यमेवास्तु । भाग्यक्षये आत्मीयाप्यन्या भवति । तदनु स्नात्वा देवताज्वसरमाधाय, भुक्तोत्तरं पौष-
धागारे गतौ । गृहुरवो वक्ष्यन्ति सैवोपश्रुतिर्नः प्रमाणम् । गुरवो नमस्कृताः । तैर्भणितम् ।

(१५२) कोशं विकाशय कुशेशयसंस्तुतार्तिं प्रीतिं कुरुष्व यदयं दिवसस्तवास्ते ।

दोषोदये निविडराजकरप्रपातध्वान्ते समेष्यति पुनस्तव कः समीपम् ॥

20

नमस्कृत्योत्थितौ वहिर्निर्गतौ । विमृष्टम्-आवयोरुत्तरकालो न भव्यः । अतो द्रव्यं व्ययितुं लग्नौ । [Ps.
स्थाने स्थाने सत्रागार-प्रासाद-पौषधशालां प्रारेभाते । वर्षमध्ये वार ३ संघार्चा । यति १५०० विहरणम् ।

§ १२२) एकदा मन्त्री सुप्तोत्थितः पाश्चात्ययामिन्यां चिन्तयति-

(१५३) आशाराज इहाजनिष्ट जनको यस्य प्रशस्यावधि-

र्य.....कुमारदेव्यथ कृती श्रीम.....जः ।

25

तेजःपाल इति प्रधाननिवहेष्वेकश्च मन्त्रीश्वर-

स्तजायानुपमा गुणैरनुपमा प्रत्यक्षलक्ष्मीरभूत् ॥

(१५४) तेजःपालोऽनुशास्ति प्रवरतरमतिर्वीरराजस्य राज्यं

सामग्रीयं समग्रा स्वजनपरिजनोत्साहसम्पत्तिभिश्च ।

एवं पुण्यैर्दिनं मे पुनरसमयतः खेदमग्नौ जनोऽयं

30

तद्दुर्वादेशमाप्य स्फुरितमतिरसावद्भुतं कर्म कर्तुम् ॥

इति विचिन्त्य यावद्द्वारशालायामागत्योपविष्टः, तावद्द्वारपालेनोक्तम्-मन्त्रिन् ! श्रीपत्तनाद्दुर्वाशीर्वादकरो नरो
दर्शनमभिलपति । प्रवेशय । स नरः समेत्य प्रणामपूर्वमाशीर्वादं करेणोद्ग्रे ।

(१५५) मन्त्रीश! गुरवस्तुभ्यं खस्ति विस्तारयन्तु ते ।

योग्यं त्वामेव विज्ञाय धैरिह प्रेषितोऽस्म्यहम् ॥

मन्त्रिणा ससम्भ्रममुत्थानपूर्वकं करावायोज्य पत्रकं जगृहे । शिरसि निवेद्यावाचयत् । तत्र कुशलप्रश्नपूर्वमिद-
माशीर्वादमवाचयत्-

5 ‡अमुष्मिन् यः काले किशलयति कर्माद्भुततरं० ॥

तथा- (१५६) मुनीनां को हेतुर्जरठकठिनत्वव्यपगमे

भवेद्भूषा येषां खजनपरिहारव्यतिकरः ।

परं धन्यास्तेषामपि वितनुते केऽपि मृदुतां

शितां शीतांशुर्यो जनयति यतश्चन्द्रदृषदाम् ॥‡

10 महामात्य! १२७६ एष संवत्सरोऽतिनीतः (Ps. तीव्रः) । समयवशेन वर्ष २८ श्रीशत्रुञ्जय-गिरिनारयोर्वर्त्म
केनापि न वाहितम् । [Ps मन्त्रिपदं विना मण्डलीं वारमेकं गतः नापरः ।] तत्र यात्रार्थं यतनीयमिति ।

श्रीशत्रुञ्जयमाहात्म्यं चैवम्*-

(१५७) अत्रास्ति खस्ति शस्तः क्षितितलतिलको रम्यताजन्मभूमि-

र्देशः सम्पन्निवेशस्त्रिभुवनमहितः श्रीसुराष्ट्राभिधानः ।

15 यस्योच्चैः पश्चिमाम्भोनिधिरपहरते लोलकल्लोलपाणिः

प्रसूर्जत्फालफेनोल्बणलवणसमुत्तारणैर्दृष्टिदोषान् ॥

तत्र तीर्थानि-

(१५८) श्रीशत्रुञ्जय-रैवताभिधगिरिद्वन्द्वेऽत्र यात्रोत्सवं

दानब्रह्मतपःकृपाकृतरतिर्यः सन्मतिः सेवते ।

20 तीर्थत्वातिशयेन नारकगतिं तिर्यग्गतिं च ध्रुवं

नो कस्मिन्नपि जन्मनि स्पृशति स प्रध्वस्तदुष्कर्मतः ॥

(१५९) फणिपति-मघवाद्या यत्र देवाः समेयुर्भरत-सगरमुख्याश्चक्रिणः क्षोणिशक्राः ।

नमि-विनमिमुखास्ते सर्वविद्याधरेशा दशरथसुत-कुन्तीनन्दनाद्याश्च भूपाः ॥

(१६०) एषु श्रीजयसिंहदेवनृपतिस्तीर्थेषु यात्रां व्यधात्

सिद्धः प्रोद्धरधर्मभूधरशिरःकोटीरत्नाङ्कुरः ।

25 राजर्षिस्तु कुमारपालविपुलापालः कृपालुः कलौ

कृत्वा सङ्गमिहोपदेशवचसा श्रीहेमसूरिप्रभोः ॥

(१६१) सङ्घो वाग्भटदेवेन तथा चक्रेऽत्र मन्त्रिणा ।

भविष्यतामतीतानामुपमानं यथाऽभवत् ॥

30 तेषु तीर्थेषु दुष्कालवशात्-

(१६२) स्नायूद्भद्रकरङ्गकुटनरता मार्दङ्गिकाः स्युर्वृका

घृका घर्घरघोरघोपविपमं गायन्ति नीडस्थिताः ।

सभ्य(यः ?) व्याघ्रवितीर्णमांसविषसा नृत्यन्ति निलं शिवाः

फेरुणामिह वन्दिनां कलकलः प्रेक्ष्योत्सवः स्यादिति ॥

(१६३) नित्यउयरपूरणासा जणणी पुत्तं चएइ विलवंतं ।

मणुयाणि माणुसेहिं निसायरेहिं व खज्जंति ॥

(१६४) †पल्योपमसहस्रैकं ध्यानालक्षमभिग्रहात् । दुष्कर्म क्षीयते मार्गे सागरोपमसंज्ञके ॥

(१६५) †शत्रुञ्जये जिने दृष्टे दुर्गतिद्वितयं क्षिपेत् । पल्योपमसहस्रं तु पूजा स्नात्रविधानतः ॥

अत एवंविधानि तीर्थान्यपूजानि यात्रायै यतनीयम् ।

5

§१२३) तदनु मन्त्रिणाऽभाणि-गुरुणामाकारणं प्रेष्यते । आनायिताः । शुभे मुहूर्ते देवालयः प्रारब्धः । सर्वदेशेषु कुङ्कुमपत्र्यः प्रहिताः ।

(१६६) वाहनौषधिपाथेयसहायवृषभादिकम् ।

यद्यस्य नास्ति तत्तस्मै सर्वं देयं मया मुद्रा ॥

[Ps. इति श्रुत्वा महर्षयो] लोका यात्रायै मिलिताः । इतः कलिर्गलगर्जितमकरोत्-

10

(१६७) 'रे रे वातूललोकास्त्यजत निजनिजं सर्वथा धर्मकृत्यं

कार्यं चेज्जीवितव्यैरिह कलिसुभटः क्रुद्ध एवासि यस्मात् ।'

- 'नित्यं श्रीसङ्खलोकाः कुरुत नवनवं निर्भया धर्ममेष

प्राप्तोऽहं वस्तुपालः कलिनृपहृदये निर्दयं न्यस्य पादम् ॥'

(१६८) 'किमिह कलिनरेन्द्रं नैव जानाति सोऽयं यदनुचितमिवोच्चैर्धर्मकृत्यं तनोति ।'

15

'अमुमनुपमसत्यं धर्मकर्मैककृत्यं कलिकवलनकालं वेत्ति नो वस्तुपालम् ॥'

(१६९) गुरवः परःशतास्ते परःसहस्रश्च साधवः सुधियः ।

गृहिणस्तु परोलक्षाः सङ्खे श्रीवस्तुपालस्य ॥

जने मिलिते शुभे लये प्रस्थाने जायमाने.....कश्चिदाह-

(१७०) कान्ते कान्ते शीघ्रमागच्छ शीघ्रम्. आएसं मे देहि इत्थम्हि णाह ।

20

कीदृग् रम्यं पश्य देवालयं त्वम् ? धनो मंती कारियं जेण एयं ॥

[Ps. इतः सङ्खपूजार्थं पूर्वं देवालयो रथे स्थापितः । उपरि च छत्रत्रयं धृतम् । चामराणां व्यजनमविध-

वाभिः कृतशृङ्गाराभिः प्रारब्धम् । कृतशृङ्गारौ पुष्परमालादिना कौसुम्भवक्षेत्रे धृतौ वृषभौ । मार्गणजनैः

प्रारब्धः कीर्तिकोलाहलः । मिलिता मन्त्रिणामनु अश्ववाराणां सहस्राः । प्रारब्धं स्त्रीजनेन गीतम् । वादितानि

भेर्यादीनि मङ्गलतूर्याणि ।] एवं चलति देवालये दक्षिणादिभागे दुर्गा जाता । मन्त्रिणोक्तम्-स्थिरीभवत । 25

तत्रैको मारवः क्षत्रियो मन्त्रिणा पृष्टः-भो एषा किं वक्ति ? । देव ! इयं नूतनगृहे निष्पद्यमाने द्वारशाखोपरि

स्थिता मुदिता स्वरं विधत्ते । तत्र सार्द्धं वारं घरं (Ps. द्वादश घरेण) उपविष्टास्ति । भवतामित्थं १२ ॥ यात्रा

भविष्यन्ति [Ps. एषा प्रथमा तासां मध्ये ।] तदनु बहुसूरीणामनुमतं सप्तशतानि देवालयानामग्रे चलन्ति ।

[Ps. कुहाडीया ५००, कुदालीया ५०० मार्गसारणाय । शकट ४०००, सुखासन ७००, श्रीकरी १९००,

सूरीणां ३३३, व्रतिनां २२००, क्षणिक ११००, भट्ट ३३००, देवालां ६४, वाहिनी १८०, जैनयाचक 30

४५०, तुरंगम ४०००, मनुष्य एवं कारङ्ग ७०००० एवं सामग्र्या चचाल ।] परतीर्थिकान् कन्दलं कुर्वाणान्

वारयन्ति । एवं श्रीसङ्खः शत्रुञ्जयाधो वर्द्धापनिकानि कृत्वोपर्यारूढः । तत्र-

(१७१) ण्हाणं कुङ्कुमकदमेहि विहियं कत्थूरिआहिं कयं

चंगं अंगविलेवणं विरइआ पुप्फेहिं पूआ वरा ।

† एषा गाथा Ps. आदर्शे एव उपलभ्यते । † इदं पद्यं Ps. आदर्शे नास्ति । 1 Ps. इदमेव दु. माले तीर्थं० ।

रं भाविष्ममलालसेहिं ललनालोएहिं नदं कयं
देवेसस्स महाधया सुहमया पदंसुएहिं कया ॥

§ तत्र देवविज्ञप्तिः—

(१७२) आस्यं कस्य न वीक्षितं क न कृता सेवा न के वा [स्तु]ता-
स्तृष्णापूरपराहतेन विहिता केपां च नाभ्यर्थना ।
तत् त्रातर्विमलाद्रिनन्दनवनीकल्पैककल्पद्रुम !
त्वामासाद्य कदा कदर्थनमिदं भूयोऽपि नाहं सहे ॥

मुत्कलापनकाव्यम्—

(१७३) श्रीगर्वोष्मभिरुष्मलेषु धनिनामीर्ष्यान्लज्वालय
जिह्वालेषु मृगीदृशामनुशयाद्धूमायितेषु द्विषाम् ।
वक्त्रेषु ग्लपितामिमां त्रिजगतीं निस्तन्द्रचन्द्रोदये
देव ! श्रीविमलाद्रिकेतन ! कदा दास्ये त्वदास्ये दृशाम् ॥§

[Ps. एवमारात्रिकं कृत्वा श्रीजिनं मुत्कलाप्य] तले साधर्मिकवात्सल्यं सङ्गपूजादिकं च विधाय रैवतो-
परि ततश्चाल ।

15 § (१२४) [Ps इतः केनापि चरटकेन दुर्गवलात् सङ्गमध्ये चौरिकी कृता । मन्त्रिणा स प्राकारो रुद्रः । उक्तं च—

(१७४) मह वयरियस्स ठाणं विओं त्ति अवराहकारणं एयं ।
पायारं परिबुन्निय संयं संचारइस्सामि ॥

इत्यभिधाय दुर्गं चूर्णयित्वाग्रे प्रस्थितः ।] कियद्धिः प्रयाणकैर्जीर्णदुर्गं प्राप । जीर्णदुर्गेऽष्टादशप्रासादेषु चैत्य-
परिपटीं कृत्वा (Ps. जीर्णदुर्गोपकण्ठे स्वयं वासिते तेजलपुरे आवासान् दत्त्वा कुमारदेवीसरसि स्नात्वा स्वयं
20 कारितश्रीपार्श्वनाथचैत्ये महिमां विधाय) यावत्पर्वतोपरि चलितुं सन्नद्धस्तावदेकाकिनो व्रतिनः प्रोक्ताः—अत्र
वस्त्रपथतीर्थे पद्याग्रत्यासन्ने मुण्डिके जन् २ प्रति द्रम्माः पञ्च २ याचन्ते । तान् भवतां कः प्रदास्यति ? । यथा
जानीथ तथा कुरुध्वम् । तैरुक्तम्—मन्त्रिन् ! तवाज्ञा भवति तदा वयं वारयामः । मन्त्रिणा प्रोक्तम्—कुरुत यद्वो-
चते । शृष्टिरक्षकौऽहम् । ते सजीभूय पूर्वं चलिताः । भरटकैरुक्तम्—मुण्डिकं दत्त्वा व्रजत । तैरुक्तम्—मुण्डे केशाः
सन्ति । तेऽग्रेऽपि दत्ताः । भवतां किं दद्वः ? । तैः सह कलहो जातः । कुट्टयित्वा व्रतिभिः पातिताः । मन्त्रि-
25 णोऽग्रे रावां कर्तुमागताः । मन्त्रिणा व्रतिनो हकिताः—कथमेवं कृतम् ? । मन्त्रिन् ! इयतीं भूमिं यावदतिक्रम्या-
गताः । देवनमस्कृतिं विना कथं भुज्यते—इति सञ्चिन्त्य चलिताः । एभिर्निपिद्धाः । देवदर्शनोत्कण्ठया कल्येऽपि
न युक्ताः । अत उन्कण्ठिताः । परं बुभुक्षिताः । एतेषां किं दद्वः । सुन्दरं न कृतम्—यत्प्रथमतोऽप्यमी रुद्राः ।
ममाग्रेऽपि वार्त्ता न कृता । तैरुक्तम्—मन्त्रिन् ! देवस्य एष लागः केनाप्यपाकर्तुं न शक्यते । मन्त्रिणा प्रोक्तम्—मम
भोजनदानावमरो न पुनर्द्रव्यस्य । मद्भान् द्विजान् सर्वानपि पृथक् पृथक् याचध्वम् । तैरुक्तम्—अस्माभिः
30 कथं गृह्यते । त्वयैवानुमता यच्छन्ति । मन्त्रिणा व्याहृतम्—सर्वः कोऽपि यच्छतु, नाहं वेद्मि । मद्वाद्या ऊचुः—
कोऽस्मान् ग्रहीष्यति स ऊर्ध्वोभवतु । मन्त्रिणा ततो व्याहृतम्—यदि मम भणितं कुरुत, तदा वः कंदलं निर्वाह-
यामि । [Ps एकेन ग्रामेण यदि रतिं कुरुत ।] ततस्तेभ्यो जीर्णदुर्गप्रत्यागमनं ग्रामं त्रितीर्य पङ्को विदारितः ।
सर्वः कोऽप्युपरि गत्वा समाधिना देवं वन्दितुं लग्नः । तत्र—

(१७५) गम्भीरगेयभरगजिरवो सुचञ्चालंकारताररुहविज्जुलयावयासो ।
दूराड उन्नययरो भुवि तावहारी संघो घणु व घणदाणमिसेण वुट्ठो ॥

मुत्कलापनं काव्यम्—

(१७६) स्वामिन् ! समुद्रविजयात्मज ! विश्वनाथ ! न प्रार्थयेऽन्यदिह किन्तु तव प्रसादात् ।
एते मनोरथमयास्तरवो मदीयास्त्वद्दर्शनामृतरसैः सफलीभवन्तु ॥

5

तत्र पूजारात्रिकादि कृत्वा मन्त्री सङ्घेन सह देवपत्तनं गतः । तत्र चन्द्रग्रह-प्रभासादिषु तीर्थेषु महिमां कृत्वा सोमेश्वराभोगं विधाय धवलकं प्राप्तो मन्त्री ।

(१७७) †लिखतु लिखतु धाता दुर्लिपिं भालभित्तौ भजतु भजतु सर्वोऽप्युग्रभावं ग्रहो वा ।
परमयमिह यावद्वस्तुपालः कृपालुर्न भवति खलु कष्टं विष्टपस्यास्य तावत् ॥

(१७८) †या श्रीः स्वयं जिनपतेः पदपद्मसङ्गा भालस्थले सपदि सङ्गमिते समेता ।
श्रीवस्तुपाल ! तव भालनिभालनेन सा सेवकेषु सुखमुन्मुखतामुपैति ॥

10

(१७९) †पाणिप्रभापिहितकल्पतरुप्रवालश्चौलुक्यभूपतिसभानलिनीमरालः ।
दिक्चक्रवालविनिवेशितकीर्त्तिमालः श्रीमानयं विजयतां भुवि वस्तुपालः ॥

(१८०) †सौरभ्यमालगुणमालतमालका...व्योमान्तरालकृतफालयशोमरालः ।
जीमूतकालरिपुकीर्त्तिमृणालिनीनां श्रीवस्तुपाल विजयी चिरकालमेधि ॥

15

—एवं कवीनां तत्र वाक्यानि ।

§ १२५) इतो [Ps सङ्घं सम्भोज्य, वस्त्रादिना सत्कृत्य च] वसाह आभडतनूर्जं सा० आसपालं आहूयो-
वाच-भोः ! त्वं वसाहपुत्रः (P वसाहमुख्यः) सङ्घमुख्यस्तव शत्रुञ्जये किं लग्नम् ? । द्रम्म चत्वारिंशत्सहस्राणि
(४००००), रैवतके त्रिंशत्सहस्राणि (३००००) । देवपत्तने किं ? । तेनोक्तम्—तत्रास्माकं तीर्थेऽधिकतरम् ? ।
मन्त्रिणा व्यतिकरः श्रुतः । यद्गुरुणा ब्राह्मणेनोक्तम्—प्रियमेलके स्नानं तदा स्यात्, यदा पूर्वतीर्थव्ययप्रायश्चित्ते 20
लक्षं द्विजेभ्यो दुग्धेन प्रक्षाल्य ददासि । तेन स्वीकृतम् । मन्त्रिणा प्रोक्तम्—शत्रुञ्जय-रैवतकस्य प्रायश्चित्तग्राहके मयि
सति द्विजानां कथं वितीर्णम् ? । यदि दण्डयिष्यामि तदा जनापवादः । परं त्वमदृष्टव्यमुखः । तव पित्रा एका
कोटीः, ८ लक्षाः (Ps पौडश लक्षाः) धर्मव्यये कृताः । त्वमेवं कुरुषे । त्वमपाङ्गेयोऽतः परं सङ्घब्राह्मश्च ।
इत्यभिधाय विसृष्टो जनः । [Ps स मन्त्रिचरणयोः पतित्वा लक्षद्वयं तीर्थेषु वितीर्य सङ्घमध्येऽभूत् । विप्राणां
नामानि न गृह्णाति । मन्त्रिणा अन्येऽपि सङ्घलोकाः सम्भूष्य सम्भूष्य ग्रहिताः ।]

25

§ १२६) [§ एकदा देवपत्तनात्पतितान्वया ईयुः । मन्त्रिणोक्तम्—देवो भव्यरीत्या पूज्यमानोऽस्ति ? । तैरु-
क्तम्—न । कथम् ?—

(१८१) नादत्ते भसितं सितं सचिव ! ते कर्पूरपूरं स्मरन्
कौपीनेऽपि च कुप्यति प्रभुरसौ शंसन् दुकूलादिके ।

दिग्धो दुग्धरसैर्जलेषु विमुखः श्रीवस्तुपाल ! त्वया
कर्पूरागरुमोदितः पशुपतिर्नो गुग्गुलं जिघ्रति ॥

30

तेषां सहस्रा दश दत्ताः ।

§ १२७) एकदा मन्त्री तेजःपालो भृगुपुरमायातः । तत्र श्रीमृनिमुव्रतचैत्याचार्यैः श्रीरासिहसुरिभिरुक्तम्-
मन्त्रिन्! सन्देशकमेकं शृणुत । आदिश्यताम् । अद्य पाश्चात्ययामिन्यां वृद्धा युवत्येका समेत्य ग्राह-

(१८२) तेजःपाल! कृपालुधुर्य! विमलप्राग्वाटवंशध्वज !

श्रीमन्नम्बडकीर्तिरयं वदति त्वत्सम्मुखं मन्मुखात् ।

आजन्मावधि वंशयष्टिकलिता भ्रान्ताऽहमेकाकिनी

वृद्धा सम्प्रति पुण्यपुञ्ज ! भवते सौवर्णदण्डस्पृहा ॥

इत्युक्ते मन्त्रिणा देवकुले देवकुलिका ७२ सहिते दण्ड-कलशाः सुवर्णमयाश्चकार । तस्मिन्कारिते तैरेव उक्तम्-

(१८३) कं कं देशमहं न गतः कौतुकलोभाविष्टः ।

त्यागी तेजः पालादपरः कोऽपि न दृष्टः ॥

10 § १२८) अथैकदा एकोदनियोगी गले सरावं बद्धा मन्त्रिणमायातः । पृष्टम् । देव! द्वात्रिंशत्सहस्राः श्रीपत्तने
नृपवेश्मनि देयाः । त्वां संस्मृत्यायातः । मन्त्रिणा सहस्र १० दापिताः । श्रीस्तम्भे भृगौ गत्वा अन्यान्
द्वादशसहस्रानानीय चिन्तितम्-याज्ञयान्ये न भविष्यन्ति ।.....अग्रेऽपि गृहीत्वा पुनरपि याचन् न
लज्जसे? तेनोक्तम्-देव!

(१८४) हृदि व्रीडोदरे वह्निः स्वाभावाद्दुत्थितः शिखी ।

इति मे दग्धलज्जस्य देही देहीति का त्रपा ॥

मन्त्रिणा श्रुत्वोक्तम्-कियन्तोऽवशिष्यते? । देव! दश सहस्राः; द्वादश मिलिताः । त्वां विना शेषेभ्यः को
विमोचयति । मन्त्रिणा दश दापिताः । पुनरुक्तम्-निर्वाहं कथं करिष्यसि? । देव! काष्ठवृणान्यादाय वर्तिष्ये ।
मन्त्रिणा सहस्राष्टकं निर्वाहाय वितीर्य ग्रहितः ।

§ १२९) कोऽपि विप्रो मन्त्रिसभायामागतः । मन्त्रिणा उपवेशित इतस्ततो विलोक्य ऊचे-

(१८५) अन्नदानैः पयः पानैर्द्धर्मस्थानैश्च भूतलम् ।

यशसा वस्तुपालेन रूढमाकाशमण्डलम् ॥

कुत्रोपविश्यते? । पुनर्वदेति सभ्यैरुक्तं नववारमुक्तं खिन्नः । नव सहस्रा दत्ताः § १]

§ १३०) अथैकदा वामनस्थलीवास्तव्येन यशोधरेणोक्तम्-

(१८६) श्रीवस्तुपाल तव भालतले जिनाज्ञा वाणी मुखे हृदि कृपा करपङ्कजे श्रीः ।

देहे श्रुतिर्विलसतीति रूपेव कीर्तिः पैतामहं सपदि धाम जगाम नाम ॥

सहस्र १० दत्तिः । पं० माधवोक्तिः-

सरस्वतीसङ्गतकान्तमूर्ति..... ॥

द्रम्मसहस्र ४० दत्तिः ।

§ १३१) द्वितीययात्रारम्भे श्रीनरचन्द्राचार्यैरुक्तम्-

(१८७) लङ्घिम! प्रेयसि! केयमास्यशिताता वैकुण्ठ कुण्डोऽसि किं ?

नो जानासि पितुर्विनाशमसमं सङ्घोत्थिनैः पांशुभिः ।

मा भीर्मान्! गभीर एव भविताऽम्भोधिश्चिरं नन्दनात्

सङ्घेशो ललितापतिर्जिनपतेः स्वात्राम्बुकुल्यां मृजन् ॥

(१८८) गौरी रागवती त्वयि त्वयि वृषो वद्धादरस्त्वं पुन-
भूत्या त्वं च समुल्लसद्गुणगणः किंवा बहु ब्रूमहे ।
श्रीमन्नीश्वर! नूनमीश्वरकलायुक्तं च ते युज्यते
वालेन्दुं चिरमुच्चकै रचयितुं त्वत्तोऽपरः कः क्षमः ॥

तदनु मन्त्रिणा पदोपवेशनं कारितम् ।

5

पातालान्न समुद्धृतो वत वलि० । इदं कङ्कणकाव्यम् ।

§ १३२) अथ पादलिप्तपुरे ललितादेवीश्रेयसे सरोऽकारयत् ।

(१८९) *पुण्डरीकनिवहैर्विराजितं पुण्डरीकगिरिराजसन्निधौ ।
वस्तुपालसचिवेन कारितं भाति यत्र ललिताभिधं सरः ॥

.....

10

(१९०) †दहनेन विनाशितं पुरा सचिवौ सचरितव्रताविमौ ।
अचलेश्वरनालिमण्डपं रचयामासतुरेनमर्बुदे ॥

(१९१) †वस्तुपालसचिवेन कारितं हैमदण्डकलशैः [सुशोभितम्] ।
[अर्बुदाद्रि]शिखरे मनोरमं नेमिमन्दिरमिदं विराजते ॥

§ १३३) एकस्मिन्नवसरे सुराष्ट्रायां सङ्घे व्रजति सति अग्रेसरैरेकाकिभिर्ब्रतिभिर्वाटिकासु मार्गस्योपद्रवे कृते 15
तपोधनिकैरेत्य मन्त्रिणोऽग्रे रावा कृता । मन्त्रिणोत्तारके कृते अनुपमदेव्यग्रे कथापितम्-यद्य एकाकिनां विहरणं
न विधेयम् । अपरे सर्वेऽपि विहृत्य गताः ।अनायाते अनुपमदेव्या नगोदरं बन्धोः समर्धविच(ह?)रणं
तेषां कारितम् । स्वयमवेलं भोजनार्थमुपविष्टा । मन्त्रिणोक्तम्-यो गृहे लघुः स बहिर्वातेन नीयते । अस्माभिः
केनापि हेतुना चारितम् । इत्थं कियन्ति दिनानि निर्वाहं यास्यति । तथा तत्कालं स्थालं त्यक्तवोक्तम्-यद्भवतां
बालत्वे जातं तत्किं विस्मृतम् ? । किं तत् ? । धवलकके वसतामेकदा अवेलं तपोधनौ मार्गश्रान्तौ भवतां गृहे 20
समेत्य धर्मलभोक्तिपूर्वं स्थितौ । तदा करुणभक्तानि.....समायान्ति । नापरं किमपि गृहे । सर्वः कोऽपि
भुक्तवोत्थितः । अतः श्वशुरेण नेत्रमीलनं कृतम् । श्वश्रूनीचैरवलोक्य स्थिता । युवामधोऽवनौ जातौ । ज्येष्ठपत्नी-
सहिता अहं कटिकापाश्चात्ये उपविष्टा । तपोधनौ अलब्धोत्तरौ गतौ । तदा युवाभ्यां यदुक्तं तत्किं न सरतः ?-
धिगस्साकं जीवितम् । भृदङ्ग (P_s मातङ्ग) स्थापि गृहे भुक्तोत्तरं प्राप्यते । वयं तेषामपि निकृष्टाः स्मः ।
यद्यवनिर्विवरं दत्ते तदा पाताले विश्रामः । अवेलमायातौ यती इत्थं व्यावृत्य गतौ । स कोऽपि क्षणो भविता 25
यत्र वयमपि किमपि कर्तुं क्षमा भविष्यामः । नूनं तद्भवतां विस्मृतम् । यद्य ऋद्धिं प्राप्य ईदृशं विमृशत ।
भवतां ददतामेव श्रेयः । इति श्रुत्वा मन्त्री हृष्टः । इत्युक्तम्-ममाग्रे तपोधनरावा केनापि न कार्या । ततो
दर्शनिभिः सर्वैः 'पद् दर्शनमाता' इति उक्तम् । तस्याः कङ्कणकाव्यमिदम्-

(१९२) पश्चाद्वत्तं परैर्दत्तं लभ्यते वा नवा खलु । स्वहस्तेनैव यद्वत्तं तद्वत्तमुपलभ्यते ॥

§ १३४) तथा विमलाद्रौ नन्दीधरोद्यापने नन्दीधरप्रासादः कारितः । तत्रोद्यापनं कृतम् । अत्रैव विमला-30
चलेऽनुपमसरः कारितम् । तस्मिन् भरिते केनापि चारणेनोक्तम्-

(१९३) भाज भरहिं काइं सेतुंजि सर न काराविडं ।
जाणिडं ईणइं ठाइ आगइ अणुपमडी किडं ॥

एकवीसवारभणनेनैकविंशतिसहस्रा दापिता मन्त्रिणा ।

§ १३५) एकदा वटकूपपुरेऽलङ्कारिणः श्रीमाणिक्यसूरयः सन्ति । ते मन्त्रिणा आकारिता अपि नागताः । मन्त्रिणा स्वरूपेण कथापितम्—

(१९४) उत्प्लुत्योत्प्लुत्य गतिं कुर्वन् गर्वादखर्वजडबुद्धिः ।

वटकूपकूपमध्ये निवसति माणिक्यमण्डूकः ॥

पुनराचार्यैः प्रतिस्वरूपं ग्रहितम्—

(१९५) गुणालीजन्महेतूनां तन्तूनां हृद्विपाटयन् ।

वंशाद्द्वार्द्वपरिस्फूर्त्या रे पिञ्जन ! विजृम्भसे ॥

मन्त्री किञ्चिद्वृषितः स्तम्भतीर्थपौषधागारं लुण्ठाप्यैकत्र वस्तु दधे । आचार्यास्तदनु समायाता मिलिताः
10 मन्त्रिणः । उक्तं च—मन्त्रिन् ! सङ्गभारोद्धारधुरीणे त्वयि कथमस्माकं पौषधागारे उपद्रवः । मन्त्रिणोक्तम्—पूज्या-
नामनागमनमेव हेतुर्नान्यत् । पुनः सर्वमर्पितम् । संघार्चासमये तैर्व्याहृतम्—

(१९६) एकं वासः सुरेशैः कृतसुकृतशतैर्जन्मकाले जिनानां

दत्तं दीक्षाक्षणे वा ध्वजवसनमथो एकमेवाम्बरं च ।

सूर्यादीनां ग्रहाणां पुनरपि विधिना दत्तमस्मिन् क्षणेऽसौ

सत्पात्रैर्भूरि यच्छन्नधरितसुरपो नन्दताद् वस्तुपालः ॥

तदनु ते पुस्तकादि दत्त्वा क्षमित्वा च ग्रहिताः ।

§ १३६) तथा यत्र यत्र प्रासादं कारयति तत्र तत्र निधिः प्रकटीभवति । एकदा श्रीशत्रुञ्जये शृङ्गोपरि कपर्दि-
यक्षप्रासादः प्रारब्धः । पापाणान् विदार्य मण्डवध्वम् । चिन्तितम्—कथमत्र निधिः प्रकटीभविष्यति । मूलादपि
दङ्किकाभिर्विदार्य पापाणे द्विधाकृते सर्वैरप्यन्तः सर्प्यो दृष्टः । तदा मन्त्री तत्रासीत् । स्वयमायातस्तदाश्चर्यविलोक-
20 नाय । यावत्पश्यति तावदेकावली हारः । करेण गृहीतः । सर्वैरपि दृष्टः । तत्र पपाठ कपर्दिस्तुतिम्—

(१९७) चिन्तामणिं न गणयामि न कल्पयामि कल्पद्रुमं मनसि कामगर्वीं न वीक्ष्ये ।

ध्यायामि नो निधिमधीनगुणातिरेकमेकं कपर्दिनमहर्निशमेव सेवे ॥

तदनु प्रासादः कारितः ।

§ १३७) एकदा मन्त्रिणा चिन्तितम्—यं श्रीशत्रुञ्जये कर्मस्थाये मुच्यते स देवद्रव्यं विनाशयति । एवं
25 विचिन्त्य पौषधागारे श्रीविजयसेनसूरिपार्श्वे समेतः । गुरवो वन्दिताः । लब्धाचार्याः श्रीउदयप्रभसूर-
योऽपि । ते तु मन्त्रिणा ममयनयोजनानामन्तर्यः क्रोऽपि विद्वान् तमानीय पाठिताः सन्ति । तपोधनानामपि
पञ्चविंशतिर्निमयकार । तपोधनमेकं वृद्धं शान्तं नमस्कारपरावर्त्तनपरं दृष्ट्वाऽऽह—भगवन् ! देवद्रव्येण
रक्षितेनोपेक्षितेन वा श्रेयः ? । यदि रक्षितेन तर्ह्यमुं वृद्धं यतिं प्रसादीकुरुत । यं शत्रुञ्जये नयामि । अपरे तत्र
भक्षकाः । गुरुभिरुक्तम्—न युक्तमेतत् । बलादपि मानिता गुरुवः । तैर्मपोधनाग्रे प्रोक्तम्—यन्मन्त्री वक्ति तत्का-
30 र्यम् । तेनोक्तम्—भगवन् ! दीक्षा मया निन्नारार्थं जगृहे । तत्र द्रव्याग्नेन कथं मलिनयामि ! मन्त्रिणा प्रोक्तम्—
एतन्मालिन्यं न किन्तु भूषणम्, चैत्यद्रव्यगुणैर्न । आग्रहं कृत्वा ग्रहितः । म स्रदग्निमार्गयो देवलेखकं विलो-
कयति । एकदा आदेशवर्तिनिः स्वादकैरुक्तम्—भगवन् ! यूयं तीर्थमटपाः । भवतां पार्श्वे देवनमस्सागताष्टकुरा
व्यवहारिण्योपविशन्ति । एभिर्मलिनैर्जीर्णैश्चैवर्गमेव न । वक्ष्यम्ये किं दूषणम् ? । मनोहराणि वम[ना]नि परि-

दधत । तानि ग्राहितः । तथाकृते पुनरुक्तम्-अनेके जना भवतां सह पर्यालोचं कुर्वन्ति, तत्कथमुद्गीते वदने भव्यम्? । पश्चात्ताम्बूलं ग्राहितः । उक्तम्-अत्र भवतां भिक्षावेला तथा कर्मस्थायान्तरायं स्यात्, रसवतीमा-
खादयतां किं दूषणम्? । तल्लोलुपः कृतः । भगवन्! विलोकयत-पादेन चङ्क्रमणं भव्यं वा सुखासनेन? । तमपि
कारितः । एकदा सुखासनस्थः पालीताणके जनैः पञ्चदशभिः सह गन्तुं प्रवृत्तः । मन्त्री कृतधौतवसनः कृतमु-
खकोशः पादचारेण सम्मुखो जातः । मन्त्रिणा पृष्टम्-केऽमी? । अग्रेसरैरुक्तम्-असौ भवत्प्रहितो मठपः । 5
मन्त्रिणा सुखासनं स्थापयित्वा वन्दितः । उक्तम्-तले कार्यं कृत्वा वेगेन पादमवधारणीयम् । स लज्जितः ।
तत्रानशनमादाय स्थितः । उपर्याकारितोऽपि नायाति । उक्तञ्च-मयाऽनशनं जगृहे । इयतां यतीनां मध्यादहं
मन्त्रिणा प्रेषितः । ममाप्ययमाचारः । गुरुणां भवतां चाऽऽस्यं कथं दर्शयामि? । अन्योऽत्र कार्यकर्ता वीक्ष्यः ।
उपरि गत्वाऽनशनं परिपाल्य दिवंगतः । मन्त्री तु यात्रां कृत्वा पुरमेत्य गुरुणां सकलं तद्वृत्तमाचख्यौ । [P. गुरुभिः
प्रोक्तम्-मास्तः परं कोऽपि साधुश्चैत्यद्रव्यचिन्तां करोतु । एषोऽपि ईदृशो जातः ।] 10

§ १३८) अथ महं अनुपमदेव्या १२९२ वर्षे पञ्चमी-उद्यापनं कृतम् । तत्र समवसरणानि २५, श्रीशत्रुञ्जय-
तले वाटिका ३२, रैवते १६, तेजलपुरे पौषधागार-कुमरसरःसहितं देवकुलम् । झीझरीआग्रामे प्रासादः, सरोवरम्,
वापी च । लूणिगवसहीग्रासकृते डाक-डमाणीग्रामद्वयं दत्तम् । तपोधनोपकरणानि नाम्ना पात्राणि दोरु-झोली-
डांडाप्र० ग्रामाणि । कोऽपि यात्राः १३ वक्ति ।

(अत्र B आदर्शे एतद्वर्णनं विशेषविस्तरेण लिखितं लभ्यते; यथा-)

15

§ १३९) { तथा महं अनुपमदेव्या १२९२ पञ्चमी-उद्यापनं कृतम् । तत्र २५ समवसरणानि पञ्चवर्णानि कार-
यित्वा श्रीसूरिभ्यः प्रदत्तानि । एवं २५ महं कुमारदेव्या; पञ्चविंशति महं ललतादेव्या । तथा महं आसराज-
वसही कारिता मा(पि?)तुः श्रेयसे च । महं मल्लदेवश्रेयसे मं० लूणिगश्रेयसेऽर्चुदे । तथा सप्तभगिन्यस्तासां श्रेयसे
सप्त प्रासादाः । तासां सखीनां श्रेयसे सप्त देवकुलिकाः कारिताः । श्रीशत्रुञ्जयतले वाटिका ३२ जगन्नाथपूजायै
कारिताः । रैवते षोडश । तथा श्रीतेजलपुरं प्रासाद-पौषधागार-कुमरसरःसहितम् । तथा झीझरिआग्रामे प्रासादो 20
वापी सरथ । अर्चुदे लूणिगवसह्यां श्रीनेमिपूजायै डाक-डमाणी इति ग्रामद्वयं ददौ । तथा तपोधनोपकरण १४ तेषां
नाम्ना दोरु-झोली-डांडाप्रभृतीनि प्रतिग्रामाण्यस्थापयत् । एवं सर्वकीर्तनानि १२५००० विम्बानि शैल-पिचलम-
यानि । १८ कोटि, ९६ लक्ष शत्रुञ्जयपदे । १२ कोटि, ८० लक्ष गिरिनारपदे । १२ कोटि, ५३ लक्ष अर्चुदपदे ।
९८४ पोसाल, ५०० सिंहासन दान्त-काष्ठमय, ५०५ समवसरणानि षट्सूत्रमयानि । तीर्थयात्रा १२; कोऽपि
१३॥ वक्ति । ७०० ब्रह्मशाला । ७०० सत्राकार । ७०० तपस्विनो मठाः । मसीति ८४, गढ ३२, सरोवर 25
६४, वावि ७०० । माहेश्वरेषु प्रासादेषु, ३ सहस्र विडोत्तर नूतन जीर्णोद्धार, १३०४ जैन प्रासाद शिखरवद्ध,
२३०० जीर्णोद्धार, २१ आचार्यपद । सरस्वतीभांडागार ३-भृगुपुरे स्तंभतीर्थे पत्तने च । १८ कोटि द्राम दण्ड-
कलश-पुस्तकपदे । १५०० तपोधन दिनं प्रति विहरणं । ५०० ब्राह्मणभोजनम् । १०० कार्पटिकभोजनम् ।
दक्षिणस्यां श्रीपर्वत, पश्चिमायां प्रभास, उत्तरस्यां केदारु, पूर्वस्यां वाणारमी इति भूमिमध्ये । एवं सर्वाद् ३
कोटिशत, ३२ कोटि, ८४ लक्ष, ७ सहस्र, ४ शत, १४ लोहडिआ अथवा इका आगला द्राम भीमप्री० । } 30

§ १४०) अथ भीमे [राज्ञि] दिवंगते राणकलवणप्रसादः पुत्रयोर्वीर्यम-वीर्यवलयोर्मध्यादेकमपि राज्ये
उपवेशयितुं न शशाक । आद्यः पत्तनपरिग्रहस्य प्रियः, द्वितीयस्तु दानी चोढा । अर्थकदा राणकवीर्यवलेन
ताम्बूलो [वं]ठायापितः । तेन विलोक्य तटे [क्षिप्तः] एवं द्वित्रिवेलम् । राज्ञा पृष्टम्-किमरे! त्यजमि? । म्यामिन!
मध्ये क्रमयः कृष्णवर्णाः । राणकेन मन्त्रिणोऽग्रे उक्तम्-यदहमराजापि नृत्या नृपः कृतः ।

११४३) एवं पुण्यानि राजकार्याणि कुर्वतोरेकदा राणक^१लृणप्रसादेन तेजल^२ उक्तः—मन्त्रिन् ! को राजा कार्यः ? । वीरधवलः स्वर्गामी जातः । तत्पुत्रः^३ शिशुः । यदि तव विचारे एति^४ तदा वीरमस्य राज्यं दीयते । मन्त्रिणा उक्तम्—स्वामिन् ! मया स्वस्वामिस्त्रुनोर्वीसलस्याङ्गीकृतमस्ति । राणकः प्राह—यद्यप्येवं तथापि मद्वाक्यं^५ मन्यस्व । मन्त्रिणा मानिते, रात्रौ वीरमः समेत्य राणकं लत्तया ग्रहृत्य, प्राह—भो डोकर^६ ! अद्यापि राज्याशां न मुञ्चसि ? किं द्वितीयमपि त्रियमाणं^७ अपेक्षसे ? । एवमुक्त्वा गतः । राणकेन चिन्तितम्—अनेन कीलिकाभङ्गो न प्रतीक्षितः । स कोऽप्यस्ति यः प्रातःप्रहरमध्ये वीसलमानयति । नागडेन भट्टपुत्रेणोक्तम्—अहं धवलके रात्रिपौश्वा-
त्यप्रहरे यास्यामि । तदनु करभीमारुह्य समेष्यति । स लेखं दत्त्वा प्रहितः । वीसलं सुप्तमुत्थाप्य प्राह—यदि त्वं राजा तदा मे किं ? । श्रीकरणम् । तर्हि चल । करभीमारुह्यायात्^८ । प्रातः राणकः सकलपरिग्रहं सम्मील्य सहस्रलिङ्गोपकण्ठे उत्तारकं^९ दत्त्वा स्थितः । वीसलेन राणकस्तत्रैत्य नमस्कृतः^{१०} ।

ततो राणकेन तिलकं कृत्वा^{११} तूर्यनादपूर्वं^{१२} धवलगृहे नीतः, सिंहासने उपवेशितश्च । वीरमः—किं ? किं ? याव-
द्वक्ति^{१३} तावन्निखाननिखनपूर्वकं श्रीवीसलदेवाज्ञा श्रुता । अध्वसहस्रैर्द्वादशभिः समं^{१४} पृथग् भूत्वा स्थितः । इतस्तेजः-
पालबुद्ध्या राज्ञोऽचिन्ति—वृद्धस्य वीरमोपरि मोहोऽस्ति, मा कदाचिदेतद्विघटयतु—इति विमृश्य वट्टके विपं क्षिप्त्वा
सन्ध्यायां राणकपार्श्वे गन्तुं प्रवृत्तः । राणकेन तु चिन्तितमस्ति^{१५}—मया विरूपं कृतम् । अद्यापि राज्यं प्रातर्वीरमस्य
दास्ये । उक्तम्—द्वारे कोऽपि विशन् रक्ष्यः^{१६} । इतो राजा द्वारस्थैर्निपिध्यमानोऽपि मध्ये प्रविश्य राणकं प्राह—तात !
अमृतमिदं सत्वरं पिबत^{१७} । वत्स ! तव विचारे आयातम्^{१८} ? । आयातं^{१९} तर्ह्यानीतम् । राणकेन उक्तम्^{२०}—त्वया राज्य-
निर्वाहो भावी^{२१}—एवमुक्त्वा पीतम् । तत्कालं दिवंगतः । तेजःपालस्य “राजस्थापनाचार्यः” इति विरुदं जातम् ।

११४४) इतो मन्त्रिबुद्ध्या श्रीवीसलदेवेन तृतीये दिने वीरमो भाणितः—यन्मे वीरमस्तातसमः । अतो यदि
वक्ति^{२२} तदा राज्यं मुञ्चामि, सेवां करोमि^{२३} । तदनु प्रधानैर्महाधरैश्चोक्तं वीरमं प्रति—देव ! राजा मान्यः^{२४} ।
यस्त्वेवं वक्ति^{२५} । वीरमः प्राह—यदि मे नगरपञ्चकं नृपो ददाति—एकं प्रह्लादनपुरं, द्वितीयं^{२६} विद्यापुरं, तृतीयं
वर्द्धमानपुरं, चतुर्थं धवलकं, पञ्चमं पेटलाउद्रपुरं । एतानि पञ्च पुराणि; तथा वर्षं प्रति द्रम्म लक्ष ३ । एवं^{२७}
यदि नृपो मन्यते तदा प्रणामं करोमि । नृपेण मानितम् । मन्त्रिणा तत्कालं^{२८} तन्नगरपरिसरे पञ्च ग्रामाणि तन्नाम्ना
वासितानि । वीरमो मिलितः । नृपं प्रणम्य वीरमो वाटके स्थितः । वीसलदेवस्य राज्यं निष्कण्टकं जातम् । नागडस्य
श्रीकरणं जातम्^{२९} । मन्त्रिणो व्यापारो निवृत्तः । नृपेण “वृद्धामात्या” इति दत्तमानाः सेवां कुर्वाणाः सन्ति ।

(१९९) सूत्रे वृत्तिः कृता दुर्गसिंहेनापि मनीषिणा । विसूत्रेऽपि कृता तेषां वस्तुपालेन मन्त्रिणा ॥*

एकदा वीरमेन नगरपञ्चकं याचितम् । राज्ञा ग्रामपञ्चकं दर्शितम् । तेनोक्तम्—नगराणि याचे । राज्ञोक्तम्—
एषु दत्तेषु किमवशिष्यते ? । तर्हि न स्यास्ये । ब्रज । स सपरिच्छदो मालवं प्रति ब्रजन्, राज्ञा जावालिपुरीयस्य
चाचिगदेवस्य पार्श्वत् सङ्वाडीघाटसमीपे मारितः ।

११४५) इतश्च—अर्बुदचैत्ये गजशालां वीक्ष्य यशोवीरेण मन्त्रिणा पृष्टम्^{३०}—भवतां पूर्वजः कः श्रीकरणः ? ।
पृष्टम्—कथम् ? । श्रीकरणं विना गजशाला सत्या न भवति^{३१} । तदनु तेजःपालेन गजः समानायितः । तं

1 P ‘राणक’ नास्ति । 2 B तेज पालो व्याहृतः । 3 राज्यं कस्य दीयते । 4 B सुतस्तु । 5 B ममेति । 6 B नास्तीदं वाक्यम् । 7 B मम वाक्याद् वीरमस्यास्तु । 8 B डोहकर । 9 B त्रियन्तं । 10 B ‘रात्रि’ नाम्नि । † एतद-
न्तर्गतपक्तिस्थाने B आदर्शे “तदनु करभीमधिरण चलितः ।” इत्येव पाठो विद्यते । 11 B चतुरकं । 12 B वीसल यमायात ।
राणकं नमस्कृत्य यावदास्ते तावद् । 13 B विधाय । 14 B पुरस्सरं । 15 विघत्ते । 16 B मह । 17 B ‘अन्नि’ नाम्नि ।
18 B रक्षणीयः । 19 B इस्तु । 20 B समायात । 21 B आयातेनानीनं । 22 B घ्याहृतं । 23 B भविष्यति ।
24 B कथयति । 25 नास्तीदं पदं B । 26 B मानयोग्य । 27 B अभिदधानि । 28 B अपरं । 29 B नगराणां
परि । 30 B नास्तीदं वाक्यं । * P आदर्शे एष श्लोको नाम्नि । 31 B उक्तः । 32 B गजशाला न घटते ।

नृपस्योपायने कृत्वा, एककोटि १६ लक्ष, वर्ष यावत् चडावके कृत्वा गृहीतम् । व्यग्रस्तादगेव । केनापि कविना नृपं प्रति प्रोक्तम्—

(२००) एतावतैव वीसल ! पश्य प्राग्वाट-लाटयोर्भेदम् ।

एक इभानुपनिन्ये प्रथमश्चरमस्तु खरमेकम् ॥

5 तेजःपालेन स हस्ती ढौकने कृतः । लाटेन समराकेन वेसरश्चैकः । द्रम्म लक्ष ३६ त्रुटौ, द्वितीयवर्षे श्रीकरणं मुक्तम् ।

(२०१) वौद्वैवौद्रो वैष्णवैर्विष्णुभक्तः, शैवैः शैवो योगिभिर्योगरङ्गः ।

जैनैस्तावजैन एवेति कृत्वा सत्त्वाधारः स्तूयते वस्तुपालः ॥

§ १४६) सं० १२९८ वर्षे मन्त्री नृपं मुत्कलाप्य चलितः । नागडस्तु राणकसार्थे मण्डलीं गतः । तत्र 10 तपोधनसाराविषये शिक्षां दत्त्वा अङ्गेवालीआग्रामे०.....प्रासादः । सरः । सत्रशालात्रयं च कारितम् ।

(B सङ्ग्रहे अत्र एतदेव वर्णनं किञ्चिद्विस्तारेण लिखितं लभ्यते । यथा—)

{संवत् १२९८ वर्षे जातकेनायुषोऽन्तं परिज्ञाय नृपं मुत्कलापयामास—देव ! क्षम्यताम्, यत्स्वामिन ऊणं खूणं वा कृतः । राजा—हे मन्त्रिन् ! कथमेतत् ? । देवसेवायै यास्यामि । मन्त्रिन् ! त्वं मदीय[तात]वीरधवलसमोऽतस्त्वां कथं प्रेषये । कदाचिद्देवद्रम्माणां शङ्का भवति; तदा न कार्यम् । मदीयं शरीरं तवायत्तम्, द्रव्यः किम्, 15 द्रम्माणां पत्रं विदारयिष्यामि । परं मा ब्रज । मन्त्री ग्राह—देव ! द्रम्माणां किम्?, द्रम्मा ग्राह्याः । देहं तु तव पिण्डैः पोषितम् । परमवसाने प्रत्यासन्ने देव ! तीर्थसेवा युक्ता । अश्रुपातपूर्वं राज्ञा वीटकं दत्तम् । मन्त्रिजनान् क्षमयित्वा श्रीवस्तुपालो महता परिच्छदेन सह श्रीशत्रुञ्जयोपरि चचाल । इतो राणकनागडो मन्त्रिप्रयाणं श्रुत्वा सम्प्रेषयितुं चचाल । मंडल्यां गतेन मन्त्रिणाभिहितम्—राणक ! राजकार्याणि सीदन्ति । यूयं प्रसादं कृत्वा बलत । तेनोक्तम्—तव गृहे बटुरस्मि । तवोपजीवनेन इयतीं ऋद्धिम् । करणीयं किमप्यादिश । मन्त्रिणोक्तम्—

20 (२०२) न कृतं सुकृतं किञ्चित्सतां संस्मरणोचितम् । मनोरथैकसाराणामेवमेव गतं वयः ॥

राणकः ग्राह—परं किञ्चन मनसि दुष्यति, ममाग्रे किं नोच्यते ? । देव ! मयि गते सति एते व्रतिनो दुःखिनो भविष्यन्ति । मन्त्रिन् ! इत्थं कथमुच्यते ? । यद्भवतां पार्थात् सुखिनः करिष्यामि । परमियं चिन्ता न विधेया । इति राणको मुत्कलाप्य बलितः । मन्त्री अङ्गेवालीआग्रामे गतः । गुरवस्तत्रोक्ताः—भगवन् ! मेऽनशनं प्रयच्छत । तत्र तेजःपालानुमत्या गुरुभिरनशनं प्रदत्तम् । मन्त्री क्षमित-क्षामणापूर्वं पञ्च परमेष्ठिनः स्मरन् स्वर्गं गतः । संस्का- 25 रादनु तेजःपालेनास्थीनि श्रीशत्रुञ्जये ग्रहितानि । तत्र स्वर्गारोहणप्रासादः कारितः । अङ्गेवालीआग्रामे प्रासादः कारितः । सरोवरं च सत्रशाला च । तत्र धर्मस्थानत्रयं कारितम् । तेजःपालो यात्रां विधाय पत्तने समायातः ।}

§ १४७) व्यापारे वर्ष १८ तदनु वड्ठा ऊठि । तथा १३०८ वर्षे महं० तेजःपालेन स्वर्गमनाय राजा [Ps वीसलदेवः] मुत्कलापितः । तदा द्रम्मा लक्ष २७ देया आसन् । राज्ञा मुक्ताः^१ । [तथा राज्ञा द्रम्मा लक्षत्रयं धर्मव्ययाय वितीर्य*] तेजःपालः ग्रहितः । श्रीसङ्गं क्षमयित्वा श्रीशङ्खेश्वरोपरि चलितः । चन्द्रोमाणा- 30 ग्रामे गतः । †जातकमवलोकितम्—यच्चन्द्रोमाणाग्रामे पाश्चात्यग्रहरे व्ययः । मन्त्री अनशनमादाय दिवमगमत् । तत्र कीर्त्तनत्रयम्[†] ।

§ १४८) †अथ मन्त्रिणि दिवं गते श्रीवर्द्धमानसूरयो वैराग्यादांभिलवर्द्धमानं तपः कर्तुं ग्रारेभिरे । श्रीशङ्खेश्वर-पार्श्वनाथाभिग्रहं च जगृहुः । यत्तपसि सम्पूर्णं देवं नमस्कृत्य पारणकं करिष्यामः । सम्पूर्णं जाते देवं नन्तुं

1 B द्रम्मान् विमुच्य । * Ps आदर्शे एवैतद्वाक्यं लभ्यते । † एतत्पक्षिस्थाने P 'पाश्चात्यदिने दिवंगत' इत्येव संक्षिप्तः पाठः । ‡ B आदर्शे एतत्प्रकरणं प्राप्यते ।

प्रस्थिताः । मार्गे श्रान्तास्तृपिता एकस्य तरोस्तले देवं नमस्कृत्यानशनाद्विनष्टाः । शङ्खेश्वरेऽधिष्ठायको जातः । ज्ञानेन मन्त्रिणो गतिमन्वेष्टुं प्रवृत्तः । अजानानो महाविदेहे श्रीसीमन्धरं नमस्कृत्य पप्रच्छ-भगवन् ! वस्तुपाल-जीवः क्व गतः । स्वामी आह-अत्रैव पुष्कलावतीविजये पुण्डरीकिण्यां कुरुचन्द्रो नाम नृपो जातः । स तृतीयभवे सेत्स्यति । अनुपमदेवीजीवः श्रेष्ठिनः सुता अत्रैव विजये जाता । साष्टवार्पिकाऽस्माभिर्दीक्षिता, देशोनां पूर्वकोटिं तपस्तप्त्वा सेत्स्यति । इति तेन व्यन्तरेणात्र भरते वस्तुपालानुपमदेव्योर्गतिः प्रकटीकृता ।

5

॥ इति वस्तुपाल-तेजःपालप्रबन्धः ॥

(एतत्प्रबन्धप्रान्ते P सञ्ज्ञके सङ्ग्रहे निम्नगतं विशेषवर्णनं लिखितं लभ्यते-)

§ १४९) अत्राग्रेतनः प्रबन्धः कथनीयः । वीरधवलेन वामनस्थल्यां जयतलदेविभ्रातरौ साङ्गण-चामुण्डराजौ मारितौ । युद्धे जाते १४ शततुरङ्ग स० ५ जजी (?)

(२०३) जीतुं छहि जणेहिं सांभलि समहरि वाजीइ ।

10

विहुं भुजि वीरतणेहिं विहुं पणि ऊपरवटतणे ॥-इति चारणोक्तिः ।

§ १५०) गोभ्राधिपो धूधलमण्डलीकस्तेजःपालेन वद्धः धवलकपुरसभायामानीतः । तदा सोमेश्वरोक्तिः-

(२०४) मार्गे कईमदुस्तरे जलभृते गर्त्ताशतैराकुले

खिन्ने शाकटिके भरेतिविपमे दूरे गते रोधसि ।

शन्देनैतदहं ब्रवीमि महता कृत्वोच्छ्रितां तर्जनी-

15

मीदृक्षे गहने विहाय धवलं वोढुं भरं कः क्षमः ॥

§ १५१) एकदा मन्त्री स्तम्भने आगतः । तत्राचार्यैरुक्तम्-

(२०५) अस्मिन्नसारसंसारे सारं सारङ्गलोचना ।

मन्त्री रुष्टः । शृङ्गारिण एते । अष्टमे दिने-

यत्कुक्षिप्रभवा एते वस्तुपालभवादृशः ॥

21

दशसहस्रदीनारा दत्ताः । न गृहीताः । भृगुपुरे लेप्यप्रतिमास्थाने अन्या कारिता तद्व्येण ।

§ १५२) एकदा मन्त्रिभिः पलितं दृष्ट्वा चिन्तितम्-

(२०६) अधीता न कला काचित् न च किञ्चित्तपः कृतम् । दत्तं न किञ्चित्पात्रेभ्यो गतं च मधुरं वयः ॥

(२०७) आयुयौवनवित्तेषु स्मृतिशेषेषु या मतिः । सैव चेज्जायते पूर्वं न दूरे परमं पदम् ॥

§ १५३) सङ्घप्रारम्भे नरचन्द्रस्वरिभिरुक्तम्-

25

(२०८) चौलुक्यः परमार्हतो नृपशतस्वामी जिनेन्द्राज्ञया

निर्ग्रन्थाय जनाय दानमनघं न प्राप जानन्नपि ।

सम्प्राप्तस्त्रिदिवं स्वचारुचरितैः सत्पात्रदानेच्छया

त्वद्रूपोऽवततार गर्जरसुवि श्रीवस्तुपालो ध्रुवम् ॥

मन्त्री यात्रायां वृषभं प्रति पपाठ-"आस्यं कस्य न वीक्षितं ॥"

27

(२०९) यद्वाचे व्यूतकारस्य यत् प्रियायां वियोगिनः । यद्वाधावेधिनो लक्ष्ये न दृष्ट्या न मेऽस्तु ते मने ॥

रैवते नेमिं प्रति-

(२१०) कल्पद्रुमस्तरुरसौ तरवस्तथाऽन्ये चिन्तामणिर्मणिरसौ मणयन्मथाऽन्ये ।

धिग जातिमेव ददृशे यत् यत्र नेमिः श्रीरैवते स दिवसो दिवसास्तथाऽन्ये ॥

§ १५४) एकदा मोजनी(दी)नसैन्यं दिह्यीतश्चलितम् । प्रयाणक ४ जातानि । राणकस्य सुद्विर्जाता । वस्तुपालो
 योदकं गृहीत्वाऽथलक्ष १ युतोऽर्जुदगिरौ गत्वा हतवान् । भग्नम् । राणकेन परिधापितः । उक्तम्—“त्वमेव
 मे गुणवान् ० ॥”

पूतङ्गा नागपुरीयो मन्त्रिसङ्घे मिलितः । तत्र—“अद्य मे फलवती पितुराशा ०” । श्रीयुगादिफलही, कपर्दि-
 5 पुण्डरीकचक्रेश्वरी-नेजपुरविम्बपार्श्वमूर्त्ति-फलही ५ खानित आनीताः ।.....दिह्यीत आगतस्य मन्त्रिणो
 हेमलक्ष १० राणकेन दत्ताः । तेन तत्क्षणमेव ब्राह्मणेभ्यो दत्ताः । तदा कान्यानि—

(२११) निरीक्ष्य मन्त्रिन् ! द्विजराजमेकं पद्मानि सङ्कोचमहो भजन्ति ।

समागतेऽपि द्विजराजलक्षे सदा विकासी तव पाणिपद्मः ॥

(२१२) उच्चाटने विद्धिपतां रमाणामाकर्षणे स्वामिहृदश्च वदये ।

एकोऽपि मन्त्रीश्वरचस्तुपालः सिद्धस्तव स्फूर्तिमियर्त्ति तत्रः ॥

नानाकलाप्युक्तं नागरं—

(२१३) एकम्वं भुवनोपकारक इति श्रुत्वा सतां जल्पितं

लज्जानम्रजिगाः स्मिरानलमिदं यद्वीक्षसे चेद्धि तत् ।

यान्देयीयदनागधिन्दनिलकः ! श्रीवस्तुपाल ध्रुवं !

पातालाद्वलिमुद्दिधीर्षुसकृन्मार्गं भवान्मार्गति ॥

अत्रापि पौडगमहमदत्तिः ।

§ १५५) एकदा अनुत्तमा अर्जुनस्ये आगता सुत्रधागन् कर्मस्थायमन्दादगनाह—

(२१४) भूपभ्यस्तद्वप्रान्तनिगलम्बमिलिम्बिनीम् । म्येयमीं वन मन्यन्ते सेवकाः म्यामपि श्रियम् ॥

तत्ता पृ०—संज्ञं निषयने न उपायः कः । तैः सु० निवेदितम्—ग्रामः द्विम(गु)णी क्रियताम् । कुतः ।

१० पश्चात्तपसः ।

(२१५) इतोऽधिरः सार्गतां सृत्पुर्गितां व्याधिरितो जगः । जन्तवो हन्त पीडन्ते चतुर्भिरपि मन्ततम् ॥

§ १५६) यमोर्तारः प्रथममहमे श्रीश्रुते श्रीवस्तुपालं प्रति प्राह—

(२१६) श्रीमन्कर्णपरम्परागतभवन्कन्याणकीर्त्तिश्रुतेः

प्रीतानां भवदीयदर्शनविधौ नाम्माकमुत्कं मनः ।

श्रुत्वा प्रत्यविनी सदा कज्जुतया म्यालोकाविस्ममर्णी

दाक्षिण्यैकविधानकेवलमियं दृष्टिः समुत्कण्ठते ॥

§ १५७) मर्दी गजानं मुक्कयाय अदेवार्दीश्राग्रा० रत्नः मयगितनः ।

(२१७) मुनिमिह युगादीनाः प्रणिधानं रमायनम् । सर्वभूतदयापथ्यं मन्तु मे भवकर्णमिदं ॥

(२१८) लब्धाः श्रियः सुखं स्पृष्टं सुखं दृष्टं तनूद्वाम । वृत्तिनं दर्शनं जैनं न सृज्योर्भयमस्ति मे ॥

तत्रानन्दने मन्त्रिचिन्ता—

(२१९) मुक्तं न कुतं मिहितं सतां संन्यस्योचिनम् । मनोर्ग्यैकमागणायैवमेव गते वयः ॥

(२२०) यन्मनोपार्जितं वित्तं जिनशासनसंवेद्या । जिनशासनसंवेद्य नेन मेऽस्तु भवे भवे ॥

एवै रत्नं मर्दी वस्तुपालः दिवं दर्शं । तन्मन्त्रः गान् दिवं गान् लोकोक्तिः—

(२२१) किं कुर्मः किमुपालभेमहि किमु ध्यायाम किं वा स्तुमः
कस्याग्रे खमुखं खदुःखमखिलं सन्दर्शयामोऽधुना ।
शुष्कः कल्पतरुर्यदङ्गणगतश्चिन्तामणिश्चाजरत्
क्षीणा कामगवी च कामकलशो भग्नो हहा दैवतः ॥

[सं०] १३०८ तेजःपालो दिवं जगाम ।

5

(B सञ्ज्ञके आदर्शे पुनरेतत्प्रबन्धान्ते निम्नगतानि वस्तुपालसम्बन्धिकाव्यानि प्राग्यन्ते-)

- (२२२) सेजवालकसहस्रचतुष्कं साधिकं पञ्चशतैश्च ।
पञ्चकं च शतपञ्चकमिश्रं स्यन्दनाभवरपिष्टिखिकानाम् ॥ १ ॥
- (२२३) शतानि चाष्टादशवाहिनीनां सुखासनानां प्रमितिस्तथैव ।
तपोधनानां द्विशतीसहस्रे शतं सहस्रं च दिगम्बराणाम् ॥ २ ॥
- (२२४) त्रिंशद्विमिश्रा त्रिशती चराणां रत्नासनानां वृषशोभितानाम् ।
शतानि च त्रीणि तु भागधानां चतुःसहस्राश्च तुरंगमाणाम् ॥ ३ ॥
- (२२५) अष्टौ महाङ्गाश्च चतुःशतानि लक्षास्तथा सप्तति मानवानाम् ।
श्रीवस्तुपालस्य कृताऽऽद्ययात्रासंख्येयमानन्दकरी जनानाम् ॥ ४ ॥
- (२२६) स्वस्ति श्रीब्रह्मलोकात्कविजनजननी भारती ब्रह्मपुत्री
धात्र्यां श्रीवस्तुपालं कुशलयति यथा कार्यमेतन्निवेद्यम् ।
योऽभूत्कल्पद्रुकल्पः सकलसुमनसां नाधुना सोऽपि भोज-
स्तस्मात्सीदन्त एते जगति सुकृतिना रक्षणीयास्त्वयैव ॥ ५ ॥
- (२२७) स्वस्ति श्रीभूमिवासाद्विपिनपरिसरात्क्षीरनीराधिनाथः
पृथ्व्यां श्रीवस्तुपालं क्षितिधवसचिवं बोधयत्यादरेण ।
अस्या आस्माकपुत्र्याः कुपुरुषजनितः कोऽपि चापल्यदोषो
निःशेषः शेषलोकमृणगुणभवता मूलतो मार्जनीयः ॥ ६ ॥
- (२२८) मुखमुद्रया सहाऽन्ये दधति करे सचिवमन्त्रिणो मुद्राम् ।
श्रीवस्तुपाल ! भवतो वदान्य ! तद्धितयमुन्मुद्रम् ॥ ७ ॥
- (२२९) कीर्तिः कन्दलितेन्दुकान्तिविभवा धत्ते प्रतापः पुनः
प्रौढं कामपि तिग्मरश्मिमहसां बुद्धिर्बुधाराधिनी ।
प्रत्युज्जीवयतीह दानमसमं कर्णादिभूमीभुज-
स्तत्किञ्चिन्न तवास्ति यन्न जगतः श्रीवस्तुपाल ! प्रियम् ॥ ८ ॥

महं० यशोवीरेण-

- (२३०) लक्ष्मीं नन्दयता रतिं कलयता विश्वं वशीकुर्वता
त्र्यक्षं तोषयता मुनीन्मुदयता चित्ते सतां जाग्रता ।
सङ्क्षेऽसङ्क्षयशरावलीं विकिरता रूपध्रियं पुष्पना
नैकट्यं मकरध्वजस्य विहितो घेनेह दर्पव्ययः ॥ ९ ॥

30

§ १५४) एकदा मोजनी(दी)नसैन्यं दिङ्घीतश्चलितम् । प्रयाणक ४ जातानि । राणकस्य सुद्विर्जाता । वस्तुपालो व्रीटकं गृहीत्वाऽथलक्ष १ युतोऽर्जुदगिरौ गत्वा हतवान् । भग्नम् । राणकेन परिधापितः । उक्तम्—“त्वमेव मे गुणवान् ॥”

पूण्डसा नागपुरीयो मन्त्रिसङ्घे मिलितः । तत्र—“अद्य मे फलवती पितुराशा०” । श्रीयुगादिफलही, कपर्दि-
5 पुण्डरीक-चक्रेश्वरी-तेजपुरविम्बपार्श्वमूर्त्ति-फलही ५ खानित आनीताः ।.....दिङ्घीत आगतस्य मन्त्रिणो हेमलक्ष १० राणकेन दत्ताः । तेन तत्क्षणमेव ब्राह्मणेभ्यो दत्ताः । तदा काव्यानि—

(२११) निरीक्ष्य मन्त्रिन् ! द्विजराजमेकं पद्मानि सङ्कोचमहो भजन्ति ।

समागतेऽपि द्विजराजलक्षे सदा विकासी तव पाणिपद्मः ॥

(२१२) उच्चाटने विद्विपतां रमाणामाकर्षणे स्वामिहृदश्च वश्ये ।

एकोऽपि मन्त्रीश्वरवस्तुपालः सिद्धस्तव स्फूर्तिमियर्त्ति तन्नः ॥

नानाकेनाप्युक्तं नागरेण—

(२१३) एकस्त्वं भुवनोपकारक इति श्रुत्वा सतां जल्पितं

लज्जानम्रशिराः स्थिरातलमिदं यद्वीक्षसे वेद्मि तत् ।

वाग्देवीवदनारविन्दतिलकः ! श्रीवस्तुपाल ध्रुवं !

पातालाद्वलिमुद्दिधीर्षुरसकृन्मार्गं भवान्मार्गति ॥

अत्रापि षोडशसहस्रदत्तिः ।

§ १५५) एकदा अनुपमा अर्जुदचैत्ये आगता सूत्रधारान् कर्मस्थायमन्दादरानाह—

(२१४) भूपभूपल्लवप्रान्तनिरालम्बविलम्बिनीम् । स्थेयसीं वत मन्यन्ते सेवकाः स्वामपि श्रियम् ॥

तया पृ०—शीघ्रं निष्पद्यते स उपायः कः । तैः सू० निवेदितम्—ग्रासः द्विम(गु)णी क्रियताम् । कृतः ।

20 पश्चान्निष्पन्नः ।

(२१५) इतोऽन्धिः परितो मृत्युरितो व्याधिरितो जरा । जन्तवो हन्त पीड्यन्ते चतुर्भिरपि सन्नतम् ॥

§ १५६) यशोवीरः प्रथमसङ्गमे श्रीअर्जुदे श्रीवस्तुपालं प्रति ग्राह—

(२१६) श्रीमत्कर्णपरम्परागतभवत्कल्याणकीर्त्तिश्रुतेः

प्रीतानां भवदीयदर्शनविधौ नास्माकमुत्कं मनः ।

श्रुत्वा प्रत्ययिनी सदा ऋजुतया खालोकविस्त्रम्भणी

दाक्षिण्यैकविधानकेवलमियं दृष्टिः समुत्कण्ठते ॥

25

§ १५७) मन्त्री राजानं मुत्कलाप्य अङ्गेवालीआग्रा० गतः सपरिजनः ।

(२१७) गुरुर्भिषक् युगादीशः प्रणिधानं रसायनम् । सर्वभूतदयापथ्यं सन्तु मे भवन्मभिदे ॥

(२१८) लब्धाः श्रियः सुखं स्पृष्टं सुखं दृष्टं तनूरुहाम् । पूजितं दर्शनं जैनं न मृत्योर्भयमस्ति मे ॥

30

तत्रानशने मन्त्रिचिन्ता—

(२१९) सुकृतं न कृतं किञ्चित् सतां संस्मरणोचिनम् । मनोरथैकसारानामेवमेव गतं वयः ॥

(२२०) यन्मयोपार्जितं वित्तं जिनशासनसेवया । जिनशासनसेवैव तेन मेऽस्तु भवे भवे ॥

इति वदन् मन्त्री वस्तुपा० दिवं ययौ । ततस्तेजःपाले दिवंगते लोकोक्तिः—

(२२१) किं कुर्मः किमुपालभेमहि किमु ध्यायाम किं वा स्तुमः
कस्याग्रे स्वमुखं स्वदुःखमखिलं सन्दर्शयामोऽधुना ।
शुष्कः कल्पतरुर्यदङ्गणगतश्चिन्तामणिश्चाजरत्
क्षीणा कामगवी च कामकलशो भग्नो हहा दैवतः ॥

[सं०] १३०८ तेजःपालो दिवं जगाम ।

5

(B सञ्जके आदर्शे पुनरेतत्प्रबन्धान्ते निम्नगतानि वस्तुपालसम्बन्धिकाव्यानि प्राप्यन्ते-)

- (२२२) सेजवालकसहस्रचतुष्कं साधिकं पञ्चशतैश्च ।
पञ्चकं च शतपञ्चकमिश्रं स्यन्दनाभवरपिल्लिखिकानाम् ॥ १ ॥
- (२२३) शतानि चाष्टादशवाहिनीनां सुखासनानां प्रमितिस्तथैव ।
तपोधनानां द्विशतीसहस्रे शतं सहस्रं च दिगम्बराणाम् ॥ २ ॥
- (२२४) त्रिंशद्विमिश्रा त्रिशती चराणां रत्नासनानां वृषशोभितानाम् ।
शतानि च त्रीणि तु मागधानां चतुःसहस्राश्च तुरंगमाणाम् ॥ ३ ॥
- (२२५) अष्टौ महाङ्गाश्च चतुःशतानि लक्षास्तथा सप्तति मानवानाम् ।
श्रीवस्तुपालस्य कृताऽऽद्ययात्रासंख्येयमानन्दकरी जनानाम् ॥ ४ ॥
- (२२६) स्वस्ति श्रीब्रह्मलोकात्कविजनजननी भारती ब्रह्मपुत्री
धात्र्यां श्रीवस्तुपालं कुशलयति यथा कार्यमेतन्निवेद्यम् ।
योऽभृत्कल्पद्रुकल्पः सकलसुमनसां नाधुना सोऽपि भोज-
स्तस्मात्सीदन्त एते जगति सुकृतिना रक्षणीयास्त्वयैव ॥ ५ ॥
- (२२७) स्वस्ति श्रीभूमिवासाद्विपिनपरिसरान्श्रीरनीनाधिनाथः
पृथ्व्यां श्रीवस्तुपालं क्षितिध्वजसचिवं बोधयन्त्यादरेण ।
अस्या आस्माकपुत्र्याः क्षुपुष्पजनिनः कोऽपि चापन्यदोषो
निःशेषः शेषलोकगृणगुणभयना मूलनो नार्जनीयः ॥ ६ ॥
- (२२८) सुखमुद्रया सहाऽन्ये दधति कारे सन्धियमन्त्रिणो मुद्राम् ।
श्रीवरतुपाल ! भयनो यदान्य ! तद्विषयमुन्मुद्रम् ॥ ७ ॥
- (२२९) पीत्तिः कन्दलितेन्दुयान्तिदिभया भूते प्रतापः पुनः
प्रांदिं कामपि तिग्मरश्मिसमाप्तां लुब्धिलुगान्निनी ।
प्रत्युज्जीयतीह दानमससं कर्णादिभूर्भुज-
स्तत्किञ्चित् तयास्ति यत्र जगतः श्रीवस्तुपाल ! प्रियम् । ८

मां० यशोनिणि-

- (२३०) लक्ष्मीं नन्दयता रतिं कल्पयता विभुं दम्भीवृन्दना
प्यक्षं तोषयता मुनीन्मुदयता चित्ते सतां जगन्ना ।
सहोऽसहस्रनारायणीं विदित्वा रूपधियं वृष्णना
नैवात्थं मन्त्ररूपजन्म विहितो येनेह दर्पवन्द्यः ९

§ १५४) एकदा मोजनी(दी)नसैन्यं दिह्यीतश्चलितम् । प्रयाणक ४ जातानि । राणकस्य सुद्विर्जाता । वस्तुपालो वीटकं गृहीत्वाऽथलक्ष १ युतोऽर्जुदगिरौ गत्वा हतवान् । भयम् । राणकेन परिधापितः । उक्तम्—“त्वमेव मे गुणवान् ॥”

पूनडसा नागपुरीयो मन्त्रिसङ्घे मिलितः । तत्र—“अद्य मे फलवती पितुराशा०” । श्रीयुगादिफलही, कर्पदि-
5 पुण्डरीक-चक्रेश्वरी-तेजपुरविम्बपार्श्वमूर्ति-फलही ५ खानित आनीताः ।.....दिह्यीत आगतस्य मन्त्रिणो हेमलक्ष १० राणकेन दत्ताः । तेन तत्क्षणमेव ब्राह्मणेभ्यो दत्ताः । तदा काव्यानि—

(२११) निरीक्ष्य मन्त्रिन् ! द्विजराजमेकं पद्मानि सङ्कोचमहो भजन्ति ।
समागतेऽपि द्विजराजलक्षे सदा विकासी तव पाणिपद्मः ॥

(२१२) उच्चाटने विडिपतां रमाणामाकर्षणे स्वामिहृदश्च वश्ये ।
10 एकोऽपि मन्त्रीश्वरवस्तुपालः सिद्धस्तव स्फूर्तिमियर्त्ति तन्नः ॥

नानाकेनाप्युक्तं नागरेण—

(२१३) एकस्त्वं भुवनोपकारक इति श्रुत्वा सतां जल्पितं
लज्जानम्रशिराः स्थिरातलमिदं यद्वीक्षसे वेद्मि तत् ।
वाग्देवीवदनारविन्दतिलकः ! श्रीवस्तुपाल ध्रुवं !
15 पातालाद्वलिमुद्दिधीर्धुरसकृन्मार्गं भवान्मार्गति ॥

अत्रापि षोडशसहस्रदत्तिः ।

§ १५५) एकदा अनुपमा अर्जुदचैत्ये आगता सूत्रधारान् कर्मस्थायमन्दादरानाह—

(२१४) भृषभृषल्लवप्रान्तनिरालम्बविलम्बिनीम् । स्थेयसीं वत मन्यन्ते सेवकाः स्वामपि श्रियम् ॥
तया पृ०—शीघ्रं निष्पद्यते स उपायः कः । तैः सृ० निवेदितम्—ग्रासः द्विम(गु)णी क्रियताम् । कृतः ।
20 पश्चान्निष्पन्नः ।

(२१५) इतोऽब्धिः परितो मृत्युरितो व्याधिरितो जरा । जन्तवो हन्त पीड्यन्ते चतुर्भिरपि सन्ततम् ॥

§ १५६) यशोवीरः प्रथममङ्गमे श्रीअर्जुदे श्रीवस्तुपालं प्रति ग्राह—

(२१६) श्रीमत्कर्णपरम्परागतभवत्कल्याणकीर्तिश्रुतेः
प्रीतानां भवदीयदर्शनविधौ नास्माकमुत्कं मनः ।
25 श्रुत्वा प्रत्ययिनी सदा कजुतया खालोकविस्रम्भणी
दाक्षिण्यैकविधानकेवलमियं दृष्टिः समुत्कण्ठते ॥

§ १५७) मन्त्री राजानं मुक्कलाप्य अङ्गेवालीआग्रा० गतः मपरिजनः ।

(२१७) गुरुर्भिषक् युगादीशः प्रणिधानं रसायनम् । सर्वभूतदयापथ्यं सन्तु मे भवकृगभिदे ॥
(२१८) लब्धाः श्रियः सुखं स्पृष्टं सुखं दृष्टं तनूस्सहाम् । पूजिनं दर्शनं जैनं न मृत्योर्भयमस्ति मे ॥

तत्रानयने मन्त्रिचिन्ता—

(२१९) सुकृतं न कृतं किञ्चित् सतां संस्मरणोचिनम् । मनोरथैकमाराणामेवमेव गतं वयः ॥

(२२०) यन्मयोपाजिनं वित्तं जिनशासनमेवया । जिनशासनमेव तेन मेऽन्तु भवे भवे ॥

इति वदन् मन्त्री वस्तुपा० दिवं ययौ । तत्रनेत्रःपात्रे दिवंगते लोकोक्तिः—

(२२१) किं कुर्मः किमुपालभेमहि किमु ध्यायाम किं वा स्तुमः
कस्याग्रे खमुखं खदुःखमखिलं सन्दर्शयामोऽधुना ।
शुष्कः कल्पतरुर्नदङ्गणगतश्चिन्तामणिश्चाजरत्
क्षीणा कामगवी च कामकलशो भग्नो हृद्वा दैवतः ॥

[सं०] १३०८ तेजःपालो दिवं जगाम ।

5

(B सञ्ज्ञके आदर्शे पुनरेतत्प्रबन्धान्ते निम्नगतानि वस्तुपालसम्बन्धिकाव्यानि प्राप्यन्ते-)

- (२२२) सेजवालकसहस्रचतुष्कं साधिकं पञ्चशतैश्च ।
पञ्चकं च शतपञ्चकमिश्रं स्यन्दनाभवरपिल्लिखिकानाम् ॥ १ ॥
- (२२३) शतानि चाष्टादशवाहिनीनां सुखासनानां प्रमितिस्तथैव ।
तपोधनानां द्विशतीसहस्रे शतं सहस्रं च दिगम्बराणाम् ॥ २ ॥
- (२२४) त्रिंशद्विमिश्रा त्रिशती चराणां रत्नासनानां वृषशोभितानाम् ।
शतानि च त्रीणि तु मागधानां चतुःसहस्राश्च तुरंगमाणाम् ॥ ३ ॥
- (२२५) अष्टौ महाङ्गाश्च चतुःशतानि लक्षास्तथा सप्तति मानवानाम् ।
श्रीवस्तुपालस्य कृताऽऽद्ययात्रासंख्येयमानन्दकरी जनानाम् ॥ ४ ॥
- (२२६) स्वस्ति श्रीब्रह्मलोकात्कविजनजननी भारती ब्रह्मपुत्री
धात्र्यां श्रीवस्तुपालं कुशलयति यथा कार्यमेतन्निवेद्यम् ।
योऽभूत्कल्पद्रुकल्पः सकलसुमनसां नाधुना सोऽपि भोज-
स्तस्मात्सीदन्त एते जगति सुकृतिना रक्षणीयास्त्वयैव ॥ ५ ॥
- (२२७) स्वस्ति श्रीभूमिवासाद्विपिनपरिसरात्क्षीरनीराधिनाथः
पृथ्व्यां श्रीवस्तुपालं क्षितिधवसचिवं बोधयत्यादरेण ।
अस्या आस्माकपुत्र्याः कुपुरुषजनितः कोऽपि चापल्यदोषो
निःशेषः शेषलोकस्पृणगुणभवता भूलतो मार्जनीयः ॥ ६ ॥
- (२२८) मुखमुद्रया सहाऽन्ये दधति करे सचिवमन्त्रिणो मुद्राम् ।
श्रीवस्तुपाल ! भवतो वदान्य ! तद्वितयमुन्मुद्रम् ॥ ७ ॥
- (२२९) कीर्त्तिः कन्दलितेन्दुकान्तिविभवा धत्ते प्रतापः पुनः
प्रौढिं कामपि तिग्मरश्मिमहसां बुद्धिर्बुधाराधिनी ।
प्रत्युज्जीवयतीह दानमसमं कर्णादिभूमीभुज-
स्तत्किञ्चिन्न तवास्ति यन्न जगतः श्रीवस्तुपाल ! प्रियम् ॥ ८ ॥
- महं० यशोवीरेण-
- (२३०) लक्ष्मीं नन्दयता रतिं कलयता विश्वं वशीकुर्वता
त्र्यक्षं तोपयता मुनीन्मुदयता चित्ते सतां जाग्रता ।
सङ्क्षेऽसङ्ख्यशरावलीं विकिरता रूपश्रियं पुष्पता
नैकद्वयं मकरध्वजस्य विहितो येनेह दर्पव्ययः ॥ ९ ॥

10

15

20

25

30

(२३१) हंसैर्लब्धप्रशंसैस्तरलितकमलप्रत्तरङ्गैस्तरङ्गै-
 नीरैरन्तर्गभीरैर्वकचटुलकुलग्रास[लीनै]श्च मीनैः ।
 पालीरूढद्रुमालीतलसुखशयितस्त्रीप्रणीतैश्च गीनै-
 र्भाति प्रक्रीडदातिस्तव सचिव ! चलचक्रवाकस्तटाकः ॥ १० ॥

5 अत्र पं० सोमेश्वरेण षोडशयमकव्यये षोडशसहस्रा द्रम्माणां प्राप्ताः । [पुनः] पं० सोमेश्वरेण-

(२३२) दिग्वासाश्चन्द्रमौलिर्विहरति रविरयं वाहवैपम्यकष्टं
 राहोः सातङ्कमिन्दुर्विचरति गरुडान्नागवर्गो विभेति ।
 रत्नानां धाम सिन्धुस्त्रिदशगिरिपतौ स्वर्णमद्यापि यस्मा-
 त्किं दत्तं रक्षितं वा किमु किमुत जगत्यर्जितं येन गर्वः ॥ ११ ॥

10 (२३३) कलिकवलनजाग्रत्पाणिखेलत्कृपाणः द्युतिलहरिनिपीतप्रत्यनीकप्रतापः ।
 जयति समरसत्त्वारम्भनिर्दम्भकेलिप्रमुदितजयलक्ष्मीकामुको वस्तुपालः ॥ १२ ॥

(२३४) यदि विदितचरित्रैरस्ति साम्यस्तुतिस्ते कृतयुगकृतिभिस्तैरस्तु तद्वस्तुपालः ।
 चतुरचतुरुदन्वद्वन्धुरायां धरायां त्वमिव पुनरिदानीं कोविदः कोऽविदग्धः ॥ १३ ॥

(२३५) मुञ्ज-भोजमुखाम्भोजवियोगविधुरं मनः । श्रीवस्तुपालवक्त्रेन्दौ विनोदयति भारती ॥ १४ ॥

15 (२३६) त्वं जानीहि मयास्ति चेतसि धृतः सर्वोपकारव्रती
 किं नामा सविता न शीतकिरणो न स्वर्गवृक्षो नहि ।
 पर्जन्यो नहि चन्दनो नहि ननु श्रीवस्तुपालस्त्वया
 ज्ञातं सम्प्रति शैलपुत्रिशिवयोरित्युक्तयः पान्तु वः ॥ १५ ॥

20 (२३७) गाम्भीर्यं जलधिर्वलिर्वितरणे पूपा प्रतापे स्मरः
 सौन्दर्यं पुरुषव्रते रघुपतिर्वाचस्पतिर्वाङ्मये ।
 लोकेऽस्मिन्नुपमानता[मु]पगताः सर्वे पुनः सम्प्रति
 प्राप्तास्तेऽप्युपमेयतां तदधिके श्रीवस्तुपाले सति ॥ १६ ॥

(२३८) श्रीवस्तुपालः श्रियमेव केषां हृदि स्थितो हार इवातनोति ।
 विश्राणयन्त्यक्षिगतापरागकणा इवार्तिं तु नियोगिनोऽप्ये ॥ १७ ॥

25 (२३९) दीपः स्फूर्जति सज्जकज्जलमलः स्नेहं मुहुः संहर-
 त्त्रिन्दुर्मण्डलवृत्तखण्डनपरः प्रहेपि मित्रोदयम् ।
 सूरः क्रूरतरः परस्य सहते तेजो न तेजस्विन-
 स्तत्त्वेन प्रतिमं द्र(व्र?)वीमहि महः श्रीवस्तुपालाभिधम् ॥ १८ ॥

30 (२४०) आयाताः कति नैव यान्ति कति नो यास्यन्ति नो वा कति
 स्यान्स्यान्निवासिनो भवपथे पान्थीभवन्तो जनाः ।
 अस्मिन्विस्मयनीयवुद्धिजलधिर्विध्वस्य दस्यून्करे
 कुर्वन्पुण्यनिधिर्विनोति वसुधां श्रीवस्तुपालः परम् ॥ १९ ॥

(२४१) समुद्रत्वं श्लाघेमहि महिमधाम्नोऽस्य बहुधा
यतो भीष्मग्रीष्मोपमविषमकालेऽप्यजनि यः ।
क्षणेन क्षीणायामितरजनदानोदकतनौ
दयावेलाहेला द्विगुणितगुणत्यागलहरिः ॥ २० ॥

(२४२) यः सप्ताननसप्तिसोदरयशाः सप्ताग्निगम्भीरिमा
सप्तार्चिःपरितप्तकाञ्चनरुचिः सप्तर्षिसर्गावधिः ।
सप्तद्वीपधरानरालिमुकुटः पुण्याय सप्त व्यधात्
यात्राः सप्तजगच्चमत्कृतकृती सप्त क्षिपन्दुर्गतीः ॥ २१ ॥

5

(२४३) किमस्तु वस्तुपालस्य मन्त्रीन्दोः साम्यमिन्दुना । यद्वत्ते व[सु]धामेष सुधामेवापरः पुनः ॥

(२४४) नाभीपङ्कजमङ्कजन्मविधिना वृद्धेन रुद्धं हरे-
स्तापत्र्यापदमापदुष्णमहसो लीलासरोजं पुनः ।
किञ्चैतज्जलजं जलप्रकृतिकं तेन श्रिया शिश्रिये
यत्पाणिर्नहि चेदमुष्य पुरतस्तस्यौ न दौस्थ्यं कथम् ॥ २२ ॥

10

(२४५) मुक्त्वापि पुण्डरीकाक्षं श्रीरिमं शिश्रिये किल ।
देहार्धनव(?)वन्धेन विरूपाक्षः प्रियां भिया ॥ २३ ॥

15

(२४६) अन्वयेन विनयेन विद्यया विक्रमेण सुकृतक्रमेण च ।
कापि कोऽपि न पुमानुपैति मे वस्तुपालसदृशो दृशोः पथि ॥ २४ ॥
॥ इति वस्तुपालसम्बन्धिकाव्यानि ॥

(G.) सद्ब्रह्मतं वस्तुपाल-तेजःपालसम्बन्धिवृत्तम् ।

§ १५८) अथ व्यापारे प्राप्ते महं० श्रीतेजःपालः श्रीमन्मन्त्रीध्वन्यापाराय ग्रहितः । तत्र नोडामर्दस्यामिलितं 20
वीक्ष्य तस्य कोऽपि न भेटयति । अमात्योऽपि तद्विज्ञाय तं भेटयामास । अन्यदा तेन एकांते चिद्विष्कवाचन-
च्छलेन तस्य शिरश्छेदितम् । तस्य भांडागारोऽपि धृतः । नर्वमपि दीपयित्वा गृहीतम् । उपारिहात्रये मृगिकां
वीक्ष्य सा स्वयं गृहीता । सईदभागिनेयेन राज्ञो मिलित्वा नर्वं कथितम् । राज्ञा म० तेजःपालस्य कुपितः ।
मन्त्रिणोऽग्रेऽकथयत्-भवता रम्यं न कृतम् । अकथयित्वा न्वया कथं नाग्निः । तेनोक्तम्-राजन ! आज्ञावर्धन-
कारकमन्यमपि न सहामि । राज्ञोक्तम्-तर्हि उलपितविषये दिप्यं देहि । पटनर्पमाकर्षय । इति प्रतिपत्ते पटनर्पा-25
कर्षणसमये महं० श्रीतेजःपालेन सर्वममक्षमित्युक्तम्-धन्मया नर्वमपि नर्वदन्त मर्कं राज्ञे दत्तम् । यदि कदापि
सईदस्य धूलिर्मम गृहे तिष्ठति तदोत्पृखल(?)मिति भणित्वा नर्वदभागिनेयम् पर्वदे घटान्मर्प आरुष्य क्षिप्तः । ग
च मृतः । सा च धूलिस्रवस्त्रिशन्कोटिप्रमाणा गृहे निद्रता ।

§ १५९) एकदा कटकथेन राणकेन मन्त्रीशो लेखकं पाचितः । मन्त्रिणोक्तम्-अत्र नास्ति । राज्ञोक्तम्-नान्ये
नमानेतज्यमेव । एवं स्थिते मन्त्रिणा तुग्गारुहो देपावः प्रेषितः । तेन पुगन्तश्चतुर्वये गच्छता भक्त्या श्रीराम-30
राज्ञो नमस्कृतः । पश्चाद्वेपकं गुतादानीय दत्तं स्वामिनोऽग्रे । अत्रान्तरे तत्रैव पुगे कश्चिद्विज्ञे वसारागी रम्यते ।
तस्य पुत्रयुगं विनष्टम् । तृतीयेऽङ्गलो इष्टितो जातः । पश्चाद्वर्त्तमानं वस्तुपालं वदन्ति । तस्य वदन्तं गंगा-
क्तम्-व्यापारिन् ! कथं निजपुत्रानां न हृष्ये । तेनोक्तम्-जि इमेमि । मम देवगन्धर्वान् दृष्टुं दास्यते । तस्य

देपाकस्य राजादेशः प्रहितः । ततो मन्त्रिश्रीवस्तुपालस्य महदुपरोधेन देपाकः सद्ने समागतोऽपि भयेन व्यन-
रपार्थं नाभ्युपैति । नृपरोधेनानीतः । व्यन्तरेण सन्मानितः । इत्युक्तं च-यत् त्वया तुरगाधिरुद्धेन श्रीवीतरा-
नमस्कृतः, तत्पुण्यं मे देहि । तेनोक्तम्-कथमस्य लग्नोऽसि । व्यन्तरेणोक्तम्-अनेन.....ना मया वारितेना-
मम चलीवर्द्धयुगं प्रभुतयैव गृहीतम् । तद्विरहेणाहं मृतः । ततो मयास्य पुत्रयुगं मारितम् । अस्य पातकं क-
5 गृह्णामि, अतो मोक्षयामि । ततस्तेन पुण्यं दत्तम् ।

§ १६०) श्रीभृगुपुरात् खंडेरायसांखुलाकः श्रीस्तंभतीर्थे श्रीवस्तुपालोपरि कटकं गृहीत्वा समागतः । त-
निर्णीतदिने संग्रामे जायमाने भूणपालेन विंशतिः शंखपत्तयः शंखं भणित्वा मारिताः । तदा मन्त्रिणोक्तम्-रे-
शंखमातुः शंखाः कियन्तो जाता विद्यन्ते ? । तदाकर्ण्य शंखः स्वयमुत्थितः । सोऽपि श्रीमन्त्रि-भूणपालाम्
पातितः । तदा श्रीसोमेश्वरदेवेनोक्तम्-

10 (२४७) श्रीवस्तुपाल ! प्रतिपक्षकाल ! त्वया प्रपेदे पुरुषोत्तमत्वम् ।
तीरेऽपि चार्द्धैरकृतेऽपि मात्स्ये दूरं पराजीयत चेन शंखः ॥

§ १६१) अन्यदा पं० सोमेश्वरदेवेनोक्तम्-

(२४८) वाणे गीर्वाणगोष्ठीं भजति मधवति ब्रह्मभूयं प्रपन्ने
व्यासे विद्यानिवासे कलयति च कलां कैशर्षीं कालिदासे ।
15 माधे मोघां मघोनः सफल्यति दृशं चाद्य वाग्देवतायाः
सोऽयं घात्रा धरित्र्यां निवसनसदनं प्रस्तुतो वस्तुपालः ॥
काव्यस्यैतस्य दशसहस्रा मन्त्रिणा दत्ताः ।

तेनैव एकदा सभायां मन्त्रिकाव्यभिदमपाठि-

(२४९) पाणिप्रभापिहितकल्पतरुप्रवालश्चौलिक्यभूपतिसभानलिनीमरालः ।
20 दिग्गचक्रवालविनिवेशित.....श्रीमानयं विजयतां भुवि वस्तुपालः ॥
इति श्रुत्वा मन्त्रिणि अधोविलोकयति तेन पुनरिदं प्रोक्तम्-

(२५०) एकस्त्वं भुवनोपकारक इति श्रुत्वा सतां जल्पितं
लज्जानम्रशिरा धरातलमिदं यद्वीक्ष्यसे वेद्मि तत् ।
वाग्देवीवदनारविंदतिलक ! श्रीवस्तुपाल ! ध्रुवं
25 पातालाद्वलिमुद्दिधीर्षुरसकृन्मार्गं भवान् मार्गति ॥

[एतच्छ्रुत्वा] द्रव्यसहस्राणि चतुश्चत्वारिंशत्संख्यानि मन्त्री ददौ ।

§ १६२) एकदा श्रीशत्रुघ्नयतलहडिकायां श्रीसहस्रपूजायां जायमानायां [वस्त्रपोटली-] बंधनं कस्यापि पंडित-
स्थार्पितं मन्त्रिणा । ततस्तेनोक्तम्-तद्वीक्ष्य वस्त्रं मन्त्रीशाभिमुखं “कचिच्चूर्लं कचित्सूत्रं०” इति भणिते सहस्रा-
दश दत्ताः ।

30 § १६३) एकदा केनापि खलेन बहुदानं दीयमानं विलोक्य राणश्रीवीरधवलस्य विज्ञप्तम्-स्वामिन् ! तव
माण्डागारो यथेच्छं व्ययमानोऽस्ति । तद्वचनाद्विलोकनार्थं तत्रागतः । तद्दिने ब्राह्मणश्रमणवनीपकदेशांतरिणां
विशेषतो दानं दीयमानं दृष्ट्वा मनसि दूमितो राणकः । राणकेनोक्तम्-मन्त्रिन् ! ईदृशेन व्ययेन कथं पूजयिष्यति ।
मन्त्रिणोक्तम्-यावान् आदेशो भवति, तावान् विधीयते । राज्ञोक्तम्-इयन्ति दिनानि कथं ममादेशो न कृतः ? ।

यावता पुण्येन राजकुले कार्यं तावद्विधीयते । राज्ञोक्तम्—तव व्ययेन मम किं पुण्यम् ? । मन्त्रिणोक्तम्—राजन् ! केवलमहं भाण्डागारिक इवास्मि, सकलद्रव्यव्ययफलं तवैव । इत्युक्ते राणको जगाद—मन्त्रिन् ! यद्येवं तदा द्विगुणं दानं देयम् ।

§ १६४) श्रीवस्तुपालः प्रथमयात्रायां पिशुनप्रवेशभयान्मन्त्रितेजःपालं तत्र विमुच्य प्रस्थितः । ततो मन्त्रितेजःपालस्य महाविपादः संजातः—यदहं श्रीशत्रुञ्जययात्रायां न चालितो मन्त्रिणा । तदनु राणकेन तदवलोक्य 5 गाढाग्रहेण प्रेषितः । ततस्तेजःपालेन महं० देपाक आत्मस्थाने स्थापितः । ततस्तेजःपालं समेतं वीक्ष्य मन्त्रिणोक्तम्—त्वया न कृतं रम्यम् । यतः प्रभुरात्मीयो न भवति । तावता द्विजवामनेनेति राज्ञोऽग्रे निवेदितम्—राजन् ! मन्त्री यात्रायै न गतः, किं तु निधाननिक्षेपाय गतः । यदि राजादेशो भवति, तदा द्रव्यमानयामि । राज्ञोक्तम्—मध्याह्ने स्मारयेथाः । यथा कटकमर्पयामि । तावता तद्विज्ञाय महं० देपाकेन मन्त्रिणः संद्विष्यकः प्रहितः । स्नात्रावसरे संद्विष्यकमुत्सुकं समागच्छन्तं वीक्ष्य मन्त्रिणा तेजःपालस्योक्तम्—इदं तव चरितमायाति । संद्विष्यकेन सर्व- 10 मपि निवेदितम् । मन्त्रिणा संघस्याग्रे प्रसादः समेत इति विज्ञप्तम् । निशि भ्रातृद्वयेन मन्त्रं विधाय निधाननिक्षेपाय मानवा अरण्ये प्रहिताः । तत्र तेषां खनतां नवं निधानमुन्मीलितं वीक्ष्य मन्त्रिणोक्तम्—नैवात्मनां राजभयम् । तावता द्वितीयसंद्विष्यकेनाभ्येत्य स्वरूपं कथितमिति—वामनोऽन्यायकारी राज्ञा विधृतः । पुनः प्रसादो भवतां प्रहितः । ततः कुशलेन यात्रा विहिता ।

§ १६५) अनुपमया गुरवो नन्दीश्वरतपःकरणोद्यापनं पृष्टाः । गुरुभिरुक्तम्—वत्से ! भवत्या न प्रष्टव्यम् । तयो- 15 क्तम्—कथम् ? । भवती पृच्छका, अहं कथकः । यदि न विधीयते तदा किम् । पुनरुक्तम्—भगवन् ! कथ्यताम् । गुरुभिरुक्तम्—वत्से ! जघन्यं वावनी ढौक्यते, मध्यमं वावन-वावनी, उत्तमं नन्दीश्वरप्रासादः । ५२ आचार्यपद- ५२ सिंहासन-५२ पाट एवं सर्वं विधीयते । देव्या प्रतिज्ञा विहिता—द्वितीयवेलायां तदा भोक्ष्ये, यदा प्रासादं कारयिष्यामि । गुरुभिरपि ततोऽभिग्रहो गृहीतः—वयमाचाम्लान् तदा मोक्ष्यामः, यदा भवदभिग्रहः सेत्स्यति । भोजनवेलायां देव्या मन्त्रिणो भाजने शालिभक्तं प्राशुकजलं च मुक्तम् । मन्त्रिणा कारणं पृष्टम् । तयोक्तम्— 20 भवतामभिग्रहोऽस्ति—यत् गुरुदत्तशेषं भोक्तव्यम् । गुरवः पृष्टाः सर्वं जगदुः । ततो वामदेवस्य सूत्रधारस्य पटं दर्शयित्वा प्रासादः कारितः ।

§ १६६) एकदा तीर्थयात्रायां श्रीशत्रुञ्जये सङ्घपतिना अवारितं सत्रागारा विहिताः । ततः सङ्घवात्सल्ये विधीयमाने घृतं वृटितम् । सङ्घपतिचिन्ते विपादो जात इति यद्विरंगो भविष्यति । स्त्रिभिः श्रीयशोभद्राख्यैर्ज्ञातम् । आकृष्टिविद्यया श्रीपत्तनात् कस्यापि गृहात् घृतमानीतम् । वात्सल्यं पूर्णमजनि । ततो गुर्वनुज्ञया तेन तावन्तो 25 द्रम्मास्तस्त्वार्षिताः । तेनोक्तममी कीदृशा द्रम्माः ? । तेन समग्रोऽपि घृतान्तो निवेदितः । तेनोक्तम्—यदि ममाज्यं श्रीशत्रुञ्जयस्योपरि साधर्मिकवात्सल्ये व्ययितं तदाहं न ग्रहीष्ये । ततस्तेन घृतवसतिका श्रीपत्तने निष्पन्ना ।

§ १६७) एकदा धवलकके कलशप्रतिष्ठायां मिलितेषु बहुषु स्त्रिषु द्वौ वक्तारौ पिप्पलाचार्यां मिलितौ । तत्र ताभ्यामनुपमदेव्यै उपदेश इति दत्तः । यतः—पात्रदानमल्पं विनोददानं बहुतरम् । अनुपमदेव्योक्तम्—नैवम् । वचः स्मृत्वा स्थितौ । ततस्ताभ्यां रात्रौ वेपपरावर्त्तेन मन्त्रिमन्दिरे गत्वा मन्त्रिदेवीपुरतो महामतीचन्दनाचरितं 30 गातुमारब्धम् । चतुर्विंशतिसहस्रद्रम्मा लब्धाः । प्रातरनुपमदेव्यै दर्शितं सर्वम् । सत्यं मानितम् ।

§ १६८) अन्यदा तीर्थयात्रायां गच्छन्तो देशान्तरादागताः श्रीसद्वा निमन्त्रिताः श्रीवस्तुपालेन । तदा मन्त्री चरणप्रक्षालनं कुर्वाणः सेवकैर्निपिद्धः । तदा मन्त्रिणोक्तम्—“अथ मे फलवन्ती०” ॥

§ १६९) अन्यदा निशि पट्टशालास्थितश्रीविजयसेनसूरीनमस्कृत्य मन्त्री अपवरकस्थितश्रीउदयप्रभसूरीणां वन्दनाय गतः । तत्रैते न विद्यन्ते । एवं दिनत्रयं समेत्य विलोकितम् । चतुर्थदिने विनयपूर्वं बृद्धगुरुवः पृष्टाः । तैरुक्तम्—मन्त्रिन् ! अद्य कल्ये नगरेऽत्र चाचरीयाक एको महाविद्वानुपागतोऽस्ति । तस्य वचनविशेषश्रवणाय नित्यं सूरयो वेपपरावर्त्तेन यान्ति । तद्विज्ञाय मन्त्रिवस्तुपालस्तत्र गतः । सूरयः प्रच्छन्ना वीक्षिताः । प्रातः मन्त्रिणा आकारितस्य चाचरीयाकस्य सहस्रद्वयी न्यासे कृता । इत्युक्तं च—यत् त्वया पापशालाद्वारे चचरे चचरो मण्डनीयः । एवं पण्मासं मण्डितः । ततः सत्कृत्य ग्रहितः ।

§ १७०) मन्त्रिणा श्रीउदयप्रभसूरयः पृष्टाः—कथं चतुर्विंशतिजिनेन्द्रध्यानदेव एक एव भवति । तत् कथं चतुर्विंशतिमध्ये को ध्येयः ? । गुरुभिरुक्तम्—महानयं सन्देहः । श्रीसरस्वतीं विना सन्देहनिर्णयो न भविष्यति । गुरुभिर्निशि देव्याराधनं विहितम् । श्रीभारत्या उच्छीर्षके श्लोकोऽयं समर्पितः—

10 (२५१) अहं स्मरामि नादात्म्यात्तं रूढ्या परमेश्वरम् । स्थितं वाग्ब्रह्मणः पारे परं ब्रह्मेति यं विदुः ॥

मन्त्रिणोक्तम्—अत्रापि सन्देहः । परब्रह्मेति वाक्यं सर्वाण्यपि दर्शनानि निजनिजदेवस्य कथयन्ति । गुरुभिः पुनः सरस्वत्याराधनं विहितम् । देव्या पुनर्निशि कथितम्—

(२५२) सुवर्ण.....श्रीवामण्डनेऽन्त्यमणिद्वये । प्रभोर्यस्याङ्कितं नाम स्तुमहे परमेश्वरम् ॥

अहमिति सिद्धम् ।

15 § १७१) श्रीभृगुकच्छे श्रीमुनिसुव्रतनाथाधिष्ठायकाः श्रीबालहंससूरयो विद्वांसः । तेषां मटे घोटकसप्तशती-राज्यम् । एकदा मन्त्री सङ्घं विधाय तत्रायातः । सर्वः स्नात्रपूजादिविधिविहितः । श्रीसूरयो नमस्कृताः । सूरिभिः समस्तश्रीसङ्घसमक्षमाशीर्वादो दत्तः ।

(२५३) अस्मिन्नसारसंसारे सारं सारंगलोचनाः ।

—इति वारसप्तकं पठितम्, व्याख्यातं च । ततो मन्त्रिणा चिन्तितम्—यत् सूरयोऽतिविपयिणः । तदनु गुरु-
20 भिरुत्तरार्द्धमुक्तम्—

यत्कुक्षिप्रभवा मन्ये वस्तुपाल ! भवादृशाः ॥

ततो मन्त्रिणा हर्षितेन ग्रामढादशकं श्रीदेवपादानां दत्तम् ।

§ १७२) एकदा बड्याग्रामे श्रीमाणिक्यसूरीणां श्रीवस्तुपालेनाकारणं ग्रहितम् । परं नागताः । तदनु मन्त्रिणा मह(०त्य?)वदातवती विज्ञप्तिका निर्मत्रणार्थं ग्रहिता । तत्रेदं काव्यम्—

25 (२५४) इदं ज्योतिर्जालं जटलितविहायः स्थलमलं

सखे मा माणिक्य प्रथय परितः सर्वहरितः ।

अयं गुंजापुंजाभरणसुभगंभावुकवपुः

पुलिंद्राणा(०दाना?)मिन्द्रस्तव नहि परीक्षाक्षममतिः ॥

तथापि सूरयो नायाताः । तदा द्वितीयविज्ञप्तिकायां श्लोकोऽयं ग्रहितः । तद्यथा “जडसंगमे ग्रहपी(?) द्विजिह्व-
30 जनवह्मभोजति तुच्छपदः । वटकूप० ।” अनेन श्लोकेन सूरयो रुष्टाः । तत आशीर्वादे विशेषावदाते श्लोकोऽयं ग्रहितः—

(२५५) वंशाद्वर्द्धपरिस्फूर्त्त्या रे पिंजन ! विजृम्भसे ।

गुणालीजन्महेतूनां तूलानां हृद्विपादयन् ॥

अनेन मर्मणा मंत्रिमनसि महान् विपादोऽजनि । तदनु तत्रत्यमंत्रिणा.....पार्श्वान्नवनिष्पादितत्रिपष्टिशला-
कापुरुषचरितभंडारो रात्रौ चौरवृत्त्या निःकाशितः । प्रातः सूरयो विपादिताः । चित्तनिर्वृत्त्यर्थं वाहरा विहिता ।
ततो मंत्रिणा दिनेषु सप्तसु गतेषु कस्यापि पथिकस्य हस्ते उपलेखपत्रे श्रीसूरीणां विज्ञप्तिका ग्रहितेति-यदत्र तत्र-
भवतां भवतां श्रीसूरीणां पुस्तकभांडागारो वलितोऽस्ति । यदि कार्यं भवति तदाऽऽगतव्यम् । श्रीसूरयस्तद्विज्ञाय
प्रस्थिताः । मंत्रिणा महाप्रवेशोत्सवो विहितः तदनु मध्याह्ने श्रीसंघपूजायां श्रीसूरिभिः काव्यमिदं प्रोक्तम्- 5

(२५६) देव ! स्वर्नाथ ! कष्टं क इह ननु भवान्नन्दनोद्यानपालः

खेदस्तत्कोऽयं केनाप्यहह हत इतः काननात्कल्पवृक्षः ।

हं मा वादीः किमेतत्किमपि करुणया मानवानां मयैव

प्रीत्या दिष्टोऽयमुर्व्यास्तिलकयति तलं वस्तुपालच्छलेन ॥

(२५७) वैरोचने रचितवत्यमरेशमैत्रीमेकत्र नाकनगरं च गते द्वितीये । 10

दीनाननं भुवनमूर्च्छमधश्चापश्यदाश्वासितं पुनरुदारकरेण येन ॥

ततः श्रीसूरयो मंत्रिणा विज्ञप्ताः । किमेतदधुनागमनकारणम् ? । गुरुभिरुक्तम्-वयं सरस्वतीपुत्रकाः, भवांश्च
सरस्वतीकंठाभरणमिति । यत्र सा तत्र वयम् । इति हर्षितः ।

§ १७३) श्रीवस्तुपालसभायां हरिहर-मदननामानौ पंडितौ महाकवीश्वरौ परस्परं निरंतरं विजय(विवद्य ?)मानौ
स्तः । तौ द्वावपि परस्परं मत्सरं कुर्वतौ न तिष्ठतः । ततो मंत्रिणा दौवारिकस्योक्तम्-यत् त्वया एकस्मिन् पंडितेऽन्तः- 15
स्थिते द्वितीयपंडितप्रवेशो न देयः । एकदा हरिहरे सदसि विद्याविनोदं वितन्वति मदनोऽपि समेतः । तेनोक्तम्-

(२५८) हरिहर ! परिहर गर्वं कविराजगजांकुशो मदनः ।

द्वितीयेनोक्तम्-

मदन ! विमुद्रय वदनं हरिहरचरितं स्मरातीतम् ॥

ततो मंत्रिणा प्रोक्तम्-यः पणे काव्यशतं प्रथमं विधास्यति, स महाकविः । एवं सति मदनेन नालिकेरवर्णने 20
काव्यशतं त्वरितं विहितम् । अथ हरिहरेण काव्यपटिः । ततो मंत्रिणोक्तम्-हरिहर ! त्वया हारितम् । तेनोक्तम्-

(२५९) रे रे ग्रामकुर्विंद कंदलयता वस्त्राण्यमृनि त्वया

गोणीविभ्रमभाजनानि बहुशः स्वात्मा किमायास्यते ।

अप्येकं रुचिरं चिरादभिनवं वासस्तदासूत्र्यतां

यन्नोज्झन्ति कुचस्थलात् क्षणमपि क्षोणीभृतां वल्लभाः ॥ 25

ततो मंत्रिणा हर्षितेन द्वावपि मानिता ।

§ १७४) एकदा व्यापारे व्यतीते नागडमंत्रिणि व्याप्रियमाणे श्रीवीमलदेवस्य मातुलो मूलराजः प्रातः
श्रीवस्तुपालगुरुपौषधशालाप्रत्यासन्ने पथि व्रजन् लघुलुहकत्यक्तपुंजकेन ग्वरंतिनः । तदनु मंत्रिणा शुद्धकपग-
भवत्वात्तस्य करः छेदापितः । वंवारवो जातः । ततो रुष्टेन राज्ञा वस्तुपालवधाय मैत्रिकाः प्रेषिताः । मंत्रीयोऽपि
राजानमागत्येति जगाद-किं मया कृतम् ? । राज्ञोक्तम्-प्रत्यक्षमिदम् । मंत्रिणोक्तम्-अहं नरायणः मोटुं नालम् । 30
दर्शनपराभवोद्भवमयशो अपरराजमंडले याति । इति वचः श्रुत्वा विचार्य च राजापि हर्षितः । प्रमादं दृष्ट्वा ।

§ १७७) अंत्ययात्रायां महं वस्तुपालस्य आकेवालीयसरसःपाल्यां आकली समेता । तत्र स्थितो मंत्री । भूमौ मुक्तः । श्रीसंघे तत्रागते उत्सवे विधीयमाने च मंत्रिणोऽश्रुपातः समजनि । कारणं पृष्टः । तदा मंत्रिणोक्तम्-
न मे संगारविषये चिंता वर्तते, परम्-

सुकृतं न कृतं किञ्चित् ॥ १ ॥

§ (२६०) नृपत्यापारपापेभ्यः सुकृतं स्वीकृतं न यैः । तान् धूलिधावकेभ्योऽपि मन्ये मूढतराक्षरान् ॥

✽ ✽ ✽ ✽ ✽

(५.) महद्भगवं वीर्यवलवृत्तम् ।

§ १७८) अथ श्रीवीर्यवलवृत्तके नांदउद्रीपालितः, अदारहीउ बहूउ हरदेवः बह्याचाचरीयाकस्य शिष्यः । अन्यदा आजापह्यां गमेतः । ततो दिवसगमके जाने तत्परिवार इति कथयति-शंवलं नास्ति किञ्चित् । चाचरं शिष्य । न भवति-गिगीभवत । अहं निन्यं नगरमनुष्णमनोजमिप्रायं विलोकयन्नसि । इतश्च महाराष्ट्रीयो गोविंद-
१० व्याकर्ण्यकः गमाययौ । गमायादजपुगणानि अष्टौ व्याकरणानि चउपईवंधेन मुखपाठेनागच्छंति । तेन चचरः शिष्यः । गमायादस्माधनुविग्ननिगहमंगंगका मिलितान्नास । ततो हरदेवचाचरीयाको विशेषतः परिच्छेदेन प्रोक्तानि । गमायमिच्छे मागमुदविष्टः । तन्मेन महजतो वाचां कुर्वाणेन सीतारामप्रबंधः कथयितुमारेभे । तथमं एन इत्यनं तना मिनिताः । कमेण बहवः । मध्यरात्रौ गुवागनाधिरुढा अमात्याद्याः शृण्वंतः संति । इत्येतां तः तन भोदुतां रितातो न भोगया भणन् बहिः गाधमतीनदीतीरं गतः । ततो गानं विसृष्टम् । ततोऽपि गीतां गीतां इति वंति-यत्नं तथा कुरुष्व यथा गुणेन नगरे गम्यते । ततस्तेन पुनरुत्तररामचरित्र-
गातमागमाय । तदनु गमायि एनः परमगमप्रश्नपुण्यं गमानीतः । ततो लोकेन मुद्रिका-पट्टकलादि-दानेन गमाययौ दत्तम् ।

५. महद्भगवं वीर्यदेववृत्तम् ।

§ १७९) श्रीवीर्यदेववृत्तके नांदउद्रीपालितः, अमाताया कोऽपि देशांतरी निगमयो विदितः । तेन श्रीगाम्गनमंत्रो
१० दत्तः । ततोऽपि गमाययौ दत्तम् । ततोऽपि गोमेथमदेवमानिव्यान प्रथमं गद्यभाग्यम्, तदनु च्छेदभाग्यं च
दत्तम् । ततोऽपि गोमेथमदेव श्रीवीर्यदेव इति विजयः-गजन ! कविः कर्त्ता एव, परं गजा ग्रंथं वर्त्तापयति ।
इत्येतां देशांतरीयवृत्तः दत्तः विदितः । गमायया श्रीको विलोकितः । तद्यथा-

द्विषमथनविलोच्योद्वेगवेगिदंभा ॥ १ ॥

ततोऽपि श्रीवीर्यदेव इति विदितः ज्ञातम् । ग्रंथो विदितो ज्ञातः । श्रीवाल्भगने गमप्रेरुपि निष्पन्नं निशि व्यापेन
देवितं वृत्तम् । ततोऽपि विदितो ज्ञातः । ततोऽपि गमाययौ दत्तम् । ततोऽपि गोमेथमदेवमानिव्यान प्रथमं गद्यभाग्यम्, तदनु च्छेदभाग्यं च
दत्तम् । ततोऽपि गोमेथमदेव श्रीवीर्यदेव इति विजयः-गजन ! कविः कर्त्ता एव, परं गजा ग्रंथं वर्त्तापयति ।
इत्येतां देशांतरीयवृत्तः दत्तः विदितः । गमायया श्रीको विलोकितः । तद्यथा-

१. गमाययौ दत्तम् । ततोऽपि गोमेथमदेवमानिव्यान प्रथमं गद्यभाग्यम्, तदनु च्छेदभाग्यं च दत्तम् । ततोऽपि गोमेथमदेव श्रीवीर्यदेव इति विजयः-गजन ! कविः कर्त्ता एव, परं गजा ग्रंथं वर्त्तापयति ।

१४८२) एवदा श्रीवीरवल्लभस्य दक्षिणे पृथुदि अर्जुनविंशो जातः । तदा त्रिभुवनं म ये मर्त्यभयार्थं
नोपश्रमति । ततोऽरिस्तगजवैद्यसायान् प्रहितम् । तेन गजेनेन स्त्रियं स्त्रियं प्रतप्ताः । विविधं भेषजं
राजो घटिपाचतुष्टयं वाद्यन्तार्ता स्वधा भविष्यति । तदा नानाभोजं नानाभोजं भविष्यति । तदा भेषजं
इत्युक्तं भेषजं दत्तं वैद्येन । ततो विरोषेण वैद्यो ज्ञात्वा । ततो नानाभोजं भेषजं भविष्यति । तदा भेषजं
अथ घटिपाचतुष्टयादनंतरं निगम्येन राजा वैद्यसंज्ञं प्रेषितुं प्रार्थितवान् । तदा भेषजं
दत्तितोऽभूत् । तदनु तदागीतो वैद्यः । तदा नानाभोजं भेषजं भविष्यति । तदा भेषजं

३६. विश्वासघातकविषये नन्दपुत्रप्रबन्धः (B.)

§ १८८) एकदा पाटलीपुरे नन्दो नृपस्तस्य भानुमती देवी । एकदा नृपस्त्वाखेटकं गतः । तत्र भोजनवेला जाता । नृपो देवीदर्शनं विना न भुनक्ति । इतो वररुचिना देवीभारतीप्रसादाद्देवीरूपं कृतम् । गुह्यदेशे विन्दुः पपात । एकवेलमपाकृतः । पुनस्तथैव । तेन चिन्तितमत्रास्ते । राजा देवीं निर्वर्ण्य हृष्टो भुक्तश्च । विन्दुं दृष्ट्वा कुपितो नूनमसावन्तःपुरे विनष्टः । राजा रक्षकेण च्छन्नं वररुचिर्मरितः । आरक्षकेण भूमिगृहे स्थापितस्तस्य पुत्रान् 5 पाठयति । इतो नृपस्य तनयो राजपाट्यां गतोऽश्वापहृतो वनं ययौ । अश्वस्तु मुक्तमात्रो मृतः । कुमारोऽपि फला-स्वादं कृत्वा वासार्थं वृक्षं प्राप्तः । तत्र उपरि रिंछोऽस्ति । इतो नरगन्धाद् व्याघ्रः समायातः । कुमारः प्राणभया-द्वृक्षमारुढः । रिंछेनोक्तम्—एहि एहि त्वं ममातिथिः । व्याघ्रस्तु वृक्षमूले स्थितः । रिंछेनोक्तम्—व्याघ्रस्य मम वैरमस्ति । त्वया तु न भेतव्यम् । कुमारस्तस्य समीपं गतः । रिंछेनोक्तम्—स्वस्थीभूय निद्रां कुरु । स रिंछांके शिरो दत्त्वा सुप्तः । व्याघ्रेणोक्तम्—भो ! रिंछामुं नरं यद्यर्पयसि तदाऽऽवयोः प्रीतिः स्यात् । आवां स्वजनावेकत्र 10 वनवासिनौ । तेनोक्तम्—नाहं विश्वस्थघ्नः । अमुं युगान्तेऽपि नार्पयामि । इतः कुमारो जागरितः । रिंछेनोक्तम्—त्वं जागृहि, शयनमहं करोमि । परमसौ मां याचयिष्यति । असौ कपटवानस्ति । त्वया तु मलिनता न कार्या । एवमुक्त्वा स्वकेशान् शारवायां बद्ध्वा सुप्तः । इतो व्याघ्रेणोक्तम्—भो राजपुत्रामुं ममार्पय । यथा त्वां जीवन्तं मुञ्चामि । अन्यथा वनात्कथं यास्यसि । असौ मलिनोऽस्ति प्रातस्त्वां हत्वा खादयिष्यति । कुमारेण रिंछस्तद्वचसा क्षिप्तः । स केशैर्वद्धैः स्थितः, न पतितः । तेन कुमार उक्तः—रे किमिदम् ? अधुना किम् ? । स चरणयोर्निप- 15 त्याह—अहं भुल्लः । तेनोक्तम्—त्वं वचनाद्वष्टः । अतस्ते तत् यातु । तेन सदैव्यमुक्तः—अनुग्रहं देहि । तेनोक्तम्—‘विसेमिरा’ एवं जल्पसि । यदि कोऽप्यमुं व्याख्यानयिष्यति तदा ते वचः पटुतरं स्यात् । इतः प्रभाते तुरगपदैः सैन्यमायातम् । व्याघ्रस्तु वनं गतः । रिंछोऽपि गतः । कुमारः पुरमाययौ । परं ‘विसेमिरा’ एतदेव वक्ति । मात्रिकैर्जल्प्यमानोऽपि तदेव वक्ति । पण्डितेन आरक्षकः पृष्टः—नृपसभायां का वार्ता ? । स्वरूपं श्रुत्वोक्तम्—मां तत्र नयसि तदा सज्जं करोमि । तेनोक्तम्—चल ।.. कथमाकारणं विना गम्यते ? । आरक्षकेण नृपः पृष्टः—देव ! 20 मम गृहे युवत्येकाऽऽयातास्ति सा सज्जीकरिष्यति । नृपेणाहूता । पण्डितः स्त्रीवेपो नृपमभां गतः । यवनिकान्त-रितः स्थितः । कुमारो जल्पितस्तेन—

(२६२) विश्वासप्रतिपन्नानां वञ्चने का विदग्धता ।

अङ्कमारुह्य सुप्तस्य हन्तुः किं नाम पौरुषम् ॥

इत्युक्ते आद्याक्षरो मुक्तः ।

25

(२६३) सेतुं गत्वा समुद्रस्य महानद्याश्च सङ्गमे ।

ब्रह्महा मुच्यते पापान्मिन्द्रोही न मुच्यते ॥

इति द्वितीयाक्षरः ।

(२६४) मित्रद्रोही कृतघ्नश्च यो वै विश्वासघातकः ।

तावत्ते नरकं यान्ति यावच्चेन्द्राश्चतुर्दश ॥

30

[इति तृतीयाक्षरः ।]

(२६५) राजस्त्वं राजपुत्रस्य यदि कल्याणमिच्छसि ।

देहि दानं द्विजातीनां वर्णानां ब्राह्मणो गुणः ॥

[इति चतुर्थाक्षरः ।]

(२६६) नगरे वससि हे घालेऽन्यां नैव यास्यसि ।
 सिंहन्याघमनुज्याणां कथं जानासि भाषितम् ? ॥
 (२६७) देव ! द्विजप्रसादेन जिहासे मम भारती ।
 तेनाहं नन्द ! जानामि भानुमतीतिलकं यथा ॥

5 नृपेणोपलक्ष्य पण्डितो मानितः । आरधकस्य प्रमादो दत्तः ।

॥ इति विश्वासघातकविषये नन्दपुत्रप्रवन्धः ॥

(G.) सङ्ग्रहे नन्दनृपोल्लेखः ।

§ १८९) पाटलीपुरे नन्दनामा नृपोऽजनि । महाकृपणः कस्यापि किमपि न दत्ते । ततः सर्वेषां द्वेष्योऽजनि ।
 अत्रान्तरे कालदोषेण स मृतः । तदनु परकायप्रवेशविद्यासिद्धद्विजेन राज्ञः शवं स्वान्मा निवेशितः । ततः शवं
 10 समुत्थितम् । सकलराजलोकस्य महानन्दोऽजनि । सर्वेषां राज्ञा प्रमादो दत्तः । मंत्रिणः सर्वेऽपि तदादाय
 विलोक्य पुरे द्विजदेहसंस्कारं कारितवन्तः । स एव राजा कृतः ।

३७. वलभीभङ्गप्रवन्धः (P.)

§ १९०) मरुमंडले पल्लीग्रामे काङ्क-पाताकौ भ्रातरौ । तयोर्लघुर्धनवान् । ज्यायांस्तु तद्वृहे वृत्त्या वर्तते ।
 एकदा प्रावृट्काले लघूक्तिः-केदारास्ते स्फुटिताः । स्वकर्म निन्दन् कुदालस्कन्धो यावद्याति तावत्कर्मकराः सेतून्
 15 वन्धयन्ति । के युयम् ? । तैः प्रोचे-भवञ्चातुः कर्मकराः । मदीयाः क सन्ति ? । वलभ्याम् । गतस्तत्र सः, गोपुरस-
 मीपे आभीराणां संनिधौ तार्णगृहे स्थितः । अत्यंतं कृततया तै रंक इति नाम कृतम् । इतः कोऽपि कार्पटिको कल्प-
 प्रमाणेन रैवतशैलदलावुना सिद्धरसकृपात् तुंविका भृता । तामादाय कावडिमध्ये गुप्तीकृता मध्ये मार्गस्य याति ।
 तुंविकमध्यादशरीरिणी 'काङ्क इ तुंवडी' इति वाणीमाकर्ण्य जातविसयभीर्बलभ्यां तस्य च्छद्मिनो वणिजः सन्ननि
 समागतः । तत्र स रंक इति ज्ञात्वा पूर्वनामभीतः सरसमलावु तत्र स्थापयान्चक्रे । स्वयं सोमेश्वरयात्रायां गतः ।
 20 गलद्विन्दुनाऽधस्तापिका स्वर्णमयी । सिद्धरसं मत्वा सर्वं कृष्ण गृहज्वालनं कृतम् । सर्वजनस्य समक्षं रोदति ।
 स्वच्छन्न प्रकटीकरणम् । लोकैः पर्यवसापितस्तथैव प्रज्वलितं गृहं मुक्त्वाऽन्ये गोपुरे गृहं कृतम् । तत्र मोगाः
 संति । तस्मिन् साहसादुवास स निर्भयः । क्षेत्रे रात्रौ वसति । पत्नीं प्रति गृहे वक्ति पतामि ३ । प्रातः कथितम् ।
 सा क्षेत्रे स्वयं गृहे । पुनः शब्दे पतेति प्रोक्तः । स्वर्णपौरुषसिद्धिप्रदः । सत्त्वैक-अगण्यपुण्यप्रभावात् स्वर्णपुरुष-
 सिद्धिः । तत्र प्राज्याज्यक्रयः । अन्यदा घृतभांडमक्षीणं प्रेक्ष्य सुस्थके चित्रकवल्ली दृष्टा । स्त्रियाः कैतवेन
 25 गृहीता । कार्पण्यनिधिः । अथ स्वसुताया रत्नखचितकांचनकंकतिकायां राज्ञा स्वसुताकृते प्रसभमपहृतायां
 तद्विरोधो जातः । "काके शौचं ॥" सोऽपि म्लेच्छान् वलभीभङ्गाय । यहृच्छास्वर्णदानम् । तदनुपकृत एकच्छत्र-
 धरो निशि राज्ञि सुप्तजाग्रदवस्थे पूर्वसंकेतितनरसमालापः । अस्मिन् स्वामिनो नास्ति विचारलेशोऽपि, न परमापि
 पृच्छति । रंकवणिजा प्रेरितः स्वर्गपुत्रं शिलादित्यं प्रति याति । प्रातः प्रयाणविलम्बं दृष्ट्वा तस्य स्वर्णदानम् ।
 पुनर्द्वितीयदिने पुनः "सिंहस्यैकपदं ॥ कः स्थास्यति मे स्वामिनः ० ।" प्रयाणम् ।

30 § १९१) खेडमहास्थाने देवादित्यसुता बालविधवाऽर्कसंमुखवालोके सौरं मंत्रं जपति । तेनैव भुक्ता । गर्भः ।
 लज्जमानेन पित्रो वलभ्यां प्रस्थापिता । पुत्रजन्म । सोऽष्टाब्दः । लेखशालापराभूतो पितृनामानवगम्य मर्तुकामो-
 ऽर्केण करे कर्करोऽर्पितः । सापराधे शिलाऽन्यथा तवैव सा इत्युक्तः । ततः शिलादित्यः । तत्पुनरुपेण परीक्षायै

तथाकृते मृते राज्ञि स एव राजा । अर्कदत्ताश्वारूढो नभश्चर इवेच्छाविहारी । जैनः । शत्रुञ्जयोद्धारकः । कदाचित् सौगतैस्तमधिष्ठितम् । तद्वाग्निनेयो मल्लनामा क्षुल्लः वेपपरावर्त्तेन बौद्धपार्श्वे । खे भारत्योक्तम्—के मिष्टाः ? । वल्लाः । पण्मासान्ते—केन सह ? । घृतगुडाभ्याम् । इत्युक्ते तुष्टा भारती । जिताः सौगता निष्कासिताः । शिलादित्येनाचार्यपदं कारितम् । श्रीमल्लवादिसूरिः ।

§ १९२) इतो वलभ्याः श्रीचन्द्रप्रभविम्बं सांवाक्षेत्रपालादि अधिष्ठातुर्वलेन व्योम्नि शिवपत्तने गतम् । अश्विनीपू- 5
र्णिमास्यां रथाधिरूढा श्रीवीरप्रतिमा श्रीमालपुरे । ततः पूर्वेवतथा श्रीवर्द्धमानसूरीणां वहिर्भूमौ रोदनेन ज्ञापनम् ।

(२६८) का त्वं सुन्दरि जल्प देविसदृशे किं कारणं रोदिषि

भंगं श्रीवलभीपुरस्य भगवन् पश्याम्ययं प्रत्ययः ।

भिक्षायां रुधिरं भविष्यति पयो लब्धं भवत्साधुभिः

स्थातव्यं मुनिभिस्तदेव रुधिरं यस्मिन् पयो जायते ॥

10

पुरीसमागताः श्रावकाणां पुरः प्रोच्याशिवं चलिताः । तैश्च समं शकटसहस्र १८ चलिताः । मोढेरपुरे रुधिरं पतद्गहे पयो जातम् । पुरीपरिसरे म्लेच्छाः । रंकेण पञ्चशब्दवादकान् बहुस्वर्णेन विभेद्य तस्य तुरगस्यारोहणकाले एव क्रियमाणे पञ्चशब्दसाराविणे तार्क्ष्यवदुड्डीय स दिवमुत्पतितः । किं कर्तव्यतामूढः शिलादित्यस्तैर्निजघ्ने । “भवन्त्युपा० ॥” “तावच्चन्द्र० ॥”

(२६९) पणसहरी वासाङ्गं तिस्रिसयाङ्गं अङ्कमेऊणं ।

विक्कमकालाउ तओ वलहीभङ्गो समुप्पन्नो ॥

15

॥ इति वलभीभङ्गप्रबन्धः ॥

(G) सङ्ग्रहे वलभीभङ्गवृत्तम् ।

§ १९३) अथ पातसाहिकटके चलिते यवनव्यंतर एको वलभ्यामुपागतः । कुत्रापि प्रवेशं न लभते । कियद्भिर्दिनैः कपिशीर्षमेकं रिक्तं वीक्ष्य स्थितः । ततस्तत्र कश्चिदरिद्री द्विजो नित्यमग्निहोत्रहेतोः कपिलगोघृतमादातुं स्वां भार्या 20
प्रहिणोति । तया विपण्णतया तद्व्यंतरावेशेन खरमूत्रमानीयापितम् । तेन होमो दत्तः । प्रातर्यावता विलोकयति तावता सुवर्णं दृष्टम् । नित्यमेवं विधत्ते । ब्राह्मण्या तु निजसख्या अग्रे कथितम् । एवं परंपरया पुरे सर्वत्र खर[मूत्र]होमोऽजनि । तेन पुरं निर्देवतं जातम् । यवनव्यंतराः प्रसृताः सर्वत्र । ततो यवनकटकमागतम् ।

§ १९४) वलभ्यां श्रीदेवचन्द्रसूरयो रात्रौ सुप्ताः कांचन देवतां प्रत्यक्षां द्वादशवर्परूपां पश्यन्ति स्म । पृष्ठं च—“का त्वं सुन्दरि० ॥” तत्स्वरूपं परिज्ञाय गुरुभिः श्रीसंघस्य राज्ञश्च निवेदितम् । ततः कियानपि श्रीसंघो निःसृतः । 25

§ १९५) अथ राज्ञोक्तम्—भगवन् ! निजव्यंतरैः शुद्धिः कार्या । ततः सूरिभिर्निजव्यंतरद्वयं ग्रहितम् । तत् द्वयं वलमानं यवनव्यंतरैर्धृतं, कुट्टितं च । दिनत्रयं स्थापितं च । तावता गुरुणां उसेरिर्जाता । दिनत्रयं यावत् कटके चलिते मुक्तम् । ततस्ताभ्यां समग्रमपि स्वरूपं श्रीपूज्यानां निवेदितम् । गुरवो गताः । राजा स्थितः । अश्विनी-पूर्णिमादिने रथयात्रायां श्रीमालपुरे श्रीमहावीरः, कासद्वहे श्रीयुगादिदेवः, हारीजे श्रीपार्श्वनाथः, श्रीशत्रुंजये वलभीनाथश्चाययौ । तदनु रंकेण सर्वेऽपि यवना रणे क्षिता मारिताः ।

30

३८. श्रीमाताप्रवन्धः (B.P.)

§ १९६) पूर्वस्यां लखणावतीपुरी । राजा लखणसेनः । तस्यान्वये राजा रत्नपुञ्जः । तस्य राजपाद्यां व्रजतः काचिन् स्त्री सगर्भा अक्षतपात्रकरा सम्मुखा जाता । नृपेणाक्षतपात्रनालिकेरोपरि दुर्गा निविष्टा दृष्टा । नृपेण शाकुनिकः पृष्टः । तेनोक्तम्—अस्याः सुतोऽत्र नृपो भावी । राज्ञा आरक्षक आदिष्टः—यदेनां प्रच्छन्नं पुराद्रहिर्नीन्वा गर्तायां 5 क्षिप । सा तलारेण नृपादेशाद्रहिर्नीता । तयोक्तम्—क मां नयसि ? । तेनोक्तम्—मार्गयिष्यामि । तया भयभीतयोक्तम्—अहं वहिर्भूमौ यास्यामि । सा गता । भयाद्गर्भः पपात । मा चीवरेणावेष्टाययौ । तैर्मरिता मा । स बालो एकया हरिण्या दृष्टः । कृपया स्तन्यं पायितः । सा प्रतिदिनं तं पालयति । लुब्धकेन एकेन बालं स्तन्यं पाययन्ती मृगी दृष्टा । नृपाय निवेदितं बालस्वरूपम् । राजा तलारः पृष्टः । तेनोक्तम्—सा मृत्युवेलायां वहिर्भूमौ गता । नृपेण बालस्ततः समानीय पुरपरिसरे मुक्तः । यथा धेनोश्चरणपातेन मरति । इतस्तस्य बालस्य 10 क्षुधितस्य वाक्यमुत्पन्नम् ।

(२७०) यो मे गर्भस्थितस्यापि वृत्तिं कल्पितवान् पयः ।

शेषवृत्तिविधानाय स किं सुप्तोऽथवा मृतः ॥

काचिद्धेनुर्नवप्रसूता तत्रागत्य पाययति । नृपेण चिन्तितं न म्रियते । स धवलगृहे आनीतः । श्रीपुञ्जेति नाम कृतम् । कालेन नृपतिना राज्यं दत्तम् । श्रीपुञ्जस्य राज्यं पालयतः क्रमेण पुत्री जाता । तस्याः शरीरं 15 दिव्यम्, मुखं वानर्याः । क्रमेण प्रौढा जाता । कोऽपि न याचते । तस्याः खेदपराया जातिसरणमुत्पेदे । पाश्चात्य-भवो दृष्टः । तया नगरमध्ये शब्दः पातितः । यः कोऽपि मरुत्थल्याः समायातः सोऽभ्येतु । एकः पुरोऽभूत् । कुमार्या पृष्टः—अर्बुदं वेत्सि ? । सर्वं वेत्ति । तत्र कामिकतीर्थग्रे कुण्डमस्ति, तस्य तटे वंशजाल्यस्ति । तत्र जाल्यां वानरीशिरो लग्नमस्ति । इतो मत्सकाशाद्रव्यमादाय तत्र गत्वा तच्छिरो जलान्तः क्षिप्वा समागच्छ । स तत्र गत्वा यावज्जले क्षिपति तच्छिरस्तावदेव कुमार्याः श्रीमाताया मुखं दर्शनीयं जातम् । नृपेण पृष्टा—वत्से ! किमि- 20 दम् ? । तयोक्तम्—देव ! मरुत्थल्यामष्टादश[शती]देशमध्ये नन्दिवर्द्धनो नाम पर्वतस्तत्र कामिकतीर्थमस्ति । तस्य तीरे वंशजाली । तत्राहं पूर्वभवे वानरीरूपाऽधिरूढा । फालच्युता वंशकीलेन विद्धा मृता । मम शरीरं गलित्वोदके पतितम् । तत्प्रभावादहं तव पुत्री जाता । शिरस्तत्र स्थितम् । अतो मे ईदृशं मुखम् । अधुना जनः प्रेषितः । तेन शिरसि जले क्षिप्ते वदनं स्वभावे जातम् । इतस्तस्मिन्नेरे समायाते परिणयनपराञ्जुखी जाता । अतिनिर्वन्धेन पितरावापृच्छय, बहुपरिकरेण अर्बुदाद्रावाययौ । तत्र तपः कर्तुं प्रारंभे । इतस्तत्र रसीअउ तपस्वी तपः 25 करोति । स तां दृष्ट्वा क्षुब्धः । पाणिग्रहणार्थं ययाचे । तयोक्तम्—यदि सूर्योदयाद् अर्वाक् द्वादश पाजा अत्र पर्वते करोषि, तदा त्वां परिणये । तेन तपः शक्त्या शीघ्रं चकार । इति कियत्यपि रात्रिशेषे श्रीमातया तपःप्रभावात्कुक्कुटः स्वरः कृतः । स तं श्रुत्वा विभातमिति कृत्वा क्षुब्धः । हृदयस्फोटान्मृतो व्यन्तरो जातः । साऽपि सपश्चात्तापा वैश्वदेवे प्रवेशं कृत्वा देवी श्रीमाता जाता ।

॥ इति तपसि श्रीमाताप्रवन्धः ॥

30 (G.) सङ्ग्रहगतं श्रीमातावृत्तम् ।

§ १९७) पुरा रत्नपुरे रत्नशेखरो राजाऽऽसीत् । तेन दिग्विजयव्यावृत्तेन प्रवेशमहोत्सव.....तीति पृष्टः । ताभिः संतानाभावान्नेति कथितम् । ततः संतानहेतोर्नवातः पुरचिकी राजा शाकुनिकेन वहिर्निष्क्रांतः । ततः शाकुनिकेनापन्नसत्त्वां कामपि कामिनीं काष्ठभारवाहिनीमुद्रीक्ष्यास्याः सुतस्तत्र राज्ये भविता एवं जगाद ।

ततो विपिण्ण(०पण्ण)मनसा राज्ञा सा गर्त्तायां क्षेपिता । तथा प्रसूय वालो मुक्तः । नवप्रसूता हरिणी तं निज-
स्तन्येन जीवयति । अथ टंकशालायां हरिण्यंकिता द्रुम्माः पतन्ति । राजा तथा विज्ञायानीय च गोपुरद्वारि सायं
मुक्तः । तत्रस्थो बालः संडेन रक्षितः । ततो राज्ञा समानीय स वालो लालितः श्रीपुंजराजा बभूव ।

श्रीपुंजराज्ञः पुत्री श्रीमाता मर्कटमुखी जाता । तस्या जातिसरणं जातमिति-पुरा अर्घुदाचले मर्कटी
फालां ददाना शाखया विद्धा । कुंडोपरि गलित्वा देहं पतितम् । शिरो शाखायां विलग्नमेव स्थितम् । ततो देहं 5
मानवाकारं कुंडपतनप्रभावादजनि । ततस्तत्रागत्य शिरोऽपि तथा तत्र क्षिप्तं कुंडे । ततोऽर्घुदे तपस्यंतीं तां तत्र
रसीयाकनामा योगी ददर्श । प्रार्थितं तेनेति-यन्मम पत्नी भव । तयोक्तम्-द्वादशपद्या विधेहि एकरात्रि मध्ये । तेन
तथाकृते श्रीमात्रा कृत्रिमकुर्कुटा वासिताः । कृत्रिमशुनश्चरणयोर्विलग्नः । ततो हृदयस्फोटनेन स स्वयं विनष्टः ।

३९. जगद्देवप्रबन्धः (G.)

§ १९८) मुद्गलपातसाहिसमीपात्समागतो जगद्देवः श्रीसिद्धराजभूपतिना नवलक्षकंकणं परिधापितः । अत्रांतरे 10
केनापि कविना काव्यमिदं न्यगादि-

(२७१) उन्मीलन्मणिरश्मिजालजटिलश्चायं रणे कङ्कणं
विभ्राणस्तव वैरिवीरकदनक्रीडाकठोरः करः ।
हित्वा संयति जीवितानि रिपवो ये स्वर्गमार्गं गता-
स्तानाकष्टमिवाविवेश सहसा चण्डद्युतेर्मण्डलम् ॥

15

इति पठिते तस्यै तत्कङ्कणं दत्तम् ।

एकदा सभायां अधो विलोक्यमानस्य चिंताप्रपन्नस्य कस्यापि कवेः पार्श्वे जगद्देवेन पृष्टम्-कवे ! महती चिन्ता !।
तेनोक्तम्-विमर्शनाऽस्ति । शृणु !

(२७२) दरिद्रान् सृजतो धातुः कृतार्थान् कुर्वतस्तव । जगद्देव ! न जानीमः कः श्रमेण चिरं स्यति ॥

इति पठिते जगद्देवेन सुवर्णलक्षो दत्तः । 20

जगद्देवेन समागतस्य कस्यापि कवेः पार्श्वे नवविशेषं देशस्वरूपं पृष्टे तेनोक्तम्-देव ! चित्रमस्ति । अस्मत्पार्श्वे
पान्थस्यैकस्य पार्श्वे सरसः समुत्थितेन चक्रवाकेनैकेनेति पृष्टम्-

(२७३) चक्रः पप्रच्छ पान्थं कथय जनपदः कोऽपि संपत्स्यते मे
वस्तुं नो यत्र रात्रिर्भवति स च विचिंत्येति तं प्रत्युवाच ।
नीते मेरौ समासिं कनकवितरणैः श्रीजगद्देवनाम्ना
सूर्येऽनन्तर्हिते स्यात्कतिपयदिवसैर्वासराद्वैतसृष्टिः ॥

25

इत्युक्ते जगद्देवेन सुवर्णसहस्रा दश दत्ताः ।

कस्मिन्नपि पण्डिते समागते श्रीजगद्देवेन वारं वारं पृष्टे सति जीवेति वारं वारं जल्पति पंडितः, नान्यत् ।
तेनोक्तम्-कथमेतत् जीवेति वचः ? । कविनोक्तम्-"त्वयि जीवति जीवन्ति ॥"

(२७४) स्वस्ति क्षत्रियदेवाय जगद्देवाय भृशुजे । यद्यशःपुंडरीकान्तर्गगनं भ्रमरायते ॥

30

इति गदिते लक्षदानम् ।

४०. पृथ्वीराजप्रबन्धः (B. P.)

§ १९९) यथा—शाकंभरीपूर्यां चाहमानान्वये श्रीसोमेश्वरो नृपस्तस्य तनूजः पृथ्वीराजः, तज्जाता यशोराजः। तस्य शल्यहस्तः श्रीमालज्ञातीयः प्रतापसिंहः, मन्त्री कइंवासः। तयोरुभयोः परस्परं विरोधः। स राजा पृथ्वीराजो योगिनीपुरे राज्यं करोति। तस्य धवलगृहद्वारे न्यायघण्टाऽस्ति। 'स महावलवान्, धनुर्धृतां धुरीणो नृपः। यशोराजस्तु 5 आशीनगरे कुमारभुक्तावस्ति'। तस्य वाराणस्याधिपतिना श्रीजयचन्देन सह वैरम्। एकदा गर्जनकात् तुरष्काधिपतिः पृथ्वीराजेन सह वैरं वहन् योगिनीपुरोपरि चचाल। पृथ्वीराजस्यामाल्यो दाहिमाज्ञातीयः कइंवासनामा मन्त्रीश्चरोऽस्ति। तस्यानुमत्या नृपस्तुरङ्गमलक्षद्वयमादाय, गजानां पञ्चशल्या सम्मुखश्चलितः। तुरष्कसैन्येन सह युद्धं जातम्। भयं शाकसैन्यम्। सुरत्राणो जीवन् गृहीतः। स्वर्णनिगडे क्षिप्त्वा योगिनीपुरे समानीय मातुर्वचसा मुक्तः। एवं चार ७ बद्धा बद्धा मुक्तः, करदश्च कृतः। प्रतापसिंहः करमुद्रग्राहयितुं याति गर्जनके। एकदा 10 मशीतिं विलोकितुं गतस्तत्र स्वर्णटङ्ककलक्षं दुर्वेसादीनां ददौ। मन्त्रिणा नृपायामिदधे—देव! गर्जनकद्रव्येण निर्वाहः स्यात्। स तु इत्थं विद्रवति। राज्ञा पृष्टम्। तेनोक्तम्—देवस्य तदा ग्रहवैषम्यं मत्वा मया धर्मव्ययः कृतः। ज्योतिर्विन्दः पृष्टाः। तैस्तु कष्टमुक्तम्। इतः शल्यहस्तो नृपस्य कर्णं विलग्नः—यदेव मन्त्री चारं २ तुरष्कानां नयति। नृपो रुष्टः। तद्वचसा मन्त्रिणं हन्तुं बुद्धिमकरोत्। इतः रात्रौ सर्वावसरादुत्थिते मन्त्रिणि प्रतोलीद्वारा-न्निःसृते राज्ञा दीपिकाभिज्ञानेन वाणं मुक्तम्। तन्मन्त्रिणः कक्षान्तरे भूत्वा दीपधरस्य करे लग्नम्। दीपिका 15 कराच्युता। कलकले जाते नृपेण पृष्टम्—रे किमिदम्?। देव! मन्त्रिणः घातकेन वाणमुक्तम्। रे! मन्त्री जीवति? देव! कुशलम्। इतः पाश्चात्ययामिन्यां चन्द्रबलिदिको द्वारभट्टो नृपं ग्राह-

(२७५) इकु वाणु पहुवीसु जु पइं कइंवासह मुक्कओं,
उर भितरि ग्वडहडिउ धीर कक्कवनरि चुकउ।
वीअं करि संधीउं भंमइ सूमेसरनंदण।

20 एहु सु गडि दाहिमओं खणइ खुदइ सइंभरिवणु।
फुड छंडि न जाइ इहु लुविभउ वारइ पलकउ खल गुलह,
नं जाणउं चंदवलहिउ किं न वि छुटइ इह फलह ॥

(२७६) अगहु म गहि दाहिमओं रिपुरायग्वयंकु,
कूइ मंयु मम ठवओं एहु जं वूय मिलि जग्गरु।
25 सद नामा सिक्कवचउं जइ सिक्किवविउं वुज्झइं,
जंपइ चंदवलहिउ मज्झ परमक्कवर सुज्झइ।
पहु पहुविराय सइंभरिवणी सयंभरि सउणठ संभरिसि,
कइंवास विआस विसइविणु मच्छिचंविचइओं मरिसि ॥

नृपेण भेदभयान् अन्वयायां क्षेपितः। आद्यौ ग्रहगिकममये मं(?) मर्वावमरे मन्त्री ममायानः। विमुञ्चितः। 20 भट्टो निष्कामितः। तेनोक्तम्—देव! पुनर्मवतः कल्याणमतः परं न करोमि। गिद्धमाग्न्यनोज्जं। तव स्तेर्यवद-स्वाचिगन्मर्गं भविष्यति। न निर्गत्य वागणस्यां गतः। गजा श्रीजयचन्देनोक्तम्—मया न्वमाहृतः परं नायानः। देव! तवापि सृन्युगमन्नोज्जोत्रापि न स्याम्ये।

§ २००) इतः कङ्काले विस्त्रुजिते नूतनो मन्त्री जातः । नृपः प्रतापसिंहस्य आतृव्यमतिवलिनं मत्वा कारायां चिक्षेप । मन्त्रिणि विस्त्रुजितेऽपि न त्यजति । स सुरत्राणाय मिलितः । तेन कटकं शकानामहूतम् । आयातं श्रुत्वा पृथ्वीराजः सम्मुखो निःसृतः । तुरङ्गलक्ष ३, गज सहस्र १०, मनुष्य लक्ष १५; एवं.....आशीमतिक्रम्याग्रे कटकं गतम् । इतः सुरत्राणस्य मन्त्रिणो वार्त्ता जाता । तेन कथा-पितम्-प्रस्तावे आकारयिष्यामि । अथ पृथ्वीराजः प्रसुप्तः दिनानि १० परं कोऽपि न जागरयति । यो 5 जागरयति तं मारयति । इतः प्रधानेन सुरत्राण आकारितः । राजा न जागर्ति । मन्दं मन्दं केऽपि सामन्ता युध्वा मृताः । केऽपि प्रणष्टाः । अश्वसहस्र.....वशिष्यमाने [भगिन्या] नृपो जागरितः । खड्गमाकृष्य धावतः भगिन्योक्तम्-स्वं जनं मारयसि । कटकं सर्वं तव निद्राणस्य मारितम् । नृपस्त्वाह-अहमन्त्रि-.....तस्मिन् विनष्टे नृपः शाकंभरीं मनसि कृत्य नाटारम्भाश्चे आरुह्य प्रणष्टः । भ्रात्रा सह पृष्टि-धावितैस्तुरकैर्न गृह्यते । इत आशी.....देशे पर्वतिकाद्वयस्य मध्ये भट्टोऽस्ति । तव (तत्र?) नृपं प्रेष्य जस-10 राजः स्थितः । तेन किञ्चित्कटकं खलहितम् । स तत्र मारितः । सुरत्राणसाहवदीनेन स मन्त्री..... पुच्छरहितः सर्पवत्कृतः । स्थाने गतः केन गृहीतुं शक्यः ? । तेनोक्तम्-छन्देन । वाद्यान् वादयतः, यथा तुरगो नृत्यति । तथा कृते तुरगो नर्तितुं प्रवृत्तो न चलति । नृपस्य कण्ठे शृङ्गिण्यः पेतुः । राजा गृहीतः सुरत्राणे [न] । स्वर्णनिगडे प्रक्षिप्य योगिनीपुरे समानीतो भाषितश्च-राजन् ! यदि जीवन्तं मुञ्चामि ततः किं कुरुषे ? । नृपतिः ग्राह-मया त्वं सप्तवारान् मुक्तस्त्वं मामेकवेलेमपि न मुञ्चसि ? । इतो नृपोत्तारकसम्मुखं सुरत्राणः सभायामुपवि-15 शति । नृपः खिद्यते । स प्रधानः समभ्येति-देव ! किं क्रियते, दैवादिदं जातम् । नृपेणोक्तम्-यदि मे शृङ्गिणीं वाणांश्चार्पयसि, तदाऽमुं मारयामि । तेनोक्तम्-तथा करिष्ये । पुनर्गत्वा सुरत्राणाय निवेदितम्-यदत्र त्वया नोपविशनीयम् । सुरत्राणेन तत्रायःपुत्तलकः स्वस्थाने निवेशितः । राज्ञः शृङ्गिणी समर्पिता । राज्ञा वाणं मुक्तम् । अयःपुत्तलो द्विधा कृतः । नृपेण शृङ्गिणी त्यक्ता । न मे कार्यं सरितमन्यः कोऽपि मारितः । तदनु सुरत्राणेन गर्चायां प्रक्षिप्य लोष्टैर्हतः । सुरत्राणेनोक्तम्-अस्य रुधिरं भूमौ पतिते शिवं स्यात् । तथैव मारितः । संवत् 20 १२४६ वर्षे दिवं ययौ । योगिनीपुरं परावृत्त्य सुरत्राणस्तत्र स्थितः ।

॥ इति पृथ्वीराजप्रबन्धः ॥

(G) सङ्ग्रहे पृथ्वीराजविषयकवृत्तम् ।

§ २०१) श्रीयोगिनीपुरे श्रीप्रथिमराज्ञ उपरि अष्टादशभिर्लक्षैरश्वानां पातसाहिरागतः । तदा एकादशीपारणं विधाय निद्राग्रथिलो राजा प्रसुप्तोऽस्ति । तदा महाविग्रहे जायमाने प्राकारे खंडिः पतिता । राजानं कोऽपि भीत्या 25 न जागरयति । कुञ्जिकायांगुष्ठमोटनेन जागरितः । तावता तां मारयित्वा पुनः सुप्तः । द्वितीयदिने वीरचतुष्टयेन जागरितः । स्वरूपं ज्ञात्वा यावता स्वयं प्राकारवातायने निविष्टस्तावताऽरिभिविशेषविग्रहो मंडितः । अत्या-कुलेन राजा तारादेवी स्मृता । प्रत्यक्षीभूता । तया निशि श्रीपातसाहिसमीपे मुक्तः सः । यावता तन्मारणाय प्रहारं मुंचति, तावता चतुर्भुजो दृष्टः, मुक्तः । द्वितीयवेलायां जटाधारी दृष्टः, मुक्तः । तृतीयवेलायां ब्रह्मा दृष्टः । देव्या भणितोऽपि न मारयति । वस्त्र-प्रहरणादि गृहीत्वा समागतः । प्रान्तस्तम्वं पातमाहेर्दशितम् । इति 30 कथापितं च-यथा वस्त्राण्यानीतानि तथा मारयिष्ये । पातसाहिना सर्वाणि वस्त्राणि याचितानि । राजाोक्तम्-प्रयाणसप्तके प्रेषयिष्ये । तथा विहिते कटकं तथैव चलिताम् । राजा जीवग्राहं गृहीतः । वंदीकृतस्य तस्यान्यदा भोजनं स्थानेनात्तम् । तदवलोक्य विषण्णः । आः किमेतत् ! मर्दाया रमवती संदिग्धशल्या ममागतवती । सांप्रतमियमवस्था । ततो मृतो युद्धेन ।

४१. जयचन्द्रप्रबन्धः (P.)

§ २०२) कान्यकुब्जदेशे वाराणसी पुरी नवयोजनविस्तीर्णा द्वादशयोजनायामा । तत्र श्रीविजयचन्द्रांगजो राष्ट्रकूटीयो जैत्रचन्द्रो राज्यं करोति । तस्य कर्पूरदेवी परमप्रीतिपात्रम् । अथ नगरवास्तव्य[स्य] कस्यापि शालापतेः पुत्री सुहागदेवी पुरीप्रत्यासन्ने ग्रामे परिणीताऽस्ति । सा एकदा भर्त्रा अपमानिता रुष्टा पित्रगृहं प्रति चचाल ।
 5 मार्गे यान्त्या गोमयोपरि फणी कृतफणस्तच्छीर्षं खञ्जरीटम् दृष्ट्वा चिन्तितवती—यदि कोऽपि दक्षो मिलति तदा पृच्छामि । इतः पुराद्विद्याधरो नामा द्विजस्तद्ग्रामे भिक्षार्थं व्रजन्मार्गे मिलितः । तया पृष्ठं शकुनं वेत्ति । तेन ओमित्युक्ते, तयाऽभिहितम्—अस्य किं फलम् ? । तेनोक्तम्—इदमतीव सुन्दरम् । इतः सप्तमे दिने न्वं नृपतेः सर्वेश्वरी भविष्यति । परं मम किम् ? । तयोक्तम्—यदि मे त्वयोक्तम्, तदा ते श्रीकरणम् । तेनोक्तम्—ममाभिजानं नाम च शृणु—अहं द्विजपाटके उत्तराश्रिते देवधरद्विजभागिनेयो विद्याधरो नाम । सा 'एवं' प्रतिश्रुत्य गता
 10 पितृगृहम् । सप्तमे दिने राजपाट्यां नृपेण व्रजता गृहद्वारे वनदेवीव दृष्टा । मानुरागो धवलगृहं गत्वा शालाप-
 तिमाहूय पुत्रीं ययाच । तेन दत्ता, धवलगृहं नीता । तया नृपो द्विजाय प्रतिपन्नं निवेदितः । राजा विद्याधरा आहूताः । शतसप्तकं मिलितम् । देवी सौभाग्यदेवी ग्राह-स विद्याधरो वामनेत्रे काणोऽस्ति । तेषामपि शतत्रय-
 मायातम् । उत्तरस्यां द्विजपाटके देवधरस्य भागिनेयः ममानीयताम् । अश्ववाराः ग्रहिताः । स सजीभूय
 स्थितोऽस्ति । अश्ववारैर्व्याहृतम्—भो विद्याधर ! राजा आकाशयति । तस्य मातुलपत्न्योक्तम्—रे क स, क राजकुलं;
 15 कथं श्रीकरणं लभ्यसे ? । तेनोक्तम्—यद्भविष्यति तद्वद्व्ययम् । स राजकुले गतः । सर्वमुद्राधिकारी कृतश्च । स
 महात्यागी नित्यं ब्राह्मणानामष्टादशसहस्रमग्रासने भोजयति ।

§ २०३) अथैकदा राजा जैत्रचन्द्रः कथान्तरे इत्यशृणोत्—यद्ब्रह्मालदेशे लखणावतीपुरी तत्र लखणसेनो राजा । तस्य दुर्गो दुर्ग्राहोऽस्ति । तदनु नृपः प्रतिज्ञामकरोत्—यत् गतमात्र एव दुर्गं गृह्णामि वा यावन्तो दिनास्तत्र लगन्ते ता०.....कुमारमन्त्रिवाक्यम्—

20 (२७७) उपकारसमर्थस्य तिष्ठन् कार्यार्दितः पुरः । मूर्त्या यामर्त्तिमाचष्टे न तां कृपणया गिरा ॥

नृपेण लखणसेनमाहूय सगौरवं परिधाय दण्डं मुक्त्वा खराज्ये ग्राहिणोत् । श्रीजैत्रचन्द्रोऽपि पश्चाद्वलितः
 स्वनगरीमायातः । इति लखम(ण)सेनपराजयप्रबन्धः ।

तदनु चन्द्रवलिद्वभट्टेन श्रीजैत्रचन्द्रं प्रत्युक्तम्—

(२७८) त्रिण्हि लक्ष तुपार सवल पापरीअइं जसु हय,

25 चऊदसइं मयमत्त दंति गजंति महामय ।

वीस लक्ख पायक्क सफर फारक्क धणुद्धर,

लहसडु अरु वलुयान संख कु जाणइ तां पर ।

छत्तीस लक्ष नराहिवइ विहिविनडिओं हो किम भयउ,

जइचंद न जाणउ जल्लुकइ गयउ कि मूउ कि धरि गयउ ॥

30 पतनागतं वर्षद्वयेनोक्तम् । तेनैव पूर्वमुक्तम्—

(२७९) जइतचंदु चक्कवइ देव तुह डुसह पयाणउ,

धरणि वसवि उद्धसइ पडइ रायह भंगाणओं ।

सेसु मणिहिं संकियउ मुकु हयखरि सिरि खंडिओं,
तुटओ सो हरधवलु धूलि जसु चिय तणि मंडिओं ।
उच्छलीउ रेणु जसगि गय सुकवि व(ज)लहु सचउं चवइ,
वगग इंदु विंदु भुयजुअलि सहस नयण किण परि मिलइ ॥

§ २०४) इतश्च वाराणस्यां प्रतोलीद्वारे चतसृषु वंशानां भारिका पञ्च शतानि प्रापक्षिप्यन्ते (प्रक्षिप्यन्ते?) सन्ध्यायां 5
यदि चूर्णं न क्षिप्यते तदा कूपकाः पतन्ति । एक.....पत्तनोपरि कटकमादाय प्रस्थितः । तत्पुरं भंत्वा
भाण्डागारमपारं वस्तुजातं चादाय प्रत्यावृत्तः । मार्गे जलवृष्टिर्जाता । इन्धनानि न प्राप्यन्ते । सूपका.....
विना रसवतीं कथं कुर्मः? । मन्त्रिणोक्तम्-भाण्डागारे किमप्यस्ति? । चन्दनं पट्टदुकूलागरकाष्ठानि च बहूनि
सन्ति । तानि च प्रज्वालयत । एवं रसवतीं कृत्वालोकयितुं (?) व्रजन् वैद्यः शीतकालं भणित्वा अश्वानां
तिलकुट्टीं दत्त्वा व्याघृतः सिरःस्थिता शेषतिलकुट्टयोऽपि ज्यत् (?) तस्याः परिमलमाप्राय तिलकुट्टीं..... 10
चिन्तितं ममैव मनोरथो दुष्टः । एवं जाते नृपो रुष्टः । तत्कालमुत्तारके समागत्य सर्वस्वटिप्पां कृत्वा
नृपाय जनं ग्राहिणोत् । तेन नृपं नत्वा.....इदं पत्रकमर्पितम् । वीटकं च वनवासार्थं याचितमस्ति ।
नृपस्तव(त्)प्रेक्ष्य चकितः । ततः स्वयमायातः । मन्त्रिणा प्रणतः सन् इदमभ्यधात् ।किमुक्तं यदेवं
पत्रकमप्रेषीत्? । देव ! मम मनसा नीचाभिलाषसूचकेन कथितम् । राज्ञा मानं दत्तम् ।

§ २०५) अथैकदा सुहागदेव्या नृपो व्याहृतः-देव ! राज्यं कस्य दास्यथ ? । नृपेणोक्तम्-कर्पूरदेव्यात्मजस्य । 15
मम पुत्रस्य कथं न ? । त्वं सङ्ग्रहणी, अतस्ते पुत्रोऽयोग्यः । सा त्वर्द्धराज्यस्वामिनी । धनेन परिपूर्णा । तया
तदैव मनसि विधाय गर्जनके स्वपुरुषान् ग्रहित्य सुरत्राणः सहावदीन आनीतः । योजन्तरा पृथ्वीराजं विगृह्य
योगिनीपुरे स्थितः । तया कथापितम्-मया आहूतः समागच्छेथाः ।

इतः पृथ्वीराजे दिवं गतौ श्रीजैत्रचन्द्रेण वर्द्धापनकान्यारब्धानि । गृहे गृहे घृतेनोदम्वरक्षालनमारब्धम् ।
तूर्यरवः प्रवृत्ते । मन्त्री राजकुले न याति । केनाप्युक्तम्-देव ! पृथ्वीराजमरणं मन्त्रिणो विचारे नायातम् । 20
एवं चतुर्थदिने मन्त्री राजकुलं प्राप्तः । राज्ञोक्तम्-मन्त्रिन् ! चिराद् दृष्टोऽसि । देव ! राजकार्यव्यग्रतया नायातं
मया । देव ! केयं खड्गखडा ? । राज्ञोक्तम्-किं न वेत्ति पृथ्वीराजमरणम् ? । एवं विधे वैरिणि मृते वर्द्धापनकानि
किं न विधीयन्ते । मन्त्रिणोक्तम्-तस्मिन् हते विपादं कर्तुं युज्यते हर्षो वा ? । राज्ञोक्तम्-कथम् ? । देव !
प्रतोली भवति, तस्यामयोमयानि कपाटानि, अर्गला च अयोमया । यदा सा भज्यते, कपाटो च पृथग्भवतः,
तदा दुर्गस्य किं स्यात् ? । तथा देव ! स पृथ्वीराजस्तव अर्गलासम आसीत् । तस्मिन् विनष्टे गृहसूत्रं कर्तुं 25
युक्तं वा वर्द्धापनकम् ? । तिष्ठतु वर्द्धापनकम् । देव ! यदद्य पृथ्वीराजस्य तत्कल्ये आत्मनो ज्ञेयम् । मन्त्रिणा
मेलापकः प्रारब्धः । तया सुरत्राणस्य कथापितम्-यदत्रैव स्थेयं परत्र न गन्तव्यम् । देव्या नृपो विज्ञप्तः-देव !
मेलापकः किं कुरुते ? । तुरुष्कः प्रत्यासन्नस्वस्वभूमौ विद्यते तव नामापि न गृह्णाति । कोऽप्ययं मन्त्री घृथेयं
कुरुते । राज्ञा मन्त्री उक्तः-सर्वः कोऽपि विसीदति मेलापकं विसर्जय । मन्त्रिणोक्तम्-अस्तु । अनेन
कार्यमस्ति । पुनरेकदा तया नृपो व्याहृतः । मन्त्रिणोक्तम्-देव ! वर्षद्वयं अहं व्ययं करिष्ये । नृपेणोक्तम्-मोऽपि 30
मदीयम् । मन्त्रिणा सामन्तान् प्रेष्य नृपो व्याहृतः-देव ! वीटकस्य प्रमादं कुरु यथा तपोवने यामि । नृपेण देव्या
वचसा विसृष्टः । वर्षद्वयादनु तया सुरत्राणः समाकारितः । स भारं विमुच्य जरीदकेन धावितः(?) । नृपस्य कटकेन
सह युद्धे जाते सुरत्राणो भग्नः प्रणष्टः । इतः सुरत्राणपत्न्या पतिं चिन्तातुरं विलोक्य उक्तम्-देवास्ते श्यामना
कथम् ? । सुरत्राणेनोक्तम्-युवत्या वार्त्तया समागताः परं पश्चाद्भयं दुर्घटम् । देव ! मम स्वप्नं जानं यत्-अह-

म्मदपुत्रमहमदं यदि सेनान्यं करोपि तदा ते जयः स्यात् । तदा ते आकारिताः । तेषां पञ्चगती मिलिता ।
 देव्योक्तम्—स वामनेत्रे काणोऽस्ति । स आकारितः दलपतिश्च कृतः । इतः शेषमपि कटकमानीतम् । इतः सुहाग-
 देव्योक्तम्—देव ! राज्यं कस्य ? । कर्पूरदेव्यास्तनयस्य । यदि मत्स्यनोर्ददाति भवान् तदाऽद्यापि परचक्रं चलति ।
 राक्षोक्तम्—त्वयाऽऽनीतम् ? । तया प्रोक्तम्—अन्येन केन ? । तदा स्त्रीचरितं नीतिं च स्मृत्वा—ज्येष्ठपुत्रमभिषिच्य,
 5 तामदृष्टव्यमुखाऽऽसीरित्युक्त्वा दृष्ट्वा (? ज्येष्ठा) याः सुतं राज्ये निवेद्य, पतिमारिकायास्तस्याः सुतं वृद्धि
 (०द्धं ?) सहादाय नृपो युद्धाय निस्ससार । महति संयुगे जायमाने नृपेणोक्तम्—रे गलितकंमस्य ६४ जोटकानि
 निःश्वानानां किं स्फुटितानि ? । [कथं] न श्रूयन्ते । देव ! वाद्यमानानि सन्ति परं शृङ्गिणीगुणैरुपलप्ता-
 (? रुद्धा) नि । नृपस्तत् श्रुत्वा उदरे शस्त्रिकां क्षिप्त्वा पुत्रं चाग्रे करिण्यधिरोप्य यमुनायां करिणमक्षेप्सीत् ।
 स पञ्चत्वमाप । ज्येष्ठपुत्रोऽपि निःसृत्य युद्धे विनष्टः । संवत् १२४८ वर्षे चैत्र शुदि १० दिने वाराणसीमा-
 10 दाय सुरत्राणः प्रवेशं कर्तुं प्रवृत्तः । कर्पूरदेवी यमगृहं प्रविष्टा । द्वितीया सुहागदेवी लघुपुत्रमादाय प्रतोल्या
 स्थिता । सुरत्राणेनोक्तम्—केयम् ? । देव ! यया त्वमिहानीतः । सुरत्राणेन वदने निष्ठीवनं कृत्वा एकस्मै धगडाय,
 या पत्युर्न जाता सा मे भविष्यति इति वदता, प्रदत्ता । पुत्रस्तु तुरुष्कः कृतः ।

॥ इति श्रीजैत्रचन्द्रनृपतेः प्रबन्धः ॥

(G) सङ्ग्रहे जयचन्द्रनृपवृत्तम् ।

15 § २०६) अन्यदा कोपकालाग्निरुद्र १, अवध्यकोपप्रसाद २, रायद्रहचोलादि विरुदानि श्रीपरमर्दिनः श्रुत्वा
 श्रीजयचन्द्रोऽसहमानस्तदुपरि ससैन्यश्चचाल । तदेशभंगं कुर्वाणः कल्याणकटकनान्नीं राजधानीमाजगाम स
 क्रमेण । परं कोऽपि विज्ञप्तिकां कर्तुं न शक्नोति यत्कटकमागतम् । परं स्वयं परमर्दिनराजा परसैन्यं दृष्ट्वा दुर्गा-
 तः..... । ततो राजा सैन्येन रुद्रः । वर्षमेकं जातम् । पश्चात्परमर्दिना राज्ञा मल्लदेवमहामाल्येन सह मंत्रं
 विधाय तत उमापतिधरं मंत्रिराजमाकार्य इत्युक्तम्—यत् मंत्रिविद्याधरसमीपं गत्वा तस्य किञ्चित्कथयित्वा त्वं
 20 सैन्यमुत्थापय । ततः स 'आदेशः प्रमाण'मित्युक्त्वा सायं प्रतीहारमुक्तः सन् मंत्रिविद्याधरसमीपमगमत् । उमा-
 पतिधरमंत्रिणा एकं सुभाषितं पत्रे विलिख्य मंत्रिराज्ञो विद्याधरस्याग्रे मुक्तम् । तदिदम्—

(२८०) उपकारसमर्थस्य तिष्ठन् कार्यातुरः पुरः । मूर्त्त्या यामर्त्तिमाचष्टे न तां कृपणया गिरा ॥

एतदर्थमवधार्य निशीथे एव पल्यंकस्थितो राजा समुद्धृत्य क्रोशपंचके मुक्तः । प्रातः राजा दुर्गं न
 पश्यति । ततः पृष्टम् । मंत्रिणा विद्याधरेणोचे सर्वं स्वरूपम् । राजा क्रुद्धः । ततो विद्याधरः ग्राह—राजन् ! कथं
 25 ममोपरि कोपं कुरुषे । कणवृत्तिः कापि न गताऽस्ति । ततो राजाह—अतोऽहं क्रुद्धः, यतस्त्वया मम लीला
 विनाशिता । अनेन सुभाषितेन मम राज्यमपि कथं नार्पितम् । एतद्गुणने विरुदानि मुक्तानि । मानं राज्यं च सर्वं
 मुक्तम् । इति भणित्वा जयचन्द्रः स्वस्थानमगमत् ।

४२. वराहमिहिरवृत्तम् (G.)

§ २०७) पुरा वराहमिहिरो विद्यार्थी ज्योतिःशास्त्रं पठन् उपाध्यायगोरक्षणां करोति । तत्र नित्यं लग्नं मण्डयित्वा
 30 पठिताभ्यासं करोति । एकदा सिंहलग्नं मण्डितम् । प्रमादाद्विसर्जनं विस्मृतम् । गृहगतेन तेन भोजनसमये
 स्मृतम् । तत्र गतः । शिलोपरि निविष्टः सिंहो दृष्टः । निर्भयेन सता सिंहोदराधो लग्नं विसर्जितम् । स्वयंस्तुष्टः ।
 पण्मासं विमानस्थितेन नक्षत्रग्रहतारागणं विलोक्य समागतेन 'वाराहीसंहिता'प्रमुखज्योतिःशास्त्राणि निर्ममे ।

अथ वराहमिहिरस्य पुत्रो जातः । ततः पित्रा जातके चतुरशीतिवर्षाणि आयुर्वर्चितम् । तदनु जिनदीक्षा-
दीक्षितश्रीभद्रबाहुपार्श्वं चर्द्धापनिकाकृते मनुष्यः प्रहितः । तद्वचः श्रुत्वा स्वरिभिरुक्तम्—जातस्य सप्तदिनानि आयु-
रस्ति । सप्तदिनान्तेऽस्य मार्जारिकया मरणं भविष्यति । तेन सर्वत्र मार्जारिका रक्षिता । निर्णीतवेलायां अर्ग-
लिकामार्जारिकया मरणमजनि । ततो विपण्णेन तेन पुस्तकैः सह काष्ठभक्षणं प्रारब्धं यावता तावता तत्रागतेन
श्रीभद्रबाहुना कथितम्—कथं काष्ठसाधनं कुरुषे ? । शास्त्राणि न वितथानि । परं या दोरिका भवताऽभिज्ञाने विहि- 5
ताऽभूत् सा कुञ्जिकया महाकष्टेन प्राप्ता । तदा वेलाव्यतिक्रमोऽजनि । तथा तु सप्तदिनान्येवायुस्ततो मानितम् ॥

४३. नागार्जुनप्रबन्धः (Br.)

§ २०८) ढंकपर्वते श्रीशत्रुञ्जयशिखरैकदेशे राजपुत्ररणसिंहस्य भोपलानाम्नीं सुतां जातानुरागो वासुकिर्नागराजः
सिषेवे[†] । पुत्रो जातः । नागार्जुन इति नाम कृतम् । स च वासुकिना सुतस्नेहात् सर्वासामौषधानां पत्राणि
फलानि भोजितः । तत्प्रभावेन सर्वसिद्धिभिरलङ्कृतः सिद्धपुरुष इति ख्यातः । पृथिवीं विचरन् पृथिवीस्थान- 10
पत्तने सातवाहननृपस्य कलागुरुर्जातः । स च विद्याध्ययनार्थं पादलिप्तकपुरे पादलिप्ताचार्यं विद्यार्थी
सेवते । स गुरुः पादतललेपवलेन तपोधनेषु विहरितुं गतेषु श्रीशत्रुञ्जयादिषु देवान्नत्वा स्थानमायाति ।
आगतानां नागार्जुनश्चरणक्षालनं कृत्वा स्वाद-वर्ण-गन्धादिभिः समोत्तरं शतमौषधानाममीलयत् । तेनोपदेशं
विनाऽपि जलेन चरणलेपे कृते कुर्कुटोत्पातमुत्पत्य पतितो व्रणजर्जरिताङ्गो गुरुभिः पृष्टः—किमेतत् ? । पूज्यपाद-
प्रसादः । कथम् ? । यथास्थिते उक्ते गुरुवस्तस्य कौशल्येन रक्षिताः । गुरुभिरुक्तम्—गुरुन् विना कलाः कथं 15
फलदाः स्युः । प्रसादमाधातु गुरुवः । भवतो मिथ्यात्ववासितस्य कलां न दधि । श्रावकत्वमङ्गीकुरु । तेन
तथा कृते, तन्दुलजलेन लेपं कृत्वा गगने स्वैरं व्रजति स ।

§ २०९) एकदा स्वैरं विचरता गुरुमुखात् श्रुतम्—यत् रससिद्धिं विना दानेच्छा न पूर्यते । तदनु रसं
परिकर्मयितुं प्रवृत्तः । खेदन-मर्दन-जारण-मारणानि चक्रे । परं स्वैर्यं न वभ्राति । गुरुवः पृष्टास्तैरुक्तम्—दुष्ट-
निर्दलनसमर्थश्रीपार्श्वनाथस्य दृष्टौ साध्यमानः सर्वलक्षणोपलक्षितया महासत्या मृद्यमानो रसः स्थिरीभूय 20
कोटिवेधी भवति । तत् श्रुत्वा स श्रीपार्श्वनाथप्रतिमामन्वेष्टुमारेभे । इतश्च नागार्जुनेन स्थापिता वासुकिर्ध्यातः ।
प्रकटीभूतः । पृष्टं च—श्रीपार्श्वस्य काञ्चिद्विद्यां प्रतिमां कथय । तेनोक्तम्—पुरा द्वारावत्यां श्रीसमुद्रविजयेन
श्रीनेमिनाथमुखात् श्रीपार्श्वप्रतिमा प्रासादे स्थापयित्वा पूजिता । पूर्वाहानन्तरं समुद्रेण प्लाविता । प्रतिमा तथैव
समुद्रमध्ये स्थिता । कालेन कान्तीपुरीवासिनो धनपतिनामकस्य सांयात्रिकस्य यानपात्रं देवतातिशयात्
खलितम् । अत्र जिनविम्बं तिष्ठतीति दिव्यवाचा निश्चित्य, तत्र नाविकान् निक्षिप्य आमतन्तुभिः सप्तभिर्वद्धो- 25
द्धृता प्रतिमा । स्वपुरे नीत्वा प्रासादे स्थापिता । चिन्तातीतो लाभो जातः । स नित्यं नित्यं पूजां करोति ।
ततः सर्वातिशयसम्पन्नं तद्विम्बं ज्ञात्वा नागार्जुनो रससिद्धयै सेडीनदीतटेऽपहृत्यानीतवान् । तस्य पुरतः
श्रीशातवाहनस्य नृपस्य चन्द्रलेखां देवीं महासतीं व्यन्तरीसान्निध्यादानीय प्रतिनिशं रसमर्दनं कारयति । एवं
तत्र भूयो भूयो गतागतेन देव्या बांधव इति प्रतिपन्नः । तथा तेषामौषधानां मर्दने कारणं पृष्टम्—कोटिवेधी
रसोऽसौ । अन्यदा देव्या स्वपुत्रयोरुक्तम्—यत्सेडीनदीतटे नागार्जुनस्य रससिद्धिर्भविष्यति । तां रमलुब्धौ 30
नागार्जुनान्तिकमागतौ । कपटेन रसं जिघृक्षू छन्नं अमन्तौ यस्या रन्धनीगृहे नागार्जुनो भुनक्ति तामालपतः ।
त्वं नागार्जुनरसवतीं लवणवहुलां कुर्याः । यदा तां क्षारां वक्ति तदा कथनीयम् । पण्मासान्ते क्षारेत्युक्तया

† जैनानां मते देवानां मनुजेन सह सम्यन्धो न युज्यते—दिप्पनी ।

तयोक्तम् । ताभ्यां रससिद्धिर्निश्चिता । तस्य वधोपायं पृच्छन्तौ भ्रमतः । केनाप्युक्तम्-अस्य दर्भाङ्कुरान् मृत्युः । नागार्जुनेन द्वौ कुतपौ भृतौ ढङ्कपर्वतस्य गुहायां क्षिप्तौ । पृष्ठचराभ्यां ताभ्यां ज्ञातौ; वलमानो दर्भाङ्कुरेण जम्ने मृतः । कुतपौ देवतया हतौ ।

(२८१) अजाते चित्रलिखिते मृते च मधुसूदन ! ।

5 क्षत्रेषु त्रिषु विश्वासश्चतुर्थो नोपलभ्यते ॥

देवतया कुपितया, द्वावपि पश्चात्तापपरौ-आवाभ्यां किमकारि यः खटिकासिद्धः कलावान् स हतः; तं हत्वाऽऽवाभ्यां किं साधितमिति-चिन्तयन्तौ मारितौ ।

॥ इति नागार्जुनप्रबन्धः ॥

४४. श्रीपादलिप्तसूरिप्रबन्धः (B.)

10 (२८२) जयन्ति पादलिप्तस्य प्रभोश्चरणरेणवः ।

श्रियः संवने वक्ष्यचूर्णतः प्रणताङ्गिनाम् ॥

§ २१०) तत्र कोशला नाम नगरी । विजयत्रह्णा भूपः । तत्र प्रसिद्धः प्रफुल्लः श्रेष्ठी । रूपेणाप्रतिमा [प्रति-
माणा नाम] भार्या परं वन्ध्या । अनेकौषधदेवपूजोपयाचितैरपि नापत्यमाप । अन्यदा विस्त्रिन्ना श्रीपार्श्वनाथचैत्ये
वैरोध्यादेवीं कर्पूरागुरुभिः सम्पूज्योपवासाष्टादिकं चक्रे । ततो देवी प्रकटीभूय पुत्रवरं ददौ, इत्याख्यातवती च-
15 पुरा नमिविद्याधरान्वये श्रीकालिकाचार्यसन्ताने विद्याधरगच्छे श्रुतसमुद्रपारगश्रीआचार्यनागहस्तिगुरुणा-
मनेकलब्धिवतां पुत्रेच्छया पादप्रक्षालनजलं पिव । ततः प्रातरुपाश्रये गत्वा तपोधनहस्तस्थितं पादोदकं पीतम् ।
प्रभुर्नमस्कृतः । धर्मलाभपूर्वमित्यादिदेश-यतो दशहस्तान्तरे पयःपानेन तव पुत्रो दशयोजनान्तरे यमुनापर-
तीरेऽनेकप्रभावनिधानं वर्द्धिष्यते । तथान्ये तव पुत्रा नव भविष्यन्ति । तयाऽभाणि-प्रथमपुत्रो भवतां दत्तः ।
गुरुभिर्भणितम्-संघमुख्यो भविता । जातः पुत्रः । प्रभूणामर्पितः । अष्टवार्षिको नीत्वा शुभलभ्ये प्रव्रज्यां दत्त्वा
20 च मण्डननामगणिसमीपे मुक्तः पठनाय । वर्षमध्ये श्रुतपारगो जातः । अन्येद्युरारनालं गुर्वदिशेनानीयेर्यापथिकीं
प्रतिक्रम्य गुर्वग्रे गाथां पठितवान्-

(२८३) अवं तंवच्छीए अपुष्पिअं पुष्पदंतपंतीए ।

नवसालिकंजीयं नववहूइ कुड्डुएण मे दिन्नं ॥

इति श्रुत्वा गुरुभिः प्राकृतशब्देन पलितो इति-शृङ्गारायिना प्रदीप्त इत्युक्तः । ततोऽसौ दशमे वर्षे पदस्था-
25 पनायां मथुरागमने सङ्घोपकारं [कृ]त्वाऽऽकाशगमनसिद्धौ कतिचिदिनानि स्थित्वा पाटलीपुत्रपत्तने गतः । तत्र
मुरंडो राजा । तस्य केनापि गुप्तमुखदंडकार्ष्णे प्रभुणा श्रीपादलिप्तेन उष्णोदकेन मदनं स्फोटयित्वा बुद्ध्योन्मोचने
तथा गंगेटीसमा(?)गुरुणां समीपे मूलपर्यन्तपरिज्ञापनाय प्रेषणे नद्यां तारयित्वा मूले बुद्धिते बुद्ध्या मूलं परीक्षा ।
श्रीमदाचार्यैस्तन्तुग्रथिततुम्बकोन्मोचने ग्रहिते केनापि नोन्मुक्तम् । ततो मुरंडनृपतिः समीपमागत्योन्मोचिते
प्रभूणां गौरवं चक्रे । अन्यदा राज्ञः शिरोवेदनायां श्रीगुरुभिराकारितैः शिरोवेदनाविनाशार्थमात्मीयजानुस्त-
30 र्जन्या पुनः पुनः स्पृष्टा-

(२८४) जह जह पणसिणिं जाणुअंमि पालित्तउ भमाडेइ ।

तह तह से सिरवयणा पणस्सए मुरंडरायस्स ॥

अन्ये मंत्ररूपामिमां गाथां जपन्ति, ततः शिरोवेदना याति । प्रभावतो राजा नित्यं भक्तिं करोति । एकदो-
पाश्रयागतेन राज्ञा पृष्टम्—एते तपोधना भवतां भणितं दानमानादि विना कुर्वन्ति ? । इति पृष्टे गंगा कुतो
वहति ? । तपोधनेन गंगायां गत्वा दण्डकं तारयित्वा—पूर्वाभिमुखी वहति—इति गुरोरग्रे कथितम् ।

(२८५) निवपुच्छिण्ण भणिओ गुरुणा गंगा कओमुही वहइ ।

संपाइअब्बं सीसो जह तह सब्वत्थ कायब्बं ॥

5

इत्थं नृपो गुरुभिः समं तिष्ठन् दिनानि गच्छन्ति न ज्ञातवान् । अन्यदा लाटदेशे ओंकाराख्यनगरे प्रभवो बालैः
समं क्रीडन्ति । देशान्तराद्वन्दितुमायातश्रावकाणामुत्तरं कृत्वा सिंहासनोपवेशे पुनरायातश्रावकोपलक्षणे बालः
क्रीडतीति सत्यभाषणे बालगुरोर्वचसा जहर्षुः । अन्यदा गुरवो मार्गे गच्छत्सु शकटेषु तपोधनेषु विहर्तुं गतेषु
क्रीडनसमेतवादिनो विप्रतार्य पटीं प्रावृत्य सिंहासने सुप्ताः । वादिभिरागत्य पुनर्विभातकथकताम्रचूडस्वरः (स्वरः)
कृतः । प्रभुभिर्विडालस्वरे कृते वादिनो मानहीना जाताः । पश्चात्तैरुक्तं मध्ये कः ? गुरुभिरुक्तम्—देवः । तैरु- 10
क्तम्—को देवः ? । गुरुभिरुक्तम्—अहम् । तैरुक्तम्—कोऽहम् । गुरुभिरुक्तम्—श्वा । तैरुक्तम्—कः श्वा । गुरुभि-
रुक्तम्—त्वम् । तैरुक्तम्—कस्त्वम् । गुरुभिरुक्तम्—देवः । इति पुनरावृत्त्या निर्जिताः । तथापि गाथामेकां पप्रच्छुः—

(२८६) पालित्तय कहसु फुडं सयलं महिमंडलं भमंतेणं ।

दिट्ठो सुओं व कत्थवि चंदणरससीअलो अग्गी ॥

सूरयोऽविलम्बेनोत्तरं ददुः—

15

(२८७) अयसाभिओगमणदूमिअस्स पुरिसस्स सुद्धहिअयस्स ।

होइ वहुं तस्स फुडं चंदणरससीअलोअग्गी ॥

इति वादिजयः कृतः ।

§ २११) अन्यदा श्रीशत्रुञ्जये तीर्थयात्रां कृत्वा कृष्णभूपरक्षितं मानपे(खे)टपुरं श्रीपादलिप्तगुरवः प्राप्ताः ।
तदनु शत्रुञ्जये रैवतके समेतेऽष्टापदे च तीर्थयात्रां चिकीर्षवः सुराष्ट्रादेशमायाताः । तत्र ढंकानामपुरीं
विहरन्तः समेतास्तत्र नागार्जुनो योगी भावी गुरुशिष्यः । तद्वृत्तं चेदम्—संग्रामराजपुत्रः, प्रिया सुव्रता, शेपाहि- 20
स्वप्नक्षचितपुत्रस्य नागार्जुननामकरणम् । स वर्षत्रयदेश्यः क्रीडन्—सिंहार्भकं विदार्य तन्मांसं खादन् पितृवारितः ।
यत्क्षत्रकुले नखी न भक्ष्यते । तदायातसिद्धपुरुषेणाख्यातम्—मा विपीद, तव पुत्रो रससिद्धो भावी । तदनु
कलाविद्धिः कुर्वन् संगीतं रससिद्धो जातः । सूरिं तत्रायातं ज्ञात्वा पर्वतभूमौ स्थितः । स्वशिष्येण पादलेपेच्छुः
तृणरत्नपात्रे सिद्धरसं ढौकितवान् । गुरुणा स्मित्वा भित्तावास्फाल्य शतखण्डे कृते शिष्यं विच्छायमुखमावर्ज्य
भोजनं दापयित्वा व्यावर्तमानस्य काचपात्रे निरोधं कृत्वा प्राभृतं प्रेषितम् । उद्धाट्य विलोकिते क्षारगन्धेन निरोधं 25
ज्ञात्वा कुम्पको भयः । दैवयोगाद्बहिसंयोगे सा समूत्रा मृतं सुवर्णं जाता । नागार्जुनेन ज्ञातम् । तस्य प्रभोर्मलम्-
त्रादिसंगेन पाषाणादयोऽपि सुवर्णाभवन्ति । अहमेतावन्ति दिनानि यावदनेकौपधोपक्रमं मुधा कृतवान् । अस्य
प्रभावे का कथा । ततोऽसौ विनयनम्रो मदं त्यक्त्वा प्रभुपादसेवाचरणक्षालनादिकां देहशुश्रूषां करोति ।
श्रीस्वरयः साधुषु विहर्तुं गतेष्व्वाकाशयानेन पूर्वोक्तपंचतीर्थेषु यात्रां कृत्वा नित्यमायान्ति । ततो नागार्जुनः
पादलेपौषधानि जिज्ञासुश्चरणक्षालनोदके पीते स्वादेनौषधानि ज्ञात्वा पादलेपे च कृते ताम्रचूडवदुच्चैःप्रदेशादु- 30
त्पतन् गुल्फे जानौ च पीडितो रक्तक्लिन्नो गुरुभिर्दृष्टः । उक्तश्च—अहो पादलेपे गुरुं विनापि सिद्धः । तेनो-
क्तम्—भगवन् ! गुरुं विना कुतः सिद्धिः । गुरुणोक्तम्—अहं तव बुद्ध्या तुष्टो विद्यां ददामि । यदि मे जिनशासन-
भक्तिं गुरुदक्षिणां ददासि । यतः—

(२८८) दीहरफणिंदनाले महिहरकेसरदिसामुहदलिले ।
ओंपिअइ कालभमरो जणमयरंदं पुहइपडमे ॥

ततो विश्वहितं जिनधर्ममाद्रियस्व । तेनोक्तम्-पूज्यादेशः प्रमाणम् । ततो गुरुणोक्तम्-आरनालमिश्रतन्दु-
नैकेनौपधानि पिष्टा पादलेपे खगमनसिद्धिः । ततस्तेन कृतज्ञतया विमलाद्रिसमीपे महासमृद्धं श्रीवीरप्रतिमां
5 पितं गुरुमूर्त्तियुतचैत्यान्वितं श्रीपादलिप्ताभिधं पुरं चक्रे । तत्र श्रीवीराग्रे श्रीगुरुभिः श्रीवीरस्तवश्चक्रे । 'गाहा-
अलेणे'त्यादि । अत्र सुवर्णसिद्धिराकाशयानं च गुप्तमस्ति । तथा गुरोः श्रीनेमिचरितं श्रुत्वा कौतुकाद्रैवतका-
रधः स्वर्णसिद्ध्याकाशयानवलेन सर्वं दशार्णमण्डपादि नागार्जुनश्चक्रे । अद्यापि लोकैस्तत्सर्वमप्यालोक्यते ।

§ २१२) अन्यदा प्रतिष्ठानपुरे श्रीशातवाहनराज्ये चत्वारः शास्त्रसंक्षेपकृतो महाकवयः समेताः । राज-
पुरस्तैः श्लोकस्यैकैकः पादः पठितः । तथाहि-

10 (२८९) जीर्णे भोजनमात्रेयः, कपिलः प्राणिनां दया ।
वृहस्पतिरविश्वासः, पंचालः स्त्रीषु मार्दवम् ॥

एवं तदुक्ते राज्ञा महादाने दत्ते भोगवती वाराङ्गना न स्तौति । केवलं पादलिप्तानेव स्तौति । तं मुक्त्वाऽऽक-
शगामी विद्यासिद्धो महाकविः सर्वगुणनिधिरन्यो न हि । इति ज्ञाते राज्ञः सन्धिविग्रहकः शंकरो नाम मत्स-
असहमानोऽवादीत् । ततो मानखेटपुरात् कृष्णभूपतिं मुत्कलाप्य शातवाहनेन श्रीपादलिप्ता आनीताः । नग-
15 द्वारे वृहस्पतिर्विद्वान् परीक्षार्थं रौप्यकचोलेके घृतं विलीनं प्रहितवान् । प्रभुभिर्द्वारिणीविद्यया तन्मध्ये सूत्रप्रो-
सूचीं प्रक्षिप्य प्रहिता । इति जये भूपः प्रवेशं महोत्सवेन कारितवान् । उपाश्रये स्थिताः । नित्यं भूपश्चरणोपा-
श्रुते । तत्र नव्या 'तरङ्गमाला कथा' कृता, व्याख्याता च । पाञ्चालकविः मत्सरेण न स्तौति । मद्रन्था
उद्धृत्यानेन कृता । अन्यदा कपटमृत्युना प्रभूणां तद्गृहद्वारे शिविकागमने पाञ्चालेन शोकाद् उक्तम्-

(२९०) आकरः सर्वशास्त्राणां रत्नानामिव सागरः ।
20 गुणैर्न परितुष्यामो यस्य मत्सरिणो वयम् ॥

तथा-

(२९१) सीसं कह्व न फुटं जमस्स पालित्तयं हरंतस्स ।
जस्स मुहनिज्झराओ तरंगलोला नई वूढा ॥

पाञ्चाल! तव वचनाद् अहं मृतोऽपि जीवित इति गुरोरुत्थाने महीभुजा निष्कास्यमानो मित्रं भणित्व
25 पाञ्चालो गुरुभिर्दानमानाम्यामावर्जितः । ततो गुरवो निर्वाणकलिकाम्, मामाचारीम्, प्रश्नप्रकाशज्योतिःशास्त्रं च
कृत्वा आयुःक्षयं परिजाय नागार्जुनेन समं श्रीशत्रुघ्नं गताः । तत्र नामेयं नत्वा द्वात्रिंशद्दिनान्यनशनं कृत्वा
देहं मुक्त्वा द्वितीयकल्पे इन्द्रमामानिकः सुरो जातः ।

॥ इति श्रीपादलिप्तगुरुणां प्रबन्धः ॥

(G.) सङ्ग्रहे पादलिप्तसृरिवृत्तम् ।

30 § २१३) एकदा श्रीपादलिप्तमृग्यो यात्रायां गगनं गच्छन्तः पुर्याकारच्छायया दृष्टाः । ततो नागार्जुनेन वन्दन-
हेतोः प्रार्थिताः । तैरुक्तम्-यात्रां विधाय बलनः ममेप्यामः । तथाविहिते कृत्युद्धा जलेन स्वागतमिपाचरण-
प्रक्षालनं कृतम् । तद्वर्णगंधमाश्वादतः समोत्तरशतमौषधीनां परिजानम् । ततस्ताः सर्वा अपि संमील्य चरण-

लेपोऽकारि । तदनु स दर्दुरवदुत्पुल्य पतितः । एवं गुरुभिर्दृष्टः । गुरुभिरुक्तम्—किमेतत् ? । तेन निजकूटं प्रकाशितम् । गुरुभिः सुशिष्यं विज्ञाय तन्दुलजलेन लेपः कथितः । ततो गगनगामिनी विद्याऽजनि ।

एकदा वर्षासु पौषशालाद्वारि जले क्रीडमानं शिष्यग्रायं पृष्टाः कैरपि वादिभिः—श्रीपालित्तय सूरिवरा वसतौ संति ?—इति पृष्टाः सूरयः तानन्यमार्गेण वाहयित्वा स्वयं सिंहासने कपटनिद्रया सुप्ताः । तैः समागत्य कृकुटस्वरो विहितः । श्रीसूरिभिर्मर्जारस्वरोऽकारि । वचनेन भक्षिताः । ततः पृष्टमिति । तद्यथा—‘पालित्तय 5 कहसु फुडं० ॥’ ततो गुरुभिरुक्तम्—‘अयसाभिओगसंताविद्यस्स० ॥’ एतया नमस्यया पराजिताः । नमो विधाय गताः ।

४५. श्रीअभयदेवसूरिप्रबन्धः (B. Br.)

§ २१४) श्रीबुद्धिसागरसूरिभिः श्रीजिनेश्वरसूरिभिश्च वसतिनिवासे कृतेऽन्यदा श्रीजिनेश्वरसूरयो विहारेण धारापुरीं गताः । तत्र श्रेष्ठी महीधरः, भार्या धनदेवी, तत्पुत्रोऽभयकुमारनामा । अन्यदा श्रेष्ठी गुरुवन्दनाय गतः । 10 संसारमसारमाकर्ण्य वैराग्यवानभयः पितरमापृच्छय दीक्षाग्रहणे ग्रहणासेवनारूपशिक्षाद्वययुतः समग्रसिद्धान्त-पारगामी महाक्रियो जातः । गुरुभिराचार्यपदस्थापने श्रीअभयदेवसूरिर्विहरन् पल्यपुरे श्रीवर्द्धमानसूरिषु दिवं गतेष्वभयदेवसूरीणां तत्र स्थितानां महादुर्भिक्षे सिद्धान्तास्तद्वृत्तयोऽपि व्रुटिताः । यदवस्थितं तदपि दुःखत्रोध-त्वात् खिलं जातम् । शासनदेवी रात्रौ प्रभुं जगौ—यदङ्गद्वयं मुक्त्वा नवाङ्गानां वृत्तिं कुरु । सूरिराह—श्रीसुधर्म-स्वामिकृतसिद्धान्तविवरणे मन्दमतित्वादुत्सृज्यप्ररूपणादनन्तसंसारित्वम् । परं त्वामनुल्लङ्घ्यां करिष्यामि । देव्यो- 15 क्तम्—यत्र सन्देहस्तत्राहं सर्त्तव्या । यथा श्रीसीमन्धरस्वामिपार्श्वाद् सन्देहमङ्गं कुर्वे । प्रभुभिर्ग्रन्थपूर्णतावधि यावदाचाम्लाभिग्रहोऽग्राहि । सम्पूर्णेण ग्रन्थेण शासनदेव्या पुस्तकलेखनाय रत्नखचिता स्वर्णमयी ऊतरी समव-सरणे मुक्ता । सर्वत्र दर्शिता कोपि मूल्यं न कुरुते । तथा राजमहाराजश्री[भी]मेन द्रम्मलक्षत्रयदाने पुस्तकानि लेखयित्वा समग्रदेशाचार्याणां दत्तानि ।

§ २१५) अथ श्रीअभयदेवसूरयो धवलकके आगताः । आचाम्लतपसा रात्रिजागरणेन च प्रभूणां रक्तविकारो 20 जातः । तदा जनो वदति—यदुत्सृज्यप्ररूपणया शासनदेव्या रुष्टया देहं विनाशितम् । गुरुभिः शोकेनाऽनश-नार्थं रात्रौ धरणेन्द्रः स्मृतः । तेन सर्परूपेण देहलिहने गुरुभिर्ज्ञातम्—कालेन दष्टः । धरणेन्द्रेण स्वप्ने आदिष्टम्—यन्मयाऽयं तव रोगो ग्रस्तः । एकं जिनोद्धारं कृत्वा प्रभावनां कुरु । श्रीकान्तीपुरीयधनेन वणिजा समुद्रान्तरा यानपात्रस्तम्भे व्यन्तरोपदेशेन धनेन मूर्त्तित्रयमाकृष्टम् । एका चारूपग्रामे । द्वितीया श्रीपत्तने अंबिलीतले श्रीनेमिनः । तृतीया स्तम्भनग्रामे सेडिकानदीतटे तरुजाल्यन्तरा भूमिमध्ये न्यन्ताऽग्नि तां प्रकाशय । अत्र 25 महातीर्थं भविष्यति ।

(२९२) पुरा नागार्जुनो योगी रससिद्धो धियां निधिः ।

रसमस्तम्भयद्भूम्यन्तःस्थविम्वप्रभावनः ॥

ततः स्तम्भनकारुयो ग्रामस्तेन न्यस्तः । तदेपाऽपि तव कीर्त्तिः स्वान् शाश्वती पुण्यभूषणा । अन्यादृष्टा वृद्धा सुरी मार्गं कथयिष्यति । श्वेतधारूपः पुरः क्षेत्रपालोऽपि प्रातः संवत्स पुर आवातः । वाहनमहर्ष्यकयुताः 30 सूरयो वृद्धा-श्वेतश्चानदर्शितमार्गाः सेडीतीरमायाताः । वृद्धा-ध्यानौ निरोहिता । तत्र गोपात्र्याः पृष्टाः—यत्र किमपि पूज्यमस्तीह ? । तेषामेकेनोक्तम्—अत्र जाल्यां किमप्यस्ति । यतोऽत्र ग्रामे महिनद्वयपट्टिकरुग्ण गार्गिन्यं चतुर्भिस्तनैः क्षीरं क्षरति । गृहे न ह्यस्ते । तत्र तैः क्षीरं दृष्टोपविश्य श्रीमदाचार्यैः ‘अत्रनिद्राशयः’ इत्यादिदृग्-

द्वात्रिंशता स्तवे कृते श्रीपार्थे प्रकटीभूते, गमय [मत्त] सहितैर्विन्दिने, देहरोगो गतः । तत्र स्नात्रपूजायं कृत्वा प्रासादार्थं द्रव्यं मीलयित्वा महिषपुराणं श्रीमल्लवादिशिष्य आग्नेधराभिधो नियुक्तः । कर्मन्तरं कारयामास । शुभे मुहूर्ते श्रीअभयदेवसूरयो विम्बं स्थापयामासुः । धरणेन्द्रादेशान् स्तोत्रमध्याहृतद्वयं मन्त्रगभितं निष्काशितम् । तस्मिन् प्रत्यक्षीभवने, त्रिंशद्वृत्ता स्तुतिर्जाता । सा पठ्यमाना क्षुद्रोपद्रवविनाशिनी । ततः प्रभृत्यदन्तीयं मनोवाञ्छितपूर्णं जातम् । रोगशोकादिदुःखदावघनाघनः । अद्यापि कल्याणके प्रथमकलयो धवलहकीयस्य सङ्घस्य । विम्बासनस्य पश्चाद्भागेश्वरपंक्तिरतिह्यात् श्रूयते । पूर्वं कथंया प्रथिता जने ।

(२९३) नमेस्तीर्थकृतस्तीर्थं वर्षे द्विकचतुष्टये । (२२२२)

आपाहध्रावको गौडोऽकारयत् प्रतिमात्रयम् ॥

(२९४) श्रीमानभयदेवोऽपि शासनस्य प्रभावकः ।

पत्तने श्रीकर्णराज्ये धरणोपास्तिशोभितः ॥

(२९५) विधाय योगनीरोधं धिक्कृतापरवासनः ।

परलोकमलंचके धर्मध्यानैकधीनिधिः ॥

॥ श्रीअभयदेवसूरिप्रवन्धः ॥

४६. वाग्भटवैद्यवृत्तम् (G.)

15 § २१६) पुरा मालवके वाग्भटनामायुर्वेदवेदी प्रथमं कुपथ्येन निजदेहे रोगानुत्पादयति, औषधेन पुनर्निवारयति । एवमेकदा जलोदरमुत्पादितम्, तदौषधं विहितम् । कुटुंबकस्येति उक्तं च—यन्मम चतुःग्रहरं यावत् जलं याचितमपि न देयम् । दैवयोगेन कुटुंबस्य तद्वचो विस्मृतौ गतम् । ग्रहरचतुष्टयानन्तरं जलोदरे क्षीणेऽपि जलं न पायितः । पिपासापीडितो मृतश्च । अतः—

(२९६) कचिदुष्णं कचिच्छीतं कचित् कथितशीतलम् ।

20 कचिद् भेषजसंयुक्तं कचिद्वारि न वारितम् ॥

§ २१७) राज्ञः श्रीभोजस्य सिंहद्वारि वाग्भटवैद्यपरीक्षार्थमश्विनीकुमारौ पक्षिरूपं विधाय नित्यं नित्यं वारत्रयं 'कोऽभुक्' इति रवं विधाय गच्छतः । राज्ञा तदनवगत्य सर्वेऽपि विद्वांसः पृष्टाः । कोऽपि किमपि न कथयति । तदा वाग्भटेनोक्तम्—

(२९७) अशाकभोजी घृतमत्ति योऽन्धसा

25 पयोरसान् शीलति नातिपोऽम्भसाम् ।

अभुक् विरुद् वातकृतां विदाहिनां

मलप्रभुक् जीर्णभुगल्पशीररुक् ॥

ततोऽश्विनीकुमाराभ्यां निजरूपमाविर्भूय वाग्भटोऽतिप्रशंसितः ।

§ २१८) अथ वृद्धवाग्भटजामात्रा लघुवाग्भटेन कृष्णच्छायाप्रवेशदर्शनेन राज्ञः क्षयरोगोत्पत्तिर्निवेदिता । 30 राज्ञोक्तम्—ततो मम वर्षत्रयमेवायुरस्ति । तेनोक्तम्—नैवं राजन् !

(२९८) यावदुच्छसति प्राणी तावत् कुर्यात् प्रतिक्रियाम् ।

कदाचिदैवयोगेन दृष्टारिष्टोऽपि जीवति ॥

रसं विधाय देवं निरामयं विधास्यामि । रसे जाते रसं गृहीत्वा राजसदसि समागतः । तत्रागतेन रसकूपको भग्नः । राज्ञोक्तम्—आः किमेतद्विहितं भवता ? । तेनोक्तम्—राजन् ! किमौषधेन कार्यम् ? । देवो निरामयो जातः । रसगन्धदर्शनेन च कृष्णच्छायामिषात् क्षयरोगो निःसृत्य गतः ।

एकदा श्रीनृपस्य शिरसि शिरोर्त्तिरतीव जाता । ततो वाग्भटेनोक्तम्—राजन् ! शिरसि दर्दुरी जाताऽस्ति । ततस्तेन शस्त्रकर्मणा तालु उत्तारितम् । दर्दुरी दृश्यते परं न निःसरति । धर्तुं न शक्यते । तदनु जलभृतस्थालं धृतम् । तत्रापि नायाति । ततो जामात्रा लघुवाग्भटेन तदवलोक्य निजरुधिरभृतस्थालं दर्शितम् । तद्वन्धेन सा तत्रागता । राजा निरामयो जातः । ततः पृष्टेन लघुवाग्भटेनोक्तमिति—यदियं रक्तजा, रक्तं विना जले नायाति । ततः प्रमुदितो वृद्धवाग्भटः सकला अपि कलाः शिक्षयति ।

४७. रैवततीर्थप्रवन्धः (P.)

§ २१९) अथ श्रीनेमे रैवतकाचलस्थस्योत्पत्तिर्यथा—भारते क्षेत्रेऽतीतचतुर्विंशतिकायां तृतीयतीर्थङ्करसागर-10 समये उज्जयिन्यां नरवाहनो नृपः । अन्यदा तस्मिन् पुरे सागरजिनः समवसृतः । स नन्तुं ययौ । व्याख्यायामनु केवलिपर्पदं वीक्ष्य पृष्टम्—प्रभोऽहं केवली कदा ? । स्वामिनाऽऽदिष्टम्—आगामिचतुर्विंशतिकायां श्रीनेमिजिन-तीर्थे निर्वाणं ज्ञानं च भविष्यति । इति ज्ञात्वा ततस्तस्मिन् भवे श्रीसागरतीर्थशपाश्वे दीक्षां गृहीत्वा, तपः कृत्वा, पञ्चमदेवलोके दशसागरोपमायुरिन्द्रो जातः । तेन तत्र स्थितेनावधिज्ञानेन पूर्वभवं ज्ञात्वा वज्रमयीं सृत्तिकामानीय श्रीअरिष्टनेमिपूजानिमित्तं विम्बं कारितम् । स्वर्गे दशसागरोपमं यावत्पूजितम् । आत्मनश्चायुःप्रान्तमवधिना 15 विज्ञाय श्रीनेमेदीक्षा-ज्ञान-निर्वाणकल्याणकत्रयस्थानं विलोक्य श्रीरैवतकगह्वरे स्वर्गान्नेमिप्रतिमां गृहीत्वा समेतः । तत्र गह्वरमध्ये चैत्ये गर्भगृहत्रयं कृत्वा रत्न-मणि-स्वर्ण-मयविम्बत्रयं कृत्वा तत्र [स्थापितं]..... काञ्चनवलानकं कृतम् । तत्र वज्रसृत्तिकामयविम्बं स्थापितम् । ततः स इन्द्रः स्वर्गाच्च्युत्वा बहु संसारं भ्रान्त्वा श्रीनेमितीर्थसमये महापल्लिदेशे क्षिति[पु]रनगरे.....श्रीनेमिस्तत्र समवसृतः । पुण्यसारो वन्दितुं समागतः । श्रीनेमिना उपदेशो दत्तः । श्रीनेमिपार्श्वे धर्मावाप्तिः । पृष्टाः स्वामिनः पूर्वभववृत्तान्तः..... 20 रैवतके गत्वाऽऽत्मकृतं नेमिविम्बं पूजयित्वा नमस्कृत्य स्वनगरे समागत्य, सुतं राज्ये निवेश्य, नेमिपार्श्वे दीक्षां गृहीत्वा, तपसा कर्मक्षयं कृत्वा जितम् । मोक्षं गतः । श्रीनेमे रैवतकाचले कल्याणत्रिकं सम-जनि । पुण्यवद्भिस्तत्र लेप्यमयं विम्बं चैत्यं च कारितम् । लोके च पूज्यमानं जातं.....कसीरदेशात् कल्प-प्रमाणेन रैवतकगिरौ श्रीनेमिं नमस्कृतुं समागतः । तत्र विम्बं स्नात्रजलेन गलितं दृष्ट्वा मासद्वयक्षपणं कृतं..... 25स्वर्णमयं विम्बं समानीय स्थापितम् । यतः—

(२१९) नववाससण्हिं नवुत्तरेहिं रथणेण रेवयगिरिस्मि ।

संठविअं मणिविचं कंचणभवणाओ नेऊण ॥

तथा वामनावतारे वामनेन रैवते श्रीनेम्यग्रे बलिवन्धनसामर्थ्यार्थं तपः कृतम् ।

४८. देव्यम्बाप्रवन्धः (B. Br.)

§ २२०) सुराग्रामण्डले कोडीनारपुरे सोमभट्टो द्विजः । स श्रावकस्य देवशर्मद्विजस्य पुत्रीमम्बिकानाग्रीं 30 परिणीतवान् । पुत्रद्वयमस्ति । इत एकदा तस्य गृहे किञ्चिन्पर्वान्ति । तत्र पाके निष्पन्ने तपोधनो विहर्तुमायानो । श्वश्रू गृहे नास्ति । अम्बया महाभक्त्या प्रतिलाभिना । प्रानिवेष्टिमकया श्वश्र्वग्रे निवेदिनम् । वैश्वदेवेऽपूजिते

द्विजेष्वभुक्तेषु शूद्राणामन्नं दत्तम् । एषा बभूव न सामान्या । तयाऽऽगटिः कृता । गोमभङ्गे रामायाने उक्तम् । तेन तातादिना ताडयित्वा निष्कासिता । सा सुतद्वयमादाय, एकं कट्यां कृत्वा परमजुन्यां, निःसृता । यश्चा पुत्रः पृष्ठे सानुतापया प्रहितः—त्वरितं गत्वा समानय । इतः शिशुः गुनमृत्पिनो नीरमयाचत । तया श्रीनेमिचर्णौ स्मृत्वा मही पादेन दारिता । दीर्घिका प्रादुर्बभूव । गुनो नीरं पायितः । वृद्धेनोक्तम्—अहं धुधितः । तत्राप्रः ५ प्रकटीचभूव । तत्र सहकारलुम्बिं गृहीत्वा पुत्रायार्पयत् । इतः पाथात्ये प्रियमायान्तं दृष्ट्वा भीता श्रीनेमिपार्दौ स्मृत्वा कूपे पुत्रैः सह झम्पां ददौ । सोऽपि स्त्री-भूषणघातिनं स्वं मन्यमानः पृष्ठौ झम्पां ददौ । अम्बा रैवतके श्रीनेमिचैत्येऽधिष्ठात्री जाता । सोमस्तस्या वाहने मिहो जातः ।

॥ इति देव्यम्बाप्रवन्धः ॥

४९. उज्जयन्ततीर्थात्मकरणप्रवन्धः (P.)

- 10 § २२१) सुराष्ट्रायां गोमण्डलन[ग]रे सप्तशतयोधैः सह सप्तपुत्रावृतस्त्रयोदशशतशकटयुतस्त्रयोदशकोटीस्वामी धारानामा श्रावकः सङ्घं कृत्वा तीर्थ[न]मस्य गतः । विमलाद्रां युगादिं नत्वा रैवततलहट्टिकायां स्थितः । तीर्थं दिग्बन्धैः पूर्वमधिष्ठितमस्ति । तैरपि पञ्चाशद्वर्षभोगात् पश्चाद्वाहान् वादे जित्वा आत्मायत्तं कृतम् । दिगम्बराणां द्वादशवर्षाणि जातानि । श्वेताम्बरीयधाराकेनोक्तं चतुरशीतिमण्डलाचार्याणां समीपे—यदहं देवं नन्तुं समेतः । तैरुक्तम्—दिगम्बरीभूयागच्छ । तेनाचिन्ति—ग्राणान्तेऽपि स्वगुरुलोपं न कुर्वे । अन्यदुज्जयन्तनतिं 15 विना गृहे न यामि । चिन्तात्तो जातः । पुत्रैरुच्ये—किं कारणम् ? । हे पुत्रास्तीर्थं नन्तुं न लभ्यते । पुत्रैरुक्तम्—दिग्बन्धाधिष्ठिते तीर्थेऽपि किं कार्यम् ? । तातेन कथितम्—पूर्वमात्मीयमेव, इदानीमेभिरधिष्ठितम् । एवं तर्हि बलादपि यास्यामः, चिन्ता न कार्या । तत्पुत्रैर्मण्डलाचार्याणां कथापितम्—यद्वयं बलादपि तीर्थं वन्दिष्यामहे । तैर्निजभक्तखंगारस्य ज्ञापितम् । तेन किञ्चित्सैन्यं प्रहितम् । तैः पुत्रैस्तस्य सैन्येन साकं युद्धं प्रारब्धम् । सप्त पुत्राः सप्तशतयोधसहिता मारिताः । सङ्घपतिधाराको न भुङ्क्ते । तृतीयोपवासेऽम्बिकयाऽभाणि—वत्स ! कन्यकुञ्ज- 20 देशे गोपालपुरे आमो राजा । स पूर्वभवे भूण्डपर्वते तपस्वी तपस्तप्त्वा नृपोऽभूत् । तस्य पार्श्वे वृष्पभट्टिसूरयः सन्ति । तैरेते जीयन्ते नान्येन । एतेषां मन्त्रा व्यन्तराश्च सचलाः । इति ज्ञात्वा तत्र गच्छ । धाराकः सङ्घं मुक्त्वाऽष्टश्रावकैः सह तत्र गतः । श्रीसूरयस्तदा आमराजस्य सभायाश्चाग्रे रसेन व्याख्यां कुर्वाणाः सन्ति । धाराकेन नत्वा सङ्घाज्ञा तेषां दत्ता । राज्ञा साक्षेपमैपिष्ट । आचार्यैस्तत्पार्श्वतो वृत्तान्तः पृष्टः । तेन समूलं वृत्तान्तमुक्तम् । राज्ञा स्वभावश्रवणरैवतप्रभावाकर्णनहर्षपूरवशादभिग्रहो गृहीतः—श्रीनेमिनतिं विना न भोक्ष्ये । तद्वा- 25 र्यया कमलादेव्या कथितम्—सोमेश्वरनमस्करणं विना न भोक्ष्ये । ततः सर्वेऽपि चलिताः । लक्ष १ पोठियां, उष्ट्रसहस्र २०, हस्ति ७००, घोटक लक्ष १, पदाति लक्ष ३, श्रावकसहस्र २० । राजा त्रिंशत्तमे दिने स्तम्भ-तीर्थे आगतः । रात्रावम्बिकयाऽभाणि—राजन् ! श्रीनेमिस्तव सत्त्वेनाविष्यति । प्रभाते पारणं कार्यम् । यत्र च गृहली पुष्पप्रकरश्चोपरि त्वया तत्र खनितव्यं हस्तेन नेमिः प्रग(क)टीभविष्यति । प्रभाते तदेव जातम् । नेमि- 30 नतः । राजपत्न्याऽभाणि—स्वामिन् ! पारणं क्रियताम् । त्वां विना कथं करोमि । तत् क्षणात्सोमेश्वरलिङ्गः प्रादु-रभूत् । तद्दिने नदीस्थाने सोमनाथेन च्छिरा(?) नीतो अभिज्ञानाय । तत्रेभ्यानां देवकुलद्वयकृते द्रव्यमर्पितम् । एतस्मिन्पुरे प्रासादद्वयं कारयितव्यम् । यथां वलमानाः पश्यामः । ततः प्रयाणकं जातम् । सङ्घसमीपे मानुषं प्रहितम् । स्त्रिभिर्मण्डलाचार्यपार्श्वे—यदि युध्यते तदा बहुजीवसंहारो भवति; अतो वादे जय-पराजयौ ज्ञेयम् । सम्भ्याः कृताः । मासं यावद्वादो जातः । श्रीनृपेण धाराकेन च प्रभूणामग्रे विज्ञप्तम्—बहवो दिना जाताः । प्रभुणाऽ-भाणि—अद्य निर्वाहयिष्यामि । एकत्रिंशे दिने प्रभुणा भणितं मण्डलाचार्याग्रे—यदद्य मण्डले कुमारी उपवेश्या ।

कुमारी यस्य तीर्थं दत्ते तस्य तीर्थं जातम् । तैर्भणितम्-एतत्प्रमाणम् । प्रथमं दिग्बन्धैर्मण्डले मण्डिता कुमारी । पात्रं नापूरि तैः । ततः श्रीवज्रभट्टद्वयौ वसतौ ध्याने उपविष्टाः । सङ्क्षेशो वासान् दत्त्वा ग्रहितः । तेन कन्या-शीर्षे वासाः क्षिप्ताः । ततः पात्रेणाभाणि-

(३००) इक्कोवि नमुक्कारो जिणवरवसहस्स वद्धमाणस्स ।

संसारसागराओ तारेइ नरं व नारिं वा ॥

5

(३०१) उज्जितसेलसिहरे दिक्खा नाणं निसीहिआ जस्स ।

तं धम्मचक्कवट्ठिं अरिट्ठनेमिं नमं सामि ॥

इति गाथाद्वयं तस्या मुखात्सर्वैरपि श्रुतम् । तदिनादात्मीयं तीर्थं सञ्जातम् ।

॥ इति उज्जयन्ततीर्थात्मकरणप्रबन्धः ॥

५०. वज्रस्वामिकारितशत्रुञ्जयोद्धारप्रबन्धः (P.)

10

§ २२२) अथैकदा दशपूर्वधराः श्रीवज्रस्वामिगुरवो मधुमत्यां नगर्यां समायाताः । श्रीशत्रुञ्जयदेवं नन्तुं गताः । देवं नमस्कृत्वद्भिर्भोजमेकमागतं दृष्टम् । देवार्चकः पृष्टः-रे ! किमिदम् । देव ! प्रत्ययान् पूरयति । चिन्तितम्-जिनशासनस्य मुख्यमिदं तीर्थम्, परं तत्र कपर्दी मिथ्यात्वी जातः; एतन्न सुन्दरम्-इति विचिन्त्य मुहुयानगरे पुनरायातः । चिन्तितं ध्यानवलेन-अस्य तीर्थस्य क उद्धारः कर्त्ता ? अस्य नगरनिवासी सौराष्ट्रिकप्राग्वाटो भावडश्रेष्ठिपुत्रो जावडः । तं मत्वा देशनामध्ये उक्तम् । तच्छ्रुत्वा जने गते जावडस्तु स्थितः-प्रभो ! यदादिष्टं 15 अन्यः कोऽप्यहं वा ? भवानेव । भगवन् ! ममाष्टादश प्रवहणानि कापि सन्ति न वा, तन्न ज्ञायते । वर्ष १२ जातानि । अधुना भोजनमपि कष्टेन भवति । स एव..... गृहे गतः । अङ्गशौचं कृत्वा यावदेवपूजायां प्रवृत्तः तावद्धर्मापनिकेनेत्युक्तम्-यत् प्रवहणान्यष्टादश क्षेमेणागतानि । श्रेष्ठिना विम्बस्याग्रे जलं मुक्तम् ।

(३०२) ...डूगरवालणि वलिणि कित्तीसु अब्भडभंज ।

अत्तागमणु न जाणिउं तुह पनरह मुह पंच ॥

20

यत्तेषु द्रव्यमेप्यति तत्तीर्थार्थं । श्रुत्वा वाहणवस्तून्पुत्रार्य गुरुणां [पार्श्वे] गतः । प्रभो ! योग्यता जाता । उद्दाराय यतध्वम् । गुरुभिर्विमृष्टम्-आदौ विम्बं पोतके (?) क्रियते । तन्नागपुरप्रत्यासन्नमकडाणाग्रामे मम्माणी-नामखाणौ विम्बं निष्प..... स्ते मूले द्रामलक्ष एकं व्ययति । तत्राश्वानवीरक्रियेण (?) क्रीत्वा विम्ब-मानीयताम् । जावडस्तु द्रव्यमादाय तत्र गतः । विम्बं क्रीत्वा आनिनाय । कपर्देरनुभावाद्रिम्बं यावतीं भूमिं दिने च[टति] तावतीं रात्रौ पथाद्याति । गुरुभिरुक्तम्-श्रेष्ठिन् ! उपवासं कृत्वा धौतवसनानि परिधायकस्य 25 चक्रस्य तले त्वया स्नेयम्, अपरस्य श्रेष्ठिन्या । प्रीतौ दम्पती तथा स्थितौ । तयो.....त्यतं स्वरूपेण । प्रातरुत्थायोपरि नीतम् । इतः श्रीवज्रस्वामी श्रीमरुदेव्याधिष्ठायकं ध्यानवलाद्भोगवलाच्च स्वायत्तं चक्रे । क्रमेण शेषा अपि स्वायत्तीकृताः । ते तु कपर्दिनमन्वेपयन्ति । स तं यातं वा । एवं पण्णामग्रान्ते कपर्दी क्रीडायां गतः । शेषव्यन्तरैः स्थानं शून्यं मुक्तम् । इतो लेप्यविम्बं मण्डपे समानीतं शैलमयं मध्ये स्थापितम् ।

§ २२३) तत्र नूतनकपर्दी स्थापितः । स पूर्वं टीम्बाणाग्रामे-कोऽपि मधुमत्यां कथयति-क्रौलिक आसीत् । 30 तस्य द्वे भार्ये-एका हा[डिः] अपरा कुहाडिः । स चीवरं प्रत्यहं वणयति । उभयतन्माभ्यां प्रान्ताया.....करे मद्यभुम्भल्यौ वर्त्तेते । यदा यस्याः समीपे स याति सा तदा तं पाययति । इतश्च सुव्रताचार्यान्तनुगमनिकायां गताः । तैर्दृष्ट्वा विमृष्टम् । एष अविरतः । अस्यायुः कियत् । घटीद्वयं विमृश्य आहूय उक्तः-भोस्त्वया अनिच्छता

ग्रन्थिवन्धनं कार्यं तत्र गतेनोन्मोचनं कार्यम् । नमो अरिहंताणं इति कथनीयं सुरे । इत्युदित्वा सूरयो गताः । इतः शकुनिकागृहीतसर्पमुखाद्भरलं तन्मध्ये पपात । तेनाज्ञातेन पीतम् । स मृतः, अणपन्नी-पणपन्नीव्यन्तगणां मध्येऽवतीर्णः । इतः कलकलं कुर्वाणाः सर्वेऽपि राजभवनं ययुः । यदस्माकं कोलिको निरपराधो व्रतिभिर्मरितः । तेन अनार्येण सूरयो धृत्वा वधाय आदिष्टः । स कोलिकस्तु नमस्कारप्रभावान्मृत्वा व्यन्तरो जातः । प्राग्भव 5 निरूप्य गुरूणां परिभवं दृष्ट्वा ग्रामोपरि शिलां चकार । राजप्रमुखः सर्वो जन आर्तो जातः । इतो व्यन्तरेणोक्तं मारयिष्यामि । कथम् ? मम गुरून् शीघ्रं मुञ्चत यथा न मारयामि । एते ममोपकारिणः । एतेषां प्रमादान्मया देवत्वं प्राप्तम् । ततः सर्वैर्गुरवः क्षामिता नृपप्रभृतिभिः । इति च लोकसमक्षं जगौ-

(३०३) मज्जासी मंसरओ इक्केण वि चेव गंठिसहिण्ण ।

सोहं तु तंतुवाओ सुसाहुवाओ सुरो जाओ ॥

10 व्यन्तरस्तु नमस्कृत्य गतः । स यक्षः कपर्दीनाम दत्त्वा श्रीवज्रस्वामिभिर्स्तार्थं स्थापितः । इतः पूर्वकपर्दी आयातः । विम्बपरावृत्तं दृष्ट्वा आराडिं विधाय निस्तृतः । तदा पर्वतस्तु द्विधा जज्ञे । सदाफला वनस्पत्यापि तदा ज्वलिता । अतः कपर्दीना गुरव उक्ताः-प्रभो ! ममापराधं क्षान्त्वा इहैव मां स्थापयत । गुरुभिरुक्तम्-त्वमनर्हः । तव मिथ्यात्वं गच्छतो वारा न लगति । त्वयाऽत्र न कार्यम् । अहमन्यत्र गत उद्वेगकारी भविष्यामि । गुरुभिरुक्तम्-त्वं याहि । ततः स देवपत्तने गतः । तत्र तैर्व्यन्तरैरपरद्वारे क्षेपितः । तत्र कपर्दिवारिका 15 जाता । इतः प्रतिष्ठा जाता । तथा महाध्वजवेलायां श्रेष्ठी सपत्नीक उपरि गत्वा नत्तितुं प्रवृत्तः । ततः पूर्वकपर्दिनाऽपहृत्य क्षीरोदारणवे क्षिप्तः । लोके इति ख्यातिर्जाता-भौतिकेनापि पिण्डेन स्वर्गं गतः । एवं द्रम्मलक्ष १९ व्ययेन श्रीयुगादिदेवविम्बं प्रतिष्ठाप्य स्थापितम् ।

॥ इति श्रीशत्रुञ्जयोद्धारप्रवन्धः ॥

५१. कपर्दियक्ष-जावडिप्रवन्धः (Br.)

20 § २२४) मधुमत्यां नगर्यां कपर्दिनामा कोलिकः । आडि-कुहाडिनाम्न्यौ कलत्रे अभक्ष्यापेयसक्तः । तत्प्रस्तावे योगन्धराचार्यास्समाजगुः । अन्यदा तंगणिकायां गच्छद्भिः पूज्यैर्भार्यावचनैस्ताज्यमानः कोलिको दृष्टः । आचार्यैर्भणितम्-अहो कोलिक ! आगम्यतामसत्समीपे । तेन चिन्तितम्-किमपि याचिष्यन्ति वस्त्रादिकम् । आचार्येण श्रुतेन विलोकितम्-कियदायुरस्य । ततः पश्यन्ति घटिकाद्वयं यावत् । अहो कोलिक ! प्रत्याख्यानस्य प्रथमं पदं नमो अरिहंताणं इति त्वया भणनीयम् । मयं पितृताऽभक्ष्यं भक्षयता ग्रन्थिश्छोटनीयः । नमो अरिहं- 25 ताणमिति भणित्वा भक्षणपानानन्तरं तथैव ग्रन्थिर्वन्धनीय इति प्रतिश्रुते, सुरिषु गतेषु शकुनिकागृहीतसर्पमुखाद्भरलं मांसखंडमध्ये पपात । तद्भक्षणादसौ मृतः । अणपन्नी-पणपन्नीव्यन्तरमध्ये प्रवलो व्यन्तरो जातः । अवधिना दृष्टम्-गंठिसहितपसः प्रभावादहं देवो जातः । इतश्च तद्भार्याभ्यां राजकुले गत्वेति कथितम्-महाराज ! पाखण्डिभिरावयोर्भर्त्ता मारितः । किमपि कथितं तन्न जानीमः । मिथ्यादृष्टीनां च वचनात् राज्ञा गुप्तौ कृताः सूरयः । तेन व्यन्तरेणात्मशरीरमधिष्ठाय राज्ञोऽग्रे भणितम्-यन्महाराज ! क्षाम्यन्तां आचार्याः । अन्यथा 30 तव नगरोपरि शिलां पातयिष्यामि । राज्ञा पादयोर्विलग्न्य सूरयः क्षामिताः । शिला संहता । लोकविदिता गाथा भणति-

(३०४) मंसासी मज्जरओ इक्केणं चेव गंठिसहिण्ण ।

सोहं तु तंतुवाओ सुसाहुवाओ सुरो जाओ ॥

इति प्रभूणामग्रे नाटकं रचितम् । पश्चाद् ईदृशं चोक्तम्—भगवन् ! मया किं कर्तव्यम् ? । प्रभुणोक्तम्—भो ! त्वया पाश्चात्यभवे बहूनि पातकानि कृतानि, तेषां शुद्धिहेतोः श्रीशत्रुञ्जयमहातीर्थे सङ्घसाहाय्यकारी भव । तस्य कपदिनामा यक्षः सञ्जातः । अग्रीयकपदिना सह तस्य वर्ष १२ विग्रहः सञ्जातः । कोऽपि न पराजीयते ।

इतश्च मधुमत्यां नगर्यां प्राग्वाटज्ञातीयश्रेष्ठी जावडिः, भार्या सीतादेवी, प्रवहण १८ पूरयित्वा समुद्रमध्ये प्रवहणसहितचित्रवल्ली (?) मध्येऽपतत् । क्रमेण वर्ष १८ सञ्जातानि । एकयाऽपि रीत्या निस्सरीतुं न शक्यते । 5 बहूनां देवानां आराधना कृता । पुनः कस्यापि साहाय्यं न जातम् । तदा चिन्तितम्—एकदा व्याख्यानमध्ये श्वेताम्बराचार्यैरिति भणितम् । यतः—‘कान्तार०’ इत्यादि । नूतनकपदिना रात्रौ स्वप्नं प्रदत्तम्—यदहो जावड ! यस्मिन् पक्षेऽत्र दृश्यते तस्मिन्पक्षे प्रवहणानि चालनीयानि । अग्रे पुनः क्रयाणकं वापितं जावडेन । प्रवहणानि लघुत्वेन न सञ्चरन्ति । कस्मिंश्चिद्द्वीपे समागत्य छगणकर्करैर्भृत्वा पञ्चमदिने समुद्रं निस्तीर्य मधुमत्यां नगर्यां समागतो जावडः । छगणानि सुवर्णीभूतानि, कर्करा रत्नानि सञ्जातानि । तदनन्तरं सङ्घं कृत्वा श्रीशत्रुञ्जये श्रीकृष्ण-10 भदेवनमस्करणाय गतो जावडः । यावत् स्नात्रं करोति तावद् अग्रीयलेप्यमयविम्बस्य नासिका गलिता । महाविपादो जातः । एतस्मिन् प्रस्तावे दशपूर्वधरेण श्रीवज्रस्वामिनाऽऽदिष्टो जावडः—अद्य रात्रौ कपदियक्षस्य भोगं कृत्वा कायोत्सर्गे स्थीयताम् । तत्करणानन्तरं रात्रौ कपदिना भणितम्—यदहो जावड ! मम्माणाकरे मम्माणनगरे बाह्ये पूर्वदिशि या राइणिर्विद्यते तस्या अधः फलहिका मम्माणापापाणमयं विद्यते, तां कारयित्वा इहानय । तस्या घटापने मूल्ये चानयने लक्ष ९ व्यये जाताः । पर्वतोपरि यावन्मात्रं दिनेऽध्यारोहयते 15 तावन्मात्रं रात्रौ चलति । श्रीवज्रस्वाम्यादेशात् रथकलचक्रस्याध एकत्र स्वयमन्यत्र श्रेष्ठिनी स्थिता । तद्भाग्या-देवतासाहाय्याच्च न निवृत्तो रथकलः । उपरिगतं विम्बम् । वज्रस्वामिगणधरेण प्रतिष्ठितम् । अग्रेतनं विम्बमुत्थाप्यते नोत्तिष्ठति । पण्मासावधि भोगकरणेन श्रीवज्रस्वामिध्यानेन सर्वान् व्यन्तरान् आत्मायत्तीकृत्य पण्मासान्ते क्वाप्याद्ये (!) कपदिनि क्रीडार्थं गते, नूतनकपदिनवचनेनाद्यविम्बमुत्थाप्य नूतने स्थापिते, तदधिष्ठायके नूतने कपदिनि कृते, आद्य आराटिं मुक्तवान् । तदनुभावात्पर्वतो द्विधा जातः । ध्वजारोपणप्रस्तावे जावडो भार्यासहितः 20 प्रासादोपरि नृत्यन् आद्यकपदिनोत्पाद्य वैताढ्यपर्वते उत्तरश्रेण्यां नीतः । एवं विम्बस्थापनम् ।

(३०५) श्रीविक्रमादित्यनृपस्य कालादष्टोत्तरे वर्षशते व्यतीते ।

शत्रुञ्जये शैलशिलामयस्य कारापिता जावडिना प्रतिष्ठा ॥

॥ इति श्रीकपदियक्ष-जावडिप्रवन्धः ॥

५२. लाखणराउलप्रवन्धः (B P.)

25

§ २२५) शाकम्भरीपुर्यां चाहमानो लक्ष्मणः । स वर्चनाय भार्यामादाय एकमन्यजं च सहायं कृत्वा देशान्तरं चलितः । मार्गवशान्नडूलपुरे सरःपरिसरे देवकुले दिनं विश्रान्तः । इतः सन्ध्यायां द्विजैरागत्योक्तम्—हे पान्थ ! पुरस्य मध्ये समागच्छ । अत्र मेदानां प्रतिभयेन रात्रौ कोऽपि बहिर्न तिष्ठति । लाखणेनोक्तम्—ययं पथिका मार्गस्थाः । प्रतोल्यः सूर्योदये उद्घाट्यन्ते । अतोऽत्रैव स्थास्यामः । द्विजैरुक्तम्—अग्रमत्तैः स्थेयम् । तेषु गतेषु लाखणः सह सहायेन¹ सज्जीभूय स्थितः । इतो रात्रौ मेदधाटी प्रसृता । लाखणेन सह सहायेन युद्धं कृतम् । जन २० पतिताः । 30 तावुभावपि घाताच्च पतितौ । प्रातर्द्विजैरेत्य पत्नी पृष्टा—कस्ते भर्ता ? कः सखा ? । तया दग्धितावुत्पाद्य नीता । पालितौ । रुद्धघातेन तेन द्विजा मुत्कलापिताः । तैरुक्तम्—क यास्यसि ? । तेनोक्तम्—यत्र निर्वाहो भविष्यति । वयमत्रैव करिष्यामस्त्वयाऽस्माकं पुरे मेदोपद्रवो रक्ष्यः² । स स्थितः । द्विजैस्तु ग्रामः कृतः । तेन जनाः ५ अन्ये

स्थापिताः । प्रतोलीं दातुं न यच्छति । मेदानां स्थानेषु गत्वा तेषु धाट्यां निर्गतेषु पाथान्ये उपद्रवं करोति । तैः कथापितम्-यद्रयं नङ्गुलसीमायां नैप्यामः । त्वया नो^१ ग्रामेषु नागम्यम् । क्रमेण जनाः ^{२०} स्थापिताः पार्श्वे । समीपग्रामेषु बला विहिताः । मेदानां कथापितम्-मम करदेपु ग्रामेषु नोपद्रवः कार्यः । एकदा धाटीमा-
 5 दाय मेदपाटे गतः । तत्र धाटी भग्ना । लाखणो घातजर्जरः^३ कृतः पतितः । इतस्ते यावदुच्छसितुं जनाः प्रवृत्तास्तावदसणि^४ देव्या गोत्रजया शकुन्तिकारूपं कृत्वोपरि निपत्य रक्षितः । रात्रौ उत्थाय मन्दं मन्दं स्वपुरं गतः । एकदा देव्या व्याहृतम्-त्वां महान्तं विधास्ये चिन्ता न कार्या । प्रातर्मालवेगमुकेरको घातप्रेरितो मुत्कलः समेष्यति । त्वया कुण्ड्यः कुङ्कुमजलैर्भृत्वा प्रतोल्युपर्युपविश्य स्वेयम् । अग्रे गच्छतां हयानां^५ छटा देयाः । येषां ता लगिप्यन्ति तेषां वर्णपरावर्त्तो भविष्यति । मध्ये प्रवेशं च विधास्यन्ति । प्रातस्तथैव कृतम् । बहवोऽध्वाः प्रविष्टाः पुरान्तः । तथा महान्तमेकमश्वं दृष्ट्वा स्थानपालेन गले लगित्वोक्तम्-भव भव इति^६ । तदनु प्रविशन्तः स्थिताः ।
 10 वाहारायां समागतायां^७ पृष्टम्-अस्माकमध्वाः प्रविष्टा भविष्यन्ति । लाखणेनोक्तम्-मध्ये समेत्य पश्यत^८ । तैर-
 श्वसाधनं निरैक्षि^९ द्वौ हयौ लब्धौ । तावादाय गताः । येषां छटा लग्नास्तेऽध्वाः शेषाः स्थिताः । एवमश्वसहस्र-
 १२^{१०} जाताः । महदाधिपत्यं जातम् ।

§ २२६) एकदा स्वर्गुहोपर्युपविष्टेन काचिद्विग्रहधूः^{११} स्नान्ती दृष्टा । पश्चाद्विजानाहूय प्रोक्तम्-अहं भवतां पुरं
 त्यक्षामि । तैरुक्तम्-कथम्^{१२}, तवेह गतस्य^{१३} किं विनष्टम्^{१४} । यदि मे भूमिमर्षयत बाह्ये गृहार्थे वासाय^{१५} वा तदा
 15 तिष्ठामि । द्विजैः पुरस्य बाह्ये वासाय भूरर्पिता । तत्र धवलगृहमारब्धम् । काष्ठदले निष्पद्यमाने, भित्तयः पृथुला
 जाताः । पट्टास्तु ह्रस्वाः । सूत्रकारैरिचिन्ति-किमुत्तरं करिष्यामः । वेण्या एका पृष्टा-वयं केनोपायेन निस्तरि-
 प्यामः । तयोक्तम्-न भेतव्यम् । सा वर्द्धापनार्थं स्थालमादायाश्चैर्भृत्वा राजकुलं गता । पृष्टा राज्ञा-किमिद-
 मद्य^{१६} । देव ! लाखणगृहं^{१७} वर्द्धितम् । कथम्^{१८} । पश्यत, भित्तयः पृथुलाः पट्टा न्यूनाः । स तदेव शकुनं मत्वा
 तां सत्कृत्य प्राहिणोत् । तत्र राजकुलद्वारे गोत्रदेवीप्रासादो महान् कारितः । तथाऽष्टादश जैनाः प्रासादा
 20 महान्तो निष्पन्नाः, प्राकारश्च । एवं क्रमेण नङ्गुलराज्यं जातम् ।

§ २२७) एकदा कस्यापि श्रेष्ठिनः पुत्री कुमारिका दृष्टा । सा पाणिग्रहार्थं याचिता । तया पिता व्याहृतः-मम
 श्रावकत्वं प्रयाति, पुत्राश्चामिपभक्षिणः स्युः । अतो यदिति मन्यते-यन्मे पुत्रा मातृशाले वर्द्धनीयाः । इति मानिते
 सा परिणीता । सुते जाते मातृशाले प्रेष्यते^{१९} । तत्र सर्वे पुत्रास्तस्या वर्द्धिताः^{२०} । राउलेनोक्तम्-तत्र पुत्राणां किं प्राप्तं
 ददामि^{२१} । भाण्डागारे मुञ्च, तथा वणिजां च पङ्क्तिं दापय । राउलेन तथा कृतम्^{२२} । वणिग्भिः सह विवाहादि-
 25 सम्बन्धा जाताः^{२३} । ते भाण्डागारिका जाताः । तस्य सुता आसल-राउलप्रभृतयः ३२ (द्वात्रिंशत्) जाताः ।
 *ते बलापर्वतस्य तीरे पृथक् २ स्थापिता दुर्गेषु तदा । तस्यान्वये राउलकेहण-केतूनाम्ना शाखाद्वये राज्यद्वयं
 जातम् । नङ्गूले सुवर्णगिरौ च* । लाखणपूर्वजाः-वासुदेव^{२४} नरदेव वीक्रम बल्लभराज दुर्लभराज^{२५} चान्दण गोरु^{२६}
 अजयरा वीधरा सिंघरा । लाखण-बलिराज सोही माहिन्द अणहिल जीन्दराज आसराज आहण कीदू समरसीह
 उदयसीह चाचिगदेव सामतसीह काहडदेव-इत्यादि ।

॥ इति लाखणराउलप्रबन्धः ॥

1 B कुरते । 2 B त्वसाकं । 3 B विंशतिः । 4 B जर्जरितः । 5 B जमिणि । 6 B तुरगाणां । 7 B भवतु इत्युक्तं । 8 B बहारया समागतया । 9 B अवलोकयत । 10 B त्रिलोकिं । 11 B एवं सहस्र १२ अध्यानां जाताः । 12 B वेदमो० । 13 B ब्राह्मणी । 14 B वातस्य । 15 B वासार्थे । 16 B सूत्रधारः । 17 P 'गृहं' नास्ति । 18 B सुतमुपेक्षत पितृगृहे प्रेषयति । 19 B ते तत्र वर्द्धिताः । 20 B ततो राउलेन पङ्क्तिर्दापिता । 21 B वणिग्भिः सह पाणिग्रहः पुत्राणां कारितः । * पृथक्पृथक् पङ्क्तिः B प्रती न लभ्यते । 22 B वासदेव । 23 B नास्ति । 24 B गाड ।

५३. चित्रकूटोत्पत्तिप्रबन्धः (P.)

§ २२८) कान्त्यकुब्जे काश्यां शम्भलीशो नृपो राज्यं करोति । इतः शिवपुरे कतिचिद्भामाधीशश्चित्राङ्गदो नृपः एकदा तस्य सभायां कोऽपि योगी समेतः । स नित्यमेति राजानं न वक्ति । पण्मासान्ते नृपेण सेवाकारणं स आह-देव ! निर्जनं कुरु । तथा कृतम् । राजन् ! मम गुरुणा विद्या दत्ताऽस्ति । तस्याः पूर्वसेवा जाता, उत्तरसेवा तिष्ठति । सा तु त्वां द्वात्रिंशलक्ष्णं विना न भवति । राज्ञा मानितम् । देव्यष्टमीदिनेऽसिहस्तेन त्वया कूटावागम्यम् । ओमित्युक्ते स गतः । देव्या पटान्तरितया तच्छ्रुतम् । तया अमात्याग्रे उक्तम् । मन्त्रिणोक्तम्-नृपो याति तदा मम कथ्यम् । नृपः सन्ध्यायां शिरोर्त्तिमिषेण तां विसृज्य, यदा चलितस्तदा देव्या मन्त्रिणा ज्ञापितः । स पश्चाच्चाल । नृपोऽग्रे गतो योगिनमैक्षिष्ट । मन्त्र्यपि च्छन्नं स्थितः । योगी नृपमग्निकुण्डपविमुच्य स्नानाय गतः । मन्त्री प्रकटीभूय नृपमाह-देव ! अयं कपटी । त्वां हत्वा स्वर्णपुरुषं कर्त्ता । अतो गम्यन् नृपः ग्राह-वाग् मे मा यातु । मन्त्री आह-यदाऽसौ कथयति फेरकान् देहि तदा त्वया कथ्यम्-अहं न वेद भवानग्रे भवतु । इत्युक्त्वा मन्त्री वृक्षान्तरितोऽभूत् । योगी समेतः । तेन ध्यानमारब्धम् । अग्निकुण्डमुद्दीपितं नृपं ग्राह-फेरकान् देहि । त्वमपि मम दर्शय नाहं वेद्मि । स उत्थाय तथा कर्त्तुं लग्नः । उभावपि त्वरितं धावतः योगी वैश्वानराभिमुखं नृपमप्रेरयत् । तावन्मन्त्रिणा राज्ञा च सोऽन्तः क्षेपितः । स स्वर्णनरोऽभूत् । उभाव तं लात्वा गृहमागतौ । तत्प्रभावाद्वित्तं जातम् । स पश्चात् पुरस्थानमवलोकयन् पर्वतमधिरूढः । तत्र यावान् दुर्गादिने निष्पद्यते तावान्निशायां पतति । पूजया तत्रत्यो व्यन्तरस्तुष्टः । तेनोक्तम्-अहं पुरस्य भारं सोढुं न क्षमः अतः स्थानान्तरे कुरु । तत्र जलाद्यं पूरयिष्यामि । पश्चाद्दुर्गाः पर्वतोपरि अन्यत्र प्रारब्धः । चित्रकूटेति न कृतम् । वासे जायमाने उपरि लोका न मान्ति । पश्चाच्चृपेणोक्तम्-कोटीध्वजा मध्ये वसन्तु, लक्षेश्वरा वहिः । एवं कोटीध्वजानां गृहसहस्रम् । एवं पुरे निष्पन्ने काशीश्वरेण शम्भलीशेन दुर्गां वेष्टितः । स स्वर्णपुरुषाचते । विग्रहे वर्ष १२ जाते राज्ञा घासं गिरसि दत्त्वा स्वनराः प्रहिताः, मध्यतनं स्वरूपमादातुम् । यावत् घासयुता मन्त्रिगृहाधस्तात् सन्ति तावद्वाधस्थितया मन्त्रिपुत्र्या पिता उक्तः-तात ! पर्वताधस्तादेते वाणिज्यकारा एतान् दिनान् किं स्थापिताः ? । शुल्कमादाय किं न प्रेष्यन्ते ? । तेन स्मिन्वोक्तम्-एतत्परचक्रं मन्वा, मया दुर्गास्यैव मध्ये दत्ता । तव पुत्रोऽपि जातः । परमेतन्न याति । तां वात्तां श्रुत्वा नैर्नृपाग्रे उक्तम् । स निराशीभूय गन्तुं प्रवृत्तः । स्वदलं प्रेषयत् । स दुर्गमवलोकयन् यदा गन्तुं लग्नः, तावता गवाधस्थितया वाकरीवेद्यया शक्तमुक्तम्

(३०६) गण्डूपदा किमधिरोहति मेगद्वद्धं किं चारयेरज(?) गिरां निरुणद्धि मार्गम् ।

शक्येषु वस्तुषु बुधाः श्रममारभन्ते दुर्गग्रहप्रतिलनां तज्ज शम्भलीश ! ॥

नृपः ग्राह-तथा कुरु यथा दुर्गं गृह्णामि । तया प्रोक्तम्-वट्टं गच्छतं पुर । अयमत्रत्यो मन्त्र्यादेः प्रतोऽपि नृपः मुद्वाद्य दानं दत्ते । यदाहं स्नान्वा केशविवरणं करोमि तदा दौर्जन्यम् । मन्त्रेण मित्येते दुर्गां भेदितः । विना दस्तु स्वर्णपुरुषं कण्ठे बद्ध्वा वाप्यन्तः पपात । नृपेण ना गन्तितुमागच्छा । तव आदेशो जातः-विग्रम ता कट हनिष्यामि । स नृपश्चित्राङ्गदपुत्रं राज्येऽधिरोप्य स्वपुत्रं गतः । तेनोन्मिषदने-‘चित्रकूटमिदं भद्रं’ इति ।

॥ इति चित्रकूटोत्पत्तिप्रबन्धः ॥

५४. श्रीहरिभद्रसूरिप्रबन्धः (P.)

§ २२९) चित्रकूटे हरिभद्रो विजयवर्द्धनविद्यापीणो मयाकरी । तस्य द्यौः प्रतियया यस्यां भक्तिं न परिच्छिनत्ति तस्य शिष्यो भवामि । तत्र श्रीहरिभद्रसूरिः कृतवर्त्तमानः गतिः । तेषां प्रार्थना याकिनी साप्यु[पा]श्रयेन्मि । एवञ्च प्रतिवर्त्तमानन्तं वापि मया कृतवर्त्तमानं भवति । तस्य मया कृतवर्त्तमानं

(३०७) चक्रिदुगं २, हरिपणगं ५, पणगं चक्कीण ७, केसवो ६, चक्की ८ ।

केसव ७, चक्की ९, केसव ८, दुचक्रि ११, केसी अ १२, चक्की अ १२ ॥

इयं गाथा हरिभद्रेण गुण्यमाना श्रुता । अजानैमत्र प्रविष्टः । प्रवर्त्तन्या उक्तम्-कः प्रविजत्यत्र ? । तेनो-
क्तम्-अतिचिगचिगापितम् । प्रवर्त्तन्या उक्तम्-नूतनं लिप्तं चिगचिगायते । प्रगाढं कृत्वा अस्या अर्थं कथयत ।
५ यदि श्रवणेच्छा तदा गुरुणां पार्श्वद्विगन्तव्या । ग गतः । प्रातर्गुरुणां पार्श्वधागारे गतः । उक्तम्-इमां गाथां
व्याख्यानयत । गुरुभिरुक्तम्-किं प्रतिज्ञायाः ? । तेनोक्तम्-गा तथैव । तर्हि एषा सिद्धान्तगाथा पूर्वापरमन्त्रं
परीप्स्यते; स च दीक्षां विना तपश्चरणं च विना न भवति । तर्हि मे दीक्षां दीयताम् । तदा ब्रह्मलोकः सम्भूय
उक्तवान्-वयं दातुं न ददमः । हरिभद्रेणोक्तम्-कथं न दत्तम् ! ।

(३०८) पक्षपातं परित्यज्य मध्यस्थीभूयमेव च ।

१० विचार्य युक्तियुक्तं यद् ग्राह्यं त्याज्यमयुक्तिमत् ॥ .

(३०९) पक्षपातो न मे वीरे न द्वेषः कपिलादिषु ।

युक्तिमद्वचनं यस्य तस्य कार्यः परिग्रहः ॥

(३१०) दुर्योधनस्वकुलनाशकरो बभूव विष्णुर्हरन्त्रिपुरदाहकरः किलासीत् ।

कौंचो गुहोऽपि दृढशक्तिहरं चकार वीरस्तु केवलजगद्धितसर्वकारी ॥

१५ (३११) स्वार्थारम्भप्रणतशिरसां पक्षपातात् सुराणां दृसात्मानं करजकुलितौर्दानवेन्द्रं निहन्तुम् ।
सि...तस्त्रिभुवनगुरुः सोऽपि नारायणोऽस्मिन् रागद्वेषप्र.....कस्य न स्यात्पशुत्वम् ॥

(३१२) विष्णुः समुद्यतगदायुतरौद्रपाणिः शम्भुर्लुलन्नरशिरोऽस्थिकपालमाली ।

अत्यन्तशान्तचरितातिशयस्तु वीरः कं पूजयाम उपशान्तमशान्तरूपम् ॥

(३१३) मातृमोदकवद् बाला ये गृह्णन्त्यविचारितम् ।

२० ते पश्चात्परितप्यन्ते सुवर्णग्राहको यथा ॥

(३१४) नेत्रैर्निरीक्ष्य विपकण्टककीटसर्पान् सम्यग् यथा व्रजति तान् परिहृत्य सर्वान् ।

कुञ्जानकुश्रुतिकुमार्गकुदृष्टिदोषान् ज्ञात्वा विचारयत पर .. वादः ॥

भो ! मया सम्यग् यत्तद्विमृष्टम् ।

(३१५) न वीतरागादपरोऽस्ति देवो न ब्रह्मचर्यादपरं [चरित्रम्] ।

२५ नाभीतिदानात्परमस्ति दानं चारित्रिणो नापरमस्ति पात्रम् ॥

इति द्विजान् सम्बोध्य दीक्षां जगृहे । कृतयोगोद्बहनः सिद्धान्तसारमधीतश्च गुरुणा पदे स्थापितः । श्रीह-
रिभद्रस्वरय इति नाम कृतम् । तैश्चतुर्दशशतानि कृतानि सिद्धान्तरहस्यभूतानि [प्रकरणानि] । चिन्ति-
तम्-क एतान् लेखयिष्यति ? । वणिक् दरिद्री एको दृष्टः । तस्य व्याहृतम्-मत्कृतान् ग्रन्थान् लेखय । गुर्वाज्ञा
प्रमाणमित्युक्ते, गुरुभिरुपदिष्टम्-अद्य मण्डपिकायां ये मधूच्छिष्टमयाः स्तम्भाः समायान्ति तानादाय गृहे
३० शोध्य पश्चादागन्तव्यम् । तथाकृते स हिरण्यकम्बाभिर्धनवान् जातः । तेन रूप्यपत्रेषु स्वर्णाक्षरैस्तानि लेखि-
तानि । गुरुभिश्चित्रकूटोपरि प्रासादे औषधानि सम्मील्य स्तम्भः कृतः । तत्र प्रक्षिप्य मुक्तानि । स स्तम्भो न
पानीयेन गलति, न च्छिद्यते, नाग्निना दह्यते ।

§ २३०) एक[दा] स्ररीणां भागिनेयौ व्रतं जगृहतुः । स्ररिभिः प्रमाणान्यध्यापितौ । ताभ्यां बौद्धानां प्रमाणानि दुरवबोधानि श्रुतानि । गुरुव उक्ताः—भगवन् ! भवतामादेशेन बौद्धदेशे गत्वा तेषां प्रमाणान्यधीत्य जैनाभिप्रायेण कृत्वा यास्यावः । गुरुभिर्वारितावपि निर्वन्धं कृत्वा चेलतुः । बौद्धदेशे गतौ । तत्राव्यक्तवेषौ विद्यामठे पठितुं प्रवृत्तौ । स्वस्थाने समेतौ ग्रन्थपरावर्तने प्रवृत्तौ । बौद्धाधिष्ठात्र्या तारादेव्या वायुयोगात् पत्रमुद्घाप्य लेखशालायां क्षिप्तम् । 'नमो जिनाय' इति दृष्ट्वा छात्रैरुपाध्यायस्य दर्शितम् । तेनोक्तम्—कोऽपि जैनच्छन्न- 5 मधीते । ततोऽत्र वाटिकाद्वारि जिनप्रतिमां मण्डयध्वम् । सर्वेऽप्युपरि चरणं दत्त्वा व्रजतः । जैनस्तु न यास्यति, तदा ज्ञास्यते । सर्वेऽपि चरणं दत्त्वा निःशङ्कं गताः । उभाभ्यां विमृष्टम्—वयं ज्ञाता अस्माकमेतत्परीक्षार्थं कृतम् । ततो वृद्धेन कर्णात् खटिकासादाय बम्बसूत्रं कृतम् । उपरि चरणं दत्त्वा गतौ । निजाश्रयात् शास्त्राण्यादाय निर्गतौ । बौद्धाचार्यैर्वैपं प्रत्युक्तम्—यत् देव ! शासनसर्वस्वमादाय द्वौ श्वेताम्बरौ नष्टौ । नृपस्तु अनुपदं जातः । इतो हंसेनोक्तम्—वत्स ! अहं रहितस्त्वं कस्यापि शरणे प्रविशेथाः । हंसस्तु युद्धा मृतः । परमहंसः कस्मिन्नपि पुरे 10 प्रविश्य शरणे गतः । पृष्ठिलग्रं कटकमायातम् । वहिस्तनेन याचितः—भोः ! त्वमपि बौद्धभक्तः । तदमुं धर्मविद्वेषिणमर्पय । तेनोक्तम्—शरणागतं नार्पये । यादृशस्तादृशो वाऽस्तु । परमहंसेनोक्तम्—मम बौद्धाचार्यैर्वादोऽस्तु । यद्यहं पराजीयते तदा मार्यः । बौद्धैर्जितो मारितः । इतस्तस्य रुधिरालिप्ता रजोहृतिः कयाचिदेव्या शकुनिकारूपया चित्रकूटे पौषधागारे परित्यक्ता । गुरुभिरुपलक्षिता । निपद्यादर्शनात् ज्ञातमरणाः शिष्याणां रौद्रध्यानं गताः । बौद्धानामुपरि प्रकुपिताः । इत उपाश्रयात्पाश्चात्ये तैलकटाहिर्मण्डिता । तत्र मन्त्रबलेन आकाशमार्गेण बौद्धा 15 एव कटाह्यां पतन्ति पतद्भवत् । एवं सप्तशतानि । ततो गुरुभिर्ज्ञातवृत्तान्तैः श्रावक एकः शिक्षां दत्त्वा प्रहितः । स मध्ये प्रवेष्टुं न लभते । तेनोक्तम्—गुरुणां श्रीजिनभद्रस्ररीणां पार्श्वदहमागतोऽसि । मध्ये मोचितः । तेनोक्तम्—प्रभो ! अहमालोचनार्थं गुरुणां सकाशे गतः । मया प्रायश्चित्तं याचितम् । गुरुभिरहं भवतां पार्श्वे प्रहितः । प्रसादं विधाय मम प्रायश्चित्तं दीयताम् । प्रभो ! मया पञ्चेन्द्रियजीवस्य विराधना कृता । साऽत्यर्थं दूयते । गुरुभिरुक्तम्—सुबहु प्रायश्चित्तमेप्यति । तर्हि भवतां किं भविष्यति यदि मम इयत् । ततो ज्ञातम्—मम गुरुभिर्वृत्तमवग- 20 तम् । तदा हि अवाञ्छुस्वीजाताः । श्रावकेणोक्तम्—गुरुभिः कथापितम्, कथं समरादित्यचरितं नावगतम् ? । तेन एकस्मिन् भवे पिष्टमयः कुर्कुटो हतः, एकविंशतिवारान् पिष्टकुर्कुटसङ्क्रान्तेन व्यन्तरेण वैरं कृतम् । तत् स्मृत्वा श्रीहरिभद्राचार्या वधान्निवृत्ताः । पुनः सङ्घं मील्य प्रायश्चित्तं कृतवन्तः । तदनु 'समरादित्यचरितं' वैराग्यामृतमयं चक्रुः । कालेनानशनं कृत्वा दिवं गताः । इति प्रतीतम् ।

(३१६) महत्तराया याकिन्या धर्मपुत्रेण धीमता । आचार्यहरिभद्रेणाष्टकवृत्तिरियं कृता ॥ 25

॥ इति श्रीहरिभद्रस्ररीणां प्रवन्धलेशः ॥

५५. सिद्धर्षिप्रवन्धः (B. Br.)

§ २३१) अथ सिद्धर्षेः [प्रवन्ध] उच्यते—श्रीमालपुरे दत्त-शुभंकरौ भ्रातरौ महर्षिकौ श्रीमालजानीया । इतश्च शुभंकरस्य सुतः सीधाकः । दत्तस्य सनुर्मावः । स सीधाको बाल्यतोऽपि धृतव्यमनी पित्रा कृष्णाक्षरितः । एकदा रममाणेन हारितम् । पितुर्गृहाचार्यं विधाय दत्तम् । अन्यदा रममाणेनोक्तम्—द्रम्मा ५०० यावन् क्रीड- 30 यध्वम् । द्रम्मान् ददामि, शिरो वा ददामि । तैरुपवेशितो धृतकारैः, नेन हारितम् । द्रम्मा याचिताः । रात्रौ श्रीवीरप्रासादे धरणकं दत्त्वा सुप्तेषु धृतकारेषु निद्रः प्राणादभित्तेर्जम्पां ददौ । पौषधागागम्ये पतिनः । गुरुभिर्व्याकृतः—कस्त्वम् ? । तेन स्वनाम उक्तम् । ग्रहणयोग्यं किमस्ति ? । तेनोक्तम्—नध्यम्, परं मम दीक्षां यच्छत ।

धूतकाराः प्रातः शिरो ग्रहीष्यन्ति । अतो दीक्षा स्तोककालमप्यस्तु । गुरुभिर्नक्षत्राण्यवलोक्य प्रभावंकं मत्वा दीक्षितः । प्रातः श्राद्धास्तं दृष्ट्वा गुरुनूचुः—प्रभोऽद्य कल्ये परिवारः किं स्तोकोऽस्ति, यदस्य घटानुकारिमाणिक्यस्य दीक्षा दत्ता ? । भवतु यादृशस्तादृशो वा । इत उपवेशने स्वाध्यायपुस्तिकां दृष्ट्वा 'उपदेशमाला'मादिमध्यावसानां विलोक्य पाठं ददौ । गुरुभिश्चिन्तितमहोग्रज्ञाऽस्य । इतो धूतकाराः समायाताः । भो ! वहिरेहि । किं 5 पाखण्डेन छुट्यसे । श्रावकैरुक्तम्—किं देयम् ? । पञ्चशती द्रम्माणाम् । वयं दास्यामः । कस्यापि कारणे दीनोऽसौ मुच्यते । पुनरस्माकं पार्श्वे समेष्यति । श्रावकैरुक्तम्—यास्यति ततो यातु । धूतकारैरुक्तम्—तर्हि अस्माभिर्मुक्तः । ते गताः । स सिद्धान्तमधीतवान्, प्रमाणग्रन्थाश्च । सिद्धेनोक्तम्—भगवन् ! बौद्धा महावादिनः श्रूयन्ते । तत्र गत्वा तान्निर्जित्य समेष्यामि । गुरुभिरुक्तम्—जैनानामेष धर्मो न यत् कस्यापि सम्मुखं गम्यते । य उपविष्टानां समभ्येति सोऽभ्येतु । सनिर्वन्धात् व्रजन् स्वरिभिरुक्तः—यदि तत्र गतः परावर्त्यसे तैस्तदा वयं मुत्कलापनीयाः । 10 इदं किमादिष्टम् ? । बौद्धानां देशे गतः । तेषां स्वरूपं दृष्टम् ।

(३१७) मृद्वी शय्या प्रातरुत्थाय पेया मध्ये भुक्तं पानकं चापराहे ।

द्राक्षाखण्डं शर्करां चार्धरात्रौ मोक्षश्चान्ते शाक्यसिंहेन दृष्टः ॥

एवंविधानाशीर्वादांश्च शुश्राव—

(३१८) ध्यानव्याजमुपेत्य चिन्तयसि कामुन्मील्य चक्षुः क्षणं

15 पश्यानङ्गशरानुरञ्जनमिमं त्रातापि नो रक्षसि ।

मिथ्या कारुणिकोऽसि निर्घृणतरस्त्वत्तः कुतोऽन्यः पुमान्

सेष्यं मारवधूभिरित्यभिहितो बुद्धो जिनः पातु वः ॥

(३१९) आत्मा नास्ति पुनर्भवोऽस्ति सततं कर्मास्ति कर्त्ता विना

गन्ता नास्ति शिवाय चास्ति गमनं बुद्धोऽस्ति बद्धो न च ।

20 इत्येवं गह्वरेऽपि यस्य न मुनेर्व्याहन्यते शासनं

खद्योतैरिव भास्करस्य किरणा बुद्धो जिनः पातु वः ॥

तथा 'शुष्कां शङ्कुलीं भक्षयतो भगवतो बौद्धस्य पञ्चज्ञानानि समुत्पन्नानि' इत्यादि श्रुत्वा बौद्धाचार्यं जगौ—यदहं जैनः, परं त्वद्दर्शनमादरिष्यामि । तैर्हृष्टैर्नृपाय निवेदितः—यदसौ जैनः स्वदीक्षां ग्रहीष्यति । नृपेण गौरवं कृतम् । दुर्कलानि परिधापितः, अलंकृतश्चाभरणः । प्रातर्लग्नं बौद्धदीक्षायाः । रात्रौ तेन गुरुणां वचः स्मृतम् । 25 प्रातः पणवन्धं तेषां निवेद्य चलितः । श्रीमाले श्रीजिनसिंहसूरीणां पार्श्वे प्राप्तः । आचार्य ! मुत्कलाप्यसे; मया तेषां शासनं तच्चभूतमवगतम् । गुरुभिरुक्तम्—किञ्चिदस्मानपि ज्ञापय । तेनोक्तम् । गुरुभिः प्रत्युत्तरे दत्ते आह—भगवन् ! नैतद्वचोऽहं ज्ञापितः । अनेन वचसा तान् निर्जित्य समेष्यामि । गुरुभिः पूर्ववद्धं कृत्वा प्रेषितः । तत्र तैः परावर्तितः । पुनर्गुरुममीपे आयातः । तैस्तु बोधितः । एवं सप्तवेला एहिरे-याहिरांचके । अष्टमवेलायां बौद्धैरुक्तमिहैव तिष्ठ तत्र वा । तेनोक्तम्—चतुरो वादिनो मया सह प्रेषयत । तानादाय श्रीमाले पौषधागारे 30 आयातः । उक्तं द्वारस्थेन—आचार्य ! मुत्कलाप्यसे । तैरुक्तम्—मध्ये आगच्छ । मध्ये आयातः । नतिं विनाप्युपविष्टः । गुरवो 'ललितविनिरा'दृत्तेः पुनकमुपवेशने विमुच्य मयं तनुगमनिकायां चलिताः । तेन मोक्षुष्टमभिहितम्—एभिर्बौद्धाचार्यैराक्रान्तानां तनुगमनिका मुलमा एव । स्मृत्यो गताः । स पुनिकां वाचयितुं प्रवृत्तः । 'निवमयल'इत्यालापवृत्तिमनुचिन्त्य बौद्धैः सह वादं कृत्वा गुरुवनागच्छत्सु तान्निरुत्तरीचके । गुरुवनागतेषु, जम्बुद्वानं कृतम् । गुरवो विजृम्भाः—एकोऽहमामं आन्मपञ्चमो भूत्वा ममागमम् । उक्तं तेन—

(३२०) नमोऽस्तु हरिभद्राय तस्मै श्रीप्रभसूरये । मदर्थं निर्मिता येन वृत्तिललितविस्तरा ॥
तैः सह प्रवव्राज । पश्चादुपदेशमालावृत्तिः कृता । पश्चात्सूरिपदमनुपाल्य समाधिना दिवं गतः ॥

॥ इति सिद्धर्षिप्रबन्धः ॥

५६. शान्तिस्तवप्रबन्धः (P.)

§ २३२) कौरण्टके वीरचैत्ये देवचन्द्रनामोपाध्यायः । तत्र श्रीसर्वदेवाचार्या वाराणस्याः सिद्धिक्षेत्रे गन्तुं मनसः 5
समायाताः । तत्र कियद्दिनाः स्थिताः । उपाध्यायः पदेऽस्थापि । देवसूरिरिति नाम कृतम् । स्वयं यात्रायां गताः ।
तत्पट्टे प्रद्योतनसूरयः । ते च विहरन्तो नङ्गुले गताः । तत्र श्रेष्ठी जिनदत्तः, प्रिया धारिणी, सुतो मानदेवः
सूरीणामुपाश्रये गतः । धर्मं श्रुत्वा प्रव्रज्यां जग्राह । सर्वसिद्धान्ततत्त्वज्ञो जातः । सूरीश्वरैः पदे स्थापितः ।
जया-विजयाख्यौ देव्यौ नमतः । अथ तक्षशिलायां पञ्चशतीतीर्थपवित्रितायां महान् रोगो जातः । न कोऽपि
कस्यापि वेश्मनि याति । पुरीं शून्यप्रायां वीक्ष्य सङ्घेनाचिन्ति-सर्वेऽप्यधिष्ठायका नष्टाः । इति चिन्तिते शासन-10
देव्या उपदिष्टम्-सर्वे व्यन्तरास्तुरुष्कव्यन्तरैरुपद्रुताः । वर्षत्रयानन्तरं तुरुष्कमङ्गो भावी । इति ज्ञात्वा यदुचितं
तत्कार्यम् । पुनः रोगशान्त्यै उपायोऽस्ति । नङ्गुलनगरे श्रीमानदेवसूरीणां चरणोदकेन सिञ्चत स्वमानुपाणिः यथा
डामरं नश्यति । एवमुक्त्वा तिरोदधे । तैः सर्वैः सम्भूय वीरदेवनामा श्रावको नङ्गुले प्रहितः । स तत्र गतः ।
नैपेधकीं कृत्वा मध्ये गतः । सूरयो ध्यानपरा दृष्टः । जया-विजयादेव्यौ नमस्कर्तुमागते, उपवरककोणे उपविष्टे ।
यदा स मध्ये उपवरकं गतस्तदा [दे]व्यौ दृष्ट्वा चमत्कृतः । अहो राजर्षयोऽमी । एतेषां पादोदकात्कथं शान्तिर्भ-15
विष्यति । मयि दृष्टे ध्यानमारब्धम् । सूरिणा ध्यानं मुक्तम् । ततः सावज्ञं वन्दिताः । देव्यौ तच्चित्तं ज्ञात्वाऽदृष्ट-
वन्धनैस्तं बन्धतुः । स प्रभुणा मोचितः । आगमनकारणे सूरिभिः पृष्टे, श्रावकवीरदेवेनोक्तम्-तक्षशिलासङ्घेनो-
पद्रवरक्षार्थं प्रभुपादमूले प्रेषितः । मम वि[क]ल्पो जातः । जयादेव्या उक्तम्-यत्र भवादृशाच्छिद्रान्वेषिणः
श्रावकास्तत्र गुरवो नागमिष्यन्ति । सूरिभिरुक्तम्-वयमत्रस्थाः शान्तिं करिष्यामः । श्रीशान्तिनाथ-पार्श्वनाथ-
मन्त्रगर्भं श्री'शान्तिस्तव'मर्पयित्वा प्रहितः । स तस्यां गतः । तस्मिन् पथ्यमाने शान्तिर्जाता । वर्षत्रया[नन्तरं] पुरी 20
तुरुष्कैर्भग्ना । अद्यापि भूमिगृहे तस्यां पित्तलानि विम्बानि सन्ति । ततः प्रभृति एष स्तवः सज्जातः ।

॥ इति शान्तिस्तवप्रबन्धः ॥

५७. न्याये यशोवर्मनृपप्रबन्धः (B. Br. P.)

§ २३३) कल्याणकटके पुरे यशोवर्मनृपतिस्तेन धवलगृहद्वारे न्यायघण्टा वद्धा । एकदा राज्याधिष्ठात्री देवी
नृपव्रतपरीक्षार्थं धेनुरूपं कृत्वा वत्सस्य तत्कालजातस्य मार्गे कृत्वा स्थिता । नृपस्यनुर्वहिलामारुढन्तत्रायातः । वेगेन 25
वहिला वत्सचरणयोरुपरि भूत्वा गता । वत्सस्तु मृतः । धेनुः कोकयते, अश्रूणि मुञ्चति । केनाप्युक्तम्-राज-
द्वारे गत्वा न्यायं याचस्व । सा गता । तया शृङ्गाग्रेण घण्टा चालिता । नृपस्तु भोजनायोपविष्टः । गच्छं श्रुत्वा
वभाषे-रे! कोऽयं घण्टां चालयति? । सेवकैर्विलोक्योक्तम्-देव! कोऽपि न, भुज्यताम् । नृपः प्राह-निर्णयं लब्ध्वा
भोक्ष्ये । नृपः स्थालं त्यक्त्वा प्रतोल्यां स्वमायातः । कमप्यदृष्ट्वा धेनुं प्राह-केन पराभूतामि? । तं मम दर्शय ।
साग्रे भूता, नृपः पृष्ठौ लग्नः । तया वत्सो दर्शितः । नृपेणोक्तम्-केनेयं वाहिनी वाहिता? । म पुरो भवतु । 30

कोऽपि न वक्ति । नृप आह—तदा भोक्ष्ये यदा स प्रकटीभविष्यति । लङ्घने जाते प्रातः कुमारैणोक्तम्—दे-
 पराधी । मम दण्डं कुरु । नृपेण वाहिनीमानाय्य सार्त्ताः पृष्टाः—कोऽस्य दण्डः ? । तैरुक्तम्—देव ! राज्यधर ए-
 कुमारस्तस्य को दण्डः । नृपः ग्राह—कस्य राज्यम्, कस्य सुतः । मम न्याय एव महान् । यद्भवति तद्भूत । तैरु-
 यो यस्य कुरुते, तस्य तद्विधीयते । नृपेणोक्तम्—इह स्वपिहि । स सुप्तः । नृपेणोक्तम्—वाहिनीमुपरि वेगेन
 5 यत । कोऽपि न कुरुते । नृपस्तदाह—(B नृपः कामाश्राविष्यामिदमवादीत्—) मे पुत्रस्तेहो न, विनश्य-
 जीवतु । यावत्स्वयमुपविश्य वेगेन वाहयति कुमारचरणयोरुपरि तावदेव प्रकटीभूय पुष्पवृष्टिं चक्रे । न-
 वत्सः । राजन् ! मया तव चित्तपरीक्षणं कृतम् । नृपस्य सुतो बल्लभो न्यायो वा । पुत्रादपि न्यायस्तव बल-
 चिरं राज्यं कुरु ।

॥ एवं न्याये यशोवर्त्मप्रवन्धः ॥

10

५८. अम्बुचीचनृपप्रवन्धः (Br. P.)

§ २३४) एकदा द्वारिकायां कृष्णो राज्यं करोति । पाण्डवपितृव्यो विदुरः कृष्णेन प्रधानः कृतः । दिनं
 १६ गद्याणां ग्रासे कृतास्तस्यापरं न किमपि । एकदा विदुरेणोक्तम्—त्वं मेऽधिकं न ददासि, अतः कस्याप्य-
 पार्थं यास्यामि । कृष्णः ग्राह—तव ग्राप्तिरियती, नाधिकास्तीति । विदुरेणोक्तम्—ग्राप्तिरस्ति परं त्वया वारिता ।
 राजान्तरं व्रज—इत्युक्तः । कृष्णेन स ग्रहितः । कृष्णेन सर्वेषां भूपतीनां कथापितम्—यद्विदुरस्य १६ गद्याणां
 15 न देयम् । स सर्वत्र भ्रान्त्वा समायातः । कृष्णाग्रे वभापे—मम त्वं काल इव पृष्ठे लग्नः । तवाज्ञयाऽधिकं कोऽ-
 यच्छति । कृष्णः ग्राह—तर्हि द्विजरूपं कुरु । अहमपि तव वडुको भविष्यामि । हस्तिकल्पपुरेऽम्बुचीचो नृपति-
 त्यागी । परं कर्णयोर्न शृणोति । तृपितस्त्वम्बु इति वक्ति, शुभ्रक्षितश्चीचु इति वदति । तस्य पुरे आवाभ्यां गम्-
 गर्ता तत्र । विदुरो भव्यविप्रवेपं चकार, कृष्णस्तु वडुकरूपम् । विदुरेण नृपस्याशीर्दिता । नृपेण प्रधान-
 खमालोक्तम् । प्रधानैरुक्तम्—कलशे करं क्षिप्वा चीरिकाया आकर्षणं कुरु । विदुरेणाथः करं क्षिप्वा
 20 विलोकिता । ग० १६ तत्र लिखिताः । वडुकरूपेण कृष्णेनोपरितनी गृहीता । तत्र चीरिकायां कोटिलिखि-
 प्रधानैरवादि—अकिञ्चित्करोऽयम् । एष च भाग्यवान् । अस्माकं दाने षोडश निकृष्टाः । कोटिः सर्वान्त-
 तनः प्रत्यावृत्ता । कृष्णेनोक्तम्—

(३२१) न विद्या धनलाभाय जनजाड्यसमृद्धये ।

आन्मानमम्बुचीचं च मां च दृष्ट्वा सुखी भव ॥

25 त्वं विदुरेण कृष्णो नृपस्त्वकिञ्चिन्करः । इति विमृश्य विदुरः स्वस्थो जातः ।

॥ इति अम्बुचीचप्रवन्धः ॥

(P.) सङ्ग्रहगता अवशिष्टा विधि-परोपकारादिविषयकप्रकीर्णप्रबन्धाः ।

५९. विधिविषये उदाहरणम् ।

§ २३५) पोतनपुरे नरवाहनो नृपः । सुमित्रो मन्त्री । अन्यदा अन्तःपुरे पुत्री जाता । नृपेणोत्सवे कारिते, पृष्ठीदिनेऽमात्यस्य विषयो जातः । पृष्ठीदिने विधिरेत्य ललाटेऽक्षराणि क्षिपति । तदेतत्सत्यं असत्यं वा-इति सन्देहे, स्वयं खड्गमाधाय छत्रं स्थितः । अर्द्धरात्रौ स्त्रीरायाता । सा कुङ्कुममादायाक्षराणि क्षिप्त्वा यान्ती मन्त्रिणा 5 प्रणामपूर्वं पृष्टा-देवि ! प्रसादं कृत्वा कथय, कान्यक्षराणि क्षिप्तानि ? । तयोक्तम्-मा पृच्छ । निर्वन्धेन पृष्टा आह-इयं कोरिकसुतस्य पत्नी भविष्यति । इत्युक्त्वा तिरोदधे । प्रातर्मन्त्री विपणस्तं वृत्तं नृपाय आचख्यौ । नृपेणोक्तम्-तस्य सुतो जातमात्रोऽस्ति, स बालोऽपि व्यापाद्यः । इत्युक्ते मन्त्रिणोक्तम्-देव ! बालहत्यां कः करोति । तदेव व्यापादयिष्यामः । क्रमेण कन्या वर्द्धिता, सौऽपि वर्द्धितः । राजगृहे कर्माणि कुरुते । षोडशवार्षिके तस्मिन्मात्येनोक्तम्-देव ! स डिम्भः कथं व्यापादनीयः ? । इतः कस्मैचिन्नृपपुत्राय कन्या दत्ता । पण्मासान्ते 10 लग्नं मत्वा नृपेण स भूर्जानर्पयित्वा (?) विधिनिमन्त्रणाय उक्तः-रे वत्स ! विधिं निमन्त्र्यागच्छ । तेनोक्तम्-स्वामिन् ! सा कास्ते । तन्न जाने-मन्त्रिणोक्तम् । लङ्कायां स चलितः । अग्रे गच्छन् कस्मिंश्चित्पुरे श्रेष्ठिहृद्वे उपविष्टः । तेन पृष्टम्-क यास्यसि ? । तेन स्वभावोक्तौ गृहे नीत्वा श्रेष्ठिना भोजितः । उक्तम्-विध्यग्रे मम सन्देशो वाच्यः-मदीयं भवनं कथं ज्वलति ? । तेनोक्तम्-कथयिष्ये । तं श्रुत्वाऽग्रे गच्छन् पुरमेकमुद्धसं दृष्ट्वा मध्ये प्रविष्टः । शोभाभिरामं पश्यन् राजाङ्गणे नृपसिंहासनाऽग्रे निविष्टः । सन्ध्यायां पुरशोभा जाता । नृपः समाययौ । तेन नमः-15 स्मृतः । कोऽसि त्वम् ? । स्वरूपे उक्ते स०-मम सन्देशो विध्यग्रे वाच्यः-यन्मे पुरं प्रातर्दिशो दिशं कथं याति ? । तच्छ्रुत्वा प्रा[त]श्चलितः । समुद्रोपकण्ठे गतः । चिन्तातुरो मत्स्येनैकेन व्याहृतः-भो मनुष्य ! कोऽसि त्वम् ? स्वभावोक्तौ तत्रापि तेनाप्युक्तम्-यदि मे सन्देशं कथयसि तदा तत्र नयामि । तेनोक्तम्-वद । तेनोक्तम्-मदीये जठरे दाघः कथम् ? । स पृष्ठमधिरोप्य उपकण्ठे मुक्तः । तेनोक्तम्-वलनं कथम् ? । सप्तप्रहरान् प्रतीक्षयिष्ये । इति श्रुत्वा स गतः । इतः प्रतोलीराक्षसेषु धावितेषु तेनोक्तम्-विधेः स्वरूपं समर्प्य बलन्नेष्यामि । तैर्मध्ये मुक्तः । स 20 रावणनृपालयसप्तमभूमौ कुचेलां कोद्रवदलनपरां विधिं राक्षसनिवेदितां ननाम । स्वरूपेऽर्पिते सा हृष्टा जाता । वत्स ! त्वं गच्छ । लग्नसमये एष्यामि । सन्देशान् पृष्ट्वा समुद्रोपकण्ठे गतः । तत्र तं मत्स्यं दृष्ट्वा, तेन पृष्टः-मत्स्य-सन्देशं कथय । पूर्वभवे त्वं विद्यापारगो ब्राह्मणः । विद्यादाने कृपणो जातः । मृत्या मन्स्यो जातः । पूर्वभवन-विद्यया तव देहो दह्यते । यदि विद्यां ददासि, तदा ते स्वास्थ्यं भविष्यति । मोऽपि जार्ति स्मृत्य तस्यैव विद्या-मदात् । पुनः परतटे नीतः स विद्यावान् । पुनः अन्यपुरे सन्ध्याममये नृपाय मिलितः । तेन अन्यताकारणे 25 पृष्टे, उक्तम्-अत्रैव पुरे तव पिता दुर्गरोधे सन्नय बहिर्निःसृतः । धार्गार्तार्थं मृतः । ममकं विना न्यया अपि संस्कारः कृतः । करोटिका कालदण्डचण्डालगृहेऽस्ति । तया डिम्भानि गन्वापानं कुर्वन्ति । पश्चान्न नानो व्यन्तरो जातः । स यथा यथा तां करोटिकां ताप्यमानां पश्यति तथा तथा कुट्टः सन्न पुरं ग्रन्थं मिथये । गर्त्रा तथा शीतया जातया स्वास्थ्यं करोति । नृपेण तामानीयाग्रिमन्त्र्यागः कृतः । तस्मिन् पुरे म्याम्ये जाने, न्यपुत्री दत्त्वा बहुपरिकरः प्रेषितः । पुनः श्रेष्ठिपुरे गतः । श्रेष्ठिनानिष्ये कृते वार्ता पृष्टा । तेनोक्तम्-मित्ररानपि न्यं 30 कृपणस्तव गृहे देवगुरुमुहासिण्यादयो निःश्वस्य शार्पं पच्छन्ति-ज्वलन्वस्य गृहम् । तेन मन्थं मन्वा दानेऽग्रे जातः । स्वपुत्रीं दत्त्वा प्रेषितः । इतो लग्नदिने न न्यपुरे गतः । जनैर्दग्गे मन्वा मध्ये नीतः । कंताप्यलाश्रितेन

किञ्चिन्नोक्तम् । हस्तमेलकवेलायां पुरे पूर्ववरः समाययौ । रा केनाप्यसत्कृतो मध्ये समागतः । विवाहं मत्वा युद्धसज्जो जातः । इतो विधिना समेत्य नृप उक्तः—राजन् ! मा विपीद; भो मन्त्रिन् ! त्वमपि मा विपीद । किं विस्मरसि त्वया पृष्टाऽहम् ? । मयोक्तं पूर्वं मद्वाक्यमन्यथा कथं भवति । एषाऽस्यैव भवतु । अन्यां परिणाय द्वितीयः प्रेषितः । इति विधिर्यद्विधत्ते तद्भवति, मनुष्यकृतं न भवति ।

5

६०. परोपकारविषये उदाहरणम् ।

(३२२) नीचाः शरीरसौख्यार्थमृद्धिव्यापाय मध्यमाः ।
कस्मैचिदद्भुतार्थाय यतन्ते पुनरुत्तमाः ॥

§ २३६) कश्चित्परोपकारी न्यायी पुमान् अन्यायनगरे गतः । तत्र राजाप्रभृति सर्वेऽप्यन्यायिनो वसन्ति । तेन स्वजीवनार्थं विक्रेतुं कोहलकानि समानीतानि । विक्रेतुं लग्नः । 'ईछ' सम्वन्धेन नवकोहलकानि गतानि ।
10 चत्वारो विलोक्यन्ते । खेटके पतितः । स आत्मानं विक्रेतुं कामोऽपि न छुटति । तेन पुरुषेण चिन्तितम्—कथं अथापि प्रतीकारं करोमि ? । श्मशानभूम्यां गतः । तत्र मृतकानां दाघं दातुं न ददते । मृतकमहत्त्वानुमानेन द्रव्यं याचते । लोकैः पृष्टम्—कस्त्वम् ? । राज्ञीशालकः । तस्य द्रव्यं ददाति । ततोऽनन्तरं दाघो भवति । तेन कियद्भिर्दिनैर्द्रम्माः सहस्रदशो मेलिताः । राज्ञः (०ज्ञा ?) पुरोहितः पृष्टः । तद्भूम्यां समागतः । द्रम्मानां सहस्रं याचते । पञ्चशत्या निर्वाहः । राज्ञोऽग्रे लोकेन रावा कृता । राज्ञा शब्दितः । स मुक्तकेशः कौपीनवासाः
15 प्रत्यक्षपिशाच इव दृष्टः । पृष्टः—कस्त्वम् ? । राज्ञीशालकः । कोऽपि राज्ञीशालको वर्चते कस्मिन्नगरे ? । तेनोक्तम्—'नव कोहलां ईछ तेर' एवं कुत्रापि वर्तते । तेन समस्ता द्रम्मा राज्ञः समर्पिताः । तस्य राज्ञा व्यापारो दत्तः । नगरेऽन्यायो रक्षितः । समस्तलोकानामुपकारकरो बभूव ।

६१. उद्यमविषये उदाहरणम् ।

(३२३) उद्यमेन हि सिद्ध्यन्ति कार्याणि न मनोरथैः ।
पुरुषस्य चोपविष्टस्य देवता न च सिद्धिदाः ॥

0

§ २३७) केनापि पुंसा देवी चामुण्डा आराधिता । परितोषं गता क०—याचस्व । तेन कथितम्—यच्चिन्तयामि तत्प्राप्तिः । तव भविष्यति—इति कृत्वा देवीभवनान्निःसृतः । चिन्तितम्—मम शरीरे सर्वाङ्गीणानि आभरणानि जातानि । गृहस्योपरि व्रजन्मार्गे सार्थेन सह चौरैर्दृष्टः । सार्थो गृहीतः । स उपविश्य स्थितः । केऽपि गताः, केऽपि योधिताः । स लकुटैः कुट्टयित्वा गृहीतः । आभरणानि गतानि । शरीरे दूमितो गाढं देवीं लोढीं गृहीत्वा गतः । देव्या कथितम्—कथं मां भञ्जसे ? । त्वया चौरात् कथं न रक्षितः ? । यदि युद्धं त्वं तदा स्कन्धाभ्यामवतरामि, यदि पलायनं कुरुत तदा पादाम्भ्यामवतरामि । उपविश्य स्थितस्तदाऽहं किं ? । देव्या स भङ्गं कुर्वन्निपिद्धः । ततः स्वगृहे गतः । यदि उद्यमः क्रियते तदा सिद्धिर्भवति ।

६२. दानविषये उदाहरणम् ।

- (३२४) पश्चाद्दत्तं परैर्दत्तं लभ्यते वा न वा खलु ।
 स्वहस्तेनैव यद्दत्तं तद्दत्तमुपतिष्ठति ॥
 (३२५) सद्यस्तृप्यति भोक्तारं यस्योद्देशेन दीयते ।
 सत्यं वदामि कौन्तेय ! यो ददाति स भुञ्जते ॥

5

§ २३८) कयाचित्प्रोषितभर्तृकया पत्यागमनकारणं विलोक्यन्त्या दिना घनतरा गताः । भर्तुः पार्श्वोत्पश्चा-
 देको जनस्तस्याः समाचारदर्शनार्थं समायातः । सा अन्यासक्ता दृष्टा । तया चिन्तितम्-अहमनेन ज्ञाता । स
 पुनरपि भर्तारं प्रति चलनाय लग्नः । तस्य चलतो द्वौ मोदकौ समर्पितौ सम्बलार्थम् । एको विपमिश्रितो द्वितीयो
 न । यथैष विपमिश्रितमोदकभक्षणेन विनश्य भर्तुरग्रे गृहस्वरूपं न कथयति । स चलितः । तस्यैव ग्रामगोन्द्रके
 निर्विण्णो भर्ता तस्या उपविष्टो दृष्टः । क्षुधाऽऽक्रान्तः । तत्र द्वौ जनावुपविष्टौ । तेनैको मोदकस्तस्या भर्तृयोग्यं 10
 दत्तः । एकस्तेन भक्षितः । विपमिश्रितमोदकभक्षणेन लहरितः । मूर्च्छां प्राप्तः । तावता दण्डपाशिकैर्धृतः
 ससखा । लोको मिलितः । तस्योपद्रोतुं लग्नः । मारणार्थं नीतो जनः । भार्यायाः शुद्धिर्जाता । मोदकभक्षणेन
 दूरदेशादायातो मम भर्ता विनष्टः । स जनो मारणार्थं नीतोऽस्ति । तया चिन्तितम्-मम विरूपदानतस्तात्का-
 लिकं फलं जातम् । अहमेनं जनं मुञ्चापयामि । तया तत्र गत्वा कथितः-यादृशं दानं दत्तम्, तस्य तात्कालिकं
 फलं दृष्टं तादृशम् । जनो मुञ्चापितः । लोकानामग्रे कथितम्-यादृशं दीयते तादृशं प्रत्यक्षं दृश्यते; यादृग् दत्तं 15
 तादृग् लब्धम् । तस्याः सत्यकथनेन विपं जपित्वोच्चारितम् । स निरामयो जातः । तदनन्तरं सा तस्य विषये
 एकचित्ता गृहस्थधर्मं पालयति । यादृग्दीयतेऽन्यस्य तादृक् प्रत्यक्षं दृश्यते-इति भावः ।

- (३२६) अपलपति रहसि दत्तं प्रत्ययदत्तेन संशयं कुरुते ।
 तस्य हि नश्यति सर्वं मूलतस्तान्निशम्येताम् ॥

६३. कर्णवाराविषये उदाहरणम् ।

20

§ २३९) देवदत्तेन व्यवहारिणा प्रवहणगतेन एकस्यात्मीयवणिक्पुत्रस्य हस्ते चत्वार्यमूल्यकानि रत्नानि गृहे
 कलत्रयोग्यानि प्रहितानि । तेन वणिक्पुत्रेण चतुर्ग्रामपू(क)टजनानां लब्धां दत्त्वा साक्षिणः कृताः । यदा देवदत्तः
 समायाति तदा युष्माभिरिति कथनीयम्-वयं साक्षिणः कृत्वा, तव कलत्रयोग्यानि चत्वारि रत्नानि प्रदत्तानि ।
 कियद्भिर्दिनैः प्रवहणे समायाते देवदत्तः कुशलेनागतः । कलत्रपार्थे पृष्टम्-मया तव योग्यानि चत्वारि रत्नानि
 प्रहितानि, आनय तानि, प्रविलोक्यन्ते; रत्नपरीक्षकाणां दृश्यते । तया कथितम्-मम योग्यं केनचिन्न समर्पितानि । 25
 वणिक्पुत्रः पृष्टः । तेन कथितम्-मया चतुरो नगरमध्यस्थान् व्यवहारिणः साक्षिणः कृत्वा तत्र प्रियायोग्यानि
 समर्पितानि । तैरपि कथितम्-तव प्रियायोग्यानि न समर्पितानि वयं नास्मीकृत्य निधयेनामिन्नर्थं न मन्द्रेहः । तेन
 चिन्तितम्-अहमनेन वणिक्पुत्रेण साक्षिभिश्च [मुपितः] कोऽपि नगरमध्ये न यो न्यायान्यायं विद्मोऽस्मि ।
 कर्णवारां सत्यां कुरुते । केनचिज्जनेन कथितम्-कर्णवारी नृतः । पुनस्तस्य लघुपुत्रो विप्रने एकः । देवदत्त-
 त्तस्य गेहे गतः । पुत्रस्य मात्रा स आवर्जितः । तया कथितम्-किमर्थं ममायातः ? । कर्णभागं प्रचलनाय । 30
 तया कथितम्-अरे वत्स ! तव पिता नगरमध्यस्थां ममज्ञां कर्णभागं दुर्वन् लोभानां मध्याह्नद्वयं द्रव्यं ममान-
 यत् । त्वं किमपि न कुरुषे । अन्यत्त्वां लघुं भणित्वा कोऽपि न मन्यते । मानवहमपि नस्त पुत्रो भवामि । ममग्रं
 निर्णयं करिष्ये । यतः-

(३२७) सिंहशिशुरपि निपतति मदकुलझङ्कारभूपिते करिणि ।

न पुनर्नखमुखविलपि(लिखित)तभृतलकुहरस्थिते नकुले ॥

तस्य समीपे देवदत्त उपविष्टः । कर्णवारा कथिता । व्यवहारिणश्चत्वारोऽप्याकारिताः । पृथक् पृथगुपवेशिताः ।
तेषां समीपे पृ०, तैः क०—वयं साक्षीकृत्य तस्य प्रियायोग्यं समर्पितानि । भव्यम् । तेन स्वबुद्ध्या पडमूर्धालोअको
5 विभज्य चतुर्णां समर्पितः । कथितं च—यावन्मात्राणि सन्ति तावन्मात्राणि कुर्वन्तु । चत्वार्यपि रत्नानि तैः कूट-
साक्षिभिरन्यादृशानि २ कृतानि । तेन कर्णवारीपुत्रेण कथितम्—भोः वणिक्पुत्र ! रत्नानि सकालेऽपि समर्पय,
मा राजग्राज्यो(ह्यो) भव । एते कूटसाक्षिणश्च राजग्राह्या भविष्यन्ति । ततस्तेन श्रेष्ठियोग्यानि रत्नानि समर्पितानि ।
पादयोश्च पतितः । कर्णवारीपुत्रस्य पदं जातम् । अतः सत्यां कर्णवारां कुर्वतां द्रव्यप्राप्तिर्यश्च इह लोके
परलोकेऽपि । श्रेष्ठ्यपि रत्नानां सौख्यं विलसित्वा स्वर्गभागजातः ।

10

॥ इति कर्णवाराविषयकप्रवन्धः ॥

(G.) सङ्ग्रहगता अवाशिष्टाः प्रवन्धाः ।

§ २४०) श्रीचाक्रपतिराजकविना भारतं कर्तुं प्रारब्धम् । तावता निशि द्वैपायनः समागतः । तेनोक्तम्—किमर्थं
पादमवधारिताः । तेनोक्तम्—तव पार्श्वे याचितुम् । किम् ? यत् त्वं भारतं मा कृथाः । पुस्तकमर्पय । तेन तथा-
कृतम् । गीर्वाणवाण्यपि निषिद्धा । ततो गौडवधनामा प्राकृतग्रन्थो विहितः ।

15 § २४१) श्रीसारंगदेवग्रथानो राज्ञा रामदेवेन पृष्ठो निजस्यामिनः कीर्तिस्फूर्तिं अवादीत् । राज्ञोक्तम्—सर्वं भव्यम्,
परं पानं करोति । पानकः शशाङ्कलङ्कः । तेनोक्तम्—देव ! सत्यम्, परं मातृ-भगिनीं जानाति । रामदेवस्य
पितृव्यसुता लुखाईराणी अन्तःपुरेऽस्ति । इति श्रुत्वा लज्जितः ।

§ २४२) अथ अमयदेवनामा द्विजः ग्रभासे सरस्वत्यां स्नानं विधाय समागत्य च श्रीसोमेश्वरं नमस्कृतः ।
तद्वर्मशिलायाः पुरः शफरी जीवन्ती पतिता तस्यैव शरीरे लग्ना मृता च । तेन सानुकम्पेन प्रायश्चित्तं पृष्टम् ।
20 केनापीति गदितम्—सुवर्णरूपमयी दीयते शफरी । तेन न मानितम् । ततः सर्वत्र प्रायश्चित्तहेतोर्भ्रमन् श्रीस्तम्भ-
तीर्थे गुरुजीववधमांसभक्षणप्रायश्चित्तं सिद्धान्ते वाचयन्नभूत् । तेन श्रुतम् । यद्यस्य जीवस्य यावन्तीन्द्रियाणि
भवन्ति, तद्वधे तावन्मितशतोपवामा विधीयन्ते । तन्मानितम् । ततो दीक्षात्ता । श्रीअमयदेवमूरयो जाताः ।

§ २४३) कुम्भीपुरे यशोधनो व्यवहारी । तस्य पुत्रो विद्यानन्दो विस्तरेण परिणीतः । दीपालिकायामागता
वधूः । तेनोक्तम्—कथा कथ्यतामिति । तथा लज्जया नोक्तम् । मा मुक्ता । ततः पित्राऽपरां परिणायितः । पूर्व-
25 वदुक्ते सापि मुक्ता । पुनः पित्रा दूरं गन्वा कन्यां याचयित्वा परिणायितः । तथा पृष्ट्या कथितम्—कीदृशीं कथां
कथयामि ? अनुभूतां, श्रुतां वा, दृष्टां वा । तेनोक्तमनुभूताम् । एवमुक्ते तथा मन्दं २ द्रव्यं पितृगृहे प्रविष्टं कृतम् ।
एकदा निशि गृहं ज्वालितम् । तदनु निर्धनतवान्मचतुर्थकृद्भुवं निःसृतम् । कम्बिनापि नगरपात्रे मम्बलमिषेण
पिता गतः, मातापि गता, मौजपि तां विहाय गतः । मा तु द्रव्यवलेन राजकुमारवधेयं विधायावलगां जग्राह ।
तस्य पिता महिषविनोऽजनि । माता मामोपवानिन्यजनि । स क्रौञ्चो जातः । त्रयमपि नया मंगृहीतम् । वर्षान्ते
30 तमाकार्यं कथितम् । अद्यापि कथां कथयामि नो वा । जातम् । एवं पुनः व्यवहारी जानः विहितो भार्यया ।

§ २४४) केनापि राज्ञा बाह्यालिगतेन कश्चित्पुमान् करीरशिखरस्थानि करीराणि विचिन्वन्नुदितः—रे सुप्राप्यानि अमूनि विहाय कथं कष्टप्राप्यानि चिनोपि । तेनोक्तम्—सुप्राप्यानि पश्चादपि ग्रहीष्यामि, पूर्वमहमसाध्यानि साधयिष्यामि । राज्ञा तुष्टेन व्यापारो दत्तः । स महासुखं भुङ्गे । एकदा प्रातः पृष्टः—कथमुन्मना इव दृश्यसे ? । तेनोक्तम्—कुसुमशय्यायां वृत्तेन दृमितोऽसि । ततो राज्ञा उन्मत्त इति सर्वमादाय व्यापाराभिर्वासितः । एवं यावत्—

जा जा पडइ अवत्थडी० ॥

5

§ २४५) राजा-ऽमात्य-तलारक्ष-व्यवहारिणां पुत्राः मित्राणि च कर्म-बुद्धि-विक्रम-व्यवसायान् मन्यन्ते । विवादे जाते देशान्तरं प्रति चलिताः । एकेन व्यवसायप्रयोगात् कस्यापि हङ्गे द्रव्यमुपार्जितम् । द्वितीयेन [धात्रीतो(?)] ग्रामो रक्षितः । तृतीयेन बुद्धिवशात् तटस्थेन सरोवरमध्यकीर्तिस्तंभपाशो दत्तः । चतुर्थस्य कर्म-वशात् पदाभिषेको जातः ।

(३२८) यद्भविष्याधिको धीरैर्व्यवसायी प्रकीर्तितः ।

10

तस्मादप्यधिको लोके भाग्यवान् राजिलो यथा ॥

§ २४६) कर्मोपक्रमप्रशंसकं नरद्वयं राज्ञा केनापि कूपे प्रक्षिप्तम् । दिनत्रयं जातम् । राज्ञा तयोर्मोदकदशकं ग्रहितम् । उपक्रमवत्ता गृहीतम् । मोदकपञ्चकं कर्मप्रशंसकस्यापितम् । तन्मध्ये रत्नपञ्चकमभूत् । राज्ञा तौ बाह्यानिष्कासितौ । भाग्याधिकेन रत्नानि दर्शितानि । अतो भाग्यमेव श्रेयः ।

§ २४७) वसन्तपुरे जितशत्रुराजा सभां सचित्रां कारयन्नस्ति । अत्रान्तरे चित्रकरदारिका भक्तमादायागता । 15 इतश्च बृद्धो बाह्यभूमौ गतः । ततस्तया तत्र क्रीडया भुवि बहिर्वहं चित्रितम् । ततो विलोकनायागतेन नृपेण पिच्छभ्रान्त्या करः क्षिप्तः । नखावली भग्ना । सा हसिता । राज्ञोक्तम्—कथम् ? । तयोक्तम्—चत्वारोऽपि मूर्खाः । एकश्चतुष्पथे घोटकं त्वरयन् दृष्टः । द्वितीयो मम पिता, यो भक्ते समागते बहिर्गन्ता । तृतीयो राजा, यः समभूमिं मत्पितुर्बुद्धस्य चित्रार्थं ददाति । तुर्यस्त्वम् । ततस्तेन सा परिणीता । ततः सा राज्ञोऽग्रे कथां कथयति—राजन् ! शृणु । कोऽपि.....अन्तःपुराणां आभरणानि भूमिगृहे स्वर्णकारपार्श्वान् कारयति । तेन तत्र 20 स्थितेन कथितम् । संप्रति अस्त्वमनं जातम् । स कथं जानाति । राजन् ! रात्र्यन्धत्वात् ।

द्वितीयदिने—राजन् ! व्यवहारिसुता काचित् पित्रा मात्रा भ्रात्रा मातुलेन च चतुर्थे स्थानेषु दत्ता । लग्नदिने चत्वारोऽपि वरा विवादं विदधते । सा विवादं विज्ञाय मृता । एकेन सह गमनं कृतम् । द्वितीयेन तस्या अस्थीनि तीर्थे प्रक्षिप्तानि । एकः पिण्डं ददाति । तुर्यो मृतसंजीविनीविद्याग्रहणार्थं देशान्तरे गतः । तेन कुत्रापि रुदमानं बालकं चुल्लके क्षिप्तवती कापि नारी दृष्टा । तेनोक्तम्—आः किमेतद्विहितम् ? । तया पुनर्जायितः । तेन 25 तत्र विद्यामादाय सापि जीविता । पुनश्चतुर्णां वादो मारुत्यकेन भग्नः । येन जीविता स पिता । येनास्थीनि तीर्थे क्षिप्तानि स भ्राता । यः सहोत्पन्नः सोऽपि भ्राता । पिण्डदाता भर्ता ज्ञेयः ।

तृतीयदिने—केनापि राज्ञा चौरद्वयं [पेटीमध्ये निःक्षिप्य नद्यां] प्रवाहितम् । कम्पिन्नपि नगरे केनापि राज्ञा निष्कासितम् । पृष्टम्—कियन्ति दिनानि जानानि । ताभ्यां तुर्यं दिनं [कथितं] कथं जातम् ? । राजन् ! चातुर्थिकज्वरप्रभावतः ।

30

§ २५३) कच्छदेशे बहुचौरोपद्रवं विज्ञाय राज्ञा जिणहा नामा व्यापारी प्रेषितः । स चौरं मारयत्येव । एकदा चारणेन चोरी कृता । स धृतः आरक्षकेण । चारणं भणित्वा मन्त्रिजिणहाकस्य देवपूजां विदधतो विज्ञप्तम् । करसंज्ञया मन्त्रिणोक्तम्—मारयत । तदा चारणेनापाठि । 'इकु जिणहा इकु जिणवरह०' ।

§ २५४) एकदा पारणादिनोपरि श्रीयशोभद्रसूरीणां क्षमाश्रमणानि समागतानि । दाक्षिण्यात्सर्वत्र मानितम् । ततस्तद्दिने ग्रामग्रामात् श्रीसङ्घः सकलोऽपि मिलितः । यत्र न यान्ति तत्र ते श्राद्धा विपादं कुर्वते । अतस्तां 5 बहुरूपिणीं विद्यां स्मृत्वा रूपान् विधाय सर्वेषां मनोरथाः पूरिताः ।

§ २५५) रावणविजयं विधाय समेतेन श्रीरामेणायोध्याप्रवेशे समस्तलोकपार्श्वे 'धान्यस्य कुशलं गृहे' इत्थं पृष्टम् । लोकानां चेतसीति जातम्—यद्वर्षाणि चतुर्दशयावद्दने स्थितः । अन्नप्राप्तिर्न जाता । अतः प्रथममेवेदं पृष्टम् । इङ्गितै राज्ञा तदवगत्य महाजनो निमन्त्रितः । प्रहरद्वये आकारितः । तेषां सुवर्णस्थाले महामूल्यानि रत्नानि मुक्तानि । एकैकस्याभिमुखमालोकयति । एकेनोक्तम्—देव ! नवीना रसवतीयम् । परं रत्नानि न शक्यन्ते भोक्तुम् । 10 यद्येवं जानीथ तदा मम पृच्छायां कथं हसिताः ? । शृणुत—'उत्पत्तिर्दुर्लभा यस्य०' ।

(३२९) अन्नं प्राणा बलं चान्नम् अन्नं जीवितमुच्यते । परमौषधमन्नं हि सर्वमन्ने प्रतिष्ठितम् ॥

§ २५६) खरतराणामाचार्याणां निशि कोऽपि रंको दुर्भिक्षे परिभ्रमन् शालाद्वारि समागतः पूत्करोति । गुरुभिः श्रुतो वारितोऽपि न याति । ततो गुरुभिर्वहिर्निःसृत्य वारितः—अरे ! अन्यत्र याहि । वयं दर्शनिनः । ततो विशेषतश्चरणयोर्लङ्घित्वा स्थितः । ततो गुरुभिस्तपोधनमुत्थाप्य श्रावकस्यैकस्याकारणं प्रहितम् । तस्य भोज- 15 नायार्पितः । तेन निजगृहे नीत्वा निजबालकशीताशनं भोजितः । अत्याहारेण विसृज्य चिक्या मृतः । शुभध्यानेन व्यन्तरोऽजनि । ज्ञानेन ज्ञात्वा पुनरपि रंक्वेपं विधाय तथैवागतः । गुरुभिरपि तथैवोत्थाय वारितः । स निजरूपं प्रकटीकृत्येति जगाद—भगवन् ! भवतां प्रसादेन ममेदृशी संपत्तिरजनि । ततः किमपि याचध्वम् । तैरुक्तम्—वयं किं याचामहे । यैस्तवान्नं दत्तं तानेव हि व्यवहारिणो विधेहि । अपरं यो गुरुन् पूजयिष्यति तस्य गृहे न दारिद्र्यम्—इत्युक्त्वा मम पूजां कारय सर्वत्र । 20

§ २५७) कस्यापि राज्ञो राज्ञी वदति—नृप ! मम भ्रातुर्व्यापारं देहि । विपर्जोयम् (?) । राजाह—राज्ञि ! व्यापारस्तस्य दीयते, यो व्यापारं कर्तुं जानाति । सा न तिष्ठति । ततो दत्ता हस्तिपदरक्षा । ततश्चतुष्पथे लोकैः सह कलहं कृत्वाऽऽगतः । ततो राज्ञा कस्यापि पूर्वव्यापारिणो नित्यमवलगां विदधतः पदभ्रष्टस्य हस्तिपदे रक्षाव्यापारो दत्तः । चतुष्पथे तत्र डालं दत्त्वा यो य आयाति तस्य तस्याग्रे वदति—अत्र राज्ञो गजशाला भविता; अत्र पुनः पट्टहस्तिन आलानस्तम्भो भावी । एवं भणतस्तस्य व्यवहारिभिरुक्तम्—इह मा कृथाः, अस्मद्गृहाणि 25 पातयिष्यन्ति । इति च्छन्नं कृत्वा द्रव्यं गृहीतम् । प्रातर्लक्षसंख्यधनान्यादाय राज्ञोऽग्रे मुक्तानि । पृष्टं च नृपेण । भणितो यथार्थः । हर्षितेन भूपेन महान् व्यापारो दत्तः ।

परिशिष्टम्. १.

प्रवन्धचिन्तामणिगुम्फितकतिपयप्रवन्धसंश्लेषः ।

§ २५८) अवन्तिदेशे प्रतिष्ठानपुरे विक्रमो राजपुत्रो भट्टमात्रयुतो रोहणे तदासन्नपुरे कुम्भकागृहे खनित्रम् ।
प्रातः खनीपार्थे भट्टेन मातुर्मृतिः । हा देवमिति । सपादलक्षमूल्यं रत्नम् । बलन् भट्टेन कुशलम् । तत्करा-
5 दाच्छिद्य खनीकण्टे-

(३३०) धिग् रोहणागिरिं दीनदारिद्र्यव्रणरोहणम् । दत्ते हा देवमित्युक्ते रत्नान्यर्थिजनाय यः ॥
ततो अवन्तिदेशपार्थे पटहस्पर्शेन राजा । मुहूर्तं विनापि सो दध्या । कोऽपि कोपी सुरः प्रतिदिनं नृपं
हन्ति । निशीथे भोजनादीनि पत्यङ्गे निजदुकूलाच्छादितोच्छीर्षकम् । दीपच्छायामाश्रित्य कृपाणपाणिः । तुष्टो-
१० ऽहमग्निवेतालो भक्त्या । नित्यं देयम् । प्रतिपन्नम् । आयुःप्रश्ने स्वस्वामिप्रश्नः । शतमेकं नोनाधिकम् । यतः-

(३३१) सा नत्थि कला तं नत्थि ओसहं तं किं पि नत्थि विन्नाणं ।
जेण धरिज्जइ काया खज्जंती कालसप्पेणं ॥

रणेन जितो अग्निवेतालः सिद्धः । यतः-

(३३२) सत्त्वैकतानवृत्तीनां प्रतिज्ञातार्थकारिणाम् । प्रभवविष्णुर्न देवोऽपि किं पुनः प्राकृतो जनः ॥

§ २५९) प्रियङ्गुमञ्जरी कन्या पं० वेदगर्भः । आम्रसंवन्धे कोपितः । पतिविलोकनाय वने, वृषा, पशुपालः,
15 करचण्डी । योग्यं ज्ञात्वा गृहे आनीतः । पण्मासीं वपुःसमारणा । स्वस्ति० । प्रधानमुहूर्ते नृपसभायाम् ।
क्षोभात् । उग्ररत्नं । नृपविषयम् । पण्डितः ग्राह-

(३३३) उभया सहितो रुद्रः शंकरः शूलपाणियुग । रक्षतात् तव राजेन्द्र ! टणत्कारकरं यशः ॥

ततो नृपेण स्वपुत्रीं० । पण्डितोक्तं मौनमेव कु० । तथा परीक्षार्थं पुस्तकशोधने विन्दुमात्रारहितान्यक्षराणि ।
नखच्छेदिन्या महिषीपाल एव निर्णीतः । अतःप्रभृति जामातृशुद्धिः । चित्रभित्तौ महिषीनिग्रहे दर्शिते तदाह्वा-
20 नोचितानि वचांसि । महिषीपाल एव नि० । कालीदेवीमारराध । पुत्रीवैधव्यभीतेन नृपेण दासी० । देव्येव तुष्टा ।
तज्ज्ञात्वा राजसुताऽऽगता तत्र । अस्ति कश्चिद् वाग्विशेषः ? । कुमारसंभवादिकाव्यत्रयम् । कालिदासप्रवन्धः ।

§ २६०) श्रे० दान्ताककारितावासगृहीतशयनेन पतामीत्युक्ते सुरे पत इत्युक्ते नृपे पतितं कनकपुरुषं प्राप्त-
वान् । [सुवर्ण] पुरुपसिद्धिः ।

§ २६१) अन्यदा कोऽपि विदेशी सामुद्रिकज्ञः । अपलक्षणराजा पण्णवतिदेशस्वामी । कर्तुरात्रम् । कृपाणि-
25 कामाकु० । अं० दर्शयामि तव । ३२ लक्षणाधिकं नावगतम् । पारितोषिकम् । सत्त्वपरीक्षाप्रवन्धः ।

§ २६२) अथ परकायप्रवेशं विना सर्वमफलम् । श्रीपर्वते भैरवानन्दयोगिपार्थे पूर्वं तत्रागतविप्रेण सह प्राप्य
बलन्तौ स्वदेशे मृतपट्टहस्तिनमालोक्य-

(३३४) वर्ष्मप्राहरिके द्विजे निजगजस्याङ्गेऽविशद्विद्यया,
विप्रो भूपवपुर्विवेश नृपतिः क्रीडाशुकोऽभूत्ततः ।
पल्लीगात्रनिवेशनात्मनि नृपे व्यामृश्य देव्या मृतिम्,
विप्रः कीरमजीवयन्निजतनुं श्रीविक्रमो लब्धवान् ॥

-परवपुःप्रवेशविद्यासिद्धिः ।

१ नृपाभावे च देशं विनाशयति । (टिप्पनी) । २ प्रथमं धूमं ततो ज्वालां ततः साक्षात् स । (टिप्पनी) । मेघदूत-
रसुवन्ध । (टिप्पनी) ।

§ २६३) श्रीविक्रमनृपो राजपाटिकायां श्रीसिद्धसहितं श्रीसिद्धसेनाचार्यं सर्वज्ञपुत्र इति । परीक्षार्थं मानसं नमस्कारम् । आचार्येण—

(३३५) धर्मलाभ इति प्रोक्ते दूराद्दुच्छ्रितपाणये । सूरये सिद्धसेनाय ददौ कोटिं नराधिपः ॥

राज्ञा दीयमाने निरीहतया नादृतैराचार्यैर्भूरनृणी विधीयतामनेन कनकेन ततस्तथैव कृतम् ।

§ २६४) अन्यदा कोऽपि निःस्वः करात्तायसकृशदरिद्रपुत्रकः । उपालब्धेन भूपेन दत्तदीनारलक्षमादाय गतः । 5
राजा तं पुत्रकं कोशे नि० । यामत्रयेणागतगजाश्चलक्ष्म्यो निशि० सत्त्वादनुमता जग्मुः । चतुर्थयामे सत्त्वनामा पुरुषः^१ । छुर्यात्मघातं यावत् । तावत् तस्मिन् तुष्टे स्खलिते च पूर्वगता अप्याजग्मुः । गमनसङ्केतव्याघातिना सत्त्वेन विप्रलुब्धानां न गतियोग्या वः । विक्रमादित्यसत्त्वप्रबन्धः ।

§ २६५) अथ श्रीभोजो नित्यं भावनाभावितः प्रातः रैटङ्ककान् ददौ ।

(३३६) रोदिको मन्त्री-आपदर्थं धनं रक्षेत् । राजा-भाग्यभाजः क चापदः । 10

मन्त्री-दैवं हि कुप्यते कापि । राजा-सञ्चितोऽपि विनश्यति ॥

सभाभारपट्टे । पञ्चशतीपण्डिताग्रे राजा—

(३३७) इदमन्तरमुपकृतये प्रकृतिचला यावदस्ति सम्पदियम् ।

विपदि नियतोदयायां पुनरुपकर्तुं कुतोऽवसरः ॥

(३३८) निजकरनिकरसमृद्ध्या धवल्य भुवनानि पार्वणशशाङ्कः । 15

सुचिरं हन्त न सहते हतविधिरिह सुस्थितं कमपि ॥

(३३९) अयमवसरः [सरस्ते सलिलैरुपकर्तुमर्थिनामनिशम् ।

इदमपि सुलभमम्भो भवति पुरा जलाम्युदये ॥]

(३४०) कतिपयदिवसस्यायी पूरो दूरोन्नतश्च भविता ते ।

तदिनितदद्भुमपातनपातकमेकं चिरस्यायि^२ ॥ 20

(३४१) यदनस्तमिते सूर्ये न दत्तं धनमर्थिनाम् । तद्धनं नैव पश्यामि प्रातः कस्य भविष्यति ॥

—इति सकृत् श्लोकम् ।

§ २६६) अन्यदा राजा राजपा० । [काष्ठवाहं प्रति—]

(३४२) कियन्मात्रं [जलं विप्र ! जानुदग्नं नराधिप ! । कथमीदृगवस्था ते न सर्वत्र भवादृशाः ॥]

(३४३) लक्षं लक्षं पुनः [लक्षं मत्ताश्च दश दन्तिनः । दत्तं भोजेन तुष्टेन जानुदग्नप्रभाषिणे ॥] 25

§ २६७) अन्यदा निशीथे राजा—

(३४४) यदेतच्चन्द्रान्तर्जलदलवलीलां प्रकुम्ते

तदाचष्टे लोकः शशक इति नो मां प्रति तथा ।

चौरः— अहं त्विन्दुं मन्ये त्वदरिविरहाक्रान्ततनूणी-

कटाक्षोलकापातव्रणशतकलङ्काक्षितननुम् ॥ 20

१. एकदा रात्रौ नष्टचर्यायां सलिलेन वृषपदी पुन २ प्रातः शुष्ट व०—

अस्मीण्ड सदेसण्ड नारय बन्ध वरिज । जग दारिद्रिह दृष्टिद वटिदधन्त सुदृष्ट ॥

२. जाड लक्षि धणवणकलिय अन मद्यगल नयनत् । तरल दृग्गल जाड नमि तट न न जाननि मत्त ॥

३. हिमसमयो घनवद्विजदपवनस्तच्छि ते दिग्भदम् । हन्त मरुत्ते यन्त नानद् हुन^३ इह परोदृष्टिम् ॥

(३४५) अमुष्मै चौराय प्रतिनिहितमृत्युप्रतिभिये
प्रभुः प्रीतः प्रादादुपरितनपादहयकृते ।
सुवर्णानां कोटीर्दण दशनकोटिश्चतगिरीन्
करीन्द्रानप्पष्टौ मदमुदितगुञ्जन्मधुलिहः ॥

5 § २६८) स्वधर्मवहिकां प्रेक्ष्य-

(३४६) तत्कृतं यन्न केनापि नदत्तं यन्न केन चित् ।
तत्साधितमसाध्यं यत् तेन चेतो न दूयते ॥

इति दर्पान्धे पुरातनो मन्त्री कोऽपि श्रीविक्रमादित्यधर्मवहिकायां प्रथमं काव्यम्-

(३४७) अष्टौ हाटककोटयस्त्रिनवतिर्मुक्ताफलानां तुलां
पञ्चाशन्मदमत्तगन्धमधुपक्रोथोदुराः सिन्धुराः ॥
तारुण्योपचयप्रपञ्चिनदृशां वाराङ्गनानां जनं
दण्डे पाण्ड्यनृपेण दौकिनमिदं वैतालिकस्यार्पितम् ॥

इत्याकर्ण्य निर्गर्वनृपः ।

§ २६९) आगतसरस्वतीकुटुम्बम् । दासी-

15 (३४८) बापो विद्वान् [बापपुत्रोऽपि विद्वान् आई विदुषी आई धूयापि विदुषी ।
काणी चेटी सापि विदुषी वराकी राजन् मन्ये विद्यपुञ्जं कुटुम्बम् ॥]
ज्येष्ठं प्रति समस्यापदम्-‘असारात्सारमुद्धरेत्’ । दानं वित्ता० ।

तत्पुत्राय-

20 (३४९) हिमालयो नाम नगाधिराजः, प्रवालशय्या शरणं शरीरम्-इति भूषवाक्यम् ।
(३४९) तव प्रतापज्वलनाज्जगाल, हिमा० । चकार मेना विरहातुराङ्गी, प्रवाल० ॥
ज्येष्ठभार्यां प्रति-‘कवणु पियावडं खीरु’ ।

(३५०) जईय रावणु जाइयड दहमुह इकु सरीरु ।
जणणि वियंभी चिंतवइ कवणु पियावड खीरु ॥

§ २७०) अन्यदा गूर्जरदेशविद्वत्ताज्ञानाय श्रीमीमं प्रति गाथा-

25 (३५१) हेलानिदलियमहेभकुंभपयडियपयावपसरस्स ।
सीहस्स मण्ण समं न विग्गहो नेय संघाणं ॥

(३५२) अंधयसुआण कालो भीमो पुह्वीइ निम्मिओ विहिणा ।
जेण सयं पि न गणियं का गणणा तुज्झ इक्कस्स ॥

श्रीगोविंदाचार्यकृता गाथेयम् । अन्वधृतराष्ट्र १०० सुता हता भीमेनेति ।

§ २७१) दामरसन्धिविग्रही । अत्यन्तकुरूपः ।

(३५३) यौष्माकाधिपसन्धिविग्रहपदे दूताः कियन्तो द्विज !,
मादृक्षा वहवोऽपि मालवपते ! ते सन्ति तत्र त्रिधा ।

प्रेष्यन्तेऽधममध्यमोत्तमगुणप्रेक्ष्यानुरूपक्रमं
तेनान्तर्गतमुत्तरं प्रददता धाराधिपो रञ्जितः ॥

5

§ २७२) अन्यदा शीततौ निशि कंचिन्नरं प्रेक्ष्य प्रातः-कथं शीतं सोढुम् ?-त्रिचेल्या । राजा-का सा ?

(३५४) रात्रौ जानु[र्दिवा भानुः कृशानुः सन्ध्ययोर्द्वयोः ।

राजन् ! शीतं मया नीतं जानु-भानु-कृशानुभिः ॥

§ २७३) भूपतितकणाशं रोरं प्रति-

(३५५) नियउयरपूरणट्टा असमत्था तेहिं किं पि [जाएहिं ।

10

सुसमत्था वि हु जे न परोवचारिणो तेहि वि न किं पि ॥

(३५६) परपत्थणापवन्नं मा जणाणि ! जणेसु एरिसं पुत्तं ।

मा उयरे वि धरिज्जसु पत्थियभंगो कओ जेण ॥

राज्ञोचे-कस्त्वम् ? तेनोचे-] राजशेखरनामाहम् । तस्य हस्तिनीदानं कृतम् । पुनस्तेनोक्तम्-

(३५७) शीतत्रा न पटी०, निर्वाता न कुटी०, वृत्तिनारभटी०,

15

श्रीमद्भोज तव प्रसादकरटी भक्तां ममापत्तटी ॥

§ २७४) अर्जुनसाध्यो दुःसाध्यो राधावेधो भोजेन साधितः । हृद्ग्रोभायां तैलिकेन मूचिकेन सविज्ञानेन निर्गर्वः कृतः ।

(३५८) भोजराज ! मया ज्ञातं राधावेधस्य कारणम् । धाराया निपरीतं हि सहते न भवानपि ॥

§ २७५) सर्वदेवांगजौ शोभन-धनपालौ । तदुपाश्रये श्रीवर्द्धमानग्रन्निन्दिमन्त्रितः प्राद-

20

(३५९) भजेन्माधुकरीं [वृत्तिं मुनिगल्लच्छुल्लादपि । एयासं नैव सुधीन वृत्तस्यतिसमादपि ॥]

(३६०) अपमानात्तपोवृद्धिः सन्मानाच्च तपःक्षयः । अर्चिनः प्रजिनो धिमो दुग्धा गोरीन गच्छति ॥

(३६१) पुनराप्याव्यते धेनुरतृणैरमृतसंभयैः । एवं जादकरोनिधौ पुनराप्याव्यते द्विजः ॥

-याज्ञवल्क्यः । संतोषतुष्ट आरव्यस्थाने धनपाले दिर्गुमान्तात्पुनराप्याव्यते धिमांस्तेन पुनः-‘अपिपापु-
स्वामी०’ ।

25

बोधोत्पूर्वं शोभनमुनिम्-गर्भमदन्त भदन्त ! नगरं । गर्भमदन्त भदन्त ! मुनिं ते ।

§ २७६) अन्यदा नृपो मृगया० । एण देधे । धनपालः-

(३६२) रसातलं यातु तयात्र पौरुषं कुर्वन्निरेषा दण्डो जटायत ।

निहन्त्यते यद् बलिनापि दुर्बलो तदा मरणमश्नयति ॥

(३६३) किं वारणं तु धनपाल ! रुगा यदेते नृपोनेत्यदन्ति किं वारणं मुनिं वारणः ? ।

देव ! त्वदस्त्वचित्ताः यदिदं राजानिमेव नृपाश्च नृपस्यैव वारणम् ।

(३६४) परिणोऽपि हि सुप्रकृते [प्राणतः कृपायाः । सदेवेन कृपायाः वारणे दण्डाय ।]

संन्यस्तमृगयो नृपो नगरं प्रति ।

(३६५) नाहं स्वर्गफलोपभोग[तृपितो नाभ्यर्थितस्त्वं मया,
सन्तुष्टस्तृणभक्षणेन सततं साधो न युक्तं तव ।
स्वर्गं यान्ति यदि त्वया विनिहता यज्ञे ध्रुवं प्राणिनो,
यज्ञं किं न करोपि मातृपितृभिः पुत्रैस्तथा बान्धवैः ॥]

5 पुना राजप्रश्नः—यूपं कृत्वा० ।

(३६६) सत्यं यूपं तपो ह्यग्निः कर्माणि समिधो मम । अहिंसामाहुतिं दद्यादेव यज्ञः सनातनः ॥
—इति शुकसंवादादर्हद्वर्माभिमुखो राजा ।

§ २७७) अन्यदा सरस्वतीकण्ठाभरणप्रासादे खत्तके रत्या सह हस्ततालदानपूर्वं स्मरं मूर्तिमन्तमालोक्य
हासायोक्तः पण्डितः प्राह—

10 (३६७) स एष भुवनत्रयप्रथितसंयमः शंकरो, विभर्ति वपुषाऽधुना विरहकातरः कामिनीम् ।
अनेन किल निर्जिता वयमिति प्रियायाः करं, करेण परिताडयन् जयति जातहासः स्मरः ॥

(३६८) पाणिग्रहे पुलकितं वपुरैशं भूतिभूषितं जयति ।
अङ्कुरित इव मनोभूर्यस्मिन् भस्मावशेषोऽपि ॥

इत्यादिना प्रीतो नृपः ।

15 § २७८) यानवणिगमदनमयपट्टिकायां प्रशस्तिकाव्यानि । नृपोक्तः स आह । नीरधौ शिवायतने, मदन-
पट्टिकां नियोज्येयं प्रशस्तिः ।

(३६९) अयि ग्वलु विपमः पुराकृतानां भवति हि जन्तुषु कर्मणां विपाकः ।
सर्वैरपि पण्डितैरस्योत्तरार्द्धे पूर्यमाणे विसंवदति नृपोक्तो धनपालः—

हरशिरसि शिरांसि यानि रेजुर्हरिहरितानि लुठन्ति गृध्रपादैः ॥

20 चेद्विसंवादस्ततः कवित्वनियमः । राजा तदैव यानानि नीरधौ । तथैव कृते पण्मासैः काव्यार्द्धम् ।

§ २७९) तिलकमञ्जरीग्रन्थे वाच्यमानेऽथः कञ्चोलम् । [मामत्र कथानायकं, विनीता स्थाने अवन्ती, शक्रा-
वतारपदे महाकालं कुर्वन् यद्याचसे तनुभ्यं ददामीति ।]

(३७०) दोमुहय निरक्खर लोहमहय नाराय तुज्झ किं भणिमो ।
गुंजाहिं समं कणयं तुलंतु न गओसि पायालं ॥

25 राजा दग्धा कोपात् मा प्रतिः । सुतासान्निध्यात् पुनरुद्धरिता ।

§ २८०) कापि पर्वणि न्मानव्यग्रे लोके अलब्धभिक्षो भार्याताडिनो विप्रो राजनरैः समानीतः । राजोक्तः—

(३७१) अंघ्रा तुप्यति न मया न [नृपया सापि नाम्बया न मया ।
अहमपि न नया न नया वद राजन् ! कस्य दोषोऽयम् ॥]

नर्वन्दिनानवबोधे स्वयुद्ध्या गजा ज्ञान्वा लक्षत्रयी प्रमादीकृता । कलहमूलं दारिद्र्यमेव ।

§ २८१) अन्यदा नर्वदग्धनमुक्तिमार्गे पृष्टे पण्मासावधौ निधि श्रीगारदा नृपं प्रति—‘श्रोतव्यः सांगतो० ।’
भोक्तृमिमं गते दर्शनिभ्यथ नमादिष्य निर्गोहिता ।

(३७२) अहिंसालक्षणो वर्मो मान्या देवी सरस्वती । ध्यानेन मुक्तिमाप्नोति सर्वदर्शनानां मतम् ॥

(३७३) उत्थायोत्थाय बोद्धव्यं किमद्य सुकृतं कृतम् । आयुषः खण्डमादाय रविरस्तमयं गतः ॥
 (३७४) लोकः पृच्छति मे वार्तां शरीरे कुशलं तव । कुतः कुशलमस्माकं आयुर्याति दिने दिने ॥
 (३७५) श्वः कार्यमद्य कुर्वीत पूर्वाह्णे चापराह्निकम् । मृत्युर्न हि प्रतीक्षेत कृतं चास्य न वा कृतम् ॥ 5
 (३७६) मृतो मृत्युर्जरा जीर्णा विपन्ना किं विपत्तयः । व्याधयो व्याधिताः किन्तु दृष्यन्ति यदमी जनाः ॥
 ॥ श्रीहर्षस्यानित्यताश्लोक ४ प्रबन्धः ॥

10

15

20

ପ୍ର. ସ୍ର. ଘ. 16

दुःपूरोदरपूरणाय पिवति स्रोतःपतिं वाडवो,
जीमूतस्तु निदाघसम्भृतजगत् सन्तापविच्छिन्नये ॥
॥ श्रीभोजप्रबन्धः ॥

§ २८६) सपादलक्षप्रहितक्षुरिकातः पालिताब्दयुगशीला वकुलादेवी वेश्या श्रीभीमेनोढा । तस्याः पुत्रः हर-
पालदेवस्तदङ्गजस्त्रिभुवनपालदेवस्तस्य श्रीकुमारपालः । श्रीसिद्धभीतः कियन्त्यब्दानि देशान्तरे व्यतिक्रम्यागतः 5
पत्तने श्रीकर्णश्राद्धे । आलिङ्गकुम्भकारगोपितः । ततः क्षेत्रे स्रुद्धमध्ये अन्वागतनरैः कुन्ताग्रेण । ततः प्रान्तरं
व्रजन् उदरटंका २०; ततो दिनत्रयक्षुधार्तः । कयापि करम्मकेन प्रीणितः । एवं परिभ्रमन् उदयनपार्श्वे
शम्बलार्थं स्तम्भतीर्थे पौषधारारं गतः । उदयनपृष्ठाः श्रीहेमसूरयः—राजायं भावी । द्वयोः प्रत्येकं राज्यप्राप्तिपत्र-
मर्पितम् । कुमारः—यद्यदस्तथ्यम्, ततस्त्वमेव राजाऽहं सेवकः । प्रभुभिर्जिनशासनप्रभावकेन भाव्यमिति हृष्टो
मन्त्रिणा शम्बलादिना प्रीणितो मालवे । कुण्डिगेश्वरप्रासादे । 10

(३८७) पुत्रे वाससहस्से सयंमि वरिसाण नवनवइ अहिए ।
होही कुमरनरिंदो तुह विक्रमराय सारिच्छो ॥

गाथामालोक्य जातप्रत्ययः । श्रीसिद्धस्तं श्रुत्वा तमाचोरितरव्वाकवाहडेन नामा(१) पत्तने मुहडासाप्रताप-
मल्लपत्नी वा० ऊमादे बंधुर्वणिगट्टे ।

(३८८) पुत्रादपि प्रियतमैकवराटिकाणां मित्रादपि प्रथमयाचितभाटकानाम् । 15
आजानुलम्बितमलीमसशाटकानां वज्रं दिवः पततु मूर्ध्नि किराटकानाम् ॥

प्रातर्भावुकेन राजसभां नीतः । संवृतांचल एकः । योजितकरोऽन्यः । कुमारपालः पञ्चाशद्वर्षदेश्यो राज्यम् ।
हता राजवृद्धा विश्वासघातकत्वात् । नर्मादिपरभावुकाङ्गभङ्गो नेत्रकर्षणम् । यतः—

(३८९) आदौ मयैवायमदीपि नूनं तन् नो दहन्मामवहेलितोऽपि ।
इति भ्रमादङ्गुलिपर्वणाभिस्पृशेत् नो दीपमिवावनीपम् ॥ 20

(३९०) प्रभासमृद्धिरेवैषा जीवितं राज्यसंपदः । यथाम्भः कमलजोभायै तैलं वा दीपदीधितेः ॥
शास्त्रम् । ततः प्रोढिमा । आलिङ्गकुम्भकारस्य सप्तशतग्राममितचित्रकूटीयपट्टी । श्रीउदयनाङ्गजो महामाल्यो
वाहडदेवः । कर्षका अङ्गरक्षपदे ।

§ २८७) श्रीपत्तने लातानशनाम्बाविमानभङ्गे विप्रैरित्यस्यया श्रीहेमसूरिर्मालवे । ‘आपण पइं प्रभु०’ इति
चिंतापराः । श्रीउदयनोक्तागमाः कृतज्ञमौलिना श्रीकुमारेणोक्तम्—नित्यं आगन्तव्यम् । श्रीहेम०—गुंजीम० ॥ 25
राजा एको वासः । इति प्रेत्य शुभावेति । ततः सदा गमनागमने । कोऽपि मन्मरी । विश्वा० ॥ मिहो० ॥
रात्रौ भोजने । अधामथा० ॥ मृते स्वज० ॥

(३९१) पयोदपटलच्छने नाश्रन्ति रविमण्डले । अस्तं गते तु भुञ्जाना अहो भानोः मृग्येयकाः ॥

यशश्चन्द्राणिनासने प्र० । राजा—जीवं विना कथं प्र० ? । गुरवः—भवतां गजाद्या रिया मञ्जी०, उन नित्येरायं
राजव्यव० । तद्गुणरञ्जितेन पूर्वप्रतिपन्नराज्ये दीयमाने प्रभुः । गजप्रति० ॥ मंनिदीणि० ॥ इति प्रीणितो 30
राजा । श्रीहेमसूरिचरित्रं पृष्टः श्रीउदयनः प्राह—

§ २८८) धन्धुके [मोढकुले] चाचिग-चाहिणिपुत्रधाङ्गदेवोऽष्टाब्दः श्रीदेवचन्द्रमृगिभिन्नप्रागने गममानो पृष्टः ।

लक्षणानि वीक्ष्य-यद्ययं क्षत्रियकुले तदा सार्वभौमः, यदि वणिग्-विप्रकुले तदा महामात्यः, चेद्दर्शनं प्रतिपद्यते तदा युगप्रधान इवेति विचार्य तत्पुरसङ्घं मेलयित्वा गृहं गताः । चाचिगे ग्रामान्तरे मात्रा म्यागतादिना श्रीसङ्घस्तोषितः । श्रीसङ्घो मत्पुत्रार्थमागत इति हर्षाश्रूणि मुञ्चन्ती स्वं रत्नगर्भं मन्या विषण्णा । यतस्तत्पिता मिथ्यात्वी । ग्रामेऽपि नास्ति । खजनानुमता माता गुरुभ्यो निजं पुत्रं ददौ । आचार्यः प्रश्ने ओमित्युच्चरन् गृहीतः ।
 5 तत् ज्ञानान्मुक्ताहारः पुत्रदर्शनावधिं चाचिगः । उदयनः स्वावासे बांधवभक्त्या ग्री० । तदनु चाङ्गदेवं तदुत्सङ्गे निवेश्य पञ्चाङ्गप्रणामपूर्वं दुकूलत्रयं लक्षत्रयं च दौकितवान् । चाचिगः ग्राह-क्षत्रियमूल्ये १०८०, अश्वमूल्ये १७५०, सामान्यस्यापि वणिजो मूल्ये नवनवति कलभा इति । त्वं लक्षत्रयं ददत् स्थूललक्षायसे । मत्सुतोऽनर्घ्यस्तवभक्तिरनर्घ्यतमा तर्हि अस्य मूल्ये भक्तिरस्तु । द्रव्यं न लामि । मन्त्री-साधु साधु; युक्तं ब्रूहि । चाचिगः-यूयमेव प्रमाणम् । ततो गुरुभ्यो द० ।

10 (३९२) धनधान्यादिदातारः सन्ति कचन केचन । पुत्रभिक्षाप्रदः कोऽपि पुनरत्र न दृश्यते ॥

दीक्षया कुलयुगोज्ज्वलनम् । यतो महाभारते-

(३९३) तावद् भ्रमन्ति संसारे पितरः पिण्डकाक्षिणः । यावत् कुले विशुद्धात्मा यती पुत्रो न जायते ॥
 श्रीहेमस्वरिपादाः ।

§ २८९) श्रीसोमेश० राजादेशात् । यत्र तत्र समये० ॥ १ ॥ भववी० ॥ २ ॥ राज्ञाऽऽरात्रिकाद्यनु तमेकान्ते
 15 देवगर्भागारे-मत्समस्त्वत्समः शंभुसमो नहि । भाग्यवशादेतन्नयसंपत्तिः । शिवदं देवं ब्रूहि । आचार्याः-ईशमेव प्रादुःकुर्वे । यथा तन्मुखेन शिवमार्गं वेत्सि । नृपाश्चर्यम् । आवयोरेकाग्रयोः सर्वं सुकरम् । मया ध्यानं त्वया धूपोत्क्षेपः । जलाधारोपरिहेमाभः । दुरालोकश्चक्षुपातिरूपः । असंभाव्यस्वरूपः । तपस्वी प्रादु० । राज्ञः स्तुतिः । नृपेणादेशं देहीत्युक्ते, मोहनिशादिनमुखात्तन्मुखादिति तद्वाणी । राजन्नयं महर्षिः सर्वदैवतावतारः । ज्ञानमयः । एतदिष्ट एवासन्दिग्धो मोक्षः । तिरोदधे । श्रीहेमाचार्यो राजन्निति यावद् ब्रूते, राजा तावन्ननाम
 20 पादांभोजम् । तदादेशान्यक्तं मांसमद्यम् । ततः पत्तने बोधः । आज्ञावर्तिपु० । तृतीयव्रताधिकारे मृतकद्रव्य-द्रासप्ततिलक्ष्मिर्तं पट्टं पादितवान् ।

§ २९०) सुराष्ट्रासुसुमाररणे आखुनानीतदशायां काष्ठप्रासादोऽपनीय नव्यपापाणरचनायां कृताभिग्रहो रण-भय उदयनो देवद्रव्यं २ याचन् खजनैरुक्तं बाहडामडसुतौ करिष्यथः । पात्राभावे तद्वेपधारिणं वण्ठं ननाम । आराधना ।

25

(३९४) जिने वसति चेतसि त्रिभुवनैकचूडामणौ

कृतेऽनशनसद्विधौ सकललोकावद्वाञ्छलिः ।

समस्तभवभावनाप्रतिकृतिं समभ्यस्यतः

स चान्यसमयक्षणः कचिदुपैति पुण्येऽहनि ॥

स्वर्गः । वण्ठोऽपि तद्भावनाद्रैवतेऽनशनः । ततः खजनैः पत्तने उक्तौ बाहड-आम्बडौ कृताभिग्रहौ । वर्षत्रयेण संपूर्णः प्रासादः । मम्माणिविम्बम् ।

(३९५) त एव जाता जगतीह जन्तवः स्वकीयवंशस्य त एव भूषणम् ।
य एव देवे च गुरौ च बान्धवे यथास्वमौचित्यविधानतत्पराः ॥

.....
मोक्षार्थं स्वधनेन शुद्धमनसा पुंसा सदाचारिणा ।
बद्धं तेन नरामरेन्द्रमहितं तीर्थेश्वराणां पदम्,
प्राप्तं जन्मफलं कृतं जिनमतं गोत्रं समुद्योतितम् ॥
॥ श्रीशत्रुघ्नोद्धारः ॥

5

§ २९१) कपर्दिनानुमतेन केनापि सभायां कामन्दकीनीतौ—
(३९६) पर्जन्य इव भूतानामाधारः पृथिवीपतिः । विकलेऽपि हि पर्जन्ये जीव्यते न तु भूपतौ ॥
राज्ञोक्ते 'मेघस्य राज्ञ उपम्या ।' इति संसद्धर्षे । श्रीकपर्दिनोक्तम्—उपमा १, औपम्यं २, उपमेयं ३ । ततो 10
नृपेण वर्षेण व्याकरणं कान्यम् । विचारचतुर्मुखप्रबन्धः ।

§ २९२) 'रोम्णां ग्रहणमाकरे' मूलपाठे पं० उदयचन्द्रः ग्राह—'प्राणितूर्याङ्गाणा'मित्येकत्वम् । ततो रोम्णो ग्र०॥

§ २९३) घृतपूरयोग्यायोग्ये । एकभिडबन्धप्रासादाः ३२ कारिताः । प्रायश्चित्तग्र० ।

§ २९४) उन्दरद्रव्येणोन्दरवसही कारिता । करम्भसम्बन्धे करम्भकविहारः । सपादलक्षीयमारितयूकव्यवहा-
रिसारेण यूकावसही ।

15

§ २९५) नृपेणोक्त आलिगनामा प्रधानपुरुषः ग्राह—श्रीसिद्धेऽष्टनवतिगुणाः, द्वौ दोषौ । त्वयि द्वौ गुणौ,
दोषा अष्टनवतिरित्युक्ते, असमाधौ छुरिकां चक्षुः । श्रीसिद्धस्य गुणाः ९८ रणासुभटता-स्त्रीलम्पटताभ्यां तिरो-
हिताः । तव कार्पण्यादयो दोषा रणशूरता-परनारीसहोदरताभ्यां तिरोहिताः । आलिगग्र० ।

(३९७) यूकालिक्षशतावलीवलवलल्लोलोल्ललत्कम्बलो
दन्तानां मलमण्डलीपरिचयाद्गुर्गन्धरुद्धाननः ।
नासावंशनिरोधनाद्भिणिगिणत्पाठप्रतिष्ठास्थितिः
सोऽयं हेमडसेवडः पिलपिलत्वल्लिः समागच्छति ॥

20

अशस्त्रो वधः । पौषधागारपार्श्वे । श्रीयोगशास्त्रं श्रुत्वा—

(३९८) आतङ्ककारणमकारणदारुणानां वक्त्रेषु गालिगरलं निरगालि चेपाम् ।
तेषां जटाधरफटाधरमण्डलानां श्रीयोगशास्त्रवचनामृतमुज्जिहीते ॥

25

॥ वामराशिविग्रप्रबन्धः ॥

§ २९६) सुराष्ट्रातश्चारणौ—

(३९९) लच्छि वाणि मुहकाणि ए पइं भागी मुहु मरउं । हेमसूरि अत्थाणि जे ईसर ते पंढिआ ॥
नृपेण दत्तस्वहस्तप्रभुपादानां प्रा० आरात्रिकानं०—

(४००) हेम तुहाला कर मरु जिह अच्चभुअरिद्धि ।
जे चंपह हिठा मुहा तीह उपहरी सिद्धि ॥

त्रिःपाटे लक्षत्रयम् । चारणम्

§ २९७) यात्रामनोरथे नृपे युगलिका-डाहलदेशीयः श्रीकर्णस्त्वां प्रति । राजा खेदं गुर्वन्ते
5 प्रभुः-प्रारभ्यते० ॥ प्रारभ्य विघ्ननिहता । विघ्नैः० ॥ २ ॥ द्वादश्यामे धर्मेण विघ्नापगमः । किं
ताम्बूलत्यागे । युगलिका-रात्रौ प्रयाणे वटलग्नकण्ठहारेण मृतः श्रीकर्णः । द्वासप्ततिसामंतयुत
सप्तदशहस्तमिते प्रभुजन्मभूमिस्वयंकारितविहारे प्रभावनां कृत्वा श्रीशत्रुञ्जये । त्वया चरणम्
जगतीनाथ । न्यहन्यत मनोभवः० ॥२॥ दुस्त्रक्खल० ॥३॥ विविधप्रार्थनावसरे-इकह पुछ्ह०
चारणे नवलक्षान् ददौ राजा । नृपादेशात् आंवडेन त्रिपटिलक्षै र्वतकपद्या । तीर्थयात्राप्रबंधः
10 § २९८) देशादाकारितश्रीदेवचन्द्रसूरिभिः कनकोत्पत्त्यवसरे । मुद्गरसप्रायदत्तविद्यया त्वम
मिमां विद्यां मोदक० तव मन्दाग्नेर्ददामि इति । श्रीहेमचन्द्रसूरिदेवत्वात् ६ मासं राजाऽपि ।

(४०१) स्वस्ति श्रीमति पत्तने नृपगुरुं श्रीहेमचन्द्रं मुदा
स्वःशकः प्रणिपत्य विज्ञपयति स्वामिन् त्वया सत्कृतम् ।
चन्द्रस्याङ्गमृगे यमस्य महिषे यादस्सु यादःपते-
15 विष्णोर्मत्स्यवराहकच्छपकुले जीवाभयं तन्वता ॥

(४०२) नम्रं गिरः कुरु तुरुष्क कलिङ्ग लिङ्गं त्यक्त्वा वनं व्रज गजव्रजमङ्ग
मुञ्चायुधं मगध मालव मालपोचैर्नन्वेप गूर्जरपतिः कुपिनोऽभ्युपैति

(४०३) मौलिं मालवनायको नमयति स्वामहुलिं जाङ्गल-
स्वामी कृन्नति दक्षिणक्षितिपतिर्गृह्णाति दन्तैस्तृणम् ।
20 सिन्धौ सिन्धुपतिर्निमज्जति नगोत्सङ्गे च वङ्गेश्वरो
नद्यत्लाशु निशम्य यस्य जयिनः प्रस्थानभेरीस्वरम् ॥

॥ श्रीकृमारपालप्रबन्धः ॥

§ २९९) [मन्वानव्यः] श्रीमाल उदाको वणिग वर्षायां घृतकरार्थम् । [टिप्पण्याम्-रा
वर्षायां नान्येदागदपरन्निर्गः पूर्यमाणे 'के ग्रथम् ?' अमुकस्यामुकाः । ममापि कापि मन्ति ?
25 नमसि मन्ति । मन्वानव्यः । मकुटम्वन्नत्र कर्णावल्यां [वायटीय] ग्रामादे श्रीम्पिकाभोजनं
नन्मिहर्षो नन्वावाप्तवत्ते निधिः । ततः स उदयनमर्षी । [टि०-तत्रातीतादिचतुर्विंशतिजिन
ग्रामादः कागितः ।]

(४०४) कृतप्रयत्नानपि नैति कांश्चन मयं दायानानपि सेवने परान् ।
द्वयेऽपि नास्मि द्वितयेऽपि विद्यते श्रियः प्रचारो न विचारगोचरः ॥

तद्वत्त वदन्ते १, आम्बड २, चडड ३, मोड ४ [अग्रमावृत्ताः] ।

§ ३००) सान्तू राजपा० स्वकारितप्रासादे वाराङ्गनास्कन्धन्यस्तहस्तं कमपि चैत्यवासिनं ददर्श । देवान्
चन्दित्वा स नतः । स लज्जितः श्रीमलधारहेमान्ते प्रव्रज्य संवेगात् श्रीशत्रुञ्जये १२ वर्षं तपस्तेपे ।

(४०५) रे रे चित्त कथं भ्रातः प्रधावसि पिशाचवत् । अभिदं पश्य चात्मानं रागत्यागात्सुखी भव ॥

(४०६) संसारमृगतृष्णासु मनो धावसि किं मुधा । सुधामयमिदं ब्रह्मसरः किं नावगाहसे ॥

देवचन्दनाय तत्र गतः श्रीसान्तूस्तं प्रेक्ष्य विस्मयः । सः—

5

(४०७) जो जेण सुद्धधम्मंमि ठाविओ संजएण गिहिणा वा ।

सो चेव तस्स जायइ धम्मगुरू धम्मदाणाओ ॥

॥ लज्जाप्रबन्धः ॥

§ ३०१) जित ८४ वादः कुमुदचन्द्रः श्रीदेवस्वरिशिष्यरत्नप्रभः प्रदोषे गुप्तवेपो रात्रौ कु० मठे । तेन कस्त्व-
मित्युक्ते । अहं देवः । को देवः । अहम् । अहं कस्त्वं श्वा । श्वा कः । त्वम् । त्वं कः । अहं देवः । इति 10
चक्रभ्रमदोषात् ।

(४०८) हंहो श्वेतपटाः किमेष कपटाटोपोक्तिसण्डङ्कितैः

संसारावटकोटरेऽतिविकटे मुग्धो जनः पाल्यते ।

तत्त्वातत्त्वविचारणासु यदि वो हेवाकलेशस्तदा

सत्यं कौमुदचन्द्रमद्वियुगलं रात्रिर्दिवं ध्यायत ॥

15

(४०९) कः कण्ठीरवकण्ठकेसरसटाभारं स्पृशत्यंहिणा

कः कुन्तेन सितेन नेत्रकुहरे कण्डूयनं काङ्क्षति ।

कः सन्नह्यति पन्नगेश्वरशिरोरत्नावतंसश्रिये

यः श्वेताम्बरशासनस्य कुरुते वन्द्यस्य निन्दामिमाम् ॥

श्रीसिद्धराजसभावादावसरे कुमुदः श्रीहेमचन्द्रं प्रति । पीतं तक्रम् । श्वेतं तक्रम्, पीता हरिद्रा । युवयोः को 20
वादी ? । श्रीदेवस्वरिभिरयं बालः । अनेन को वादः । त्वमेव बालो योऽद्यापि कटीद० वस्त्रं न धत्ते ।

(४१०) खद्योतद्युतिमातनोति सविता जीर्णोर्णनाभालय-

च्छायामाश्रयते शशी मशकनामायान्ति यत्राद्रयः ।

इत्थं वर्णयतो नभस्तव यशो जातं स्मृतेर्गोचरं

तद्यस्मिन् भ्रमरायते नरपते ! वाचस्तनो मुद्रिना ॥

25

(४११) नारीणां विदधाति निर्वृतिपदं श्वेताम्बरप्रोल्लसत्-

कीर्तिस्फातिमनोहरं नयपथप्रस्तारभङ्गीगृहम् ।

यस्मिन् केवलिनो विनिर्जितपरोत्सेकाः सदा दन्तिनो

राज्यं तज्जिनशासनं च भवनध्वौलुक्य ! जीयाचिरम् ॥

§ ३०२) ३६००००० ग्रामकन्यकुञ्जदेशकल्याणकटकपुरे श्रीभूयराजा राजपा० । स्त्रीं प्रेक्ष्य कामार्तः । यतः—
(४१२) न पश्यति दिवा घूकः काको नक्तं न पश्यति ।

कामार्तः कोऽपि पापीयान् दिवा नक्तं न पश्यति ॥

स्वनरेणानायि प्रोक्तस्वनीचत्वार्य-पूर्वे धृतकरा सा मुक्ता लज्जितेन राज्ञा । स्वरौ छेदितौ गवाक्षगौ निज-
यामिकैरेव । महाकालाराधनादागतौ करौ । मालवदेशं तस्मै दत्त्वा तापसः संजातः ।

§ ३०३) कन्य० एकदेशगूर्जर० वडीयारदे० पञ्चासरग्रामे चापोत्कटवंश्यं झोलिकास्थं बालं वनाग्रे आरोप्य
माता रन्धनादिः श्रीशीलगुणधूरिभिस्तन्मातुर्दत्तिं दत्त्वापितो वीरमतिगणिन्या पाल्यमानः । वनराजनामा ८ वर्षः ।
देवपूजा विना० मूषकान् मार० । गुरुणा निषिद्धोऽपि दण्डयोग्या अमी । तस्य जातके राजयोगं मत्वाऽयं महा-
राजा भावीति मातुः सम० । [चौर मातुलेन सह] धाव्यादिना चरति । काकरग्रामे धनिगेहं मुष्णन् दधिमाण्डे
करे पतिते भुक्तोऽहमिति सर्वं हित्वा गतः । अन्यदा तद्गणिन्या श्रीदेव्या निशि गुप्तवृत्त्या बन्धुवात्सल्यात्
ज्ञानादिनोपकृतो मम राज्ये त्वयैव तिलकं विधेयम् । अन्यदा चौरैः कापि वने रुद्धेन जाम्बाकेन ५ शरमध्यात्
२ भये । श्रीवन[रा]जेनोक्तं मे महामात्यो भावीति ।

§ ३०४) अथ कन्यकु० तद्राजसुता महणका कंचुकसंवन्धे गूर्जर० पञ्चकुलं पण्मासैरुद्गाहित २४ लक्षपारुष-
हत्तमान्, ४००० तेजीतुरङ्गान्, [सौराष्ट्रघाटे] लात्वा यान् श्रीवनराजेन हत्वा वर्षं वने स्थित्वा, पुरनिवेशाय
भूमिं विलोकयता अणहिलगोपः प्राप्तस्तेन यत्र शशकेन श्वा त्रासितस्तत्र तन्नाम्नाणहिल्लपुरम् । [५० वर्षीयः]
मतिपन्नमणिन्या तिलकम् । जाम्बाको महामात्यः । आचार्यवचसा श्रीपार्श्वप्रतिमालंकृतं निजाराधकमूर्तियुतं
पञ्चासरं कारितम् । सं० ८०२ ।

§ ३०५) श्रीमूलराजा^१ [स्वकारितप्रासाद] धर्मस्थानारक्षं विलोकयन् सरस्वतीतीरे एकान्तरोप० पंचग्रास्या०
कांधडिकं तपस्विनं^२ आरोपिततृतीयज्वरकम्पमानकंधाकं प्रेक्ष्योवाच । सर्वथा कथं न हीयते । मुनिः—अशुक्तं
कर्म न० । नृपेण धर्मस्थानरक्षणायाम्य० सः ।

(४१३) अधिकारात् त्रिभिर्मासैर्मठापत्यात्रिभिर्दिनैः । शीघ्रं नरकवाञ्छा चेद्दिनमेकं पुरोहितः ॥
इति निषिद्धो नृपः ।

§ ३०६) श्रीपरमारवंश्यश्रीहर्षभूपो राज० शरवणमध्ये जातमात्रं बालं प्राप्य देव्यै० स मुञ्ज इति नाम । ततः
[राज्ञः] सीन्धलः सुतः । मुञ्जे राज्यं रुद्रादित्यो महामात्यः^३ । उत्कटत्वात्सीन्धलो निष्काशितः । गूर्जरदेशे
कासद्रासन्ने निजपट्टीं कृत्वोवास । दीपाली निशि मग० चौरवध्यभूमिपार्श्वे शूकरं प्रति बाणम् । शवेन सङ्केतः ।
सीन्धलेन निवार्य शरेण हतः किरिः । सी० तव सङ्केतकाले शूकरवधः श्रेयानथाधुनेति । तत्माहमतुष्टः । प्रेतो
भूम्यपाति बाणवरं श्रीमुञ्जान्त्यसमयं प्रकाशय गतः । मालवे गतः । श्रीमुञ्जसम्पर्कदेशं प्राप्तः । पुनरुत्क०
नेत्रे कर्पिते । ग्राममेकं दत्तं प्राप्तार्थम् । पञ्जरगेन मोजः सुतः । तज्जातकम् ।

१ टि०—सर्वाच्च दासदास्यऽहं मन्यन् । २ राज्यरक्षाय परमारराजपुत्राद्वियोज्य ।

३ टि०—१०९८ वर्षे मूलराज्यानिषेकः ।

मूलार्कः श्रूयते शास्त्रे सर्वकल्पापकायः । अयुता मूलराजेन योगक्षिप्रं प्रशस्यते ॥

स्वमवापानले येन लक्ष्मणं विवन्धत् । सूचितमन्त्रकलत्राणां बाष्पावप्रहनिग्रहः ॥

कच्छपलक्षं हत्वा महसाधिकलम्बगजनायातम् । संगमगागरमध्ये धीवर्गता दर्शिता येन ॥

४ टिप्पण्यो—वयजलदेवनाम्नं निजं विन्येयं तेन राज्ञोऽभ्यर्चनया जाययुष्मन्त्याष्टौ परानि सुगमम् ५ कर्पूरः ६ द्वात्रिंशद्वाराकृताः ।

७ कृत्वा स्मरितः स्वयं ब्रह्मचारी० । राज्ञा परोक्षः । तान्मूल्यप्रहारेण कुट्टिता मर्जा च० इत्यादि ।

८ टि०—गद गद रह गद हरय गद, पायकदालि निज । संगाट्टिट करि मंत्रयुं महता रदाइच्च ॥

(४१४) पञ्चाशत् पञ्चवर्षाणि मासाः सप्त दिनत्रयम् । भोक्तव्यं भोजराजेन सगौडं दक्षिणापथम् ॥

[ज्ञानिपार्थात्पुत्रभिक्षां याचितः । अभ्यस्तशास्त्रपदत्रिंशदण्डायुधः, अधीत्य ७२ कलाऽकूपारपारंगतः समस्त-
लक्षणलक्षितः स ववृधे ।] इत्याकर्ण्य श्रीमुञ्जेनान्त्यजेभ्यः स० । तैः सानुकम्पैरभीष्टदेवं स० ।

(४१५) भान्धाता स महीपतिः कृतयुगालंकारभूतो गतः,
सेतुर्येन महोदधौ विरचितः कासौ दशास्यान्तकः ।
अन्ये चेऽपि युधिष्ठिरप्रभृतयो यावत् भवान् भूपते,
नैकेनापि समं गता वसुमती मन्ये त्वया यास्यति ॥

5

इति राज्ञे सम० । श्रीमुञ्जः खेदादि० । यौवराज्ये भोजः ।

§ ३०७) अथ तिलङ्गदेशपतैलपनृपरणे वद्धो मुञ्जः । कारायां तद्गुणिन्या सह भार्या सं० । मृणालवती
स्वमुखं दर्पणे विलोकयन्ती विपण्णा मुञ्जेनाभाणि ।

10

(४१६) पभणइ मुंजु मुणालवइ जुवणु गियउं म झूरि ।
जइ सक्कर सयखंड थिय तोइ स मींठी चूरि ॥

इति तां मो० । निजप्रधानदापितसुरङ्गासङ्केते राजा तां प्रतीक्षमाणस्तया^१ स्वभ्रातुः कथितम् । तैलपेन प्रति-
कुटं आभ्यमाणो मुञ्जः—

(४१७) सउ चित्तहं [सट्टी मणहं वत्तीसडी हियाहं । अम्हे ते नर ढाढसी जे वीसस्या त्रीआहं ॥ 15

(४१८) झोली चूटी किं न मूयउ किं न हूउ छारह पुंजु ।
हींडइ दोरी दोरीयउ जिम मंकडु तिम मुंजु ॥

एकस्मिन् दिने एकां भिक्षोत्तरं कुर्वाणां स्त्रीं ग्राह मुञ्जः—

(४१९) भोली मूधि म गबु करि पिक्खिवि पडुसयाइं । चऊदसहं वहत्तरहं मुंजह गयह गयाइं ॥

[इत्थं सुचिरं भिक्षां आमयित्वा भूपादेशात्] अन्यदा वधकाले [नरैरुक्तमिष्टदैवतं सरेत्युक्तं] मुञ्जेन— 20

(४२०) लक्ष्मीर्यास्यति गोविन्दे वीरश्रीर्वीरवेश्मनि । गते मुञ्जे यशःपुञ्जे निरालम्बा सरस्वती ॥

शूलीप्रोतं नित्यं दधिलिप्तमौलिं तैलपः कारयामासामर्षादिति ॥

§ ३०८) कियतां कार्पाटिकानां त्वं राज्यं ददासीति भवान्योक्तो भवन्तां गां पद्ममग्रां कृत्वा नृत्पस्तटस्थः
पान्थान् उ० । तैरासन्नश्रीसोमेश्वरदर्शनोत्कैरुपहसितः । केनापि कृपावता पथिकवृन्देनोद्धरणप्रारम्भे गिहस्पेण
शम्भुना त्रासिते कश्चिदेकोऽवज्ञातभयस्तस्याः पार्श्वे स्थितः । स एव योग्यो राज्यसंन्युक्ता गौरी भवेनेति । 25

१ टि०—इदं वाच्यं पत्रके आलिख्य नृपते. समर्पयामास । तदर्थेनात्र नृपति ऐदमेतुमे भूतहत्याकारिणं स्व मन्यमानं । श्रीनोजो-
न्मानितयुवराज्यादिना । मुञ्जस्तु तिलङ्गदेशीयराज्ञा तैलपदेयनाया सह सोडु गतः । तेन जतो वटश्च रिट्टेय निरन्तरम् ।

२ तत्र गतोऽसौ वृद्धां मा ह्यक्षयतीति विगृह्यतया ।

३ टि०—आपद्रुतं हसति किं द्रविणान्धगुण्य, लक्ष्मीं स्थिता न भवन्ति हिमय विप्रम् ।

किं त्वं न पश्यसि घटीजहयप्रपञ्चे, रिक्ता भवन्ति नरिणा इन्द्रेव मित्रा । १ ॥

§ ३०९) कथितकार्प्यं श्रीसोमेश्वरयात्रायां यान् पथि लोहकारौकसि निशि भार्यया स्वपतिं हुर्या हत्वा कार्प-
टिकशीर्षे हुरी मुक्ता वुम्वापातः । तलारकैस्तस्य करौ छिन्नौ । तेन दैवोपालम्भे निशि श्रीसोमेशः पूर्वं एकेनाजा
कर्णयोर्धृता परेण मारिता । ततः साऽजेयं नारी, येन मारिता स पतिः । त्वया कर्णौ धृतौ । तवागमे उल्ल-
सितकोपे त्वत्करौ गतौ । ततो मे उपालम्भः कथमिति ॥ कृपाग्रबन्धः ॥

5 § ३१०) प्रतिष्ठाने श्रीशातवाहनो राजपा० आसन्ननद्यां झपहासे ज्ञानसागरसाधुना-त्वं पूर्वं काष्ठवाहको
नित्यं सक्तुतीमनम् । अन्यदा मासोपवासिनं मुनिं प्रेक्ष्य पूर्वभवे कस्यापि न दत्तम् । यतः-

(४२१) रम्येषु वस्तुषु मनोहरतां गतेषु रे चित्त ! खेदमुपयासि कथं वृथा त्वम् ।
पुण्यं कुरुष्व यदि तेषु तवास्ति वाञ्छा पुण्यैर्विना नहि भवन्ति समीहितार्थाः ॥
तदानात्वं श्रीशातवाहनः । देवग्रस्तझपेण ह० ।

10 (४२२) मीनानने प्रहसिते भयभीतमाह श्रीशातवाहनमृषिर्भवतात्र नव्याम् ।
यत्सक्तुभिर्मुनिरकार्यत पारणं प्राक् दैवाद्भवन्तमुपलक्ष्य झपो जहास ॥

जातस्मृतिः । अहोदानम् । यतः-

(४२३) दानपात्रमधमर्णमिहैकग्राहि कोटिगुणितं दिवि दायि ।
साधुरेति सुकृतैर्यदि कर्तुं पारलौकिककुसीदमसीदत् ॥

15 (४२४) पूर्वपुण्यविभवव्ययवद्धाः सम्पदो विपद् एव विमृष्टाः ।
पात्रपाणिकमलार्पणमासां तासु शान्तिकविधिर्विधिदृष्टः ॥

ततः प्रभृति पात्रदानादि ॥ श्रीशातवाहनपात्रदानप्रबन्धः ॥

§ ३११) खेडमहास्थाने देवादित्यमुता रूपवती वालविधवारकसन्मुखखालोके तेनैव युक्ता, गर्भे, वने युक्ता ।
पुत्रजन्म । साष्टाब्दः । लेखशालिकपराभूतो मातृपार्श्वे पितृनामानवगम्य मर्तुकामोऽर्कण करे कर्करोऽर्पितः । साप-
20 राधे शिलान्यथा तत्रैव शिलेत्युक्तः । ततः स शिलादित्यः । तत्पुरनृपेण परीक्षायै तथा कृते मृते राज्ञि स एव
राजा; अर्कदत्ताश्चारुदो नभश्चर इवेच्छाविहारी महाप्रतापी जैनमुनिवासितः श्रीशुज्जयोद्वारकः । कदाचित्सौगतेः
श्वेताम्बरपरामर्भे श्रीशुबु० अधिष्ठितम् । तद्भागिनेयो मह्यनामा क्षुल्लः । वेपपरावर्तेन बौद्धपार्श्वे पठन् निशीथे खे
यान्त्या भारत्योक्तः के मिष्टाः । बह्मः । पुनः पण्मासान्ते निग्येव केन सह । धृतगुडाम्यामित्युक्ते तुष्टायां भारत्यां
जिताः सौगता निःकाशिता देशान् शिलादित्ये समापता । तत आचार्यपदं श्रीमह्यवादिस्मरिः ॥ मह्यवादिप्रबन्धः ॥

25 § ३१२) श्रीमालपुरे माधवपण्डितः । पित्राऽपि [टि०-कुमुदपण्डितेन] स्वपुत्रापन्निराकरणाय वर्षशतदिन-
मितनापाकहारकान् दत्त्वा भोगायानेकशो दत्त्वा च विपेदे । तदिदृक्षयांगतश्रीभोजं सवलं रञ्जयामास । मरकत-
वद्धा भूमिर्दिव्या । काचवद्धा सञ्चारकभूः । देवजोक्तग्रान्ते पादे श्वययुः । पुण्यक्षये देशमोचः । यतः-

१ दिप्पन्ना-मोजान्ते भोजनम् । शीतर्तौ प्रावणम् । प्रच्छादककदम्बेन भोजितः लादितश्च रात्रौ मोकाक्षं श्रिगधम्* । प्रवल्मा-
पुनन्दम् । सुविग्रन्वकदम्बान्तःप्रविष्टिद्विपादेन न शीतर्तौ राजा ।

* दिप्पन्ना दन्ते दिप्पन्ना-५०० सर्वां दुग्धं २५० पानं यावत् ४ गावः । लापिते तस्मिन् कण्ठारकेण शाल्विन्दीयते पाके शर्करा-
मैत्र्य संसृजे दोके पदवेचिदे राजा दृढः ।

(४२५) देशं स्वमपि मुञ्चन्ति मानसलाने महाशयाः । दिवावसाने व्रजति द्वीपान्तरमहर्मणिः ॥

धारायां गतः । पुस्तकग्रहणकार्पणपूर्वं श्रीभोजात्कियद् द्रव्यमानेयमित्युक्ता भार्या गतोपलक्षिता नृपेण विपादः । पुस्तकाद्यपत्रे काव्यम्—

(४२६) कुमुदवनमपश्चि श्रीमदम्भोजखण्डं त्यजति मुदमुलूकः प्रीतिमांश्चक्रवाकः ।

उदयमहिमरश्मिर्याति शीतांशुरस्तं हतविधिललितानां ही विचित्रो विपाकः ॥

अस्यैव काव्यस्य सर्वोर्वीमूल्यम् । परं लक्षं १, सा मार्गे याचकैः० । नाक्षराणि०—प्रस्मृतः किमथवा० । गृहागता पत्या प्रशंसिता । अन्यदा भिक्षा०—अर्था न सन्ति न च मुं० ॥

(४२७) दारिद्र्यानलसन्तापः शान्तः सन्तोषवारिणा । दीनाशाभङ्गजन्मा तु केनायमुपशाम्यति ॥

व्रजत व्रजत प्राणाः० ॥ ततो मृतः । नृपेण तज्जातेर्भिल्लमाल इति ॥ पण्डितमाघप्रबन्धः ॥

§ ३१३) डाहलदेशे देमतराज्ञी महायोगिनी गणकवचसोत्तम्भितगर्भा १६ यामान् यावत् श्रीकर्णजन्म । अष्टमयामे सापि मृता । मुखे हारावाप्तिर्नयन० ॥ श्रीकर्णप्रबन्धः ॥

§ ३१४) श्रीसिद्धराजोपरोधेन श्रीहेमव्याकरणं १ वर्षेण सम्पूर्णम् ।

(४२८) भ्रातः पाणिनि ! संवृणु प्रलपितं कातन्नकन्था वृथा

मा कर्षीः कटु शाकटायनवचः क्षुद्रेण चान्द्रेण किम् ।

कः कण्ठाभरणादिभिर्वठरयत्यात्मानमन्यैरपि

श्रूयन्ते यदि तावदर्थमधुराः श्रीसिद्धहेमोक्तयः ॥

§ ३१५) मालवान्महास्थाने श्रीसिद्धराजा जैनप्रा० ध्वजं प्रेक्ष्य कुपितः । विप्राः—देव अयं ध्वजारोपः पुरापि । यतो नगरपुराणे—

(४२९) पञ्चाशदादौ किल मूलभूमेर्दशोर्द्ध्वभूमेरपि विस्तरोऽस्य ।

उच्चैस्त्वमष्टैव तु योजनानि मानं वदन्तीति जिनेश्वराद्रेः ॥

ततो जैनप्रा० ध्वजाः ।

§ ३१६) डाहलदेशीयनृपसमस्यागता । 'आयुक्तः प्राणदो लोके ।' पूरिता श्रीप्रभुभिः ।

§ ३१७) जाम्बवान्वयित्रीसज्जनदण्डेशेनोद्ग्राहितवर्षत्रयसुराष्ट्राद्रच्येण काष्ठप्रामादमपनीय श्रीनेमिप्रासादोद्धारः । चतुर्थवर्षे आनायिते सज्जने नृपेण द्रव्ये मार्ग्यमाणे तत्रत्यागनव्यवहारिभिर्दीयमाने । द्रव्यं पुण्यं वावधारयतु स्वामीत्युक्ते सज्जने राजा पुण्यमग्राहीद् । ततः पुनरप्यधिकारः । तीर्थद्वये योजन १२ ध्वजा दत्ता ।

१ टिप्पण्याम्—अर्था न सन्ति न च मुञ्चति मां दुराशा त्यागात् सद्बुद्धिर्न दुर्लभः करो मे ।

याज्ञा च लाघववरी स्वयमेव च पापं प्राणाः स्वयं मन्त्रं किं परिदेविनेन ॥

धुल्लाम पयिक्ते मदीयभवनं पृच्छन् वृत्तोऽप्यागतमन्त्रं नेहिनि किञ्चिदन्ति ददयं मुद्रे धुल्लामिनि ।

वाचास्त्रीत्यभिधाय नास्ति च पुनः प्रोक्तं विनैवाक्षरं स्तुल्यभूतविलोचनेन गतद्वाराभ्यां विन्दुभिः ॥

श्रीमालेषु धनदत्तु सत्तु धुधादिनो पुरदत्ते निहन्ता० ।

२ टिप्पणी—दण्ड-मुष्ट-दम्भनानि सोमेधरे इष्टा मिदेवस्य निरिन्तरे हरं ।

(४३०) नृपव्यापारपापेभ्यः स्वीकृतं सुकृतं न यैः ।
तान् धूलिधावकेभ्योऽपि मन्ये मूढतमान्नरान् ॥
॥ इति श्रीरैवतकोद्वारप्रबन्धः ॥

§ ३१८) अन्यदा श्रीसिद्धराजः श्रीसोमेश्वरयात्रां कृत्वा चलन् रैवतं गन्तुमिच्छुर्विप्रैर्मात्सर्याद्विज्ञाकारमिति निषिद्धः श्रीशुक्लये आकृष्टकृपाणिकैर्विप्रैर्निषिद्धो रात्रौ कार्पटिकवेपेणासुरोह । सरोमाञ्चं देववन्दनम् । द्वादश-
5 ग्रामोद्वाहितं दत्तम् ।

§ ३१९) श्रीपत्तने आभडवणिग् कांस्यकारगृहे धर्घरादिना ५ विशेषकैराजीविकः । श्रीहेम० पार्श्वे २ प्रति-
क्रामन् अधीतरत्नप० परिग्रहं प्रमाणीकुर्वन् प्रभुभिः साष्ट० द्रमा ३ [लक्षाः—टि०] मोकला मोचिताः ।
अन्यदा क्वापि ग्रामेऽजात्रजं चरन्तं प्रेक्ष्य कण्ठे पापाणं मूल्याने लात्वा मणिकारपाश्चाद्भुत्तेजितं श्रीसिद्धराजमुकु-
टावसरे लक्षद्रव्येण दत्तम् । तेन द्रव्येणागतमाञ्जिष्ठाठामानि क्रीत्वा तद्विक्रयावसरे सांयात्रिकैर्जलचौरभयात्तद-
10 न्तर्निहिता हंसकाम्यः । ततः श्रीसिद्धराजमान्यो जैनग्रासादादि ॥ वसा० आमडस्य प्रबन्धः ॥

§ ३२०) अन्यदा श्रीसिद्धराजेन धर्मतत्त्वादिपृष्ठेषु सर्वदर्शनिषु निजस्तुतिपरनिन्दकेषु आकारितश्रीहेमध्वरिः
१४ विद्यारहस्यं विमृश्य पौराणिककथा—

पुरा कश्चिद् व्यवहारी पूर्वोढां पत्नीं हित्वा सद्बहिणीकृतसर्वस्यः पूर्वया वशीकरणायाभ्यर्थितगौडदेशीयेनोक्तम्—
रश्मिवद्वां गामिव तव पतिं करोमीत्युक्त्वाऽचिन्त्योपधं दत्त्वाऽऽहारान्तर्देयम् । तथाकृते पतिगौः । तत्प्रतीकारम-
15 जानन्ती विश्वविश्वाक्रोशान् स० । निजं निन्दन्ती एकदा मध्यन्दिने तापाक्रान्तापि शाङ्खलभूमिषु तं चारयन्ती
कस्यापि तरोस्तले विश्रान्ता विलपन्ती खे वाणीम० । तत्रागतो विमानारूढो भयो भवान्या तद्दुःखकारणं पृष्टो
यथावस्थितं निवेद्य च तस्मै तरोश्छायायां पुंस्त्वहेतुमोपधं तन्निबन्धादादिष्य ति० । सा तदनु तच्छायां रेखा-
द्वितां कृत्वा तन्मध्यवर्तिन औपधादुरान् लात्वा मुखे क्षि० । तेनाप्यज्ञार्तापधेन स गौर्नरः । यथा तदज्ञातमेप-
जादुरः समीहितकार्यसिद्धिं चकार, तथा कलियुगे मोहान् तिरोहितं पात्रपरिज्ञानम् । ततः सर्वदर्शनाराधनेन
20 तदपि मोक्षदं भवतीति निर्णयः ।

तथा, द्वैपायन-युधिष्ठिरमीमंसादे पात्रपरीक्षायाम्—

(४३१) मूर्ध्वस्तपस्वी राजेन्द्र ! विद्वांश्च वृषलीपतिः ।
उभौ नौ द्वारि तिष्ठेते कस्य दानं प्रदीयते ॥

युधिष्ठिरः— (४३२) सुन्वासेव्यं तपो भीम ! विद्या कष्टदुरासदा ।
विद्वांसं पृजयिष्यामि शरीरैः किं प्रयोजनम् ॥

भीमः— (४३३) श्वानचर्मस्थिता गङ्गा क्षीरं मद्यवटस्थितम् ।
अपात्रे पतिना विद्या किं करोति युधिष्ठिर ॥

१ विमृश्यम्—पत्नी प्रसूता दुग्धं न प्राप्नोति वाउकः सोदृति तद्वैयमत्रां गृहीतुमामो गत्रः । नीलं जटं धूनेव.....शानं गम्य ।
नृपस्य सा मटेकरा वन्मन्त्रवत् ।

२ विमृश्यां—विमृश्यां जानतेन पूर्वं निर्धनेन १ लक्षाः परिग्रहपरिमाणे सुकृत्या कृत्याः । पुनर्धने ज्ञाने वपोधनार्ता १ पुनर्धने प्रति-
दिने मनुकान्तेऽवनेन । सदा मन्त्रार्थिकवामन्यम् । प्रतिवर्षे सर्वदर्शनार्ताः । पञ्चमप्रवृत्तिप्रायाद प्रतिमा-पुण्यदादि पुनर्धन्या यात्राभिर्धार्ति-
दन्तैर्निवृत्तानि कृतानि । ८४ वर्षांयु मान्ते धर्मव्यवहृद्व्यायां १८ लक्षदर्शने गेटः । पुनः मुनिः २ लक्षे मन्त्रेण्यं दद्यात् अष्टदर्शी च
मन्त्रैश्च कौटिल्यैः पूर्णकृता । पुनः सुदन्तादना पञ्चाशन्वत् ।

द्वैपायनः— (४३४) न विद्यया केवलया तपसा वापि पात्रता ।
यत्र वृत्तमिमे चोभे तद्धि पात्रं प्रचक्षते ॥

एवं गुणोपेतपात्रभक्त्या मुक्तिः । इति प्रभुनिवेदिते श्रीसिद्धराजः सर्वधर्मान् आ० ॥ सर्वदर्शनमान्यताप्रबन्धः ॥

§ ३२१) मांगूः क्षत्रियः पाराच्यौ भूम्याम् । भोजने घृतकुतपः । दाढायां सोहल १, अपाटवे पथ्ये यवागूः ५ माना । अर्द्धाहारे कं वैद्येनोक्ते पुनः ५ माना । निपिद्धः । नृपेण निरा० । समयोचितम् । स्नानावसरे गजः ५ श्वानेन । तद्वलेन पीडितो मृतः ॥ मांगूप्रबन्धः ॥

§ ३२२) ओतुना खद्वशुकसाकमृतश्रीजयकेशिराजानं श्रुत्वा निजतातपुण्याय श्रीमयणल्लदेवी श्रीसोमे० । त्रिवेदिनं विप्रं जलन्यासावसरे ग्राह—यदि भवत्रयपातकं लासि, तदा ददामि नान्यथेति । गजादि तस्यै । सोऽपि ददानस्तयोक्तः ग्राह—त्वं पूर्वार्जितपुण्येनेदृशी जाता । दानादिना भवेन भवः श्रेयस्कुरः । भवत्या भवत्रयपातकं मे पापघटं लात्वाधमः कश्चिद्विप्रः स्वं तदापकं च भवाम्भोधौ पातयति । मया तु वित्तमेतदादाय पुनर्दत्ता १० लब्धादष्टगुणं पुण्यमिति ॥ पापघटप्रबन्धः ॥

§ ३२३) श्रीसिद्धे निशि सुप्ते वण्ठौ पराक्रम-कर्मणि प्रा० ।
(४३५) यदिह क्रियते कर्म तत्परत्रोपभुज्यते । मूलसिक्तेषु वृक्षेषु फलं शाखास्तु जायते ॥
नृपेण तदाकर्ण्य कर्मवि० । अपरदिने स्वप्रशंसकस्य लेखः । अस्यै वण्ठाय शताश्वसामन्तता देयेति । सान्तु-
पार्श्वे निश्रेण्या अङ्गभङ्गे मञ्चकेन गृहे, अपरो लेखं लात्वा गतः । प्रातःसामन्तता इति श्रुत्वा राजा कर्मैव व० । १५ यतः—नैवाकृति० ॥

(४३६) यथा धेनुसहस्रेषु वत्सो विन्दति मातरम् । तथा पूर्वकृतं कर्म कर्तारमनु धावति ॥

(४३७) नमस्यामो देवान्ननु हतविधेस्तेऽपि वशगाः
विधिर्विन्ध्यः सोऽयं ननु विहितकर्मैकफलदः ।
फलं कर्मायत्तं तत्किममरैः किं च विधिना
नमः सत्कर्मभ्यो विधिरपि न येभ्यः प्रभवति ॥

॥ कर्मप्राधान्यप्रबन्धः ॥

§ ३२४) जातस्मृतिः श्रीमयणल्लदेवी श्रीसोमेशयात्रायां द्वाहुलोडपुरद्वासप्ततिलक्षपाटितपट्टा सपादकोटिमूल्यां हेमपूजां तुलापुरुषादिना सर्वान् ग्री० ।

(४३८) सङ्ग्रहैकपरः प्राप समुद्रोऽपि रसातलम् । दाता तु जलदः पठ्य भुवनोपरि गर्जति ॥ २५

रात्रावगतेशेनागताऽत्र कार्पटिका पुण्यं याच्यमित्युक्ता दर्पान्धा निजनरानायिता मर्ता याच्यमानाप्यददाना कियद् व्ययितमित्युक्ताह—अहं भिक्षावृत्त्या शतयोजनानि.....दीकृत्याग्रागता कल्पे कृतोपरागा पागणकदिने कस्माद् अपि खलं प्राप्य तत्खण्डेनेशं सम्पूज्य तदंशमतिथये दत्त्वा पारितम् । न्वं पुण्यवती यस्या एतंविधं कुडुम्बदानादि । ममाल्पपुण्ये कथं लोभः । यदि न कुप्यमि तदा बुवे । ममाधिकं पुण्यम् । यतः—

† टिप्पण्यां—एकोऽपि द्वात्रिंशत् पञ्चाशती द्वास्माणा दास्यते । नरकीदुस्मन्नि दत्तदेव । पञ्चान्नाट् पुत्रा हस्ये ललित्या गण्ड्या । इत्यादि विष्टवं दृष्ट्वा मयणल्लदेवी० ।

(४३९) सम्पत्तौ नियमः शक्तौ सहनं यौवने व्रतम् । दारिद्र्ये दानमित्यल्पमपि लाभाय कथ्यते ॥
दानं दरिद्रस्य० ॥ निगर्वा जाता ॥ श्रीमयणल्लदेवीयात्राप्रवन्धः ॥

§ ३२५) श्रीसिद्धराजः सागरकण्ठवर्ती । चारणौ—

(४४०) को जाणइ नरनाह चित्तु तुहालउं चक्कवइ । लहु लंकह लेवाह मग्गु निहालइ करणउत्तु ॥
5 (४४१) धाई धोया पाय जेसल ! जलनिहि ताहिला । पइं लइया सविराय इक्कु विभिपणु मिलिह मुहु ॥

§ ३२६) छलान्वेषिणं मालवाधीशमागतं याचितेशयात्रापुण्यं तदानेन सान्तुः पराञ्जुसीचकार । आगत-
भृषकोपे तत्पुण्यं मया तव दत्तमिति बोधितः ।

(४४२) यस्योर्वीतिलकस्य निर्मलयशःसन्दोहसन्दोहितां
सामग्रीमवलोक्य लोलनयनः कैलासशैले वसन् ।

10 कास्यीनि क वृषः क निर्जरनदी केन्दुः क भोगिप्रभुः
पप्रच्छेति शिवां समाधिविगमे देवः शिवः साञ्जुतम् ॥

(४४३) मद्रैर्निद्रादरिद्रैः कुम्भिरुभयैः सोपलिङ्गैः कलिङ्गै-
रङ्गैरुत्पृष्टरङ्गैरवगणितधनुर्दण्डतूणैश्च दूणैः ।

15 मुह्यैः शौण्डीर्धजिह्वैरनुसुनविभवारण्यवादैर्विराटै-
र्लोटैः स्त्रियल्ललाटैरजनि गजघटाभोगरुद्रेऽस्य युद्धे ॥

(४४४) मुद्गानुद्गतमुद्गरानुगदाधानोद्धतान् व्यन्तरान्
चेनालानतुलानलाभविकटान् ओटिङ्गचेटानपि ।

जित्वा सत्वरमाजिनः पितृवने नक्तंचराधीश्वरं
वद्धा वर्धरमुर्वरापतिरसौ चक्रे चिरात्किङ्करम् ॥

(G.) सज्जकसङ्ग्रहस्यान्ते पातसाहिनामावलिः ।

- (१) सं० १२६३ वर्षे पातसाहि साहवदीनेन गज्जणपुरात्समागत्य पृथ्वीराजं लाहउरमून्धउरयोरन्तराले निहत्य दिह्यी गृहीता । वर्ष ३ राज्यं कृतम् ।
- (२) ततः सं० १२६६ वर्षे मार्गमासे सुरत्राणसमसदीनो दाउदपुरात् दिह्यां समागतः । वर्ष २६ राज्यं कृतम् ।
- (३) ततः संवत् १२९२ वर्षे श्रावणशुदि २ द्वितीयायां कटकादागत्य कूटं कृत्वा पूर्वसुरत्राणं हत्वा पातसाहि 5 पेरोजः समजनि । मास ६ राज्यं कृतम् । पश्चादाखेटके गतो यमुनातटे कयलोपरीग्रामे मारितः ।
- (४) ततस्तत्पुत्री दउलती । दिनपञ्चकं यावद्राज्यं कृतम् । पश्चात्सा मुख्यैर्लम्पटत्वेन मलिका नाम्नी व्यापादिता ।
- (५) ततः परं वर्ष ३ मास ६ शून्यं जातम् । तदा मलिककूवडीपुत्र मोजदीन मलिको दिह्यां समभूत् । सं० १२९६ वर्षे राज्यं वर्षद्वयं यावत्कृतम् । स नानामलिकभेदेन मृतः ।
- (६) ततः पातसाहि पेरोजपुत्रः अलावदीनो नानामलिकेन राज्ये स्थापितः । वर्ष ३ राज्यं कृतम् । 10
- (७) ततः सं० १३०१ वर्षे आसाढमासे पूर्वस्यां दिशि बहडाइचनगरान्मलिक समसदीनः समागतः । तेन दिह्यां वर्ष २१ राज्यं कृतम् ।
- (८) ततः सं० १३२२ वर्षे फाल्गुनमासे त्रयोदश्यां शुक्रवारे नसरदीनसाहिना राज्यं कृतम् । वर्ष एकं यावत् ।
- (९) ततः सं० १३२३ वर्षे चैत्रवदि २ द्वितीयायां ग्यासदीनो राजा जातः । वर्ष २० राज्यं कृतम् ।
- (१०) सं० १३४३ वर्षे चैत्रमासे कोकामलिकभेदेन मोजदीन पातसाहिर्जातः । वर्ष ३ मास ३ राज्यं जातम् । 15
- (११) सं० १३४६ वर्षे फाल्गुनशुदि ६ पष्ठ्यां खलचीवंशीय मलिकजलालदीनेन राज्यं कृतम् । वर्ष ६ मास ९ । स यमुनातीरे पंभराग्रामसमीपे मलिक अलावदीनेन मारितः ।
- (१२) ततः जलालदीनपुत्रो रुक्मदीनो राज्यधरो बभूव । मास ३ राज्यं कृतम् ।
- (१३) सं० १३५२ वर्षे सुरत्राणः अलावदीनो जातः । वर्ष [२१] राज्यं कृतम् ।
- (१४) सं० १३७३ वर्षे माघशुदि ११ दिने पातसाहि अलावदीनपुत्रः सहावदीनः पातसाहिर्जातः । मास २॥० 20 राज्यं चकार ।
- (१५) ततः सं० १३७३ वैशाखशुदि ३ दिने सुरत्राण अलावदीनपुत्रः कदुवदीनः पातसाहिर्जातः । वर्ष ५ राज्यं कृतम् ।
- (१६) ततः सं० १३७८ वर्षे ज्येष्ठशुदि २ दिने कदुवदीन [पुत्रः] पोसरुपानु पातसाहि नसरदीनो राज्यधरः । मास ४ राज्यं कृतम् । 25
- (१७) सं० १३७८ वर्षे भाद्रपद शुदि २ द्वितीयायां देपालपुरस्थानात् तुगलकगा.....तो दिह्यां नसरदीनं हत्वा ग्यासदीन पातसाहिर्जातः । वर्ष ४ राज्यं कृतम् । लपणावती नगरात्समागतः सुरत्राणः पुत्रेण महमूदेन तुगलावाद.....मध्ये कूटयन्त्रप्रयोगेण मारितः ।
- (१८) ततः सं० १३८० वर्षे आपाढशुदि २ द्वितीयायां महमूदपातसाहिर्जातः । वर्ष २७ राज्यं कृतम् । चालराजा जात..... । 30
- (१९) ततः संवत् १४०७ वर्षे श्रीपातसाहि पेरोजनामाजनि ।

(P.) सञ्ज्ञकसङ्ग्रहस्य अन्तिमोल्लेखः ।

सिरिवत्थुपालनंदणमंतीसरजयतसिंहभणत्थं ।

नागिंदगच्छमंडणउदयप्पहसूरिसीसेणं ॥

जिणभदेण य विक्कमकालाउ नवइ अहियवारसए ।

नाणा कहाणपहाणा एस पवंधावली रईआ ॥

5

१४२९ श्रीजिराप० श्रीसावदेवसू० स्वं चरित्रं न वेडितं पश्चात् ढिल्यां ग० स्वमुपार्ज्य पश्चात् संवत् १४३०
भाद्र० मासे श्रीगिरनारे समभाव० त्वा परलो० जगाम ।

संवत् १५२८ वर्षे मार्गसिर १४ सोमे श्रीकोरण्टगच्छे श्रीसावदेवसूरीणां शिष्येण मुनिगुणवर्द्धनेन लिपीकृतः ।
मु० उदयरजयोग्यम् । श्रीः ।

पुरातनप्रबन्धसङ्ग्रहस्य

अकाराद्यनुक्रमेण पद्यानुक्रमणिका

पुरातनप्रबन्धमङ्ग्रहे

पद्यानुक्रमणिका ।

पद्यान्	पृष्ठाङ्क	पद्यान्	पृष्ठाङ्क
अंधयमुवाण कालो	३५२	अग्निजगारगंगारे	२०५
अंवं तंवच्छीए	२८३	"	२५३
अंवं [ड] हुंतु वाणीउ	११९	अहं गारामि ताराग्यान्	२५१
अंवा तुप्यति न मया	३७१	अहलो पत्तारिओ	२०
अकार्पादनृणामुर्वाम्	१	अहिगालक्षणो भर्मः	३७२
अगहु म गहि दाहिमओ	२७६	अहो लोभस्य गाग्राज्यन्	३८२
अजाते चित्रलिखिते	२८१	आ कण्ठगोपपरिपोप०	७७
अस्यि कहंत किंपि न दीसइ	६२	आकरः सर्वयान्नाणाम्	२००
अत्रास्ति स्वस्ति शस्तः	१५७	आचार्या बद्बोऽपि सन्ति	११६
अथैकदा तं निशि दण्डनायकम्	१४१	आतृककारणमकारण०	३०८
अद्धां अद्धां नयणलां	३७	आत्मा नास्ति पुनर्भवोऽस्ति	३१९
अधिकारात् त्रिमिर्मासैः	४१३	आदौ मयैवायमदीपि नूनम्	३८९
अधीता न कला काचित्	२०६	आपदर्थं धनं रक्षेत्	३३६
अन्नं प्राणा बलं चान्नम्	३२९	आपद्रुतान् हससि किम्	३२
अन्नदानैः पयःपानैः	१८५	आयाताः कति नैव यान्ति	२४०
अन्वयेन विनयेन विद्यया	२४६	आयान्ति यान्ति च परे	१९८
अपमानात् तपोवृद्धिः	३६०	आयुर्यौवनवित्तेषु	२०७
अपलपति रहसि	३२६	आशाराज इहाजनिष्ट	१५३
अमुष्मै चौराय	३४५	आसन्ने रणरंभे	२२
अम्ह एतलइ संतोस	११२	आस्तां सुधा किमधुना	७३
अयमवसरः [सरस्ते]	३३९	आस्यं कस्य न वीक्षितम्	१७२
अयसामिओगमणदूमिअस्स	२८७	इच्छु वाणु पहुवीसु जु	२७५
अयि खलु विपमः	३६९	इको वि नमुक्कारो	३००
अर्था न सन्ति	४८	इच्छउ इअरमणोरहाण	२८
अशाकभोजी घृतमत्ति	२९७	इतोऽब्धिः परितो मृत्युः	२१५
अष्टौ महाङ्गाश्च चतुःशतानि	२२५	इदं ज्योतिर्जालम्	२५४
अष्टौ हाटकक्रोटयः	३४७	इदमन्तरमुपकृतये	३३७
असकन्मूर्खमप्यन्यम्	१५१	इयं कटिमत्तगजेन्द्रगामिनी	३५

	पञ्चमः	पञ्चमः	पञ्चमः	पञ्चमः
३० नमो नमो नमो	८९	२९	किं कृतेन यत्र त्वं	१२० ४०
उच्यते नमि. गताम्	२१२	७०	किं नन्दी किं मुरारिः	३८५ १२२
उज्ज्वलमणिरे	३०१	९९	किं वर्णयते कुचद्वन्द्वम्	६० २२
उज्ज्वलमणिरे	७	९	किमस्तु वन्तुपालस्य	२४३ ७३
उज्ज्वलमणिरे	३४	१४	किमिह कलिनरेन्द्रम्	१६८ ५९
उज्ज्वलमणिरे	३७३	१२१	किमिह कलिनरेन्द्रम्	१६८ ५९
उज्ज्वलमणिरे	१९४	६४	किमिह कलिनरेन्द्रम्	१६८ ५९
उज्ज्वलमणिरे	५२	१८	किमिह कलिनरेन्द्रम्	१६८ ५९
उज्ज्वलमणिरे	३२३	११०	किमिह कलिनरेन्द्रम्	१६८ ५९
उज्ज्वलमणिरे	२७१	८५	किमिह कलिनरेन्द्रम्	१६८ ५९
उज्ज्वलमणिरे	२७७	८८	किमिह कलिनरेन्द्रम्	१६८ ५९
उज्ज्वलमणिरे	२८०	९०	किमिह कलिनरेन्द्रम्	१६८ ५९
उज्ज्वलमणिरे	३३३	११६	किमिह कलिनरेन्द्रम्	१६८ ५९
उज्ज्वलमणिरे	१९६	६४	किमिह कलिनरेन्द्रम्	१६८ ५९
उज्ज्वलमणिरे	२१३, २५०	७०, ७४	किमिह कलिनरेन्द्रम्	१६८ ५९
उज्ज्वलमणिरे	८८	२९	किमिह कलिनरेन्द्रम्	१६८ ५९
उज्ज्वलमणिरे	२००	६८	किमिह कलिनरेन्द्रम्	१६८ ५९
उज्ज्वलमणिरे	१६०	५८	किमिह कलिनरेन्द्रम्	१६८ ५९
उज्ज्वलमणिरे	११४	३५	किमिह कलिनरेन्द्रम्	१६८ ५९
उज्ज्वलमणिरे	१२९	५०	किमिह कलिनरेन्द्रम्	१६८ ५९
उज्ज्वलमणिरे	१३३	५१	किमिह कलिनरेन्द्रम्	१६८ ५९
उज्ज्वलमणिरे	१८३	६२	किमिह कलिनरेन्द्रम्	१६८ ५९
उज्ज्वलमणिरे	७५, ४०९	२७, १२७	किमिह कलिनरेन्द्रम्	१६८ ५९
उज्ज्वलमणिरे	३४०	११७	किमिह कलिनरेन्द्रम्	१६८ ५९
उज्ज्वलमणिरे	२३३	७२	किमिह कलिनरेन्द्रम्	१६८ ५९
उज्ज्वलमणिरे	२१०	६९	किमिह कलिनरेन्द्रम्	१६८ ५९
उज्ज्वलमणिरे	३८४	१२२	किमिह कलिनरेन्द्रम्	१६८ ५९
उज्ज्वलमणिरे	१७	१२	किमिह कलिनरेन्द्रम्	१६८ ५९
उज्ज्वलमणिरे	२६८	८३	किमिह कलिनरेन्द्रम्	१६८ ५९
उज्ज्वलमणिरे	१७०	५९	किमिह कलिनरेन्द्रम्	१६८ ५९
उज्ज्वलमणिरे	६१	२२	किमिह कलिनरेन्द्रम्	१६८ ५९
उज्ज्वलमणिरे	१०८	३५	किमिह कलिनरेन्द्रम्	१६८ ५९
उज्ज्वलमणिरे	३६३	११९	किमिह कलिनरेन्द्रम्	१६८ ५९
उज्ज्वलमणिरे	२२१	७१	किमिह कलिनरेन्द्रम्	१६८ ५९

	पद्याङ्क	पृष्ठाङ्क		पद्याङ्क	पृष्ठाङ्क
चिन्तामणिं न गणयामि	१९७	६४	तेजःपालोऽनुग्रास्ति	१५४	५७
चौलुक्यः परमार्हतः	२०८	६९	तेहि वि न किं पि	५	५
च्यारि जोड नीसाण हय	९४	३०	त्रिंशद्विमिश्रा त्रिशती चराणाम्	२२४	७१
च्यारि पाय विचि	८	१०	त्रिण्हि लक्ष तुपार	२७८	८८
जइतचंदु चक्कवइ	२७९	८८	त्वं जानीहि मयास्ति	२३६	७२
जईय रावणु जाइयउ	३५०	११८	दंसेमि तं पि ससिणं	१२१	४१
जयन्ति पादलिप्तस्य	२८२	९२	दन्तानां मलमण्डली	८६	२९
जह जह पएसिणिं	२८४	९२	दरिद्रान् सृजतो धातुः	२७२	८५
जह सरसे तह सुक्केवि	१२	११	दहनेन विनाशितं पुरा	१९०	६३
जाकुड्यमात्यसज्जन०	१०१	३४	दानपात्रमधमर्णम्	४२३	१३०
जिने वसति चेतसि	३९४	१२४	दामोदरकराघातविह्वली०	४५	१६
जिम केतू हरि आजु	१२८	५०	दारिद्र्यानलसंतापः	४२७	१३१
जीतउं छहि जणेहि	२०३	६९	दिगम्बरशिरोमणे !	७८	२८
जीर्णे भोजनमात्रेयः	२८९	९४	दिग्वासाश्चन्द्रमौलिः	२३२	७२
जीवादिशेति पुनरुक्तम्	१४६	५५	दीपः स्फूर्जति सज्जकज्जल०	२३९	७२
जेसल मोडि म वाह	१०७	३५	दीहरफणिंदनाले	२८८	९४
जो जेण सुद्धधम्मंमि	४०७	१२७	दुःपमाजलधौ येन	६९	२६
झोली तुट्टवी किं न मूउ	२९	१४	दुर्योधनः स्वकुलनाशकरो	३१०	१०४
झोली तुटी किं न मूयउ	४१८	१२९	[दूसा] ...जग्र (?) वीर	१२७	५०
झोली झगरवालणि वलिणि	३०२	९९	देव ! दीपोत्सवे रम्ये	५४	१९
ण्हाणं कुंकुमकद्मेहि	१७१	५९	देव ! द्विजप्रसादेन	२६७	८२
त एव जाता जगतीह	३९५	१२५	देव ! स्वर्नाथ ! कष्टं	२५६	७७
तत्कृतं यत्र केनापि	३४६	११८	देवाचार्यवलात् युक्तः	८३	२८
तत्र चित्रचरितः	६८	२६	देशं स्वमपि मुञ्चन्ति	४२५	१३१
तन्वन्ति डंवरभैरः	२६१	८०	दोमुहय निरक्खर	३७०	१२०
तव प्रतापज्वलनाज्जगाल	३४९	११८	धनधान्यादिदातारः	३९२	१२४
त्ताण पुरओ य मरीहं	११	११	धर्मलाम इति प्रोक्ते	३३५	११७
ता कि करोमि माए	१९	१२	धांगा दोसु न वइजला	१२६	४८
तावच्चिअ गलगज्जि	७१	२६	धाई घोया पाय जेसल	४४१	१३४
तावद् अमन्ति संसारे	३९३	१२४	धिगू रोहणगिरिम्	३, ३३०	१, ११६
तावन्नीतिर्विनीतत्वं	३८३	१२२	ध्यानन्याजमुपेत्य	३१८	१०६
तिक्खा तुरिअ न माणिआ	५३	१८	न कृतं सुकृतं किञ्चित्	२०२	६८
तुह मंडिए घणेहिं	६३	२३	नगरे वससि हे वाले	२६६	८२
तेज.पाल ! कृपाडुघुर्यः	१८२	६२	नम्रैर्निरुद्धा तरुणीजनस्य	८१	२८

	पद्याङ्क	पद्याङ्क		पद्याङ्क	पद्याङ्क
नमो यत्प्रतिभायमान्	६६	२५	नैत्रैर्निरीक्ष्य विषकण्टक०	३१४	१०४
न नमो गयवाहिन्यः	५९	१९	पद्मं गरुडा गिरनार	१०४	३४
न पश्यति दिवा घृकः	४१२	१२८	पक्षपातं परित्यज्य	३०८	१०४
न भिक्षा दुर्भिक्षे	४६	१७	पक्षपातो न मे वीरे	३०९	१०४
नमस्यामो देवान्	४३७	१३३	पङ्के पङ्कजमुज्जितम्	४०	१५
न मानसे माधति	६४	२४	पञ्चाशत् पञ्चवर्षाणि	३८	१५
नमस्तीर्थकृतस्त्रीर्थे	२९३	९६	”	४१४	१२९
नमोऽस्तु हरिभद्राय	३२०	१०७	पञ्चाशदादौ किल	४२९	१३१
नम्रं गिरः कुरु तुरुष्क	४०२	१२६	पडिवोहिअ महिवलओ	७०	२६
नयणिहि रोमु निवारि	१४९	५६	पणसङ्गरी वासाङ्	२६९	८३
नयनविषय यातश्चापः	८४	२८	पभणइ मुञ्जु मुणालवइ	४१६	१२९
न लाभयामो ललनाम्	९१	२९	पयोदपटलच्छन्ने	३९१	१२३
नवजलभरिआ मगडा	५५	१९	परपथणापवन्नं	३५६	११९
नववाससएहि नवुचरोहि	२९९	९७	परिओससुंदराङ्	१८	१२
न विद्यया केवलया	४३४	१३३	पर्जन्य इव भूतानाम्	३९६	१२५
न विद्या धनलाभाय	३२१	१०८	पल्योपमसहस्रैकम्	१६४	५९
न वीतरागादपरोस्ति	३१५	१०४	पश्चादत्तं परैर्दत्तम्	१९२	६३
नाखानि खानित्तटतो	१०२	३४	”	३२४	१११
नादत्ते भसितम्	१८१	६१	पाणिग्रहे पुलकितम्	३६८	१२०
नाभिपङ्कजमङ्गजन्म०	२४४	७३	पाणिप्रभापिहितकल्पतरु०	१७९, २४९	६१, ७४
नारीणां विदधाति	४११	१२७	पालित्तय कहसु फुडं	२८६	९३
नास्माकं हृदि दर्पसर्प०	७९	२८	पिव खाद च चारुलोचने	५८	१९
नाहं स्वर्गफलोपभोग०	३६५	१२०	पुण्डरीकनिवहैर्विराजितम्	१८९	६३
निअउअरपूरणंमि	४	५	पुत्रादपि प्रियतमैक०	३८८	१२३
निजकरनिकरसमृद्धया	३३८	११७	पुनराप्याय्यते धेनुः	३६१	११९
नियउयरपूरणट्टा	३५५	११९	पुत्रे वाससहस्ते	३८७	१२३
नियउयरपूरणासा	१६३	५९	पुरा नागार्जुनो योगी	२९२	९५
निरीक्ष्य मन्त्रिन् ! द्विज०	२११	७०	पूर्व वीरजिनेश्वरे भगवति	१२४	४२
निर्नामताम्बुधौ मज्जत्	११७	३८	पूर्वपुण्यविभवव्यय०	४२४	१३०
निवपुच्छिण भणिओ	२८५	९३	प्रमाधिनाथैर्मुनिभिः	६७	२६
निव्वूढपोरिसाणं	२१	१२	प्रभासमृद्धिरेवैपा	३९०	१२३
नीचा शरीरसौख्यार्थम्	३२२	११०	प्रमो श्रीमानतुंगस्य	३९	१५
नीवारप्रसवाग्रमुष्टिकवलैः	११५	३६	प्राग्वाटवंशाभरणम्	१४०	५२
नृपव्यापारपापेभ्यः	२६०, ४३०	७८, १३२	प्रीणिताग्रेपविश्रामु	३७९	१२

	पद्याङ्क	पृष्ठाङ्क		पद्याङ्क	पृष्ठाङ्क
सुवर्ण.....श्रीवामण्डने	२५२	७६	समुद्र त्वं श्लाघेमहि	२४१	७३
सूत्रे वृत्तिः कृता दुर्ग०	१९९	६७	सम्पत्तौ नियमः शक्तौ	४३९	१३४
सेजपालकसहस्रचतुष्कं	२२२	७१	सयलजणाणंदयरो	१४	१२
सेतुं गत्वा समुद्रस्य	२६३	८१	सरिसे माणुसजम्मे	१३	११
सोऽयं कुमारदेवी कुक्षि०	१४७	५५	सा नत्थि कला	३३१	११६
सौरभ्यमालगुणमाल०	१८०	६१	सिंहशिशुरपि निपतति	३२७	११२
स्नायूद्धकरड्कुकुट्टनरता	१६२	५८	सीसं कहव न फुट्टं	२९१	९४
स्वस्ति क्षत्रियदेवाय	२७४	८५	सुकृतं न कृतं किञ्चित्	२१९	७०
स्वस्ति श्री भूमिवासात्	२२७	७१	सुखस्य दुःखस्य न कोऽपि	३८०	१२१
स्वस्ति श्रीब्रह्मलोकात्	२२६	७१	सुखासेव्यं तपो मीम	४३२	१३२
स्वस्ति श्रीमति पत्तने	४०१	१२६	सुन्दरसरि अमुराहं	१३२	५०
स्वामिन् समुद्रविजयात्मज०	१७६	६१	हंसैर्लब्धप्रगंसैः	२३१	७२
स्वार्थारंभप्रणतशिरसाम्	३११	१०४	हंहो श्वेतपदाः किमेष	७४, ४०८	२७, १२७
संतः समंतादपि तावकीनम्	१३४	५१	हरिहर ! परिहर गर्वं	२५८	७७
संसारमृगतृष्णासु	४०६	१२७	हा कस्स पुरोहं	७६	२७
सङ्ग्रहैकपरः प्राप	४३८	१३३	हारो वेणीदंडो	१५	१२
सङ्घो वाग्भटदेवेन	१६१	५८	हृणवंशो समुत्पन्ने	२	१
सत्यं धूपं तपो ह्यग्निः	३६६	१२०	हृदि श्रीडोदरे वह्नि०	१८४	६२
सत्त्वैकतानवृत्तीनाम्	३३२	११६	हेम तुहाला कर मरु	४००	१२६
सद्यस्तृप्यति भोक्तारम्	३२५	१११	हेलानिदलियमहेम०	३५१	११८

✽॥ अकाराद्यक्षरानुक्रमेण ॥✽

[illegible]

इन्द्रजाल विद्या	३६	कटर [नगर]	१३५	कान्तिपुर [नगरी]	८८, १०३, १०८
ईश्वरसूरि	४९	कजी [ग्राम]	४६	कान्तिपुर [नगरी]	४५, ६६
उज्जयन्त	४२, ९८	कण्ठेश्वरी [देवी]	४१, ४२	कान्तिपुर	४८
उज्जयिनी	१, २, १२, २३, ३१, ३८, ९७	कण्ठाभरण [न्याकरण]	१३१	कामान्तिनीति	१२५
उज्जित सेल }	९९	कटुवर्दीन [पातगाहि]	१३५	कामल	२४
उज्जिलसिहर }	३४	कन्यारुद्र	१२, ९८	कामला	१२
उत्तरमथुरा	११	कपर्दि [मंत्री]	३७, ४३	कामिनीश्री	८४
उत्तररामचरित्रगान	७८	कपर्दि [यक्ष]	४८, ६४, ६६, ७०, १०१	कालदण्ड	१०९
उदयचन्द्र	१२५	कपर्दिचामिका	१८०	कालिका [देवी]	२२
उदयन	३२, ३४, ४२, ४३, १२३, १२४, १२६	कपर्दियक्षप्रासाद	६४	कालिकाचरण	११, ९२
उदयप्रभ }	६४, ७६०	कपिल	९४, १०४	कालिनीयक	४६
उदयपह }	१३६	कपिलकोट	१३	कालिदास	१०, ७४, ११६
उदयरज	१३६	कपूर्वी	२४	काली देवी	११६
उदयसिंह }	४९, ५०	कमलकेदार [बापी]	२४	काशी	६, १०३
उदयसीह }	१०२	कमलादित्य	१४	काश्मीर	२६
उपदेशमाला [ग्रन्थ]	१०६	कमलादेवी	९८	काम्यद्रव्य }	८३
उपदेशमाला-वृत्ति	१०७	कमलोपरी [ग्राम]	१३५	काम्यद्रा }	१२८
उमा	१०, ११६	करणउग्र (कर्णपुत्र)	३५	काम्यद्रव }	१३
उमापतिधर	९०	करटार	८०	काहलदेव	१०२
उरंगल [पत्तन]	१४, ४४	करम्वकविहार	१२५	किराट	२३
ऊ		कर्णउत्त (व्र)	२३, ३४, ३५, १३४	कीट	१०२
ऊढा }	२६	कर्ण [चालुक्यवंशीय]	९६, १२३	कुङ्कुण	३९
ऊढाक }	२७, १२६	कर्ण [टाहलदेशीय]	२३, १२६, १३१	कुण्ड (गिड) मोक्षप्रासाद	३८, १२३
ऊढावसही	२७	कर्णदेव	३२	कुन्ती	५८
ऊपरमालपर्वत	४४	कर्णवारी	१११	कुवेर	१२२
ऊपरवट [अश्व]	६९	कर्णाट	२७	कुमार (कुमारपाल)	१२३
ऊमादे	१२६	कर्णादेश	१४	कुमारविहार	४७
क		कर्णावती	२७, २८, १२६	कुमारिक (कुमारपाल)	३८, ३९
कूपभदेव	१०१	कर्मासिंह	४९, ५१	कुमारदेव (कुमारपाल)	३४
कूपभप्रासाद	३०	कर्पूरदेवी	८८-९०	कुमारदेवी	३७, ३८, ३९, ४१, ४४-४७, ५२, ५३, ५५, ५८, ६५, १२३
कूपभविम्ब	३०	कस्तुरी	२४	कुमारदेवीसर	६०
ओ		कस्मीर	९७	कुमारपाल	४२
ओजेतिनीदी	११४	कलिङ्ग	१२६, १३४	कुमारसंभव [काव्य]	१०, ११६
ओढरजाति	४४	कल्याणकटक	१०७, १२८	कुमुद [पण्डित]	१३०
क		कांज	२४	कुमुदचन्द्र	२७-३०, १२०
कङ्कवास [मंत्री]	८६, ८७	कांथडिक [तापस]	१२८	कुम्भीपुर	११२
कच्छदेश	११५	काकरग्राम	१२, १२८	कुमरड (कुमारपाल)	४७
कच्छेश्वर	१३	काकू	८२	कुरु	१३४
		कातघ्न [व्याकरण]	१३१	कुरुचन्द्र	६५
		कादिक	६६	कुलचन्द्र	१९, २१
		कानडा [राग]	७९	कुहाडि	१००
		कान्ति }	२३	कृष्ण	९३, ९४, १०८
		कान्ती }	२५, ३८		
		कान्तीपुरी }	२४, ९१, ९५		

विशेषनाम्रां सूचिः ।

१४९

दुर्लभराज	१०२	धवलक	[पुर]	५२, ६९	नागड	४९, ५०, ६७, ६८, ७७, ८०
दुमाज	४९	धवलक	"	५४, ५५, ६१, ६७	नागपुर	२६, ६६, ९९
दुसाञ्च	५०	धवलक	"	२६, २७, ३२, ३३,	नागपुरीय	३१, ७०
देपाक	७३-७५	धवलका	"	६३, ६६, ७५, ९५,	नागर	७०
देपालपुर	१३५			९६ २६	नागराज	३३, ४३
देमतराजी	१३१	धवलजुन		४०	नागलदेवी	७९
देमता	२३	धांगा, धांगाक		४८	नागहन्ति	९२
देवगिरि	५४, ७९	धामदेव		३१	नागाजुन	९१, ९३-९५
देवचन्द्र	८३, १०७, १२३, १२६	धारा [नगरी]		१४, १७, १९, २०,	नागिड	१३६
देवदत्त	१११, ११२			२१, २३, २६, ३५,	नाटसारि [राग]	७९
देवधर	८८			४४, ५१, ५२, ९५,	नानाक [कवि]	७०
देवपत्तन	३८, ४३, ५४, ६१, १००	धाराक		९८, ११९, १३१	नानामलिक	१३५
देवप्रभ [सुरि]	५३	धारागिरि		९८	नामलदेवी	३८
देवल [महं०]	३२	धारागिरिवाटिका		२५	नायक	४४
देवशर्मा	९७	धारिणी [विद्या]		४९	नारायण	१०४
देवशाखा [रानिणी]	७९	धारिणी [श्रेष्ठिनी]		९४	निर्वृणशर्मा	२१
देवसुरि }	२५-३१, १०७, १२७	धारू		१०७	निर्वाणकलिका [ग्रन्थ]	९४
देवाचार्य }	२७, २८, ३१, ४३, ४४	धृतराष्ट्र		४३	निहाणा [ग्राम]	३१
देवाचार्यपौषधारा	२७			११८	नीत [टकर]	५२
देवादित्य	८७, १३०	नगरपुराण		१३१	नीलपट [सप्रदाय]	१९
देवेन्द्रसुरि	४७	नटनारायण		७९	नेमि [नाथ, जिन]	३१, ३४, ४३, ५२,
दोधकपञ्चशती	४९	नड्डल }	[पुर]	१०७		६५, ६९, ८४, ९१,
द्वात्रिंशतिका [ग्रन्थ]	१०	नड्डल }		१०१	नेमिचैत्य	९२, ९७
द्धारभट्ट	४६, ७९	नड्डला (कान्हडदेव)		४५	नेमिप्रासाद	९८
द्धारवनी }	९१	नन्द		८१, ८२	नेमिमन्दिर	१३१
द्धारिका }	१०८	नन्दिबर्धन		५१	नेह(ड)	६३
द्धारपान	११२, १३२, १३३	नन्दिबर्धनपर्वत		८४	नोटा मंड	५३
ध		नन्दी		१३२		
धनदेव	१५	नन्दीश्वरप्रासाद		६३	पचम [राग]	७९
धनदेवी	५४, ९५	नमि		५८	पचाल [देश]	९४
धनपति	९१	नमिबिद्याधरान्वय		९२	पचागर [ग्राम]	१०, १०८
धनपाल	११९, १२०	नयमार [भट्ट]		२८	पया [मरीतर]	२४
धनास्ती [राग]	७९	नरचन्द्र सुरि		६२, ६९	पयाडा	७९
धन्ध	२६	नरदेव		१०२	पयापती	१००
धन्धुष	१२३	नरपति		२९	पयन [धारापुर]	२१, ३३, ३५,
धन्धु परमार	२६	नरवर्मदेव		२०		३८-३९, ३९, ३६, ३८-४०,
धन्याधार [देश]	२६	नरवर्मा		२०		४३-४५, ४५-४७, ४५, ४५,
धरणिग	४८, ५४	नरयाहन		२०		४५, ६२, ६५, ६६, ६८, ७५,
धरणीधर	२६	नरमन्त्र [पत्तन]		१३, १३, १०९		५०, ८७, ८९, ९५, ९७, १०३,
धरपेन्द्र	१६	नर		२८, २९		१०५, १०६
धरसुरि	४३	नगरदीन		५००		१०५, १०६
धर [मन्त्री]	३४	नगरदीनमहारा		१३०		१०५, १०६
		नांदरी		१३०		१०५, १०६

दुर्लभराज	१०२
दुसाज	४९
दुसालुत्र	५०
देपाक	७३-७५
देपालपुर	१३५
देमतरात्री	१३१
देमता	२३
देवगिरि	५४, ७९
देवचन्द्र	८३, १०७, १२३, १२६
देवदत्त	१११, ११२
देवधर	८८
देवपत्तन	३८, ४३, ५४, ६१, १००
देवप्रभ [सूरि]	५३
देवल [महें०]	३२
देवशर्मा	९७
देवशर्मा [रागिणी]	७९
देवसूरि }	२५-३१, १०७, १२७
देवाचार्य }	२७, २८, ३१, ४३, ४४
देवाचार्यपाधारा	२७
देवादित्य	८०, १३०
देवेन्द्रसूरि	४७
दोधकपञ्चगती	४९
द्विप्रप्रतिका [ग्रन्थ]	१०
द्वारभट्ट	४६, ७९
द्वारवती }	९१
द्वारिका }	१०८
द्वैपायन	११२, १३०, १३३

ध

धवलक }	[पुर]	५२, ६९
धवलक }	"	५४, ५५, ६१, ६७
धवलक }	"	२६, २७, ३२, ३३
धवलका }	"	६३, ६६, ७५, ९५
		९६, २६
धवलजुन		४०
धांगा, धांगाक		४८
धामदेव		३१
धारा [नगरी]		१४, १७, १९, २०, २१, २३, २६, ३५, ४४, ५१, ५२, ९५, ९८, ११९, १३१
धाराक		९८
धारागिरि		२५
धारागिरिवाटिका		४९
धारिणी [विद्या]		९४
धारिणी [श्रुतिनी]		१०७
धारू		४३
धृतराष्ट्र		११८
	न	
नगपुगण		१३१
नटनारायण		७९
नट्टुल }		१०७
नट्टुल }	[पुर]	१०१
नट्टुल (कान्तदेव)		४९
नन्द		८१, ८३
नन्दिनन्दन		७१
नन्दिनन्दनन्दन		८८
नन्दी		१०८

नाराड	४९, ५०, ६७, ६८, ७७, ८०
नारापुर	२६, ६६, ९९
नारापुरीय	३१, ७०
नारा	७०
नाराज	३३, ४३
नागलदेवी	७९
नागहस्ति	९२
नागजुन	९१, ९३-९५
नागिद	१३६
नाटमारि [राग]	७९
नानाक [कवि]	७०
नानामलिक	१३५
नामलदेवी	३८
नायक	४४
नारायण	१०४
निर्धुगशर्मा	२१
निर्वाणकलिका [ग्रन्थ]	९४
निनाणा [ग्रन्थ]	३१
नीत [टर]	५२
नीलपट [नपदाय]	१९
नेमि [नार, जिन]	२१, ३४, ४३, ५३, ६५, ६९, ८४, ९१, ९२, ९१
नेमिपुत्र	९८
नेमिपुत्रा	१११
नेमिपुत्रि	६३
नेमि (२)	५५
नेमिपुत्र	५१

विशेषनाम्नां सूचिः ।

१४९

दुर्लभराज	१०२	धवलक	[पुर]	५२, ६९	नागड	४९, ५०, ६७, ६८, ७७, ८०
दुसाज	४९	धवलक	"	५४, ५५, ६१, ६७	नागपुर	२६, ६६, ९९
दुसाञ्ज	५०	धवलक	"	२६, २७, ३२, ३३,	नागपुरीय	३१, ७०
देपाक	७३-७५	धवलका	"	६३, ६६, ७५, ९५,	नागर	७०
देपालपुर	१३५	धवलार्जुन		९६ २६	नागराज	३३, ४३
देमतराज्ञी	१३१	धांगा, धांगाक		४०	नागलदेवी	७९
देमता	२३	धामदेव		३१	नागहस्ति	९२
देवगिरि	५४, ७९	धारा [नगरी]		१४, १७, १९, २०,	नागार्जुन	९१, ९३-९५
देवचन्द्र	८३, १०७, १२३, १२६			२१, २३, २६, ३५,	नागिद	१३६
देवदत्त	१११, ११२	धाराक		४४, ५१, ५२, ९५,	नाटमारि [राग]	७९
देवधर	८८	धारागिरि		९८, ११९, १३१	नानाक [कवि]	७०
देवपत्तन	३८, ४३, ५४, ६१, १००	धारागिरिवाटिका		९८	नानामलिक	१३५
देवप्रभ [सूरि]	५३	धारिणी [विद्या]		२५	नामलदेवी	३८
देवल [महं०]	३२	धारिणी [श्रेष्ठिनी]		४९	नायक	४४
देवशर्मा	९७	धारु		९४	नारायण	१०४
देवशाखा [रागिणी]	७९	धतराष्ट्र		१०७	निवृणशर्मा	२१
देवसूरि	२५-३१, १०७, १२७			४३	निर्वाणकलिका [ग्रन्थ]	९४
देवाचार्य	२७, २८, ३१, ४३, ४४	नगरपुराण		११८	निहाणा [ग्राम]	३१
देवाचार्यपौषधागार	२७	नटनारायण		१३१	नीत [टकर]	५२
देवादित्य	८२, १३०	नड्डल	[पुर]	७९	नीलपट [सप्रदाय]	१९
देवेन्द्रसूरि	४७	नड्डल		१०७	नेमि [नाथ, जिन]	३१, ३४, ४३, ५३,
दोधकपञ्चशती	४९	नड्डल (कान्हडदेव)		१०१		६५, ६९, ८८, ९१,
द्वात्रिंशतिका [ग्रन्थ]	१०	नन्द		४५	नेमिचैत्य	९३, ९७
द्धारभट्ट	४६, ७९	नन्दिवर्धन		८१, ८२	नेमिप्रासाद	९८
द्धारवती	९१	नन्दिवर्द्धनपर्वत		५१	नेमिमन्दिर	१३१
द्धारिका	१०८	नन्दी		८४	नेह(ड)	६३
द्धारपान	११२, १३२, १३३	नन्दीश्वरप्रामाद		१२२	नोडा सईद	७३
ध		नमि		६३	प	३३
धनदेव	१५	नमिबिद्याधरान्वय		५८	पचम [राग]	
धनदेवी	५४, ९५	नयसार [भट्ट]		९२	पचाल [देव]	
धनपति	९१	नरचन्द्र सूरि		२८	पचागर [ग्राम]	
धनपाल	११९, १२०	नरदेव		६२, ६९	पया [गंगार]	
धनासी [राग]	७९	नरपति		१०२	पगडा	
धन्ध	२६	नरवर्मदेव		२१	पगश्री	
धन्धुष	१२३	नरवर्मा		२०	पगन [शक्ति]	
धन्ध परमार	२६	नरवाहन		७९		
धन्याधार [देस]	४८, ५४	नरसमुद्र [पत्तन]		११, ९७, १०९		
धरणिग	२६	नल		२८, ३९		
धरणीधर	१६	नसरदीन		१३०		
धरणेन्द्र	४३	नसरदीनसाही		१३०		
धर्मसूरि	३४	नादवर्मा		१३०		
धल [मंत्री]						

पद्माकर	२६	पुलकेशी	३६	चट्टा	७८
पद्मानन्द [काव्य, ग्रंथ]	७६	पुष्करिणी	२६	चट्टया [चाचरीयाक]	७८
पदधावली	१३६	पुष्कलावतीविजय	६९	चनाम नदी	८९
परकायप्रवेशविद्या	८२	पुष्पाभरण	२४	च(ध ?)नुगाज	५१
परमहंस	१०६	पुष्पचूला	४३	चणभट्टमूरि	९८, ९९
परमर्दी	९०	पूतङ [माधु]	७०	चर्चर [वेताल]	१, १३४
परमार [वंश]	१२, २३, २५, ४३, ४४, १२८	पूर्णचन्द्र	२६	चर्चरक	२३
परिमल	२०	पूपा	७२	चलि [राजा]	८२, ९७, १०२
पल्लपुर	९५	पृथिवीस्थान [पत्तन]	९१	चहडाहच	१३५
पल्लीग्राम	८२	पृथ्वीराज	८६, ८९, १३५	चट्टरूपिणी [विया]	११५
पहुचिराय, पहुचीस (पृथ्वीराज)	८६	पेटलाडद	६७	ग्रहभद्रिय	१५
पाटलिपुत्र } [पत्तन]	९२	पेथू	२५	ग्रहमा	७८, ८७
पाटलिपुर }	८१, ८२	पैथूहर	२५	वाकरी [वेद्या]	१०३
पाणिनि	१३१	पेरोज	१३५	वाण [कवि]	१५, ७४
पाण्डव	१०८	पोतनपुर	१०८	वापड [राजपुत्र]	५१
पातगाहि	८३, ८७, १३५	प्रतापमल्ल	३८, ३९, ४३, १२३	वालचन्द्र	४९
पाताक	८२	प्रतापसिंह	८६, ८७	वालधवला	४१
पादलिस(°सकपुर)	६३, ९१	प्रतिष्ठानपत्तन	११	वालमारत	७८
पादलिस सूरि	९१-९४	प्रतिष्ठानपुर	९४, ११६	वालहंससूरि	७६
पाद्रदेवता	२१	प्रतिमाणा	९२	वावन	२४
पापक्षय [हार]	४०, ४१	प्रथिमराज	८७	वाहडदेव	३२, ३९, ४०, ४६, १२३, १२४, १२६
पागम [श्राद्ध]	३१	प्रद्योतनसूरि	१०७	वाहुक [शल्यहस्त]	२८
पाराचि [भूमि]	१३३	प्रफुल्ल [श्रेष्ठी]	९२	वाहुडदेव	२८
पारूथक } [द्रम्म]	५१	प्रभास [तीर्थ]	६१, ६५, ११२, १२३	वाहुलोडपुर	१३३
पारूथा }	७८	प्रश्नप्रकाश [ग्रन्थ]	९४	वीजलिभा	३५
पार्वती	२१	प्रह्लादनपुर	४३, ६७	बुद्धि [योगिनी]	३६
पार्श्व [नाथ, जिन]	६८, ८३, ९१, ९६, १०७	प्राकृत [भाषा]	६, ९२, ११२	बुद्धिनागरसूरि	९५
पार्श्वचन्द्र	२६	प्राग्वाट [वंश]	२६, ४३, ५२, ५३, ६२, ६८, १०१	बृहद्गच्छ	२६, १०३
पार्श्वतीर्थ	३१	प्राचीमाधव	४४	बृहस्पति	२९, ९२
पार्श्वनाथचैत्य	६०, ९५	प्रियगुमञ्जरी	११६	द्योतिक	४१
पार्श्वनाथप्रतिमा	९१	प्रियमलेक [तीर्थ]	६१	द्योमरिक }	३९
पार्श्वनाथविम्ब	१०	प्रेमलदेवी	३८	द्योमरी }	३२
पार्श्वमूर्ति	७०			द्योहित्य [वंश]	३२
पालित्तय [सूरि]	९५	फ		द्यौद	६८, ८३, ९८, १०५, १०६, १३०
पालीनाणक	६५	फणिपति	५८	ग्रहदेवकुल	२४
पासिल [श्रावक]	३०	फतू	२४		
पाणिणी	३७	फलवर्द्धिका ग्राम	३१	भ	
पिप्पलाचार्य	७५	फल	२४	भक्तामरस्तव	१६
पुंडरीक	६६, ७०	फूलड	१२	भट्टमात्र	१, ५, ७, ११६
पुण्डरीकिणी [नगरी]	६९	व		भट्टयाहु	९१
पुण्यमार	९७	वडली	७९	भट्टेश्वर	७०
पुरन्दर	२९	वकुलादेवी	१२३	भयहरस्तव	१६
		वङ्गालदेश	८८		

विशेषनाम्नां सूचिः ।

भरत [राजा, चक्र]	४२, ५८	मधव		महिषासुर	१५
भव (शिव)	१३२	मङ्गाहडपुर	५८	महिरावण	९५
भवानी (पार्वती)	१३२	मण्डनगणि	२६	महिषपुर	३९
भाऊ	५४	मतोडातीर्थ	९२	महीधर	९६
भाण्डागारिक	१०२	मथुरा	६६	महुआ	९५
भानुमती	८१	मदन	११, ९२	महेश्वर	४३
भारती	१९, ८१-८३	मदनपाल	७७	मागू	२९
भारत, छेक	७८	मदनग्रह	५३, ५४	माइदेव	१३३
— गद्य	७८	मटनायतन	२३-२५	माऊ	२३
— बाल	७८	मद्र [देश]	७	माऊहर	२५, ५४
— (महाभारत)	१११	मधुमती	१३२	मागध	२५
भावड	९९	मधुसूदन	९९-१०१	माघ [कवि]	७१
भिलमाल	१८, १३१	मनोरमा	९२	माघकाव्य	१७, ७४, १०५,
भीम	२१, २३, ५४, ६५, ११८,	मम्माणनगर	११	माणिकड [पछेडड]	१३०, १३१
	१२१, १२३, १३२	मम्माणकर	१०१	माणिक्य	१७
भीमगान्धिक	११४	मम्माणी [खनि]	१०१	माणिक्यसूरि	४०
भीमडाक	२१	मयण	९९	माणिक्यसूरि	२७, २८, ३१,
भीमदेव	५१, ५२, ९५	मयणल(ह)देवी	३६	माधव	५०, ६४, ७६
भीमप्री[य]ग्राम	३३, ३४, ६५		२८, ३५, ३६,	माधवदेव	३२, ३३,
भुण्डपर्वत	९८	मयणमाहार	१३३, १३४	माधवपडित	२४, २५
भुवनपाल	५६	मयूर [कवि]	४६, ७९	मानखे(वे)टपुर	२४, २५
भुवनपालेश्वरप्रासाद	५६	मरहट्टेश	१५, १६	मानतुङ्ग सूरि	९३, ९४
भूणपाल	७४	मरु [भूमि]	११	मानदेव सूरि	१५, १६, १२१
भूण्डपर्वत	९८	मरुदेवी	१२६	मानस [सरोवर]	१०७
भूयराज	१२८	मरुमण्डल	९९	मारव	२४
भृगुकच्छ	२६, ४०, ७५	मरुस्थली	८२	मालदे	५९
भृगुपुर	४०, ५६, ६२, ६५,	मलधार [गच्छ]	३२, ८४	मारु	५२
	६९, ७४	मलयपर्वत	१२७	मारु	३०, ५०
भैरव [राग]	७९	मलिककृष्णी	५१	मारु	४८, ११३
भैरवानन्द [योगी]	६	मलिका	१३५	मारु	१७, २०, २३, २४, ३१,
भोगवती	९४	मलदेव	१३५	मारु	३५, ४४, ६७, १०२, ११९,
भोगावह	३५	मलप्रादि [सूरि]	५४, ६५, ९०	मारु	१२३, १२४, १२८, १३१
भोगीन्द्र	१०	मलिक	८३, ९६, १३०	मारु	११, २१, ९६
भोज [रुप]	१४, १७-२३, ५१, ७१	मलिका	५०	मारु	७९
	७२, ९६, ११७, ११९,	मलिका	१०	मारु	२०
	१२१, १२२, १२९-१३१	मलिका	१०८	मारु	१३
भोजस्वामिप्रासाद	१७	मलिका	९०	मारु	१४
भोपलदे	४३	मलिका	१३०	मारु	१५
भोपला	९१	मलिका	९०	मारु	१६
		मलिका	९०	मारु	१७
भ		मलिका	९०	मारु	१८
भंटीनगरी	७८	मलिका	९०	मारु	१९
भवलाणा	६६, ९५	मलिका	९०	मारु	२०
भगध	१०८	मलिका	९०	मारु	२१

ललितागरी	५३, ६५	वागारमी	१५, २०, ६५	पिण्ड	६९, १०४
लोहितागरी	११४	वादी देवसूरि	३०	वीकम	१०२
लोहितिक }	५०	वामणी	२४	वीकमभो	३
लोहितिक }	६५	वामदेव	७५	वीवरा	१०२
वृ		वामन	९७	वीर [जिन]	३२, ४२, ९४, १०४
वहंजटिया	४८	वामनराली	६२, ६८, ११४	वीरणाग	२६
वहेश्वर	१२६	वामराशि	१२५	वीरप्रतिमा	८३
वचनपत्रमाला	२४	वायउज्जतीय	७८	वीरदेव	३२, १०७
वज्रस्वामी	९९, १०१	वायउपुर	३२	वीरधवल	५४-५६, ६५-६७,
वज्राकर	१	वाराणसी	८६, ८८-९०, १०७		६९, ७८
वटकूपपुर	६४	वाराहीसंहिता	९०	वीरम	५४, ६५-६७
वटपद्मपुर	४४	वालही	११४	वीरमति	१२८
वहीयारदेश	१२८	वालीनाह	५२	वीरराज (वीरधवल)	५७
वह्याग्राम	७६	वासुकि	९१	वीराचार्य	४३
वदवाण	३५	वासुपूज्यचैत्य	२७	वील	२४
वाधुपाल (वस्तुपाल)	१३६	विष्णु (विक्रम)	१३६	वीसल	६६-६८, ११४
वर्द्धमाण (वर्द्धमान)	९९	विष्णुमकाल	८३	वीसलदेव }	५०, ६८, ७७-८०
वनराज	१२, १२८	विष्णुमराय	१२३	वीसलिक }	६६
वयजू	३१	विक्रम	४, ६, १०, ११६, ११७	शृद्धसरस्वती	२०
वयजूका	५४	विक्रमसेन	५, ८	शुभ [जिन]	६९
वररुचि	८१	विक्रमादित्य	१, ३, ९, ५१, १०१, ११८	वेणीकृपाण [विरुद]	७८
वराहमिहिर	९०, ९१	विक्रमार्क	४-७	वेदगर्भ	११६
वर्द्धमानपुर	६७	विस्त्रि	४२	वैदिक	१९
वर्द्धमानसूरि	६८, ८३, ९५, ११९	विजयचन्द्र	८८	वैष्णव	६८
वलमी [पुर]	८२, ८३	विजयप्रज्ञ	९५	व्याघ्रपल्ली	५४
वलही	८३	विजयसेनसूरि	५५, ६४, ७५	व्यास	७४, ७८, ८०
वल्लभराज	१०२	विजया	१०७	व्यासविद्या	८०
वल्लभा	२४	विदुर	१०८		
वसंत [राग]	७९	विद्याधर [मंत्री]	८८, ९०, १२२	श	
वसन्तपुर	११३	विद्याधरगच्छ	९२	शंकर	९४, ११६, १२०
वसाह	३३, ४३, ४४, ४७,	विद्यानन्द	११२	शंख	५६, ५७, ७४
	४८, ६१, ८०	विद्यापुर	६७	शक्र	८७
वस्तुपाल	५२-५५, ५७, ५९,	विनमि	५८	शक्रावतारतीर्थ	१२०
	६१-६४, ६६-७५,	विभीषण	१३४	शङ्खेश्वर [भ्राम]	६९
	७७, ७८, ८०	विमल [मंत्री]	५१-५३	शङ्खेश्वरपार्थनाथ	६८
वस्त्रापथ [तीर्थ]	६०	विमलचन्द्र	२६	शङ्खलु (संदेराज)	५६
वांका [भ्राम]	३१	विमलवसति	५१	शत्रुञ्जय [तीर्थ]	३२, ४२, ४३, ५९,
वाक्पतिराज	११२	विमलवसहि	५२		६१, ६४-६६, ६८, ७५, ८३,
वाग्भट [मंत्री]	३२, ४०, ४२, ४३,	विमलाद्रि	६३, ९४, ९८		९१, ९३, ९९-१०१, १२६,
	५८, ९७	विमानविभ्रम	२४		१२७, १३०, १३२
वाग्भट [वैद्य]	९६, ९७	विराट [देश]	१३४	शत्रुञ्जयतलहट्टिका	७४
वाघराग्राम	३२	विवेकवृत्तसति [विरुद]	२८, २९	शत्रुञ्जयमाहात्म्य	५८
वाचस्पति	७२	विश्वमल	६६	शत्रुञ्जययात्रा	७५
				शम्भलीश	१०३
				शम्भु	१०८, १२९

शाकसैन्य	८६
शाकभरी [पुरी]	३१, ८६, ८७, १०१
शाकटायन [व्याकरण]	१३१
शाक्यसिंह	१०६
शातवाहन	९४, १३०
शान्तिकलश	२६
शान्तिनाथ	१०७
शान्तिस्तव	१०७
शारदा [देवी]	१२०
शामनदेवी	२६
शिलादित्य	८२
शिव	१०, १९, ४८, ६८
शिवपत्तन	८३
शिवपुर	१०३
शिवभूनि	२६
शिवमार्ग	१२४
शिवशामन	४९
शिवपुत्रलध [काव्य]	१७
शीलगुणसूरि	१२, १२८
शुभंकर	१०५
शुद्धाग्नोदित (माही)	४०, ४६
शैव	६८
शोभन [मुनि]	११९
शोभनदेव [मूत्रधार]	५३
श्री [कन्या]	१५
श्रीदेवी	१२, १२८
श्रीधर	४२
श्रीपर्वत	६, ६५, ११६
श्रीपाल [कवि]	४०, ४३
श्रीपुंजराज	५१, ८४, ८५
श्रीरामसूरि	१०७
श्रीमान्दा	५१, ५२, ८४-८६
श्रीमान् [पुर]	१७, १८, ३२, ३४, ४२, ४९, ८३, १०५, १०६, १०६, १३०
श्रीमान्दार्दीय	१०५
श्रीराम	७९
श्रीराम [कवि]	१०८
श्रीराम [राजा]	४२
श्रीराम	२७, २९
श्रीराम	१५, २३, २८, १०१, १०५, १२३, १३०
श्रीराम	२३, ९८

प

पं(खं) गार	३४
पं(खं)भराग्राम	१३५
पड्डुगंनमाता [विरुद]	६३
पोसरपानु (खुशखान)	१३५

स

सइंभरी (शाकभरी)	८६
सइंवाडीघाट	६७
सइंद [नोडा]	५६, ७३
संखराज	४६
संखेश्वर	१२
संग्रामराजा	९३
संमेत [गिरि, तीर्थ]	९३
संयोगसिद्धि [शिप्रा]	४०, ४१, ४७
संस्कृत [भाषा]	६, १०
सगर [चक्रवर्ती]	५८
सज्जन [कुलाल]	२८
सज्जन [दण्डनायक]	३४, ४९, १३१
सज्जन [साकरीयाक]	३६
सण्डेरगच्छ	४९
सण्डेराज (सण्डेराज) [शंखलु]	५६
सत्यपुर	२६
सपादलक्षग्रन्थ (महाभारत)	७८
समरसिंह	४९
समरसीह	१०२
समराक	६८
समरादित्य	१०५
समरादित्यचरित	१०५
सममदीन [पानमाहि]	१३५
समुद्रविजय	६१, ८१
समस्वनी [देवी]	१०, २६, २७, ४३, ११२, १२०, १२९
समस्वनी [नदी]	१२८
समस्वनीकण्ठाभरण ग्रामाद्	१२०
समस्वनीकुटुम्ब	११८
सर्वदेवाचार्य	१०७
सहचक्रला	२४, ४९
सहचक्रिण [ताडद्व]	४०, ४१, ४७
सहचक्रिण [सरोवर]	६७
सहावदीन [पानमाहि]	१३५
साद्वेद	२४
साद्वेद	२४, ५४
सागर [द्विज]	२६, ९७

साङ्गण-चामुण्डराज	६९
साङ्गण [डोडिआक]	३२
साजण (सज्जन) [मंत्री]	३४
सातवाहन	११, ९१
सातूक [महं०]	८०
सान्तू [मंत्री]	३१, ३५, १०७, १३३, १३४
साभ्रमती	७८
सामंतसीह	१०२
सामाचारी [ग्रन्थ]	९४
साम्य	३२
सारंगदेव	११२
सारस्वतमंत्र	७८
सालाहण	१२
सावदेवसूरि	१३६
साहवदीन [पातसाहि]	८७, ८९, १३५
साहारण	२७
सिंघरा	१०२
सिंह	१३
सिंहणदेव	७९
सिद्धराज [जयसिंह]	२३-२५, २८, ३०, ३४-३६, ३८, ३९, ४७, ८५, १०५, १२३, १२५, १२७, १३१-१३४
सिद्धचक्रवर्ती	२८, २९
सिद्धनाथ	२३, २५
सिद्धपाल [कवि]	४२, ४३
सिद्धपुर	३०, ४४, ४५
सिद्धर्षि	१०५
सिद्धमारस्वत	८६
सिद्धसेन सूरि	३८, ११७
सिद्धसेन दिवाकर	१०
सिद्धहेम [व्याकरण]	१३१
सिद्धि [योगिनी]	३६
सिन्धुल	१५
सिन्धु	१२६
सिन्धुल	१३, १५
सिराणा [ग्राम]	५०
सीवण	२४
सीवा	२१
सीतादेवी	१०१
सीतारामप्रबन्ध	७८
सीपारक	१०५

मोन्धल	१२८	मेटी [नदी]	९१	मन्मथनग्राम	९५
सोमंधर [खागी, जिन]	२६, ६९, ९५,	मेढ्यक [हस्ती]	४०	स्थूलभद्रचरित	३७
	११४	सेरिमक } [तीर्थ]	४७	स्वर्गारोहणप्रासाद	६८
सोमंधरप्रासाद	२६	सेरीमक }	११४	स्वर्णगिरि	५१
सीलण	४७, ४८	सेपर	१२	स्वर्णगिरिदुर्ग	५०
सुंदर सर	५०	सेहर	१२		
सुसुमार	१२४	सोनल	३४, ३५	हंम	४३, १०५
सुगति	२४	सोपारक	४२	हंसगति	२४
सुधर्मस्वामी	९५	सोम	५३, ५५, ९८	हंसविश्रामवापी	२४
सुधानिधि वापी	२४	सोमचन्द्र	२६	हजयात्रा	६६
सुन्दरिसरित्	५०	सोमनाथ [महादेव]	९८	हम्मीरी	२४
सुभट	११	सोमनाथयात्रा	३४	हरदेव [चाचरीयाक]	७८
सुभद्रा	२०	सोमभट्ट	९७, ९८,	हरपालदेव	१२३
सुमतिप्रभ [गणी]	३१	सोमभद्र	४	हरिचन्द्र	२६
सुमाया	२४	सोमेश	१३३	हरिभद्र सूरि	१०३-१०५, १०७
सुमित्र	१०९	सोमेश्वर [महादेव]	३५, ३६, ३८, ४७,	हरिसिद्धि [देवी]	५
सुमेसर (सोमेश्वर)	८६		६१, ६९, ७२, ७८,	हरिहर	७७
सुरत्राण	५१, ६६, ८६		८६, ९८, ११२,	हर्ष [राजा]	१५
सुरपति	१२२		१२९, १३०, १३२	हस्तिकल्पपुर	१०८
सुराष्ट्र	३४, ५८, ६३, ९३, ९७,	सोमेश्वरदेव [कवि]	७४, ८०	हांसी	३०
	९८, १२४, १२५, १३१	सोमेश्वरयात्रा	८२, १३२	हारीज	८३
सुललित	२४	सोरठी [राग]	७९	हिंदुक	६६
सुवर्णनर	२	सोल	१२६	हिमाद्रि }	५१
सुवर्णगिरि	१०२	सोहगा	५४	हिमालय }	११८
सुवर्णपुरुष	२	सोहालक [ग्राम]	५४	हृण	१३४
सुवर्णसिद्धि	९४	सोही	१०२	हृणवरा	१
सुवता	९३	सौगत [मत]	१९, ८३, १२०, १३०	हेमचन्द्र [सूरि]	३७, ४२, ४३,
सुवताचार्य	९९	सौभाग्यदेव	८८		१२६, १२८
सुशीला	२४	सौरमन्त्र	८२	हेमदेवसेवक	१२५
सुरादेवी	३२	सौराष्ट्र	१२८	हेमप्रभ सूरि	५३
सुरागदेवी	४८, ४९, ८८, ८९, ९०	सौराष्ट्रिक	४३	हेमग्याकरग	१३१,
सुख	१३४	स्वभतीर्थ	४४, ५४, ५५, ६४,	हेम[चन्द्र] गूढि	३७, ३८, ४४, ४६,
सुमेसर (सोमेश्वर)	८६		६५, ७३, ७४, ९८,		४९, ५८, १२३,
सूर्यशतक	१६		११०, १२३		१२६, १३२
सेढ [हस्ती]	४६	मन्मथन (मन्मथतीर्थ ?)	६०	हेमाचार्य	३३, ४४, ४५, ४६
सेहिका	९५	मन्मथनवाचार्य	१८		

प्रबन्धचिन्तामणिग्रन्थान्तर्गतविशेषनाम्नां सूचिः ।

॥ अकाराद्यक्षरानुक्रमेण ॥

अ	अवन्ति [देश]	१	उत्तराध्ययन [सूत्र]	वृद्धवृत्ति	६६
अकालजलद [विहद]	३०	अवन्ति सुकुमाल [मुनि]	७ (टि०)	उदयचन्द्र [पण्डित]	९०
अगस्त्य	६९, ७६	अश्विनीकुमार	१२२	उदयन [मंत्री]	५६, ७७, ७९, ८१, ८३, ८४, ८६, ८७, ९७
अग्नि [राजा]	६२	अष्टापद [पर्वत]	११९	उदयन-चैत्य	८८
अग्निपेताल	२, ३, ३२	अष्टापद-प्रासाद	१०१	उदयन-विहार	५६
अच्छोद [सरोवर]	६३	आ		उदयप्रभदेव	६९
अजयदेव	} [चालुक्य]	आकृष्टि विद्या	११४	उदयमति [राज्ञी]	५४, ५५
अजयपाल		आकेवालीया [ग्राम]	१०५	उदा [उदयन]	५६
अजितनाथ [जिन]	९६	आगडदेव	१५	उपासकदशा [सूत्र]	९९
अणहिल [भारुयाड]	१३	आगडेश्वर	१५	उमा	४
अणहिलपुर [पत्तन]	१३, १५, १७, ३२, ४७, ६०, ७४, ७७, ७८, ८१, ८६, ८७, ९१, ९२, १२६	आनाक (अर्णोराज) [मपादलक्षीय]	७६, ७९	उमापतिधर	११२, १२३
अनादिभूपति [तपस्वी]	९२	आनाक [व्याघ्रगल्लीय]	९४, ९८	उर्वशी	९०
अनुपम देवी	} ९८, १०३-५	आभट [वसाह]	६९-७०	'उवसगहर' [स्तोत्र]	११९
अनुपमा		आभीरराणक [नवघण]	६४	क	
अनुपमासर	१००	आम [नृपति]	१२३	कपभ [जिन]	६ (टि०) ६२
अन्धय [अन्धक]	२८	आमबड	५६, ८०, ८१	कपभनाथ-प्रासाद	६२
अन्ध [देश]	३१	आभभट	८६-८८, ९७	कपभपञ्चाशिका [स्तुति]	४०
अभयदेव [सुरि]	१०७, १२०	आहंत [दर्शन, मत]	४२	ए	
अभिनन्द [कवि]	१०२	आलिग [कुलाल]	७७, ८०	एकपद [क्षेत्रपाल]	१२३
अम्बा	} १०९	आलिग (°मिग ?) [पुरोहित]	६० (टि०), ८२	क	
अम्बिका		आलिग [प्रधान]	७९, ९१	कच्छ [देश]	१६, १८ १९, ९५
अयोध्या	१३	आलूया [गूर्जराधवार]	४८	कच्छ [राजराज]	१९
अरिष्टनेमि-प्रासाद	६६	आवश्यकवन्दनानियुक्ति [ग्रथ]	१०१	कण्टेलीया [पायागविशेष]	१००
अरुन्वती	२८	आशाराज [मंत्री]	९८	कण्टेश्वरी प्रासाद	१३, १५
अर्जुन	३१, ५५	आशाराज-विहार	१०१	कण्टाभरण [वराकरण]	६१
अर्जुनदेव [मालवभूपति]	९७	आशा [भिष्ट]	१०१	कण्ठादुर्ग	१६
अर्णोराज [शाकम्भरीश]	७६	आशापल्ली	१०१	कण्ठराज	११, १२, ३१, १२३
अर्द्धाष्टम [देश]	८३	आशाश्वर [दिगम्बर]	११४	कण्ठ (कृष्ण)	८
अर्जुद [नाग]	११०	आसायिली [ग्राम]	११	कण्ठि [मन्त्री]	८३, ८८, ९०, ९६
अर्जुद गिरि	८०, ९७, १०१	इन्द्र [नृपति]	६०	कण्ठि [ग्रथ]	१००, १२४
अर्जुद तलहट्टिका	२१	उ		कण्ठि-होट [कुं.]	११
अर्हन् [देव]	६३	उदा [नगरी]	१०१	कण्ठि-होट (कण्ठि-होट) [दिग्गज]	१८
अर्हन्तश्री [ग्रन्थविशेष]	३९	उदयान्त [पर्वत, तीर्थ]	६० ६२ १००	कण्ठि-होट-विहार	११
अलका [नगरी]	१३	उदयान्त-प्रासाद	१०१	कण्ठि-होट-विहार-विहार	११, १२, ३१, १२३
अवन्ति [नगरी]	२, ३, २५, ४१, ५०, १०६, १०९	उदयिनी [नगरी]	८ ९३	कण्ठि-होट-विहार-विहार	११, १२, ३१, १२३
		उदया [ग्राम]	१०१	कण्ठि-होट-विहार-विहार	११, १२, ३१, १२३

कर्णमेरु [प्रासाद]	५५, ७०, ७१	कीर्तिराज	१८	गुणचन्द्र [विद्वान्]	१
कर्णसागर [तडाग]	५५	कुङ्कुण [देश]	८०	गूढ महाकाल-प्रासाद	७ (टि०)
कर्णाट [देश]	३१, ५४, ६६, ७४, ९५	कुड्मेश्वर-प्रासाद	७८	गूर्जर	१३, ३१, ४८, ६२, ९५
कर्णाटेश	२५	कुन्तल मण्डल	११४, ११५	„ गोपाल	४६
कर्णावती	५५, ५६, ६६, ८३	कुचेर	३९	„ देश	१२, १४, १६, २१, २८, ३१, ३२, ४५, ४६, ५३, ५८, ६६, ९४, ९७
कर्णाङ्गज [सिद्धराज]	५६, ५९	कुमारनरिन्द (°नरेन्द्र) [कुमारपाल]	८, ७८	„ धरित्री	१२, २५, ७४
कर्णेश्वर	५५	कुमारदेवी	९८	„ नाथ	७८
कर्पूर [कवि]	५०	कुमारदेवीसर	१०१	„ नृपति	२०
कर्मेप्रकृति [ग्रन्थविशेष]	३७	कुमारपाल	७६-७९, ८१, ८९-९०, ९२, ९४, ९५, ९७, १०१, १२६, १२८	„ मण्डल	६२
कलविणि [नदी]	८०	कुमारविहार [प्रासाद]	८९, ९१, ९२, ९६	गूर्जराधीश्वर	७२
कलहपञ्चानन [हस्ती]	७९	कुमारसम्भव [काव्य]	५	गूर्जेश्वर	१६, ५४
कलिकालसर्वज्ञ [विरुद]	१२६	कुमुदचन्द्र [पण्डित, वारी]	६६-६६	गोदावरी [नदी]	९, २२
कलिङ्ग [देश]	३१	कुरुकुला देवी	६८	गोलानई (गोदावरी नदी)	२४
कल्याणकटक	११	कुलचन्द्र [पण्डित]	३२	गोवर्द्धन [राजा]	११३
कल्याणग्रयचैत्य	१०१	कुसुमपुर	११२	गोविन्द	९, २५
कविवान्धव [विरुद]	९०	कृष्ण	११६	गोविन्दाचार्य	२८
कंकूलोल	१८	केशव	८१	गौड [देश]	२२, ७६, ११२
कंस	१९५	कैलास	८५	गौडदेशीय	७०
काकर [ग्राम]	१२, १३	कोछरबा [देवी]	५५	गौरी	१०३, १२३
काकल [पण्डित]	६८	कोपकालानल [विरुद]	११६	च	
काकुत्स्थवीर्य	२७	कोछापुर	७३	चउल्लिग [हस्ती]	७९
काकू } [वणिक्]	१०७, १०८	कोलया [गूर्जराध्वचार]	४८	चण्डिका	३८
काकूयाक }		कोशल [देश]	३१	चण्डिका-प्रासाद	४४, ६० (टि०)
कातघ्न [व्याकरण]	६१	कौङ्कणक [देश]	३१, ८०, ८८, ९५, ११८	चन्दनाचार्य	४९
कात्यायिनी	२३	कौतुकी [सीलण]	९६	चन्दनाथदेव	२०
कानीन [मुनि]	४२	कौरवेश्वर	१३	चन्द्रप्रभ [जिन]	१०१
कान्ती [पुरी]	१३, १११, १२०	क्षपणक	११४	चन्द्रप्रभविम्ब	१०८ १०९
कान्थडि [तापस]	१८	क्षेमराज	१४, १५	चन्द्रप्रभसूरि	१
कान्हडदेव	७८	ख		चन्द्रलेखा [राज्ञी]	१२०
कान्हू [व्यवहारी]	९०	खंगार [आभीरराणक]	५४, ७६	चन्द्रावती [नगरी]	१०१
कापिल [दर्शन]	६३	खण्डप्रशस्ति [काव्य]	४१	चरुपा [नगरी]	१३
कामन्दकीय [नीतिशास्त्र]	८८	खेडा [महास्थान]	१०६	चरतराज्य	१४
कामलता	१८	ग		चाङ्गदेव	८३
कामिततीर्थ	११०	गगनगामिनी [विद्या]	११९	चाविग	८३
कालभैरवीय	६० (टि०)	गङ्गा [नदी]	७४, १०४, ११३	चाचिणेश्वर-प्रासाद	२०
कालमेघ	१२३	गाङ्गेय	१३	चाणक्य	६७
कालिका [देवी]	४	गाडर [भरघट]	९७	चान्द्र [व्याकरण]	६१
कालिदास [कवि]	३, ४, ५, १०२	गाथाकोश [गाथासप्तशतीग्रंथ]	१०	चापोक्त वंश	१२, १५, १६
कालिन्दी [नदी]	७५	गिरिनगर	१२२	चामुण्डराज [चापोक्तवंशीय]	१५
काशहद [नगर]	२१	गिरिनार	६५	„ [चालुक्यवंशीय]	१९, २०
काशि [नगरी]	१३, ५०, ७४, ८९, ११३	गुडजातीय [सुभट]	१०२	„ [राष्ट्रकूटान्वयी]	९८
काश्मीर [देश]	६० (टि०)			चामुण्डा [गोत्रजा देवी]	८३
कीर [देश]	९५				

चारण [जाति]	५८, १२, १३	जिनधर्म	३७, ६३	त्रिपुररूप [प्रासाद, धर्मस्थान]	१७, १८, ५३, ६१, ८१
चाहट [उदयनपुर, राजागुरु]	१५	जिनप्रामाद	१२३	त्रिभुवनपाल	७७
चाहड [मचिव]	१८	जिनपूजा	१२४	त्रिभुवनपालविहार	८७
चाहडकुमार	७९	जिनविग्रह	९७, १२०	त्रिपट्टिभालाकापुररूपचरित्र	८६, १२८
चाहुमान [पंन]	१०२	जिनशासन	१२, ३७, ३९, ६८, ७८, ८३, १२४	त्रिलोक्यपाठ	१२३
चित्र	९९	जिनेन्द्रव्याकरण	६०	थ	
चित्रकसिद्धि [विद्या]	१०८	जीमूतवाहन	१०३	थाहड (?) [वाहड, टिप्पणी]	६९
चित्रकूटपट्टिका	८०	जिसल [जयसिंह, सिद्धराज]	५८, ६५, ७५	द	
चिन्तामणि [गणेश]	१२१	जैत्रसृगारि [जयसिंह,]	७५	दक्षिण [देश]	९५
चूडामणि ग्रन्थ (महन्तश्री)	३९	जैत्रसिंह [तेजःपालपुत्र]	१०५	दक्षिणापथ	२२
चेदि [देश]	३१	जैन [दर्शन, धर्म, मत]	८, १३, ३६, ४४, ६३, ९४, ९७, १०७	दण्डक [राजपुत्र]	१५
चोह [देश]	३१, १११	जैनप्रासाद	२८, ६१, ६२, ६३	दण्डाहि [देश ?]	५३
चौलुक्य [वंश]	६१, ६८, ७३, ७९-८१, १२६, १२७	जैनमुनि	१०, ९९, १०७, ११९	दधीचि [ऋषि]	१०३, ११५
चौलुक्यचक्रवर्ती	२५, ७९०, ८०	जैनविचारग्रन्थ	३७	दरिद्रपुत्रक	५
छ		जैनागम	८२	दशरथ	२४
छत्रशिला	९३	जैनाचार्य	१२, १०७, ११८	दशवैकालिक [सूत्र]	३६
छाला [ग्राम]	६९	जैनालय	३८	दससिरु (दशशिरसु, रावण)	२३
छित्तप [कवि]	४०	जोगराज	१४	दहमुहु (दशमुख,)	२८
ज		ज्ञानसागर [मुनि]	१०	दान्ता [श्रेष्ठी]	५
जठणानड [यमुनानदी]	११	झ		दामर [सान्निविप्रहिक]	३०-३२, ३४, ५१, ५२
जगन्नाम्पण [विरुद]	२०	झाला [ज्ञाति]	९३	दिगम्बर (दिग्वासम्)	३२, ६६-६८, ११४, १२२-१२३
जगद्देव	११४, ११५, ११६	झोलिकाविहार	९३	दुर्लभराज	२०
जम्बूद्वीप	६६	ड		दुर्लभसर	२०
जयकेशी [राजा]	५४, ७४	डामर (दामर) [सान्निविप्रहिक]	३०, ३१, ३३, ३४	दूहाविद्या	९२
जयचन्द्र	७४, ११३	डाहल [देश]	४९, ६४, ९२	देवलवाउड	६५
जयतलदेवी	९८, १०४	ढ		देमनि [राज्ञी]	४९
जयदेव [पण्डित]	९६, १०३	ढर [पर्वत]	११९	देवगन्ध [सुरि]	६० (टि०), ८३, ९३
” [जयसिंह, सिद्धराज]	६०	ढिल्ली [नगरी]	९५	देवराज [पशुहित]	९८
जयदेव-भवन	६० (टि०)	त		देवगुप्ति } [गामी]	६६, ६७, ६९
जयन्त	९६	तापसी शिक्षा	११	देवादिन	६७, ६९
जयन्ती [देवी]	५५	तारगदुर्ग	१२	दारागती [नगरी]	१०६
जयमङ्गल [सूरि]	६३	तिलकमञ्जरी [नगरी]	४१	दाराधय [गदादा ?]	१२०
जयसिंह [सिद्धराज]	५५, ६०, ७१, ७६	तिलक [देश]	६७, ७७, ७९	थ	६१
जाङ्गल [देश]	९५, ९६	तुल [सुभट]	१०७	ध	
जाङ्गलक	९५	तुरध	९७, ९८, ९९, १००	धनद	१०३, १०४
जाभय [मन्त्री]	१०, १३	तेजलपुर	१००	धनद [?]	१००
जामदग्ध्य	९६	तेज पाल	९८, ९९, १०३-१०४	धनद [?]	१००
जालन्धर [देश]	९५	तेजिदेव [?]	९७, १००, १०३, १०४	धनद [?]	१००
जावालिपुर	१०१	प्रिपुरी	९७	धनद [?]	१००
जाहवी	११४			धनद [?]	१००
जिन	६०, ८१			धनद [?]	१००
जिनदत्तसूरी	१०१			धनद [?]	१००

धर्म [वादी]	४१	नेमि [नाथ, जिन]	६५, १२०	पृथु	९५
धर्मदेव	१	नेमिनाथ-प्रासाद	९९	पृथ्वीराज [सपादलश्रीय]	११६, ११७, ११८
धर्मवहिका	२७	नेमिनाथविम्ब	१०१	प्रतापदेवी	४५
धर्मशिला	८५	प		प्रतिष्ठानपुर	१०
धाता (विधाता)	१५	पञ्चग्राम	१०४	प्रद्युम्नाचार्य	६९
धामण्डलि [ग्राम]	१२२	पञ्चासर [ग्राम]	१२, १३	प्रबन्धचिन्तामणि [ग्रन्थ]	१, १२५
धारा [नगरी] १३, २०, ३२, ३५, ३६, ४१, ४५, ४८, ५९, ७६, १२१,		पञ्चासरचंय	१३	प्रबन्धशत [ग्रन्थविशेष]	९७
धारा [पण्डी]	३२	पत्तन [अणहिलपुर पाटण] १३, १४, १५, १७, २०, ५३-५५, ५८-६२, ६५, ६६, ६९, ७७, ८२-८४, ८७, ८९-९१, ९४, ९८		प्रभासश्रेत्र	८३, १०१
धारादुर्ग	५८, ५९	पत्तन-पाटलीपुत्र	१०६	प्रवर नगर	१
धारानाथ	७५	पत्तन-सोमनाथ	१०१	प्राकृत [भाषा]	४६, ८९
धारापति	७६	पद्माकर	६० (टि०)	प्राकृतसूत्र	४६
धाराश्रेष्ठी	१२२, १२३	पद्मावती [देवी]	११४	प्रागवाट [वंश]	९८
धुन्धुक्क	८३	पम्पा [सरोवर]	६३	प्रियद्रुमज्जरी	३
धुन्धुका } [नगर]	९३	परपुरप्रवेशविद्या	६, १०६	प्रियव्रत	६२
न		परमर्हि [नृपति]	९७, ११४-११६	फ	
नगरमहास्थान	६२	परमार [वंश]	१८, २१, ५९, ७६	फूड [पशुपाल]	१८
नगरपुराण	६२	परमार राजपुत्र	११	ब	
नन्द [नृप]	१०६, ११८	परमार्हत [त्रिरुद]	७७, ८६	वर्षमट्टिसूरि	१२३
नन्दिवर्धन	११२	परमेश्वर [ऋषि]	६० (टि०), ८२	बम्बेरानगर	९४
नन्दी	३९	पल्लीग्राम	१०७	बर्बर [बैताल]	७३, ७६
नन्दीश्वरावतार [प्रासाद]	१००	पाटलीपुत्र [पत्तन]	१०६, ११८	बलि [राजा]	८, १९, ११५
नल [नृपति]	३९	पाणिनि [व्याकरण]	६१, १२१	बल्लाल [नृपति]	९५
नरवर्मा	७६	पाण्डव	४२	बाढलाग्राम	९९
नरवाहन [खड्गार]	५४	पाण्ड्यनृप	२७	बाण [कवि]	४४
नर्मदा	८७	पाताक	१०७	बारप [सेनापति]	१६, १७
नयचक्र [ग्रन्थ]	१०७	पादलिप्तपुर	१००, ११९	बालचन्द्र [पण्डित]	१०३
नवघण (न)	६४, ६५	पापखट [हार]	८१	बाल-मूलराज	९७
नवाङ्गवृत्ति [ग्रन्थ]	१०७, १२०	पापघट	७४	बाहड (वाग्मट) [मंत्री]	५६
नहुष [राजा]	८६	पारुथक [द्रम्मविशेष]	१३	बाहडपुर	८७
नाइकिदेवी	९७	पार्थकथा	११५	बाहुलोड [नगर]	५४, ५७
नागार्जुन [योगी]	१९, ११९, १२०	पार्वती	३८	बाहुलोडकर	५८
नाचिराज [कवि]	५०	पार्श्वनाथ [जिन, तीर्थ]	८७, १२०	बीज [राजपुत्र]	१५
नल [ग्राम]	६० (टि०)	पार्श्वनाथप्रतिमा	१३	बुद्ध [देव]	१०७
ना [नृपति]	४१	पार्श्वनाथविम्ब	१२०	बृहस्पति [गण्ड]	८४, ८५, ९१
न [नृपति]	६२, ६३	पालिताणक [स्थान]	१००	बृहस्पतिमत	१०९
नामिभू [प्रथमजिन]	१	पालित्ता (पाटलिष्ठा०) चार्य	११९	बौद्ध [दर्शन, मत]	६३, ६९, १०७
नारय (नारद)	८	पावक [पर्वत]	१००	ब्रह्मपुरी	९९
नारायण	९०	पाहिणि	८१, ८३	ब्रह्म-प्रासाद	६२
नास्तिक [दर्शन]	६३	पीपलुडा [तटाग]	१३	ब्रह्मा	८५
नीतिशास्त्र	१४	पुण्यमार	१११	ब्राह्म [दर्शन]	६३
नीलकण्ठ [महादेव]	८४	पुष्कर	७६	ब्राह्मी [देवी, सरस्वती]	१०२
नीलकण्ठेश्वर	५२				

भ

भक्तमर सोत्र	४५
भट्टमात्र	१, २, ८
भट्टारिका-भीरुभाणो	५३
भट्टारिका-योगीश्वरी	१४
भद्रबाहु [सुरि]	११८, ११९
भरत [नृपति]	६२, ६३, ८६, ८७
भरतखण्ड	६२
भर्तृहरि	१२१
भव [शिव]	६३, १२३
भवानी	१२३
भागीरथी	१२७
भारत (महाभारत)	१, १०७
भारती	४२, ५०, १०७
भारुयाड [साखड]	१३
भार्गव	११५
भिल्लमाल	३६
भीम, भीमसेन	२८, ९७
भीम, भीमदेव [चौलुक्य १]	२०, २५, २८, ३३, ३४, ४५, ४६, ५१-५४, ७७
भीमदेव [चौलुक्य २]	९७, ९८
भीमदीयाक (टिप्पणीगत)	३१
भीमेश्वरदेव	५३
भीरुभाणी [भट्टारिका]-प्रासाद	५३
भृणपाल	१०२
भृणपालेश्वर-प्रासाद	१०२
भूपल [कुमारी]	११९
भूय [ग] डदेव	१४, १५
भूय [ग] देशर-प्रासाद	१४, १५

म

मख(मक्का)तीर्थ	१०३
मण्डलीकसत्रागार [विरद]	९४
मण्डलीनगर	१७
मत्तिसागर	१११
मथुरा [पुरी]	१३
मदनपाल	५५, ५६
मदनराज्ञी	५८
मदनरेखा	११८
मदनशङ्करप्रासाद	२०
मध्यदेश	३६, ७२
मनु	६२
मन्माण [खनी]	८७, १०३
मयणलदेवी	५४, ५७, ६७, ७४
मयूर [कवि]	४४
मरुदेव	६३
मरुदेवि	६२
मरुदेश }	६२
मरुमण्डल }	५६, १०७
मरुवृद्ध	९६, १००
मलधारी [विरद]	५७
मल्लवादी [सुरि]	१०७
मल्लिकार्जुन	८०, ८१, ९५
महणका	१०
महाकाल	८, ५३, ६१
महाकाल-प्रासाद	२० (दि०) ६१
महादेव	१२
महानन्द	१००
महाभारती वधा	१०
महाराष्ट्र [देश]	१०
महापद्मी [देश]	१०

मारव

मालदेव	९५
मालव } [देश, मण्डल] १९-२२, २५, ३२, ४५, ५१, ५८, ५९, ६१, ६२, ७१, ७४, ७६, ७८, ८१, ९५, १२१	१००
मालवक }	
मालवपति	३१, ९७
मालविक }	२०, ५८
मालवी }	५९
मालवीय }	४६
मालिम	१०३
माहेच	१९
मिथिला	१३
मुञ्ज [राज, नर] २०-२५ २८, ३१, ५०	
मुञ्जाल [मंत्री]	५५, ५९
„ [महोपासक]	९९
मुञ्जालदेव	१५
मुञ्जालदेव-प्रासाद	१०
„ स्वामी ..	५६
मुञ्जालवडे (मुञ्जाली)	२३
मुनिदेवाचार्य	६९
मुनिनर [दिन]	१८
सुरारि	३९
सुरारि [देश] १०-११, १०, ५१, ५५	
सुरारि [देश]	१०
सुरारि, सुरारि	५१
सुरारि-प्रासाद	१०
सुरारि-प्रासाद	१०
सुरारि	१०
सुरारि	१०
सुरारि	१०

भ	म	म	म			
भक्तमर स्तोत्र	४५	मरु(मङ्ग)तीर्थ	१०३	मारव	९५	
भट्टमात्र	१, २, ८	मण्डलीकसत्रागार [विरुद]	९४	मालदेव	१००	
भट्टारिका-भीरुभाणी	५३	मण्डलीनगर	१७	मालव	} [देश, मण्डल] १९-२२, २५, ३२, ४५, ५१, ५८, ५९, ६१, ६२, ७१, ७४, ७६, ७८, ८१, ९५, १२१	
भट्टारिका-योगीश्वरी	१४	मत्तिसागर	१११	मालवक		
भद्रवाहु [सूरि]	११८, ११९	मथुरा [पुरी]	१३	मालवपति		३१, ९७
भरत [वृत्ति]	६२, ६३, ८६, ८७	मदनपाल	५५, ५६	मालविक		२०, ५८
भरतसण्ड	६२	मदनराज्ञी	५८	माली	५९	
भर्तृहरि	१२१	मदनरेखा	११८	मालवीय	४६	
भव [शिव]	६३, १२३	मदनशङ्करप्रासाद	२०	मालिम	१०३	
भवानी	१२३	मध्यदेश	३६, ७२	माहेच	१९	
भागीरथी	१२७	मनु	६२	मिथिला	१३	
भारन (महाभारत)	१, १०७	मन्मथ [खनी]	८७, १०३	मुज [राज, वृत्त]	२०-२५, २८, ३१, ५०	
भारती	४२, ५०, १०७	मयणलदेवी	५४, ५७, ६७, ७४	मुजाल [मंत्री]	५४, ५९	
भारुयाड [साखड]	१३	मयूर [कवि]	४४	" [महोपासक]	९९	
भार्गव	११५	मरुदेव	६३	मुजालदेव	१५	
भिलमाल	३६	मरुदेवि	६२	मुजालदेव-प्रासाद	१७	
भीम, भीमसेन	२८, ९७	मरुदेश	६२	" स्वामी "	५६	
भीम, भीमदेव [चोलुक्य १]	२०, २५, २८, ३३, ३४, ४५, ४६, ५१-५४, ७७	मरुमण्डल }	५६, १०७	मुणालवई (मृणालवती)	२३	
भीमदेव [चौलुक्य २]	९७, ९८	मरुचूड	९६, १००	मुनिदेवाचार्य	६९	
भीमडीयाक (टिप्पणीगत)	३१	मलधारी [विरुद]	५७	मुनिसुवत [जिन]	८८	
भीमेश्वरदेव	५३	मलवादी [सूरि]	१०७	मुरारि	३९	
भीरुभाणी [भट्टारिका]-प्रासाद	५३	मल्लिकार्जुन	८०, ८१, ९५	मूलराज [चालुक्य १]	१६-१९, ३९, ६१, ९५	
भूणपाल	१०२	महणका	१२	मूलराज [बाल, ,, २]	९६	
भूणपालेश्वर-प्रासाद	१०२	महाकाल	८, ४१, ६१	मूलराज, कुमार	५३	
भूपल [कुमारी]	११९	महाकाल-प्रासाद	३० (द्वि०), ६१	मूलराजवसहिका	१७	
भूय [ग] डदेव	१४, १५	महादेव	८५	मूलेश्वर-प्रासाद	१७	
भूय [ग] डेश्वर-प्रासाद	१४, १५	महानन्द	११८	मृणालवती	२३	
भूयराज	११, १५	महाभारती कथा	४२	मेघनाद	१२२	
भृगुपुर	८८, १०२	महाराष्ट्र [देश]	७१	मेरुतुङ्गाचार्य	१, ६९	
भैरव	१२३	महालक्ष्मी [देवी]	७३	मेवाड [देश]	९५	
भैरवदेवी	५५	महावीर [जिन]	६०	मोड वंश	८३	
भैरवानन्द [योगी]	६	महावीरचैल	१००	मोड गमहिका	८३	
भोगपुर	३१	मही नदी	४९	मोडपुरावतार [प्रासाद]	१०	
भोगीन्द्र	१०६	महेश्वर	८५	म्लेच्छ	७३, ११७, ११८	
भोज, भोजदेव	२२, २५, २६, २८, ३०, ३१-३६, ३९, ४१, ४३, ४५-४७, ४९-५१, ५२, १०४, १०५, १२१	महोदय	७६	म्लेच्छदेश	७०	
भोजस्वामि-प्रासाद	३४	माघ [कवि, पण्डित]	३४-३६, १०२	" मण्डल	१०८	
भोयपूव (भोजदेव)	४५	माघ [साहा]	७२	" राजा	९७	
भंभेरी [नगरी]	९५	माझूस्पण्डिल	७२			
		माणिक्य [पण्डित]	६७			
		माणिकड पट्टेवट	८१			
		मानतुङ्गाचार्य	४४			
		मानस [सरोवर]	६३			
		मान्यता [वृत्ति]	२०			

यशोधरल	५९	१२२, १२३	वन्धुपाल [महामाल]	९८, १००, १०२,
यशोभद्र [सूरि]	६८	२५		१०३, १०५
यशोराज	१८	१, २	वाग्भट [मंत्री]	७९, ८६, ८७
यशोवर्मा	५८-६१, ७४, ७६			९२-९४
यशोवीर	१०१, १०२		" (लघु, गृह्य) [वैद्य]	१०१
युगादिदेव [जिन]	४५, ६६, ८६, १०५, १०७		" [वैद्यक ग्रन्थ]	१०१
युधिष्ठिर	२२, ८२		वाणागमी [नगरी]	२०, ५०, ७४, ८९, ११४
यूकाविहार	९१		गडियेतालीय [विरुद]	६६
योगराज	१४, १५		वामराशि [विप्र]	९१
योगशास्त्र	८६, ९०, ९२, १०८		वायवीय [गच्छ]	१०१
योगीश्वरि [भट्टारिका]-प्रासाद	१८		वायवीय जिनायतन	५६
र			वागही ग्राम	७१
रघु [कुल, राजा]	७३, ८६		वाराहीय ब्रूच	७१
रङ्ग [वणिक्]	१०८, १०९		वागही मंथिना [ग्रंथ]	११८
रणसिंह	११९		वालाक [देश]	७१
रति	४०		वात्मीकि [कृषि]	४२
रतिरमण	३९		वासुकि [नागराज]	११९, १२०
रत्नपरीक्षा ग्रन्थ	६९		वासुदेव	६३
रत्नप्रभ [पण्डित]	६७		विक्र (क)मकाल	१५, १०९
रत्नमाल [पुर]	१०९		विक्रम	[वृष] २, ४, ६, ७, ९ १, ५, २७, ८२, १०६, १२१ ३, ८
रत्नशेखर	१०९, ११०		विक्रमार्क	
रत्नाकर [पण्डित]	६७		विक्रमादित्य	
रत्नादित्य	१५		विक्रमार्क संवत्सर	१३
राज [राजपुत्र, क्षत्रिय]	१५		विग्रहराज	९०
राजधरट्ट [विरुद]	९४		विचार चतुर्मुख [विरुद]	८९
राजपितामह [,,]	८०, ८१		विजयसेन सूरि	९९, १०४
राजमदनशङ्कर [,,]	२०		विजया [पण्डिता]	४३
राजविडम्बन [नाटक]	३१		विदिशा [नगरी]	१३
राजशेखर [कवि, अकालजलद]	३०		विद्याधर [मंत्री]	११३, ११४
राजिराज (?)	१६		विद्यापति [महाकवि]	५०
राम [दाशरथी]	१९, २६, ५५, ७३		विनायक [गणपति]	३८
रामचन्द्र [कवि, प्रवन्वशतकर्ता]	६३, ६४		विनीता [नगरी]	४१
	८९, ९७		विभीषण	५८, ७३
रामेश्वर-प्रासाद	४१		विमलगिरि	८६, १०७
रावण [लङ्कापति]	२४, २८		विमलवसहिका	१०१
राष्ट्रकुट [वंश]	९८		विमलवाहन	६३
रुद्र	४, ३८, ९०		विरञ्चि	११६
रुद्रमहाकाल-प्रासाद	६१		विरहक [वृक्ष विशेष]	८०
रुद्रादित्य	[मंत्री] २१, २२, २३		विशाला [नगरी]	३६
रुद्रादित्य			विशोषक [देश]	५३
रुद्रादित्य			विश्वल	९०
रेवा [नदी]	९, ७५		विश्वामित्र	६० (टि०), ८२
रैवत	[पर्वत] ६५, ८७, १०८,		विश्वेश्वर	८९
रैवतक				
रोहक [महामाल]		१२२, १२३		
रोहण, रोहणाचल		२५		
		१, २		
ल				
लंक [गड] (लङ्का)		२३, ५८		
लङ्काठ [लागाक]		१९		
लक्ष		१६, १९		
लक्षराज		९५		
लक्ष्मणसेन		११०		
लक्ष्मी		३५, १०४		
लक्ष्मीपति		१२७		
लप (र) णावनी [पुरी]		११२		
लघु भैरवानन्द [योगी]		६० (टि०)		
लघु वाग्भट [वैद्य]		१२०		
लङ्का [नगरी]		१३, ३२, ३९, ६६, ७२		
लच्छि (लक्ष्मी)		४५		
ललितसर		१००		
लवणप्रसाद [राजा]		९४, ९८, १००, १०३, १०६		
लाखाक [कुलउत्र]		१८, १९		
लाछि [छिम्पिका]		५०		
लाट [देश]		३१, ९५		
लाटेश्वर		१६		
लीला [ठुर, राजवैद्य]		५५		
लीलादेवी		१५		
लृण्णि [मंत्री]		१००, १०१		
लृण्णिगवसहि [प्रासाद]		१०१		
व				
वटपट्ट [ग्राम]		९०		
वटसर		५९		
वटवाण		६५		
वडीयार [देश]		१२		

विष्णु	६३, ८५	शीलगुणसूरि	१२, १३	सर्वज्ञपुत्र	७
वीतरागस्तव [ग्रन्थ]	८६, १२८	शीलसुन्दरी	६६	सहस्रलिङ्ग [सरोवर]	५४, ५८, ६१, ६२, ६४, ७४
वीरधवल	९८, १००, १०३-५	शुक [मुनि]	९९	संयोगसिद्धि सिद्धि	८१
वीरमनी [आर्या, गणिनी]	१२	शुकसंवाद [आख्यान]	३८	साङ्काश्य [गोत्र]	३६
वीसलदेव	१०४	शुभकेशी	५४	साखड [भार्याड]	१३
वृद्धवादी [सूरि]	(टि०) ६-७	शृङ्गारकोडी साडी	८१	साङ्गण	९८
वृषभदेव-प्रासाद	६३	शैव [दर्शन]	६३	सातवाहन [राजा]	१०
वैदिक [धर्म]	४२	शैव्य [जिन]	१०१	सातवाहन [संप्रदायायाकोश]	१०
वैरसिंह	१५	शोभन [मुनि, पण्डित]	३६, ३७, ४२	सातवाहन कथा	१०
वैराग्यशतक [ग्रन्थ]	१२१	शोभनचतुर्विंशतिका [ग्रन्थ]	४२	सान्त्व मंत्री	५६-५८, ७५
व्यास [कवि]	४२	शोभनदेव [प्रतीहार]	१०४	सान्त्वसहिवा	५७
		" [मूत्रधार]	१०१	साभ्रमती [नदी]	७१
श		श्रियादेवी }	१३	सामन्तसिंह	१५, १६
शकटाल [मंत्री]	११९	श्रीदेवी }	१२	सामल	५९
शकुनिका विहार	८६-८८, १००	श्रीपर्वत	६	सालाहण (शालिवाहन)	११
शकावतार [तीर्थ]	४१	श्रीपाल [कवि]	६४	सालिगवसहिवा	९१
शङ्कर	४, ४०	श्रीपुञ्ज [राजा]	११०	साहसाङ्ग [चपति]	१९, २९, ११५
शङ्ख [चपति]	१२३	श्रीमाता	११०	सिंहपुर	७१
शङ्ख [महानाथनिक]	१०२, १०३	श्रीमाल [पुर, नगर]	३४, ३६, १०९	सिंहभट	२१
शङ्खपुर	१०३	श्रीमालवंश	५६	सिताम्बर	४४, ४९, ६७, ८२, १०७, १२२, १२३
शची	१०४	श्रीहर्ष (सीन्वल)	टि० २१	मिताम्बरदर्शन	१०३
शतानन्दपुर	११८	श्वेतपट }	६७	मिताम्बरशासन	६६
शत्रुञ्जय [तीर्थ]	५७, ६५, ८४, ८६, ८७, ९३, १०३, १०५	श्वेताम्बर }	६६, ६८, ६९, ९९ १००	मिद चक्रवर्ती }	११४
शम्भु	११६	श्वेताम्बरशासन	६७	मिद चपति }	९१
शाकटायन [व्याकरण]	६१, ६८			मिदपुर	६१
शाकम्भरी [पुरी]	१६, १७, ७६	प		मिदभार्ता (मिदराज)	६३
शातवाहन [राजा]	११९, १२०	पोडशलक्ष-प्रामाद	७१	मिदराज (जगदि)	१०७, १०८, १०९, ११०, १११
शान्तिमूर्ति	६६	प(ग)मर [चर]	६७	मिदराज [गुरि]	१०८
शारदा [देवी]	४०			मिदराज [वाराणस]	१०८, ११
शासनदेवता	१००	स		मिदराज [मिदराज]	१०८, ११
शिवगण्ड	९९	सहद [नंदिन]	१००	मिदराज [मिदराज]	१०८, ११
शिवा [नदी]	१०६	सहंमर	८६	मिदराज [मिदराज]	१०८, ११
शिवि [राजा]	१०३	मगर	८०	मिदराज [मिदराज]	१०८, ११
शिलादित्य	१०७, १०८, १०९	सज्जन [दण्डन मर]	६०	मिदराज [मिदराज]	१०८, ११
शिव	७, १७, ४०, ६०, ९६	सत्यपुरावतार [प्रामाद]	१००	मिदराज [मिदराज]	१०८, ११
शिवनिर्मात्य	७८	सपादलक्ष [मिद]	१००, १०१, १०२, १०३, १०४, १०५, १०६, १०७, १०८, १०९, ११०, १११, ११२, ११३, ११४, ११५, ११६, ११७, ११८, ११९, १२०, १२१, १२२, १२३, १२४, १२५, १२६, १२७, १२८, १२९, १३०, १३१, १३२, १३३, १३४, १३५, १३६, १३७, १३८, १३९, १४०, १४१, १४२, १४३, १४४, १४५, १४६, १४७, १४८, १४९, १५०, १५१, १५२, १५३, १५४, १५५, १५६, १५७, १५८, १५९, १६०, १६१, १६२, १६३, १६४, १६५, १६६, १६७, १६८, १६९, १७०, १७१, १७२, १७३, १७४, १७५, १७६, १७७, १७८, १७९, १८०, १८१, १८२, १८३, १८४, १८५, १८६, १८७, १८८, १८९, १९०, १९१, १९२, १९३, १९४, १९५, १९६, १९७, १९८, १९९, २००, २०१, २०२, २०३, २०४, २०५, २०६, २०७, २०८, २०९, २१०, २११, २१२, २१३, २१४, २१५, २१६, २१७, २१८, २१९, २२०, २२१, २२२, २२३, २२४, २२५, २२६, २२७, २२८, २२९, २३०, २३१, २३२, २३३, २३४, २३५, २३६, २३७, २३८, २३९, २४०, २४१, २४२, २४३, २४४, २४५, २४६, २४७, २४८, २४९, २५०, २५१, २५२, २५३, २५४, २५५, २५६, २५७, २५८, २५९, २६०, २६१, २६२, २६३, २६४, २६५, २६६, २६७, २६८, २६९, २७०, २७१, २७२, २७३, २७४, २७५, २७६, २७७, २७८, २७९, २८०, २८१, २८२, २८३, २८४, २८५, २८६, २८७, २८८, २८९, २९०, २९१, २९२, २९३, २९४, २९५, २९६, २९७, २९८, २९९, ३००, ३०१, ३०२, ३०३, ३०४, ३०५, ३०६, ३०७, ३०८, ३०९, ३१०, ३११, ३१२, ३१३, ३१४, ३१५, ३१६, ३१७, ३१८, ३१९, ३२०, ३२१, ३२२, ३२३, ३२४, ३२५, ३२६, ३२७, ३२८, ३२९, ३३०, ३३१, ३३२, ३३३, ३३४, ३३५, ३३६, ३३७, ३३८, ३३९, ३४०, ३४१, ३४२, ३४३, ३४४, ३४५, ३४६, ३४७, ३४८, ३४९, ३५०, ३५१, ३५२, ३५३, ३५४, ३५५, ३५६, ३५७, ३५८, ३५९, ३६०, ३६१, ३६२, ३६३, ३६४, ३६५, ३६६, ३६७, ३६८, ३६९, ३७०, ३७१, ३७२, ३७३, ३७४, ३७५, ३७६, ३७७, ३७८, ३७९, ३८०, ३८१, ३८२, ३८३, ३८४, ३८५, ३८६, ३८७, ३८८, ३८९, ३९०, ३९१, ३९२, ३९३, ३९४, ३९५, ३९६, ३९७, ३९८, ३९९, ४००, ४०१, ४०२, ४०३, ४०४, ४०५, ४०६, ४०७, ४०८, ४०९, ४१०, ४११, ४१२, ४१३, ४१४, ४१५, ४१६, ४१७, ४१८, ४१९, ४२०, ४२१, ४२२, ४२३, ४२४, ४२५, ४२६, ४२७, ४२८, ४२९, ४३०, ४३१, ४३२, ४३३, ४३४, ४३५, ४३६, ४३७, ४३८, ४३९, ४४०, ४४१, ४४२, ४४३, ४४४, ४४५, ४४६, ४४७, ४४८, ४४९, ४५०, ४५१, ४५२, ४५३, ४५४, ४५५, ४५६, ४५७, ४५८, ४५९, ४६०, ४६१, ४६२, ४६३, ४६४, ४६५, ४६६, ४६७, ४६८, ४६९, ४७०, ४७१, ४७२, ४७३, ४७४, ४७५, ४७६, ४७७, ४७८, ४७९, ४८०, ४८१, ४८२, ४८३, ४८४, ४८५, ४८६, ४८७, ४८८, ४८९, ४९०, ४९१, ४९२, ४९३, ४९४, ४९५, ४९६, ४९७, ४९८, ४९९, ५००, ५०१, ५०२, ५०३, ५०४, ५०५, ५०६, ५०७, ५०८, ५०९, ५१०, ५११, ५१२, ५१३, ५१४, ५१५, ५१६, ५१७, ५१८, ५१९, ५२०, ५२१, ५२२, ५२३, ५२४, ५२५, ५२६, ५२७, ५२८, ५२९, ५३०, ५३१, ५३२, ५३३, ५३४, ५३५, ५३६, ५३७, ५३८, ५३९, ५४०, ५४१, ५४२, ५४३, ५४४, ५४५, ५४६, ५४७, ५४८, ५४९, ५५०, ५५१, ५५२, ५५३, ५५४, ५५५, ५५६, ५५७, ५५८, ५५९, ५६०, ५६१, ५६२, ५६३, ५६४, ५६५, ५६६, ५६७, ५६८, ५६९, ५७०, ५७१, ५७२, ५७३, ५७४, ५७५, ५७६, ५७७, ५७८, ५७९, ५८०, ५८१, ५८२, ५८३, ५८४, ५८५, ५८६, ५८७, ५८८, ५८९, ५९०, ५९१, ५९२, ५९३, ५९४, ५९५, ५९६, ५९७, ५९८, ५९९, ६००, ६०१, ६०२, ६०३, ६०४, ६०५, ६०६, ६०७, ६०८, ६०९, ६१०, ६११, ६१२, ६१३, ६१४, ६१५, ६१६, ६१७, ६१८, ६१९, ६२०, ६२१, ६२२, ६२३, ६२४, ६२५, ६२६, ६२७, ६२८, ६२९, ६३०, ६३१, ६३२, ६३३, ६३४, ६३५, ६३६, ६३७, ६३८, ६३९, ६४०, ६४१, ६४२, ६४३, ६४४, ६४५, ६४६, ६४७, ६४८, ६४९, ६५०, ६५१, ६५२, ६५३, ६५४, ६५५, ६५६, ६५७, ६५८, ६५९, ६६०, ६६१, ६६२, ६६३, ६६४, ६६५, ६६६, ६६७, ६६८, ६६९, ६७०, ६७१, ६७२, ६७३, ६७४, ६७५, ६७६, ६७७, ६७८, ६७९, ६८०, ६८१, ६८२, ६८३, ६८४, ६८५, ६८६, ६८७, ६८८, ६८९, ६९०, ६९१, ६९२, ६९३, ६९४, ६९५, ६९६, ६९७, ६९८, ६९९, ७००, ७०१, ७०२, ७०३, ७०४, ७०५, ७०६, ७०७, ७०८, ७०९, ७१०, ७११, ७१२, ७१३, ७१४, ७१५, ७१६, ७१७, ७१८, ७१९, ७२०, ७२१, ७२२, ७२३, ७२४, ७२५, ७२६, ७२७, ७२८, ७२९, ७३०, ७३१, ७३२, ७३३, ७३४, ७३५, ७३६, ७३७, ७३८, ७३९, ७४०, ७४१, ७४२, ७४३, ७४४, ७४५, ७४६, ७४७, ७४८, ७४९, ७५०, ७५१, ७५२, ७५३, ७५४, ७५५, ७५६, ७५७, ७५८, ७५९, ७६०, ७६१, ७६२, ७६३, ७६४, ७६५, ७६६, ७६७, ७६८, ७६९, ७७०, ७७१, ७७२, ७७३, ७७४, ७७५, ७७६, ७७७, ७७८, ७७९, ७८०, ७८१, ७८२, ७८३, ७८४, ७८५, ७८६, ७८७, ७८८, ७८९, ७९०, ७९१, ७९२, ७९३, ७९४, ७९५, ७९६, ७९७, ७९८, ७९९, ८००, ८०१, ८०२, ८०३, ८०४, ८०५, ८०६, ८०७, ८०८, ८०९, ८१०, ८११, ८१२, ८१३, ८१४, ८१५, ८१६, ८१७, ८१८, ८१९, ८२०, ८२१, ८२२, ८२३, ८२४, ८२५, ८२६, ८२७, ८२८, ८२९, ८३०, ८३१, ८३२, ८३३, ८३४, ८३५, ८३६, ८३७, ८३८, ८३९, ८४०, ८४१, ८४२, ८४३, ८४४, ८४५, ८४६, ८४७, ८४८, ८४९, ८५०, ८५१, ८५२, ८५३, ८५४, ८५५, ८५६, ८५७, ८५८, ८५९, ८६०, ८६१, ८६२, ८६३, ८६४, ८६५, ८६६, ८६७, ८६८, ८६९, ८७०, ८७१, ८७२, ८७३, ८७४, ८७५, ८७६, ८७७, ८७८, ८७९, ८८०, ८८१, ८८२, ८८३, ८८४, ८८५, ८८६, ८८७, ८८८, ८८९, ८९०, ८९१, ८९२, ८९३, ८९४, ८९५, ८९६, ८९७, ८९८, ८९९, ९००, ९०१, ९०२, ९०३, ९०४, ९०५, ९०६, ९०७, ९०८, ९०९, ९१०, ९११, ९१२, ९१३, ९१४, ९१५, ९१६, ९१७, ९१८, ९१९, ९२०, ९२१, ९२२, ९२३, ९२४, ९२५, ९२६, ९२७, ९२८, ९२९, ९३०, ९३१, ९३२, ९३३, ९३४, ९३५, ९३६, ९३७, ९३८, ९३९, ९४०, ९४१, ९४२, ९४३, ९४४, ९४५, ९४६, ९४७, ९४८, ९४९, ९५०, ९५१, ९५२, ९५३, ९५४, ९५५, ९५६, ९५७, ९५८, ९५९, ९६०, ९६१, ९६२, ९६३, ९६४, ९६५, ९६६, ९६७, ९६८, ९६९, ९७०, ९७१, ९७२, ९७३, ९७४, ९७५, ९७६, ९७७, ९७८, ९७९, ९८०, ९८१, ९८२, ९८३, ९८४, ९८५, ९८६, ९८७, ९८८, ९८९, ९९०, ९९१, ९९२, ९९३, ९९४, ९९५, ९९६, ९९७, ९९८, ९९९, १०००		
शिवपत्तन	१०९				
शिवपुराण	१०८				
शिवभक्त	७०				
शिवभयन	७०				
शिवलिङ्ग	११०				
शिव	१०२				
शिवपादप [पाद]	१०				
शीता [पतिता]	२३				

सुराष्ट्र [देश]	६५, ८६, ९२	सोमेश्वरयात्रा	५८, ६५, १०८, १२३	हम्मीर	८९
सुवर्णपुरसिद्धि [विद्या]	५, ९३, १०८	सोलाक [वङ्कार]	८०	हर	३८-४०, ९९
सुघत-प्रासाद	८७, ८८	सोलाक [मण्डलीकसत्रागार]	५६, ९४	हरि	३९, ४०
सुनलदेवी	६५	सोहड [मालवतृपति]	९७	हरिपालदेव	७७
सूहवदेवी	११३-११४	सौगत [मत]	४२, १०७	हरिभद्र सूरि	९८
सेडउ [हस्ती]	८१	सौगतमठ	१०७	हर्ष [तृपति]	५०
सेडी [नदी]	१२०	सौराष्ट्र [देश, मण्डल]	१६, ७६, ९५	हारीत [ऋषि]	९९
सैन्धव [देश]	९५	सौराष्ट्र घाट	१३	हिमालय [पर्वत]	२७
सैन्धवा [देवी]	८८	स्तम्भतीर्थ ६० (टि०), ७७, ९१, १०२		हेमखड्ड	९६
सोमनाथ [महादेव]	१५, १७, ५७, ८४	स्तम्भनक [ग्राम]	१०७, १२०	हेमड सेवड	९२
सोमेश्वर [महादेव]	१९, ५१, ५७, ५८, ७१, ८२, ८५, १०१, १२३	स्थूलिभद्रचरित्र	६० (टि०)	हेमचन्द्र सूरि	५७, ५९, ६०, ६१, ६४,
सोमेश्वर [कवि]	१०२, १०३, १०५	स्मृतिवाक्य	१८	हेमसूरि	६६, ६७-७०, ७७, ८०-
सोमेश्वर [प्रधान]	११७	स्वर्गारोहण-प्रासाद	१०५	हेमाचार्य	८२, ८४, ८५, ८७, ८९,
सोमेश्वरपत्तन	१४, १७, ७४, ९१	स्वायम्भु	६२		९२, ९३, ९७, १०१,
सोमेश्वर प्रासाद	८४				१२७, १२८
		ह		हेमनिष्पत्ति [विद्या]	९३
		हनुमान्	३८	हैहय [वंश]	१५

